

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 04 01 11 020 3

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

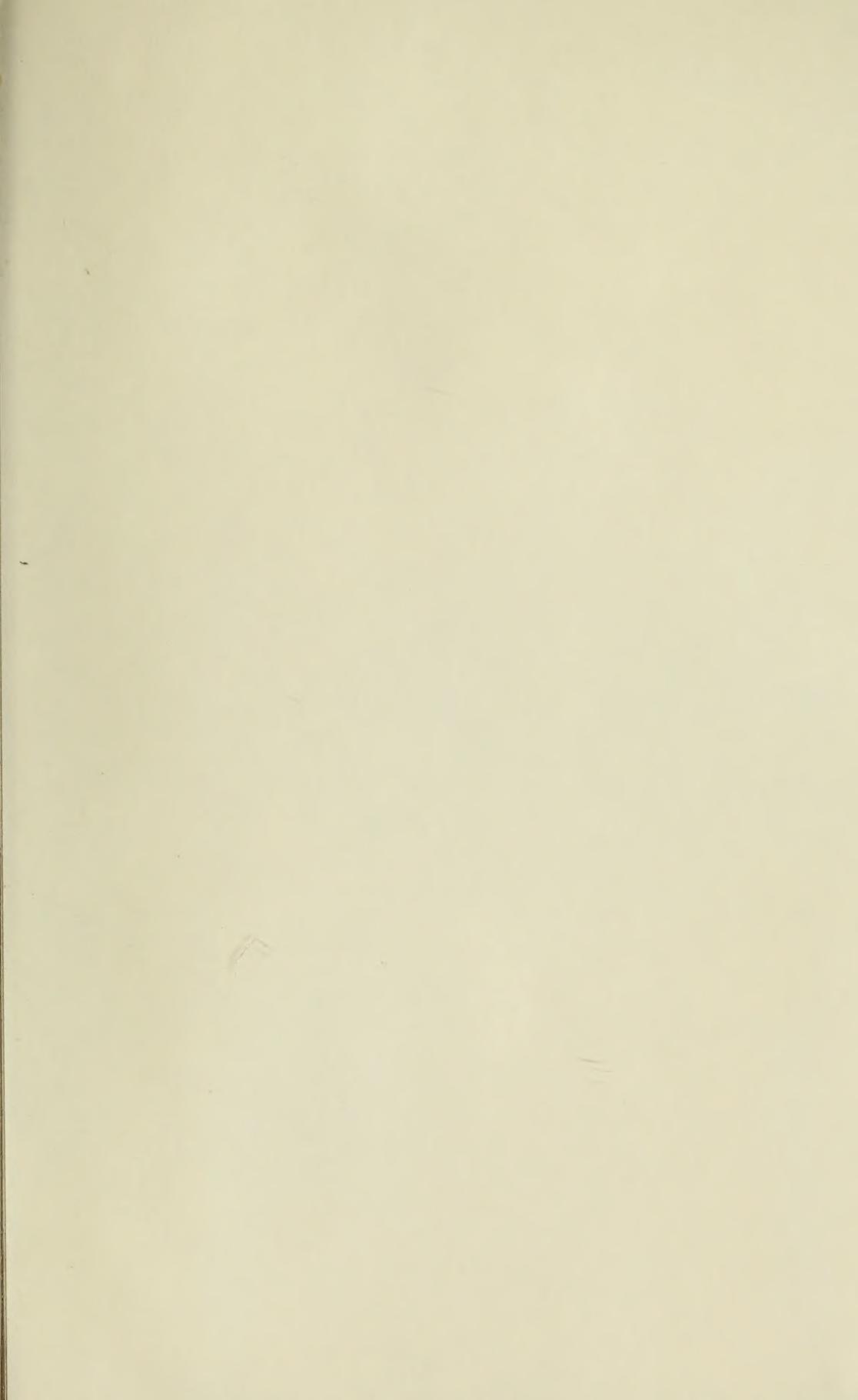
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

DK
265
R3819
1919

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

Tsahn

צעהן טעג וואס האבען אויפגערוודערט די וועלט

ווי אזוי די סאָויעטען האָבען פאַרשאַפּט די מאַכט
אין רוסלאַנד

— פון —

דזשאהן ריעד

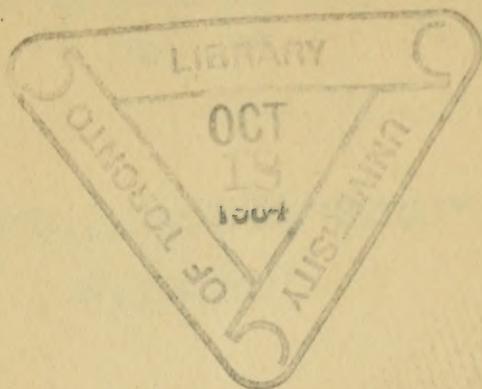
אידיש פון

מ. א. גיין

ארויסגעגעבן פון
„פאָרווערטס“ פאָבלישינג אַסאָסיאָיאַישאַן

175 איסט בראָדוויי, ניו יאָרק

1919

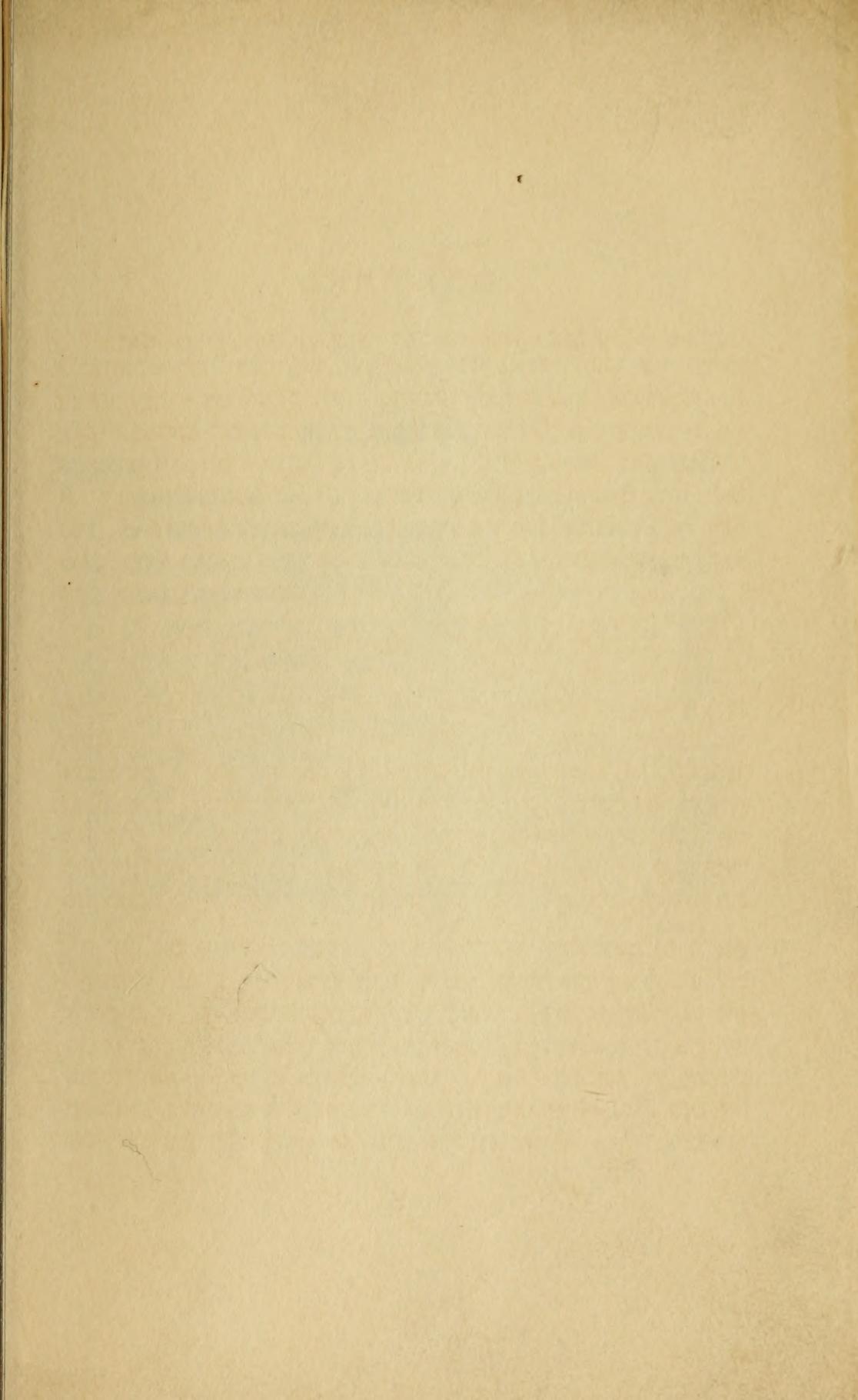

Copyright by
Forward Association
1919

DK
265
R3819
1919

א י נ ה א ל ט :

זייטע	קאפיטעל
5	פאָרוואָרט
9	1. די אלגעמיינע פאָליטישע סצענע
27	2. דער שטורם קומט
57	3. ערב יום־הדין
93	4. די פראַוויזאָרישע רעגירונג פאלט
140	5. פאָרווערטס, מוטהיג פאָרווערטס!
180	6. דער רעטונגס־קאָמיטעט
208	7. דער רעוואָלוציאָנערער פראָנט
234	8. קאָנטר־רעוואָלוציע
264	9. זיענ
293	10. מאַסקווע
311	11. עראַבערט די מאַכט
348	12. דער פויערים־קאָנגרעס

פארווארט.

וואָס וואָלט איהר געגעבען פאר אַ בעשרייבונג פון אַ פעהיגען ענטוואַסטישען רעפארטער, וואָס איז געווען אַנוועזענד ביי מעשה בראשית? וואָס וואָלט איהר געגעבען פאר אַ בוך, אָנגעפיקעוועט מיט לעבעדיגע סצענעס פון נייגעבאָרענע וועלטען, מיט אַ פאָר טוצען אינטערוויוס מיטן רבנו של עולם און זיין סוויטע, מיט בילדער און רעפראָדוקציען פון דער גאַנצער געשיכטע, פון דעם טאָג, וואָס נאָר „אַ גייסט פון גאָט האָט געשוועבט איבערן אָבגרונד“ ביז דעם טאָג, ווען אדם און חוה האָבען אָנגעפאַנגען די אונערליכע געשיכטע פון געבאָרען און בעגראָבען?

ווען איך האָב געלעזען דזשאַהן ריעד'ס בוך וועגען די ערשטע צעהן טעג פון דער באַלשעוויסטישער רעוואָלוציע, האָב איך געהאַט פונקט דאָס זעלבע געפיהל, ווי איך וואָלט געלעזען אַ גענויען בער-ריכט פון מעשה בראשית. פאר יאָהרען און יאָהרען האָבען מיר געטרוימט און גערעדט און דעבאַטירט און געקריגט זיך וועגען דער „סאָציאַלער רעוואָלוציע“ — ווען זי וועט זיין; ווער עס וועט זי מאַכען; ווי זי וועט פאָרקומען. ווי אַ פרומער איד גלויבט אין משיח'ן, אזוי האָבען מיר געגלויבט אין אַי הַר, און ווי אַ פרומער איד האָפט אויף משיח'ן, אזוי האָבען מיר געהאַפּט אויף איהר.

און אָט איז זי געקומען. צי מיר ליעבען זי נאָכדעם ווי זי איז געקומען; צי זי איז פאָרגעקומען ווי מיר האָבען זיך פאָרגעשטעלט; צי האָט זי זיך ענטוויקעלט ווי מיר האָבען עס געוואָלט, דאָס איז אַן אנדער פראַגע. דאָס וועלען מיר שוין אויסדעבאַטירען און זיך אומקריעגען איבער אַ נייעס. אָבער זי איז געקומען, די אמתיע סאָציאַלע רעוואָלוציע, וואָס מיר האָבען וועגען איהר געלערענט אין אַלע אונזערע ספרים און פון אַלע אונזערע רביים — די עקספּראַ-

פריאציע פון די עקספּראַפּריאַטאָרס, די דיקטאַטור פון דעם פּראָלע-
טאַריאַט, די קאָאָפּעראַטיווע געזעלשאַפּט.

און ווען זי איז געקומען, זיינען מיר דערביי ניט געווען, און
כמעט אַלע פון די, וואָס האָבען וועגען איהר געשריבען, זיינען דערביי
אויך ניט געווען. נאָר דזשאַהן ריעד איז יא געווען, און האָט אַלעס
געזעהן און פּערשריבען און פּאַטאַגראַפירט, און איצט קומט ער צו
אונז און זאָגט: — עי, דו האָסט דאָך געוואָלט וויסען וועגען דעם
ווי און ווען און ווער עס וועט זי מאַכען, די סאָציאַלע רעוואָלוציע,
טאָ נאָ דיר אַ גענויען בעריכט!

דאָס בוך איז דערביער אַן אויסערגעווענהליכער דאָקומענט, אַ
לעבעדיגער, בעוועגליכער, ענטוויאַסטישער טרייער עדות פון דער
גרעסטער פּאַסירונג אין דער געשיכטע פון דער וועלט.

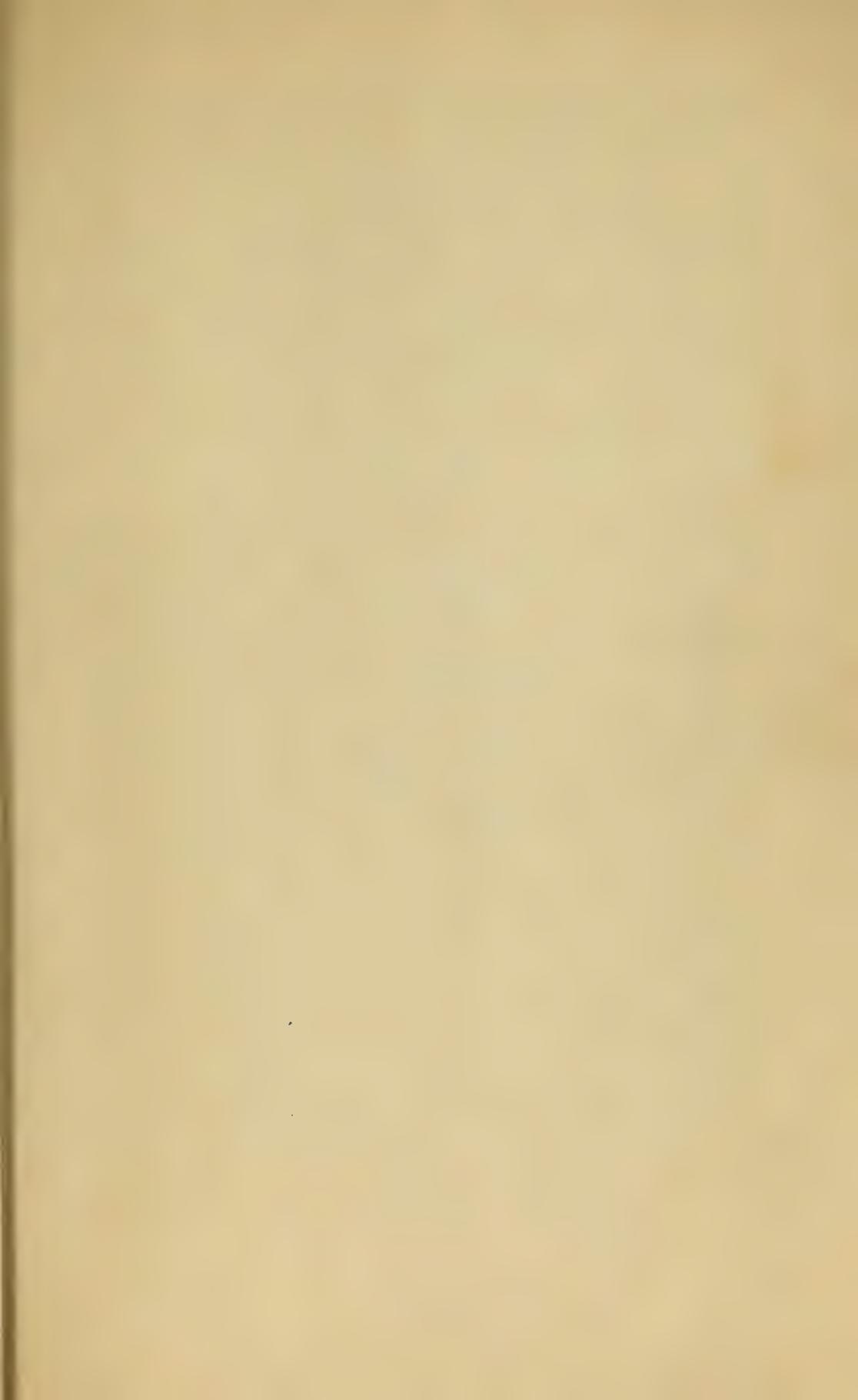
די בילדער פון די באַלשעוויסטישע העדקוואָרטערס אין סמאָלני
אינסטיטוט — דאָס פיבערהאַפּטע איבערמענשליכע אונאויפהערליכע
קלאַפּען אין איין פינטעל פון די פיהרער און זייערע נאָכפּאָלגער;
די בעשרייבונג פון דער שטאָרט-דומא, וואו דער קערענסקי-עולם
קעמפּט הילפּלאַז געגען דער נייער אייווערנער מאַכט; די שילדערונג-
גען פון דעם מיליטערישען קאַמפּיין געגען קערענסקי'ן; דער בע-
ריכט פון די שלאַכטען מיט די יונקערס; די אונצעהליגע סצענעס,
געשפּרעכען, טיפּען, יאָזרעס — דאָס אַלעס מאַרשירט פּאַרביי מיט
אַ גוואַלדיגער קלאַרקייט, וואָס מאַכט אייך פיהלען, אַז אומעטום
ו ו א ו ער איז געווען, זענט אויך א י ה ר געווען, נאָר ער האָט
אייך פּערשפּאַרט די אַרבייט און האָט עס פאַר אייך פּערשריבען.

ריעד אַליין איז אַ באַלשעוויק, און איז וואַהרשיינליך גוואַלדיג
צופריעדען פון דעם ערפּאָלג, וואָס ער האָט בייגעוואָהנט, אָבער אוי-
סער אַ פּאַר שטעלען איז עס פון בוך ניט צו זעהן. וואָס ער טהוט,
איז נאָר צו בעשרייבען און ער לאָזט אייך אין גאַנצען פריי צו בילדען
אייער אייגענעם שלום. און אין פיעלע פעלע בעשרייבט ער זאכען,
וואָס מען קען אויסטייטשען ניט גינסטיג פאַר דער רעוואָלוציאָן און
לאַכט זאָנאַר אַטאַל אָב אונבעוואוסטערהייד פון דעם, ווי די פיהרער
פון דער רעוואָלוציאָן האָבען געפרוואוט אַריינברענגען אָרדנונג און

סיסטעם אין א פאסירונג, וואָס קען לויט איהר נאָטור ניט זיין אַר-
דענטליך און סיסטעמאַטיש, און פיעלעס וואָס ער זאָגט בעשטעטיגט
ער גלייך מיט אויסזיגע פון רעדעס, מיט איבערגעדרוקטע אויפרופען
און פראַקלאַמאַציעס, מיט בילדער. ניט אומזיסט זיינען די „צעהן
טעג, וואָס האָבען אויפגעציטערט די וועלט“ פול מיט אַ מעכטיגען
דינאַמיט, אָנגעזאַפט מיט גוואַלדיגער ריכטיגקייט און שטאַרקייט פון
רוישיגע פלאַמיגע פאסירונגען.

דער בוך דאַרף געלעזען ווערען פון אַלע, וואָס אינטערעסירען
זיך מיט די געשעהענישען פון יענע טעג.

ב. וולאָדעק.

ערשטער קאפיטעל

די אלגעמיינע פאליטישע סצענע

דאס איז געווען ענדע סעפטעמבער 1917. מיך האָט בעזוכט אין פעטראָגראַד אַנ'אָוויסלענדישער פּראָפּעסאָר פּון סאַציאַלאָגיע, וועלכער האָט גראַד דעמאָלסט גערייזט איבער רוסלאַנד. דער פּראָפּעסאָר האָט זיך געוואונדערט: פּון איין זייט האָבען איהם געשעפּטס־לייט און אינטעליגענטען געזאָגט, אַז די רעוואָלוציע געהט שוין באַרג אַראָב, און ער, דער פּראָפּעסאָר, האָט שוין אפילו געהאַט אָנגעשריבן בען אַן אַרטיקעל וועגען דעם. נאָכדעם אָבער האָט ער זיך געלאָזט איבער'ן לאַנד, בעזוכט פּאַבריק־שטעדט און דאָרפישע געמיינדעס, און האָט אויסגעפונען, אַז די רעוואָלוציע איז גאָר אַלעמאַל געוואָרען שטאַרקער. אומעטום צווישען די אַרבייטער און פּויערים האָט מען געקענט הערען שמועסען וועגען דעם, אַז די גאַנצע ערד זאָל געהערען די פּויערים און אַלע פּאַבריקען זאָלען געהערען די אַרבייטער. וואָלט דער פּראָפּעסאָר אַריבערגעפּאָהרען צום פּראָגנט, וואָלט ער געהערט, אַז די גאַנצע אַרמיי האָט געשמועסט וועגען פּריעדען...

דער פּראָפּעסאָר איז געווען ערשטוינט. אָבער אייגענטליך איז זיך ניט געווען וואָס צו וואונדערען. ביידע בעטראַכטונגען זיינען גערען ריכטיג. די בעזיצערנע קלאַסען האָבען אָנגעהויבען ווערען אַלץ מעהר קאַנסערוואַטיוו; די פּאָלקס־מאַסען זיינען געוואָרען אַלץ מעהר ראַדיקאַל.

די געשעפּטס־וועלט און די אינטעליגענץ האָבען זיך געטראַכט, אַז די רעוואָלוציע איז פּערנאַנען צו ווייט און אַז זי האָט געדויערט צו לאַנג. זייער שטימונג איז געווען, אַז עס איז שוין צייט איינצורפיהרען אָרדנונג. די דאָזיגע שטימונג האָט אויך געהערשט צווישען

די „מעסיגע“ סאציאליסטישע גרופען, די מענשעוויקעס-אָבאָראָנצעס און סאציאליסטען-רעוואָלוציאָנערען, וועלכע האָבען געשטיצט קע-רענסקיים פּראָוויזאָרישע רעגירונג.

דעם 14טען אָקטאָבער האָט די אָפיציעלע צייטונג פון די „מע-סיגע“ סאציאליסטען געשריעבען:

„די רעוואָלוציאָנערע דראַמע בעשטעהט פון צוויי אַקטען: צו-שטערען די אַלטע אָרדנונג — און איינפיהרען אַ נייע. דער ערשטער אַקט האָט זיך שוין געצויגען גענוג. עס איז שוין צייט איבערצוגעהן צום צווייטען אַקט און איהם שפילען אזוי שנעל ווי נור מעגליך. ווי עס האָט זיך אויסגעדריקט אַ גרויסער רעוואָלוציאָנער: „לאָמיר זיך אונטעראַיילען, חברים, צו ענדיגען די רעוואָלוציע. אויב מיר פאַר-ציהען זי צו לאַנג, וועלען מיר ניט געניסען איהרע פּרוכט.“

אַנדערש איז אָבער געווען די שטימונג צווישען די מאַסען, די אַרבייטער, פּויערים און סאָלדאַטען. זיי האָבען זיך געהאַלטען שטאַל און אייזען אָנ'ס געדאַנק, אַז דער ערשטער אַקט איז נאָך ניט גע-ענדיגט. ביים פּראָנט האָבען די אַרמיי-קאָמיטעטען ניט אויפגע-הערט צו סטרייקען גענען די אָפיצירען, וועלכע האָבען זיך נאָך אַלץ ניט צוגעוואוינט צו בעהאַנדלען די סאָלדאַטען ווי מענשען; איבער'ן לאַנד האָט מען כּסדר אַריינגעזעצט אין טורמע די ערוועהלטע פּויער-שע קאָמיטעטען, וועלכע האָבען געפּראוואוט דורכפיהרען די בעשטי-מונגען פון דער רעגירונג בנוגע צו דער ערד; און די אַרבייטער אין די פאַבריקען האָבען געהאַט צו זינגען און צו זאָגען מיט שוואַרצע ליסטען און לאַקאָוטס. וואָס דאַרף מען מעהר, — עס האָט ניט איינמאָל געטראַפען, אַז נאָר וואָס צוריקגעקומענע פּאָליטישע פּער-שיקטע האָט מען אַרויסגעטריבען פון רוסלאַנד אונטער'ן אויסטרייד, אַז זיי זיינען „אונגעוויינשמע“ בירגער. עס האָט אויך געטראַפען, אַז מענשען, וועלכע האָבען אַקאַרשט זיך אומגעקעהרט אַהיים אין זייערע דערפער, האָט מען פּערפּאָלגט און אַריינגעזעצט אין טורמע פאַר רעוואָלוציאָנערע אַקטען, וואָס זיינען בעגאַנגען געוואָרען אין יאָהר 1905.

קורץ און גוט, דער עולם איז געווען זעהר אויפגערעגט. די „מעסיגע“ סאציאליסטען האָבען אויף אַלע טענות געהאַט איין ענט-פּער: „וואָרט אויף דער גרינדונגס פּערזאָנלונג.“ די גרינדונגס-

פערזאמלונג האָט זיך געזאָלט צונויפקומען אין דעצעמבער. דאָס האָט אָבער ניט בעפרידיגט די מאַסען פּוּנ'ם פּאָלק. אַ גרינדונגס פּער־זאַמלונג, האָט מען געזאָגט, איז טאַקי גוט און וואויל, פאַראַן אָבער אזוינע זאַכען, וואָס מען דאַרף זיי גאַרזאַנטירען שוין איצט, צו עס וועט יא זיין אַ גרינדונגס־פּערזאמלונג צו ניט, — און דאָס איז פריע־דען, ערד פאַר די פּויערים און קאָנטראָל פון די אַרבייטער איבער די פאַבריקען. אָט פאַר די פּאָדערונגען איז דאָך פּאָרגעקומען די רע־וואָלוציע, צוליבע זיי האָבען דאָך געפּוילט די רעוואָלוציאָנערע מאַר־טירער אינ'ם גרויסען ברודער קבר אויפ'ן מאַרס־פּעלד. אָבער מיט דער גרינדונגס־פּערזאמלונג איז אויך ניט געווען גלאַט. עפּעס האָט מען זי כסדר אָבגעלייגט פון וואָך צו וואָך, פון חודש צו חודש. אפשר וועט מען זי גאָר אָבלייגען אויף שפּעטער, ווען דאָס פּאָלק וועט זיך אינגאַנצען בערוהיגען; אפשר וועט מען גאָר ענדערען די פּאָדערונג־גען פון פּאָלק, — אזוי האָט מען זיך געקענט טראַכטען. אַ פאַקט איז, אַז עס איז שוין אוועקגעגאַנגען אַכט חדשים זינט די רעוואָלוציע האָט זיך אָנגעהויבען, און קיין ממש'דיגע רעזולטאַטען האָט מען נאָך אַלץ ניט געזעהן.

די סאָלדאַטען האָבען ניט געוואַרט און האָבען אָנגעהויבען לעזען די פרידענס־פּראָגע אויף זייער אייגענעם שטייגער. זיי האָבען פּשוט פּערלאָזען די טראַנשען. די פּויערים האָבען געברענט פּריציזשע הויפען און איבערגענומען די גרויסע מאַיאָנטקעס. די אַרבייטער האָבען כסדר פּראַקטיקירט סאַבאָטאַזש און סטריק. די בעזיצערנע קלאַסען, — די פאַבריקאַנטען, גוטס־בעזיצער און אָפיצירען, — האָ־בען, פאַרשטעהט זיך, אויסגענוצט זייער גאַנצען איינפלוס אַז מען זאָל זיך נ י ט אייניגען אויף גרינדליכע דעמאָקראַטישע רעפּאָר־מען.

די פּראָוויזאָרישע רעגירונג האָט זיך נאָכאַנאַנד געוואַקעלט צוויי־שען כלומר'שטיגע רעפּאָרמען און שטרענגע מיטלען פון אונטערדריי־קונג. דער סאָציאַליסטישער אַרבייטס־מיניסטער האָט אַרויסגעגע־בע אַ בעפעהל, אַז אַרבייטער־קאָמיטעטען זאָלען ניט טאָרען אָבזעהל־טען זייערע זיצונגען אינ'ם משך פון די אַרבייט'ס שטונדען. ביים פּראָנט צווישען די סאָלדאַטען האָט מען אַרעסטירט ראַדיקאַלע פּאָלי־טישע אַגיטאַטאָרס; מען האָט פּערמאַכט ראַדיקאַלע צייטונגען; מען

האָט אפילו אָנגעווענדעט טויט־שטראַף פאַר רעוואָלוציאָנערע פּראָפּאגאַנדיסטען. מען האָט געפרואווט ענטוואָפענען די רויטע נואָרדיע. מען האָט געשיקט סאָלדאַטען צו האַלטען אָרדנונג איבער'ן לאַנד.

די „מעסיגע“ סאָציאַליסטען און זייערע פיהרער, וועלכע זיינען געווען פערטראַטען אין קערענסקיים קאַבינעט האָבען געגעבען זייער הסכמה צו די אַלע מעשים: זיי האָבען נאָך אַלץ גערעכענט פאַר נויטיג צו געהן האַנד אין האַנד מיט די בעזיצערע קלאַסען. וואָס האָט זיך אויסגעלאָזט? דאָס פאָלק האָט ביסלעכווייז אויסגעדרעהט צו זיי דעם רוקען. דאָס פאָלק האָט גענומען פאָלגען די באַלשעווי־קעס, וועמעס פּראָגראַם איז געווען: פּריעדען, ערד פאַר די פּויערים, אַ קאָנטראָל פון די אַרבייטער איבער די פאַבריקען און אַ ריינע אַר־בייטער רעגירונג. אין סעפטעמבער 1917 איז די לאַגע געוואָרען זעהר פּערשאַרפט. די שטימונג פון פאָלק איז געווען געגען דער פּראָפּאגאַנדישער רעגירונג. מיט גרויס מיה און מאַטערניש האָבען קערענסקי און די „מעסיגע“ סאָציאַליסטען געבילדעט אַ נייע קאָאָליציאָנס רעגירונג מיט די בעזיצערע קלאַסען, צוליעב וואָס די מענשעוויקעס און די סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָבען אויף אייביג פאַרלאָרען זייער קרעדיט ביי די מאַסען. אין „ראַבאָטשי פּוט“ (אַרבייטס־וועג) איז אין מיטען אָקטאָבער ערשינען אַן אַרטיקעל אונטער'ן נאָמען „די סאָציאַליסטישע מיניסטאַרען“. פּונ'ם אַרטיקעל קען מען זעהן, וואָס די מאַסען האָבען געטראַכט וועגען די „מעסיגע“ סאָציאַליסטען. מיר לייענען אזוי:

„אַט איז דער רייסטער פון זייערע פּערדינסטען.

„צערעטעלי: ענטוואָפענט די אַרבייטער מיט דער הילף פון גענעראַל פּאַלאָווצעוו; געהאַלטען אין צוים די רעוואָלוציאָנערע סאָלדאַטען; געגעבען אַ הסכם צום טויט־שטראַף אין דער אַרמיי.

„סקאַבעלעוו: אָנגעהויבען מיט אַ פּראָבע צו בעשטייערען די קאָפיטאַליסטען אויף 10 פּראָצענט פון זייערע הכנסות און געענדיגט מיט אַ פּראָבע פּאַנאַנדערצולאָזען די אַרבייטער־קאָמיטעטען אין די פאַבריקען און זאוואָדען.

„אוווקסעניעוו: אַריינגעוואָרפען עטליכע הונדערט פּויערים אין טורמע דערפאַר וואָס זיי האָבען געהערט צו די ערדקאָמיטעטען;

אונטערדריקט א גאנצע מאסע צייטונגען פון פויערים און סאָלדאַ-
מען.

„טשערנאָוו: גע'חתמ'עט דעם „קייזערליכען“ מאניפעסט ווע-
גען פאנאנדרערלאָזען דעם פינלענדישען סיים.

„סאָווינקאָוו: געשלאָסען אן אָפענעם אָבמאַך מיט גענעראַל
קאַרנילאָוו, אויב אָט דער רעטער פון זיין פאטערלאַנד האָט ניט בע-
וווּזען צו פערזאָהען פעטראָגראַד, איז דאָס, חלילה, ניט זיין שולד.
„זארדני: אַריינגעזעצט אין טורמע אייניגע פון די בעסטע רע-
וואָלוציאָנערע טהוער, סאָלדאַמען און מאטראָזען, מיט דער הסכמה
פון אַקלעקסינסקי און קערענסקי.

„ניקייטין: געהאַנדעלט ווי אַ מיאָס'ער גאראַדאָוואַי אַנטגעגען
די אייזענבאַהן-אַרבייטער.

„קערענסקי: שוין בעסער ניט דערזעהלען זיינע גרויסע פאַר-
דינסטען. דאָס צעטעל איז צו לאַנג.“

אַ קאָנגרעס פון דעלעגאַטען פּוּנ'ם באַלטישען פּלאָט האָט אָנגע-
נומען אַ רעוואָלוציע, וואָס הויבט זיך אָן אזוי:

„מיר פערלאַנגען אַז מען זאָל באַלד אויסשליסען פון דער פּראָ-
וווּזאַרישער רעגירונג דעם כלומרשט'דיגען סאַציאַליסט, דעם פּאַליטי-
שען אַוואַנטוריסט קערענסקי, וואָס האָט געבראַכט אַ חרפה און אַן
אונגליק אויף דער גרויסער רעוואָלוציע און אויף די רעוואָלוציאָנערע
מאַסען דורך זיין שענדליכער קאָנספּיראַציע לטובה דער בורזשואַזיע...“
דער פּועל יוצא פון דעם אַלעם איז בעקאַנט. די באַלשעוויקעס
זיינען געוואָרען די פּיהרער...
געדענקען דאַרף מען, אַז ניט קיין אַנדערער, נור די פּאַלקס-

מאַסען, די סאָלדאַטען, אַרבייטער און פויערים, האָבען געמאַכט די רע-
וואָלוציע. דאָס האָבען זיי גערוישט ווי אַ ים און געוואָרפען זייערע
כוואַליעס אויפ'ן טאַווריגען פּאַלאַץ און גענויט די גאָסדאַרסטווענע
דומא איבערצונעהמען די מאַכט אין מאַרט 1917; דאָס האָבען זיי
אַרויסגערופען יעדע נייע ענדערונג אין דעם גאַנג פון דער רעוואָ-
לוציע; דאָס האָבען זיי אַרונטערגעוואָרפען דאָס מיניסטעריום פון מי-
ליוואָוו; דאָס האָט זייער סאָוויעט (ראַטה) געלאָזט הערען פאַר דער
גאַנצער וועלט די רוסישע פּרידענס-בעדינגונגען: „קיינע אַנעקסיעס,
קיינע קאָנטריבוציעס, דאָס רעכט פון זעלבסט-בעשטימונג פאַר אַלע

פעלקער"; דאָס האָבען זיי זיך אויפגעהויבען אין פעטראָגראַד אין יולי און געשטורעמט דעם טאָווריזשען פּאַלאַץ און פּערלאַנגט, אז די סאָויעטען זאָלען איבערנעהמען די רעגירונג פון רוסלאַנד.

די באַלשעוויקעס זיינען נאָך דאָמאַלסט געווען אַ קליינע פּאַליטישע גרופּע, זיי האָבען זיך אָבער געשטעלט אַן דעם שפּיץ פון דער מאַסען־בעוועגונג. נאָך דעם זשעקליכען דורכפאַל פון זייער אויפֿ־שטאַנד אין יולי האָט זיך די געזעלשאַפּטליכע מיינונג געווענרעט גען זיי. די אונאַרנאַניזירטע פּאַלקס־מאַסען זיינען געבליבען אָהן פּיהרער און האָבען זיך שטילערהייט צוריקגעצויגען אין דעם וויבאַר־נער שטאַדט־טהייל, וואו עס וואוינען די אַרימע מענשען. די רעגירונג האָט זיך גענומען יאָגען נאָך די באַלשעוויקעס, ווי נאָך ווילדע חיות; עטליכע הונדערט פון זיי האָט מען פּערשפּאַרט הינטער אייזערנע גראַטעס, צווישען זיי טראַצקי, קאַמענעוו, קאַלאַנטאַי; לענין און זי־נאוויעוו זיינען אַנטלאָפּען און זיך בעהאַלטען; די באַלשעוויסטישע צייטונגען האָט מען פּערמאַכט דאָס מויל...

אָבער די שוואַכקייט און אונמעכטיגקייט פון דער פּראָוויזאָרי־שער רעגירונג איז געווען די שטאַרקייט פון די באַלשעוויקעס. די פּראָוויזאָרישע רעגירונג האָט זיך כּסדר געביטען. זי האָט ניט געהאַט קיין פּעסען קורס און קיין פּעסען פּראָגראַם. די באַלשעוויקעס האָבען וויעדער אויפגעהויבען דעם גרויסען קאַמפּס־רוף, "די גאַנצע מאַכט — די סאָויעטען". דער עולם האָט געוואוסט, אז זיי מיינען ניט זייער אייגענע טובה, ווארום מעהרסטענס זיינען דאָך די סאָ־ויעטען געווען אונטער דער פּיהרונג פון די "מעסיגע סאָציאַליסטען" — די ביטערסטע שונאים פון די באַלשעוויקעס.

זייער גאַנצער כּח האָבען די באַלשעוויקעס געשעפּט טאַקע אַלץ פון די ברייטע אַרבייטער־מאַסען. זיי האָבען גענומען די פּשוט'ע, מגושם־דיגע פּערלאַנגען פון די אַרבייטער, פּויערים און סאָלדאַטען און האָבען דערפון אויפגעבויט זייער פּראָגראַם. דאָס האָט געפּיהרט דערצו, אז בשעת די מענשעוויקעס־אָבאַראַנגעס און סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָבען זיך פּאַרפּלאַנטערט אין אַ פּערבאַנד מיט דער בורזשואַזיע, האָבען די באַלשעוויקעס שנעל געוואונען דעם צוטרוי פון די מאַסען. אין יולי האָט מען זיי נאָכגעיאָגט, געטריבען און גע־האַסט. אין סעפטעמבער זיינען די אַרבייטער פון פעטראָגראַד, די

מאטראָזען פון באַלטישען פּלאַט און די סאָלדאַטען געווען כמעט אין גאַנצען אויף זייער זייט. אינטערעסאַנט איז צו וואַרפען אַ בליק אויף די שטאָדט-וואַהלען, וואָס זיינען פּאַרגעקומען אין סעפטעמבער אין די גרעסערע שטעט. 18 פּראָצענט פון די שטימען האָט מען אָב-געגעבען פאַר די מענשעוויקעס און סאַציאַליסטען-דעוואָלוציאָנערען. אין יוני האָבען די זעלביגע פּאַרטייען בעקומען 70 פּראָצענט פון אַלע שטימען.

פאַראַן איין פּאַקט, וואָס האָט ניט וועניג געוואונדערט די אויס-לענדישע קאָרעספּאָנדענטען. ווי קומט עס, וואָס דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון די סאָויעטען, דער צענטראַל קאָמיטעט פון אייניגע פּראָפעסיאָנעלע פּעראַיינען (יוניאָנס), צווישען זיי דער פּעראַייין פון פּאַסט און טעלעגראַף-בעאַמטע און פון אייזענבאַהן-אַר-בייטער, זיינען געווען אזוי שאַרף געגען די באַלשעוויקעס? דער תירוץ איז זעהר פשוט: די אַלע צענטראַלע קאָמיטעטען האָט מען אויסגע-קליבען נאָך אין מיטען זומער, אייניגע אפילו אין פּריהלענג, ווען די מענשעוויקעס און די סאַציאַליסטען-דעוואָלוציאָנערען האָבען נאָך גע-האַט אַ געוואַלדיגען איינפלוס אויף די מאַסען. פון דאמאָלסט אָן האָט מען קיין נייע וואַהלען צו די קאָמיטעטען ניט געמאַכט. מען האָט כּסדר אָבגעלייגט און געשטערט. אזוי, למשל, האָט דער אַל-רוסישער קאָנגרעס פון די סאָויעטען על פי דין געזאָלט גערופען ווערען נאָך אין סעפטעמבער, אָבער דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט דאָס ניט געטאָן, מיט דעם אויסרייד אז סיי ווי וועט זיך דאָך באַלד צו-נויפקומען די גרינדונגס-פּערזאָנלעך און דאמאָלסט וועט מען אפשר נאָר ניט דאַרפען האָבן קיין סאָויעטען... די צענטראַל-קאָמיטעטען, הייסט עס, האָבען אין יענער צייט שוין ניט אויסגעדריקט די שטי-מונג פון די אַרטיגע אָרגאַניזאַציעס. דאָ, אין די אַרטיגע סאָויעטען, אין די אַרטיגע אָבטהיילונגען פון די פּראָפעסיאָנעלע פּעראַיינען, ווי אויך צווישען די פּשוט'ע סאָלדאַטען און מאַטראָזען, זיינען די באַל-שעוויקעס געוואָרען אַלע מאָל שטאַרקער. די פּויעריס-סאָויעטען זיי-נען נאָך אַלץ געבליבען ביי'ם אַלמען פּראָגראַם, ווייל אין די אָבנע-שטאַנענע דערפּער ענטוויקעלט זיך דאָס פּאָליטישע בעוואָוסמזיין לאַנגזאַמער, ווי אין די שטעט. אַהויז דעם איז דאָך בעקאַנט, אז צווישען די פּויערים האָבען די סאַציאַליסטען-דעוואָלוציאָנערען יאָה-

רענלאנג אָנגעפיהרט זייער פראָפּאָגאַנדע... אָבער אויך צווישען די פויערים האָט שוין אָנגעהויבען וואַקסען אַ לינקער פליגעל. אין אָקטאָבער האָט די סאָציאַל-רעוואָלוציאָנערע פּאַרטיי זיך צושפּאַלטען אויף צווייען — פון איין זייט די רעכטע און פון דער אַנדערער זייט די לינקע סאָציאַליסטען רעוואָלוציאָנערען.

די רעאַקציע האָט אויך ניט געשוויגען. ביסלעכווייז האָט זי אויפגעהויבען איהר קאַפּ דאָ און דאָרט. ווען מען האָט געשפּילט אין טראַיאַזיקי טהעאַטער אין פעטראַגראַד אַ בורלעסק אונטער'ן נאָמען „דעם קייזער'ס חטאים“, האָט אַ גרופע מאַנאַרכיסטען אויפגעהויבען אַ טומעל און געסטראַשעט אויפהענגען די אַקטאָרען „פאַר בעליידיגען דעם קייזער“. געוויסע צייטונגען האָבען אָנגעהויבען בענקען נאָך אַ רוסישען נאַפּאַלעאָן. די רוסישע אינטעליגענץ האָט קיין אַנדער נאָמען ניט געהאַט פאַר די סאָויעטען ווי „סאָויעט סאָבאַטישן דעפּוטאַט-טאָוו“ (דער ראַטה פון הינטישע דעפּוטאַטען).

דעם 15טען אָקטאָבער האָב איך געהאַט אַ שמועס מיט סטעפּאַן גריגאָריעוויטש ליאַנאַוואָוו, אַ רוסישער קאָפיטאַליסט, אַ מין רוסישער ראַקעפּעלער, אַ קאַדעט.

„די רעוואָלוציע“, האָט ער געזאָגט, „איז אַ מין חלאַת. פריהער אָדער שפּעטער וועלען די אויסלענדישע מלוכות זיך מוזען אַרײַנמי-שען. מען קען אונז ניט לאָזען אַליין, ווי מען קען ניט לאָזען אַליין אַ קראַנק קינד אָדער ווי מען מוז לערנען אַ קינד מיט געוואָלד צו געהן מיט די אייגענע פיס. פערשטעהט זיך, דאָס איז ניט אַזאַ אַנגענעהמע זאַך, אָבער וואָס זאָל מען טאָן. די איבעריגע פעלקער וועלען מוזען איינזעהען, אַז דער באַלשעוויזם איז אַ סכנה פאַר זיי אויך. אַזוינע געדאַנקען ווי פּראָלעטאַרישע דיקטאַטור אָדער אַנ'אַלוועלטליכע סאָ-ציאַלע רעוואָלוציע פאַרשפּרייטען זיך ווי אַ קלעפּיגע קראַנקהייט... מעגליך, פונדעסטוועגען, אַז מען וועט זיך גאָר ניט דאַרפען אַרײַנמי-שען אין אונזערע היימישע עסקים. די לאַגע ווערט סיי ווי ערגער פּיין טאָג צו טאָג. די אייזענבאַהנען טויגען אויף קלאַג, די פאַבריקען שליסען זיך איינע נאָך דער אַנדערער, און די דייטשען רוקען זיך אַלץ געהנטער און געהנטער. פון איין זייט הונגער, פון דער אַנדער-ער זייט די מיליטערישע מפּלות וועלען מסתמא אויסניכטערען דאָס רוסישע פּאָלק...“

ליאנאָזאָוו האָט זיך געהאַלטען שטאל און אייזען אָן דער מיינונג, אז אונטער קיינע בעדינגונגען טאָר מען ניט דערלאָזען די אַרבייטער קאָמיטעטען צו מישען זיך אין דער פּערוואַלטונג פון די אינדוסטריען. אויף דערויף, האָט ער געזאָגט, וועט קיין פּאַבריקאַנט ניט איינגעהן... „וואָס איז שייך צו די באַלשעוויקעס, וועט מען פון זיי פטור ווע- רען אויף אזא אופן: ענטוועדער די רעגירונג וועט פּערלאָזען פּעט- ראָגראַד און אין שטאָדט וועט מען ערקלעהרען בעלאַגערונגס-צו- שטאַנד און דער מיליטערישער קאָמאַנדיר וועט דאָן האָבען אַ פרייע האַנד צו רעכענען זיך מיט דער חברה ווי עס קומט זיי... אָדער, אויב אַשטייגער די גרינדונגס פּערוואַלטונג וועט זיך פאַרנעהמען מיט אויטאָ- פישע פּלענער, קען מען שיקען עטליכע סאָלדאַטען און זי פשוט צו- טרייבען...“

דער ווינטער האָט זיך אָנגערוקט, דער שרעקליכער רוסישער ווינ- טער. עס איז מיר ניט איינמאָל אויסגעקומען צו הערען אין „גוטער“ געזעלשאַפט: „דער ווינטער איז שטענדיג געווען דער רוסישער גואל. אַפּשער וועט ער אונז אויך היינט אויסלייזען פון דער רעוואָלוציע.“ ביי'ם פּראָנט האָבען מיליאָנען סאָלדאַטען געליטען, געהונגערט, גע- שטאַרבען אָהן קראַפט, אָהן האָפּנונג, אָהן ווילען... די אייזענבאָהנען זיינען געוואָרען אַלע מאָל ערגער. שפייז איז געקומען וועניגער, פּאַב- ריקען האָבען ניט געאַרבייט. די מאַסען זיינען געזונקען אין טיעפער פּערצווייפלונג, אַ געשריי האָט זיך געלאָזט הערען, אז די בורזשוואַזיע האָט זיך גענומען צו סאַכאָטאַזש, אז זי ברענגט מפלות ביי'ם פּראָנט, אז זי האָט געמאַכט אַ פּערשווערונג אויפ'ן לעבען פון פּאָלק. איידער ריגא האָט זיך אונטערגעגעבען, האָט קאָרנילאָוו עפּענטליך געזאָגט: „מוזען מיר דען בעצאָהלען מיט ריגא כּדי צו דערמאָהנען דעם פּאָלק, וואָס פאַר אַ חוב עס ליגט אויף איהם?“

אן אַמעריקאַנער קען זיך ניט פאַרשטעלען, אז דער קלאַסען-קאַמף זאָל זיך אזוי טיעף אַריינשניידען אינ'ם לעבען פון אַ פּאָלק. איך מוז אָבער זאָגען, אז איך האָב פּערזענליך בעגעגענט אויפ'ן צפון-פּראָנט אזוינע אַפיצירען, וואָס האָבען בעסער געוואָלט אַ מפלה איידער אַר- בייטען צוזאַמען מיט די סאָלדאַטען-קאָמיטעטען. דער סעקרעטער פון דער פּעטראָגראַדער אָבטהיילונג פון דער קאָדעטישער פּאַרטיי האָט אין אַ געשפּרעך מיט מיר צוגעגעבען, אז דער עקאָנאָמישער צוזאַמענ-

ברוך פון רוסלאנד איז א טהייל פון דעם קאמף צו דיסקרעדיטירען די רעוואָלוציע. א פערטרעטער פון די אַליאירטע, א דיפּלאָמאַט, וואָס איך האָב איהם צוגעזאָגט אז איך וועל זיין נאָמען ניט דערמאָנען, האָט מיר בעשטעטיגט דעם זעלביגען פּאַקט. מיר זיינען בעקאַנט גע- וויסע קוילען-גרובען לעבען כאַרקאָוו, וואָס זייערע בעלי-בתיים האָבען זיי אונטערגעצונדען און נאָכדעם פּערפּלייצט מיט וואַסער. מיר זיי- נען בעקאַנט אייניגע טעקסטיל-פּאַבריקען אין מאַסקווא, וואו די אינ- זשינערען האָב מיט אַ כּיון קאַליע געמאַכט די מאַשינען. מיר זיינען בעקאַנט אייניגע אייזענבאַהן-בעאַמטע, וואָס די אַרבייטער האָבען זיי געכאַפט ביים האַנד בשעת זיי האָבען צוקריפעלט לאַקאַמאַטיווען... אַ גרויסע טהייל פון די פּערמעגליכע קלאַסען האָט בעסער גע- וואָלט די דייטשע הערשאַפט איידער די רעוואָלוציע, — איידער אפילו די פּראָוויזאָרישע רעגירונג. מען האָט זיך ניט געשעמט, — מ'האַט דאָס געזאָגט אָפּען. אין דעם הויז, וואו איך בין איינגעשטאַנען, האָט מען ביים עסען כּסדר גערעדט וועגען די דייטשען. „הלאַאי“, האָט מען געזאָגט, „וואָלטען זיי שוין געקומען און געבראַכט געזעץ און אָרד- נונג“, איינמאָל האָב איך פּערבראַכט אַן אָווענד אינ'ם הויז פון אַ מאַס- קאָווער מוחר. אַרום כּייש זיינען געזעסען 11 מענשען, איך האָב זיי אַלעמען געפּרעגט וועמען זיי ווילען בעסער: ווילהעלם'ן אָדער די באַלשעוויקעס? 10 פון די 11 האָבען בעסער געוואָלט ווילהעלם'ען. די ספּעקולאַנטען האָבען דערווייל אויסגענוצט די געלעגענהייט און האָבען אָנגעזאַמעלט געוואַלדיגע עשירות. זייער געלד האָבען זיי אויסגעגעבען אויף משוגענעם לוקסוס און אויף אונטערצוקויפּען די בעאַמטע פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג. ווער עס האָט געקענט האָט געזאַמעלט און בעהאַלטען שטילערהייד סיי עסענוואַרג, סיי הייצונג. פיעלע פּראָדוקטען פּלעגט מען בשתיקה אַרויספיהרען קיין שוועדען... עס איז אַ בעקאַנטער פּאַקט, אַז ווען די רעוואָלוציע האָט אויסגעבראַכען, איז אין די שטאָדטישע שפּייכלער פון פּעטראָגראַד געווען גענוג תּבואה אויף 2 יאָהר. אין 2 חדשים האָט מען די תּבואה אַזוי צוראַבעוועט אַז צושלעפט, אַז עס איז געבליבען ניט מעהר ווי אויף איין מאָנאַט. די שעהנע אַרבייט האָט מען געטאָן כּמעט אָפּען פאַר אַלעמענ'ס אויגען. אין דעם רעפּאָרט פון דעם לעצטען שפּייז- מיניסטער פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג לייענען כּדא, אַז קאווע

הָאָט געקאָסט אין וולאָדיוואַסטאָק 2 רובעל אַ פּונט, אין פעטראָגראַד
הָאָט מען פֿאַר אַ פּונט געצאָהלט 13 רובעל. אַלע קראַמען פֿון די
גרויסע שטעדט זיינען געווען אָנגעשטאָפּט מיט שפּייזען און קליי-
דער, אָבער נור די רייכע האָבען צו דעם געהאַט אַ צוטריט.

איך האָב געקענט אַ סוחר אין אַ רוסישער שטאָדט, וואָס זיין
גאַנצע פּאַמיליע איז געוואָרען ספּעקולאַנטען — אָדער מאַראַדיאַרען
(רויבער באַנדיטען), ווי מען רופט זיי אין רוסלאַנד. זיינע דריי זיהן
האָבען זיך דורך געלד אויסגעקויפט פֿון מיליטער דיענסט. איינער
האָט ספּעקולירט מיט שפּייז, אַן אַנדערער האָט אויף אַ געהיימניס-
פּולען אופן בעקומען גאָלד פֿון די לענא-גרובען און עס פּערקויפט קיין
ענגלאַנד, אַ דריטער האָט קאָנטראָלירט אַ שאַקאָלאַד-פּאַבריק, וואָס
האָט געהאַנדעלט מיט די אָרטיגע קאָאָפּעראַטיווע געזעלשאַפטען.
האָט ער אויסגענומען אַ תּנאי, אַז די קאָאָפּעראַטיווען זאָלען איהם
צושטעלען אַלעס וואָס ער בעדאַרף. און אזוי איז עס אָנגעגאַנגען
אינ'ם הייליגען רוסלאַנד. דער פּראָסטער עולם האָט בעקומען אַ
פּיערטעל פּונט ברויט אויף ברויט-קאַרטען, בשעת ער, דער ספּע-
קולאַנט, האָט זיך געבאָדען אין ווייסע ברויט, צוקער, טהעע, קאָנ-
פּעקטען, לעקאַך און פּוטער... און אַז די סאָלאַדאָטען ביי'ם פּראָנט
האָבען שוין ממש ניט געקענט אויסהאַלטען פֿון קעלט, הונגער און
מיעדקייט און האָבען ניט געקענט ביישטעהן געגען די דייטשען,
האָט די זעלבע פּאַמיליע געשריען: „טרוסען“. זיי, די רייכע, האָ-
בען זיך „געשעהמט“ וואָס זיי זיינען רוסען... און אַז די באַלשעוויקעס
האָבען געפונען און צוגענומען די גרויסע זאַפּאַסען פֿון עסענוואַרג,
האָט מען זיי, זעלבסטפּערשטענדרליך, געשטעמפּעלט פֿאַר רויבער.

אויבען, הייסט עס, איז אַלסדינג געווען פּויל און צורודערט.
אונטען, אין דער טיעף, האָבען געאַרבייט די אַלטע פּינסטערע קרעפּ-
טען, די געוועזענע משרתים פֿון ניקאָלאַי דעם 2טען, וועלכע האָ-
בען זיך ניט געביטען אַ האָר. זיי האָבען געטאָן זייער אַרבייט שטיל
און פּלייסיג. די אַגענטען פֿון דער אַלטער „אָכראַנע“ האָבען נאָך
אַלץ אַרויסגעוויזען זייער אַלטע קונסט, פֿאַר דעם צאַר אָדער
נעגען דעם צאַר, פֿאַר קערענסקין אָדער נעגען קע-
רענסקין, ווי אימיצער האָט זיי געצאָהלט. שטיל, בעהאַלטענערהייט,
האָבען זיך געפּאַרקעט אַלערליי אונלעגאַלע אָרגאַניזאַציעס, ווי די

שווארצע מאה און עהנליכע חברה. זייער כונה איז געווען צוריק-
צוברענגען די אלטע פערפלוכטע אָרדנונג...

אין אָט דער פּוילער, פּערדאָרבענער לופט, פול מיט העסליכע
האַלבע אמת'ן, וואָס זיינען ערגער ווי ליגענס, האָט זיך טאָג איין טאָג
אויס געהערט איין קלאָרע זיכערע שטימע, וואָס איז געוואָרען אלע-
מאָל שטארקער, אלע מאָל טיעפּער... „די גאַנצע מאַכט די סאָוויע-
טען! די גאַנצע מאַכט די אמת'ע פּערטרעטער פון מיליאָנען פּשוט'ע
אַרבייטער, סאָלאַטען, מאַטראָסען. ערד, ברויט, אַן עק צו דעם
זינלאָזען קריעג, אַן עק צו געהיימער דיפּלאָמאַטיע, ספּעקולאַציע,
פּעראַטטה... די רעוואָלוציע איז אין געפּאָהר! די צוקונפּט פון דער
גאַנצער וועלט איז אין געפּאָהר!“

דער קאַמף צווישען פּראָלעטאַריאַט און דער בורזשואַזיע, צוויי-
שען די סאָוויעטען און דער רעגירונג, אַ קאַמף וואָס האָט זיך אָנג-
געהויבען נאָך אין מאַרט, איז איצט פּערשארפּט געוואָרען אויפ'ן
העכסטען אופן. דאָס גרויסע רוסלאַנד, וואָס האָט זיך מיט איין
שטראָם אַריבערגעכאַפּט פון מיטעלאַלטער צום 20טען יאָהרהונדערט,
האָט זיך געגרייט ווייזען דער פּערוואַנדערטער וועלט צוויי רעוואָ-
לוציעס — די פּאָליטישע און די סאָציאַלע, — אין אַ קאַמפּף אויף
לעבען און טויט.

עס איז מערקווירדיג וויפּיעל לעבענס־קראַפּט עס האָט אַרויס-
געוויזען די רוסישע רעוואָלוציע נאָך אַזוינע לאַנגע מאָנאַטען פון
הונגער, ליידען און צושמעטערטע האָפּנונגען! די רוסישע בורזשואַזיע
האָט דאָס געזאָלט בעסער פּערשטעהן.

סעפטעמבער און אָקטאָבער זיינען די ערגסטע חדשים אין רוסי-
לאַנד, דערהויפּט אין פּעטראָגראַד. די טעג ווערען קירצער, דער הימעל
איז גראָה און אומעטיג, עס פאַלט אַ קאַלטער רעגען און הערט ניט
אויף גאַנצע טעג. איבער פּעטראָגראַד האָט זיך געשפּרייט אַ טיעפע
קלעפּיגע בלאָטע; די גאַסען זיינען געווען גליטשיג; פּייכטע עסענ-
דיגע ווינטען האָבען געבלאָזען פּונ'ם פינישען ים־בּוים, און דער
קאַלטער נעבעל האָט זיך געקייקעלט דורך די גאַסען און דורכגענומען

די ביינער. ביינאכט האָט מען אָנגעצונדען וועניג לאַמטערנעס אין די גאַסען, ערשטענס ווייל מען האָט מורא געהאַט פאַר צעפעלינגס, און צווייטענס ווייל מען האָט געוואָלט שפּאַרען ליכט. אין פּריוואַטע הייזער האָט עלעקטריציטעט געברענגט פון 6 ביז 12 ביינאכט, קעראַסין האָט מען קוים געקענט קריגען, און ליכט האָבען געקאָסט 40 סענט אַ שטיק. פינסטער איז געווען פון דריי ביימאָג ביז 10 אין דער פּריה. די צאָהל רויבערייען האָבען זיך זעהר פּערגרעסערט, גנבים האָבען זיך אַריינגעריסען אין די הייזער און גענומען וואָס זיי האָבען געקענט. די מענער פון יעדען הויז האָבען זיך אָרגאַניזירט און נאָך דער רייהע געהאַלטען וואָך מיט אָנגעלאָדענע ביקסען אין די הענד. דאָס איז אַלץ געווען אונטער דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג.

ברויט איז וואָס אַ וואָך געוואָרען וועניגער. פּריהער פּלעגט מען אַרויסגעגעבען 1 פונט און האַלב ברויט אַ טאָג, נאָכדעם איין פונט, נאָכדעם דריי פיערטעל, אַ האַלב פונט, ביז עס איז דערגאַנגען צו אַ פיערטעל פונט. עס איז שוין געווען גאַנצע וואָכען, וואָס מען האָט שוין בכלל ניט געקענט קריגען קיין ברויט. צוקער האָט מען געקענט קויפען צוויי פונט אַ חודש, אויב עס איז געווען וואו צו קריגען. אַ שטיקעל שאַקאָלאַד אָדער אַ פונט ביליגע קאַנפּעקטען האָבען גע-קאָסט פון 7 ביז 10 רובעל, יעדענפאַלס ניט וועניגער ווי אַ דאלאַר. מילך איז געווען נאָר פאַר אַ העלפט קינדער. די מעהרסטע האָטעלען און פּריוואַטע הייזער האָבען חדשים־לאַנג ניט געזעהען קיין מילך. ווען פּרוכט איז צייטיג געוואָרען, האָט מען געצאָהלט אַ רובעל פאַר אַן עפעל אָדער פאַר אַ באַר...

כדי צו בעקומען מילך אָדער ברויט אָדער צוקער אָדער טאַכאָס, האָט מען געדאַרפט שטעהן לאַנגע שעה'ען „אין דער רייהע“ אונטער'ן קאַלטען רעגען. ווען איך פּלעג געהן אַהיים אין דער פּריה נאָך אַ מיטינג, וואָס האָט זיך געצויגען אַ גאַנצע נאַכט, האָב איך געזעהן ווי דער „כוואָסט“ (עק) פּלעגט זיך אָנהויבען אויסשטעלען. געוועהנ-ליך זיינען דאָס געווען ווייבער, אייניגע מיט קינדער אויף די הענד. שטעהן אין דער „רייהע“ האָט מען אָנגעהויבען נאָך אונטער דער הער-שאַפט פון ניקאָלאַי דעם זעליגען אין 1915... זומער 1917 איז דאָס געוואָרען דער געוועהנליכער סדר־העולם. אַרים געקליידעטע מענשען זיינען גאַנצע טעג געשטאַנען אין פּעטראָגראַד אין דעם שטאַרקסטען

פראָסט; אַ ביטערע גיפטיגע שטימע פון אונצופריעדענהייט האָט זיך דאָ און דאָרט געלאָזט הערען צווישען די רייהען. אפילו די וואונדערבארע געדולד פון דעם רוס האָט געהאַלטען אין פלאַצען... עס פערשטעהט זיך, אז די טהעאטערע האָבען געשפיעלט ווי געוועהנליך, אַלע טעג פון דער וואָך. קאַרסאָווינאַ איז אַרויסגעטרעטען טען אין אַ נייעם באַלעט אין מאַרינסקי טהעאטער, און אַלע לייער-האַבער פון טעג זיינען געקומען זי אָנקוקען. שאַליאַפּין האָט געזונט גען; אין אַלעקסאַנדרינסקי טהעאטער האָט מען אויפ'ס ניי אינ-סצענירט טאַלסטאָיאַ'ס, „דער טויט פון איוואן דעם שרעקליכען“ אונטער דער לייטונג פון מייערהאַלד. ווען איך בין געווען אין טעאטער, האָב איך געזעהן אַ סטודענט פון דער קייזערליכער מיליטערישער פּאַזשען-שול, אין „פּאַלנע פּאַרמע“ שטעהענדיג אויסגעצויגען ווי אויף אַ פּאַראַד פאַר דער ליידיגער קייזערליכער לאָזשע, פון וואַנען די אַדלערס זיינען פּערשוואַונדען. דער טהעאטער „קרומער שפּיעגעל“ האָט אויפגעפיהרט אַ לוקסוס-דייכע פּאַרשטעלונג פון שניצלער'ס „קאַראַהאַד“.

אין ערמיטאַזש און אין אַנדערע בילדער-נאַלערען איז גע-בליבען וועניג קונסטווערק, ווייל מען האָט זיי מעהרסטענטהיילס איבערגעפיהרט קיין מאַסקוואַ. אָבער בילדער-אויסשטעלונגען זיינען פּאַרגעקומען יעדע וואָך; מחנות אינטעליגענטקעס זיינען געלאָפּען אויף לעקציעס וועגען קונסט, ליטעראַטור, פּילאָזאָפּיע... די טהעאָט-סאָפּען האָבען געהאַט זעהר אַ לעבעדיגען סעזאָן. און די „סאַלוויי-שאַן אַרמי“, וואָס מען האָט זי דעם ערשטען מאל אַריינגעלאָזט אין רוסלאַנד, האָט בעקלעפט אַלע ווענד מיט אַפּישען וועגען הייליגע פּערזאָנלונגען, צום גרויסען ערשטוינען פון דעם גרויסען עולם...

דאָס וואָכעדיגע קליינליכע לעבען איז געגאַנגען זיין גאַנג, אַקוראַט ווי עס וואָלט גאָר קיין רעוואָלוציע ניט געווען. די פּאַעטען האָבען געשריבען ליעדער, נאָר ניט וועגען רעוואָלוציע. די רעאַליסטישע מאַהלער האָבען געמאַהלען סצענעס פון דער מיטעלאַטעריכער רו-סישער געשיכטע — אַלסדינג וואָס איהר ווילט, אָבער ניט פון דער רוסישער רעוואָלוציע. פון די קלענערע שטעדט זיינען געקומען יונגע מיידלעך צו לערנען זיך פּראַנציוויזש און צו בעאַרבייטען זייערע שטי-מען, און די פּראַנטאַוואַטע יונגע אָפיצירען האָבען געטראָגען זייערע

רויטע „באשליקעס“ מיט די גאלדענע קאנטען און זייערע שווערע קאווקאזישע שווערדען אין די זאאלען פון די רייכע האַטעלען. די ווייבער פון קלענערע טשינגאוניקעס זיינען געפאָהרען אויף וויזיטען איינע צו דער אַנדערער, געפיהרט מיט זיך אַ גאלדענע אָדער אַ זיל-בערנע צוקער-פּושקעלע און אַ לעבעל ברויט אין דער מוּף, און האָבען זיך געוואונשען, אז דער צאר זאָל קומען צוריק, אָדער די דייטשען זאָלען כאַטש קומען און פערנעהמען די שטאָרט, און אויסלערנען די דיענסטען דרך-ארץ...

אַ טאָכטער פון מיינעם אַ בעקאנטען, איז אַ מאָל געקומען אַהיים אין היסטעריקע, מחמת די קאָנדוקטאָרקע איפֿן טראַמוואַי האָט איהר געזאָגט „גענאַסין“.

אַרום און אַרום איז רוסלאַנד געלעגען אין די שווערסטע גע-בורטס-זוועהען. אַ נייע וועלט האָט געדארפט קומען. די דיענסטען האָבען דערפיהלט, אז זיי זיינען מענשען מיט מענשען גלייך, און האָבען מעהר ניט געוואָלט דערלאָזען, אז מען זאָל זיי בעהאַנדלען ווי בהמות. אַ פּאָר שייך האָט געקאָסט איבער 100 רובעל, שכירות פלעגט אַ דיענסט בעקומען אַן ערך 35 רובעל אַ חודש, האָבען די דיענסטען ערקלעהרט, אז זיי ווילען ניט שטעהן אין דער „ריהע“ אין זייערע אייגענע שייך. אָבער דאָס איז נאָך וועניג. יעדער מאַן און יעדע פרוי האָט איצט געהאַט שטימערעכט; אַרבייטער-צייטונג-גען זיינען אַרויסגעגאַנגען אין אַ גרויסער צאָהל און האָבען גערעדט נייע מערקווירדיגע רייד; סאָוויעטען האָבען זיך געגרינדעט; פּראָ-פעסיאָנעלע פּעראַיינען האָבען זיך בעוויזען אומעטום. אַפילו די איז-וואַשטשיקעס האָבען זיך געהאַט זייער אייגענעם פּעראַיין און זיינען געווען פּערטראַַטען אַילים פּעטראָגראַדער סאָוויעט. די קעלנער און האַטעל-בעדיענטע האָבען זיך אָרגאַניזירט און האָבען זיך אָבגעזאָגט פון „נאַ טשאַי“ (טרינק-געלד, טיפּס). אויף די ווענד פון אַלע רעסטאָראַנען זיינען געהאַנגען אויפּשריפטען: „דאָ גיט מען נישט קיין נאַ טשאַי“. אָדער: אויב אַ מענש פּערדיענט זיין פּרנסה דורך דעם, וואָס ער דערלאַנגט אייך עסען, איז דאָס נאָך ניט קיין סכּה, אז איהר זאָלט איהם בעלידיגען און געבען נאַ טשאַי“.

ביים פּראָנט האָבען די סאָלאַטען געהאַלטען אין איין קעמפּפען געגען די אַפיציערען, און אין זייערע קאָמיטעטען האָבען זיי זיך

געלערענט צו פערוואלטען זייערע אייגענע עסקים. אין די פאבריקען האָבען די פאברישנאָזאוואָדסקע קאָמיטעטען, די דאָזיגע מערק-ווירדיגע רוסישע אָרגאַניזאַציאָנען, בעקומען אַלע מאָל מעהר קראַפט און ערפאַהרונג; אין קאַמפּף מיט דער אַלטער אָרדנונג האָבען זיי אַלע קלאָרער אָנגעהויבען פּערשמעהן זייער היסטאָרישע שליחות. רוסלאַנד, גאַנץ רוסלאַנד, האָט זיך געלערענט לעזען; מען האָט געלייענט פּאָליטישע, עקאָנאָמישע, היסטאָרישע ווערק און געוואָלט פּערשמעהן. אין יעדער שטאַדט, גרויס צי קליין, אין אַלע טהיילען פונ'ם פּראָנט האָט יעדע פּאָליטישע גרופּע געהאַט איהר אייגענע צייטונג. טויזענדער אָרגאַניזאַציאָנען האָבען פּערשפּרייט הונדערטער טויזענדער בראַשורען אין דער אַרמעע, אין די דערפער, אין די פּאבריקען, אין די גאַסען. דער עולם איז געווען הונגעריג נאָך בילדונג... הונגעריג נאָך וויסען... אַ ריעזיגע כּוואַליע פון בילדונגס-ליידענשאַפט האָט אויפגערודערט דאָס גאַנצע פּאָלס. אין די ערשטע זעקס מאָנאַט פון דער רעוואָלוציע האָט מען פון דעם סמאָלני אינסטיטוט אַליין אַרויסגעפיהרט יעדען טאָג גאַנצע פעק, גאַנצע וואַגאַנעס, גאַנצע בערג מיט ליטעראַטור. דאָס גאַנצע לאַנד האָט מען אָנגעזעטיגט מיט ליטעראַטור. רוסלאַנד האָט געטרונקען לעזע-שטאָף, ווי הייסע זאַמד טרינקט וואַסער, און עס איז ניט געווען מעגליך צו שטיילען איהר דורשט. וואָס מען האָט געלייענט, איז ניט געווען קיין פּוסטע מעשיות, פּאַלסיפּיצירטע געשיכטע, פּערוואַסערטע רעליגיעזע שרייבעריי, אָדער ביליגע בעלעטריסטיק, וואָס מאַכט אַ תּל פון געשמאַק. מען האָט גע-לייענט וועגען סאָציאַלע, פּאָליטישע און פּילאָזאָפּישע טהעאָריעס, מען האָט געלייענט די ווערק פון טאָלסטאָי, גאָגאָל, גאָרקיי...

היינט די רעדעס. אַ גאַנצער שטראָם, אַ גאַנצער מכול פון רע-דעס, לעקציעס, דיסקוסיעס, דעבאַטען, אין טהעאַטערע, צירקען, שולען, קלובען, אין די קוואַרטירען פון די סאָויעטען, די פּראַפּעסאָיאַ געלע פּעראַיינען, אין קאַזאַרמעס... פּערוואַמלונגען אין די גראַבענס ביים פּראָנט, אין די דערפער, אין די פּאבריקען... ס'אַראַ מערקוויר-דיגען בילד מען האָט געקענט זעהן אין פּוטילאַווסקי זאוואָד, ווען 40 טויזענד אַרבייטער פּלעגען זיך אַרויסגייען פון אַלע אָבטהיילונגען צו הערען די רעדעס פון סאָציאַל-דעמאָקראַטען, סאָציאַל-רעוואָלוציאָיאַ-נערען, אַנאַרכיסטען און סתם אַראַטאָרס, וועלכע האָבען גערעדט

אלצדינג, וואָס זיי האָבען געוואָלט, און אזוי לאַנג, ווי זיי האָבען געקענט. גאַנצע חדשים נאָכאַנאַנד איז יעדע גאַס אין פעטראָגראַד און אין גאַנץ רוסלאַנד געווען אַן עפענטליכע טריבונע. אין אייזענ-באהן-וואַגאָנען, אין טראַמווואַיען, אומעטום האָט געפלאַקערט אַ לע-בעדיגע דיסקוסיע; מען האָט גערעדט, זיך געאַמפערט...

היינט די אַלרוסישע קאָנפערענצען און קאָנגרעסען, וואו עס זיינען זיך צונויפגעקומען פערטרעטער פון צוויי ערד-טהיילען — קאָנגרעסען פון סאָוויעטען, פון קאָאָפּעראַטיווען, זעמסטוואָס, נאַ-ציאָנאַליטעטען, גלחים, פויערים, פּאָליטישע פּאַרטייען... די דעמאָ-קראַטישע קאָנפערענץ, די מאַסקווער קאָנפערענץ, דער ראַט פון דער רוסישער רעפובליק. כסדר איז אין פעטראָגראַד געווען דריי אָדער פיער קאָנגרעסען אין איין צייט. און טאַמער האָט מען ערגעץ פּאַר-געשלאָגען, אַז מען זאָל בעגרענצען די צייט פון די רעדנער, האָט מען דעם פּאַרשלאָג געוועהנליך פּערוואָרפען. יעדער האָט געמעגט רעדען וואָס ער האָט געוואָלט און ווי לאַנג ער האָט געוואָלט.

מיר האָבען איינמאָל בעזוכט די 12טע ארמעע אין די טראַנשעען הינטער ריגאַ... אויסגעדאַרטע, באַרוויסע מענשען האָבען געקרענקט אין דער בלאַטע פון די גראָבענס. זייערע פנים'ער זיינען געווען מאַגער און טונקעל, דאָס בלויליכע לייב האָט אַרויסגעקוקט פון אונ-טער די צוריסענע קליידער. אָבער אַז זיי האָבען זיך אויפגעהויבען צו בעגעגענען אונז, איז די ערשטע פּראַגע געווען: „האַט איהר וואָס געבראַכט צו זען ?“

און דאָך... כאַטש רוסלאַנד האָט בעקומען גאָר אַן אַנדער פנים; כאַטש די סטאַטוע פון קאַטהערינאַ דער גרויסער פאַר'ן אַלעקסאַנ-דרינסקי טהעאַטער האָט געהאַלטען אַ רויט פעהנדעל אין איהר האַנד, און אַנדערע, שוין אַ ביסעלע אָבגעבליאַקעוועטע רויטע פּאַהנען האָבען געפלאַטערט איבער אַלע געזעלשאַפּטליכע געביידעס; כאַטש די קייזערליכע מאַנאַגראַמען און די צווייקעפיגע אַדלערס זיינען ענטוועדער אין גאַנצען פּערוואָונדען אָדער געווען פּערשטעלט און פּערהאַנגען; כאַטש דער פּריינדליכער אונבעוואַפּענטער מיליציאַ-נער האָט פּערנומען אין די גאַסען דעם פּלאַץ פונ'ם אַלטען שטרענ-גען גאַרדאָוואַי — פון דעסטוועגען זיינען נאָך פּערבליבען אַ סך אינטערעסאַנטע אַנאַכראָניזמען.

למשל, דער „טאבעל-אָראַנאָך“ (דער רייסטער פון טיטלען),
 וואָס האָט עקזיסטירט פון פעטער דער גרויסען אָן, און האָט גע-
 האַלטען רוסלאַנד ווי אין אייזערנע צוואַנגען, איז נאָך אַלץ געבליבען
 אפילו אונטער דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג. יעדער איינער האָט
 געטראָגען אַ פּאַרמע, פון אַ גימנאַזיסט ביז דעם העכסטען ריכטער
 — מיט קנעפּ און מיט עפּאַלעמען.

אַרום אַ זייגער פינף פאַרנאַכט פלעגען די גאַסען זיך אָנפילען
 מיט פיינע אַלטע טשינאַוויקעס אין „פּאַלנע פּאַרמע“, מיט פּאַרטפע-
 לען אונטערין אָרעם. ווי צוריק מיט צעהנדליגע יאָהרען, פלעגען
 זיי זיך אַיילען אַהיים פון די מיניסטעריומס און אַנדערע קאַנצעליאַ-
 ריעס, טראַכטענדיג דערביי, ווי לאַנג זיי וועלען דאַרפען וואַרטען,
 ביז גאָט וועט זיי העלפען און זייערער אַ נאַטשאַלניק וועט שטאַר-
 בען, און זיי וועלען זיך דערהויבען מיט אַ טשין העכער, ביז זיי ווע-
 לען זיך דערדיענען צו קאַלעזשסקי אַסעסאָר, און נאָכדעם אַרויסגעהן
 אין אַטסטאַווקע, אפשר נאָך מיט אַ צלם פון דער הייליגער אַננאַ...
 מען דערצעהלט וועגען סענאַטאָר סאַקאַלאָוו, וואָס איז איינמאַל
 אין סאַמע ברען פון דער רעוואָלוציע געקומען אויף אַ זיצונג אין
 סענאַט אין ציווילע קליידער. מען האָט דעם סענאַטאָר ניט אַריינ-
 געלאָזען אין זאַל, ווייל ער האָט ניט געטראָגען די פּאַרמע פון דעם
 צאַר'ס משרת...

אַזוי האָט אויסגעזעהן די פּאַליטישע סצענע אין סעפטעמבער
 און אָקטאָבער 1917. אַ גרויסע און אַ ברייטע פּאַליטישע סצענע
 — אַזוי ברייט ווי דאָס גאַנצע מעכטיגע רוסלאַנד. אויף אַט דער
 סצענע האָט זיך אַבגעשפּיעלט די געוואַלדיגע טראַגעדיע — דער
 אויפשטאַנד פון די רוסישע מאַסען.

צווייטער קאפיטעל

דער שטורם קומט.

אין סעפטעמבער האָט גענעראל קאַרנילאָוו זיך אַ לאַז געטהאָן אויף פעטראָגראַד צו ווערען דער מיליטערישער דיקטאַטאָר פון רוס-לאַנד. הינטער איהם האָט זיך פּלוצלונג בעוויזען דער געפּאָנצערטער פּויסט פון דער בורזשואַזיע, גרייט צו פּערניכטען די רעוואָלוציע. אייניגע סאַציאַליסטישע מיניסטאַרען זיינען געווען פּערמישט אין דער געשיכטע, אפילו קערענסקי גופא איז איך נישט געווען ריין פון חשד. סאַווינקאָוו'ן האָט דער צענטראַל-קאָמיטעט פון די סאַ-ציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען אויפגעפּאָדערט, ער זאָל ערקלעהרען זיין האַנדלונג, אָבער ער האָט זיך אָבגעזאָגט און מען האָט איהם אויס-געשלאָסען פון דער פּאַרטיי. קאַרנילאָוו'ען האָט אַרעסטירט אַ קאָמי-טעט פון סאַרזאַטען. עטליכע גענעראַלען האָט מען אָפּגעזאָגט פון די שמעלען; עטליכע מיניסטאַרען האָט מען אויף אַ ווייל געהייסען זיצען אין דער היים. דער קאַבינעט איז געפּאָלען.

קערענסקי האָט געפרוּאווט אָרגאַניזירען אַ נייעם קאַבינעט, וואו עס זאָלען אויך אַרײַנגעהן די קאָדעטען — די פּאַרטיי פון דער בור-זשואַזיע. קערענסקי'ס פּאַרטיי, די סאַציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען, האָט איהם בעפּוילען אויסצושליסען די קאָדעטען. קערענסקי האָט זיך אָבגעזאָגט און געסטראַשעט, אַז ער וועט אין גאַנצען אַרויס פון דער רעגירונג, אויב זיין פּאַרטיי וועט בעשטעהן אויף איהר פּאָדערונג. די אַלגעמיינע שטימונג איז אָבער געווען אזוי שאַרף אויסגעשפּראַכען געגען די קאָדעטען, אַז קערענסקי האָט ניט געוואָגט דורכצופיהרען זיין פּלאַן. אַ צייטווייליגעס דירעקטאָריום פון 5 מיניסטאַרען מיט קערענסקי'ן אָן דער שפּיץ האָט איבערגענומען די מאַכט אויף דער וויילע.

די מעשה קארנילאָוו האָט פּעראַייניגט אַלע סאָציאַליסטישע גרופּן פּען, — סיי די מעסיגע, סיי די רעוואָלוציאָנערע — אין איין ליידענ-שאַפּטליכער שטרעבונג צו פּערטהיידיגען זיך געגען דעם אַלגעמיינעם שונא. איינמאָל פאַר אַלע מאָל, אָן עק זאָל ווערען פּון די קארנילאָווס — מען מוז בעשאַפּען אַ נייע רעגיערונג, וועלכע זאָל זיין פּעראַנט-וואָרטליך פאַר די עלעמענטען, וואָס אונטערשטיצען די רעוואָלוציע! דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פּון אַלע סאָציאַליסטען האָט דעריבער איינגעלאָרען אַלע אָרגאַניזאַציעס צו שיקען דעלעגאַטען צו דער דעמאָקראַטישער קאָנפּערענץ, וואָס האָט בעדאַרפּט פּאַרקומען אין פּעטראָגראַד אין חודש סעפטעמבער.

דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט זיך אין גיכען צו-טהיילט אויף דריי פּראַקציעס. די באַלשעוויקעס האָבען פּערלאַנגט, אַז עס זאָל גערופּען ווערען אַן אַלל-רוסישער קאָנגרעס פּון סאָוועטען און ער זאָל איבערנעהמען די גאַנצע מאַכט. דער „צענטער“ פּון די סאַצ. רעו. אונטער דער פּיהרונג פּון טשערנאָוו, די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען אונטער דער פּיהרונג פּון קאַמקאָוו און ספּירידאָנאָ-ווא, די מענשעוויקעס-אינטערנאַציאָנאַליסטען אונטער דער פּיהרונג פּון מאַרטאָויען און דער „צענטער“ פּון די מענשעוויקעס מיט באַגראַדאָוו און סקאָבעלעוו בראַש האָבען זיך פּעראַייניגט אויף דער פּאַדערונג פּון אַ ריין-סאָציאַליסטישער רעגיערונג. צערעמעלי, דאַן, ליבער, די פּיהרער פּון דעם רעכטען פּליגעל פּון די מענשעוויקעס, און אויך דער רעכטער פּליגעל פּון די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען מיט אַווקסענ-טיעווין און גאַזין אָן דער שפּיץ האָבען ניט אנדערש געפּאַדערט, אַז אַלע קלאַסען זאָלען זיין פּעטראַטען אין דער נייער רעגיערונג.

די באַלשעוויקעס האָבען אין גיכען געוואונען אַ מאַיאָריטעט אין דעם פּעטראָגראַדער סאָוועט. מאַסקווא, קיעוו, אָדעס און אנדער-רע שטעט האָבען נאָכגעטהאָן דעם פּעטראָגראַדער ביישפּיעל.

די מענשעוויקעס און די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען, וואָס זיינען ביז אַהער געווען די פּיהרער פּון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו קאָמיטעט, האָבען זיך דערשראָקען. סוף כל סוף האָבען זיי וועניגער מורא געהאַט פאַר קארנילאָווין ווי פאַר לייעניןען. זיי האָבען גע-ענדערט די פּעטראַטע-שאַפּט צו דער דעמאָקראַטישער קאָנפּערענץ

אויף אזא אופן, אז די קאָפּעראַטיווע געזעלשאַפֿטען און די אַנדערע מעסיגע אָרגאַניזאַציעס זאָלען האָבען מעהר דעלעגאַטען. אָבער אפילו אָט די פּערזאָנלונג, וואו די פּערטרעטערשאַפֿט איז בשום אופן נישט געווען דעמאָקראַטיש, האָט זיך לכתחלה אַרויסגעזאָגט פאַר אַ קאָאָליציאָנס־רעגירונג אָהן די קאָדעטען. ערשט ווען קערענסקי האָט אָנגעהויבען סטראַשען, אז ער וועט רעזיגנירען, און די מעסיגע סאָציאַליסטען האָבען אויפֿגעהויבען אַ גוואַלד וועגען דער געפּאַהר, וואָס דראָהט דער רעפּובליק, האָט די קאָנפּערענץ זיך ענדליך אַרויסגעזאָגט מיט גאָר אַ קליינער מאַיאָריטעט פאַר דעם פּרינציפּ פון קאָאָליציע מיט דער בורזשואַזיע און האָט געגעבען איהר הסכמה צו דעם פּלאַן פון אַ בעראַטהונגס־פאַרלאַמענט אָהן געזעצגעבענדער מאַכט, וועלכער זאָל טראָגען דעם נאָמען „דער פּראָוויזאָרישער ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק“. די בעזיצענדע קלאַסען האָבען פּאַקטיש געהאַט די גאַנצע דעה אין דעם נייעם מיניסטעריום, און אין דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק האָבען זיי געהאַט פּיעל מעהר פּלעצער ווי עס וואָלט זיי געקומען.

אַ פּאַקט איז, אז אין יענער צייט האָט דער צענטראַלער עקזעקור־טיווקאָמיטעט שוין ניט פּערטראָטען די אָרטיגע סאָויעטען. ער האָט זיך אָבגעזאָגט צו רופּען אין סעפטעמבער דעם אַלל־רוסישען סאָויעטען־קאָנגרעס, ווייל ער האָט פּשוט מורא געהאַט צו פּערלירען זיין מאַכט. דער צענטראַלער עקזעקוטיווקאָמיטעט האָט פּעסט בעשלאַסען ניט צו דערלאָזען אַ נייעם קאָנגרעס. דער אָפיציעלער אָרגאַן פּונם קאָמיטעט, די צייטונג „איזוועסטיאַ“ (נייעס) האָט געגעבען אָנצוהערעניש, אז דער סאָויעט וועט סיי ווי סיי אין גיכען אויפהערען צו עקזיסטירען און אז ער האָט שוין ניט מעהר וואָס צו טהאָן... די נייע רעגירונג האָט פון איהר זייט ערקלעהרט אין איהר פּראָגראַם, אז זי וועט שמרע־בען צו ליקווירירען די אונפּעראַנטוואָרליכע אָרגאַניזאַציאָנען, דאָס הייסט די סאָויעטען...

די באַלשעוויקעס האָבען אליין גערופּען דעם אַלל־רוסישען קאָנגרעס פון סאָויעטען. דער קאָנגרעס האָט זיך געזאָלט צוזאַמענקומען אין פּעטראָגראַד דעם 2טען נאָוועמבער, צו איבערנעהמען די רוסישע רעגירונגס־מאַכט. אין דער זעלבער צייט האָבען זיך די באַלשעווי־קעס צוריקגעצויגען פון דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק.

זיי ווילען ניט, האָבען זיי ערקלעהרט, בעטהייליגען זיך אין אַ רעגיע־
רונג פון פּאָלקס־פּערראַטה.

דער ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק איז געבליבען אָהן די
באַלשעוויקעס, אָבער קיין אייניגקייט איז נאָך דאָרט אלץ ניט געווען.
די בעזיצענדע קלאַסען האָבען דערפיהלט, אז איצט איז זייער צייט.
האָבען זיי גענומען האַנדלען „ביד רמה“. די קאָדעטען האָבען אָפּען
ערקלעהרט, אז די רעגירונג האָט ניט געהאַט קיין געזעצליכען רעכט
צו פּערוואַנדלען רוסלאַנד אין אַ רעפּובליק. די קאָדעטען האָבען
פּערלאַנגט שטרענגע מיטלען אין דער אַרמיי און אין פּלאַט; זיי
האָבען פּערלאַנגט, אז מען זאָל פּונאַנדערלאָזען די קאָמיטעטען פון
סאָלאַטען און מאַטראַסען; זיי האָבען געשאַטען פּעך און שוועבעל
אויף די סאָוועטען. די רעוואָלוציאָנערע סאָציאַליסטען, וואָס זיינען
געבליבען אין ראַטה, די מענשעוויקעס־אינטערנאַציאָנאַליסטען און די
לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, האָבען פון זייער זייט געפּאָ־
דערט אַ באַלדיגען פּריעדען, ערד פאַר די פּויערים, אַ קאָנטראָל פון די
אַרבייטער איבער די פּאַבריקען, — פּראַקטיש די זעלבע פּונקטען,
וואָס עס האָבען פּערלאַנגט די באַלשעוויקעס.

איך בין געווען אין דער פּערוואַמלונג, ווען מאַרטאָוו האָט גע־
ענטפּערט די קאָדעטען. אַ מיעדער, אַ טויט־קראַנקער מענש איז ער
געשטאַנען אָנגעבויגען איבער זיין שטענדער און האָט פּיעבערהאַפט
גערעדט. ער איז געווען הייזעריג און מען האָט איהם קוים געקענט
הערען, אָבער זיין שטים איז געווען פול מיט צאָרן און זיין מינע
פול מיט פּעראַכטונג.

„איהר רופט אונז „פּאַראַזשענטצעס“ (אַזוינע וואָס האָפּען אויף
אַ מפּלה), האָט ער געזאָגט, — „אָבער די אמת'ע פּאַראַזשענטצעס
זיינט איהר, וואָס וואַרט אויף אַ גינסטיגערען מאָמענט צו שליסען
פּריעדען, איהר וואָס פּערלאַנגט, אז מען זאָל אַבלעגען דעם פּריעדען
אויף שפּעטער, ביז עס וועט גאָר ניט בלייבען פון דער רוסישער
אַרמעע, ביז רוסלאַנד וועט ווערען אַ שפּיעל־צייג אין די הענד פון די
פּערשיעדענע אימפּעריאַליסטישע גרופּען, אַ מיטעל זיך אויסצוגלייכען
אויף איהר חשבון און קומען צו אַן אַבמאַד... איהר ווילט אַרויפ־
צווינגען אויף דעם רוסישען פּאָלק אזאַ פּאַליטיק, וואָס איז נוט פאַר
די אינטערעסען פון דער בורזשואַזיע. מיר דאַרפּען אויפהויבען די

פריעדענס־פראגע איצט, שוין באַלד... איהר וועט באַלד איינזעהן, אז ניט אומזיסט איז געווען די אַרבייט פון די וואָס איהר רופט „דייט־שע אַגענטען“, פון די צימער־וואַלדער־סאַציאַליסטען, וואָס האָבען אין אַלע לענדער געפראוואוט אויפוועקען דאָס געוויסען פון די דעמאָקראַטי־שע מאַסען.“

די איבעריגע מענשעוויקעס און סאַציאַליסטען־דעוואָלוציאָנערען האָבען זיך געוואַקעלט צווישען די ביידע פיינדליכע לאַגערען, אָבער דער דרוק פון אונצופריעדענהייט צווישען די ברייטע פּאָלקס־מאַסען האָט זיי געשטויסען אַלץ ווייטער לינקס. עס האָט געהערשט אַ ביטערע שנאה צווישען ביידע פליעגעל פון דעם פריה־צייטיג געשטאַרבענעם ראַטה.

אזוי איז געווען די לאַגע ווען עס איז ענדליך אָנגעקומען אַ מעל־דונג פון אויסלאַנד, אז די אַליאירטע רעגירונגען רופען אַ קאָנפּערענץ אין פאַריז. די ברענענדיגע פראגע פון אַן אויסלענדישע פּאָליטיק האָט פּלוצלונג פאַרנומען דעם אויבען אָן.

טעאָרעטיש זיינען אַלע רוסישע סאַציאַליסטישע פאַרטייען גע־ווען פאַר אַ באַלדיגען פריעדען אויף דעמאָקראַטישע יסודות. נאָך אין מאי 1917 האָט דער פעטראָגראַדער סאָויעט, וואָס איז דעמאָלט גע־שטאַנען אונטער דער פיהרערשאַפט פון די מענשעוויקעס און סאַ־ציאַליסטען־דעוואָלוציאָנערען, אַרויסגעגעבען זיין באַריהמטע דעקלע־ראַציע וועגען די פריעדענס־בעדינגונגען. די רוסישע רעוואָלוציאָנערע פאַרטייען האָבען געפּאָדערט, אז די אַליאירטע רעגירונגען זאָלען רופען אַ קאָנפּערענץ צו בעטראַכטען די קריעגס־ציעלען. די קאָנפּע־רענץ האָט געוואָלט פאַרקומען אין אויגוסט. שפעטער האָט מען זי אָפֿ־געלעגט אויף סעפטעמבער, דאָן אויף אָקטאָבער. איצט איז ענדליך אָנגעקומען די מעלדונג, אז די קאָנפּערענץ ווערט גערופען אויף דעם 10טען נאָוועמבער.

די פּראָוויזאָרישע רעגירונג האָט פאַרגעשלאָגען צוויי פערטרע־טער — גענעראַל אַלעקסעיעוּו, אַ רעאַקציאָנער און מיליטאַריסט, און טערעשטישענקאָ, דער אויסלאַנדס־מיניסטער. די סאָויעטען האָבען אויסגעקליבען סקאַבעלעוּען אַלס זייער וואַרט־פיהרער און האָבען אויסגעאַרבייט דעם באַריהמטען „נאַקאָז“ — דעם מאַניפעסט וועגען די פריעדענס־בעדינגונגען. די פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז געווען

אי געגען סקאבעלעווען, אי געגען נאקאז. די אליאירטע אמבאסאד-
דאָרס האָבען פּראָטעסטירט געגען דעם פּלאַן צו שיקען סקאָבעלעווען.
ווען מען האָט שפּעטער געשטעלט אַ פּראָגע דעם מיניסטער באַנאַר
לאָאָ אין דער אונטערשטער קאָמער אין ענגלאַנד, האָט ער קאלטבלור-
טיג געענטפּערט: „וועדליג מיר איז בעקאָנט, וועט די פּאַרזוער קאָנ-
פּערענץ איבערהויפּט ניט דיסקוטירען די ציעלען פון קריעג נור די
מעטאָדען ווי אזוי צו פיהרען דעם קריעג.“

די קאָנסערוואַטיווע רוסישע פרעסע האָט די מעלדונג אָנגענומען
מיט גרויס התפעלות, און די באַלשעוויקעס האָבען אָנגעוויזען: „זעהט
איהר, צו וואָס עס האָבען געבראַכט די קאָמפּראָמיסען פון די מענ-
שעוויקעס און סאָציאַליסטען-דעוואָלוציאָנערען.“

אויף אַ שטח פון טויזענד מייל זיינען געלעגען רוסישע סאָל-
דאָטען נערוועז, אומרוהיג, ווי אַ קאָכעדיגער ים. הונדערטער דעלע-
גאַציעס האָט דער גרויסער ים אַריינגעגאַסען קיין פעטראָגראַד, און
די אַלע דעלעגאַציעס האָבען געשריען איין זאַך: „פריעדען! פריע-
דען!“

איך בין איינמאָל אַוועק אויף יענער זייט טייך צו אַ מיטינג אין
„צירק מאָדערן“ — אזוינע מיטינגען מיט טויזענדער מענשען זיינען
דעמאָלט פּאַרגעקומען אין יעדער טהייל פון שטאָדט, אַ טאָג נאָך אַ
טאָג. די ריעזיגע געביידע איז געווען בעלויכטען פון פינף קליינע
לעמפלעך, וואָס זיינען אַראַכגעהאַנגען פון דעם באַלקען אויף אַ דינעם
דראָט. דער דונקעלער זונפריינדליכער אַמפיטהעאַטער איז געווען גע-
באַקט פון דער אַרענאַ ביז אַרויף צו די שמוציגע בענק אונטער באַלקען.
אומעטום סאָלדאַטען, מאַטראָסען, אַרבייטער, פּרויען, אַלע אָנגע-
שטרענגט, אַלע הערענדיג מיט אַזאַ מינע, אַקוראַט ווי עס וואָלט זיי
געגאַנגען אין לעבען. גערעדט האָט אַ סאָלדאַט פון דער 548טער
דיוויזיע, — גאָט ווייס וואו זי איז געווען:

„חברים“, האָט ער געשריען, און אַ גרויסע ליידענשאַפט האָט
זיך געפיהלט אין זיין מאָגערען פנים און אין זיינע פּערצווייפלעטע
בעוועגונגען: „די העררען דאָרט אויבען פּערלאַנגען פון אונז קרבנות,
אַלץ נייע און אַלץ גרעסערע קרבנות, בשעת די רייכע לאָזט מען אין
גאַנצען צורוח.“

„מיר האַלטען מלחמה מיט דייטשלאַנד — וואָלט עס דען געווען

מעגליך, אז מיר זאלען איינלאדען דייטשע גענעראלען אין אונזער
גענעראל-שטאב? פונקט אזוי האלטען מיר מלחמה מיט די קאפי-
טאליסטען, און דאך לאדען מיר זיי איין אין אונזער רעגירונג...

„די סאלדאטען זאגען: „ווייז מיר, צוליעב וואס האלט איך
מלחמה, צוליעב קאנסטאנטינאָפּאָל אָדער צוליעב א פרייע רוסלאַנד,
צוליעב פרייהייט אָדער צוליעב קאפיטאליסטישע רויבער?“ אויב
איהר קענט מיך איבערצייגען, אז איך פערטהייד די רעוואָלוציע,
וועל איך געהן און מלחמה האלטען מיט מיין לעצטען כח, און איך
וועל ניט דארפען קיין טויט-שטראַף צו נויטען מיך און צו האלטען
די אָרדנונג.

„ווען די ערד וועט געהערען צו די פויערים, די פאבריקען —
די ארבייטער און די מאכט — די סאָויעטען, וועלען מיר האָבען
פארוואָס מלחמה צו האלטען, און דאן וועלען מיר ווייזען, ווי אזוי
מיר קענען קעמפּען...“

אין די קאזארמעס, אין די פאבריקען, אויף די ווינקלען פון די
גאסען האָט מען געקענט הערען טויזענדער רעדנער-סאלדאטען, און
אלע האָבען געשריען, אז עס איז שוין צייט צו שליסען פריעדען און
אז אויב די רעגירונג וועט ניט געהמען קיין ענערגישע שריט צו מאַכען
א סוף פונ'ם קריעג, וועלען די סאלדאטען ארויס פון די טראַנשעען
און געהן אַהיים.

א פערטרעטער פון דער 8טער אַרמעע האָט געזאָגט.

„מיר זיינען שוואַך, אין יעדער ראַטע איז געבליבען נאָר עטליכע
מאַן. לאָז מען אונז געבען שפייז... לאָז מען אונז געבען שטיוועל,
לאָז מען אונז שיקען נייע מענשען... אז ניט וועלען די טראַנשעען
אין גיכען בלייבען לעדיג... גיט אונז ענטוועדער פריעדען, אָדער
קריעגס-מאַטעריאַלען... זאָל די רעגירונג ענטוועדער ענדיגען דעם
קריעג, אָדער אונטערשטיצען די אַרמעע...“

דער פערטרעטער פון דער 46טער סיביריער אַרטילעריע האָט גע-

זאָגט:

„די אָפיציערען ווילען ניט צוזאמען אַרבייטען מיט אונזערע
קאָמיטעטען, זיי פערראַטען אונז צום שונא, זיי ווענדען אָן טויט-
שטראַף צו אונזערע אַגיטאַטאָרס, און די קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע רע-
גירונג גיט זיי איהר ברכה. מיר האָבען געהאַפּט, אז די רעוואָלוציע

וועט ברענגען פריעדען, אָבער די רעגיערונג דערלאָזט אפילו ניט, אז מיר זאָלען ר י י ד ע ן וועגען אזוינע זאכען... און קיין ברויט צו עסען גיט מען אונז ניט... און קיין קריעגס־אמוניציע אויך ניט..." קלאַנגען האָבען זיך געלאָזט הערען פון אייראָפּא, אז מען וועט שליסען פריעדען אויפ'ן חשבון פון רוסלאַנד.

אן אנדער ידיעה האָט אַרויסגערוּפּען גרויס אונצופריעדענהייט: די ידיעה ווי אזוי מען האָט בעהאַנדעלט די רוסישע סאָלאַטען אין פראַנקרייך. די ערשטע בריגאדע האָט געהאַט געפרואווט אַראָבזעצען די אָפיצירען און בעשטימען סאָלאַטען־קאָמיטעטען, ווי עס האָבען געטהאָן די סאָלאַטען אין דער היים; אויך האָבען די רוסישע פּאָלקען זיך אָבגעזאָגט צו פּאָהרען קיין סאַלאַניקאַ און האָבען פּער־לאַנגט, אז מען זאָל זיי שיקען קיין רוסלאַנד. דער ענטפּער איז געווען, אז מען האָט זיי אַרומגערינגעלט און מען האָט זיי געלאָזט אויס־הונגערען. נאָכדעם האָט מען געשאַסען אויף זיי מיט אַרטילעריע און געטויט אַ סך מענשען...

דעם 29טען אָקטאָבער בין איך אַוועק אין מאַריאינסקי פּאַלאַץ אויף אַ זיצונג פון דעם ראַט פון דער רוסישער רעפּובליק. די זיצונג איז פּאָרגעקומען אין דעם גרויסען זאַל, וואָס איז בעפּוצט מיט ווייסען מאַרמאָר און רויטען סאַמעט. מען האָט ערוואַרטעט טערעש־טשענקאָ'ס דעקלאַראַציע וועגען דער אויסלענדישער פּאָליטיק פון דער רעגיערונג. דאָס גאַנצע אויסגעמאַטערטע פריעדענס־דורשטיגע לאַנד האָט מיט אַ פּערכאַפטען אָטעם געוואַרט, וואָס ער האָט צו זאָגען. געקומען טערעשטשענקאָ, — אַ הויכער, אויסגעצייכענט געקליי־דעטער יונגעראַן מיט אַ גלאַטען פנים און הויכע קיין־באַקען, און האָט לאַנגזאַם געלעזען זיין פּאָרויכטיגע רעדע, וואָס האָט געזאָגט גאָרנישט. וואָס האָט ער געהאַט צו דערצעהלען? פּלאַכע פּראַזען... „רוסלאַנד איז אַ גרויסע מאַכט... רוסלאַנד וועט פּערבלייבען אַ גרויסע מאַכט, וואָס עס זאָל זיך ניט טרעפּען... מיר דאַרפען פּער־טיידיגען אונזער לאַנד... מיר דאַרפען ווייזען, אז מיר זיינען גרייט צו פּערטיידיגען אַ גרויסען אידעאַל, אז מיר זיינען קינדער פון אַ גרויסער קראַפּט..“

קינדער איז ניט געווען צופריעדען. די רעאַקציאָנערען האָבען געוואָלט אַ שטאַרקע אימפּעריאַליסטישע פּאָליטיק, די דעמאָקראַטישע

פארטייען האָבען געוואָלט אַ פּערזיכערונג, אַז די רעגירונג וועט אַר-
בייטען פאַר פּריעדען... איך גיב דאָ איבער אַ לייט־אַרטיקעל פון
„ראַבאָטשי אי סאָלדאַט“ (אַרבייטער און סאָלדאַט), אַן אָרנאַן פּונ'ם
פּעטראָגראַדער באַלשעוויסטישען סאָויעט:

„וואָס די רעגירונג האָט געענטפּערט די סאָלדאַטען ביים פּראָנט.
„דער שווייגנדיגער פון אַלע מיניסטאָיען, טערעשטשענקאַ,
האָט פּאַקטיש אַזוי געזאָגט צו די סאָלדאַטען אין די גראַבענס:

1„ מיר זיינען ענג פּערבונדען מיט אונזערע אַליאירטע (ניט
מיט די פּעלקער, נאָר מיט די רעגירונגען).

2„ די דעמאָקראַטיע פּערשפּאַרט דיסקוטירען די מעגליכקייט
אַדער די אונמעגליכקייט צו פּערציהען די מלחמה אויף נאָך אַ וויי-
טער. דאָס וועלען בעשליסען די רעגירונגען פון אונזערע אַליאירטע.
3„ די אָפּענסיווע פּונ'ם 1טען יולי איז געווען אַן אויסגעציי-
כענטע און אַ נויטיגע אונטערנעהמונג (וואָס דערפון איז אַרויסגעקומען,
האָט ער ניט דערמאָנט).

4„ עס איז ניט אמת, אַז אונזערע אַליאירטע זאָרגען ניט
וועגען אונז, — ער, דער מיניסטער, קען אונז ווייזען זעהר וויכטיגע
דעקלאַראַציעס (דעקלאַראַציעס? וואָס הערט זיך עפעס וועגען מעשים?
וואָס הערט זיך עפעס וועגען דער האַלטונג פון בריטישען פּלאָט?
וואָס עפעס מכה די פּערהאַנדלונגען פון דעם בריטישען קעניג און דעם
פּעטריבענעם קאָנטר־דעוואָלוציאָנער גענעראַל גורקאָ? וועגען דעם
האָט דער מיניסטער קיין וואָרט ניט דערמאָנט).

5„ דער נאַקאַז צו סקאָבעלעוו'ן איז שלעכט: ער געפּעלט
ניט די אַליאירטע, און ער געפּעלט ניט די רוסישע דיפּלאָמאַטען.
אויף דער קאָנפּערענץ פון די אַליאירטע דאַרף מען רעדען „איין
שפּראַך“.

„און דאָס איז אַלעס? יא, דאָס איז אַלעס! וואו איז דער
אויסגאַנג? — קיין אויסגאַנג! מען דאַרף אָבער האָבען אַמונה אין די
אַליאירטע און אין טערעשטשענקאַ'ן. ווען וועלען מיר האָבען פּריעדען?
ווען די אַליאירטע וועלען ערלויבען.

„אַזוי האָט די רעגירונג געענטפּערט די סאָלדאַטען אין די טראַג-
שעען“.

אַ נייע פינסטערע קראַפט האָט זיך בעוויזען אויפ'ן הינטער-

גרונד פון דער רוסישער פאליטיק, — די קאזאקען. די געפאהר איז נאך ניט געווען גענוג דייטליך, אבער שוין האט זיך געפיהלט, אז זי וואקסט. די „נאוואיא זשיון“ (דאס נייע לעבען) פון מאקסיס נאָרקי האָט אויפּמערקזאָם געמאַכט אויף דער נייער קראַפּט:

„אין אָנהויב פון דער רעוואָלוציע האָבען זיך די קאָזאָקען אָב־געוואָגט צו שיסען אויפֿן פּאָלק. ווען קאָרנילאָו האָט געוואָלט בע־פּאלען פעטראָגראַד, האָבען זיי זיך אָבגעוואָגט צו געהן מיט איהם. אָבער איצט האָט זיך די לאַגע געענדערט. פון פּאַסווער געטריי־שאַפּט צו דער רעוואָלוציע זיינען די קאָזאָקען געוואָרען אַקטיווע געגנער. פון דעם הינטערגרונד פון דער רעוואָלוציע האָבען זיי זיך פּלוצלונג אַרויסגערוקט אין דער ערשטער רייע...“²

די פּראָוויזאָרישע רעגירונג האָט אַראָבגעזעצט קאַלעדין'ען, דעם אַטאַמאַן פון די דאָנער קאָזאָקען, פאַר זיין געהיימע שותפות מיט קאָרנילאָו'ען. ער האָט קאַטעגאָריש ערקלעהרט, אז ער וועט ניט פּערלאָזען זיין שטעל. אַרומגערינגעלט פון געוואָלדיגע אַרמעען סאָלדאַטען, איז ער געלעגען אין נאַוואָטשערקאַסק און נאָכאַנאַנד געמאַכט קאָנספּיראַציעס געגען דער רוסישער רעוואָלוציע. זיין מאַכט איז געווען אַזוי גרויס, אז די רעגירונג האָט געמוזט קוקען דורך די פינגער אויף זיין ווידערשטאַנד. נאָך מעהר: די פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז געווען געצוואונגען אַנצוּערקענען דעם ראַט פון דעם פּערבאַנד פון דער קאָזאַקישער אַרמעע, און זיך אָבזאָגען צו לעגאַ־ליזירען די ניי־געגרינדעטע קאָזאַקען־אַבטהיילונג פון די סאָויעטען... אַנפאַנג אַקטאַבער האָט אַ קאָזאַקען־דעלעגאַציע בעזוכט קערענ־סקין און חוצפּה'דיג געפּאָדערט, אז מען זאָל אַראָבנעהמען די בע־שולדיגונג פון קאַלעדין'ען. די קאָזאַקען האָבען אויפגעוואָרפען דעם מיניסטער־פּרעזידענט, פאַר וואָס ער גיט נאָך די סאָויעטען. קע־רענסקי האָט פּערשפּראַכען צו לאָזען קאַלעדין'ען צורוח. מען דער־צעהלט, אז ער האָט געזאָגט: „אין די אויגען פון די סאָויעטען־פּיהרער בין איך אַ דעספּאָט און אַ טיראַן... וואָס איז שייך דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג, איז ניט נאָר וואָס זי שטיצט זיך ניט אויף די סאָויעטען, נאָר עס טהוט איהר לייד, וואָס עס איז איבערהויפּט דאָ סאָויעטען אויף דער וועלט.“

אַן אַנדערע קאָמיסיע פון קאָזאַקען האָט בעזוכט דעם בריטישען

אמבאסאדאָר און מיט איהם געפיהרט אָפּענע אונטערהאַנדלונגען
אלס פּערטרעטער „פון דעם פרייען קאָזאַקישען פּאָלק“.

אויפ'ן דאָן האָט זיך געבילדעט עטוואָס ווי אַ קאָזאַקישע רע-
פּובליק. די קובאַנער געגענד האָט זיך ערקלעהרט פאַר אַ קאָזאַקישען
אונאַבהענגיגען שטאַאַט. בעוואַפּענטע קאָזאַקען האָבען פּונאַנדערנע-
טריבען די סאָויעטען אין ראָסטאַוו אויפ'ן דאָן און אין יעקאַטערי-
נאָדאַר. קאָזאַקען זיינען בעפאַלען די הויפּט־קוואַרטיר פון דעם קוילען-
גרעבער־בעראַיין אין כאַרקאָוו. אין די אַלע מאַניפּעסטאַציעס האָט
די קאָזאַקען־בעוועגונג זיך אַרויסגעוויזען אַלס אַנטי־סאָציאַליסטיש און
מיליטאַריסטיש. די פיהרער זיינען געווען אַדעליגע און גרויסע ערד-
בעזיצער, ווי קאַלעדין, קאַרנילאָוו, דוטאַוו, קאַראַאָלאָוו און באַרדיש.
די מעכטיגע געשעפּטסלייט און באַנקירען פון מאַסקוואַ האָבען גע-
האַלפּען די קאָזאַקען מיט וואָס זיי האָבען געקענט.

אַלט־רוסלאַנד האָט אָנגעהויבען פּונאַנדערצופאַלען. אין אוקראַי-
נאַ, פּינלאַנד, פּוילען, ווייס־רוסלאַנד איז די נאַציאָנאַליסטישע בע-
וועגונג געוואָרען אַלץ שטאַרקער און זיכערער. די אַרטיגע רעגירונגען
אונטער דער פיהרערשאַפט פון די בעזיצער־קלאַסען האָבען פּערלאַנגט
אויטאָנאָמיען און האָבען זיך אָבגעזאָגט צו פּאָלגען די בעפעהלען פון
פּעטראָגראַד. אין העלסינגפּאַרס האָט דער פינישער סענאַט זיך
אָבגעזאָגט צו לייהען געלד דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג; ער האָט
ערקלעהרט פּינלאַנד פאַר אַן אונאַבהענגיגען שטאַאַט, און פּערלאַנגט
מען זאָל צוריקציהען די רוסישע סאָלדאַטען. די קיעווער בורזשואַזע
ראַדאַ האָט אויסגעברייטעט די גרעניצען פון אוקראַינאַ אַזוי, אַז זיי
זאָלען איינשליסען די פעטסטע לאַנדווירטשאַפטליכע געגענדען פון
דרום־רוסלאַנד, אַזש ביז צום אוראַל. די ראַדאַ האָט אָנגעהויבען צו
אָרגאַניזירען אַ נאַציאָנאַלע אַרמעע. דער פּרעמיער וויניטשענקאַ האָט
געגעבען אָנצוהערעניש וועגען אַ סעפּאַראַטען פּריעדען מיט דייטש-
לאַנד, און די פּראָוויזאָרישע רעגירונג האָט גאָר ניט געקענט טהאָן.
סיביר און קאַווקאַז האָבען פּערלאַנגט בעזונדערע גרינדונגס־פּער-
זאַמלונגען, און אין די אַלע פּראָווינצען איז אָנגעגאַנגען אַ פּערבי-
טערטער קאַמפּף צווישען די פּערטרעטער פון דער רעגירונג און די
סאָויעטען פון אַרבייטער־און סאָלדאַטען־דעפּוטאַטען.
אין לאַנד איז דער תּהו וכהו געוואָרען וואָס אַ טאַג גרעסער.

הונדערטער טויזענדער סאָלדאַטען האָבען פּערלאָזען דעם פּראָנט און האָבען זיך אָנגעהויבען רוקען אין געדיכטע שטראָמען איבער'ן לאַנד אָהן אַ ציעל און אָהן אַ פּלאַן. די פּויערים פון טאַמבאָווער און טווער דער גובערניעס זיינען שוין מיעד געוואָרען וואַרטענדיג; זיי האָבען מעהר ניט געקענט איבערטראָגען די שטרענגע מיטלען פון דער רעגיע-רונג, האָבען זיי אָנגעהויבען ברענען פּריצישע הויפּען און פּאָגראַ-מעווען די גוטס-בעזיצער. געוואַלדיגע סטרייקס און לאַקאָוטס האָבען אויפגערודערט מאַסקוואַ, אָדעס און די קויהלען-גרובען פון דאָן. די אייזענבאהנען זיינען געוואָרען פּאַראַליזירט, די אַרמעע איז געווען הונגעריג, און אין די גרויסע שטעדט איז ניט געווען קיין ברויט.

די רעגיערונג האָט זיך געוואַקעלט צווישען די דעמאָקראַטישע און די רעאַקציאָנערע פּאַרטייען און האָט דערווייל ניט געטהאָן גאָר-ניט. ווען מען האָט זי פּאַרט געצוואונגען צו האַנדלען, האָט זי שטענדיג אונטערשטיצט די אינטערעסען פון די בעזיצערע קלאַסען. זי האָט געשיקט סאָלדאַטען צו אונטערדריקען די בעוועגונג פון די פּויערים, צו ברעכען די סטרייקס. אין טאַשקענט האָבען רעגיערונגס-בעאַמטע אָפּגעשאַפט דעם סאָויעט; אין פּעטראָגראַד האָט קערענסקי פונאַנדערגעלאָזט דעם עקאָנאָמישען ראַט, וואָס האָט געזאָלט אויפ-בויען דאָס רואינירטע עקאָנאָמישע לעבען פון לאַנד און וואָס האָט ניט געקענט גאָרניט טהאָן צוליעב דעם שטאַרקען סכסוך צווישען קאַפיטאַל און אַרבייט. די אַלטע מיליטערישע פיהרער האָבען מיט דער הסכמה פון די קאָדעטען געפּאָדערט, אַז מען זאָל אָננעהמען שטרענגע מיטלען צו פּערשטאַרקען די דיסציפּלין אין דער אַרמעע און אין דעם פּלאַט. אומזיסט האָבען אַזויגע אויטאָריטעטען ווי דער בעריהמטער פּלאַט-מיניסטער ווערדערעווסקי און דער קריעגס-מיניס-טער ווערכאָווסקי, געטענה'עט, אַז נאָר אַ נייע, פּרייע, דעמאָקראַטישע דיסציפּלין אויפ'ן גרונד פון צוזאַמענאַרבייטען מיט די קאָמיטעטען פון די סאָלדאַטען און מאַטראָזען וואָלט געקענט ראַטעווען די אַרמעע און דעם פּלאַט. קיינער האָט זיך ניט אומגעקוקט אויף זייערע בעווייזען. עס האָט אויסגעזעהן, אַז די רעאַקציאָנערען האָבען בעשלאָסען צו פּראָוואָצירען דעם געזעלשאַפּטליכען צאָרן. דער משפּט איבער קאָר-נילאָוו'ן איז שוין געווען נאָהענט. די בורזשואַזע פּרעסע האָט איהם פּאַרטיידיגט מיט אַלע מאָל גרעסערער חוצפּה אַלס דעם גרויסען רו-

סישען פאטרויאָט. בורצעוו'ס צייטונג „אָבשמשעיע דיעלאָך“ (די אל-געמיינע זאך) האָט געפאָדערט אַ דיקטאַטור פון קאַרנילאָוו, קאַלעדן און קערענסקי!

איך האָב אַיינמאָל געהאַט אַ שמועס מיט בורצעוו'ן אין דער פרעס גאַלעריי פון דעם ראַט פון דער רוסישער רעפובליק. ער איז געווען אַ נידעריגער אַיינגעהוויקערטער מאַן מיט אַ געקנייטשטען פנים, מיט קורצזיכטיגע אויגען הינטער דיקע ברילען. זיינע האָר זיינען גע-זוען צושויבערט, און אין זיין באַרד האָבען זיך דורכגעוואָרפען גרויע פערדים.

„געדענקט מיין וואָרט, יונגערמאַן, רוסלאַנד דאַרף איצט האָבען נאָר איין זאך: אַ שטאַרקען מאַן! מיר דאַרפען אויפהערען טראַכטען וועגען דער רעוואָלוציע און פּעראַייניגען אַלע אונזערע קרעפטען אויף די דייטשען. קאַליקעס, קאַליקעס די אַלע, וואָס ווילען בע-זיעגען קאַרנילאָוו'ען, — און הינטער די קאַליקעס אַרבייטען די דייטשע אַגענטען. הלאַי וואָלט קאַרנילאָוו געוואונען...“

די צייטונגען פון דעם גאָר-רעכטען פליגעל — פּורישקעוויטש'עס „נאַראַני טריבון“ (דער פּאָלקס-טריבון), „נאַוואַיאַ רוס“ (דאָס נייע רוסלאַנד) און „זשיוואַיע סלאָוואַ“ (דאָס לעבעדיגע וואָרט), קוים פּער-מאַסקירטע מאַנאַרכיסטישע צייטונגען, האָבען אָפּען געפּרעדיגט, אַז עס איז שוין צייט אויסצוראָטען די רעוואָלוציאָנערע דעמאָקראַטיע... דעם 23טען אָקטאָבער איז פּאַרגעקומען אַ ים-שלאַכט צווישען רוסישע און אַ טהייל דייטשע קריעגס-שיפען אינ'ם ים-בוזים פון ריגאַ. די פּראָוויזאָרישע רעגירונג האָט זיך אָנגעכאַפט אָן דעם אויסרייד, אַז פּעטראָגראַד איז אין געפּאָהר, און האָט אָנגעהויבען עוואַקואירען די שטאָרט. צום אַלעם ערשטען האָט מען אַרויסגע-פיהרט די גרויסע פּאַבריקען פון קריעגס-מאַטעריאַלען און מען האָט זיי פּונאַנדערגעוואָרפען איבער רוסלאַנד. דאָן האָט די רעגירונג אַליין זיך גענומען קלייבען קיין מאַסקוואַ. די באַלשעוויקעס האָבען היכף גענומען שרייען, אַז די רעגירונג פּערלאָזט די רויטע הויפט-שטאָרט, כדי אָבצושוואַכען די רעוואָלוציע. ריגאַ, האָבען זיי גע-זאָגט, איז פּערקויפט געוואָרען צו די דייטשען. איצט וויל מען פּער-ראַטען פּעטראָגראַד.

די בורזשואַזיע איז געווען הוילע גדולה. די קאַדעטישע „רעמטש“

(רעדע) האָט געשריבען: „אין מאַסקוואַ וועט די רעגירונג האָבען אַ מעגליכקייט צו טהאָן איהר אַרבייט אין אַ רוהיגער אַטמאָספּערע און וועט ניט מורא האָבען פאַר קיין שטערונג מצד די אַנאַרכיסטען.“ ראָדזיאַנקאָ, דער פּיהרער פּונ'ם רעכטען פּליעגעל פּון דער קאַדעטי־שער פּאַרטיי, האָט ערקלעהרט אין „אויטראָ ראָסיאַ“ (דער מאָרגען פּון רוסלאַנד), אַז אויב די דייטשען וועלען נעהמען פעטראָגראַד, וועט עס זיין אַ ברכה פאַר רוסלאַנד, ווייל דאָס וועט צושטערען די סאָויעטען און אַ סוף מאַכען פּון דעם רעוואָלוציאָנערען באַל־טישען פּלאַט. ראָדזיאַנקאָ האָט געשריבען:

„פעטראָגראַד איז אין געפּאָהר. און איך טראַכט מיר: זאָל זיך גאָט זאָרגען וועגען פעטראָגראַד. זיי האָבען מורא, אַז טאַמער וועט מען נעהמען פעטראָגראַד, וועלען די צענטראַלע רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס ווערען צושטערט. און איך זאָג מיר: הלואי וואָלט עס געווען אזוי, הלואי וואָלטען אַלע רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס געוואָרען צושטערט... וואָרום זיי ברענגען נאָר אַן אונגליק אויף רוסלאַנד.

„פאַלט פעטראָגראַד, וועט אויך דער באַלטישער פּלאַט ווערען צושטערט, אָבער וויינען איז ניטאָ אויף וואָס: די מעהרסטע קריעגס־שיפען זיינען אין גאַנצען דעמאָראַליזירט.“

פּון דעסטוועגען האָט די רעגירונג זיך אָבגעזאָגט פּון איהר פּלאַן צו פּערלאָזען פעטראָגראַד: דער ישׁתורם פּון געזעלשאַפּטליכען פּראָ־טעסט איז געווען צו גרויס.

דער קומענדיגער קאָנגרעס פּון די סאָויעטען איז דערווייל גע־האַנגען איבער רוסלאַנד, ווי אַ שווערע כּמאַרע, פּול מיט דונערען און בליצען. געגען דעם קאָנגרעס איז געווען ניט נאָר די רעגירונג, נאָר אויך אַלע „מעסיגע“ סאָציאַליסטען, די צענטראַל־קאָמיטעטען פּון דער אַרמיי און פּלאַט, די צענטראַל־קאָמיטעטען פּון אייניגע פּראָפּעסיאָ־נעלע פּעראַיינען, די פּויערשע סאָויעטען און, קודם כל און מעהר ווי אַלע, דער צענטראַלער עקזעקוטיו־קאָמיטעט גופּא האָבען ניט גע־זשאַלעוועט קיין טרחה צו לעגען שטיינער איפֿן וועג פּונ'ם קאָנ־גרעס. די „איזוועסטיאַ“ און דער „גאָלאָס סאָלדאַטאַ“ (די שטיים פּון אַ סאָלדאַט), וועלכע זיינען געגרינדעט געוואָרען דורך דעם פעט־ראָגראַדער סאָויעט און האָבען זיך געפונען אין די הענד פּון דעם

צענטראלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, האָבען געשאַטען שוועבעל און פֿעך אויף דעם סאָוויעטען-קאָנגרעס. דאָס זעלביגע האָט געטהאָן די גאַנצע אַרטיילעריע פֿון די סאָציאַליסטען-דעוואָלוציאָנערען, דער „דיעלאָ נאַראָדאָ“ (פֿאַלקס-זאָך) און „וואַליאַ נאַראָדאָ“ (פֿאַלקס-ווילען). די געגנער האָבען געאַרבייט אויף אַלע כּליים. מען האָט געשיקט דעלעגאַטען פֿון איין עק לאַנד צום צווייטען; מען האָט געקלאַפט דעפּעשען צו די קאָמיטעטען פֿון די אַרטיגע סאָוויעטען און צו די אַרמעע-קאָמיטעטען; מען האָט גע'עצה'ט צו שטערען אָדער כאַטש אַבלעגען די וואַהלען צום קאָנגרעס. פּראָטעסטען האָבען זיך גע-שאַטען פֿון אַלע זייטען: פייערליכע דעזאָלוציעס אָנגענומען אויף עפּענטליכע מיטינגען, דעקלאַראַציעס פֿון דעמאָקראַטישע קרעפטען וועגען דער אוננױטיגקייט צו רופּען אַ קאָנגרעס עטליכע וואָכען פּאַר דער גרינדונגס-פּערזאָמלונג; דעלעגאַציעס פֿון דעם פּראָנט, פֿון דעם זעמסטוואָ-פּערבאַנד, פֿון דעם פּויעריס-פּערבאַנד, פֿון דעם קאָזאַקי-שען מיליטערישען פּערבאַנד, פֿון אַפיצירען-פּערבאַנד, פֿון געאָרגיעוור-סקי קאָוואַלירען, פֿון די טױט-באַטאַליאָנען... אַלץ האָט פּראָטעסטירט געגען דעם קאָנגרעס. דער ראַט פֿון דער רוסישער רעפּובליק האָט שאַרף קריטיקירט די אידעע פֿון אַ קאָנגרעס. די גאַנצע מאַשין פֿון דער רוסישער רעגיערונג, וואָס איז געגרינדעט געוואָרען נאָך דער מאַרט-רעוואָלוציע, האָט געאַרבייט מיט אַלע קרעפטען צו שטערען דעם קאָנגרעס פֿון די סאָוויעטען...

דאָס איז געווען אויף איין זייט. אויף דער אַנדערער זייט איז געווען דער אונקלאָרער, אָבער מעכטיגער ווילען פֿונ'ם פּראָלעטאַריאַט, — די אַרבייטער, די פּשוטע סאָלדאַטען, די אַרימע פּויערים. פּיעלע אַרטיגע סאָוויעטען האָבען שוין געהאַט אָנגענומען דאָס באַלשעוויסטער-שע פּראָגראַם. די אַרגאַניזאַציעס פֿון די פּאַבליק-אַרבייטער, די פּאַב-ריטשנאָ-זאָוואָדסקע קאָמיטעטען, זיינען געווען אונטער דעם קאָנטראָל פֿון די באַלשעוויקעס. די רעוואָלוציאָנערע אַרגאַניזאַציאָנען פֿון דער אַרמעע און פּלאַט האָבען געטהאָן זייערס. אין פּיעלע ערטער, וואו מען האָט די מאַסען ניט געלאָזט וועהלען קיין סאָוויעט-דעלעגאַטען אויפֿן געזעצליכען שטייגער, האָט דער עולם אָבגעהאַלטען שטילע פּערזאָמלונגען און דאָרטען אויסגעקליבען אייגענע מענשען, וועלכע זאָלען פּאַהרען קיין פּעטראָגראַד. אין אַנדערע סאָוויעטען האָט מען

ארקאבעזעצט די אלטע קאמיטעטען און אויסגעקליבען נייע. א גרויסע אונטערערדישע כוואליע האָט זיך געצויגען פון דער טיעף און אויפֿ- געריסען די קאָרע, וואָס איז אין אַ משך פון חדשים אָנגעוואקסען און פּערהאַרטעוועט געאָרען אַרום דער בעהאַלטענער רעוואָלוציאָנערער לאַוואַ. נאָר אַן אונגעריכטע מאַסען־בעוועגונג האָט געקענט אַרויס־ רופּען צום לעבען דעם אל־רוסישען קאָנגרעס פון די סאָויעטען...

טאָג איין, טאָג אויס זיינען די באַלשעוויסיטישע רעדנער געגאַנגען פון קאַזאַרמע צו קאַזאַרמע, פון פּאַבריק צו פּאַבריק, און האָבען אַגיר־ טירט געגען דער רעגירונג פון בירגער־קריעג. איינמאָל אַ זונטאָג זיי־ נען מיר אַוועקגעפּאָהרען אויפֿ'ן שליסל־בורגער פּראָספּעקט, צום אָב־ כּאָווסקי זאַוואָד, וואָס האָט געאַרבייט קריעגס־מאַטעריאַלען פאַר דער רעגירונג. געפּאָהרען איז מען אין אַ פּאַראָווע טראַמוויי, וואָס איז לאַנגזאַם געקראַכען צווישען גאַנצע ימים בלאַטע. די וואַגאַנעס זיינען געווען אָנגעשטאַפּט צום דערשטיקט ווערען.

דער מיטינג איז פּאָרגעקומען צווישען די דינע ציגעל־ווענד פון אַ ריעזיגען אונפּערענדיגטען בנין. צעהן טויזענד מענער און פרויען אין טונקעלע קליידער האָבען זיך צוזאַמענגעשפּאַרט אַרום דער רויט־ בעפּוצטער טריבונע, געזעסען אויף הויפענס געהילץ און ציגעל, אַרויפֿ־ געדראַפּעט זיך אויף די באַלקענס, אונטער'ן דאַך, און געשלאַנגען אויפֿ־ מערקזאַם יעדעס וואָרט, זיך אָבגערופען מיט דונער־שטימען. אויפֿ'ן גראַהען, פּערכמורעטען הימעל האָט זיך צייטענווייז בעוויזען די זון גיסענדיג דורך די ניט פּערענדיגטע פענסטער אַ רויטליכען שייַן אויף די מאַסען פּשוטי'ע געזיכטער, וואָס האָבען אַרויפּגעקוקט צו אונז.

לונאַטשאַרסקי, אַ מאַן מיט אַ דינער אינגלישער פיגור און מיט דעם עמפּינדליכען פנים פון אַ קינסטלער, האָט גערעדט וועגען דער פּראַגע, פּאַרוואָס די גאַנצע מאַכט דאַרף געהערען די סאָויעטען. נישטאָ קיין אַנדער מעגליכקייט, האָט ער געזאָגט, צו גאַראַנטירען די רעוואָלוציע געגען איהרע שונאים, וועלכע האָבען מיט אַ כּיוון רואינירט דאָס לאַנד, רואינירט די אַרמעע און בעשאַפען אַ באַדען פאַר אַ נייעם קאָרנילאָוו.

נאָך לונאַטשאַרסקי'ן איז געקומען פּעטראָווסקי, — אַ מאַגערער, אַ לאַנגזאַמער, אַן אונדערבאַרעמדיגער:

„ס'איז צייט צו טהאָן, ניט צו רעדען. די עקאַנאָמישע לאַגע איז

שלעכט, אָבער מיר מוזען זיך געוועהנען. זיי ווילען אונז אויסהונגערען, אויספריהרען, זיי ווילען אונז פראָוואָצירען, אָבער זאָלען זיי גערענקען, אז מיר וועלען ניט לאָזען. אויב זיי וועלען סמייען אַרויפלעגען די האַנד אויף די אָרגאַניזאַציעס פונ'ם פראָלעטאַריאַט, וועלען מיר זיי פערניכטען ווי שטויב אויפ'ן פנים פון דער ערד."

די באַלשעוויסטישע פרעסע האָט זיך מיט אַ מאָל פונאַנדער-געוואַקסען. אַ הויז די פאַרטייבלעטער „ראַבאָאָטשי פוט" און „סאָל-ראַט" האָט זיך בעוויזען אַ נייע צייטונג פאַר די פויערים, „דערע-ווענסקאַיאַ ביעדנאָטאַ" (די אַרימסטע פון די דערפער), וועלכע איז אַרויסגעגאַנגען יעדען טאָג אין אַ האַלב מיליאָן עקזעמפּליאַרען; דעם 17טען אָקטאָבער איז אַרויס דער „ראַבאָאָטשי אי סאָלראַט". דער לייט-אַרטיקעל פון דער צייטונג האָט אַזוי פאַרמולירט דעם שטאַנד-פונקט פון די באַלשעוויקעס:

„נאָך איין יאָהר קריעג וואָלט געהייסען פערניכטען די אַרמעע און דאָס לאַנד... פערטראָגראַד איז אין געפאַהר... די קאָנטר-רעוואָלוציאָנערען פּרעהען זיך מיט דעם אונגליק פון דעם פּאָלק... די פויערים זיינען פערצווייפעלט און טרעטען אַרויס אין אַן אָפּענעם אויפשטאַנד; די פריצים און די רעגירונג שיקען שטראַף-עקספּעדיציעס צו מאַרדען און רויבען; פאַבריקען און זאַוואָרדען ווערען געשלאָסען, מען דראָהט די אַרבייטער מיט הונגער... די בורזשואַזיע און איהרע גענעראַלען ווילען צוריק אַיינפיהרען בלינדע דיסציפלין אין דער אַרמעע. די קאָרנילאָוועס גרייטען זיך אָפּען פונאַנדער-צוטרייבען די גרינדונגס-פּערזאָנלונג, און די בורזשואַזיע גיט זיי איהר ברכה..."

„די רעגירונג פון קערענסקי איז געגען פּאָלק... קערענסקי וויל אומברענגען דאָס לאַנד... אונזער צייטונג איז אַ צייטונג פונ'ם פּאָלק... זי פערטיידיגט די איטערעסען פון די אַרימע קלאַסען, די אַרבייטער, סאָלראַטען און פויערים. דער אַיינציגער וועג צו ראַטעווען דאָס פּאָלק איז צו פיהרען די רעוואָלוציע ביז'ן סוף. דאָס איז נאָר מעגליך, ווען די פולע מאַכט וועט זיך געפינען אין די הענד פון די סאָויע-טען..."

„דאָס פראָגראַם פון אונזער צייטונג איז:

„די גאנצע מאכט — די סאָוויעטען, סיי אין פעטראָגראַד, סיי אין די איבעריגע שטערט.

„א באַלדיגער וואַפענשטילשטאַנד אויף אַלע פּראָנטען! און עהרליכער פּריעדען צווישען די פעלקער.

„די פּריציזשע מאַיאָנטקעס זאָלען איבערגעהן צו די פּויערים אָהן שום געצאָהלמ.

„די אַרבייטער זאָלען האָבען אַ קאָנטראָל איבער דער אינדוסטרי-ריעלער פּראָדוקצאַן.

„די גרינדונגס־פּערזאָנלונג זאָל אויסגעקליבען ווערען אויף עהר־ליכע און גערעכטע יסודות.“

עס איז אינטערעסאַנט איבערצודרוקען איין טהייל פון און אַרטי־קעל אין דער זעלבער צייטונג, — דעם אָפיציעלען אָרגאַן פון די באַלשעוויקעס, וועלכע זענען בעקאַנט איבער דער גאַנצער וועלט אַלס דייטשע אַגענטען:

„דער דייטשער קייזער, פּערשמירט מיט'ן בלוט פון מיליאָנען טויטע, וויל רוקען זיין אַרמעע אויף פעטראָגראַד. לאָמיר רופען צו די דייטשע אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים, וועלכע ווילען פּריעדען ניט וועניגער ווי מיר, לאָמיר זיי אויפמונטערען, אַז זיי זאָלען זיך אויפהויבען געגען דעם פּערפּלוכטען קריעג!

„דאָס קאָן נאָר טהאָן אַ רעוואָלוציאָנערע רעגירונג, וועלכע וועט באַמט רעדען אין דעם נאָמען פון די רוסישע אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים; וועלכע וועט אַפּעלירען צו די דייטשע סאָלדאַטען איבער די קעפּ פון די דיפּלאָמאַטען; וועלכע וועט אָנפילען די דייטשע טראַנשען מיט פּראָקלאַמאַציעס אויף דייטש... אונזערע לופט־פליהער וואָלטען קענען פּערשפּרייטען אַזעלכע פּראָקלאַמאַציעס איבער גאַנץ דייטשלאַנד...“

אין דעם ראַטה פון דער רעפּובליק איז דער אַבגורנד צווישען די צוויי פליגעל געוואָרען וואָס אַ טאָג טיעפּער.

קארעלין, אַ לינקער סאָציאַליסטי־רעוואָלוציאָנער, האָט איינמאַל אויסגעשריען אינ'ם ראַטה:

„די פּערמעגליכע קלאַסען ווילען אויסניצען די רעוואָלוציאָנערע מאַשין פּונ'ם שטאַאָפּ, כדי צוצובינדען רוסלאַנד צו דעם קריעגס־

זעהט אויס, ווי א לאנגע קאזארמע. איבער'ן הויפט־אריינגאנג
הענגט נאך דער קייזערליכער הערב אויסגעהאקט פון שטיין און שטיי
כעלט, דאכט זיך, ארונטער מיט פערזאכטונג...

אין די אלטע צייטן איז דאָרט געווען אַ מאָנאָסטיר־שוהל פאַר
די טעכטער פון די רוסישע אַדעליגע, אונטער דעם שוין פון דער קייזער־
רין גופא. נאָך דער רעוואָלוציע האָבען דעם בנין איבערגענומען
רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס פון אַרבייטער און סאָלדאַטען. אַן
ערך הונדערט צימערען געפינען זיך אין דעם סמאָלני אינסטיטוט,
אַלע ווייס, מיט הוילע ווענד; אויף די טהירען געפינען זיך נאָך
עמאַלירטע שילדלעך מיט אויפֿשריפטען: „קלאַס־צימער נומ. 4“,
אַדער „לעהרער־ביוראָ“. איבער זיי זיינען אָבער געהאַנגען נייע
שילדען מיט גראַב־געמאַהלטע אותיות: „צענטראַל־קאָמיטעט פון
דעם פעטראַגראַדער סאָויעט“, „צענטראַלער עקזעקוטיו־קאָמיטעט“,
„ביוראָ פאַר אויסלענדישע אַנגעלעגענהייטען“, „פערבאַנד פון די סאָ־
ציאַליסטישע סאָלדאַטען“, „צענטראַל־קאָמיטעט פון די אַלל־רוסישע
פראַפעסיאָנעלע פּעראַיינען“, „פאַברייטשנאָזאָוואָדסקע קאָמיטעטען“,
„צענטראַלער אַרמעע־קאָמיטעט“... ווייטער — די הויפט־קוואַרטירען
און די פּערזאָנלונגס־צימערען פון די פּאָליטישע פּאַרטייען...

אין די לאנגע קאָרידאָרען מיט די געוועלכטע באַלקענס זיינען
געהאַנגען נאָר עלעקטרישע לעמפלעך. אַהין און אַהער זיינען געלאָאָ
פּען סאָלדאַטען און אַרבייטער, אייניגע אונטער אַ שווערע מאַסע
פון גרויסע פּעק צייטונגען, פּראַקלאַמאַציעס און אַנדער פּראַפּאָגאַנדאַ־
מאַטעריאַל. זייערע שווערע שטיוועל איבער דער הילצערנער פּאַר־
לאַגע האָבען געהילכט ווי אַ דונער... אומעטום זיינען געהאַנגען
פּלאַקאַטען: „חברים! צוליעב אייער אייגען געזונד היט אָב ריינד
ליכקייט“. אויף די פּלאַטפּאָרמען, לעבען די טרעפּ, זיינען אויף
יעדען שטאַק געווען אויסגעשטעלט לאַנגע טישען, אָנגעוואָרפּען מיט
בראָשורען און מיט דער ליטעראַטור פון די פּערשיידענע פּאָליטישע
פּאַרטייען. דאָס אַלעס האָט מען פּערקויפט זעהר ביליג. דער בריי־
טער ניעדריגער עס־צימער אין אונטערשטען שטאַק איז נאָך איצט
אויך געווען אַ מין רעסמאָראַן. פאַר צוויי רובּעל האָב איך געקויפט
אַ בילעט אויף אַ מאָהלצייט. צוזאַמען מיט טויזענדער אַנדערע בין
איך געשטאַנען אין דער רייע און געוואַרט ביז מען וועט מיך

צולאָזען צום טיש. צוואַנציג אַרבייטער, מענער און פרויען, האָבען געשעפּט פון גרויסע קעסלען באַרשטש, דערלאַנגט פלייש, קאשע; אויפ'ן טיש זיינען געלעגען בערג מיט שוואַרצע ברויט; 5 קאָפּיקעס האָט מען געצאָהלט פאַר אַ טאָסע טהעע אין אַ צינערנער כלי. פון אַ קאָרב האָט מען אַרויסגענומען אַ שמאַלציגען הילצערנעם לעפעל... אויף די בענק אַרום די הילצערנע טישען זיינען געזעסען הונגערניגע פּראָלעטאַריער און געשלאָנגען דאָס עסען. דערביי האָט מען גע- שמועסט, געמאַכט קאָנספּיראַציעס אָדער געוואָרפען גראָבע וויצען פון איין עק צימער צום צווייטען...

אויפ'ן אויבערשטען שטאָק איז אויך געווען אַ שפּייז-צימער, ספּעציעל פאַר'ן צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, אָבער אויך דאָרט האָט געגעסען ווער עס איז געקומען. מען האָט געקענט בעקומען ברויט, דיק בעשמירט מיט פּוטער; טהעע האָט מען געטרונקען וויפּיעל מען האָט נאָר געוואָלט.

אין דעם דרום-פליגעל פון דעם צווייטען שטאָק האָט זיך גע- פונען דער מיטינג-זאַל, דער געוועזענער באַל-זאַל פון דעם אינ- סטיטוט. דאָס איז אַ הויכער ווייסער צימער, בעלויכטען מיט הונדערטע גראַציעזע עלעקטרישע לעמפלעך, וואָס הענגען אַראָב פון ווייס-גלאַזיר- מע הענגלייכטער. דער צימער איז פונאַנדערגעטהיילט אין צווייען דורך אַ רייהע מאַסיווע קאָלאָנעס. אין איין עק געפינט זיך אַ פּלאַט- פאַרמע מיט צוויי הויכע לייכטער שטאַנטדאַרען אויף ביידע זייטען און אַ גאָלדענע ראהם הינטען. אין דער גאָלדענער ראהם איז אַ מאָל געווען דער פּאַרטנער פון ניקאָלאַי'ען. איצט איז זי געווען לעדיג. אָט דאָ פלעגען עס פאַרקומען די פּראַכטפּאָלע באַנקעטען, וואו גלאַנ- צענדע מיליטערישע מונדירען פלעגען זיך אויסמישען מיט די מאַנט- לען פון די העכערע גלחים און אלעס צוזאַמען איז געווען אַ שעהנער ראהם פאַר די יונגע גרויס-פּירסטנים...

פונקט אַנטקעגען דעם זאַל, אויף דער אַנדערער זייט פון קאָ- רידאָר, האָט זיך געפונען דער מאַנדאַט-קאָמיטעט פון דעם סאָויעטען- קאָנגרעס. איך בין דאָרט געשמאַנען און בעטראַכט די דעלעגאַטען ווי זיי קומען אָן. שווערע אומגעלופּערטע סאָלדאַטען מיט לאַנגע בערד, אַרבייטער אין שוואַרצע בלוזעס, עטליכע טיפּישע פּויערים פון פּערוואָרפענע דערפער. די סעקרעטאַרשע, אַ מיטגליעד פון פּלעכאַ-

נאָו'ס „יעדינסטוואָ“, האָט געשמייכלט מיט פּערזאכטונג. „גאָר אַנדערע מענשען, מען קען זיי ניט פּערגלייכען מיט די דעלעגאַטען פון דעם ערשטען קאָנגרעס“, האָט זי בעמערקט. „זעהט, ווי אונזערע און רוייה זיי זעהען אויס. דער אמת'ער טשאַרני נאַראָד“... און דאָס איז געווען אמת. רוסלאַנד איז געווען אויפגערודערט ביז'ן סאַמע גרונד, און די מענשען פון גאָר אונטען זיינען איצט אַרויפגעשוואומען אַרויף. דער מאַנדאַטען־קאָמיטעט איז געווען אַרגאַניזירט פון דעם אַל־טען צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט און האָט זיך געטשעפּעט צו אייניגע דעלעגאַטען מיט דער טענה, אז מען האָט זיי ניט אויסגעקליבען אויף אַ געזעצליכען אופן. קאַראַכאַן, אַ פּערטרעטער פון דעם באַלשע־וויסטישען צענטראַל־קאָמיטעט, האָט צוגעקוקט און געשמייכלט: „זאָרגט זיך ניט“, האָט ער געזאָגט: „ווען די צייט וועט קומען, וועלען מיר שוין זעהן אייד אַריינלאָזען“...

דער „ראַבאָטשי אי סאַלדאַט“ האָט געשריבען:

„מיר מאַכען אויפּמערקזאַם די דעלעגאַטען צום נייעם אַלל־רוסי־שען קאָנגרעס, אז געוויסע מיטגליעדער פון דעם אַרגאַניזאַציאָנס־קאָמיטעט פּראַווען אַרונטעררייסען דעם קאָנגרעס. זיי זאָגען, אז ער וועט איבערהויפט ניט פאַרקומען און אז עס איז בעסער פאַר די דעלעגאַטען צו פּערלאָזען פּעטראָגראַד... זאָלען די דעלעגאַטען זיך ניט צוהערען צו אַזוינע ליגענס... גרויסע טעג זיינען נאָהענט...“

עס איז געווען קלאָהר, אז דעם 2טען נאָוועמבער וועט נאָך קיין קוואַרום ניט זיין, האָט מען אַבגעלעגט דעם קאָנגרעס אויף דעם 7טען נאָוועמבער. אָבער דאָס גאַנצע לאַנד איז איצט געווען אויפ־גערעגט. די מענשעוויקעס און סאַציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָבן בען דערזעהן, אז עס האַלט מיט זיי שמאָל, האָבען זיי פּלוצלונג גע־ענדערט זייער טאַקטיק און גענומען שטורמען זייערע אַרטיגע אַרגאַניזאַציעס מיט טעלעגראַמען, אז זיי זאָלען אויסקלייבען אַזוי פּיעל־מעסיגע סאַציאַליסטען, וויפּיעל נאָר מעגליך. דער עקזעקוטיו־קאָמיטעט פון די פּויערשע סאָויעטען האָט בעשלאָסען צו רופּען אַן אויסעראָרדענטליכען פּויעריס־קאָנגרעס דעם 13טען דעצעמבער און האָט וועגען דעם אַרויסגעלאָזט אַן אויפרוה: דער ציעל איז געווען — האָבען אַ געגענעוויכט, אויב דער סאָויעטען־קאָנגרעס זאָל אַנט־געהמען ענערגישע טריט...

יעדער איינער האָט זיך געפרעגט: ווי וועלען זיך האַלטען די באַלשעוויקעס? קלאַנגען האָבען זיך געטראָגען איבער'ן שטאָרט, אז עס וועט זיין אַ בעוואַפענטע דעמאָנסטראַציע, אַן אַרויסטרעטונג פון די אַרבייטער און סאָלדאַטען. די בורזשואַזע און רעאַקציאָנערע צייטונגען האָבען פאַראַויסגעזעהן אַן אויפשטאַנד און האָבען פּער-לאַנגט, אז די רעגירונג זאָל אַרעסטירען דעם פּעטראָגראַדער סאָ-וויעט אָדער לכל הפחות ניט דערלאָזען צו אַ קאָנגרעס. אַזוינע בלעטער, ווי „נאָוואַיאַ רוס“, האָבען אָפּען געפרעדיגט אַ פּאָגראָם אויף די באַלשעוויקעס.

גאָרקי אין זיין „נאָוואַיאַ זשיון“ האָט געהאַלטען מיט די באַל-שעוויקעס אין איין פּרט: ער האָט געגלויבט, אז די רעאַקציאָנערען ווילען צושטערען די רעוואָלוציע און אז אונטער אַ נויט דאַרף מען אַרויסווייזען אַ בעוואַפענטען ווידערשטאַנד. דאָך האָט ער געהאַל-טען, אז די גאַנצע רעוואָלוציאָנערע דעמאָקראַטיע דאַרף בילדען איין פּעראַייניגטען פּראָנט.

„כל זמן די דעמאָקראַטיע האָט נאָך ניט אָרגאַניזירט אַלע איהרע קרעפטען, כל זמן דער ווידערשטאַנד מצד די געגנער איז נאָך זעהר שטאַרק, וואָלט געווען אוננווייסיג איבערצוגעהן צו אַ בעוואַפענטען אָנ-פאַל. אויב אָבער די פיינדליכע עלעמענטען נעהמען זיך פאַר געוואַלד-מיטלען, בלייבט ניט קיין ברירה פאַר דער רעוואָלוציאָנע-רער דעמאָקראַטיע נאָר אַרויסגעהן אין שלאַכט און קעמפּפּען פאַר מלוכה-מאַכט. אין דעם קאַמפּף וועלען זיי האָבען אויף זייער זייט די טיעפסטע שיכטען פּונ'ם פּאָלק...“

גאָרקי האָט אָנגעוויזען, אז סיי די רעאַקציאָנערע צייטונגען, סיי די צייטונגען פון דער רעגירונג פּראָוואַצירען די באַלשעוויקעס. די באַלשעוויקעס, האָט ער געמיינט, דאַרפען זיין פּאַרזיכטיג. טאַמער הויבען זיי אָן אַן אויפשטאַנד, וועט עס נאָר עפּענען די טהיר פאַר אַ נייעם קאָרנילאָוו. ער האָט אויפגעפּאָדערט די באַלשעוויקעס, זיי זאָלען אַבלייקענען די קלאַנגען. פּאַטרעסאָוו האָט אָבנעדרוקט אין מענשעוויסטישען „דיען“ (דער טאָג) אַ סענסאַציאָנעלע געשיכטע, צו-זאַמען מיט אַ קאַרטע פון פּעטראָגראַד, וואו ער האָט כלומרשט אויפ-געדעקט די געהיימע פּלענער פון די באַלשעוויקעס, ווי אזוי זיי גרייטען זיך צו אַ גאַסען-קאַמפּף.

ווי דורך א כשוף האָבען אַלע ווענט זיך בעדעקט מיט פּראָקלאַט-
 מאַציעס, וואַרנונגען, אויפּרופּען. די צענטראַל-קאָמיטעטען פון די
 „מעסיגע“ און קאָנסערוואַטיווע פּראָקציעס, ווי אויך דער צענטראַל-
 לער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָבען פּראָטעסטירט געגען דעמאָנסטראַט-
 ציעס און האָבען גערופּען די אַרבייטער און סאָלדאַטען זיי זאָלען נישט
 פּאָלגען די אַגיטאַטאָרס. אָט איז אַ טהייל פון אַ פּראָקלאַמאַציע,
 וואָס די מיליטערישע אָבטהיילונג פון די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאַר-
 נערען האָט פּערשפּרייט איבער'ן שטאָדט:

„וויעדער אַ מאָל הערען זיך קלאַנגען וועגען אַן אַרויסטרעטונג.
 פון וואַנען נעהמען זיך די אַלע קלאַנגען? ווער האָט בעפּאַלמעכ-
 טיגט די אַגיטאַטאָרס צו פּרעדיגען אַן אויפּשטאַנד? דער צענטראַלער
 עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט אָנגעפּרעגט די באַלשעוויקעס, זאָגען זיי,
 אז דאָס איז נישט זייער אַרבייט: זיי האָבען מיט די קלאַנגען קיין
 שייכות... אָבער די קלאַנגען אַליין זיינען שוין אַליין אַ גרויסע סכּנה.
 אַ קען זיך טרעפּען, אז איינצעלנע הייזקעפּ זאָלען אַרויסרופּען אַ
 טהייל אַרבייטער און סאָלדאַטען אין גאַס אַרײַן און זיי אונטערהעצען
 צו מאַכען אַן אויפּשטאַנד, כאָטש די מעהרהייט פון די אַרבייטער,
 סאָלדאַטען און פּויערים איז געגען דעם... מיר לעבען איצט איבער
 שרעקליכע צייטען; דער קלענסטער אויפּשטאַנד קען זיך פּערוואַנד-
 לען אין אַ בירגער-קריעג און צושטערען אַלע אָרגאַניזאַציעס פּונ'ם
 פּראָלעטאַריאַט, וואָס מען האָט אויפּגעבויט מיט אַזוי פּיעל מיה...
 די קאָנטרירעוואָלוציע וועט אויסנוצען דעם אויפּשטאַנד צו פּער-
 ניכטען די רעוואָלוציע, צו עפּענען דעם פּראָנט פּאַר ווילהעלם'ען,
 און מאַכען צו נישט די גרינדונגס-פּערוואַמלונג... האַלט זיך פּעסס
 יעדערער אָן זיין פּאַסטען! טרעט נישט אַרויס!“

דעם 28טען אָקטאָבער האָט איך גערעדט אין די קאָרידאָרען פּונ'ם
 סמאָלני אינסטיטוט מיט קאַמענעווי'ען, — אַ נידריגען מאַן מיט
 אַ רויטליכען שפּיצגען בערדעל און פּראַנציוזישער זשעסטיקולאַציע.
 קאַמענעו איז גאָר נישט געווען זיכער, אז עס וועט זיך צונויפּפּאַה-
 רען גענוג דעלעגאַטען. „אויב אַ קאָנגרעס וועט יאָ פּאַרקומען“, האָט
 ער געזאָגט „וועט ער געוויס אויסדריקען די אמת'ע שטימונג פון
 פּאָלק. אויב די מאַיאָריטעט וועט זיין באַלשעוויסטיש, און ביי מיר
 איז קיין ספּק נישט, אז עס וועט זיין אַזוי, וועלען מיר פּערלאַנגען,

אז די גאנצע מאכט זאל איבערנעהן צו די סאוויעטען און די פראַ-
וויזאָרישע רעגירונג זאל רעזעגנירען..."

וואָלאָדאַרסקי, אַ הויכער בלייכער יונגערמאַן אין ברילען, מיט
אַ אונריינער געזיכטס־פאַרב, איז געווען מעהר ענטשלאָסען. „די דאָן־
ליבערס און די אַנדערע פּשרה־מאַכער סאַבאַטאַזשען דעם קאַנגרעס.
אויב דאָס זאל זיי געלינגען, אויב דער קאַנגרעס זאל ניט פאַרקוי־
מען, — וואָס זשע? זיינען מיר גענוג רעאַליסטען, וועלען מיר זיך
כען אַנדערע מיטלען“.

דעם 29טען אָקטאָבער האָב איך פאַרשריעבען אין מיין נאָטיץ־
בוך אייניגע פאַקטען, וואָס איך האָב אַרויסגענומען פון די צייטונג־
גען:

מאָהילעוו (הויפט קוואַרטיר פונים גענעראַל שטאַב). עס האָט
בען זיך דאָ קאַנצענטרירט די לאַיאַלע פּאַלקען פון דער גוואַרדיע, די
„ווילדע דיוויזיע“, די קאָזאַקען און טויט־באַטאַליאָנען.

די יונקערס פון די מיליטער שוהלען אין פּאַוולאָווסק, צאַרסקאָיע
סעלאָ און פעטערהאַפּ האָבען בעקומען אַ בעפעהל פון דער רעגירונג
צו זיין גרייט: טאָמער וועט מען זיי דאַרפֿען, זאָלען זיי תיכּף קומען
קיין פעטראָגראַד. די יונקערס פון אראַניענבאום קומען שוין קיין
פעטראָגראַד.

אַ טהייל פון די געפאַנצערטע אויטאָמאָבילען פון דעם פעטראָג־
ראַדער נאַרניזאָן געפינט זיך אין דעם ווינטער־פּאַלאַץ.

לויט אַ בעפעהל פון טראַצקי'ן האָט די סעסטראַרעצקער רעגיר־
ונגס־פאַבריק פון קריענס־מאַטריאַלען אַרויסגעגעבען עטליכע טוי־
זענד ביקסען די דעלעגאַטען פון די פעטראָגראַדער אַרבייטער.

די שטאַדט־מיליץ פון דעם אונטערשטען ליטעיני קוואַרטאַל
האַט אָנגענומען אַ רעזאָלוציאָן, אז די גאַנצע מאכט זאל איבער־
געהן צו די סאוויעטען.

דאָס איז נור אַ פּאַָר קליינע עפיזאָדען פון די אונגעהויער פּער־
וויקעלטע געשעהעניסען אין יענע פּיעבערהאַפטע טעג, ווען יעדער
איינער האָט געוואוסט, אז עפעס מוז קומען, נור קיין קלאַהרע פּאַר־
שמעלונג האָט קיינער ניט געהאַט.

אין אַבענד דעם 30טען אָקטאָבער איז פאַרגעקומען אַ מיטינג פון
דעם פעטראָגראַדער סאוויעט אין סמאָלני אינסטיטוט. טראַצקי האָט

געשטעמפעלט מיט פעראכטונג דעם בעריכט פון די בורזשוואזע ציי-
טונגען, אז דער סאָויעט גרייט זיך צו אַ בעוואַפּענטען אויפשטאַנד.
דאָס, האָט ער געזאָגט, איז „א פּערזוך פון די רעאַקציאָנערען צו דיס-
קרעדיטירען און צו ברעכען דעם קאָנגרעס פון די סאָויעטען. דער
פּעטראָגראַדער סאָויעט“ האָט טראָצקי ערקלעהרט „גרייט זיך ניט
צו קיין אַרויסטרעטונג. פּונדעסטוועגען, אויב דאָס זועט נויטהיג זיין
וועלען מיר דאָס טהאָן, און דערביי וועלען מיר האָבען די שטיצע
פון דעם פּעטראָגראַדער גאַרניזאָן... די פּראָוויזאָרישע רעגירונג
גרייט זיך צו אַ קאָנטאַר-רעוואָלוציע. אויב מיר וועלען ניט האָבען
קיין אַנדער ברירה, וועלען מיר ענטפּערען מיט אַן אונדערבאַרעמד-
גען ענטשיידענעם אָנפאַל“.

דער אמת איז, אז דער פּעטראָגראַדער סאָויעט האָט זיך טאַקע
ניט געגרייט צו קיין דעמאָנסטראַציע, אָבער דער צענטראַל-קאָמיטעט
פון די באַלשעוויקעס האָט ערנסט בעטראַכט די פּראָגע וועגען אַן
אויפשטאַנד. די זיצונג פון דעם באַלשעוויסטישען צענטראַל קאָמי-
טעט האָט געדויערט די גאַנצע נאַכט אויפ'ן 23טען אָקטאָבער. אויף
דער זיצונג זיינען געווען אַלע פּאַרטייאַינטעליגענטען, אַלע פּיהרער,
און אויך דעלעגאַטען פון די פּעטראָגראַדער אַרבייטער און פון דעם
גאַרניזאָן. פון אַלע אינטעליגענטען זיינען נור לענין און טראָצקי
געווען פאַר אַן אויפשטאַנד. אַפילו די מיליטערשע פּאַרטערער זיי-
נען געווען געגען. ווען עס איז געקומען צו אַן אָבשטימונג, איז די
מאַיאָריטעט געווען געגען אַן אויפשטאַנד.

דאַן האָט זיך אויפגעהויבען אַ פּראָסטער אַרבייטער מיט אַ
פנים רויט פון צאַרן. „איך רעד אינ'ם נאָמען פון פּעטראָגראַדער
פּראָלעטאַריאַט“, האָט ער געזאָגט מיט אַ שטרענגען מינע. „מיר ווי-
לען אַן אויפשטאַנד. טהוט אייך וואָס אייך געפעלט, אָבער איך זאָג
אייך, אז אויב איהר דערלאָזט פּערניכטען די סאָויעטען, האָבען
מיר מיט אייך ניט וואָס צו טהאָן“.

אייניגע סאָלדאַטען זיינען צוגעשטאַנען צו דעם אַרבייטער. אַ
נייע דיסקוסיע האָט זיך אָנגעהויבען. מען האָט וויעדער אָבגעשטימט.
איצט איז די מעהרהייט געווען שוין פאַר אַן אויפשטאַנד...
דער רעכטער פּליגעל פון די באַלשעוויקעס אונטער דער פּיהרונג
פון ריאַזאַנאָוו, קאַמענעוו און זינאָויעוו האָט נאָך אַלץ אָנגעפּיהרט

א קאמפף געגען א בעוואפענטען אויפשטאנד. דעם 31טען אקטאבער אין דער פריה איז אין „ראכאָטשי פוט“ ערשינען דער ערשטער קאָ-פיטעל פון ליענין'ס „בריעף צו די חברים“, — איינס פון די מורטהיגסטע פראָפאגאנדא-ווערק אין דער וועלט. לענין האָט זיך דאָרט אַרויסגעזאָגט פאַר אַ בעוואפענטען אויפשטאנד. דער בריעף איז געווען אַן ענטפער אויף די טענות פון קאמענעוו און ריזאזאנאוו.

„איינס פון די צוויי“, האָט לענין געשריבען: „ענטוועדער מיר מוזען זיך אָבזאָגען פון דער פאָדערונג: די גאַנצע מאַכט — די סאָויעטען, אָדער מיר מוזען זיך נעהמען צו בעוואפענטען קאמפף. קיין אַנדער וועג איז ניטאָ.“

דעם זעלביגען טאָג האָט פאָוועל מיליוקאָוו, דער פיהרער פון די קאדעטען, געהאלטען אַ גלענצענדע רעדע אין דעם ראטה פון דער רוסישער רעפובליק, וואו ער האָט ביטער קריטיקירט סקאָבעלעווי'ס „נאַקאָז“ אַלס פראָדייטש.

מיליוקאָוו האָט ערקלעהרט, אַז די רעוואָלוציאָנערע דעמאָקראַטיע מאַכט אַ תל פון רוסלאַנד. דער רעדנער האָט חווק געמאַכט פון טערעשטשענקאָ'ן און ניט מורא געהאַט צו זאָגען אָפען, אַז עס איז בעסער דייטשע דיפלאַמאַטיע איידער רוסישע... די לינקע בענק האָבען ניט אויפגעהערט רוישען און טומלען די גאַנצע צייט פון זיין רעדע.

די רעגירונג פון איהר זייט האָט זיך ניט געקענט מאַכען ניט וויסענדיג וועגען דעם ערפאָלג פון דער באַלשעוויסטישער פראָפאגאנדא. אַ פּעראייניגטע קאָמיסיע פון דער רעגירונג מיט דעם ראטה פון דער רוסישער רעפובליק האָט אויף גיך אָנגעוואָרפען צוויי געזעצען: איינס וועגען איבערגעבען די ערד אויף דער ווייל אין די הענד פון די פויערים, אַ צווייטעס וועגען נעהמען ענערגישע שריט צו שליסען שלום. דעם אַנדערען טאָג האָט קערענסקי אָבגעשאַפט טויט-שטראַף אין דער אַרמעע. נאָכמיטאָג דעם זעלביגען טאָג האָט זיך געעפּענט מיט גרויס פאַראַד די ערשטע זיצונג פון דער „נייער קאָמיסיע צו שטאַרקען די רעפובליקאַנישע אָרדנונג און צו קעמפּפען געגען אַנאַרכיע און קאַנטר-רעוואָלוציע“. פון דער דאָזיגער קאָ-מיסיע האָט מען נאַכהער קיין וואָרט ניט געהערט. זי איז ווי אין וואַסער אַריין.

דעם נעקסטען אין דער פריה האָב איך און צוויי אנדערע קאָ-
רעספּאָנדענטען געהאַט אַ געשפרעך מיט קערענסקי'ן, — זיין לעצטע
אינטערוויו מיט זשורנאַליסטען.

ער האָט געזאָגט מיט אַ ביטערען טאָן :

„דאָס רוסישע פּאָלק איז מיער עקאָנאָמיש, דאָס רוסישע פּאָלק
איז ענטטוישט אין די אַליאירטע! די וועלט גלויבט, אַז די רוסישע
רעוואָלוציע איז געענדיגט. דאָס איז אַ גרויסער טעות. די רוסישע
רעוואָלוציע הויבט זיך ערשט אָן!“

אפּשר האָט קערענסקי אַליין ניט געוואוסט, וואָס פאַר אַ גבואה
ער האָט געזאָגט...

די זיצונג פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט אין דער נאַכט
אויפ'ן 30טען אָקטאָבער איז געווען זעהר שמורמיש. איך בין אָב-
געזעסען אויף דער פּערזאָנלונג די גאַנצע נאַכט. די „מעסיגע“
סאָציאַליסטישע אינטעליגענץ, אָפיצירען, מיטגליעדער פון די אַרמיי-
קאָמיטעטען, און אויך דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, האָבען
דאָרט געבילדעט איין געשלאָסענעם פּראָגנאָס. אַנטקעגען זיי איז גע-
שטאַנען די פּעראַייניגטע קראַפּט פון אַרבייטער, פּויערים און פּשוט'ע
סאָלדאַטען, — ליידענשאַפטליך און איינפאַך.

אַ פּויער האָט איבערגעגעבען וועגען אונרוהען אין טווער צוליעב
דעם אַרעסט פון די לאַנד-קאָמיטעטען. „אייער קערענסקי“, האָט ער
געשריען: „איז ניט מעהר ווי אַ שוץ פאַר די פּאַמיעשטישקעס.
זיי ווייסען, אַז אין דער גרינדונגס-פּערזאָנלונג וועלען מיר סיי ווי
סיי צונעהמען די ערד, ווילען זיי מאַכען אַזוי, אַז עס זאָל נאָר
קיין גרינדונגס-פּערזאָנלונג ניט זיין!“

אַ מאַשיניסט פון דעם פּוטילאָווער זאוואָד האָט דערצעהלט,
ווי אַזוי די אויפּזעהער שליסען איין אָבטהיילונג נאָך דער אַנדערער
מיט'ן אויסרייד, אַז עס איז ניטאָ קיין הייצונג און קיין רויהע מאַטע-
ריאַלען. דאָס איז ניט אמת, האָט ער געזאָגט, ווייל דער פּאַבליטשאַנ-
זאוואָדסקי קאָמיטעט האָט ענטדעקט ריעזיגע זאַפּאַסען פון מאַטעריאַ-
לען.

„דאָס איז אַ פּראָוואָקאַציע“, האָט ער געשריען. „זיי ווילען
אונז אויסהונגערען. זיי ווילען אונז טרייבען צו געוואַלדטהאַטען!“
איינער פון די סאָלדאַטען האָט אָנגעהויבען :

„חברים! איך ברענג אייך א גרום פון די ערטער, וואו מענשען
 גראָבען זיך אַליין קברים און רופען דאָס טראַנשעען!“
 אַ הויכער, מאַגערער סאָלדאַט, אַ יונגער מאַן מיט בליצענדע
 אויגען, האָט זיך אויפגעהויבען פון זיין פּלאַץ. דאָס איז געווען טשוד-
 נאָווסקי, וואָס מ'האַט וועגען איהם גערעדט, אַז ער איז אומגעקומען
 אין דער יולי-שלאַכט. איצט איז ער אויפגעשטאַנען תּחית המתים. מען
 בעגענענט איהם מיט אַ שטורעם פון אַפּלאַדיסמענטען. ער האָט גע-
 זאָגט:

„די סאָלדאַטען גלויבען מעהר ניט זייערע אָפיצירען. אפילו
 די אַרמעע-קאָמיטעטען האָבען זיך אָבגעזאָגט רופען אַ פּערזאָנלונג,
 וואָס זאָל אויסקלייבען דעלעגאַטען פאַר'ן סאָוויעט. די אַרמעע-קאָ-
 מיטעטען האָבען אונז פּערראַטהען... די מאַסען פּשוט'ע סאָלדאַטען
 פּערלאַנגען, אַז די גרינדונגס פּערזאָנלונג זאָל פאַרקומען פּונקט דעם
 זעלביגען טאָג אויף וועלכען זי איז בעשטימט. טאָמער וועט אימיצער
 סמייען אָבצולעגען אויף ווייטער, וועט אויף איהם פאַלען דער פּלוך
 פון דער אַרמעע, און דאָס איז ניט נור קיין פּלאַטאַנישער פּלוך, וואָרום
 מיר האָבען ביקסען אויך...“

טשודנאָווסקי האָט דערצעהלט, ווי עס פיהרט זיך דער וואַהל-
 קאַמף צו דער גרינדונגס-פּערזאָנלונג אין דער 5טער אַרמיי. „די
 אָפיצירען, דערהויפּט די מענשעוויקעס און די סאָציאַליסטען-רעוואָ-
 לוציאַנערען“, האָט ער געזאָגט, „טהוען אַלע מעגליכקייטען צו אונ-
 טערדריקען די באַלשעוויקעס. מען דערלאָזט ניט אונזערע צייטונגען
 אין די טראַנשעען, מען אַרעסטירט אונזערע רעדנער.“

„וואָס דערצעהלט איהר ניט בעסער, אַז עס איז ניטאָ קיין
 ברויט?“ — האָט אויסגעשריען אַן אַנדער סאָלדאַט.
 „אַ מענש לעבט ניט מיט ברויט אַליין“, האָט טשודנאָווסקי פּעסט
 געענטפּערט.

אַ דעלעגאַט פון דעם וויטעבסקער סאָוויעט, אַ מענשעוויק-אָבאָ-
 ראַנעץ האָט גערעדט נאָך טשודנאָווסקי'ן. דאָס איז געווען אַן אָפי-
 ציר, און ער האָט אויסגעדריקט דעם שטאַנדפּונקט פון די אָפיצירען.
 „עס האַנדעלט זיך ניט וועגען דעם, ווער עס האָט די מאַכט“, האָט ער
 געזאָגט, „ניט די רעגירונג איז שולדיג, נור דער קריעג. מיר מוזען
 געווינען דעם קריעג, איידער רעפּאַרמען קענען...“ געשרייען, פּי-
 יר

פערײען און איראָנישע אויסרופען האָבען איבערגעריסען דעם רעד־
נער. „די באַלשעוויסטישע אַגיטאַטאָרס זיינען דעמאָנאָגען!...“ דער
זאַל דונערט פון געלעכטער. „לאָמיר אויף איין מאָמענט פּערגע־
סען דעם קלאַסען־קאַמפּף!...“ אָבער ענדיגען האָט ער ניט געקענט.
אן אויפגערגטע שטימע האָט אויסגעשריען: „שווייג בעסער, גע־
נוג!“

מערקווירדיג איז געווען דאָס בילד פון פּעטראָגראַד אין יענע
טעג. אין די פּאַבריקען זיינען גאַנצע צימערען פול געווען מיט ביקסען;
קוריערען זיינען געקומען און געגאַנגען; די רויטע גוואַרדיע האָט
זיך געלערענט מאַרשירען. אין אַלע קאַזאַרמעס זיינען פּאַרגעקומען
פּערזאַמלונגען, טאָג און נאַכט האָבען זיך געצויגען הייסע אונענדליכע
דעבאַטען. אַווענד־צייט פלעגען די גאַסען אָנגעפילט ווערען מיט
מענשען: געדיכטע לאַנגזאַמע מענשען־כוואַליעס האָבען זיך גערוקט
איבער נעווסקי, געשלאָנגען צייטונגען, געשלאָגען זיך פאַר אַ בלאַט...
גאַסען־אַנפאַלען זיינען פּאַרגעקומען אומעדום, און עס איז געווען אַ
סכנה צו געהן דורך די זייטיגע געסלעך... אויף דער סאַדאָוואַיאַ האָב
איך איינמאָל נאָכמיטאָג געזעהן, ווי אַן עולם פון עטליכע הונדערטער
מענשען האָט געשלאָגען און געטראָטען צום טויט אַ סאָלאַט אַ גנב,
וואָס מען האָט איהם געכאַפט ביי דער האַנד... געהיימיספולע
טונקעלע ברואים האָבען זיך געדרעהט אַרום די פרויען, וואָס זיינען
געשטאַנען אין „רייה“ אין די לאַנגע ווינטער־טעג און ווינטער־נעכט.
ס'האָבען זיך געהערט שטילע געשפּרעכען וועגען די אידען, אַז דאָס
זיינען זיי שולדיג אין אלע צרות: זיי האָבין בעהאַלטען דאָס עסענוואַרג,
און בשעת דאָס פּאָלק געהט אויס פון הונגער לעבען זיך די סאָויעט־
מענשען אין עושר און אין כבוד...

אַרום סמאָלני האָבען וועכטער געהיט יעדען פּערבייגעהער... מען
האָט קיינעם ניט אַרײַנגעלאָזט אָהן אַ פּאַס. אינווייניג האָט עס גע־
רוישט טאָג און נאַכט ווי אין אַ ביהן־שטאָק. הונדערטער סאָלאַטען
און אַרבייטער זיינען געשלאָפּען אויף דער פּאַרלאָגע, וואו זיי האָבען
נאָר געקענט געפינען אַ ווינקעל. אויבען, אין דעם גרויסען זאַל זיינען
פּאַרגעקומען די זיצונגען פון דעם פּעטראָגראַדער סאָויעט, וואו טוי־
זענד מאַן האָבען ניט אויפגעהערט דיסקוטירען, געוואַלדעווען און
הילכען...

און אין דער זעלביגער צייט, אין דער זעלביגער שטאָדט, איז דאָס אַלטע לעבען געגאַנגען זיין גאַנג. אַריסטאָקראַטישע שפּיעל-קלובען זיינען געווען אָפּען פּון פּאַרנאַכט ביז אין דער פּריה. שאַמ-פּאַניער האָט זיך געגאַסען. רייכע לעדיג-געהער האָבען געשטעלט אין קאָן ניט וועניגער ווי 20 טויזענד רובעל. איבער די צענטראַלע גאַסען האָבען ביינאַכט זיך אַרומגעדריעהט פּראָסטיטוטקעס מיט טייערע פּוטערס און דימאַנטען, די קאַפּעס זיינען געווען פּול מיט מענשען... מאָנאַרכיסטישע פּערשווערער, דייטשע שפּיאָנען, שמוגלער מיט זייערע טונקעלע פּלענער, — אַלצדינג איבערגעמישט, אַלצדינג איין תּהו ובהו.

אונטער אַ גראָהען הימעל, אין אַ קאַלטען רעגען, אין געדיכטע נעבעלס, האָט דאָס האַרץ פּון דער שטאָדט געקלאַפט העכער און העכער, און שנעלער און שנעלער האָט דאָס גרויסע פּעטראָגראַד זיך געטראָגען — וואוהין ?

דריטער קאַפיטעל.

ערב יום הדין

ווען אַ שוואַכע רעגירונג און אַ רעוואָלוציאָנערע מאַסע שטעהען איינע געגען דער צווייטער, קומט אַ צייט, ווען אַלצדינג, וואָס די רעגירונג טהוט, איז שלעכט, און אַלצדינג, וואָס די רעגירונג טהוט ניט, ערוועקט נאָך מעהר דעם צאָרן פּון דעם פּאָלק.

ווען די רעגירונג האָט זיך געקליבען פּערלאָזען פּעטראָגראַד, האָט דאָס אַרויסגערופּען אַ שטורם אין די מאַסען. ווען קערענסקי האָט נאָכדעם ערקלעהרט, אז די רעגירונג האָט גאָר ניט בדעה דאָס צו טהאָן, איז זיין ערקלעהרונג אויפגענומען געוואָרען מיט פּעראַכטונג. דער „ראַבאָטשי פּוט“ האָט געשריבען :

„די רעוואָלוציע האָט צוגעשפּאַרט צום וואַנד די רעגירונג פּון דער פּראָוויזאָרישער בורזשואַזיע, פּראַוווט זי זיך אַרויסדרעהען און דערצהעלט מעשיות, אז זי האָט גאָר קיינמאָל ניט געוואָלט אַנטלויפּען פּון פּעטראָגראַד, אז זי האָט ניט געוואָלט איבערגעבען די הויפּט-שטאָדט אין די הענד פּון דעם שונא. דאָס איז אַ מיאוסער ליגען...“

אין כאַרקאָוו האָבען דרייסיג טויזענד קויהלען-גרעבער זיך אָרנאַ-
ניזירט און אָנגענומען אַ פּראָגראַם, וואָס הויבט זיך אָן מיט אַזוינע
ווערטער: „דער קלאַס פון אַרבייטער און דער קלאַס פון קאַפיטאַליס-
טען האָבען ניט וואָס צו טהאָן איינער מיט דעם צווייטען.“ קאָזאַקען
זיינען געקומען און האָבען צוטריעבען די פּערזאָנלונג און אייניגע
אַרבייטער האָט מען אַריינגעוואָרפען אין טורמע. די קויהלען-גרעבער
האָבען ערקלעהרט אַ גענעראַל-סטרייק. דער מיניסטער פון האַנדעל
און אינדוסטריע קאָנאָוואַלאָוו האָט בעשטימט זיין געהילף אָרלאָוו
און איהם געגעבען אַלע פּאַלמאַכטען צו ענדיגען דעם סכסוך. די
קויהלען-גרעבער האָבען געהאַסט אָרלאָוו'ען. דער צענטראַלער עקזע-
קוטיוו-קאָמיטעט האָט ניט נאָר געשטיצט קאָנאָוואַלאָוו'ס שליח, נאָר
ער האָט זיך אָכגעזאָגט צו פּאַדערען, אַז מען זאָל צוריקרופּען די קאָזאַ-
קען פון דער דאָנער געגענד...

אין סאַלוגאַ האָט מען פונאַנדערגעטריעבען דעם אָרטיגען סאָויעט,
ווייל די באַלשעוויקעס האָבען דאָרט געהאַט געוואונען אַ מעהרהייט
און האָבען בעפרייט אייניגע פּאַליטישע אַרעסטירטע. די שטאַדט-
דומאַ האָט געבראַכט סאַלדאַטען פון מינסק און מיט דער צושטימונג
פון דעם רעגירונגס-קאָמיסאַר האָט מען געשאַסען אויף דער סאָויעט-
געביידע פון האַרמאַטען. די באַלשעוויקעס האָבען זיך אונטערגעגע-
בען. ווען זיי זיינען אַרויס פון דער געביידע, זיינען די קאָזאַקען זיי
בעפאַלען מיט געשרייען: „אַט דאָס וועלען מיר טהאָן מיט אַלע
אַנדערע באַלשעוויסטישע סאָויעטען, אַט דאָס וועלען מיר טהאָן מיט
אייערע פריינד אין מאַסקוואַ און פּעטראָגראַד.“ די סאַלוגאַ'ער גע-
שעהענים האָט אַרויסגערופּען אַ כוואַליע פון צאָרניגען שרעק איבער
נאַנץ רוסלאַנד...

אין פּעטראָגראַד האָבען זיך גראַד דאַמאָלסט פּערענדיגט די
זיצונגען פון אַ סאָויעטען-קאָנגרעס פון די צפון-געגענדען. פּאַר-
זיצענדער איז געווען דער באַלשעוויק קרילענאַק. מיט אַ געוואַלדיגער
מאַיאָריטעט האָט מען אָנגענומען די רעזאָלוציע, אַז די גאַנצע מאַכט
זאָל איבערגעהן צו דעם אַלל-רוסישען קאָנגרעס פון סאָויעטען. די
פּערזאָנלונג האָט געשיקט אַ גרוס די אַרעסטירטע באַלשעוויקעס;
זי האָט זיי געמונטערט און אָנגעזאָגט, אַז די שעה פון זייער בעפריי-
אונג איז נאָהענט. די ערשטע אַלל-רוסישע קאָנפּערענץ פון די

פאברישנאָ-זאוואָדסקי קאָמיטעטען איז פאָרגעקומען אין דער זעל-
ביגער צייט; זי האָט זיך שאַרף אַרויסגעזאָגט פאַר די סאָויעטען.
די רעזאָלוציע ערקלעהרט:

„דער אַרבייטער-קלאַס האָט זיך פּאָליטיש בעפּרייט פּון דער
מאַכט פּון דעם צאַר, וויל ער זעהן דעם זיעג פּון אַ דעמאָקראַטישער
אָרדנונג אויך אין עקאָנאָמישען לעבען. דאָס איז מעגליך נאָר דאָן,
ווען די אַרבייטער וועלען האַבען דעם קאָנטראָל איבער אינדוסטריעלער
פּראָדוקציע — אַ קאָנטראָל, וואָס איז נאָטירליך אויסגעוואַקסען אין
אַן אַטמאָספּערע פּון עקאָנאָמישער צושטערונג — אַ רעזולטאַט פּון
דער פּערברעכערשער פּאָליטיק פּון די הערשענדע קלאַסען...“

דער פּעראַיין פּון אייזענבאַהן-אַרבייטער האָט פּערלאַנגט די רע-
זיגנאַציע פּון ליוועראָווסקי, דעם מיניסטער פּון אייזענבאַהנען...
אינ'ם נאָמען פּונ'ם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט סקאָ-
בעלעוו פּערלאַנגט, אַז זיין „נאַקאָז“ זאָל ניט אַנדערש צוגעשטעלט
ווערען צו דער קאָנפּערענץ פּון די אַליאירטע. סקאָבעלעוו האָט פּאָר-
מעל פּראָטעסטירט געגען דעם, וואָס טערעשטשענקאָ ווערט געשיקט
קיין פּאַריז. טערעשטשענקאָ האָט געמעלדעט, אַז ער איז גרייט צו
רעזיגנירען... גענעראַל ווערכאָווסקי האָט איינגעזעהן, אַז ער קאָן
ניט רעאָרגאַניזירען די אַרמעע. צו די זיצונגען פּון דעם קאַבינעט
פּלעגט ער קומען זעהר זעלטען.

דעם דריטען נאָוועמבער איז בורצעוו'ס „אַבשטשעיע דיעלאָ“
אַרויסגעקומען מיט גרויסע „קעפּ“:

„בירגער, רעטעט דאָס פּאַטערלאַנד!

„ווי מיר ווערען געוואויר האָט דער קריעגס-מיניסטער גענעראַל
ווערכאָווסקי פּאָרגעשלאָגען אין דער קאָמיסיע פאַר נאַציאָנאַלע פּער-
טהיידיגונג, אַז מען זאָל אינמערשרייבען אַ סעפּאַראַטען פּריעדען אָהן
די אַליאירטע.

„דאָס איז פּעראַטאָה!

„טערעשטשענקאָ פּערענטפּערט זיך, אַז די פּראָוויזאָרישע רעגיע-
רונג האָט אפילו ניט געוואָלט בעטראַכטען ווערכאָווסקי'ס פּאַרשלאָג.
„מיר זיינען דאָך ניט אין אַ משוגעים-הויז“, האָט טערעשטשענקאָ
ערקלעהרט.

„די מיטגליעדער פון דער קאמיסיע זיינען געווען איבעררעשט,
ווען זיי האָבען דערהערט ווערכאָווסקי'ס פּאַרשלאַג.
„גענעראַל אַלעקסעיעוו האָט געוויינט.
„ניין! דאָס איז ניט משוגעת! ... דאָס איז ערגער! ... דאָס
איז אַן אַפּענער פּערהאַטה. מען וויל פּערקויפּען רוסלאַנד!
„קערענסקי, טערעשמעשענקאָ און נעקראַסאָוו מוזען גלייך ענטפּע-
רען, וואָס בעדייט ווערכאָווסקי'ס פּאַרשלאַג.
„בירגער, שטעהט אויף!
„רוסלאַנד ווערט פּערקויפּט!
„ראַטעוועט רוסלאַנד!“

וואָס האָט ווערכאָווסקי באמת געזאָגט? ער האָט זיך אויס-
געדריקט, אַז מען מוז פּערלאַנגען פון די אַליאירטע זיי זאָלען וואָס
גיכער שליסען פּריעדען, וואָרום די רוסישע אַרמעע איז מעהר ניט
פּעהיג צו פּיהרען מלחמה...

די סענסאַציע סיי אין רוסלאַנד און סיי אין אויסלאַנד איז געווען
אונגעהייער. ווערכאָווסקי האָט בעקומען אַן אורלויב אויף אַן אונד-
בעשטימטער צייט „צוליעב אונגעזונדהייט“, און האָט פּערלאָזען דעם
קאַבינעט. די „אַבשטשעיע דיעלאָ“ האָט מען אונטערדריקט.
זונטאג דעם 4טען נאָוועמבער האָט געזאָלט זיין „דער טאָג
פּונ'ם פּעטראַגראַדער סאָויעט“. אונגעהויערע מיטינגען האָבען גע-
זאָלט פּאַרקומען איבער דער גאַנצער שטאָרט, מיט דעם צוועק, ווי
מען האָט געזאָגט, צו זאַמלען געלד פאַר דער אָרגאַניזאַציע און פאַר
דער פּרעסע. אין דער אמת'ען האָט דאָס געזאָלט זיין אַ פּראָבע פון
קראַפּט. פּלוצלונג ווערט מען געוואָהר, אַז אויף דעם זעלביגען טאָג
פּלאַנעווען די קאָזאַקען אַ הייליגע פּראָצעסיע לכּבוד דער איקאָנע
פון 1812, וועלכע האָט געראַטעוועט מאַסקווא פון נאַפּאָלעאָנ'ען. די
אַטמאָספּערע איז געווען פול מיט עלעקטריציטעט. איין פונק וואָלט
געקענט אָנצינדען אַ ברודער-קריעג. דער פּעטראַגראַדער סאָויעט
האָט אַרויסגעלאָזט אַ פּראָקלאַמאַציע מיט'ן נאָמען „ברידער-קאָזאַקען“.
„מען וויל אייך, קאָזאַקען, אויפרייצען געגען אונז, אַרבייטער און
סאָלאַטען. קיין'ס פּלאַן האָבען אויסגעטראַכט אונזערע געמיינזאַמע
שונאים, די אונטערדריקער, די פּרווילעגירטע קלאַסען, גענעראַלען,
באַנקירען, גוטס-בעזיצער, געוועזענע בעאַמטע, געוועזענע משרתים

БРАТЬЯ-КАЗАКИ!

Петроградский совет солдатских и рабочих депутатов обращает к вам свое слово.

Вас, казаки, хотят восстановить против нас, рабочих и солдат. Эту канючу работу совершают наши общие враги: помещики-дворяне, банкиры, помещики, старые чиновники, бывшие слуги царские. Они всегда были сильны и властны раздвигая народ. Натравивали солдат на рабочих и крестьян. Казаков натравливали на солдат. Какими средствами достигали они этого? Пошли, клеветой. Казак, солдат, матрос, рабочий, крестьянин — родные братья. Все они труженники, все бедны, все гнуты ярмом, все придавлены и ограблены войном.

Кому нужна война? Кто ее затеял? Не казаки и не солдаты, не рабочий и не крестьянин. Война нужна генералам, банкирам, царям, помещикам. Она увеличивает на войне свою власть, свою силу, свои богатства. Народную кровь они превращают в болото жемчуг барышей.

Народ хочет мира. Во всех странах солдаты и рабочие жаждут мира. Петроградский совет рабочих и солдатских депутатов говорит буржуям и генералам: „Отойдите в сторону, помещики! Пусть власть перейдет в руки самого народа, и тогда народ немедленно же заключит честный мир“.

Правильно ли это, товарищи-казаки? Мы не сомневаемся, что вы все скажете правильно! Но именно поэтому нас неважно все ростовщики, богачи, князья, дворяне, генералы, и в их чистей ваши, казачьи генералы. Они готовы в любой час уничтожить петроградский совет, задуть революцию, пасть оковы на народ, как было при царя.

Поэтому они вас клеветают на нас. Они обманывают вас. Они говорят, будто Совет хочет отобрать ваши земли. Но верьте, казачьи Совет хочет отобрать все помещичьи земли и передать их крестьянам, изборождать и в частности беднить казакам. В это не повернется рука, отобрать землю у тружеников-казаков!

Вас говорят, будто Совет собирается 22-го октября устроить какое-то восстание, сражение с вами, стрельбу на улицах, убийство. Ты, кто сказал вам это — лгунья и провокаторы. Так и казачьи вы! На 22-го октября Совет назначил мирные митинги, собрания, концерты, где рабочие и солдаты, матросы и крестьяне будут слушать и обсуждать речи о войне и мире, о народной доле. На эти мирные, братские митинги мы приглашаем и вас. Добро пожаловать, братья-казаки!

Кто из вас сомневается, пусть зайдет в Смольный, где помещаются Совет. Тут всегда много солдат, есть и казаки. Они объяснят сомневающемуся, чего хочет Совет, каковы его цели и пути. Для того народ и свинул царя, чтоб свободно обсуждать свои нужды и брать свои дела в собственные руки. Сбросьте и вы, казаки, повлаку, которую надевают вам на глаза Казеины, Бардиши, Караузовы и прочие враги трудового казачества.

22-го октября устраивается так же казачий крестьянский ход. Делю свободной совести каждого казак участвовать или не участвовать в крестьянском ходе. Мы в это дело не вмешиваемся и никаких препятствий никому не чиним.

Однако, вы вас предупреждаем, казаки: гадать зорко, как бы, под видом крестьянского хода, не помыслили ваши Казеины натравить вас на рабочих, на солдат. Их цель — выплатить кровопролитие и в братской крови утопить вашу и нашу свободу.

Знайте твердо: 22-го октября — день Петроградского Совета, день мирных митингов, собраний и денежных сборов на солдатские и рабочие газеты. Приходите к нам, казаки, — в общую семью трудового народа, для общей борьбы за волю и счастья.

Вражскую утку протравим вас, казаки.

Петроградский Совет Рабочих и Солдатских Депутатов.

Демократическое объединение, Петроград, Советский пер., 4, код. 1007

Appeal of the Petrograd Soviet to the Cossacks to call off their *Krestny Khod* — the religious procession planned for November 4th (our calendar). "Brothers — Cossacks!" it begins. "The Petrograd Soviet of Workers' and Soldiers' Deputies addresses you."

פונים צאר... זיי האָבען אונז פיינד, די אלע כאבארניקעס, געלד-זעק, פרינצען, אדעליגע, גענעראלען, און אויך אלע אייערע קאָזאָקישע גענעראלען. זיי זיינען גרייט יעדע מינוט צו פערניכטען דעם פעט-ראַגראַדער סאָוועט, דערשטיקען די רעוואָלוציע...

אויפ'ן 4טען נאָוועמבער אָרגאַניזירט אימיצער אַ רעליגיעזע פראַ-צעסיע פון סאָלדאַטען. יעדער איינער איז פריי צו האַנדלען לויט זיין געוויסען. יעדער איינער דאַרף בעשליסען פאַר זיך, צי ער וויל אַנטהייל נעהמען אין דער פראַצעסיע, צי ניט. מיר מישען זיך ניט אין אַזוינע זאַכען. מיר ווילען קיינעם ניט שטערען. אָבער געדענקט, קאָזאָקען, מיר וואַרענען אייך. זאָגען זאָגט מען אַ פראַצעסיע, אָבער עס קען זיך טרעפען, אַז אייערע קאַלעדרינס זאָלען אייך פיהרען געגען די אַרבייטער, געגען די סאָלדאַטען..."

די פראַצעסיע האָט מען אויפגעגעבען...

אין די קאָזאַרמעס און אין די אַרבייטער-קוואַרטאַלען האָבען די באַלשעוויקעס אין איין קול אַגיטירט: „די גאַנצע מאַכט — די סאָוועטען“. די אַגענטען פון די שוואַרצע כחות האָבען געהעצט דאָס פאַלק צו קוילען די אידען, די קרעמער, די סאָציאַליסטישע פיהרער. פון איין זייט די מאַנאַרכיסטישע פרעסע, — אַגיטאַציע פאַר בלוטיגע אונטערדריקונג; פון דער אַנדערער זייט לייענין'ס הילכיגע שטימע: „אויפשטאַנד! מיר קענען מעהר ניט וואַרטען!“

אפילו די בורזשואַזע צייטונגען זיינען געווען אומרוהיג.

די „בירזשעוויאַ וויעדעמאָסטי“ (בערזען-צייטונג) האָט גערופען די באַלשעוויסטישע פראַפּאַגאַנדאַ, „אַן אָנגריף אויף די עלעמענטאַר-סטע פרינציפען פון געזעלשאַפט, — פערזענליכע פרייהייט און אַכטונג פאַר פריוואַט-אייגענטום“.

די פיינדליכסטע פון אלע זיינען געווען די „מעסיגע“ סאָציאַליסטישע צייטונגען. „די באַלשעוויקעס זיינען די געפעהרליכסטע שונאים פון דער רעוואָלוציע“, האָט געשריבען די „דיעלאַ נאַראַד“. „די רעגירונג דאַרף זיך אַליוו בעשיצען און אונז בעשיצען געגען דעם שונאַ“, האָט געשריבען דער מענשעוויסטישער „דיען“. און פלעכאַ-נאָוו'ס צייטונג „יעדינסטוואַ“ (אייניגקייט) האָט אויפּמערקזאַם גע-מאַכט דער רעגירונג, אַז די אַרבייטער פון פעטראַגראַד בעוואַפענען זיך. זי האָט געפאָדערט שטרענגע מיטלען געגען די באַלשעוויקעס.

אָבער די רעגירונג איז וואָס אַ טאָג געוואָרען אַלץ מעהר הילפֿ-
לאָז. אפילו די שטאָדט־פּערוואַלטונג איז געוואָרען פּאַראַליזירט.
די צייטונגען זיינען יעדען פריהמאָרגען געווען פול מיט ידיעות וועגען
חוצפה'דיגע רויבערייען און מאָרדען, אָבער די פּערברעכער זיינען
פּערבליבען אונגעשטראַפט.

אַרבייטער־פּאַטרוּלען האָבען גענומען היטען די גאַסען ביינאַכט,
געקעמפּט מיט די רויבער, איבערגענומען זאַפּאַסען פון געוועהר,
וואו זיי האָבען דאָס נאָר געקענט געפינען.

דעם 1טען נאָוועמבער האָט פּאָלקאָוויק פּאָלקאָוויקאָוו, דער מי-
ליטערישער קאָמאַנדיר פון פּעטראָגראַד, אַרויסגעלאָזט אזא פּראָקלאַ-
מאַציע:

„אונזער לאַנד לעבט איבער זעהר שווערע טעג, און דאָך געפינען
זיך אונפּעראַנטוואָרטליכע מענשען, וואָס רופּען צו בעוואַפּענטע דע-
מאָנסטראַציעס און פּאַגראַמען. די צאָהל רויבערייען און די אונ-
אַרדונג פּערגרעסערט זיך פון טאָג צו טאָג.

„אזא לאַגע דעזאָרגאַניזירט דאָס לעבען פון די בירגער, זי שטערט
די סיסטעמאַטישע אַרבייט פון דער רעגירונג און פון די שטאָדט־
שע אינסטיטוציאָנען.

„אין פולען בעוואוסטזיין פון מיין פּעראַנטוואָרטליכקייט און
סיין פליכט פאַר מיין לאַנד, בעפּעהל איך:

(1) יעדע מיליטערישע אָבטהיילונג זאָל מיט אַלע מיטלען
העלפּען דער שטאָדט־פּערוואַלטונג, די קאָמיסאַרען, דער מיליץ, צו
היטען די רעגירונגס־אינסטיטוציאָנען.

(2) פּאַטרוּלען זאָלען אָרגאַניזירט ווערען אין פּערבינדונג מיט
די ראיאָנע קאָמאַנדירען און די פּערטרעטער פון דער שטאָדט־מיליץ.
מיטלען זאָלען גענומען ווערען צו אַרעסטירען די פּערברעכער און דעזער-
טירען.

(3) אַלע פּערזאָנען, וואָס קומען אין קאָזאַרמעס און רייצען
צו בעוואַפּענטע דעמאָנסטראַציעס און פּאַגראַמען, זאָלען אַרעסטירט
ווערען און צוגעשטעלט ווערען אין דער קאַנצעלאַריע פון דעם 2טען
קאָמאַנדיר פון דער שטאָדט.

(4) בעוואַפּענטע דעמאָנסטראַציעס אָדער אַנדערע אונרוהען זאָ-

לען אונטערדריקט ווערען מיט א שטארקער האנד פון דער ערשטער מינוט אָן.

„5) סאָלדאטען זאָלען העלפען די קאָמיסאָרען צו פּערהיטען אוננויטיגע הויז־זוכונגען און אוננויטיגע אַרעסטען.

„6) וועגען יעדער געשעהעניס אין יעדען ראַיאָן זאָל תיכף גע־ מעלדעט ווערען דעם שטאב פון דעם פעטראָגראַדער מיליטערישען ראַיאָן.

„איך פאָדער אויף אלע אַרמע־קאָמיטעטען און אָרגאַניזאַציעס צו העלפען די קאָמאַנדירען ערפילען די פליכטען, וואָס זיינען אויף זיי אַרויפגעלעגט.“

אין דעם ראַטה פון דער רעפּובליק האָט קערענסקי ערקלעהרט, אַז די רעגירונג ווייסט זעהר גוט וועגען די באַלשעוויסטישע הכנות, און זי האָט גענוג קראַפט צו מעסטען זיך מיט יעדער דעמאָנסטראַציע. קערענסקי האָט בעשולדיגט דעם „ראַכאַטשי פּוט“, דעם אָרגאַן פון די באַלשעוויקעס, אַז ער טהוט די זעלביגע שעדליכע אַרבייט, ווי פּורישקעוויטש'עס „נאָוואַיאַ רוס“, „נאָר וואָס זאָלען מיר טהאָן“. האָט ער צוגעגעבען, „די פרעסע איז אין גאַנצען פריי, און די רעגירונג האָט קיין שום מעגליכקייט ניט צו קעמפּפען געגען ליגענס“... לויט קערענסקי'ן איז אויסגעקומען, אַז די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע פּראַ־ פּאַנאַנדאַ, וואָס פּרעהט אַזוי דאָס האַרץ פון דער שוואַרצער מאַה, האָט אין זיך צוויי זייטען.

„איך פּערזענליך בין אַ פּערלאָרענער מענש“ האָט ער געזאָגט. „עס אַרט מיך שוין ניט, וואָס מיט מיר אַליין וועט זיין. דעריבער האָב איך דעם מוטה צו זאָגען, אַז דער אַנדערער געהיימניספּולער צד — דאָס איז די העסליכע פּראָוואַקאַציע, וואָס די באַלשעוויקעס האָבען אַרויסגערופּען אין שטאָרט!“

דעם 2טען נאָוועמבער איז געווען אין פעטראָגראַד סך הכל אַזוינע פּופּצעהן דעלעגאַטען פון אַנדערע שטעט. אויף מאָרגען איז שוין געווען הונדערט, איבערמאָרגען 175, פון זיי זיינען 103 געווען באַלשעוויקעס... צו אַ קוואַרום האָט מען בעדאַרפט האָבען 400, און ביז'ן קאָנגרעס איז סך הכל געבליבען דריי טעג...

אַ סך צייט האָב איך יענע טעג פּערבראַכט אין דעם סמאָלני אינסטיטוט. אַריינגעהן אַהין איז שוין ניט געווען אַזוי גרינג. צוויי

רייהען וועכטער האָבען געהיט דעם טויער. אין הויף פאר דעם אריינגאנג זיינען געשטאנען לאַנגע רייהען מענשען און געוואַרט. בע-אמטע האָבען זיי אויסגעפרעגט, וואָס זיי דאַרפען, און בעטראַכט זייערע פעסער. דאָס סיסטעם פון פעסער האָט מען געענדערט אלע עטליכע שעה, וואָרום מען האָט זיך געוואָלט פּערהיטען פון שפּיאָנען, וועלכע האָבען אויסגעניצט יעדע געלעגענהייט זיך אריינצוכאַפען אינעוועניג. איינמאָל בין איך צוגעקומען צום טויער, האָב איך געזעהן טראַצ-קיין מיט זיין ווייב אין דער פּאָדערשטער רייה. אַ סאָלדאַט האָט זיי אָבגעשטעלט. טראַצקי האָט אַ טאַפּ געטהאָן אין קעשענע. ער האָט אָבער ניט געפונען זיין פּאַס. „מילאַ“, האָט ער געזאָגט, „איהר קענט מיר דאָך. איך בין טראַצקי“.

„איהר מוזט האָבען אַ פּאַס“, האָט דער סאָלדאַט זיך גע'עקשניט, „איך קען אייך ניט אריינלאָזען. וואָס איז מיר אייער נאָמען, איהר דאַרפט מיר ווייזען אייער פּאַס“.

„איך בין דאָך אָבער דער פּרעזידענט פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט“....

„נו, איז וואָס?“ האָט דער סאָלדאַט געענטפּערט, „אויב איהר זענט אַ גרויסער מאַכער, מוזט איהר כאַטש האָבען אַ קליין פּאַפּירעל“.

טראַצקי איז געווען זעהר געדולדיג. „לאַמיר זעהן דעם קאָמענ-דאַנט“, האָט ער געזאָגט. דער סאָלדאַט האָט זיך געקווינקעלט, געוואַרטשעט, אַז ער וועט ניט געהן שטערען דעם קאָמענדאַנט צוליב יעדען שוואַרצען יאָהר. ענדליך האָט ער צוגערופּען דעם אויפזעהער איבער דער וואַך. טראַצקי האָט איהם ערקלערט וועגען וואָס עס האַנדעלט זיך. „מיין נאָמען איז טראַצקי“, האָט ער איבערגעחזר'ט. „טראַצקי?“ האָט זיך יענער געקראַצט אין קאָפּ. „איך האָב ערגעץ געהערט דעם נאָמען“, האָט ער ענדליך צוגעגעבען. „ניטאָ קיין סכּנה. איהר מעגט אריינגעהן, טאָוואַרישטש“....

אין קאָרידאָר האָב איך בענגענעט קאראכאַניען, אַ מיטגליעד פון דעם באַלשעוויסטישען צענטראַל-קאָמיטעט. ער האָט מיר ערקלעהרט, ווי עס וועט אויסזעהן די נייע רעגיערונג.

„אַ לויזע אָרגאַניזאַציע, וואָס רופּט זיך אָב אויף דעם ווילען און אויף דער שטימונג פון די מאַסען, ווי זיי ווערען אויסגעדריקט

אין די סאָוועטען, און וואָס גיט פולע פרייהייט די אָרטיגע קרעפטען. די איצטיגע פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז אַ שטערונג פאַר די אָרטיגע דעמאָקראַטישע קרעפטען, פונקט ווי עס איז געווען די זעלבסט־הער־שענדע רעגירונג. אין דער נייער געזעלשאַפט וועט די איניציאַטיווע קומען פון אונטען... די רעגירונגס־פאַרם וועט אויסגעאַרבייט ווע־דען לויט דעם פּראָגראַם פון דער רוסישער סאָציאַל־דעמאָקראַטישער אַרבייט־פאַרטיי. דער נייער צענטראַלער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט וועט זיין דער רוסישער פאַרלאַמענט. ער וועט זיין פּערזאָנלעך אַרטי־ליך פאַר דעם אַלל־רוסישען סאָוועטען־קאָנגרעס, וואָס וועט זיך צונויפקומען פון צייט צו צייט. אין דער שפיץ פון יעדען מיניס־טאַריום וועט זיין אַ קאָלעגיום, אַ קאָמיטעט אָנשטאַט אַ מיניסטער. די קאָלעגיוםס וועלען זיין דירעקט פּערזאָנלעך פאַר די סאָווע־טען..."

דעם 30טען אָקטאָבער בין איך אַרויפגעגאַנגען אויפ'ן בוידעם פון סמאָלני אינסטיטוט, וואו איך האָב געהאַט אַ געשפּרעך מיט טראַצקי'ן אין אַ קליינעם לעדיגען צימער. דער אינטערוויו איז גע־ווען בעשטימט פון פריהער. טראַצקי איז געזעסען אויף אַ פּראָסטען ביינקעל אינמיטען צימער לעבען אַן אָבגעדרעקטען טיש. איך האָב איהם פּערשפּאַרט אַ סך פּרעגען. ער האָט גערעדט מעהר ווי אַ שטונ־דע. גערעדט אָהן אַן אָבהאַלט. איך גיב איבער די וויכטיגסטע טהי־לען פון זיין געשפּרעך אין זיינע אייגענע ווערטער:

"די פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז אין גאַנצען מאַכטלאָז. די פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז קאָנטראַלירט פון דער בורזשואַזיע. אָבער דאָס איז פּערמאַסקירט דורך אַ כלומר'שטידיגער קאָאָליציע מיט די אָבאַראַנצעס. די הויערים זענען שוין מיעד וואַרטענדיג, זיי מאַ־כען אויפשטאַנדען צו פּערכאַפען די לאַנג־פּערשפּראַכענע ערד. די אַרבייטער איבער'ן גאַנצען לאַנד זענען אויפגערעגט און פּערביטערט. די בורזשואַזיע קען אָנהאַלטען איהר הערשאַפט נור דורך אַ בירגער קריעג. קאָרנילאָוושטשינע איז, אין די הענד פון דער בורזשואַזיע, דאָס איינציגע מיטעל צו בלייבען ביי'ם רודער. אָבער די בורזשואַזיע איז שוואַך. די אַרמיי איז מיט אונז. די פּשרה־מאַכער און פּאַסי־פּיסטען, די סאָציאַליסטען רעוואָלוציאָנערען און מענשעוויקעס, האָ־בען אָנגעוואָרען זייער איינפלוס, ווייל דער קאַמף צווישען די פּויע־

רים און די פריצים, צווישען די ארכייטער און די קאפיטאליסטען, צווישען די סאָלדאטען און די אָפיצירען איז געוואָרען שטארקער, ביי טערער, הייסער. נור דורך אַ פּעראַייניגטער האַנדלונג פון די מאַסען, נור דורך אַ זיעג פון דער פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור קען די רעוואָלוציע דערגרייכען איהר ציעל, נור אזוי קען מען ראַטעווען דאָס פּאָלק...

„די סאָויעטען זיינען די פּאַלשטענדיגסטע פּאַרטערטער פּונ'ם פּאָלק, — פּאַלשטענדיג אין זייער רעוואָלוציאָנערער ערפּאַהרונג, אין זייערע אידעען און ציעלען. די סאָויעטען האַלטען זיך אויף דער אַרמיי אין די טראַנשען, אויף די ארכייטער אין די פּאַבריקען, אויף די פּויערים אין די פעלדער, און זיי זיינען דעריבער דער אמת'ער חוט השדרה פון דער רעוואָלוציע.

„מען האָט געפרוּווט בעשאַפּען אַ מאַכט אָהן די סאָויעטען. האָט מען בעשאַפּען נור מאַכטלאָזיגקייט. אין די קאָרדאָרען פון דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק שמידט מען אַלערליי קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע פּלענער. די קאָדעטישע פּאַרטיי איז די אָרגאַניזירטע און קעמפּפּענדע קאָנטר-רעוואָלוציע. דער סאָויעט, פון דער אַנדערער זייט, פּאַרטרעט די אינטערעסען פון דעם פּאָלק. צווישען אָט די ביידע לאַגערען איז אייגענטליך ניטאָ קיין וויכטיגע סאָציאַלע גרופּען, וואָס זאָלען קענען שפּיעלען אַ ראָלע...

„עס איז דער „לוטטע פינאַלע“ (דער ענטגילטיגער קאַמף). די בור-זשואַזע קאָנטר-רעוואָלוציע אָרגאַניזירט איהרע קרעפטען און וואַרט נאָר אויף דער געלעגענהייט צו בעפּאַלען אונז. אונזער ענטפּער וועט זיין פעסט און ענטשלאָסען. מיר וועלען פּאַרענדיגען די ארכייט, וואָס מען האָט קוים אָנגעהויבען אין מאַרט, און וואָס מען האָט אַ רוק געטהאָן פּאַרווערטס אין דער צייט פון קאָרנילאָוו...”

טראַצקי האָט אויך בעריהרט די אויסלענדישע פּאָליטיק פון דער נייער רעגיערונג :

„קודם כל וועלען מיר אויפּאַדערען צו שליסען אַ וואַפענשטיל-שטאַנד אויף אַלע פּראָנטען. דאָן צו רופּען אַ קאָנפּערענץ פון אַלע פעלקער צו בעטראַכטען דעמאָקראַטישע פּריעדענס-בעדינגונגען. אויף וויפּיעל דער פּריעדענס-אַבמאַך וועט פּאַרקערפּערען דעמאָקראַטישע אידעען, וועט זיך ווענדען אָן דעם רעוואָלוציאָנערען אָבקלאַנג, וואָס

מיר וועלען געפינען אין אייראָפּא. אויב מיר גרינדען דאָ אַ סאָויער-טען-רעגירונג, וועט דאָס זיין אַ געוואלדיגער פּאַקטאָר צו שליסען אַ באַלדיגען פּריעדען אין אייראָפּא. ווארום די נייע רעגירונג וועט זיך תיכף ווענדען דירעקט צו אַלע פעלקער איבער די קעפּ פון זייע-רע רעגירונגען. אויף דער פּריעדענס-קאָנפּערענץ וועט די רוסישע רעוואָלוציע מיט אַלע כּחות פּרוואווען דורכפיהרען דאָס פּראָגראַם פון „קיינע אַנעקסיעס, קיינע קאָנטריבוציעס, דאָס רעכט פון אַלע פעל-קער אויף זעלבסט בעשטימונג, און אַ פעדעראַלע רעפּובליק פון אייר-ראָפּא“...

„איך שטעל מיר פּאָר נאָך דעם קריעג אַן איבערגעבויטע אייר-ראָפּא, — איבערגעבויט ניט דורך די פּלאַמאַטען, נור דורך דעם פּראָ-לעטאַריאַט. מיר מוזען האָבען אַ פעדעראַלע רעפּובליק פון אייראָ-פּא, — די פּעראייניגטע שטאַטען פון אייראָפּא. נאַציאָנאַלע אוי-טאָנאַמיע איז שוין מעהר ניט גענוג. די עקאָנאָמישע ענטוויקלונג פּערלאַנגט, אַז די גרענעצען צווישען פעלקער זאָלען אינגאַנצען אָב-געשאַפּט ווערען. בלייבט אייראָפּא צושפּאַלטען אויף איינצעלנע נאַציאָנאַלע גרופּען, וועט דער אימפּעריאַליזם וויעדער אָנהויבען זיין אַרבייט. נאָר אַ פעדעראַלע רעגירונג אין אייראָפּא קען ברענגען פּריעדען אויף דער וועלט...“ ער האָט אַ שמייכעל געטהאָן מיט זיין פיינעם, קוים קוים איראָנישען שמייכעל. „אָבער דערצו איז נויטיג דער אויפשטאַנד פון די אייראָפּעאישע מאַסען, אַנדערש קען מען דאָס ניט אויספיהרען, — איצט...“

דערווייל האָט די פּראָוויזאָרישע רעגירונג אָנגעהויבען פּלאַנעווען אַוועקצושיקען דעם פעטראָגראַדער גאַרניזאָן צום פּראָנט.

אין פעטראָגראַדער גאַרניזאָן זיינען געווען אַזוינע זעכציג טוי-זענד סאָלדאַטען, וואָס האָבען גענומען אַ גרויסען חלק אין דער רעוואָ-לוציע. דאָס האָבען זיי געהאַלפּען דורכפיהרען די גרויסע איבער-קעהרעניש אין מאַרט, דאָס האָבען זיי בעשאַפּען דעם סאָויעט פון סאָלדאַטען-רעפּוטאַטען, און דאָס האָבען זיי אָבגעשטויסען קאַרניאָוואָן פון די פעטראָגראַדער טויערען.

איצט איז אַ גרויסער טהייל פון זיי געווען באַלשעוויסטיש. ווען

די פראָוויזאָרישע רעגיערונג האָט געשמועסט וועגען עוואַקואַירען די שטאָדט, איז דאָס געווען דער פעטראָגראַדער גארניזאָן, וואָס האָט ערקלעהרט: „אויב איהר זיינט ניט פעהיג צו פערטהיידגען די שטאָדט, שליסט פריעדען; אויב איהר קענט ניט שליסען קיין פריעדען, געהט אוועק און גיט איבער אייער מאַכט צו אַ פאָלקס־רעגיע־רונג, וואָס וועט טהאָן אי דאָס ערשטע און אַי דאָס צווייטע...“

עס איז געווען קלאָהר, אז דער ערפאָלג פון יעדען אויפשטאַנד אין פעטראָגראַד וועט זיך ווענדען אָן דער האַלטונג פון דעם פעטראָגראַדער גארניזאָן. נו, האָט די רעגיערונג געפלאַנעוועט צו פערבייטען דעם גארניזאָן אויף פאָלקען פון „אייגענע מענשען“ — קאָזאַקען, טויט־באַטאַליאָנען. די אַרמע־קאָמיטעטען, די מעסיגע סאָציאַליסטען און דער צענטראַלער עקזעקוטיו־קאָמיטעט האָבען אונטערגעהאַלטען די רעגיערונג. אַ ברייטע פראַפּאגאַנדא האָט זיך געפיהרט ביים פראַנט און אין פעטראָגראַד. מען האָט אָנגעוויזען, אז אַכט חדשים נאָכאַז נאָנד האָט דער פעטראָגראַדער גארניזאָן געלעבט אַ רוהיג לעבען אין די קאָזאַרמעס, בשעת די איבעריגע סאָלדאַטען האָבען געליטען און געשטאָרבען אין די טראַנשעען.

אַ שטיק אמת איז טאַקי דערין געווען. די פאָלקען פונ'ם פעט־ראָגראַדער גארניזאָן האָבען קיין חשק ניט געהאַט צו פערלאָזען זייער רוהיגען לעבען און געהן צום פראַנט, דערצו נאָך מיט אַן אויס־זיכט אויף אַ ווינטער־מלחמה. עס זיינען אָבער געווען אַנדערע סבות אויך. דער פעטראָגראַדער סאָויעט האָט ניט געטרויט דער פראַג־וויזאָרישער רעגיערונג; פון דעם פראַנט זיינען אָנגעקומען הונדער־טער דעלעגאַטען, אויסגעקליבען דורך פשוט'ע סאָלדאַטען; זיי האָט בען ערקלעהרט: „אמת, מיר דאַרפען טאַקע האָבען נייע קרעפטען, מיר ווייסען אָבער, אז מען דאַרף היטען פעטראָגראַד און די רעוואָלוציע... דעריבער האַלט איהר, חברים, די שטאָדט, און מיר וועלען האַלטען דעם פראַנט.“

דעם 25טען אָקטאָבער האָט דער צענטראַל־קאָמיטעט פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט דיסקוטירט די פראַגע וועגען בילדען אַ בעזונדערען מיליטערישען קאָמיטעט צו ענטשיידען די גאַנצע אַנגע־לעגענהייט. די זיצונג איז פאָרגעקומען הינטער פערשלאָסענע טהיר־רען. אויף מאָרגען האָט די סאָלדאַטען־אַבטהיילונג פון דעם פעט־

ראַגראַדער סאָויעט אויסגעקליבען אַ בעזונדערען קאָמיטעט, וואָס האָט תּיכּף ערקלעהרט אַ באַיקאָט אויף אַלע בורזשאַזע צייטונגען און האָט שאַרף קריטיקירט דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט דערפאַר וואָס ער איז געגען אַ קאָנגרעס פון אַלע סאָויעטען. אויף אַ זיצונג פונ'ם פעטראַגראַדער סאָויעט האָט טראַצקי דעם 29טען פּאַרגעשלאָגען, אַז דער סאָויעט זאָל פּאַרמעל אַנערקענען דעם מילי־טערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. „מיר מוזען בעשאַפען אונזער אייגענע בעזונדערע אָרגאַניזאַציע, וואָס זאָל פּעהיג זיין צו געהן אין שלאַכט און אויב נויטיג צו שטאַרבּען אין קאַמפּף.“ מען האָט בעשלאָסען צו שיקען צום פּראָנט צוויי דעלעגאַציעס: איינע פונ'ם סאָויעט און איינע פונ'ם גאַרניזאָן. די דעלעגאַציעס האָבען זיך געזאָלט אַן עצה האַלטען מיט די סאָלדאַטען־קאָמיטעטען און דעם גענעראַל־שטאַב.

ווען די דאָזיגע דעלעגאַציעס זיינען אָנגעקומען קיין פּסקאָוו, האָט גענעראַל טשערעמיסאָוו, דער קאָמאַנדיר פונ'ם צפון־פּראָנט, זיי קורץ געמעלדעט, אַז ער האָט בעפוילען דעם פעטראַגראַדער גאַרניזאָן צו פּערלאָזען פעטראַגראַד און געהן צום פּראָנט. ווייטער גאַרניט. דעם קאָמיטעט פונ'ם גאַרניזאָן האָט מען ניט ערלויבט צו פּערלאָזען פעטראַגראַד...

אַ דעלעגאַציע פון דער סאָלדאַטען־סעקציע פון דעם פעטראַד־גראַדער סאָויעט האָט פּערלאָנגט, אַז מען זאָל צולאָזען איהרען אַ פּערטרעטער צו דעם שטאַב פון דעם פעטראַגראַדער מיליטערישען ראַיאָן. די פּאַדערונג איז געבליבען אונערפּילט. דער פעטראַגראַד־דער סאָויעט האָט פּערלאָנגט, אַז מען זאָל ניט אַרויסגעבען קיינע בעפּעהלען אָהן דער צושטימונג פון דער סאָלדאַטען־סעקציע. ניט ערפּילט. מען האָט איינפאַך ערקלעהרט די דעלעגאַטען: „מיר אַנערקענען דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט, מיר קענען אייך ניט און ווייסען אייך ניט. אויב איהר האַנדעלט געגען דעם געזעץ, ווע־לען מיר אייך אַריינזעצען אין טורמע.“

דעם 30טען אָקטאָבער איז פּאַרגעקומען אַ פּערזאַמלונג פון פּערטרעטער פון אַלע פעטראַגראַדער פּאַלקען. מען האָט אָנגענומען אַ רעוואָלוציע, אַז: „דער פעטראַגראַדער גאַרניזאָן אַנערקענט מעהר ניט די פּראָוויזאָרישע רעגירונג. אונזער רעגירונג איז דער פּעט־

ראַגראַדער סאָויעט. מיר וועלען פּאָלגען נאָר אַזעלכע בעפעהלען, וואָס קומען פון דעם פעטראַגראַדער סאָויעט, דורך דעם מיליטערי-שען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט" ... די אַרטיגע מיליטערישע אָב-טהיילונגען האָבען בעקומען אַ בעפעהל צו וואַרטען אויף אינסטרוקציעס פון דער סאָלדאַטען-סעקציע פון דעם פעטראַגראַדער סאָויעט.

אויף מאָרגען האָט דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט גע-אָפּען זיין אייגענע מיליטערישע פּערזאָנלונג, וואָס איז הויפטזעכ-ליך בעשטאַנען פון אָפיצירען; ער האָט אָרגאַניזירט אַ קאָמיטעט צו אַרבייטען האַנד אין האַנד מיט דעם שטאַב און האָט פּונאַנדער-געשיקט קאָמיסאַרען אין אַלע טהיילען פון שטאָדט. אַ ריעזיגע פּער-זאַמלונג פון סאָלדאַטען אין סמאָלני אינסטיטוט האָט דעם ציטען נאָך וועמבער אָנגענומען אַזאַ רעוואָלוציע:

"מיר גריסען די אָרגאַניזירונג פון אַ מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט, דער פעטראַגראַדער קאָמיטעט פּערשפּרעכט צו שטיצען דעם קאָמיטעט אין אַלע זיינע פּערהאַנדלונגען און צו בעשאַפּען אַן ענגערע פּערבינדונג צווישען דעם לאַנד און דעם פּראָנט אין די אינטערעסען פון דער רעוואָלוציע.

"דער גאַרניזאָן ערקלעהרט ווייטער, אַז צוזאַמען מיטן רעוואָלוציאָנערען פּראָלעטאַריאַט פון פעטראַגראַד וועט ער היטען די רע-וואָלוציאָנערע אָרדנונג אין שטאָדט. יעדער פּערזאָן מצד די קאָר-נילאָווצעס אָדער מצד דער בורזשואַזיע צו פּראָוואָצירען דאָס פּאָלק וועט בעגעגענען אַן אונדערבאַרעמדיגען ווידערשטאַנד."

דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט איצט דער-פיהלט זיין מאַכט. ער האָט זיך געווענדעט צום פעטראַגראַדער שטאַב מיט דער לעצטער פּאָדערונג זיך אונטערצואוואַרפען אונטער זיין קאָנטראָל. די דרוקערייען האָט ער פּערבאַטען צו דרוקען אויפּרופּען אָדער פּראָקלאַמאַציעס אָהן זיין ערלויבניס. בעוואָפּענטע קאָמיסאַ-רען האָבען בעזוכט דעם קראַנווערסק-אַרסענאַל און פּערכאַפט גרויסע מאַסען ביקסען און אַמוניציע. אויך האָבען זיי ניט דערלאָזט, אַז מען זאָל אַוועקשיקען 10,000 באַיאָנעטען, וואָס מען האָט געזאָלט טראַנס-פּאָרטירען קיין נאָוואַ-טשערקאַסק, וואו קאַלעדן איז געשטאַנען מיט זיינע קאַזאַקען...

די רעניערונג האָט איצט דערפיהלט די געפּאָהר. זי האָט

פערשפראַכען, אז זי וועט קיינעם ניט בעשטראַפּען, אויב דער קאָמ־
טעט וועט זיך אויפלייזען. עס איז אָבער געווען צו שפעט. האַלבע
נאַכט דעם 6טען נאָוועמבער האָט קערענסקי אַליין געשיקט מאַלעווסקיין
מיט אַ פּאַרשלאַג, אז דער פעטראָגראַדער סאָויעט זאָל האָבען אַ
פּערטרעטערשאַפט אין דעם שטאַב. דער מיליטערישער רעוואָלוציע
ציאָנערער קאָמיטעט האָט אָנגענומען דעם פּאַרשלאַג. מיט אַ שעה
שפעטער האָט גענעראַל מאַנקאָווסקי, דערווייליגער קריעגס־מיניסטער,
געביטען דעם בעשלוס...

דיענסטאג אין דער פריה, דעם 6טען נאָוועמבער, האָט אין די
גאַסען זיך בעוויזען אַ פּלאַקאַט, וואָס האָט אויפגערוּדערט די גאַנצע
שטאָדט. אונטערגעשריבען אונטער'ן פּלאַקאַט איז געווען „דער מי־
ליטערישער־רעוואָלוציע־אָנערער קאָמיטעט ביים פעטראָגראַדער סאָויעט
פּון אַרבייטער און סאָלדאַטען“.

„צו דער בעפעלקערונג אין פעטראָגראַד!

„בירגער!

„די קאָנטר־רעוואָלוציע האָט אויפגעהויבען איהר פּערברעכע־
רישען קאָפּ. די קאָרנילאָוועס מאַביליזירען זייערע קרעפטען צו
ברעכען דעם אַלל־רוסישען קאָנגרעס פּון די סאָויעטען און די גרינד־
דונגס־פּערזאָמלונג. די פּאַגראַממשיקעס פּרובען אויפהעצען די בע־
פעלקערונג אין פעטראָגראַד צו אומרוהען און בלוט־פּערגיסונג. דער
פעטראָגראַדער סאָויעט פּון אַרבייטער און סאָלדאַטען־דעפּוטאַטען
נעהמט אויף זיך די פּליכט צו היטען די רעוואָלוציע־אָנערע אָרדנונג
אין שטאָדט געגען קאָנטר־רעוואָלוציע־אָנערע פּערזוכען און פּאַגראַמען.
„דער פעטראָגראַדער גאַרניזאָן וועט ניט דערלאָזען קיין אונרוהען
און געוואַלדטהאַטען. מיר לאַדען איין די בעפעלקערונג צו אַרעסטירען
כולגאַנעס און שוואַרצע מאַהדיגע אַגיטאַטאָרס און זיי אָבפיהרען
צו אַ סאָויעט־קאָמיסיע אין דער נאָהענטסטער קאַזאַרמע. טאָמער
וועלען די שוואַרצע קרעפטען פּרואווען מאַכען אונאַרדנונג אין די
גאַסען פּון פעטראָגראַד, טאָמער וועלען זיי פּרואווען רויבען אָדער
קעמפּפען, וועלען די פּערברעכער אָבגעמעקט ווערען פּון דעם פּנים
פּון דער ערד!

„בירגער, מיר פאָדערען אייך אויף צו זיין אויסגעהאַלטען און

רוהיג, די זאַך פּון דער רעוואָלוציע איז אין זיכערע הענדר.

„אָט דאָס איז אַ צעטעל פון די פּאָלקען, וואו עס געפינען זיך קאָמיסאַרען פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט...“
 דעם 3טען נאָוועמבער האָבען די באַלשעוויקעס געהאַט אַן אַנדער היסטאָרישען מיטינג הינטער געשלאָסענע טהירען. זאָלקינד האָט מיר וועגען דעם געלאָזט וויסען, און איך האָב געוואַרט אין קאָרידאָר. ווען וואָלאָדאַרסקי איז אַרויסגעגאַנגען, האָט ער מיר דערצעהלט, וואָס מען האָט דאָרט גערעדט.

לענין האָט געזאָגט: „דער זעקסטער נאָוועמבער איז צו פריה; מיר מוזען האָבען אַן אַלל-רוסישען פונדאַמענט פאַר אונזער אויפֿ-שטאַנד. דעם 6טען וועלען נאָך ניט זיין אַלע קאָנגרעס־דעלעגאַטען אין פעטראָגראַד... דער 8טער נאָוועמבער איז וויעדער צו שפעט. דעמאָלט וועט שוין דער קאָנגרעס זיין אָרגאַניזירט און אַ גרויסע אָרגאַניזירטע קערפערשאַפט קען ניט אָננעהמען קיין שנעלען ענטשיידענעם בעשלוס. מיר מוזען האַנדלען דעם 7טען. דעמאָלט וועט דער קאָנגרעס זיך וואָס נאָר האָבען געעפענט, וועלען מיר קומען און וועלען איהם זאָגען: אָט איז די מאַכט, וואָס וועסטו טהאָן מיט איהר?...”

אויפֿן אויבערשטען שטאַק איז געזעסען אַ דאַרער נפש מיט אַ דינעם פנים און לאַנגע האָר. דער מאַן איז אַ מאָל געווען אַן אָפיציער אין ניקאָלאַי'ס אַרמעע, שפעטער איז ער געוואָרען אַ רעוואָלוציאָנער און אַ פּאָליטישער עמיגראַנט, זיין נאָמען איז געווען אַ ו ו ס ע י ע נ ק א , און גערופען האָט מען איהם אַ נ ט אָ נ אָ ו ו . זיין ספעציאַליטעט איז געווען מאַטעמאַטיק, אַ חוץ דעם איז ער געווען אַ גוטער שאַך־שפּיעלער. ער איז דאָס געזעסען און אויסגעאַרכייט גענויע פלענער ווי צו פערכאַפּען די שטאַרט.

די רעגירונג פון איהר זייט האָט זיך אויך געגרייט. שטילערהייד האָט מען אַרויסגעגעבען בעפעהלען, אַז די געטרייסטע פּאָלקען פון אַלע פערשידענע דייוויזיעס זאָלען קומען קיין פעטראָגראַד. די יונג קער-אַרטיילערע האָט מען אַוועקגעשטעלט אינ'ם ווינטער־פּאַלאַץ; קאָזאַקען־פּאַטרולען האָבען זיך דאָס ערשטע מאָל נאָך די יולי־טעג בעוויזען אין די גאַסען; פּאָלקאַוויניקאָוו האָט אַרויסגעגעבען איין בעפעהל נאָכ'ן אַנדערען, וואו ער האָט צוגעזאָגט צו אונטערדיקען יעדע אונגעהאָרכזאַמקייט מיט זיין גאַנצער ענערגיע. קישקין, דער

געהאסטער בילדונגס-מיניסטער, איז בעשטימט געוואָרען ספּעציעלער קאָמיסאַר צו האַלטען אָרדנונג אין פעטראָגראַד. פאַר זיינע געהיל-פען האָט ער בעשטימט צוויי אויך זעהר אונבעליעכטע טהוער, רר-טענבערג און פאלטשינסקי. פעטראָגראַד, קראַנשטאָדט און פינגלאַנד זיינען ערקלעהרט געוואָרען אין בעלאַגערונגס-צושטאַנד, אויף וואָס די בורזשואַזע „נאַוואַיע וורעמיאַ“ (די נייע צייט) האָט איראַניש בעמערקט:

„וואָס טויג דער בעלאַגערונגס-צושטאַנד? די רעגירונג איז דאָך סיי ווי מעהר ניט קיין קראַפט. זי האָט ניט קיין מאָראַלען אויטאָ-ריטעט, און זי האָט ניט דעם נויטיגען אַפּאַראַט צו צווינגען מיט געוואָלד... אין בעסטען פאַל קען זי נאָר פּערהאַנדלען מיט די, וואָס וועלען איהר טהאָן אַ טובה און פּערהאַנדלען מיט איהר. מעהר קען זי ניט טהאָן גאָר ניט...“

מאָנטאַג אין דער פּרייה, דעם 15טען נאָוועמבער, בין איך אַר-בערגעגאַנגען אין מאַריאינסקי פּאַלאַץ, אַ קוק טהאָן וואָס טהאַט זיך מיט דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק. וואָס האָב איך געפונען? פּערכיטערטע דעבאַטען וועגען טערעשטשענקאַים אויס-לאַנדס-פּאַליטיק, אָבקלאַנגען פון מעשה בורצעוו-ווערכאָוסקי, אַלע דיפּלאָמאַטען זיינען געווען אין זאַל, אַ חוץ דעם איטאַליענישען אַמבאַסאַדאָר.

ווען איך בין אַריינגעקומען, האָט דער לינקער סאַציאַליסט-רעוואָלוציאָנער קאַרעלין געלייענט אויפ'ן קול אַ לייט-אַרטיקעל פֿאַ דער לאַנדאָנער „טיימס“, וואו עס איז געזאָגט געוואָרען, אַז די איינ-ציגע רפואה גענען באַלשעוויזם איז קוילען. קאַרעלין האָט זיך גע-ווענדעט צו די קאָדעטען און אויסגעשריען: „דאָס איז אייער מיינונג אויך, ניט אזוי?“

שטימען פון רעכטס האָבען געענטפּערט: „יא! יא!“ „איך ווייס דאָס גאַנץ געוויס“, האָט קאַרעלין געענטפּערט. „איהר האָט נאָר ניט קיין מוטאָה צו פּרוּאווען די רפואה.“

סקאַבעלעוו, מיט זיין ווייכען בלאַנדען באָרד און געגרייזעלטע געלע האָר, מעהר עהנליך צו אַן אַפּעראַזינגער איידער צו אַ מאַן פון האַנדלונג, האָט זעהר שעמעוודיג פּערטיידיגט דעם „נאַקאַז“ פון דעם סאָויעט. עס האָט זיך בעקומען דער איינדרוק, אַז ער פּער-

ענטפערט זיך פארן עולם. דאן האָט זיך בעוויזען טערעשטשענקאָ, וועמען דער לינקער פליגעל האָט בעגעגענט מיט אויסגעשרייען: „רעזיגנירען“, „רעזיגנירען!“ אין זיין רעדע האָט ער געטענה'ט, אַז די דעלעגאטען פון דער רעגירונג און פון דעם צענטראַלען עקזע- קוטיוו-קאָמיטעט צו דעם פאַרזער קאָנפערענץ דאַרפען שטעהן אויף דעם זעלביגען שטאַנדפונקט. עטליכע ווערטער וועגען איינפיהרען דיסציפלין אין דער אַרמעע, וועגען קריעג ביז צו אַ זיעג... אַ טומעל. די לינקע וויזען אַרויס אַ שאַרפען ווידערשטאַנד, אָבער דער ראַטה פון דער רוסישער רעפובליק נעהמט אָן אַ רעזאָלוציע אַריבערצוגעהן צו דער געוועהנליכער טאַגעס-אָרדנונג.

דער שווייצער, וואָס האָט מיר געהאַלפען אָנטאָן מיין מאַנטעל, האָט געוואָרטשעט: „איך ווייס ניט וואָס עס טהוט זיך מיט'ן אָריר מען רוסלאַנד. די אַלע מענשעוויקעס און באַלשעוויקעס און טרו- דאָוויקעס... די אוקראַינע און די פינלאַנד, און די דייטשע אימ- פעריאַליסטען, און די ענגלישע אימפעריאַליסטען... איך בין שוין אַלט 45 יאָהר, און זינט איך לעב האָב איך ניט געהערט אַזוי פיעל ווערטער, וויפיעל איך הער דאָ איצט...“

אין קאָרידאָר האָב איך בעגעגענט פראַפעסאָר שאַצקי, אַ נפש מיט אַ פנימ'ל ווי אַ שטשור און אין אַ זעהר עלעגאַנטען פראַס. דער פראַפעסאָר איז געווען אַ איינפלוסרייכע פיגור אין דער קאָדעטישער פאַרטיי. איך פרעג וואָס טראַכט ער וועגען דער בעריהמטער „אַרויסטרעטונג“. ער קנייטשט די פלייצעס און קרימט זיך.

„זיי זיינען אַלע בהמות... ווילדע חיות...“ ענטפערט ער. „זיי וועלען דאָס ניט סמיען. און אויב יא, וועט מען זיי וויזען ווער עלטער איז. פון אונזער שטאַנדפונקט איז עס נאָר ניט שלעכט. וואָרום אַזוי וועלען זיי מאַכען אַ תל פון זיך אַליין און וועלען ניט האָבען קיין איינפלוס אין דער גרינדונגס-פערזאַמלונג...“

„נאָר אַז מיר האַלטען שוין אין רעדען, לאַמיר אייך דערצעהלען וועגען מיין פלאַן פון אַ רעגירונגס-פאַרם, וואָס מען דאַרף צושטעלען צו דער גרינדונגס-פערזאַמלונג. איך בין, דאַרפט איהר וויסען, דער פאַרזיצענדער פון אַ קאָמיסיע, וואָס איז בעשטימט געוואָרען אויס צואַרבייטען אַ פראַיעקט פון דער קאָנסטיטוציע... מיר וועלען האָבען אַ געזעצעבענדע קערפערשאַפט פון צוויי קאַמערען, אַזוי ווי ביי אַייך

אין די פּעראייניגטע שטאַטען. אין דער אונטערשטער קאמער ווע-
 קען זיצען טעריטאָריאַלע פּערטרעטער, אין דער אויבערשטער וועלען
 זיין פּערטרעטער פון די ליבעראַלע פּראָפּעסייעס, זעמסטוואַס, קאָ-
 אָפּעראַטיווען און פּראָפּעסיאָנעלע פּעראייניגען...

אין דרויסען האָט געבליזען אַ קאַלטער פייכטער ווינד, וואָס האָט
 דורכגענומען די ביינער; אונטער די פיס האָט די בלאָטע געכליפּעט
 און זיך פּערקליבען אין מיינע שיד. צוויי ראַטעס יונקערס זיינען
 דורכגעגאַנגען איבער דער מאַרסקאַיאַ, געהאַמערט מיט די פיס,
 געוואַנגען אַן אַלטע מאָלאָדעצקע פיעסניע (זמר), ווי עס פלעגען טהאָן
 די סאָלדאַטען אונטער ניקאָלאַיעו... ביים ווינקעל-גאַס האָב איך
 געזעהן, אז די שטאָרט-מיליץ האָט בעקומען פּערד צו רייטען און
 אַז זי איז באוואַפּענט מיט רעוואָלווערס אין שפּאַגעל-נייע שיידלעך...
 עטליכע מענשען זיינען געשטאַנען און שטיל געקוקט אויף די נייע
 רייטער. אויפ'ן ווינקעל נעווסקי האָב איך געקויפט לענין'ס בראַ-
 שורע: „צו וועלען די באַלשעוויקעס קענען איינהאַלטען די מאַכט?“
 געצאָהלט האָב איך מיט אַ מאַרקע, וואָס האָט אין יענע צייטען גע-
 דיענט פאַר קליין-געלד. די טראַמוויען זיינען לאַנגזאַם געקראַ-
 כען, ווי שטענדיג, סאָלדאַטען און ציווילע זיינען געהאַנגען אויפ'ן
 וואַגאָן פון דרויסען... אויף די טראַמוואַרען האָבען דעזערטירען אין
 פאַרמענע קליידער פּערקויפט פאַפּיראַסען און סיעמעטשעקעס... אַ
 ביסעל ווייטער אויף נעווסקי האָבען מענשען זיך געשלאָגען פאַר
 די לעצטע צייטונגען און געדיכטע גרופּען האָבען געלייענט די אונ-
 צעהליגע מעלדונגען און פּראָקלאַמאַציעס, וואָס זיינען געווען אויפ-
 געקלעפט אומערום, — פּונ'ם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, די
 פּויעריס-סאָויעטען, די „מעסיגע“ סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, די אַר-
 מעע-קאָמיטעטען... אַלע פּראָקלאַמאַציעס זיינען געווען אויף איין
 נוסח: אַלע האָבען געבעטען, געדראָהט, געשאַלטען, גערופּען די
 אַרבייטער און די סאָלדאַטען צו בלייבען אין דער היים, צו אונטער-
 שטיצען די רעגירונג...

אַ בעפאַנצערטער אַטאָמאַביל איז לאַנגזאַם געפּאָהרען אַראָב
 און אַרויף און געגעבען סיגנאַלען מיט'ן האָרן. אויף יעדען ווינקעל
 זיינען געשטאַנען מאַסען מענשען, סאָלדאַטען, סטודענטען, און אַלע
 האָבען גערעדט, דיסקוטירט. ס'איז געוואָרען נאַכט. די לאַמטער-

נעם האָבען זיך אָנגעצונדען דאָ און דאָרט און האָבען אויסגעזעהן ווי פערקאָרען אין דער נעבעלדיגער פינסטערניש. די כוואַליעס מענ-שען האָבען זיך אַלץ געגאָסען אָהן אַן אָנהויב און אָהן אַן עק... אזוי האָט פּעטראָגראַד שטענדיג אויסגעזעהן ערב גרויסע פּאַסירונגען.

די שטאָרט איז געווען נערוועז. די שטאָרט האָט אויפגעציטערט פון יעדער שאַרפּער שטימע. אָבער די באַלשעוויקעס האָבען דערווייל ניט געוויזען קיין סמנים פון לעבען. די סאָלדאַטען זיינען געווען אין די קאָזאַרמעס, די אַרבייטער אין די פּאַבריקען... מיר זיינען אַריינגעגאַנגען אין אַ קינעמאַטאָגראַף לעבען קאָזאַנסקי סאָבאַר, מען האָט געשפּיעלט אַ בלוטיגע איטאַליענישע טראַגעדיע פון ליידענשאַפט און אינטריגעס... אין די ערשטע רייען זיינען געזעסען עטליכע סאָלדאַטען און מאַטראָזען און האָבען מיט קינדערשער נייגערדיגקייט געקוקט אויפֿן ליינוואַנד. זיי האָבען בשום אופן ניט געקענט פּער-שטעהן, פאַר וואָס מענשען דאַרפּען זיך אזוי וואַרפּען אַהין און אַהער, און פאַר וואָס עס דאַרף זיין אזוי פּיעל קוילעריי...

פון דאָרטען בין איך אַריבערגעגאַנגען אין סמאָלני אינסטיטוט. אין צימער נומער 10, אויפֿן אויבערשטען שטאָק, האָט דער מילי-טערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט געהאַט אַ פּערמאַנענטע זיצונג. אַן אַכצעהן-יעהריגער ווייס-בלאָנדער יונג מיט'ן נאָמען ל א ז י מ י ר איז געווען פּאַרזיצענדר. פּערבייגעהענדיג האָט ער זיך אָבגעשטעלט און כמעט שעמעוודיג מיר געדריקט די האַנד.

„די פּעטראָפּאָולאָווסקע פּעסטונג איז אַקאַרשט איבערגעגאַנגען אויף אונזער זייט“, האָט ער געזאָגט מיט אַ פּרעהליכען שמייכעל. „אַקאַרשט האָבען מיר בעקומען אַ מעלדונג פון איינעם פון די פּאַלקען, וואָס די רעגיערונג האָט געהייסען קומען קיין פּעטראָגראַד. די סאָל-דאַטען איז די מעשה אויסגעקומען פּערדעכטיג, האָבען זיי אָבגע-שטעלט דעם צוג אין גאַטשינאַ און געשיקט אַ דעלעגאַציע צו אונז אַנפּרעגען וואָס דאָס בעדייט... „וואָס זאָגט איהר, חברים?“ האָבען זיי געפּרעגט. „מיר האָבען דאָך אַקאַרשט אָנגענומען אַ רעוואָלוציע: די גאַנצע מאַכט — די סאָויעטען“... דער מיליטערישער-דעוואָ-לוציאָנערער קאָמיטעט האָט זיי געענטפּערט: „ברידער, מיר גריסען אייך אין נאָמען פון דער רעוואָלוציע. בלייבט דאָרט, וואו איהר זייט, און וואַרט אויף אונזערע אינסטרוקציעס!“...“

לאזמיר האָט מיר דערצעהלט, אז מען האָט דעם סמאָלני אָב-געשניטען פון אלע טעלעפאָנען. אָבער די באַלשעוויקעס האָבען אָב-געשטעלט פערבינדונגען מיט די פאָבריקען און קאָזארמעס דורך מיליטערישע טעלעפאָנגראַפישע אַפּאַראַטען...

אַ שטראָם פון קוריערען און קאָמיסאַרען האָט זיך אריינגעגאָ-סען און אַרויסגעגאָסען דורך די טהירען פון סמאָלני. פאַר דער טהיר איז געשטאַנען אַ טויז פרייוויליגע, גרייט צו געהן אין שליחות אין די ווייטסטע עקען פון שטאָדט. איינער פון זיי, אַ מאַן מיט אַ ציגיי-נערשען פנים, אָנגעהאָן אין אַ פאַרמע פון אַ פאַרוטשיק (לייטענאַנט), האָט מיר געזאָגט אויף פראַנצויזיש: „אַלצדינג איז פאַרטיג, מען דאַרף נאָר אַ קוועטש טהאָן די קנאַפקע“...

אין סמאָלני האָב איך געזעהן פאַדוואַיסקי'ן, אַ דינעם בערדיגען ציווילען, וואָס האָט אויסגעאַרבייט די סטראַטעגיע פון דעם אויפ-שטאַנד; אַנטאַנאָוו'ן, אַן אונגעגאָלטען, מיט אַ שמוציגען קאָלנער, שיכור פון ניט דערשלאָפען; קרילענקאָ'ן, אַ נידריגער סאָלדאַט מיט אַ ברייטען פנים, מיט אַ שטענדיגען שמייכעל, מיט פיבערהאַפטע זשעסטען און אונזיכערע ווערטער; דיבענקאָ'ן, אַ ריעז פון אַ מאַט-ראָז, אַ בערדיגער, מיט אַ רוהיגען פנים. זיי אַלע זיינען געווען די העלדען פון דער שעה — און פון פיעלע קומענדיגע שעה'ען.

אונטען, אין דעם צימער פון דעם פאָברייטשנאָ זאַוואַדסקי קאָ-מיטעט, איז געזעסען סעראַטאָוו און האָט נאָכאַנאַנד גע'חחמ'עט בע-פהלען צו די רעגירונגס-אַרסענאַלען, זיי זאָלען אַרויסגעבען וואַפען, — הונדערט פופציג ביקסען פאַר יעדע פאָבריק... 40 דעלעגאַטען האָבען געוואַרט אין אַ רייהע צו בעקומען די אונטערגעשריבענע בע-פהלען...

אין איינעם פון די זאַלען האָב איך זיך אָנגעשטויסען אויף אַ באַלשעוויק פון די קלענערע פיהרער. ער האָט אַרויסגענומען און מיר געוויזען אַ רעוואָלוער. „עס הויבט זיך אָן“, האָט ער געזאָגט און זיין פנים איז געווען בלאַס. „צו מיר וועלען אָנהויבען די אַטאַקע, צו ניט, — דער צווייטער צד ווייסט, אז אָדער ער מוז אונז פער-ניכטען, אָדער מיר וועלען מיט איהם שלאָגען כפרות...“

דער פּעטראַגראַדער סאָויעט האָט אָבגעהאַלטען זיינע זיצונגען

נאכאנאנד ביי טאג און ביי נאכט. ווען איך בין אריינגעקומען, האָט טראַציקי געהאלטען אין פּערענדיגען זיין רעדע.

„מען פרעגט אונז, צו מיר ווילען מאַכען אַן אַרויסטרעטונג“, האָט ער געזאָגט, „איך קען געבען אַ קלאָהרען ענטפּער אויף דער פּראַגע. דער פּעטראָגראַדער סאָויעט זעהט איין, אַז ענדליך איז געקומען די צייט, ווען די גאַנצע מאַכט מוז אַריבערגעהן אין די הענד פון די סאָויעטען. דער איבערגאַנג וועט אויסגעפיהרט ווערען דורך דעם אַלל־רוסישען קאָנגרעס. צו וועט אַ בעוואַפּענטע דעמאָנסטראַציע נויטיג זיין — דאָס ווענדעט זיך אָן דעם אַנדערען צד, וואָס וויל שטערען דעם אַלל־רוסישען קאָנגרעס.

„מיר ווייסען, אַז אונזער רעגיערונג איז נעבעכדיג און הילפּלאַז און וואַרט נאָך אויפ'ן בעזים פון דער געשיכטע, ער זאָל אַראַבקערען און מאַכען פּלאַץ פאַר אַן אמת'ע פּאָלקס־רעגיערונג. פון דעסטוועגן גען ווילען מיר ניט קיין צוזאַמענשטויס. מיר ווילען דאָס אויס־מירדען אפילו איצט, היינטיגען טאָג. מיר האָפּען, אַז דער אַלל־רוסי־שער קאָנגרעס וועט נעהמען אין זיינע הענד די מאַכט און די הער־שאַפט, וועלכע איז געגרינדעט אויף די אָרגאַניזירטע פּרייהייט פון דעם פּאָלק. אויב אָבער די רעגיערונג וויל אויסנוצען די קורצע צייט, וואָס איז איהר נאָך געבליבען צום לעבען — אזוי פיער און צוואַנציג, אַכט און פיערציג אָדער צוויי און זיעבציג שטונדען — צו בעפאַלען אונז, וועלען מיר ענטפּערען מיט אַ געגען־אַנפאַל: אַ קלאַפּ פאַר אַ קלאַפּ, שטאָהל פאַר אייזען...“

טראַציקי'ס מעלדונג, אַז די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנער רען האָבען בעשלאָסען צו שיקען פּערטרעטער צום מיליטערישען רעוואָלוציאַנערען קאָמיטעט, האָט אַרויסגערופּען בעגייסטערטע אַפּלאַז־דיסמענטען...

ווען איך בין אַרויסגעגאַנגען פון סמאָלני דריי אַ זייגער פאַר־טאָג, האָב איך געזעהן צוויי קויהלען־וואַרפּער אויפגעשטעלט אויף ביידע זייטען טויער. שטאַרקע פּאַטרולען האָבען געהיט דעם טויער און די דערבייאַגע גאַסען. בילל שאַטאָוו איז אָנגעקומען שפּרינגענדיג איבער די טרעפּ. „די צייט איז געקומען“, האָט ער געזאָגט, „עס הויבט זיך אָן! קערענסקי האָט געשיקט די יונקערס צו פּער־מאַכען אונזערע צייטונגען: „סאָלדאַט“ און „ראַבאָטשי פּוט“, אָבער

אונזערע סאָלדאַטען זיינען געקומען און אויפגעריסען די רעגירונגס־
שטעמפלען, און איצט שיקען מיר סאָלדאַטען צו פערבאָפּען די רע־
דאָקציעס פון די בורזשואַזע צייטונגען! אין גרויס התלהבות האָט
ער מיר אַ קלאַפּ געטהאָן אין פלייצע און זיך אַ לאָז געטהאָן ווייטער.
דעם 6טען אין דער פריה האָב איך זיך געדארפט זעהן מיט'ן
צענזאָר, וועלכער האָט געהאט אַ קאַנצעליאַריע אין דעם מיניסטערום
פאַר אויסלענדישע אַנגעלעגעהייטען. אומעטום, אויף אַלע וועג, זיי
נען געווען אויפגעקלעפט היסטערישע אויפרופען צום פאָלק צו זיין
„רוהיג“. פאָלקאָוויקאָוו האָט אַרויסגעלאָזען איין פריקאָז נאָך דעם
צווייטען :

„איך בעפעהל אַלע מיליטערישע אָבטהיילונגען צו בלייבען אין
זייערע קאַזאַרמען און צו וואַרטען אויף מעלדונגען פון דעם שטאַב
פון דעם מיליטערישען ראַיאָן... אָפיציערען, וואָס האַנדלען אָהן אַ
בעפעהל פון זייער נאַטשאַלסטוואָ, וועלען געמשפט ווערען אין קריגעס־
געריכט פאַר אויפשטאַנד. איך פערבאָט אויסדריקליך אַלע סאָלדאַ־
טען צו פאָלגען בעפעהלען פון וועלכע ניט איז אַנדערע אָרגאַניזאַ־
ציאָנען...“

די מאַרגען־צייטונגען האָבען געבראַכט די נייעס, אַז די רעגיר־
ונג האָט אונטערדריקט די „נאַוואַיאַ רוס“, „זשיוואַיע סלאָוואַ“,
„ראַבאָטשי פוט“ און „סאָלדאַט“, און האָט בעפוילען צו אַרעסטירען
די פיהרער פונ'ם פעטראָגראַדער סאָויעט און די מיטגליעדער פון
דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט...

ווען איך בין געגאַנגען איבער'ן דוואַרציאָווע פאַלאַץ, האָב איך
געזעהן עטליכע באַטאַרעען פון דער יונקער־אַרטיילעריע. זיי זיינען
דורכגעפאָהרען דורך דעם רויטען טויער, קלינגענדיג מיט זייערע
מכשירים, און האָבען זיך אויסגעשטעלט פאַר'ן פאַלאַץ. די גרויסע
רויטע געביידע פונ'ם גענעראַל־שטאַב איז געווען זעהר בעלעכט.
עטליכע באַפאַנצערטע אויטאָמאָבילען זיינען געשטאַנען פאַר דער טהיר,
און מאַטאָרס אָנגעזעצט מיט אָפיצירען זיינען אָנגעקומען און אָב־
געפאָהרען יעדע וויילע... דער צענזאָר איז געווען זעהר אויפגערעגט,
פונקט ווי אַ קליין אינגעלע אין ציריך. קערענסקי, האָט ער מיר
דערצעהלט, איז אַקאָרשט אַוועקגעפאָהרען אין ראַטה פון דער רעפוב־
ליק צו דערלאַנגען זיין רעזיגנאַציע. איך בין שנעל אַריבערגעפאָהרען

צום מאריאנסקי פאלאץ, וואו איך האב נאך פערכאפט דעם שלום פון קערענסקי'ס רעדע. קערענסקי איז געווען זעהר אויפגערעגט, גערעדט האָט ער כמעט אָהן צוזאמענהאַנג, און וואָס ער האָט געזאָגט, איז געווען אַ ליידענשאַפטליכע פערטהיידִגונג פון זיין אייגענער האַל־טונג און אַ בעשולדיגונג געגען זיינע שונאים.

„איך וועל אייך דאָ פאַרלעזען כאַראַקטעריסטישע ציטאַטען פון אַ רייהע אַרטיקלען, וואָס אַליאַנאָוו־לענין האָט אָבגעדרוקט אין „ראַבאָטשי פוט“, האָט ער געזאָגט. „דאָס איז דער זעלביגער לענין, וועלכער בעהאַלט זיך און מיר קענען איהם ניט געפינען צו אַרעס־טירען איהם אַלס אַ פּאָליטישען פערברעכער... — אָט דער פער־ברעכער האָט געהאַט גערופען דעם פּראָלעטאַריאַט און דעם פעט־ראַגראַדער גאַרניזאָן איבערצו־חזר'ען די געשעהענישען פון דעם 16טען און 18טען יולי. ער אַגיטירט פאַר אַ באַלדיגען בעוואַפּענטען אויפ־שטאַנד... אַנדערע באַלשעוויסטישע פיהרער האָבען אויך געהאַלטען רעדעס אין פּערשיעדענע פּערוואַמלונגען און גערופען צו אַ באַלדיגען אויפ־שטאַנד... בעזונדערס דאַרף מען בעמערקען די טהעטיגקייט פון דעם איצטיגען פּאַרזיצערנען פון דעם פעטראַגראַדער סאָויעט, בראַנשטיין־טראַצקי...“

„איך וויל אייך אויפ־מערקזאַם מאַכען... אַז די אויסדריקען און דער סטיל פון דער גאַנצער רייהע אַרטיקלען אין „ראַבאָטשי פוט“ און אין „סאָלאַט“ איז ווי צוויי טראַפּען וואַסער עהנליך צו די אַר־טיקלען אין „נאָוואַיאַ רוס“... דאָס איז ניט קיין בעוועגונג פון אַ בעשטימטער פּאָליטישער פּאַרטיי; דאָ ניצט מען אויס די פּאָלי־טישע אַנאָוויסענהייט און די פּערברעכערישע אינסטינקטען פון אַ טהייל פון דער בעפּעלקערונג. דאָ האַנדעלט זיך וועגען אַ מין אָרגאַ־ניזאַציע, וואָס שטרעבט אַרויסצורופען אין רוסלאַנד אַ כאַאָטישע בעוועגונג פון צושטערונג און רויב, וואָס פאַר אַ פּרייז דאָס זאָל ניט קאָסטען. ביי דער איצטיגער שטימונג פון די מאַסען מוז יעדע בעוועגונג אין פעטראַגראַד זיך פּערוואַנדלען אין שוידערהאַפטע פּאַג־ראַמען, וואָס וועלען בעדעקען דעם נאָמען פון פּרייען רוסלאַנד מיט אייביגער שאַנד...“

„...אַליאַנאָוו־לענין אַליין ניט צו, אַז די לאַגע פון דעם עקסט־לינקען פּליגעל פון די סאָציאַל־דעמאָקראַטען אין רוסלאַנד איז זעהר

גינסטיג...“ דאָ האָט קערענסקי געלייענט די פּאָלגענדע ציטאַטע פון לענין'ס אַן אַרטיקעל:

„בעטראַכט זיך נאָר! ... די דייטשע חברים האָבען איין לייעב־קנעכט'ען, — אָהן צייטונגען, אָהן פּערזאָמלונגס־פּרייהייט, אָהן אַ סאָויעט.. געגען זיך האָבען זיי די מורא'דיגע פּיינדשאַפט פון אַלע קלאַסען פון דער געזעלשאַפט, און פון דעסטוועגען זיצען אונזערע דייטשע חברים ניט לעדיג. זיי פּראַווען עפעס טהאַן. מיר, דאָ, האָבען צעהנדליגע צייטונגען, מיר האָבען פּרייהייטס־פּערזאָמלונג, מיר האָבען אַ מעהרהייט אין די סאָויעטען, פון אַלע פּראָלעטאַריער אין דער וועלט זיינען מיר אין דער גינסטיגערער לאַגע. קענען מיר זיך אַבזאָגען פון אונטערשטיצען די דייטשע רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס, וועלכע רופּען צו אַן אויפשטאַנד? ...“

דאַן האָט קערענסקי פּאַרטגעזעצט:

„די אָרגאַניזאַטאָרס פון דעם אויפשטאַנד זיינען אַלזאָ אַליין מודה, אַז אין רוסלאַנד איז איצט די גינסטיגסטע לאַגע פאַר אַ פּרייע האַנדלונג פון אַ פּאָליטישער פּאַרטיי. רוסלאַנד ווערט פּערזאָלמעט פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג, און דאָך בעהויפטעט די דאָזיגע פּאַרטיי, אַז אין דער שפּיץ פון דער רעגירונג געפינט זיך „אַן אומ־געבעטענער גאַסט, איינער וואָס האָט זיך פּערקויפט צו דער בורזשואַזיע, דער מיניסטער־פּרעזידענט קערענסקי...“

„...די אָרגאַניזאַטאָרס פון דעם אויפשטאַנד העלפען ניט די דייטשע אַרבייטער, נאָר די הערשענדע קלאַסען. זיי עפענען דעם רוסישען פּראָנט פאַר דעם אייזערנעם פּויסט פון ווילהעלמען און זיינע פּריינד... דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג איז ניט אַזוי וויכטיג, וואָס עס טראַכטען די דאָזיגע חברה, עס איז אונז ניט וויכטיג צו זייער כּונה איז אַ גוטע אָדער שלעכטע. ווי די לאַגע איז, ערקלעהר איך פון דער דאָזיגער טריבונע, אין פּולען בעוואוסטזיין פון מיין פּעראַנטוואָרטליכקייט, אַז די האַנדלונגען פון דער דאָזיגער רוסישער פּאָליטישער פּאַרטיי איז פּעראַטה געגען רוסלאַנד! ...“

„...איך פּערזענליך שמעה איצט אויפ'ן שטאַנדפּונקט פון דעם רעכטען פּליגעל. איך שלאָג פאַר, אַז מען זאָל באַלד מאַכען אַן אונטערזוכונג און אַרעסטירען די שולדיגע...“ אויף די לינקע בענק האָט זיך אויפּגעהויבען אַ טומעל. „הערט מיך אויס“, האָט קערענס־

קי אויסגעשריען מיט א שטארקער שטימע. „אין איצטיגען מאָמענט פון גרויסע געפאָהר, ווען מען גרייט זיך פּערראַטהען דאָס לאַנד צו מיט גוטע אָדער מיט שלעכטע כּונות, — בין איך צוזאַמען מיט דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג בעשלאָסען בעסער צו שטאַרבען, איידער צו פּערראַטהען דאָס לעבען, די עהרע און די אונאַבהענגיגקייט פון רוסלאַנד...“

אין דעם מאָמענט האָט מען קערענסקי'ן דערלאַנגט אַ פּאַפּיער. „אָקאַרשט האָב איך בעקומען די פּראָקלאַמאַציע, וואָס זיי פּער־שפּרייטען צווישען די סאָלדאַטען. דאָס איז איהר אינהאַלט: „דער פּעטראָגראַדער סאָויעט פון אַרבייטער און סאָלדאַטען־דעפּוטאַטען איז אין געפּאָהר. מיר פּאָדערען אויף די פּאָלקען צו מאַכיליזערען זיך און צו וואַרטען אויף אונזערע בעפּעהלען. סאָמער לעגט מען אָב אָדער מען פּאָלגט ניט דעם בעפּעהל, וועלען מיר דאָס פּעררעכענען אַלס פּעראַטהע צו דער רעוואָלוציע. דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט. פּאַר'ן פּאַרויצענדער, פּאַרוואַקסי. סעקרעטאַר אַנטאַנאָוו.“

„אין אמת'ען איז דאָס אַ פּראָבע אויפצוהעצען דעם המון געגען דער עקזיסטירענדער אָרדנונג, צו ברעכען די גרינדונגס־פּערוואַמלונג און צו עפּענען דעם פּראָנט פּאַר די פּאָלקען פון ווילהעלם'ס אייזערנעם פּויסט...“

„איך זאָג „המון“ מיט אַ כּיוון, ווייל איך ווייס, אַז די בעוואוסט־זיניגע דעמאָקראַטיע און איהר צענטראַלער עקזעקוטיו־קאָמיטעט, אַלע אַרמעע־אָרגאַניזאַציאָנען, אַלעס, וואָס איז ליעב און טייער דעם גרויסען פּרייען רוסלאַנד, דער פּערשטאַנד, דער כּבוד און דאָס גע־וויסען פון דער גרויסער רוסישער דעמאָקראַטיע, פּראָטעסטירען גע־גען אַזוינע זאַכען...“

„איך בין ניט געקומען אַהער מיט אַ געבעט. איך בין נאָר געקומען אויסדריקען מיין פּעסטע איבערצייגונג, אַז די פּראָוויזאָרישע רעגירונג, וועלכע פּערטהידיגט אין איצטיגען מאָמענט אונזער נייע פּרייהייט, — אַז דער ניי רוסישער שטאַט וועמען עס איז בעשערט אַ גלענצענדע צוקונפּט, וועט אונטערשטיצט ווערען פון אַלע, אַ חוץ די, וואָס האָבען קיינמאָל דעם מוטה ניט געהאַט צו קוקען דעם אמת אין די אויגען...“

„די פראוויזאָרישע רעגיערונג האָט קיינמאָל ניט פּערגוואָל־טיגט די פּרייהייט פון אַלע בירגער צו געברויכען זייערע פּאָליטישע רעכט... אָבער איצט... ערקלעהרט די פּראָוויזאָרישע רעגיערונג, אַז די יעניגע עלעמענטען פון דעם רוסישען פּאָלק, די יעניגע גרופען און פּאַרטייען, וואָס האָבען געהאַט די העזה אויפצוהויבען זייערע הענד אויף דעם פּרייען ווילען פון דעם רוסישען פּאָלק און וואָס דראָהען צו עפענען דעם פּראָנט פּאַר די דייטשען, מוזען אָבגעראַמט ווערען פון וועג, און דאָס מוז געמאָן ווערען שנעל און זיכער!... „זאָל די בעפעלקערונג פון פעטראָגראַד וויסען, אַז זי וועט זיך אָנשטויסען אויף אַ פעסטע קראַפט. אפשר איז נאָך פּאַרט דאָ אַ האָפּנונג, אַז אין דער לעצטער רגע וועט דער שכל הישר, דאָס געוויסען און דאָס עהרען־געפיהל גובר זיין אין די הערצער פון די, וואָס פּערמאָגען נאָך אַ ביסעל יושר און אַ ביסעל עהרע...“

אין דער צייט פון זיין גאַנצער רעדע איז אין זאָל געשטאַנען אַן אונגלויבליכער טומעל. ווען ער איז אַראָבגעגאַנגען פון דער טרי־בונע, אַ בלאַסער און אַ פּערשוויצטער, און איז אַרויסגעגאַנגען פון זאָל צוזאַמען מיט זיין סוויטע אָפיציערען, האָט איין לינקער רעד־נער נאָכ'ן צווייטען גענומען אַטאַקירען דעם רעכטען פליגעל און אַלע האָבען געמאַכט גרויסע געוואַלדען. אפילו די סאַציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָבען געמעלרעט דורך גאָט'ען:

„די באַלשעוויקעס האַנדלען דעמאָגאָגיש און פּערברעכעריש; זיי נוצען אויס די אַלגעמיינע אונצופריעדענהייט. אָבער דאָך מוז מען אַנערקענען, אַז עס איז פאַראַן אַ גאַנצע רייע פּאָדערונגען, וואָס מען האָט זיי ביז אַהער ניט באַפּרידיגט. די מאַסען ווילען פּריעדען, זיי ווילען ערד, זיי ווילען אַ דעמאָקראַטישע אָרדנונג אין דער אַרמעע. די רעגיערונג דאַרף ערקלעהרען איהר גרייטקייט דאָס אַלעס דורכ־צופיהרען; זי דאַרף דאָס ערקלעהרען אַזוי דייטליך, אַז יעדער סאָל־דאַט, יעדער פּויער און יעדער אַרבייטער זאָל אין איהר אָנהויבען גלויבען, זאָל ווערען איבערצייגט, אַז זי איז טאַקע באַמת פעסט, אונבויגזאַם, ענטשלאָסען צו בעפּריעדיגען די גערעכטע פּאָדערונגען... „מיר ווילען ניט אַרויסרופען קיין קריזיס אין קאַבינעט. מיר זיינען גרייט צו פּערטהיידגען די פּראָוויזאָרישע רעגיערונג מיט אונזער גאַנצער ענערגיע, ביז'ן לעצטען טראָפען בלוט, — אויב נאָר

די פראָוויזאָרישע רעגירונג וועט ענדליך זאָגען אַ קלאָר און דייטליך וואָרט וועגען די אַלע ברענענדיגע פראַגען — אַ וואָרט, וואָס דאָס גאַנצע לאַנד וואָרט אויף דעם אזוי אונגעדולדיג...“

מאַרטאָוו האָט גערעדט מיט צאָרן :

„דער מיניסטער-פרעזידענט האָט זיך ערלויבט צו רעדען וועגען „המון“, ווען עס האַנדעלט זיך וועגען אַ בעוועגונג פון וויכטיגע טהיילען פון דעם פראָלעטאָריאַט און דער אַרמע. זיי מעגען זיין אונגערעכט, זיי מעגען געפיהרט ווערען אין אַ פאַלשער ריכטונג, אָבער דורך אזוינע ווערטער העצט קערענסקי צו אַ בירגער-קריעג.“

דער איבערגאַנג צו אַ טאַגס-אַרדנונג איז אָנגענומען געוואָרען אין דער פאַרמלאַ פון די לינקע. די רעזאָלוציע איז פראַקטיש גע-ווען אַן אויסדרוק פון אונצוטרוי צו דער רעגירונג.

„1. די בעוואַפענטע דעמאָנסטראַציעס, וואָס ווערען צוגעגרייט אין די לעצטע עטליכע טעג, שטרעבען אומצואוואַרפען די רעגירונג, אַרויסצורופען אַ בירגער-קריעג. זיי בעשאַפען גינסטיגע בעדינגונגען פאַר פאַנגראַמען און קאַנטר-רעוואָלוציע און מאַכען אונמעגליך צו זאַמענצורופען די גרינדונגס-פערזאָמלונג. זיי וועלען אַרויסרופען אַ מיליטערישע קאַטאַסטראַפּע, טויטען די רעוואָלוציע, פאַראַלזירען די עקאָנאָמישע קרעפטען פון דעם לאַנד און צושטערען רוסלאַנד ;

„2. די בעדינגונגען, וואָס מאַכען גינסטיג אזאַ פראַפּאָגאַנדאַ, נעהמען זיך פון דעם, וואָס די נויטיגע געזעצען זיינען אַלץ אָבגעלעגט געוואָרען, ווי אויך פון דער אָביעקטיווער לאַגע אין צייט פון קריעג און פון דער אַלגעמיינער דעזאָרגאַניזאַציע. עס איז נויטיג קודם כל אַרויסצוגעבען אַ געזעץ, וואָס גיט איבער די גאַנצע ערד צו די פויער-שע ערד-קאָמיטעטען. עס איז נויטיג, ווייטער, צו פערפאַלגען אַן ענערגישען קודם אין אויסלאַנד, קודם כל צו פערלאַנגען פון די אַלי-אירטע, אז זיי זאָלען ערקלעהרען זייערע פריעדענס-בעדינגונגען, און אָנהויבען פעהאַנדלען וועגען שלום ;

„3. כדי צו בעקעמפּען מאַנאַרכיסטישע דעמאָנסטראַציעס און פאַנגראַם-בעוועגונגען, איז אונבעדינגט נויטיג אָנצונועהמען ענערגישע מיטלען צו אונטערדריקען די דאָזיגע בעוועגונגען. פאַר דעם צוועק איז נויטיג צו בעשאַפען אין פעטראַגראַד אַ קאָמיטעט פון עפענט-

ליכער זיכערהייט, וואָס זאָל בעשטעהן פון פערטרעטער פון דער שטאַאַט־פּערוואַלטונג און די קערפּערשאַפטען פון דער רעוואָלוציאַ־נערער דעמאָקראַטיע. דער קאָמיטעט פון עפּענטליכער זיכערהייט דאַרף האַנדלען אין איינקלאַנג מיט דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג...“ די סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנערען און די מענשעוויקעס האָבען אונטערשטיצט אָט די רעזאָלוציע... ווען קערענסקי האָט עס דער־זעהן, האָט ער איינגעלאָדען אַווקסענטיעוון צו זיך אין ווינטער־פּאַלאַץ. אויב די רעזאָלוציע, האָט ער געזאָגט, דריקט אויס אונז צוטרוי צו דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג, זאָל ער, אַווקסענטיעוון, בעסער בילדען אַ נייעם קאַבינעט. דאָן, גאָט און אַווקסענטיעוון, די פיהרער פון די „פּשרה־מאַכער“ האָבען געמאַכט זייער לעצטע פּשרה: זיי האָבען געגעבען צו פּערשטעהן קערענסקי, אַז די רע־זאָלוציע האָט ניט געמיינט צו קריטיקירען די רעגירונג!

אויפֿן ווינקעל מאָרסקאַיאַ און נעווסקי האָבען גרופּען סאָלדאַטען מיט באַיאָנעטען אויף די ביקסען אָבגעשטעלט אַלע פּרוּוואַטע אויטאָ־מאָבילען, געהייסען די פּאַסאַזשירען אַראָבקריכען, און די אויטאָ־מאָבילען האָט מען אָבגעשיקט אין ווינטער־פּאַלאַץ. אַ גרויסער המון האָט זיך פּערזאַמעלט צו קוקען אויף דער עובדה. קיינער האָט ניט געוואוסט, ווער די סאָלדאַטען זיינען: צו אָנהענגער פון דער רעגירע־רונג אָדער שלוחים פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאַנערען קאָמי־טעט. אַ ביסעל ווייטער, לעבען קאַזאַנסקי סאָבאַך, איז פּאַרגעקומען דאָס זעלביגע. פון דאָרט האָט מען די מאַשינען געהייסען פּאַהרען צוריק איבער נעווסקי. פינף אָדער זעקס מאַטראָזען מיט ביקסען זיינען אָנגעקומען לאַכענדיג און האָבען אָנגעהויבען שמועסען מיט צוויי פון די סאָלדאַטען. אויף די היטלען פון די מאַטראָזען זיינען געווען די געמען „אַוּראַראַ“ און „זאַריאַ סוּאַבאָדי“, די בעריהמטע באַלשעוויסטישע קרייצערס פון דעם באַלטישען פּלאַט. איינער פון די מאַטראָזען האָט געזאָגט: „קראַנשטאַדט געהט“. דאָס איז געווען פּונקט ווי מען האָט געזאָגט אין פּאַריז אין 1792: „די מאַרסעלער געהען“. וואָרום אין קראַנשטאַדט האָבען זיך געפונען 25,000 מאַט־ראָזען, איבערצייגטע באַלשעוויקעס, וואָס האָבען ניט מורא געהאַט פאַר'ן טויט...

דער „ראַכאַטשי אי סאָלדאַט“ איז אַקאָרשט ערשיענען. דאָס גאַנז־

צע פאָדערבלעט איז געווען פערנומען מיט איין גרויסער פראַקלאַ-
מאציע:

„סאָלדאטען! אַרבייטער! בירגער!

„די פיינד פונ'ם פאָלק זיינען אין דער לעצטער נאכט איבער-
געגאנגען צו אַן אָנפאל. די קאָרנילאָוועס און דער שטאב פּרוואווען
צונויפציהען די יונקערס און די פּרייוויליגע באַטאָליאָנען פון די
פאָרשטעדט. די יונקערס פון אַראַניענבאָם און די פּרייוויליגע פון
צאַרסקאָיע סעלאָ האָבען זיך אָבגעזאָגט צו געהן. מען פּלאַנעוועט
אַן אָנפאל אויף דעם פּעטראָגראַדער סאָויעט... דער קאַמפּף פון די
קאָנטר-רעוואָלוציאָנערען איז געווענדעט געגען דעם אַלל-רוסישען
סאָויעטען-קאָנגרעס אַ טאָג פאַר זיין ערעפּונג. דער קאַמפּף איז גע-
ווענדעט געגען דער גרינדונגס-פּערזאָנלונג, געגען דעם פאָלק. דער
פּעטראָגראַדער סאָויעט שטעהט אויף דער וואַך פון דער רעוואָלוציע.
דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט פיהרט אָן דעם קאַמפּף
געגען דעם אָנפאל פון די פּערשווערער. דער גאַנצער גאַר-
ניזאָן און דער פּראָלעטאַריאַט פון פּעטראָגראַד זיינען גרייט צו דער-
לאַנגען אַ טויט-קלאַפּ די פיינד פון דעם פאָלק.

„דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט בעפּעהלט:

1. אַלע קאָמיטעטען פון פּאָלקען, דיִוויזיעס, און קריעגס-שיפּען,
צוזאַמען מיט אַלע קאָמיסאַרען פון די סאָויעטען און אַלע אַנדערע
רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס, זאָלען האַלטען פּערמאַנענטע זיצונג-
גען און זאָלען אָנזאַמלען אין זייערע הענד אַלע ידיעות וועגען די
פּלענער פון די פּערשווערער.

2. קיין איינציגער סאָלדאַט זאָל ניט פּערלאָזען זיין דיִוויזיע
אַהן ערלויבניש פון דעם קאָמיטעט.

3. צוויי דעלעגאַטען פון יעדער מיליטערישער אָבטהיילונג און
פינף פון יעדען ראַיאָנעס סאָויעט זאָלען תיכּף געשיקט ווערען אין
סמאָלני אינסטיטוט.

4. אַלע מיטגלידער פון דעם פּעטראָגראַדער סאָויעט און אַלע
דעלעגאַטען צום אַלל-רוסישען קאָנגרעס זיינען איינגעלאָדען צו קומען
אין סמאָלני אויף אַן אויסעראָרדענטליכע זיצונג.

„די קאָנטר-רעוואָלוציע האָט אויפּגעהויבען איהר פּערברעכע-
רישען קאַפּ.

„די עראָבערונגען און די האָפּנונגען פון די אַרבייטער און סאָל-
דאָטען זיינען אין גרויס געפּאָהר. אָבער די קרעפּטען פון דער רע-
וואָלוציע זיינען פּיעל גרעסער איידער די קרעפּטען פון איהרע פּיינד.
„די זאך פון דער רעוואָלוציע איז אין שטאַרקע הענד. די פּער-
שווערער וועלען ווערען פּערניכטעט.

„לעגט ניט אָב... צווייפּעלט ניט! ... פּעסטקייט, אויסגע-
האַלטענקייט, ענטשלאָסענהייט, דיסציפּלין! ..
„עס לעבע די רעוואָלוציע!

דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט.
סמאָלני איז געווען דער מיטעל־פּונקט פון דעם שטורם. דער
פּעטראָגראַדער סאָויעט האָט אָבגעהאַלטען אַן אונענדליכע זיצונג.
דעלעגאַטען זיינען אַנטשלאָפּען געוואָרען אויף דער פּאַדלאָגע און
וויעדער אויפגעוואַכט און וויעדער זיך בעטהייליגט אין די דעבאַ-
טען. טראַציקי, קאַמענעוו, וואָלאָדאַרסקי האָבען גערעדט זעקס־אַכט,
צוועלף שעה אַ טאָג...

איך האָב זיך אַראָבגעלאָזט אין צימער נומער 18, אויפ'ן ערשטען
שטאָק, וואו די באַלשעוויסטישע דעלעגאַטען האָבען אָבגעהאַלטען
בעזונדערע גרופּען־פּערוואַמלונגען. אַ גראַבע שטימע האָט נאָכאַנאַנד
געהוזשעט; דעם רעדנער אַליין האָב איך ניט געקענט זעהן הינטער'ן
געדיכטען עולם: „די פּשרה־מאַכער זאָגען, אַז מיר זיינען אַליין.
גלויבט זיי ניט. זאָל זיך עס נאָר אָנהויבען, וועלען זיי זיך מוזען
נאָכשלעפּען נאָך אונז, אַז ניט וועלען זיי פּערליענען אַלע זייערע אַנ-
הענגער...“ דאָ האָט דער רעדנער אויפגעהויבען אַ שטיקעל פּאַפּיער.
„זיי שלעפּען זיך שוין איצט אויך נאָך אונז! אָקאַרשט איז אָנגעקומען
אַ מעלדונג פון די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען.
זיי זאָגען, אַז זיי פּעראַורטהיילען אונזער האַנדלונג, אָבער אויב די
רעגירונג פאַלט אויף אונז אָן, וועלען זיי זיך ניט שטעלען געגען
דעם אַרבייטער־קלאַס!“ (בעגייסטערטע געשרייען).

בינאַכט איז דער גרויסער זאַאל געווען פול מיט אַרבייטער
און סאָלדאַטען. דער זאַאל האָט גערוישט און געברומט; בלאָהע
וואַלקענס פון טאַבאַק־רויך האָבען זיך געטראָגען אין דער לופּטען;
אַלע פיגורען האָבען אויסגעזעהן גראָה. דער אַלטער צענטראַלער
עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט ענדליך בעשלאָסען צו בעגריסען די דעלע-

גאטען פון דעם נייעם קאנגרעס, וועלכער האָט געזאָלט ברעכען זיין מאַכט און אפשר די גאַנצע רעוואָלוציאָנערע אָרדנונג, וואָס ער האָט בעשאַפּען. פון דעסטוועגען האָבען אויף דער זיצונג געמעגט שטימען נאָר די מיטגליעדער פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט...

עס איז שוין געווען נאָך האַלבע נאַכט, ווען גאָץ האָט איבער־גענומען דעם פּאַרזיץ און דאָן האָט זיך אויפֿגעהויבען צו האַלטען זיין רעדע. עס האָט געהערשט אַ טיעפע, כמעט דראָהענדע שטיל־קייט.

„די איצטיגע שעה איז פול מיט טראַגישער גרויסקייט. דער פיינד איז פאַר די טויערען פון פעטראָגראַד. די דעמאָקראַטישע קרעפטען אָרגאַניזירען זיך צו קעמפּען געגען איהם. אין דער זעל־ביגער צייט האַלטען מיר ביי בלוט־פּערניסונג אין די גאַסען פון דער שטאָדט, און דער הונגער רוקט זיך צו טויטען נישט נאָר אונזער רעגירונג, נאָר די רעוואָלוציע גופאַ...“

„די מאַסען זיינען מיער און פאַרמאַטערט. זיי אינטערעסירען זיך ניט מיט דער רעוואָלוציע. אויב די באַלשעוויקעס הויבען אָן אַן אויפשטאַנד, וועט דאָס זיין דער סוף פון דער רעוואָלוציע!... (געשרייען: „ס'אָ ליגען!“) די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערען וואַרטען נאָר, אַז די באַלשעוויקעס זאָלען אָנהויבען אונרוהען און שחיטות... אויב עס קומט פאַר אַן אַרויסטרעטונג, זיינען מיר זיכער, אַז עס וועט קיין גרינדונגס־פּערזאָמלונג ניט זיין“ (געשרייען: „אַ ליגען!“ „אַ שאַנדע!“)

„מען טאָר ניט דערלאָזען, אַז דער פעטראָגראַדער גאַרניזאָן זאָל ניט פּאָלגען דעם בעפעהל פון דעם שטאַב... פעטראָגראַד געפינט זיך דאָך אין דעם ראיאָן פון קריעג. איהר מוזט פּאָלגען די בעפעהלען פון דעם שטאַב און פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט, וואָס איהר האָט אַליין אויסגעקליבען. די גאַנצע מאַכט — די סאָויעטען — דאָס הייסט טויט! גנבים און רויבער וואַרטען נאָר אויף דער מינוט און וועלען אָנהויבען רויבערייען און שרפות... אויב איהר לאָזט אַרויס אַזוינע לאָזונגען, ווי „געהט אַריין אין די הייזער, נעהמט אוועק די שיד און די קליידער פון דער בורזשאַזיע — — —“ (אַ טומעל, געשרייען: „ניטאָ אַזאַ לאָזונג! אַ ליגען! אַ ליגען!“) ...זאָגט אייך וואָס איהר ווילט, איהר מעגט אָנהויבען ווי עס דאַכט

זיך אייך אס בעסטען, ענדיגען מוז זיך עס אויף אזא שרעקליכען אופן!

„דער צענטראלער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט די קראַפט צו האַנדלען און איהם מוז מען פּאַלגען... מיר האָבען ניט מורא פאַר באַיאָד־געטען... דער צענטראַלער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט וועט פּערטהיידדיגען די רעוואָלוציע מיט זיין אייגענעם קערפּער!...“ (געשרייען: „ס'איז שוין לאַנג אַ טויטער קערפּער“).

אין זאאל האָט זיך אויפגעהויבען אַ נעוואַלדיגער שטורם. אין דעם געמיש פון קולות האָט מען געהערט ווי דאָן שרייט, קלאַפּענדיג אָן טיש: „דער וואָס זאָגט אזוינס בעגעהט אַ פּערברעכען.“ אַ שטימע: „דאָס זיינט איהר בעגאַנגען אַ פּערברעכען, ווען איהר האָט פּערברעכט די מאַכט און זי איבערגעגעבען דער בור־זשוואַרע.“

גאָץ, פּאַרויצענדער, קלינגט מיט'ן גלעקעל: „שטילער, אז ניט, וועל איך אייך הייסען אַרויספיהרען פון זאאל.“

אַ שטימע: „אנו, פּרוואו!“ (הורא־געשרייען, פּיפּערייען). „איצט וועגען אונזער פּריעדענס־פּאַליטיק (געלעכטער). צום אונגליק קען רוסלאַנד מעהר ניט פּאַרטזעצען דעם קריעג. מען וועט שליסען פּריעדען, אָבער ניט קיין אייביגען פּריעדען, ניט קיין דעמאָ־קראַטישען פּריעדען... כדי אויסצומיידען בלוט־פּערגיסונג, האָבען מיר היינט אין דעם ראַטה פון דער רעפּובליק אָנגענומען אַ רעוואָלוציע, אַז די גאַנצע ערד זאָל איבערגעגעבען ווערען די ערד־קאָמיטעטן און אַז מען זאָל תּיכּף אָנהויבען פּריעדענס־פּערהאַנדלונגען“ (געלעכטער, געשרייען: „צו שפּעט“).

אין דעם נאָמען פון די באַלשעוויקעס איז אויפגעשטאַנען צו רעדען טראַצקי. אַ גאַנצער שטורם פון אַפּלאַדיסמענטען, אַ דונער פון אויסגעשרייען האָט איהם בעגריסט, ווען ער איז אַרויפגעגאַנגען אויף דער טריבונע. אַלע האָבען זיך אויפגעשטעלט אויף די פּיס. מיט זיין דינעם שפּיצגיגען פנים, מיט דעם אויסדרוק פון גיפּטיגער איראָניע אין יעדען שטריך האָט ער אויסגעזעהן ווי אַן אמת'ער מעפּיסטאָפּעל. „דאָס טאַקטיק בעווייזט, אַז די מאַסען — די ברייטע, טעמפּע, גלייכגילטיגע מאַסען — זיינען אין גאַנצען מיט איהם (אַ ריעזיגער געלעכטער. טראַצקי ווענדעט זיך צום פּאַרויצענדען און רופּט אויס

מיט א דרעמאטישער שטים): „ווען מיר האָבען גערעדט וועגען איבערגעבען די ערד אין די הענד פון די פויערים, זיינט איהר געווען געגען. וואָס האָבען מיר געטהאָן: מיר האָבען געזאָגט צו די פויערים: „אויב זיי גיבען אייך ניט, נעהמט אַליין“, און אז די פויערים האָבען אונז געפּאָלגט, קומט איהר איצט און זאָגט דאָס זעלביגע, וואָס מיר האָבען געזאָגט צריק מיט זעקס חדשים... איך גלויב ניט, אז ווען קערענסקי האָט אַרויסגעגעבען דעם בעפעהל וועגען טויט-שטראַף אין דער אַרמעע, האָט ער געהאַנדעלט לויט זיינע טיעפע איבערצייגונגען. נאָך וואָס דען? ער האָט קיין אַנדער ברירה ניט געהאַט, ווייל דער פּעטראָגראַדער גאַרניזאָן האָט איהם ניט געוואָלט פּאָלגען. אויף דאַנ'ען זאָגט מען היינט, אז וועדליג זיין רעדע אין דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק, קען מען איהם האַל-טען פאַר אַ בעהאַלטענעם באַלשעוויק... עס וועט נאָך אפשר קומען אַ צייט, ווען מען וועט זאָגען, אז די בעסטע זיהן פון דער רוסישער רעוואָלוציע האָבען זיך בעטהייליגט אין דעם אויפשטאַנד פון דעם 16טען און 18טען יולי... אין זיין היינטיגער רעזאָלוציע, וואָס ער האָט אַריינגעטראָגען אין דעם ראַטה פון דער רעפּובליק, דערמאָהנט זיך ניט וועגען איינפיהרען דיסציפלין אין דער אַרמעע מיט געוואַלד. אָבער זיין אייגענע פּאַרטיי אַגטיטירט וועגען דעם...

„ניין, די געשיכטע פון די לעצטע זיעבען חדשים בעווייזט, אז די מאַסען האָבען פּערלאָזט די מענשעוויקעס. די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען האָבען בייגעקומען די קאַדעטען, אָבער שפּעטער, ווען זיי האָבען פּאַקטיש בעקומען די מאַכט, האָבען זיי עס איבערגעגעבען טאַקע די זעלביגע קאַדעטען...

„דאַן דערזעהלט אייך, אז איהר האָט קיין רעכט ניט צו מאַכען אַן אויפשטאַנד. אויפשטאַנדען זיינען דאָס רעכט פון יעדען רעוואָ-לוציאָנער. ווען די אונטערדריקטע נאַסען שטעהען אויף, איז דאָס זייער רעכט...“

אויף דער טריבונע בעווייזט זיך ליבער, אַ מאַן מיט אַ לענגלי-כען פנים און אַן אונדערבאַרעמדיגער צונג. מען בעגעגענט איהם מיט געלעכטער און געברום.

„ענגעלס און מאַרקס האָבען געזאָגט, אז דער פּראָלעטאַריאַט האָט קיין רעכט ניט איבערצונעהמען די מאַכט איידער ער איז ציי-

טיג דערצו. אונזער רעוואָלוציע איז אַ ברושואַזע. אויב אין אַזאָ רעוואָלוציע פּאַרכאַפּען די אַרבייטער די מאַכט, בעדייט דאָס אַ טראַגישען סוף פון דער גאַנצער רעוואָלוציע... טראַצקי, אַלס אַ סאָציאַל־דעמאָקראַטישער טהעאָרעטיקער, איז אַליין געגען דעם וואָס ער פרע־דיגט איצטער...“ (געשרייען: „גענוג! אַראָב!“)

מאַרטאָוו פּרוּאוּט רעדען, אָבער מען רייסט איהם כּסדר איבער. „די אינטערנאַציאָנאַליסטען זיינען ניט געגען דעם, אַז די דעמאָ־קראַטיע זאָל איבערנעהמען די מאַכט, אָבער זיי זיינען געגען דעם די מעטהאָדען פון די באַלשעוויקעס. עס איז ניט קיין צייט איצט צו פּערכאַפּען די מאַכט...“

וויעדער בעווייזט זיך דאן אויף דער טריבונע. ער פּראָטעסט־טירט זעהר שטאַרק געגען דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָ־מיטעט, וועלכער האָט געשיקט אַ קאָמיסאַר צו פּערכאַפּען די רע־דאַקציע פון דער „איזוועסטיאַ“ און צו שטעלען די צייטונג אונטער צענזור. עס הויבט זיך אויף אַ ווילדער טומעל. מאַרטאָוו פּרוּאוּט רעדען, אָבער קיינער הערט ניט. דעלעגאַטען פון דער אַרמיי און פּונ'ם באַלטישען פּלאָט שטעהן איבער'ן גאַנצען זאַל און שרייען מיט אַלע כּחות, אַז דער סאָויעט איז זייער רעגירונג.

עהרליך שלאָגט פּאַר אַ רעזאָלוציע, וואָס רופּט די אַרבייטער און די סאָלדאַטען צו בלייבען רוהיג און ניט פּאָלגען די וואָס ווילען זיי פּראָוואָצירען אויף אַ דעמאָנסטראַציע. די רעזאָלוציע אַנערקענט די נויטווענדיגקייט צו בעשאַפּען טאַקע באַלד אַ קאָמיטעט פון עפענט־ליכער זיכערהייט. זי פּאָדערט אויף דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג תּיכּף אַרויסצולאָזען אַ געזעץ, וואָס גיט איבער די ערד אין די הענדר פון די פּויערים, און באַלד אָנצוהויבען פּריעדענס־פּערהאַנדלונגען... אין זאַל איז אַ מהומה. וואַלאַדאַרסקי שפּרינגט אויף און שרייט אויס אין כּעס, „אַז איצט, ערב דעם קאָנגרעס, האָט דער צענטראַלער עקזעקוטיווקאָמיטעט קיין רעכט ניט צו האַנדלען אַנ־שטאַט דעם קאָנגרעס. דער צענטראַלער עקזעקוטיווקאָמיטעט, זאָגט ער, איז סיי ווי טויט. די רעזאָלוציע איז נור אַ מיטעל איהם אַרייַנ־צוגעבען אַביסעל לעבען, פּאַרשטאַרקען זיין מאַכט, וואָס האַלט אין פּערשווינדען...“

„מיר, באַלשעוויקעס, וועלען פּאַך דער רעזאָלוציע ניט שטיי־

מען... די באַלשעוויקעס פערלאָזען דעם זאָל און די איבעריגע נעה מען אָן די רעזאָלוציע.

ארום 4 א זייגער אין דער פריה בעגענען איך זאָרינ'ען אין קאָר רידאָר. אויפ'ן פלייצע איז ביי איהם געהאנגען א ביקס.

„מיר געהען“, האָט ער געזאָגט, רוהיג אָבער צופריעדען. „מיר האָבען געפאָקט דעם געהילף פונ'ם יוסטיץ־מיניסטער און דעם מיניסטר טער פון רעליגיאָנען. זיי זיינען איצט אונטען אין קעלער. איין פאָלק מאַרשירט צו פערכאָפען די צענטראַלע טעלעפאָן־סטאַנציע, אַן אנדער־רער צום טעלעגראַף, אַ דריטער צום שטאַט־באַנק; די רויטע אַר־מיי איז אין די גאַסען...“

ווען מיר זיינען אַרויסגעגאַנגען אין דרויסען, איז געווען פינסט־טער און קאַלט. אויף די טרעפּ האָבען מיר צום ערשטען מאָל דער־זעהן די רויטע גוואַרדעיצעס — אַ גרופע בחורים אין אַרבייטער קליי־דער, מיט ביקסען אָהן באַיאָנעטען. זיי זיינען געשטאַנען נאָהענט אין אַ רעדעל, און נערוועז גערעדט אַלע מיט אַמאָל.

העט ווייט, צו מערב צו, האָט זיך געהערט איבער די דעכער דאָס שיסען פון ביקסען. דאָרט האָבעז די יונקערס געפרוּאווט עפענען די בריקען איבער דער נעוואַ, כדי די פאַבריק־אַרבייטער און סאָל־דאַטען פון דעם וויבאָרגער ראַיאָן זאָלען ניט קענען צושטעהן צו די סאָוויעטען אויף דער זייט נעוואַ. די יונקערס האָבען געעפענט און די קראַנשטאַמער מאַטראָזען האָבען זיי ווידער געשלאָסען...

הינטער אונז איז דער ריזיגער סמאָלני געווען בעלויכטען פון אויבען ביז אַראָב און געהודזשעט ווי אַ גרויסער ביהן־שטאָק.

פיערטער קאפיטעל

די פראַוויזאָרישע רעגירונג פאלט.

מיטוואַך, דעם 7טען נאָוועמבער, בין איך אויפגעשטאַנען שפעט. דער האַראַמאַט אין פעטראַפּאָולאָווסקע פעסטונג האָט געגעבען דעם מיטאָג־סיגנאַל, ווען איך בין אַרויסגעגאַנגען אויף נעווסקי. עס איז געווען אַ פייכטער קיהלער טאָג. פאַר דער שטאַטס באַנק זיינען גע־

שטאנען עטליכע סאָלדאטען מיט באַיאָנעטען אויף די ביקסען. די
 וטהיר איז געווען פארשלאָסען. „צו וועלכען צד געהערט איהר?“
 האָב איך זיי געפרעגט: „צו דער רעגירונג?“ — „ניטאָ מעהר קיין
 רעגירונג“, האָט איינער געענטפערט און אויסגעטשירעט די צייהן
 מיט אַ שמייכל. „סלאָוואַ באָנו“ (דאָנקען גאָט). מעהר האָב איך
 פון איהם ניט געקענט אַרויסבעקומען.

טראַמוואַיען האָבען זיך געצויגען איבער'ן נעווסקי. מענער, פרוי,
 ען און קינדער זיינען געווען אָנגעקלעפט אויף יעדען טרעפּעל און
 אַרום יעדען פענסטער. די קראַמען זיינען געווען אָפען, און אין די
 גאָסען האָט זיך געפיהלט מעהר רוהיגקייט ווי נעכטען. אויף די ווענט
 האָט אינ'ם משך פון דער נאַכט אויפגעבליהט אַ נייער בוקעט פון
 פראַקלאַמאַציעס געגען אויפשטאַנד. פראַקלאַמאַציעס צו די פּויע-
 רים, צו די סאָלדאטען ביים פראַנט, צו די פעטראָגראַדער אַרביי-
 טער... אָט איז איינע:

פון דער פעטראָגראַדער שטאָדט-דומא.

„די שטאָדט-דומא איז מודיע די בירגער, אז אין אַן אויסער-
 אָרדענטליכער זיצונג, האָט זי דעם 6טען נאָוועמבער געבילדעט אַ
 קאָמיטעט פון עפענטליכער זיכערהייט. אַהין געהען אַריין מיטגליע-
 דער פון דער צענטראַלער רומא און פון די ראַיאָנע דומאַס, אויך
 פערטרעטער פון די פּאָלגענדע רעוואָלוציאָנערע דעמאָקראַטישע אָר-
 גאַניזאַציעס: דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, דער אַל-רוסי-
 שער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון פּויעריס-דעלעגאַטען, די אַרמיי-אָר-
 גאַניזאַציעס, דער צענטראַלפּלאַט, דער פעטראָגראַדער סאָויעט פון
 אַרבייטער און סאָלדאטען-דעפּוטאַטען, דער ראַטה פון די פראַפּעסיאָ-
 נעלע פּעראַיינען און אַנדערע.

„מיטגליעדער פּוניה קאָמיטעט פון עפענטליכע זיכערהייט ווע-
 לען זיך געפינען אין דער געביידע פון דער דומא צו טהאָן זייער
 פליכט. טעלעפּאָן נומערס 138-36,223-77,15-40.
 7טען נאָוועמבער, 1917.“

דעמאָלט האָב איך ניט פּערשטאַנען וואָס דאָס איז. איצט ווייס
 איך, אז דאָס האָט די דומא ערקלעהרט אַ קריעג די באַלשעוויקעס.
 איך האָב געקויפט אַ נומער „ראַבאָמשי פּוט“. קיין אַנדער ציי-
 טונג האָב איך דערווייל אין ערגעץ ניט געזעהען. שפעטער אַביסעל

האָב איך בעצאָהלט אַ סאָלדאַט פּופּציג קאָפּיקעס פאַר אַ געניצטען „דיען“. די באַלשעוויסטישע צייטונג איז געדרוקט געווען אויף גרוי-סע בויגענס אין דער פּערקאַפּטער דרוקעריי פּון „רוסקאַיאַ וואָליאַ“. אויף דער ערשטער זייט האָבען זיך געצויגען אומגעלומפּערט גרויסע ווערטער:

„די גאַנצע מאַכט די סאָוועטען פּון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים! פּריעדען, ברויט! ערד!“ אונטער'ן לייט-אַרטיקעל איז געווען אונטערגעשריבען זינאָוועוו, לענין'ס פּריינד, וואָס האָט זיך צוזאַמען מיט איהם בעהאַלטען. דער אַרטיקעל האָט זיך אָנגעהויבען אזוי:

„יעדער סאָלדאַט, יעדער אַרבייטער און יעדער אַמת'ער סאָ-ציאַליסט, יעדער עהרליכער דעמאָקראַט ווייסט, אז פּון דער איצטיגער לאַגע איז פאַרען גאָר צוויי אויסוועגען:

„ע נ ט ו ע ר ד ע ר די מאַכט וועט בלייבען אין די הענד פּון דער פּריציפּל-ברוזשאַזער כּנופּיאַ. דאָס וועט הייסען אונטערדריקונג פאַר די אַרבייטער, די פּויערים און די סאָלדאַטען, אַ פאַרטזעצונג פּונ'ם קריעג, הונגער און טויט, אונפּערמיידליך...“

„אָ ד ע ר די מאַכט וועט איבערגעהן אין די הענד פּון די רעוואָלוציאָנערע אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים, און דאָס וועט הייסען אז די זעלבסטעהערשאַפט פּון די פּריצים ווערט אויפ'ן שטעל אָבגעשאַפט, די קאָפיטאַליסטען ווערען געהאַלטען אין צוים, און אַ פאַרשלאַג ווערט באַלד געמאַכט צו שליסען אַ גערעכטען פּריעדען. דאַמאָלסט וועט די ערד זיין געזיכערט פאַר די פּויערים, דער קאָנט-ראַל איבער די אינדוסטריען וועט זיין געזיכערט פאַר די אַרבייטער, ברויט וועט זיין געזיכערט פאַר די הונגעריגע, און ס'וועט נעהמען אַן עק צו דעם אונזיניגען קריעג...“

אין „דיען“ זיינען געווען אָבגעהאַקטע שטיקלעך נייעס וועגען דער לעצטער אונרוהיגער נאַכט. די באַלשעוויקעס האָבען פּערקאַפּט די צענטראַלע טעלעפּאָן-סטאַנציע, דעם באַלטישען וואַקזאַל, דעם טע-לעפּאָן; די פּעטערהאַפּער יונקערס קענען ניט קומען קיין פּעטראַ-גראַד; די קאָזאַקען וואַקלען זיך; אייניגע מיניסטאַרען זיינען אַרעסטירט; דער נאַטשאַלניק פּון דער שטאַדט-מיליציע, מייער, איז גע-טויט געוואָרען; אַרעסטען און קאָנטער-אַרעסטען זיינען פאַרגעקור-

מען דאָ און דאָרט. צוזאמענשטויסונגען צווישען סאָלדאטען פֿאַרן
לען, יונקערס און רויטע גוואַרדעיצעס...

אויפֿן ווינקעל מאַרסקאָיאַ האָב איך זיך אָנגעשטויסען אָן קאָ-
פיטאָן גאַמבער, אַ מענשעוויק-אַבאָראָנעז, סעקרעטאר פֿון דער מי-
ליטערישער אָבטהיילונג פֿון זיין פּאַרטיי. איך פּרעג איהם, צו איז
שוין טאַקע פֿאַרגעקומען דער אויפשטאַנד, קנייטשט ער מיט די פֿליי-
צעס און ענטפּערט מיער: „טשאָרט זנאָיעט“ (ווייסט דער טייוועל),
מעגליך, אז די באַלשעוויקעס וועלען טאַקע פּערכאַפּען די מאַכט,
אַבער זיי וועלען זי ניט קענען אָנהאַלטען מעהר ווי דריי טעג: זיי
האַבען ניט דעם סאָרט מענשען, וואָס זאָלען קענען פּיהרען אַ רע-
גירונג. אפשר איז טאַקע בעסער, אז מען זאָל זיי לאָזען פּראַווען,
וועט עס זיי אָנלערנען אויף שטענדיג...”

דער מיליטערישער האַטעל אויפֿן ווינקעל פֿון איסאַקיעווסקי
פֿלאַץ איז געווען אַרומגערינגעלט מיט בעוואַפּענטע סאָלדאטען. אין
אונטערשטען זאָל זיינען געווען פּיעלע פּייז-נעקליידעטע יונגע אָפי-
צירען. זיי זיינען אַרומגעאַנגען הין-און-צוריק און עפעס גערעדט
צווישען זיך. די מאַטראָזען האָבען זיי ניט אַרויסגעלאָזט פֿון האַטעל...
פֿלוצלונג האָט זיך דערהערט דער קנאַק פֿון אַ ביקס אין דרוי-
סען, נאָכדעם האָט זיך געלאָזט הערען פֿון אַלע זייטען אַ שיסעריי.
איך בין אַרויסגעלאָפּען אין גאַס. עפעס האָט זיך געטהאָן אַרום מאַ-
ריאַנסקי פּאַלאַץ, וואו עס איז געזעסען דער ראַטה פֿון דער רוסישער
רעפּובליק. איבער דער לענג פֿון דעם גאַנצען פּלאַץ, פֿון איין וויי-
קעל צום אַנדערען, איז געווען אויסגעשטעלט אַ רייע סאָלדאטען
מיט ביקסען אין די הענד און אויפּמערקזאַם געקוקט אויפֿן דאַך פֿון
האַטעל.

„פּראַוואָקאַציע! זיי האָבען געשאַסען אויף אונז!“ האָט אי-
מיצער אויסגערופּען. אַן אנדערער האָט זיך געלאָזט לויפּען צו דער
טהיר.

ביים מערבֿ-ווינקעל פֿון פּאַלאַץ איז געשטאַנען אַ גרויסער בע-
פּאַנצערטער אויטאָמאָביל מיט אַ רויט פּעהנדעל פֿון אויבען. אויף
זיינע זייטען איז געווען אויסגעמאַהלט מיט רויטער פּאַרב די אויפֿ-
שריפט: „ס. ר. ס. ד.“ (סאָויעט ראַבאָטשיך אי סאָלדאַטסקיך דע-
פּוטאַטאָוו). די האַרמאַטען פֿונ'ם אויטאָמאָביל זיינען געווען געציעלט

אויף דעם איסאקיעווסקי סאָבאָר. אַ באַריקאָדע איז געווען אויף געבויט אויף דער נאָוואַיאַ אוליצאַ, — קעסטלאַך, פעסער, אַן אַלט אַייזערען בעמעל, אַ וואָגען, אַ קופּע געהילץ. דאָס אַלעס האָט פּער צאָמט דעם וועג צו דער טאָיקאַ. קורצע שייטענס האָלץ פון אַ דער בייאָגען הויפּען האָט מען אויסגעלייגט פּאַר'ן פּאַסאַד פון אַ געביידע, צו באַשיצען די שיסער.

„וועט מען טאַקע, הייסט עס, שטרייטען אין די נאַסען?“ האָב איך געפּרעגט.

„געוויס! אָט באַלד!“ האָט דער סאָלדאַט נערוועז געענטפּערט. „געה אַוועק, טאָוואַרישטש. ס'קען דיך נאָך טרעפּען. זיי וועלען קור מען פון דאָרטען.“ האָט ער אָנגעוויזען אויף דער אַדמיראַלטייסטוואָ. „ווער וועט קומען?“ —

„דאָס קען איך דיר ניט זאָגען, ברודער“, האָט ער געענטפּערט און אויסגעשפּיגען.

פאַר דער טהיר פּונ'ם ווינטער־פּאַלאַץ איז געווען אַ גרופּע סאָל־דאַטען און מאַטראָזען. אַ מאַטראָז האָט דערצעהלט, ווי אזוי דער ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק האָט אויפּגעהערט עקזיסטירען. „מיר האָבען אַריינגעמאַרשירט“, זאָגט ער, „און האָבען אָנגעפּילט דעם גאַנצען בנין מיט אונזעריגע. כ'בין צוגעאַנגען צו דעם קאָנטר־דעוואָלוציאָנערען קאָרנילאָוועץ, וואָס איז געזעסען אויבען־אָן אינ'ם שטוהל פּונ'ם פּאַרויצענדען, און האָב געזאָגט „אויס ראַטה, געה בעסער אַהיים!“

דער עולם האָט געלאַכט. מיט מיה און מאַטערניש איז מיר גע־לונגען צוצוקומען צו דער טהיר פון דער פּרעס־גאַלערעע. אַ מאַטראָז, אַ ריעז, האָט מיך אָבגעשטעלט און ניט געלאָזט אַריינגעהן. ווען איך האָב איהם געוויזען מיין פּאַפּיער, האָט ער קורץ געזאָגט: „איהר זאָלט אַפּילו זיין דער הייליגער מיכאַיל אַליין, טאָוואַרישטש, וואָלט איהר אויך ניט געקענט אַריינגעהן.“ דורך דער גלעזערנער טהיר האָב איך געזעהן אַ פּראַנצוויזישען קאַרעספּאָדענט, וועלכער האָט אויס־געזעהן זעהר אויפּגערגוט און שטאַרק געמאַכט מיט די הענד. מען האָט איהם געבאָך פּערשפּאַרט אינוועניג...

אַביסעל ווייטער, פאַר דער טהיר פון פּאַלאַץ, איז געשטאַנען אַ מאַן אין אַ מיליטערישער פּאַרמע, — אַ נידעריגער מיט גראָהע וואַנד

צעם. ארום איהם איז געווען א רעדעל סאָלדאטען. זיין פנים איז גע-
ווען זעהר רויט.

„איך בין גענערצט אלעקסעיעוו“ האָט ער געשריען, „אלס אייער
נאטששאלניק און אלס א מיטגליעד פון דעם ראטה פון דער רוסישער
רעפובליק פערלאנג איך איהר זאָלט מיך לאָזען דורכגעהן“... דער
סאָלדאט האָט זיך געקראַצט אין קאָפּ און אומרוהיג נעקוקט פון א
ווינקעל אויג. נאָכדעם האָט ער צוגערופען מיט דער האַנד אַן אָפּי-
ציר, וואָס איז גראַד פערבייגעגאנגען. יענער איז געוואָרען זעהר אויפ-
גערעגט, ווען ער האָט דערזעהן, ווער עס שטעהט פאַר איהם. ער האָט
אַבגעגעבען דעם גענערצט „טשעסט“, איידער ער האָט געוואוסט
וואָס ער טהוט.

„וואַשע וויסאַקאָפּרעוואָסכאַדיטעלסטוואָ“ — (אייער עקסע-
לענץ!) האָט ער געשטאַמעלט, ווי אין די אַלטע גוטע צייטען, „אַריינ-
געהן אין פּאַלאַץ איז אַבסאָלוט פערבאָטען. איך האָב קיין שום
רעכט ניט“...

עס איז אָנגעקומען אַן אויטאָמאָביל מיט גאַנצן. יענער איז גע-
זעסען און געלאַכט, אַקוראַט ווי עפעס וואָלט איהם הנאה געטהאָן.
שפעטער אַביסעל איז אָנגעקומען אַן אַנדער אויטאָמאָביל, וואו פאַ-
רענט זיינען געזעסען בעוואַפענטע סאָלדאטען און הינטען די אַרעס-
טירטע מיטגליעדער פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג. פעטערס,
דער לעטישער מיטגליעד פון דעם טיילטערישען רעוואָלוציאָנערען
קאָמיטעט איז אָנגעקומען צופּוס. ער איז שנעל געלאָפּען איבער דעם
פּלאַץ.

„איך האָב גערעכענט, אַז איהר האָט שוין אַריינגעזעצט די אַלע
אדונים נאָך לעצטע נאַכט?“ האָב איך איהם געזאָגט און אָנגעוויזען
אויף די מיניסטאַרען.

„אַה“, האָט ער געענטפערט און אויף זיין פנים האָט זיך אויס-
געמאָלט ענטטוישונג, פונקט ווי ער וואָלט געווען אַ קליין אינגעל.
„די אידיאָטען האָבען וויעדער אַרויסגעלאָזען פיעלע פון זיי,
איידער מיר האָבען בעשלאָסען וואָס צו טהאָן“.

איבער וואָזנעסענסקי פּראָספעקט איז געווען אויסגעשטעלט אַ
מאַסע מאַטראָזען; הינטער זיי האָבען מאַרשירט סאָלדאטען, אַ רייהע
נאָך אַ רייהע, אַזוי ווייט ווי דאָס אויג האָט געקענט כאַפּען. מיך

זיינען אוועק צום ווינטער-פאלאץ דורך דעם אדמיראלטעיסקי. די נאסען וואָס פיהרען צום דוואַרצאָווי פאלאץ (פאר'ן ווינטער-פאלאץ), זיינען געווען בעוואַכט פון סאָלדאטען. אַ רייע סאָלדאטען איז גע-ווען אויסגעשטעלט איבער דער מערב זייט פון פאלאץ. הינטער די סאָל-דאטען האָט זיך אָנגעזאמעלט אַ גרויסער עולם. אַלצדינג איז געווען רוהיג. נאָר פון דער ווייטענס האָט מען געקענט זעהען, ווי סאָלדאטען טראָגען האָלץ פון דעם פאלאץ, פונ'ם אינעוועניגסטען הויף, און לע-גען עס צוזאמען פאר'ן טויער. אָדער אפשר האָט זיך דאָס נאָר אויסגעדאַכט ?

מיר האָבען ניט געוואוסט, צו די וואַכלייט זיינען פאר'ן סאָויעט צו פאר דער רעגירונג. אונזערע דאָקומענטען, וואָס סמאָלני האָט אונז אַרויסגעגעבען, האָבען דאָ ניט געמאַכט קיין שום איינדרוק. מיר האָבען זיך אוועקגעלאָזט צו אַן אַנדער טהייל פון דער וואַך, גע-מאַכט אַ וויכטיגע מינע און ווייזענדיג אונזערע אַמעריקאַנער פאַס-פאַרטען, האָבען מיר געזאָגט: „מיר קומען אין אָפיציעלע שליחות!“ אַט אזוי האָבען מיר זיך קוים דורכגעשפּאַרט. אינעוועניג אין פאלאץ האָבען די זעלביגע אַלטע שווייצערען אין מונדירען מיט מעשענע קנעפּ און מיט רויט-גאָלדענע קאָלנערס העפליך אַראָבענומען אונ-זערע מאַנטלען, און מיר זיינען אַרויפגעגאַנגען אויפ'ן אויבערשטען שטאָק. אין דעם טונקעלען אומעטיגען קאָרידאָר, פון וואַנען די גאָ-בעלעס זיינען פערשוואונדען, האָבען זיך געפונען עטליכע אַלטע בע-דיענטע. פאַר קערענסקי'ס טהיר האָט אַ יונגער אָפיציר געשפּאַנט הין און צוריק און געביסען זיין וואַנצע. מיר האָבען געפרעגט צו קענען מיר האָבען אַן אינטערוויו מיט'ן מיניסטער-פרעזידענט. דער אָפיציר האָט זיך פאַרנויגט און אַ קלינג געטהאָן מיט די שפּאַרען.

„ס'טהוט מיר לייד, אָבער עס איז אונמעגליך“, האָט ער געענט-פערט אויף פראַנצויזיש. „אַלעקסאַנדער פיאָדאראַוויטש איז גראַד איצט זעהר פערנומען...“ ער האָט אונז בעטראַכט אַ מינוט. „דעם אמת זאָגענדיג, איז ער גאָר ניטאָ דאָ...“

„וואו איז ער?“

„ער איז אוועקגעפאָהרען צום פראַנט. און ווייסט איהר וואָס עס האָט געטראָפען ? ניט געווען גענוג בענזין פאַר זיין אויטאָמאָביל,

האָבען מיר געמוזט שיקען צום ענגלישען שפּיטאָל און באַרגען אַביסעל בענזין..."

"זיינען די מיניסטאָרען דאָ?"

"זיי האָבען אַ זיצונג אין איינעם פון די צימערען, איך ווייס נאָר ניט וואו".

"רעכענט איהר, אז די באַלשעוויקעס וועלען באַלד קומען?"
 "געוויס, אודאי קומען זיי, איך ווארט יעדע מינוט אויף אַ טעלע-פאָנישע מעלדונג, אז זיי קומען. אָבער מיר זיינען צוגעגרייט. מיר האָבען יונקערס אין דעם פאָדערשטען טהייל פונ'ם פּאַלאַץ, — דאָרט הינטער יענער טהיר".

"קענען מיר אַהין דורכגעהן?"

"ניין, געוויס ניט, עס איז שטרענג פאַרבאָטען". ער האָט שנעל געדריקט אונזער אַלעמענס הענט און איז אַוועקגעגאַנגען. מיר האָבן זיך איסגעקירעוועט צו דער פאַרבאָטענער טהיר. די טהיר האָט זיך געפונען אין אַ צייטווייליגען ווענטעל, וואָס האָט צוטהיילט דעם זאַאל אויף צווייען. זי איז געווען צוגעשלאָסען פון דער אנדערער זייט. דאָרטען האָבען זיך געהערט שטימען און אימיצער האָט גע-לאַכט. אַלע איבעריגע זאַלען פון דעם ריעזיגען אַלטען פּאַלאַץ זיי-נען געווען שטיל ווי אַ קבר. אַן אַלטער שווייצער האָט אונז דער-זעהן צוגעהן צו דער טהיר, איז ער צוגעלאָפּען: "ניין, באַרין, איהר טאָרט ניט געהן".

"פאַר וואָס איז די טהיר פּערשלאָסען?"

"כדי די סאָלדאַטען זאָלען ניט אַרויסגעהן", האָט ער געענט-פערט, נאָכדעם האָט ער עפעס גענומען ריידען וועגען אַ גלאַז טהעע, וואָס ער האָט ניט דערטרונקען, און איז זיך אַוועקגעגאַנגען אין זיין רוהע אַריין. מיר האָבען געעפענט די טהיר.

אינוועניג זיינען עטליכע סאָלדאַטען געשטאַנען אויף דער וואַך, אָבער זיי האָבען אונז ניט געטשעפעט. פונ'ם קאָרידאָר האָט זיך גע-עפענט אַ גרויסער פּראַכטפּאָלער זאַאל מיט גענילטע קאַרניזען און רויגע קריסטאַלענע הענגלייכטער. הינטער דעם זאַל האָבען זיך געצויגען עטליכע קלענערע זאַלען, באַפּוצט מיט טונקעלען האַלץ. די פאַרקעטען זיינען געווען בעדעקט מיט שמוציגע מאַטראַצען און קאָלדערעס. דאָ און דאָרט זיינען געלעגען סאָלדאַטען אין פּערשיעדענע

פאזעם. שטיקלאך אָבגערויכערטע פּאַפּיראַסען, ברעקלאך ברויט, שמאַטעס, ליידִיגע פּלעשער מיט זעהר טהייערע פּראַנצווִישע מאַר־קעס, האָבען זיך געוואַלגערט אומעטום. די לופט איז געווען געדיכט פון טאבאק־רויך און שווייס. אַלע מאָהל נייע סאָלדאַטען מיט די רויטע יונקער־עפּאָלעמען זיינען אָנגעקומען און זיך גערדעהט איבער די צימערען. איינער האָט געהאַט אַ פּלאַש ווייסען בורגונדער, וואָס ער האָט מסתמא אַוועקגעלאַמבענט פון'ם קעלער אין פּאַלאַץ. די יונקערס האָבען געקוקט אויף אונז מיט גרויס פּערוואַונדערונג. מיר האָבען אַלץ געשפּאַנט פון איין צימער אין אַנדערען. ענדליך זיינען מיר דערגאַנגען צו אַ רייע גרויסע פּאַראַדנע זאַאלען, וואָס האָבען געקוקט מיט זייערע לאַנגע שמוציגע פּענסטער צום דוואַרצאָווע פּלאַץ צו. די ווענט זיינען געווען בעדעקט מיט ריעזיגע בילדער אין מאַסיווע געגילדעטע ראַמען—סצענעס פון היסטאָרישע מלחמות... דער 12טער אָקטאָבער 1812... דער 6טער נאָוועמבער 1812... הער 28טער אויגוסט 1813.. איין בילד איז געווען דורכגעשניטען אויבען, אין רעכטען ווינקעל.

דער פּאַלאַץ איז געווען איין גרויסע קאַזאַרמע. קענטיג, דאָס איז שוין געווען ניט אַזוי די ערשטע וואָך. מ'האַט דאָס געזעהן אָן דער פּאָדלאַגע און די ווענט. אויף די פּענסטער זיינען געווען אויסגע־שטעלט מאַשין־האַרמאַטען. צווישען די מאַטראַצען זיינען ביקסען געווען צונויפגעשטעלט אין פיראַמידען.

אַזוי ווי מיר האָבען געקוקט אויף די בילדער, האָט אַ בראַנפּענ־דיגער אַטהעם זיך צו מיר דערטראַגען פון דער לינקער זייט, און אימיצער האָט געזאָגט אין אַ פּליסיגער פּראַנצווִישער שפּראַך, אָבער מיט אַ הייזעריגען קול: „וועדליג איהר קוקט אויף די בילדער, פּער־שטעה איד, אַז איהר זענט אויסלענדער.“ איך האָב זיך אויסגע־קירעוועט און דערזעהן אַ נידריגען אויפגעבלאָזענעם אפיציר. ווען ער האָט אויפגעהויבען זיין הוט, האָט זיך אַרויסגעוויזען, אַז זיין קאַפּ איז האַלב פּליכעוואַטע.

„אַמעריקאַנער? פּרעהט מיך אונגעוועהנליך! איך בין שטאַכס־קאַפיטאַן וואַלדִימיר אַרציבאַשעוו. גרייט צו דינען אייך מיט וואָס נור מעגליך...“

ס'האַט אויסגעזעהן, אַז איהם וואַונדערט גאָר ניט, וואָס פּיער

פרעמדע מענשען, איינע פון זיי א פרוי, וואנדערען דורך די פאזי-
ציעס פון א מיליטער, וואָס ווארט אויף אן אָנפאל. ער האָט זיך
גענומען קלאַנגען אויף דער רוסישער לאַגע.

„די צרה איז ניט נאָר מיט די באַלשעוויקעס“, האָט ער געזאָגט.
„די בעסטע טראַדיציעס פון דער רוסישער אַרמעע זיינען צושטערט.
בעטראַכט נור, וואָס עס טהוט זיך. אָט די אלע, וואָס איהר זעהט
דאָ, זיינען שילער פון אפיציר-שולען. אָבער זיינען זיי איידעללייט?
הויבט זיך נאָר ניט אָן. קערענסקי האָט געעפענט די אָפיציר-שוהלען
פאר'ן המון, פאר יעדען סאָלדאט, וואָס קען אויסהאַלטען אן עקזאַ-
מען. נו, פארשטעהט זיך, אז ניט וועניג זיינען אנגעשטעקט מיט
רעוואָלוציע...“

אָהן שום צוזאַמענהאַנג האָט ער פלוצלונג געענדערט זיין טהעמא.
„עס האָט זיך מיר זעהר געוואָלט פארלאַזען רוסלאַנד. איך האָב
בעשלאָסען אריינצוטערעטען אין דער אַמעריקאַנישער אַרמעע. אפשר
וועט איהר זיין אזוי גוט און איבעררעדען מיט אייער קאנסול. אָט
איז מיין אַדרעס“. כאַטש מיר האָבען ניט געוואָלט צוזאָגען קיין זאך,
האָט ער דאָך אָנגעשריעבען זיין אַדרעס אויף אַ שטיקעל פאַפיער.
קענטיג, דאָס האָט איהם פערשאַפט פאַרגעניגען. איך האָב נאָך איצט
אויך דעם אַדרעס: „אַראַניענבאָומער אָפיצירען-שוהל, אלט פּעטער-
האַף“.

„מיר האָבען געהאַט אַ סמאָטר (רעוויזיע) היינט גאַנץ פריה“,
האָט ער פאַרטגעזעצט, געהענדיג מיט אונז דורך די צימערען און
ערקלעהרענדיג יעדע זאך. „דער פרויען-באַטאַליאָן האָט בעשלאָסען
צו בלייבען געטריי דער רעגירונג.“

„זיינען דאָ פרויען-סאָלדאטען אויך אין פאַלאַז?“ האָבען מיר
געפרעגט.

„יא, זיי זיינען אין די הינטערשטע צימערען. זאָלען זיי בעסער
בלייבען אונבעריהרט, אויב עפעס טרעפט זיך“. ער האָט אַ זיפּ גע-
טהאָן. „עס איז אַ גרויסע פּעראַנטוואָרטליכקייט, וואָס מיינט איהר?“
מיר זיינען געשטאַנען אַ וויילע פאר די פענסטער און געקוקט
אויפ'ן פלאַץ. דריי ראַטעס יונקערס אין לאַנגע שינעלען זיינען גע-
שטאַנען מיט די ביקסען אין די הענד, און אַ הויכער ענערגישער
אָפיציר האָט עפּעס גערעדט צו זיי. אין דעם אָפיציר האָב אַיך

דערקענט סטאנקעוויטש'ן, דעם העכסטען מיליטערישען קאמיסאר פון דער פראוויזארישער רעגירונג. אביסעלע שפעטער האָבען צוויי ראָד-טעם גענומען די ביקסען אויף די פלייצעס מיט אַ קנאַק, עפעס אויס-געשריען דריי מאָהל און האָבען אַוועקגעמאַרשירט איבער'ן פלאַץ. אין אַ מינוט אַרום זיינען זיי דורכגעצאָנגען דורך דעם רויטען טויער און אַוועק אין שטאַדט אַריין.

„זיי געהען פּערכאַפּען די צענטראַלע טעלעפאָן-סטאַנציע“, האָט אימיצער געזאָגט. דריי קאָדעטען זיינען געשטאַנען ניט ווייט פון אונז און מיר האָבען מיט זיי פאַרפיהרט אַ שמועס. זיי האָבען גע-זאָגט, אַז פריהער זיינען זיי געווען פּראָסטע סאָלדאַטען, איצט זיינען זיי יונקערס אין דער אַפיצירען-שול. זיי האָבען אונז געגעבען זייערע נעמען: ראָבערט אַלעוו, אַלעקסעי וואַסילענקאָ און ערני סאַקס, אַן עסט. איצט, האָבען זיי געזאָגט, ווילען זיי שוין ניט זיין קיין אַפּיר-צירען, וויל אַפיצירען זיינען זעהר ניט בעלעבעט. עס האָט אויס-געזעהן, אַז זיי ווייסען אַליין ניט וואָס צו טהאָן. זיי זיינען געווען זעהר אומרוהיג.

אַבער טאַקע באַלד אויפ'ן שטעל האָבען זיי זיך אָנגעהויבען בע-ריהמען: „זאָלען נור די באַלשעוויקעס קומען, וועלען מיר זיי ווייזען וואָס עס הייסט אַ קאַמפּף. זיי וועלען ניט סמייען צו קעמפּפען. זיי זיינען טרוסען. אויב אַבער זיי זאָלען גובר זיין — נו, מילא, יעדער איינער האָט די לעצטע קויל פאַר זיך אַליין“. אין דעם מאָמענט האָט זיך דערהערט אַ ביקסען-שיסעריי פון דער ווייטענס. דער עולם אויפ'ן פלאַץ האָט גענומען לויפען און פאַלען מיט די פּנימ'ער צו דער ערד. די איזוואַשטיקעס האָבען זיך שנעל אַ לאַז געטהאָן אין אַלע זייטען. אין פאַלאַץ האָט זיך אויפגעהויבען אַ געפילדער. סאָל-דאַטען זיינען געלאָפּען אַהין און אַהער, געכאַפט די ביקסען, די רימענס און געשריען: „זיי קומען, זיי קומען“. אין אַ פּאַר מינוט אַרום איז אַלצדינג ווידער געוואָרען שטיל. די איזוואַשטיקעס האָבען זיך אומגעקעהרט, דער עולם האָט זיך אויפגעהויבען פון דער ערד. דורכ'ן רויטען טהויער זיינען אָנגעקומען די יונקערס. איצטיגס מאַל האָבען זיי שוין ניט מאַרשירט אַלע אין טאַקט. איינעם פון זייערע חברים האָט מען אונטערגעהאַלטען אונטער די ארעמס. עס איז שוין געווען שפעט ווען מיר האָבען פּערלאָזט דעם פּלאַץ.

די וואַכלייט זיינען פּערשוואַונדען פון דעם פּלאַץ. די גרויסע האַלב-
קיילעכדיגע גרופּע פון רעגירונגס-געביידעס האָט אויסגעזעהן וויסמ
און פּערלאַזען. מיר זיינען אַוועק אין האַטעל פּראַנס אויף מיטאָג.
ווען מיר האָבען געהאַלטען ביים זופּ, איז דער קעלנער צוגעגאַנגען,
זעהר אַ בלאַסער, און אונז געבעטען מיר זאָלען זיך בעסער אַריבער-
קלייבען אין אַן אַנדער עס-צימער, אין הינטערשטען טהייל פון האַטעל.
ווייל מען דאַרף פּאַרלעשען אַלע לאַמפּען דאָ אין קאַפּע... „עס
וועט זיין אַ סך שיסעריי“, האָט ער געזאָגט.

ווען מיר זיינען צוריק אַרויסגעגאַנגען אויף מאַרסקאַיאַ, איז אַלץ
געווען שטייל, נור איין גאַס-לאַנטערן האָט קוים געבלישטשעט אויפ'ן
ווינקעל נעווסקי. לעבען דעם לאַנטערן איז געשטאַנען אַ גרויסער
געפּאַנצערטער אויטאָמאָביל. דער מאַטאָר האָט געאַרבייט, און אַ
געדיכטער אויליגער רויך האָט געזעצט. אַ קליין אינגעל האָט זיך
פון אַ זייט אַרויפּגעדראַפּעט אויף דער ריזיגער קריעגס-מאַשין און
האַט זעהר אויפּמערקזאַם זיך צוגעקוקט צו אַ מאַשין-האַרמאַט. סאָל-
דאַטען און מאַטראָזען זיינען געשטאַנען און האָבען, קענטיג, אויף
עפּעס געוואַרט. מיר זיינען וויעדער אַוועקגעגאַנגען צום רויטען טויער.
דאָרט איז געשטאַנען אַ געדיכט רעדעל סאָלדאַטען און געקוקט אויף
דעם העל-בעלויכטענעם ווינטער-פּאַלאַץ. די סאָלדאַטען האָבען זעהר
לעכהאַפּט גערעדט.

„ניין, חברים“, האָט איינער געזאָגט, „ווי קענען מיר שיסען אויף
זיי? דער פּרויען-באַטאַליאָן איז אינוועניג, זיי וועלען זאָגען, אַז
מיר שיסען אויף רוסישע פּרויען“.

ווען מיר זיינען צוגעקומען צו נעווסקי, האָט זיך פון אַ זייטיגע
גאַס בעוועזען אַ צווייטער געפּאַנצערטער אויטאָמאָביל. אַ סאָלדאַט
האַט אַרויסגעשטעקט זיין קאַפּ דורכ'ן לאַך פּונ'ם טוּרעם און גע-
שריען:

„קומט, לאַמיר געהן; לאַמיר מאַכען אַן אַנפּאַל!“

דער אַנטרייבער פון דער ערשטער מאַשין איז איבערגעגאַנגען
און גענומען שרייען מיט אַלע כחות, כדי מען זאָל איהם הערען אין דעם
גערויש פון דעם מאַטאָר:

„דער קאָמיטעט האָט געהייסען וואַרטען. זיי האָבען אַרטיילעריע
הינטער די קופּעס האַלץ“...

ארום פאלאץ זיינען שוין קיין טראמווייען ניט געפאָהרען. מען האָט געזעהן וועניג פארבייגעהער, און וועניג לאַמטערנעס האָבען גע- ברענט. אָבער ווייטער מיט עטליכע קוואַרטאַלען זיינען אי די טראַמ- ווייען געגאַנגען ווי אין פריעדענס-צייטען, אי מ'האָט געקענט זעהן אַ געדיכטען עולם. פיעלע לאַמפען האָבען געברענט אין די קראַמען, און עלעקטרישע פּלאַקאטען האָבען בעלויכטען די קינעמאַטאָגראַפישע טהעאַטערס. דאָרט איז זיך דאָס לעבען געגאַנגען זיין געוועהנליכען גאַנג. מיר האָבען אפילו געהאַט בילעטען אויף דעם אבענד, גע- זאָלט זעהן דעם באַלעט אין מאַריאינסקי טהעאַטער, — אַלע טהעאַט- טערען זיינען געווען אָפּען, — אָבער עס האָט זיך ניט געוואָלט געהן...

אין דער פינסטער האָבען מיר זיך אָנגעשטויסען אויף קופּעס געהילץ, וואָס האָבען פּערשפּאַרט דעם אַריינגאַנג צום פּאָליצייסקי בריק. פּאַר'ן סטראָנאַנאָוו-פּאַלאַץ האָבען מיר געזעהן, ווי עטליכע סאָלדאַטען שטעלען אויף אַ דריי-אינטשיגען האַרמאַט. סאָלדאַטען אין פּערשיעדענע פּאַרמעס זיינען געגאַנגען אַהין און אַהער און האָבען אַ סך גערעדט...

אויף נעווסקי, אַ ביסעל ווייטער פון דעם פּאַלאַץ, איז געווען אַ נרויסער עולם. עס האָט אויסגעזעהן אַז די גאַנצע בעפעלקערונג האָט זיך אַרויסגעשפּאַטען אין גאַס. אויף יעדען ווינקעל האָבען גרופּען מענשען הייס דעבאַטירט. דאָ און דאָרט זיינען געשטאַנען פיקעמען פון אַ טויז רעוואָלוציאָנערע סאָלדאַטען מיט באַיאָנעטען אויף די ביק- סען. אַלמע לייט אין רייכע פּוטערס האָבען אין צאָרן געשאַקעלט צו זיי מיט די פּויסטען. פיין געקליידעטע דאַמען האָבען געשריען אַלער- ליי זידעל-ווערטער, די סאָלדאַטען האָבען עפעס געטענה'ט און גע- שמייכעלט ווי פּערשעמטע. בעפאַנצערטע אויטאָמאָבילען זיינען גע- פּאָהרען אַהין און אַהער. אַמאָל זיינען אויף די אויטאָמאָבילען געווען אויסגעמאָהלט די נעמען פון די עלטסטע רוסישע צאַרען: אַלעג, ריז, ריק, סוויאַטאָסלאָוו. שפּעטער האָט מען זיי איבערגעמאָהלט מיט נרויסע רויטע אותיות: ר. ס. ד. ר. פ. (ראַסיסקאַיאַ סאָציאַל דעמאָ- קראַטיטישעסקאַיאַ ראַבאָטישאַיאַ פּאַרטיאַ). לעבען מיכאַילאָווסקי האָט זיך בעוויזען אַ מענש מיט נייע צייטונגען, און דער עולם איז איהם באַלד בעפּאַלען ווי משוגע, געבאָטען אַ רובעל, 5 רובעל, 10 רובעל

פאר א בלאט, געריסען איינער ביים אנדערען פון די הענד. דאָס איז געווען דער „ראַבאָטשי אי סאָלדאַט“, די צייטונג האָט געמעלדעט דעם זיענ פון דער פּראָלעטאַרישער רעוואָלוציאָן, די בעפרייאונג פון די געפּאַנגענע באַלשעוויקעס און גערופּען די אַרמעע ביי'ם פּראָנט און די אַרמיי אין לאַנד צו אונטערשטיצען די רעוואָלוציע. דאָס איז געווען אַ בלעטעל פון 4 זייטען, געדרוקט מיט ריזיגע אותיות, אַ בלע-טעל פּול מיט דעם פיעבער פון אונרוה. קיין נייעס און קיין איינ-צעלהייטען איז אין דעם נומער ניט געווען.

אויפ'ן ווינקעל סאָדאָוואַיאַ האָט זיך אָנגעזאַמעלט אַן עולם פון אַ פּאָר טויזענד מאַן. אַלע האָבען געקוקט אויפ'ן דאָך פון אַ הויכער געבידע, וואו אַ קליינער רויטער פונק האָט זיך אַלעמאַל בעוויזען און פערשוואונדען.

„זעה“, האָט געשריען אַ הויכער פויער, וויזענדיג אַרויף. „סאיז אַ פּראָוואָקאַציע. זיי וועלען באַלד אָנהויבען שיסען אויפ'ן פּאַלק...“ אָבער קענטיג עס האָט קיינעם ניט אינטערעסירט צו פּאַרשען, וואָס דאָס איז.

ליכט האָבען געברענט אין אַלע פענסטער פון דעם שווערען סמאָלני, ווען מיר זיינען אַהין צוגעפּאַהרען, און פון יעדער גאַס האָ-בען זיך געצויגען אַהינצו פערשיעדענע פיגורען, קוים בעמערקבאַרע אין דער פינסטער. אויטאָמאָבילען און מאַטאַציקלעטען זיינען אָנ-געקומען און אָבגעפּאַהרען אַלע מינוט. איבער דער גאַס האָט זיך גע-רוקט אַ ריזיגער בעפּאַנצערטער אויטאָמאָביל אָבגעפּאַרנט אין גראָה. צוויי רויטע פּאַהנען האָבען געפּלאַטערט אויף זיין טהורם, און דער האָרן האָט געמאַכט קולות. עס איז געווען קאַלט. אויפ'ן גאַס, פּאַר'ן טויער האָבען די רויטע גוואַרדעיצעס פּאַנאַנדערגעלייגט אַ פּויער. אויף יענער זייט טויער האָט אויך געברענט אַ פּויער. ביים ליכט פון אָט די פּויערס האָט די וואַך לאַנגזאַם געלייענט אונזערע דאָקור-מענטען, אַ וואָרט נאָך אַ וואָרט. פון די פּויער מאַשינ-האַרמאַטען אויף ביידע זייטען טויער, האָט מען אַראָבגענומען די לייזענטענע דעק-לאַך, און די פּאַסען מיט קויהלן זיינען אַראָבגעהאַנגען ווי שלאַנגען. אין הויף איז אַ גרופּע בעפּאַנצערטע אויטאָמאָבילען געשטאַנען אונ-טער די בוימער. אין די לאַנגע, ליידיגע, האַלב-בעלויכטענע זאַלען האָט זיך געהערט אַ קלאַפען פון פּיס, געשרייען, אויסרופּען... אַלצ-

דינג האָט אויסגעזעהן הפקר. פון די טרעפ איז געגאנגען אַ גרויסער עולם, אַרבייטער אין שוואַרצע בלוזעס, אין קיילעכדיגע שוואַרצע שמויסענע היטלען, פיעלע מיט ביקסען אויף די פלייצעס; סאָלדאַטען אין גראַבע פאַרבלאָזע שינעלען און גראַהע שמויסענע היטלען. דאָ און דאָרט האָט זיך בעוויזען אַ פיהרער — לונאַטשאַרסקי, קאמע-נעוו, — אַלע האָבען גערעדט מיט אַמאָל. זייערע פנים'ער זיינען געווען זעהר אומרוהיג און מיעד. אונטער די אַרעמס האָבען זיי געדראָגען דיקע אָנגעשטאַפטע פאַרטפעלען. אָקאַרשט האָט זיך געענד-דיגט די אויסעראַרדענטליכע זיצונג פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט. איך האָב אָפגעשטעלט קאמענעוויץ — אַ ריהרעוודיגען נידריגען מאַן מיט אַ ברייטען לעבעדיגען פנים און אַ קורצען האַלז — אָהן הקדמות האָט ער מיר איבערגעלייענט די רעזאָלוציע וואָס מען האָט אָקאַרשט אָנגענומען:

„דער פעטראָגראַדער סאָויעט פון אַרבייטער און סאָלדאַטען-דעפוטאַטען בעגריסט די זיעגרייכע רעוואָלוציע פון דעם פעטראָגראַדער פראָלעטאַריאַט און גארניזאַן. ער איז שטאַלץ מיט דער אייניגקייט, אַרגאַניזאַציאָן, דיסציפלין און ברודערליכען צוזאַמענאַרבייטען פון די מאַסען אין אויפשטאַנד. זעלטען ווען אַ רעוואָלוציע האָט פאַרגאַסען וועניגער בלוט און זעלטען ווען איז אַן אויפשטאַנד בעסער געלונגען. „דער סאָויעט דריקט אויס זיין פעסטע איבערצייגונג, אַז די רעגירונג פון די אַרבייטער און פויערים, אַ רעגירונג פון סאָויעט-טען, וואס די רעוואָלוציע וועט בעשאַפען און וואס וועט גאַראַנטירען דעם אַרבייטער-קלאַס די אונטערשטיצונג פון אַלע אַרימע פויערים-מאַסען, וועט פעסט און זיכער מאַרשירען צום סאָציאַליזם, וואס דאַס איז דער איינציגער וועג צו ראַטעווען דאַס פאָלק פון דעם אומ-גליק און די שרעקען פון קריעג.

„די נייע רעגירונג פון אַרבייטער און פויערים וועט תיכף אָנ-באַטען אַ גערעכטען און דעמאָקראַטישען פריערען אַלע קריעגס-פיה-רענדע לענדער.

„די רעגירונג וועט תיכף קאַנפּיסקירען די גרויסע מאַיאַנטקעס און איבערגעבען די ערד צו די פויערים. זי וועט איינפיהרען אַן אַר-בייטער-קאַנטראָל איבער דער פראָדוקציאָן און פאַנאַדערטהיילונג פון אינדוסטריעלע פראָדוקטען און וועט איבערנעהמען דעם קאַנטראָל

איבער די בענק, וועלכע וועלען פערוואַנרעלט ווערען אין א מאַנאָפּאָליע פון דעם שטאַאַט.

„דער פּעטראָגראַדער סאָויעט פון אַרבייטער־ און סאָלאַדאַטען דעפּאַרטאַמענט רופט אַלע אַרבייטער און פּויערים פון רוסלאַנד צו אונז־ מערשטיצען די פּראָלעטאַרישע רעוואָלוציע מיט אַלע כחות און מיט דער גאַנצער ליעבע. דער סאָויעט דריקט אויס זיין איבערצייגונג, אַז די אַרבייטער, די געטרייע שותפים פון די אָרימע פּויערים וועלען האַלטען פולע רעוואָלוציאָנערע אָרדנונג, וואס אָהן דעם איז ניט מעגליך דער זיעג פון סאָציאַליזם.“

„דער סאָויעט איז איבערצייגט, אַז דער פּראָלעטאַריאַט פון די מערב־אײראָפּעאישע לענדער וועט אונז העלפען פיהרען דעם סאָציאַליזם צו אַן אמת'ען דויערהאַפּטען זיעג.“

„רעכענט איהר, הייסט עס, אַז איהר האָט געוואונען?“

ער האָט אַ קנייטש געטהאָן מיט די פלייצעס. „נאָך דאָ אַ סך

אַרבייט, אונגעהויער פיעל. עס הויבט זיך ערשט אָן.“

שפּעטער אַ ביסעל האָב איך בעגעגענט ריאַזאַנאָוו, דעם גע־הילפס־פּאַרויזענרען פון די פּראָפּעסיאָנעלע פּעראַיינען. ער איז געווען טרויעריג און האָט געביסען זיין גראהע באָרד. „עס איז אונזין! אונזין!“ האָט ער געשריען. „דער אײראָפּעאישער אַרבייטער־קלאַס וועט אַ האַנד אין קאַלטע וואַסער ניט טהאָן! גאַנץ רוסלאַנד...“ ער האָט אונמוטהיג אַ מאַך געטהאָן מיט דער האַנד און אוועקגעלאַפּען ווייטער. אי ריאַזאַנאָוו אי קאַמענעוו זיינען געווען געגען אויפשטאַנד און האָבען נאָך געפיהלט אויף זיך די בייטש פון לענין'ס צונג...

יענע זיצונג פּוּנ'ס סאָויעט איז באַמת געווען אַ היסטאָרישע.

אינ'ם נאָמען פּוּנ'ס מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט האָט טראַציקי ערקלעהרט, אַז די פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז שוין מעהר ניטאָ אויף דער וועלט.

„אַלע בורזשואַנע רעגירונגען“, האָט ער געזאָגט, „האַבען אַ

טבע אָבצונאַרען דאס פּאַלק. מיר, סאָויעטען פון סאָלאַדאַטען, אַרביי־טער און פּויערים־דעפּוטאַטען, וועלען פּרואווען אַ נייע זאַך. מיר ווע־לען גרינדען אַזאַ מאַכט, וואָס וועט ניט האָבען קיין אַנדער אויפגאַבע, ווי בעפּרידיגען די בעדערפנישע פון די סאָלאַדאַטען, אַרבייטער און פּויערים.“

עס איז אָנגעקומען לענין. דער עולם האָט איהם אויפגענומען מיט אַ געוואָלדיגער אָוואַציע. לענין האָט גערעדט וועגען אַ קומענדיגער אַלל-וועלטליכער סאָציאַלער רעוואָלוציע. זינאָוויעווי האָט אויסגעשריען אין זיין רעדע: „היינטיגען טאָג האָבען מיר בעצאָהלט אונזער חוב דעם אינטערנאַציאָנאַלען פּראָלעטאַריאַט. היינטיגען טאָג האָבען מיר דערלאָנגט אַ שווערען קלאַפּ דעם קריעג, די אימפּעריאַליסטען פון דער וועלט און דעם תּלִין ווילהעלם...“

טראָצקי האָט געמעלדעט, אַז מען האָט אַרויסגעשיקט טעלעגראַף-מען צום פּראָנט מיט אַ ידיעה וועגען דעם זיעגרייכען אויפשטאַנד, אָבער קיין ענטפּער האָט זיך נאָך ניט בעקומען. מען האָט געשמועסט אַז סאָלדאַטען מאַרשירען אויף פעטראָגראַד. מ'האָט געדאַרפט שיקען אַ דעלעגאַציע צו דערצעהלען זיי דעם אמת. עס האָבען זיך געהערט געשרייען: „איהר פּאַרכאַפּט דעם וועג דעם אַלל-רוסישען סאָויעטען-קאָנגרעס“.

טראָצקי האָט קאַלטבלוטיג געענטפּערט: „דער וועג פון דעם אַלל-רוסישען קאָנגרעס איז אָנגעמערקט דורך דעם אויפשטאַנד פון די פעטראָגראַדער אַרבייטער און סאָלדאַטען“.

מיר זיינען צוגעקומען צום גרויסען זאַאל, וואו עס האָט געדאַרפט פּאַרקומען די זיצונג פּונ'ם קאָנגרעס. עס איז ניט גרינג געווען זיך דורכצושפּאַרען דורך דעם געדיכטען טומעלדיגען עולם אין טהיר. אויף די בענק, צווישען די בענק, אין דער לענג פון די ווענט, אויף די פענסטער און אפילו אויף'ן ראַנד פון דער פּלאַטפאָרמע זיינען געווען אנגעפּאַקט די פּאַרטרעטער פון די אַרבייטער און פּויערים פון גאַנץ רוסלאַנד. די ווייסע היינגל-לייכטער האָבען געגאָסען שטראַך-מען ליכט, און די גרויסע פּערזאַמלונג איז געזעסען מיט אַ פּער-כאַפּטען אָטהעם און געוואַרט אויף דעם גלעקעל פּונ'ם פּאַרזיצענדען. דער זאַאל איז ניט געווען געהייצט. נור די וואַרעמקייט פון די שווייסגע מענשליכע קערפּערס האָט איהם אַביסעל דערוואַרעמט. אַ געדיכטער טאַכצאָררויך האָט זיך געהויבען איבער דער טאַססע און געשוועבט אין דער פּאַרשטיקטער לופּט. פון צייט צו צייט האָט איינער פּונ'ם פּרעזידיום זיך אויפגעשטעלט אויף דער טריבונע און געבעטען די חברים, אַז זיי זאָלען ניט רויכערען. יעדער איינער, אויך די וואָס האָבען געהאַלטען פּאַפּיראַסען אין האַנד, האָבען אָנ-

געהויבען שרייען: „רויכערט ניט, רויכערט ניט, חברים. מען דארף ניט רויכערען“ און נאכדעם האָט מען גערויכערט ווי פריהער. פעט-ראָווסקי, דער אנארכיסטישער דעלעגאָט פון אָבוכאָווסקי זאוואָד, האָט מיר געמאַכט אַ פּלאַץ לעבען זיך. פעטראָווסקי איז געווען אויסגע-שמירט ווי אַ שד, דאָס פנים אונגעגאַלט, אַליין האָט ער זיך קוים געהאַלטען אויף די פיס נאָך דריי נעכט אָנגעשטרענגטע אַרבייט אין דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט.

אויף דער פּלאַטפאָרמע זיינען געזעסען די פיהרער פון דעם אַלטען צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. דאָס לעצטע מאָל האָבען זיי זיך דערהויבען איבער דעם קאָכעדיגען סאָוויעט, וואָס עטליכע חדשים נאָכ-אנאָנד האָבען זיי איהם געפיהרט און איצט האָט ער זיך צובונטע-וועט געגען זיי. עס איז געקומען דער סוף פון דעם ערשטען פעריאָד פון דער רוסישער רעוואָלוציע, וועמען די דאָזיגע מענשען האָבען געפרוּאוּט אָרגאַניזירען און בעשיצען... די גרעסטע דריי פיהרער זיינען ניט געווען אין זאַל. קערענסקי איז אַנטלאָפּען צום פּראָנט דורך שטעדטלעך און דערפער, וואו די כוואַליע פון אונצופריעדענהייט האָט זיך אַלץ העכער געהויבען; טשכעאידזע, דער אַלטער אָדלער, האָט זיך מיט פּעראַכטונג אומגעקעהרט צו זיינע אַלטע גרוזינער בערג צו ליעגען דאָרט און קרענקען אין שווינדזוכט; צערעטעלי, אויך טויט קראַנק, איז גרייט געווען זיך אומצוקעהרען יעדע מינוט און אויס-גיסען דעם שטראָם פון זיין פּראַכטפולער רעדנער-קראַפט אין קאַמפּף פאַר אַ פּערלאָרענער זאַך. אויפ'ן פּלאַטפאָרמע זיינען געווען גאָץ, דאָן, ליבער, באַנדאַנאָוו, ברוידא, פּיליפּאָווסקי — אַלע בלייבע, מיט איינגעפאַלענע אויגען, אַלע פול מיט עמפּערונג. אין זאַל הינטער זיי איז געזעסען דער צווייטער צוזאַמענפּאָהר פון די אַלל-רוסישע סאָוויעטען — איין גרויסער זודיגער קעסעל —; איבער זייערע קעפּ איז געשטאַנען דער רעוואָלוציאָנערער מיליטערישער קאָמיטעט, — אַ שטאַרקע פּלאַס-פּייערדיגע אָרגאַניזאַציע, וואָס האָט געהאַלטען אין איהרע הענד אַלע פעדימער פּונ'ם אויפשטאַנד און דערלאָנגט איין קלאַפּ נאָכ'ן אַנדערען מיט איהר מעכטיגען אָרעם.

עס איז געווען 20 מינוט צו 11 אין אַבענד.

דאָן, אַ מאָן מיט אַ פּריינדליכען פנים, מיט וועניג האָר אויפ'ן קאָפּ און מיט אַן אָבגעקראַכענעם מונדיר פון אַ מיליטערישען דאָקטאָר

אויף די פלייצעס, האָט אַ קלונג געטהאָן אין גלאָק. אין איין רגע איז אויפ'ן זאָל געפאלען אַ טיעפע ערנסטע שטילקייט. נאָר אין דער טהיר האָט נאָך דער עולם גערעדט און זיך געאַמפּערט.

„מיר האָבען די מאַכט אין אונזערע הענד“, האָט דאָן טרויעריג אַרויסגערעדט, זיך אָבגעשטעלט אויף אַ רגע, און פּאַרטגעזעצט מיט אַ שטילען קול. „חברים, דער סאָויעטען-קאָנגרעס קומט זיך צונויף אונטער אַזוינע אויסשליסליכע בעדינגונגען און אין אזאָ אויסערגע-וועהנליכען מאַמענט, אַז איהר פארשטעהט אַליין, פארוואָס דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט רעכענט ניט פאר נויטהיג צו האַלטען דאָ אַ פּאָליטישע רעדע. דאָס וועט אַייך ווערן קלאָהרער, ווען איהר וועט זיך דערמאָהנען, אַז איך בין אַ מיטגליעד פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט און אַז גראַד איצט ווערען אונזערע פּאַרטיי-חברים באַמבארדירט אין דעם ווינטער-פּאַלאַץ און זיינען מקריב זייער לעבען צו ערפילען די פּפליכט, וואָס דער צענטראַלער עקזע-קוטיוו-קאָמיטעט האָט אויף זיי אַרויפגעלעגט.“ (טומעל, געשרייען).

„איך ערקלעהר די ערשטע זיצונג פון דעם צווייטען קאָנגרעס פון די סאָויעטען פון אַרבייטער- און סאָלאַטען-דעפּוטאטען גע-עפענט!“

די וואַהלען צום פרעזידיום זיינען פּאַרגעקומען אין טומעל. דער עולם איז געווען אומרוהיג, זיך גערוקט אַהין און אַהער איבער'ן זאָל. אַווענעסאָוו האָט ערקלעהרט, אַז לויט אַן אָבמאָך צווישען די באַל-שעוויקעס, לינקע סאָציאַליסטען-דעוואָלאַציאָנערען און מענשעוויקעס איז בעשלאסען געוואָרען אויסצוקלייבען דאָס פרעזידיום אויפ'ן גרונד פון פּראָפּאַרציאָנעלער פּערטרעטונג. עטליכע מענשעוויקעס זיינען אויפגעשפרונגען פון זייערע ערטער מיט פּראַטעסט-רופען. אַ סאָל-דאָט מיט אַ באָרד האָט זיך געווענדעט צו זיי: „געדענקט, ווי איהר האָט בעהאַנדעלט אונז, באַלשעוויקעס, ווען מיר זיינען געווען אין דער מינדערהייט.“ דער רעזולטאַט פון די וואַהלען איז געווען: 14 באַלשעוויקעס, 7 סאָציאַליסטען-דעוואָלאַציאָנערען, 3 מענשעוויקעס און איין אינטערנאַציאָנאַליסט (גאַרקייס גרופע). אינ'ם נאָמען פון דעם צענטער און דעם רעכטען פליגעל פון די סאָציאַליסטען-דעוואָ-לוציאָנערען ערקלעהרט הענדעלמאַן, אַז זיין פּאַרטיי וועט אין פּרע-זידיום קיין אַנטהייל ניט געהמען; דאָס זעלביגע ערקלעהרט חינושוק

אין נאָמען פון די מענשעוויקעס; די מענשעוויקעס-אינטערנאַציאָנאַל-ליסטען לאָזען וויסען, אז ביוז עס וועלען זיי ניט קלאָהר ווערען אייניגע זאכען, ווילען זיי אויך ניט האָבען קיין חלק אין פרעזידיום. אַפּלאַ-דיסמענטען הערען זיך דאָ און דאָרט; אייניגע פייפען. אַ שטימע רופט אויס: „פּעררעטהער! און איהר רופט זיך נאָך סאַציאַליס-טען!“ אַ פּערטרעטער פון די אוקראַינער דעלעגאַטען פּערלאַנגט אַ פּלאַץ אין פרעזידיום. זיין בקשה ווערט ערפילט. דאָן איז דער אַלטער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט אויפגעשטאַנען און אַראָב פון דער פּלאַטפּאָרמע. זיין פּלאַץ האָט פּערנומען טראַצקי, קאַמענעוו, לונאַטשאַרסקי, קאַלאַנטאַי, נאָגין. די דעלעגאַטען האָבען זיך אויפ-געהויבען פון זייערע ערטער. עס האָט זיך דערהערט אַ דונער פון אַפּלאַדיסמענטען. וואָס פאַר אַן ענדערונג עס איז פאַרגעקומען מיט די באַלשעוויקעס! נאָך צוריק מיט פיער חדשים זיינען זיי געווען אַ קליינע גרופּע, פּעראַכטעט און פאַרפּאָלגט. איצט האָבען זיי פאַרנומען דעם העכסטען פּלאַץ אַלס די וואָרטפיהרער פון רוסיאַנד אַן דעם שפיץ פון אַ ריעזיגען אויפשטאַנד.

קאַמענעוו לעגט פאַר אַזאַ מין טאַנעס-אַרדנונג:

ערשטענס, אָרגאַניזירען די מאַכט; צווייטענס, קריעג און פריע-דען; דריטענס, די גרינדונגס-פּערוואַלטונג. לאַזאָוסקי הויבט זיך אויף און ערקלעהרט, אז לויט אַן אָבמאַך צווישען אַלע פּראַקציעס איז בעשלאָסען געוואָרען קודם כל אויסצוהערען אַ בעריכט פון דעם פּעטראַגראַדער סאָויעט, דאָן געבען דאָס וואָרט די מיטגליעדער פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט און די פּאַרטרעטער פון די פאַרשיעדענע פּאַרטייען, און ערשט נאָכדעם איבערנעהן צו דער טאַ-נעס-אַרדנונג.

אין דעם מאָמענט האָבען זיך דערהערט נייע קלאַנגען, טיעפּער און ברייטער ווי דער טומעל פון דעם גרויסען עולם. עס האָט גע-ברומט און געהילכט אָהן אַן אויפהער און געגאַסען פּחד אין די נשמות. דאָס איז געווען דער קול פון האַרמאַטען. דער עולם האַט געוואַרפען דערשראַקענע בליקען צו די מוטנע פּענסטער, אין וועלכע עס האָט אַריינגעקוקט די פינסטערע נאַכט. אַלע זיינען געווען ווי אין פיכער. מאַרטאָוו האָט פּערלאַנגט דאָס וואָרט און הייזעריג אויס-געשריען: „דער בירגער-קריעג הויבט זיך אָן, חברים! די ערשטע

פראגע דארף זיין — ענדיגען דעם קריזיס אויף א פריעדליכען אופן. אונזערע פרינציפען און דער איצטיגער פאליטישער מאָמענט פער-לאַנגען מיר זאָלען תיכף נעהמען דיסקוטירען די פראגע, ווי אויס-צומידען דעם בירגער-קריעג. אָט איצט, ווי איך רעד צו אייך, שיסט מען דאָך אויף אונזערע ברידער אין די גאסען! אָט איצט, איידער עס עפענט זיך דער קאָנגרעס פון די סאָוויעטען, לעזט מען די מאַכט-פראגע דורך אַ מיליטערישער קאָנספיראציע, וואָס איין רעוואָלוציאַ-נערע פארטיי האָט אָרגאַניזירט — " אַ פאָר מינוט האָט מען ניט געקענט הערען זיינע ווערטער צוליעב דעם טומעל. „אַלע רעוואָלוציאַ-ציאָנערע פארטייען מוזען קוקען די פאַקטען אין פנים אַרײַן. די ערשטע פראגע פאר'ן קאָנגרעס איז די פראגע וועגען מאַכט, און אָט די פראגע לעזט מען איצט מיט געוועהר אין די גאסען! מיר מוזען בעשאפען אַזאַ מאַכט, וואָס וועט האָבען די אַנערקענונג פון דער גאַנצער דעמאָקראַטיע. אויב דער קאָנגרעס וויל אויסדריקען די שטימונג פון דער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע, טאָר ער ניט זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד און דערלאָזען, אַז עס זאָל זיך פאַ-נאַנדערברענגען אַ בירגער-קריעג, וואָס קען זיך ענדיגען מיט אַ געפעהר-ליכער קאָנטר-רעוואָלוציע... מען מוז בעשאפען אַ פּעראַייניגטע דע-מאָקראַטישע מאַכט. דאָס וועט ברענגען צו אַ פריעדליכען אויסגלייך... מיר מוזען אויסקלייבען אַ דעלעגאַציע צו פיהרען פּערהאַנדלונגען מיט די איבריגע סאָציאַליסטישע אָרגאַניזאַציעס און פארטייען..."

דאָס דומפּפּע ברומען פון די קאַנאַנען האָט זיך כּסדר געהערט אין זאַל; דאָס שיסען איז פאַרגעקומען סיסטעמאַטיש אָהן אַן אויפהער. די דעלעגאַטען האָבען געשריען איינער צום אַנדערען; דער זאַל האָט געקאַכט... אָט אַזוי, אין פינסטערניש, אין האַס, אין שרעק, אונטער'ן קראַכען פון קאַנאַנען, איז געבוירען געוואָרען דאָס נייע רוסלאַנד.

די לינקע סאָציאַליסטישע-רעוואָלוציאָנערען און די פּעראַייניגטע סאָציאַל-דעמאָקראַטען האָבען אונטערשיצט מאַרטאָוויס פאַרשלאַג. אַ סאָלדאַט האָט געמעלדעט, אַז דער אַלל-רוסישער פּויעריס-סאָוויעט האָט זיך אָבגעזאָגט צו שיקען דעלעגאַטען צום קאָנגרעס. דער רעד-נער האָט געבעטען, אַז מען זאָל שיקען אַ קאָמיטעט מיט אַ פאַרמאַלער אַיינלאַדונג. „אייניגע דעלעגאַטען זיינען דאָ“, האָט ער געזאָגט, „איך

שלאָג פּאַר, אז מען זאָל זיי געבען שטימ־רעכט". דער פּאַרשלאָג אין דורכגעגאַנגען.

האַרש, אין אַ מיליטערישער פּאַרמע מיט קאַפיטאַנסקע עפּאַ-
לעמען, רייסט זיך פון די כלים, אז מען זאָל איהם געבען דאָס וואָרט.
„די פּאַליטישע שווינדלער, וואָס קאַנטראָלירען דעם קאַנגרעס“, שרייט
ער אויס, „האַבען אונז דערצעהלט מעשיות, אז מיר דאַרפען קומען
און בעשליסען די פּראָגע וועגען מאַכט, — און איצט בעשליסען
זיי די פּראָגע הינטער אונזערע רוקענס, איידער עס האָט זיך נאָך
פּערזאָמעלט דער קאַנגרעס. איך זאָג אייך, אז יעדער קלאַפּ איבער'ן
ווינטער־פּאַלאַץ איז אַ טויט־קלאַפּ פאַר דער פּאַליטישער פּאַרטיי
וועלכע האָט געהאַט די העזה צו טהאָן אזאָ זאָך“. אַ טומעל. גאַרדא
רעדט: „אין דער זעלביגער צייט ווען מיר פּערהאַנדלען דאָ די
פּראָגע פון פּריעדען, ווערט אין די גאַסען אַנגעפיהרט אַ קריעג...
די סאָציאַליסטען רעוואָלוציאָנערען און די מענשעוויקעס ווילען ניט
זיין פּערזאָנטוואָרטליך פאַר אַלע מעשים, וואָס ווערען איצט געטהאָן.
מיר רופען אַלע געזעלשאַפּטליכע קרעפטען אַרויסצוואווייזען אַ ווידער-
שטאַנד געגען דער פּראָגע צו פּערכאַפען די מאַכט...“ קומטשין, אַ
דעלעגאַט פון דער 12טער אַרמיי און אַ פּערטרעטער פון די טרוואָך-
וויקעס, שרייט: „מען האָט מיך אַהער געשיקט נאָר צו זאַמלען
ידיעות, איך וועל זיך באַלד אומקעהרען צום פּראָנט. מייע אַבריים-
סאָלדאַטען אין די אַרמעע־קאָמיטעטען גלויבען, אז אויב די סאָוויע-
טען נעהמען איבער די מאַכט אָט איצט, דריי וואָכען פאַר דער
גרינדונגס־פּערזאָמלונג, הייסט עס אַריינשטעכען אַ מעסער אין דעם
רוקען פון דער אַרמיי און באַגעהן אַ פאַרברעכען געגען פּאַלק...!“
געשרייען: „אַ ליגען, אַ ליגען!“ ווען עס ווערט אַ ביסעל שטילער
און מען קען איהם שוין וויעדער הערען, זאָגט ער ווייטער: „לאָמיר
מאַכען אַ סוף פון אָט דער אַוואַנטורע אין פּעטראָגראַד. איך רוף
צו אַלע דעלעגאַטען, זיי זאָלען פּערלאָזען דעם זאַאל, כדי צו ראַטעווען
דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע!“ ווען קומטשין איז געגאַנגען צווישען
די רייען בענק צו דער טהיר צו, האָט זיך געהערט אַ געוואַלדיגער
טומעל, מענשען האָבען זיך געריסען צו איהם מיט אויפגעהויבענע
קולאַקעס. הינטשוך, אַן אָפיציר מיט אַ לאַנגער רויטליכער ציגענער
באַרד, האָט גערעדט ווייך און צוקער־זיס: „איך רעד אינ'ם נאָמען

פון די פראָנט־דעלעגאַטען. די אַרמעע איז ניט גענוג פערטראַטען אין דעם קאָנגרעס. די אַרמעע רעכענט איבערהויפט ניט, אז אַ קאָנ־גרעס פון סאָוויעטען איז נויטיג גראד איצט, דריי וואָכען פאַר דער ערעפּענונג פון דער גרינדונגס־פּערזאָמלונג...“ דער עולם הילכט, טו־פעט מיט די פּיס און ווערט אַלעמאַל ווילדער. „די אַרמעע רעכענט ניט, אז דער קאָנגרעס פון סאָוויעטען האָט דעם נויטהיגען אויטאָרי־טעט...“ סאָלדאַטען הויבען זיך אָן אויפשטעלען דאָ און דאָרט איבערין זאָל.

„אין וועמעס נאָמען רעדט איהר דאָ ? וועמען פערטרעט איהר ?“ שרייען זיי.

„דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט פון דעם סאָוויעט פון דער 5טער אַרמעע, דעם 2טען פּ—ער פּאַלק, דעם 1טען נ—ער פּאַלק, דעם 3טען ס—ער שייסער־פּאַלק...“

„ווען האָט מען אייך אויסגעקליבען ? איהר פארטרעט די אָפיציר־רען, ניט די סאָלדאַטען. ווייסט איהר עפעס, וואָס די סאָלדאַטען דענקען וועגען דער פּראַגע ?“ דער עולם ברומט און מאַכט חוזק.

„מיר, די פראָנט־גרופּע, נעהמען אַראָב פון זיך יעדע פּערזאָנ־ט וואָרטליכקייט פאַר אַלסדינג וואָס האָט זיך געטהאָן און טהוט זיך איצט. מיר האַלטען פאַר נויטיג צו מאַכיליזירען אַלע זעלבסט־בעוואוסטע קרעפטען, כדי צו ראַטעווען די רעוואָלוציע! די פראָנט־גרופּע וועט פּערלאָזען דעם קאָנגרעס... אונזער פּלאַץ צו קעמפּפּען נעגען אייך איז אין גאָס!“

אָן אונגעהייערער שפּאַטישער טומעל האָט זיך דערהויבען אין זאָל. „איהר רעדט פאַר דעם שטאַב, ניט פאַר דער אַרמעע!“

„אייך רוף אַלע אויפגעקלעהרטע סאָלדאַטען, אז זיי זאָלען פּער־לאָזען דעם קאָנגרעס!“

„קאָרנילאָוועץ, קאָנטר־רעוואָלוציאָנער, פראָוואָקאַטאָר!“ שרייט מען צו איהם. אין נאָמען פון די מענשעוויקעס ערקלעהרט הינטשוק, אז די איינציגע מעגליכקייט פאַר אַ פּריעדליכער לעזונג איז אנצור־הויבען פּערהאַנדלונגען מיט דער פראָוויזאָרישער רעגירונג, כדי צונויפצושטעלען אַ נייעם קאַבינעט, וועלכער וועט געפינען צוטרוי אין אַלע שייכטען פון דער געזעלשאַפט. עטליכע מינוט האָט ער ניט געקענט רעדען צוליעב דעם טומעל. ער האָט געמוזט דערהויבען זיין

שטימע און אויסשרייען די ווערטער, ווען ער האָט געלייענט די מענשעוויסטישע דעקלאַראַציע :

„אזוי ווי די באַלשעוויקעס האָבען געמאַכט אַ מיליטערישע קאָנ-
ספיראַציע מיט דער הילף פונ'ם פעטראָגראַדער סאָויעט און האָבען
זיך דערביי ניט קיין עצה געהאַלטען מיט אַנדערע גרופפּען און פּאַר-
טייען, געפינען מיר פאַר אונמעגליך צו פּערבלייבען אין קאָנגרעס און
ציהען זיך צוריק. מיר לאַדען איין די איבריגע גרופפּען, זיי זאָלען
פּאַלגען אונזער ביישפּיעל און זאָלען זיך פּערזאַמלען אין אַן אַנדער
פּלאַץ צו בעטראַכטען די לאַגע!“

„דעזערטיר!“ הערט זיך פון אַלע זייטען. אין דעם גרויסען טור-
מעל און גערודער האָט מען קוים געקענט הערען הענדעלמאַניען, ווען
ער האָט אין נאָמען פון די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען פּראָ-
טעסטירט געגען באַמבאַרדירען דעם ווינטער-פּאַלאַץ. „מיר זיינען
געגען אַזעלכע אַנאַרכיסטישע מעטהאָדען...“

נאָר וואָס ער האָט געענדיגט, איז אַ יונגער סאָלאַרט אַרויפגע-
שפרונגען אויף דער פּלאַטפאָרמע. ער האָט געהאַט אַן איידעל פנים
מיט ברענענדיגע אויגען, און האָט דראַמאַטיש אויפגעהויבען זיין
האַנד :

„חברים“, האָט ער אויסגעשריען, און באַלד איז געוואָרען שטילער
אין זאַל, „מיין פּאַמיליע איז פעטערסאָן. איך רעד אינ'ם נאָמען
פון דעם 2טען לעטישען שייסער-באַטאַליאָן. איהר האָט געהערט די
ערקלעהרונגען פון צוויי פּאַרטדעטער פון אַרמעע-קאָמיטעטען. די
דאָזיגע ערקלעהרונגען וואָלטען געהאַט אַ ווערט, אַזוי די רעד-
נער וואָלטען געווען פּאַרטדעטער פון דער
אַרמעע.“ בעגייסטערטע אַפּלאַדיסמענטען. „זיי פּאַרטדע-
טען אָבער ניט די סאָלאַרטען.“ דער רעדנער
דראָהט מיט זיין פּויסט. „די צוועלפטע אַרמעע האָט שוין לאַנג
געפּאָדערט, אַז מען זאָל אויסקלייבען אַ נייעם גרויסען סאָויעט און
אַ נייעם אַרמעע-קאָמיטעט, אָבער פּונקט ווי אייער צענטראַלער עקזע-
קוטיוו-קאָמיטעט האָט ניט געוואָלט רופּען די פּערטרעטער פון די
מאַסען, אזוי האָט אונזער קאָמיטעט ביז ענדע סעפטעמבער זיך אָב-
געזאָגט צו רופּען סאָלאַטען-פּאַרטדעטער. אויף אַזאַ אופן האָבען
די רעאַקציאָנערען געהאַט אַ מעגליכקייט אויסקלייבען זייערע

כלומרישטדיגע דעלעגאטען צו דעם קאָנגרעס. איך זאָג אייך איצטער
עפענטליך: די לעטישע סאָלדאטען האָבען שוין ניט איינמאָהל ער-
קלעהרט: „אויס רעזאָלוציעס, אויס דיסקוסיעס, מיר ווילען מעשים,
מיר מוזען האָבען די מאַכט אין אונזערע אייגענע הענד!“ זאָלען
אָט די אויך־מיר־דעלעגאטען פערלאָזען דעם קאָנגרעס! האָט קיין
מורא ניט, די אַרמעע איז מיט זיי!“

דער זאָל וויגט זיך פון ווילדע בעגייסטערטע געשרייען. נאָך
צוריק מיט עטליכע מינוט האָבען די דעלעגאטען זיך געוואַקעלט.
די געשעהענישען זיינען געגאַנגען צו שנעל. אין דרויסען האָט זיך
געהערט דאס קראַכען פון קאַנאָנען. אין אַ משך פון אַ גאַנצער שעה
איז אויף זיי געפאַלען פון דער טריבונע איין קלאַפּ נאָך דעם אַנדערען.
די קלעפּ האָבען זיי צוזאַמענגעשמידט אין איין קערפער, די זעלביגע
קלעפּ האָבען זיי אָבער אויך געבויגען צו דער ערד. איז דאָס אמת,
אַז זיי זיינען אַליין? איז דאָס אמת, אַז רוסלאַנד דערהויבט זיך
געגען זיי? איז דאָס אמת, אַז די אַרמעע געהט אויף פעטראָגראַד?
איז געקומען אָט דער יונגער סאָלדאַט מיט די ליכטיגע אויגען און
האַט גערעדט וואָס ער האָט געדאַרפט רעדען, און אין איין רגע האָבען
זיי אַלע געוואוסט, אַז דאָס איז אמת... דאס איז געווען די שטימע
פון די סאָלדאַטען! די אונרוהיגע מיליאָנען אַרבייטער און פויערים
אין סאָלדאַטסקע קליידער זיינען געווען פונקט די זעלביגע מענשען,
ווי די פאַרזאַמעלטע דעלעגאטען דאָ אין זאָל. זיי האָבען געפיהלט
גלייך ווי זיי, און האָבען געטראַכט דאָס זעלביגע וואס זיי...

נייע סאָלדאַטען רעדען. גזשעלשאַך רעדט וועגען די פראַנט-
דעלעגאטען. ער זאָגט, אַז נאָר מיט אַ זעהר קליינע מעהרהייט האָבען
זיי בעשלאַסען צו פערלאָזען דעם קאָנגרעס. ער דערצעהלט אויך, אַז
די באַלשעוויסטישע מיטגליעדער האָבען זיך איבערהויפט ניט בע-
טהייליגט אין דער אבשטימונג, ווייל לויט זייער מיינונג האט מען
זיך געדאַרפט פאַנאַנדערטהיילען וועדליג די פאָליטישע פאַרטייען און
ניט וועדליג די פאַרשיעדענע גרופּפען. „הונדערטע דעלעגאטען“,
האַט ער געזאָגט, „ווערען אויסגעקליבען ביים פראַנט אָהן דעם אַנטהייל
פון די סאָלדאַטען, ווייל די אַרמעע־קאָמיטעטען זיינען שוין מעהר ניט
קיין אמתיע פאַרטרעטער פון די סאָלדאַטישע מאַססען“. לוקיאַנאָו
רופט אויס: „אזוינע אָפיצירען, ווי חאַראַש און חּינמטשוק, קענען אויף

אזא קאנגרעס ניט פארטרעטען די ארמעע. זיי פארטרעטען נור די העכערע קאמאנדירען. די אמת'ע איינוואהנער פון די טראנשעען פערלאנגען מיט'ן גאנצען הארצען, אז די מאכט זאל איבערגעהן אין די הענד פון די סאוויעטען. זיי לייגען דערויף גרויסע האפנונגען.

עס איז געווען קלאהר, אז די שטימונג ענדערט זיך.

אבראמאווויטש, אינ'ם נאמען פון דער אידישער סאציאל-דעמאָ-קראטישער אָרגאניזאציע, „בונד“, איז ארויף אויף דער טריבונע. זיינע אויגען האָבען געבליצט הינטער שווערע ברילען און אליין האָט ער אזש געציטערט פאר כעס.

„דאָס וואָס ס'טהוט זיך איצט אין רוסלאַנד, איז אַ מוראדיגער אומגליק. דער „בונד“ איז איינפערשטאנען מיט דער דעקלאַראַציע פון די מענשעוויקעס און סאציאליסטען-רעוואָלוציאָנערען. די בונד דיסטען וועלען פערלאָזען דעם קאנגרעס!“ אבראמאווויטש האָט אויפֿ-געהויבען זיין קול און געמאכט אַ בעוועגונג מיט דער האַנד. „אונזער פפליכט פאַר'ן רוסישען פראָלעטאריאַט ערלויבט אונז ניט צו בלייבען דאָ און צו טראָגען די פעראַנטוואָרטליכקייט פאַר אַזוינע פאַרברע-כענס. צוליעב דער שיסעריי אויפ'ן ווינטער-פאלאץ האָט די שטאָרט-דומא, צוזאמען מיט די מענשעוויקעס און סאציאליסטען-רעוואָלוציאָ-נערען און דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון דעם פויעריס-סאָוועט, בעשלאָסען אומצוקומען מיט דער פראָוויזאָרישער רעגירונג, און ביי איהר בלייבען מיר! אונבעוואפּענטע וועלען מיר אַרויסשטעלען אונ-זערע בריסט פאַר די מאַשין-האַרמאַטען פון די טעראָריסטען... מיר לאַדען איין אַלע דעלעגאַטען צו דעם קאנגרעס...“ זיינע לעצטע ווערטער זיינען דערטרונקען געוואָרען אין אַ שטורם פון געשרייען, דראָהונגען און קללות. דער טומעל האָט זיך פּערוואַנדעלט אין אַ העלישען אויס-ברוך, ווען 50 דעלעגאַטען האָבען זיך אויפּגעהויבען פון די ערטער און זיך געלאָזט געהן צום טהיר.

קאַמענעוו האָט געקלונגען אין גלאַק און געשריען: „זיצט אויף די ערטער, חברים, מיר וועלען פאַרטזעצען אונזער אַרבייט!“ טראָציקי האָט זיך אויפּגעהויבען, אַ קאַלטער מיט אַ אומדערבאַרעמדיגען אויס-דרוק אויפ'ן פנים, און זיין רייכע שטימע איז געווען פול מיט גיפטיגער פּעראַכטונג: „די אַלע פּשרה-מאַכער, די אַזוי גערופּענע סאציאליסטען, די אַלע דערשראַקענע מענשעוויקעס, סאציאליסטען-

רעוואָלוציאָנערען, בונדיקטען... זאָלען זיי געהן, זיי זיינען ניט מעהר
ווי מיסט, וואָס וועט אַרײַנגעוואָרפען ווערען אין דעם מיסט־קאסטען
פון דער געשיכטע..."

אינים נאָמען פון די באַלשעוויקעס האָט ריזאָנאַז ערקלעהרט,
אַז לויט דעם פערלאַנג פון דער שטאַדט־דומא האָט דער מיליטערי־
שער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט געשיקט אַ דעלעגאַציע אָנצוהויבען
פריעדענס־פּערהאַנדלונגען מיט'ן ווינטער־פּאַלאַץ. „אויף אַזאַ אופן
האָבען מיר געמאָגן אַלעס מעגליכע צו פערמיידען בלוט־פּערגיסונג.“
מיר האָבען זיך געלאָזט געהן פּונם סמאָלני אינסטיטוט. אויף
אַ רגע האָבען מיר זיך אָבגעשטעלט אינים צימער, וואו עס האָט גע־
אַרבייט דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט. די אַרבייט
איז אָנגעגאַנגען מיט וואהנזיניגער שנעלקייט. פאַרסאָפּעטע קוריערען
זיינען אַלעמאָל אָנגעקומען און אַרויסגעלאָפּען פּונם צימער; קאָ־
מיסאַרען זיינען געשיקט געוואָרען אין די פּערשיעדענע טהיילען פון
שטאַדט מיט אַ מאַכט פון לעבען און טויט. די טעלעפּאָגראַפּען
האָבען גערוישט און געהודזשעט. אין אַ רויך פון פאַפּיראַסען זיינען
געזעסען צושוּיבערטע מענשען איבער אַ קאַרטע פון פּעטראָגראַד.
נאָר נידריג איז געהאַנגען אַ עלעקטריש לעמפּעל אונטער אַ טונקעלען
אַבאַזשור... טאָוואַרישטש יאָזעפּאָוו דוכווינסקי, אַ שמיכלענדיגער
יונגער מענש מיט אַ מאַסע ליכטיג־געלביכע האָר, האָט אונז אָנ־
געשריעבען נייע דאָקמענטען. מיר זיינען אַרויסגעגאַנגען אינדרויסן.
די נאַכט איז געווען קאַלט. דער פּלאַץ פאַר'ן סמאָלני איז געווען
אָנגעפּילט מיט אויטאָמאָבילען, וואָס זיינען אָנגעקומען און אָבגע־
פּאַהרען יעדע רגע. דאָס ווייטע קראַכען פון האַרמאַטען האָט זיך
אויסגעמישט מיט'ן נאָהענטען גערויש פון אויטאָמאָבילען. אַ גרויסער
מאָטאָר־וואָגען איז געשטאַנען ניט ווייט און געציטערט פון דעם
אַטהעמען פון דער מאַשין. אויפ'ן וואָגען האָט מען געלייגט גרויסע
בינטלאַך. „וואוהין פּאַהרט איהר?“ האָב איך אויסגעשריען. „מיר
פּאַהרען איבער דער גאַנצער שטאַדט, אומעטום“, האָט געענטפּערט
אַ ניעדריגער אַרבייטער מיט אַ פּרעהליכען שמיכלעל און מיט ברייטע
בעגייסטערטע בעוועגונגען.

מיר האָבען איהם געוויזען אונזערע דאָקומענטען. „קומט מיט
אונז“, האָט ער געזאָגט, „אָבער געדענקט, מען וועט מסתמא שיסען“.

מיר האָבען זיך אַרויפגעדראַפּעט אויפ'ן וואָגען. דאָס הענטל האָט געגעבען אַ קנאַק, דער גרויסער אויטאָמאָביל האָט זיך אַ ריס געטהאָן פאַראויס, מיר אַלע האָבען זיך אַ בויג געטהאָן אויף הינטען און שיער ניט אומגעפאַלען אויף די וועלכע זיינען געזעסען הינטער אונז. שנעל, שנעל איז די מאַשין דורכגעפאַהרען לעבען גרויסען פייער ביים טויער, לעבען דעם אַנדערען פייער ביים אויסוועניגסטען טויער, לעבען די בעוואַפענטע אַרבייטער, וואָס זיינען געזעסען אַרום די ברענענדיגע שייטלאַך האַלץ מיט גליהענד־דרויטע פּנימיער. שנעל האָט די מאַשין זיך אַ לאָז געטהאָן איבער סאוואַרָאָוסקי פּראָספעקט. איינער פון די אַרבייטער האָט אַראַבגעריסען די שטריקלאַך פון אַ בינטעל און אָנגעהויבען וואַרפען הויפענס פאַפיער אין דער לופט אַריין. מיר האָבען געטהאָן דאָס זעלביגע. און אזוי זיינען מיר געפאַהרען: די מאַשין האָט זיך געוועגט פון איין זייט אויף דער אַנדערער, זיך אַריינגעריסען אין די פינסטערע גאַסען און געלאָזט הינטער זיך אַ שטראָם פון פאַפיער, וואָס האָט זיך געדריעהט און געווירבֿעלט. די שפעטע פּערבייגעהער האָבען זיך אַבגעשטעלט און אויפגעהויבען די פאַפיערלעך. די פאַטרוולען, וואָס זיינען געשטאַנען אַרום די פייערס אויף די ווינקלען גאַסען, זיינען אַרויסגעלאַפּען מיט אויסגעשטרעקטע הענד צו כאַפּען די פּראָקלאַמאַציעס. פון צייט צו צייט זיינען פאַר דעם אויטאָמאָביל אויסגעוואַקסען בעוואַפענטע מענשען, וואָס האָבען אויפגעהויבען די ביקסען און געשריען: „סטאַי!“ אָבער אונזער שאַפּער האָט זיי עפעס געשריען, וואָס מיר האָבען ניט געקענט פּער־שטעהן, און האָט געאַיילט ווייטער.

איך האָב גענומען איינע פון די פּראָקלאַמאַציעס און האָב דורכ־געלעזען ביים ליכט פון די לאַמטערנס:

„צו די בירגער פון רוסלאַנד.

„די פּראָוויזאָרישע רעגיערונג איז אַראַבגעזעצט. די מלוכה מאַכט איז איבערגעגאַנגען אין די הענד פון דעם מיליטערישען רע־וואַלוציאָנערען קאָמיטעט, וואָס ער איז אַן אָרגאַן פון דעם פּעטראָ־גראַדער סאָויעט פון אַרבייטער־ און סאָלאַדאַטען־דעפּוטאַטען. דער מיליטערישער רעוואַלוציאָנערער קאָמיטעט שטעהט אָן דער שפיץ פון דעם פּעטראָגראַדער פּראָלעטאַריאַט און גאַרניזאָן.

„די זאך, פאַר וועלכע דאָס פּאָלק האָט געקעמפּט: אַז מען

Отъ Военно - Революціоннаго Комитета при Петроградскомъ Совѣтѣ
Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.

Къ Гражданамъ Россіи

Временное Правительство низложено. Государственная власть перешла въ руки органа Петроградскаго Совѣта Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ Военно-Революціоннаго Комитета, стоящаго во главѣ Петроградскаго пролетариата и гарнизона.

Дѣло, за которое боролся народъ: немедленное предложеніе демократическаго мира, отмена помѣщичьей собственности на землю, рабочій контроль надъ производствомъ, созданіе Совѣтскаго Правительства — это дѣло обезпечено.

**ДА ЗДРАВСТВУЕТЪ РЕВОЛЮЦІЯ РАБОЧИХЪ, СОЛДАТЪ
И КРЕСТЬЯНЪ!**

*Военно-Революціонный Комитетъ
при Петроградскомъ Совѣтѣ
Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ*

25 октября 1917 г. 19 ч. утра.

Proclamation of the Fall of the Provisional Government, issued by the Military Revolutionary Committee on the night of November 7th (our calendar), which we helped to distribute from a motor-truck just after the surrender of the Winter Palace.

זאל תיכף פארשלאָגען אַ דעמאָקראַטישען פּריעדען, אָבשאַפּען דאָס פּריצ'ישע אייגענטום אויף דער ערד, איינפיהרען אַן אַרבייטער-קאָנטראָל איבער דער פּראָדוקציע, בעשאַפּען אַ סאָויעט-רעגירונג, — דאָס איז איצט געזיכערט.

„זאל לעבען די רעוואָלוציע פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים!“

„דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט בייים פעטראָגראַדער סאָויעט פון אַרבייטער און סאָלדאַטען-דעפּוטאַטען.“

לעבען מיר אויפ'ן אוטאָמאָביל איז געזעסען אַן אַרבייטער, אַ קאַסאַקער יונג, מיט אַ מאָנגאָלישען פנים און מיט אַ קאווקאַזישער פאַפּאַכע אויפ'ן קאָפּ, האָט ער אויסגעשריען: „פּאַרויכט, אָט אַ דאָ שיסען די פּראָוואָקאַטאָרס שטענדיג פון די פענסטער.“ מיר האָבען זיך אויסגעדריעהט צום זנאַמענסקי פּלאַץ, וואו אַלעס איז געווען פינסטער און אומבעוועגליך. מיר האָבען זיך פּערקירעוועט לעבען טרובעצקאָיִם מגושמ'דיגער סטאַטוע און זיך אַריינגעלאָזט אין דעם ברייטען געווסקי. דריי פון אונז זיינען געשטאַנען פּאַרטיג מיט ביקר סען אין די הענד און געקוקט אין די פענסטער פון די הייזער. הינטער אונז זיינען די גאַסען איצט געווען פול מיט לעבען. מענשען זיינען געלאָפּען, זיך אָנגעבויגען און געכאַפּט די פאַפּיערלעך. מיר האָבען שוין מעהר ניט געקענט הערען דאָס קראַכען פון די האַרמאַטען. וואָס נעהענטער מיר זיינען צוגעפּאַהרען צום ווינטער-פּאַלאַץ, אַלץ רוהיגער און פאַרלאָזענער האָבען אויסגעזעהן די גאַסען. די שטאָרט-דומא איז געווען העלל'בעלויכטען. הינטער איהר האָבען מיר דערזעהן אַ טונ-קעלע מאַסען-מענשען און אַ שורה מאַטראָזען. די מאַטראָזען האָבען אויפגעהויבען אַ ווילדען געשריי, אַז מיר זאָלען זיך אָבשטעלען. די מאַשין האָט אָנגעהויבען פּאַהרען לאַנגזאַמער, און מיר זיינען אַראָב-געקראַכען. דאָס וואָס מיר האָבען אויסגעפונען איז באַמת געווען מערקווירדיג. פונקט אויפ'ן ווינקעל פון דעם יעקאַטערינינסקי קאַנאַל, אונטער אַ העלער עלעקטרישער זונן, האָט אַ קאָרדאָן פון בעוואַפּענטע מאַטראָזען זיך אויסגעצויגען איבער געווסקי פון איין זייט צו דער אַנדערער און פּערשפּאַרט דעם וועג פאַר אַן עולם פון אַזוינע פיער הונדערט מענער און פרויען. אייניגע פון די מענער זיינען געווען

אנגעטהאן אין פראקען, די פרויען אין רייכע קליידער. דאָ און דאָרט
האָבען זיך דורכגעוואָרפֿען אָפּזירען. הכלל, דאָס איז געווען אַ פֿער-
שיידענארטיגער עולם פון פֿערשיידענע קלאַסען מענשען. צווישען
עולם האָבען מיר דערקענט אַ סך דעלעגאַטען פֿונ'ם קאָנגרעס, פֿיהרער
פון די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטען-דעוואָלוציאָנערען. דאָרט איז
געווען דער מאַגערער אַווקסענטיעוו מיט דער רויטער באָרד, דער
פאָרויצענדער פון דעם פֿויעריס-סאָוויעט; סאָראָקין, קערענסקי'ס
רעכטע האַנד; הינטשווק; אַבראַמאָוויטש; אָן דער שפיץ פון אַלע איז
געווען דער אַלטער גראָהער שריידער, דער שטאַרט-גאַלאָוואַ (מעיאָר)
פון פֿעטראַגראַד, און פֿראַקאָפּאָוויטש, דער שפּייז-מיניסטער אין דער
פֿראָוויזאָרישער רעגירונג. פֿראַקאָפּאָוויטש'ן האָט מען דעם פֿריהר
מאָרגען געהאַט געווען אַרעסטירט און נאָכדעם וויעדער בעפֿרייט.
איך האָב בעמערקט מאַלקיניען, אַ רעפּאָרטער פון אַ צייטונג. „מיר
געהען צום ווינטער-פּאַלאַץ צו שטאַרבען דאָרט“, האָט ער אויסגע-
שריען מיט אַ מאָדנער שמחה. דער עולם איז געשטאַנען שטיל, נאָר
די פּאָדערשטע האָבען עפעס גערעדט מיט אויפגערעגטע שטימען.
שריידער און פֿראַקאָפּאָוויטש האָבען גע'טענה'ט מיט אַ געוונדען
מאַטראָז, וואָס האָט, קענטיג, געקאָמאַנדעוועט איבער די איבעריגע.
„מיר פֿערלאַנגען פון אייך איהר זאָלט אונז דורכלאָזען“, האָבען
זיי געשריען: „איהר זעהט דען ניט, אַז די חברים קומען פֿונ'ם
סאָוויעטען-קאָנגרעס. אָט זיינען זייערע בילעטען. מיר געהען צום
ווינטער-פּאַלאַץ“.

דער מאַטראָס האָט ניט געוואוסט וואָס צו טהאָן. ער האָט
געקראַצט דעם קאָפּ מיט זיין גרויסער לאַפּע און געקנייטשט דעם
שמערען. „עס איז דאָ אַ בעפעהל פֿונ'ם קאָמיטעט, אַז מען זאָל
קיינעם ניט דורכלאָזען צום ווינטער-פּאַלאַץ“, האָט ער געוואָרטשעט.
„וואָס זשע טהוט גען, וועל איך שיקען אַ טאָוואַרישטש טעלעפּאָ-
נירען אין סמאָלני“.

„אָבער לאָזט אונז דורך, איהר זעהט דאָך — מיר זיינען ניט
בעוואַפֿענט. מיר וועלען סיי ווי דורכגען, צו איהר לאָזט אונז צו
ניט“, — האָט דער אַלטער שריידער געשריען אין גרויס אויפֿרגונג.
„עס איז דאָ אַ בעפעהל...“ האָט דער מאַטראָס אונצופֿריעדען
זיבערגע'חזר'ט.

„נו, מאָ שישט אונז, אויב איהר ווילט! מירן סיי ווי געהן!
פאַרווערטס!“ האָט זיך געלאָזט הערען פון אלע זייטען. „מיר זיינען
גרייט צו שטאַרבען, אויב איהר האָט דעם מוטא צו שישען אויף
רוסישע, אויף חברים! מיר וועלען אויפדעקען אונזערע בריסט פאַר
איערע ביקסען!“

„ניין“, האָט דער מאַטראָס געזאָגט מיט עקשנות, „איך קען אייך
ניט דורכלאָזען.“

„וואָס וועט איהר פאַהרט טהאָן, אויב מיר געהען ווייטער?
וועט איהר שישען?“

„ניין, איך קען ניט שישען אויף אונבעוואַפּענטע מענשען. איך
קען ניט שישען אויף רוסישע, וואָס האָבען ניט קיין ביקסען...“

„מיר וועלען געהן ווייטער, וואָס קענט איהר טהאָן?“
„מיר וועלען עפעס טהאָן“, האָט דער מאַטראָס געענטפּערט, קענ-
טיג אלליין ניט וויסענדיג ווי זיך אויסצודרעהען. מיר קענען אייך
ניט דורכלאָזען. מיר וועלען עפעס טהאָן.“

„וואָס וועט איהר טהאָן, נו, אדרבא, וואָס וועט איהר טהאָן?“
אַן אַנדערער איז צוגעקומען. ער איז געווען זעהר בייז. „מירן
איך שמייסען, אָט וואָס!“ האָט ער אויסגערוּפּען מיט אַ סך ענערגיע,
„און אויב מען וועט דאַרפּען, וועט מען שישען אויך. געהט אַהיים
און לאָזט אונז צורוה.“

אַ געשריי פון צאָרן און עמפּערונג האָט זיך געלאָזט הערען פון
אלע זייטען. פּראַקאָפּאָוויטש איז אַרויפגעקראַכען אויף עפעס אַ מין
קעסטעל, געמאַכט מיטן שירם און געהאַלטען אַ רעדע:

„חברים און בירגער“, האָט ער געזאָגט, „מען ניצט געגען אונז
גראַבע געוואַלט. מיר קענען ניט דערלאָזען, אַז אונזער אונשולדיג
בלוט זאָל פּאַלען אויף די הענד פון אָט די אונוויסענדע מענשען.
עס איז נידריגער פון אונזער ווירדע, אַז מיר זאָלען זיך לאָזען שישען
אין מיטען נאַם דורך די ערשטע בעסטע סטרעלאָטשניקעס (*). לאָמיר

(* דזשאן ריעד בעמערקט דערביי אין זיין בוך, אַז ער פּערשטעהט
ניט וואָס פּראַקאָפּאָוויטש האָט געמיינט מיט דעם וואָרט „סטרעלאָטשניק“.
סטרעלאָטשניק איז אויף ענגליש אַ סוויטשמען, אַ פּשוט'ער אַרבייטער.
וועלכער פיהרט איבער די צוגען פון איין פאַר רעלטען אויף די צווייטע.
זיין אַרבייט איז ניט מעהר ווי אַנקוועטשען אַ הענטעל, וואָס פּעראייניגט

זיך אוממקעהרען צו דער דומא און לאָמיר בעטראַכטען די בעסטע מיטלען, ווי צו ראַטעווען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע“.

אין ווירדיגער שטילקייט האָט די פּראָצעסיע זיך אויסגעדריעהט איז אַוועק איבער נעווסקי, פיער אין אַ רייה. מיר האָבען אויסגעניצט דעם מאָמענט, ווען די וועכטער זיינען געווען פערנומען מיט שריידערין און זיינע חברים, מיר האָבען זיך דורכגעגנבעט דורך דעם קאָרדאָן און אַוועקגעלאָזט צום ווינטער־פּאַלאַץ. דאָ איז געווען פינסטער, חושך, קיין לעבעדיגע מענשען האָט מען ניט געזעהן, נאָר גרופען סאָלדאטען און רויטע גוואָרדעיצעס זיינען געשטאַנען אויף דער וואַך, און אין זייער האַלטונג איז געווען טיעפער ערנסט און געשפּאַנטע אויפּמערקזאַמקייט. פאַר'ן קאַזאַנסקי סאַבאַר איז אַ דריי־אינטשיגער פּעלד־האַרמאַט געלעגען אינמיטען גאַס, אַביסעל אויסגעדריעהט אָן אַ זייט נאָך דעם לעצטען שאָס, וואָס מען האָט אַרויסגעלאָזט איבער די דעכער. לעבען יעדער טהיר זיינען געשטאַנען סאָלדאטען און שטיל גערעדט און געקוקט צו דער פּאָליצייסקי בריק. איך האָב געהערט אַ שטימע זאָגענדיג: „מעגליך, אז מיר האָבען שלעכט געהאַנדעלט...“ אויף יעדען ראָג האָבען פּאַטרולען אָבגעשטעלט אַלע פאַרבייגעהער. די פּאַטרולען זיינען בעשטאַנען פון געווענהליכע סאָלדאטען; דער קאָמאַנדיר איז כּסדר געווען אַ רויטער גוואָרדעיעז.

קיין שיסעריי האָט זיך מעהר ניט געהערט. ווען מיר זיינען געקומען צו מאָרסקאַיאַ, האָט אימיצער אויסגעשריען: „די יונקערס האָבען געלאָזט וויסען, אז מיר זאָלען קומען צו זיי און זיי פאַרנעהמען“. עס האָבען זיך געהערט קאָמאַנדע־רופען. אין דער פינסטער האָב איך געזעהן, ווי עס רוקט זיך אַ דונקעלע מאַססע. אַלע האָבען

די רעלסען. אין דעם אַלמען רוסלאַנד, אונטער ניקאָלאַיעו, איז געווען אַ מנהג, אז טאָמער האָט זיך געמראָפען אָן אייזענבאַהן־קאַמאַסטראָפע, האָט מען בעשולדיגט ניט די באַהן־פּערוואַלטונג און ניט דאָס גאַנצע סיסטעם. נאָר דעם סטרעלאַמשניק. אַ פנים דאָס זעלביגע האָט פּראָקאפּאוויטש אויך געמיינט מיט דעם סטרעלאַמשניק פון דער רעוואָלוציע: אַ מענש פון דער מאַסע, וועלכער פּערשמעהט ניט וואָס ער טהוט, און קען ניט זיין פּעראַנט־וואַרטליך פאַר די בעפעהלען פון די פיהרער. דער איבערזעצער.

געשוויגען, נור די פיס האָבען געקלאַפּט אָן בריק און די ביקסען האָבען זיך געשטויסען איינע אָן דער צווייטער. מיר האָבען זיך אַוועקגע-לאָזט מיט די סאָלדאַטען.

ווי אַ שוואַרצע טייך האָבען מיר זיך אַריינגעגאַסען דורך דעם רויטען טויער. ניט געווען ניט קיין פריידגעשריי, ניט קיין געזאַנג. איינער אין די פּאָדערשטע רייהען האָט שטיל געזאָגט: „פּאַרזיכט, חברים. גלויבט זיי ניט; זיי וועלען געוויס שיסען.“ ווען מיר זיינען אַרויס אויפ'ן פּלאַץ, האָבען מיר זיך געלאָזט לויפען. די קעפּ האָבען מיר געהאַלטען אָנגעבויגען, און אַליין האָבען מיר זיך גע-טוליעט איינער צום צווייטען. פּלוצלונג האָבען מיר זיך אַלע צו-נויפגעקוועטשט הינטער דעם פיעדעסטאַל פון דער אַלעקסאַנדראָווסקע קאַלאָנע.

„וויפיעל פון אייך האָבען זיי געטויט?“ האָב איך זיי געפרעגט.
 „איך ווייס ניט. עפעס אַ צעהן...“

געווען איז אויפ'ן פּלאַץ עטליכע הונדערט מאַן. אייניגע מינוט זיינען זיי אַזוי געשטאַנען צונויפגעפרעסט אין דער פינסטער. פּלוצ-לונג האָבען זיי זיך דערפיהלט זיכערער און האָבען זיך וויעדער אַ לאָז געטהאָן פּאַרווערטס. קיינער האָט ניט געקאָמאַנדעוועט, אַלעס האָט זיך געטהאָן פון זיך אַליין. ביים שיין פון די לאַמפען, וואָס האָט אַרויסגעשטראַהלט דורך אַלע פענסטער פּונם ווינטער-פּלאַץ, האָב איך געזעהן, אַז די ערשטע צוויי אָדער דריי הונדערט זיינען געווען רויטע גוואַרדעיצעס. נאָר עטליכע סאָלדאַטען האָבען זיך דורכגעוואָר-פען אין די ערשטע רייהען. מיר האָבען אַרויפגעקלעטערט אויף אַ באַריקאָדע פון געהילץ, נאָכדעם זיינען מיר אַראַבגעשפרונגען און זיך אָנגעשטויסען אָן אַ הויפען ביקסען, וואָס די יונקערס האָבען אַוועק-געוואָרפען. מיר האָבען אַלע אויסגעשריען אין אַ זיעגס-פרייד. אויף ביידע זייטען פון דעם הויפט-אַריינגאַנג זיינען אַלע טהירען געווען ברייט געעפענט. ליכט האָט זיך געגאַסען דורך זיי, און פון דעם גרויסען בנין האָט זיך ניט געהערט קיין איינציגע שטימע.

אַ כוואַליע מענשען האָט אונז אַריינגעצויגען רעכטס אין אַ גרוי-סען לעדיגען צימער מיט אַ געוועלכטער דעק. דאָס איז געווען דער קעלער פּונם מזרח-פּליגעל, פון וואַנען עס האָט זיך אָנגעהויבען אַ גאַנצער קנול פון קאַרידאָרען און טרעפּ. עטליכע ריעזיגע קאַסטענעס

זיינען געשטאנען ארום און ארום. די רויטע גווארדעיצעס און די סאָלדאטען האָבען זיך מיט ווילדער ענערגיע אַ וואָרף געטהאָן אויף די קאָסטענס, זיי אויפגעבראָכען מיט די די פריקלאָדען פון זייערע ביקסען און גענומען אַרויסשלעפען טעפּיכער, פּאַרהענגען, ליינווענד, פּאַרצעלייענע טאַצען, גלאָזוואַרג... איינער האָט אַרומגעשפּאַצירט מיט גרויס גאָה, האַלטענדיג אַ בראָנזענעם זייגער אויף זיין אַקסעל; אַן אַנדערער האָט געפונען אַ בוקעט פון פּאַווע־פּעדערען און האָט איהם אַריינגעשטעקט אין זיין קאַרטון. חברה האָבען זיך נור וואָס געהאַט גענומען צום פּאַגראַם, ווען אימיצער האָט אויסגעשריען: „חברים, טשעפעט ניט קיין זאך! נעהמט ניט קיין זאך! דאָס איז אייגענטהום פון פּאָלק!“ באַלד האָבען צוואַנציג שטימען גענומען איבערחורין: „טשעפעט ניט, טשעפעט ניט! לייגט אַוועק צוריק וואָס איהר האָט גענומען... דאָס אייגענטום פונם פּאָלק...“ הענד האָבען זיך אויפגעהויבען און אָנגעכאַפט די רויבער. די טהייערע טעפּיכער און גאַבלענען האָט מען אַרויסגעריסען פון די הענד. צוויי סאָלדאַט־טען האָבען צוגענומען דעם בראָנזענעם זייגער. שנעל, אָהן אַ סדר, האָט מען אַריינגעשטופּט די זאַכען צוריק אין די קאָסטענס אַריין; אייניגע האָבען זיך אַוועקגעשטעלט היטען דאָס אייגענטהום פונם פּאָלק. אַלצדינג איז פּאַרגעקומען אָהן אַ שום בעפעהל, נור דורכין פרייען ווילען פון די דערבייגעוועזענע מענשען. איבער די קאַרי־דאָרען און אויף די טרעפּ האָט מען געקענט הערען שטימען, וואָס האָבען פּערקלונגען אין דער ווייט: „רעוואָלוציאָנערע דיסציפּלין“, „אייגענטהום פונם פּאָלק...“

מיר האָבען זיך אַוועקגעלאָזט צום לינקען אַריינגאַנג אין דעם מערב־פּליגעל פונם פּאַלאַץ. אויך דאָרט איז שוין געווען איינגעפיהרט אַרדנונג. „רייניגט אָב דעם פּאַלאַץ“, — האָט געשריען אַ רויטער גווארדעיעז, אַרויסשטעקנדיג זיין קאַפּ דורך אַן אינוועניגסטער טהיר. „קומט, חברים, לאָמיר ווייזען, אַז מיר זיינען ניט קיין גנבים און באַנדיטען. זאָל יעדער איינער פּערלאָזען דעם פּאַלאַץ, אַ חוץ די קאָמיסאַרען, און זאָל מען וואַרטען, ביז מיר וועלען אויפשטעלען אַ וואַך!“

צוויי רויטע גווארדעיצעס, אַ סאָלדאַט און אַן אָפיציר, זיינען געשטאַנען מיט די רעוואָלוציערען אין די הענד. אַן אַנדער סאָלדאַט

איז געזעסען ביי א טיש הינטער זיי מיט א פען און פאפיער. גע-
שרייען: „ארויס פונם פאלאץ“, האבען זיך געלאזט הערען אינ-
וועניג פון אלע זיימען. די רעוואלוציאנערע ארמעע האט זיך גע-
נומען ארויסגיסען דורך דער טהיר, זיך געשטויסען, גערעדט, געצמ-
פערט. יעדען איינעם האט דער זעלבסטרבעשטימטער קאמיטעט אָב-
געשטעלט, ארומגעטאפט פון אלע זיימען, אויסגעליידיגט זיינע קע-
שענעס און ארונטערגעקוקט הינטער זיין שינעל. אויב מען האט
געפונען א זאך, וואָס האט על פי שכל ניט געקענט געהערען דעם
רעוואלוציאנער, האט דער סאלדאט ביים טיש דאָס פארשריעבען
אויף פאפיער און דעם מאן האט מען אוועקגעשלעפט אין א קליינעם
רערבייאגען צימערל. אויף אזא אופן האט מען פארכאפט א מאסע
העכסט מערקווירדיגע זאכען: סטאמועטקעס, פלעשלעך מיט טינט,
בעטדעקען מיט אויסגענעהטע קיזערליכע מאָנאָגראמען, ליכט, א
קליינע אוילגעמעלד, קלעקפאפיער פאר א שרייבטיש, שווערדען
מיט גילדערנע הענטלעך, שטיקלעך זיף, אלערליי קליידער, קאלררעס.
איין רויטער גווארדעיץ האט געהאט מיט זיך דריי בוקסען, — איינע
זיינע און צוויי האט ער צוגענומען ביי די יונקערס; אן אנדערער
האט געטראָגען פיער דיקע פּאַרטפעלען אָנגעשטאָפט מיט געשריעבענע
דאָקומענטען. די שולדיגע האָבען ענטוועדער אָבגעגעבען די זאכען
מיט א ברונזער מינע, אָדער זיי האָבען זיך געבעטען ווי קליינע
קינדער. דער קאָמיטעט האָט גע'טענה'ט, אז גנב'ענען איז ניט
ווירדיג פאר די קעמפפער פונם פּאַלק. די מיטגליעדער פונם קאָ-
מיטעט האָבען גערעדט אלע מיט אַמאָל. אָפט האָט געטראָפען, אז
א בחור, וואָס מ'האָט איהם אָקאָרשט געכאָפט ביי דער האַנד, איז
טאָקע אויפ'ן שמעל געוואָרען אַ חטאים זוכער און גענומען העלפען
בעטאָפען זיינע חברים.

יונקערס האָבען אָנגעהויבען אַרויסגעהן, דריי און פיער אין אַ
גרופע. דער קאָמיטעט האָט זיך צו זיי גענומען מיט אַ בעזונדערען
חשק, בעזוכט זייערע קליידער און דערביי געמאַכט אלערליי בעמער-
קונגען, ווי „אַה, פּראָוואָקאָטאָרס! קאַרנילאָווצעס! קאַנטראָדעוואָ-
לוציאַנערען! פּאַלקס-מערדער!“ אָבער קיין שלעכטס האָט מען די
יונקערס ניט געטהאָן, כאָטש יענע האָבען זיך דערפאַר זעהר געשראָ-
קען. אויך ביי די יונקערס זיינען די קעשענעס געווען אָנגעשטאָפט

מיט פערקאפטע זאכען. אלעס האָט דער שרייבער פערצייכענט אויף פאפיער, און די זאכען האָט מען אוועקגעטראָגען אין דעם קליינעם צימערל... די יונקערס האָט מען ענטוואָפענט. „נו, וועט איהר איצט אויפהויבען אייער געוועהר געגען פאָלק?“ האָבען שטימען צו זיי געשריען. „ניין“, האָבען די יונקערס געענטפערט איינער נאָכין אַנדערען. דאָן האָט דער קאָמיטעט זיי געלאָזט געהן. מיר האָבען געפרעגט, צו מיר קענען אַריינגעהן אינוועניג. דער קאָמיטעט האָט זיך געוואַקעלט, אָבער איינער, אַ געזונדער רויטער גוואַרדעיעז, האָט פעסט געענטפערט, אז מען טאָר ניט. „ווער זייט איהר אייגענט-ליך?“ האָט ער געפרעגט. „פון וואַנען ווייס איך, אז איהר זייט ניט קערענסקיים?“ (מיר זיינען געווען פינף קאָרעספּאָנדענטען, צוויי פון אונז פרויען).

„פּאָזשאַלויסטאַ, טאַוואַרישטישי“ (זייט זיך מטריח, חברים). אַ סאָלאַט און אַ רויטער גוואַרדעיעז האָבען זיך בעוויזען אין טהיר און געבעטען דעם עולם אָבטרעטען אָן אַ זייט. הינטער זיי האָבען זיך בעוויזען אַנדערע וואַך-לייט מיט באַיאַנעמען אויף די ביקסען. נאָכ-דעם זיינען דורכגעגאַנגען איינער נאָכין אַנדערען אַ האַלב טויז אַרעסטירטע אין ציווילע קליידער. דאָס זיינען געווען די מיטגלידער פון דער פּראָוויאָרישער רעגירונג. דער ערשטער איז אַרויסגעגאַנגען קישקין מיט אַן אויסגעצויגענעם בלייכען פנים; נאָך איהם רוטענ-בערג, אַ בייזער, מיט די אויגען צו דער ערד; הינטער איהם איז געגאַנגען טערעשטישענקאָ און געוואַרפען שאַרפע בליקען אַרום און אַרום; פערבייגעהענדיג האָט ער אויף אונז אַנגעשטעלט זיינע קאַל-טע אויגען... די אַרעסטירטע זיינען אַלע דורכגעגאַנגען לעבען אונז; די זעגרייכע רעוואָלוציאַנערען זיינען זיך צונויפגעלאָפּען קוקען אויף זייער בייז וואונדער. מען האָט אונצופריעדען געוואַרטשעט דאָ און דאָרט, אָבער קיין שלעכטס האָט מען די מיניסטאַרען ניט געטהאָן. שפעטער זיינען מיר געוואָהר געוואָרען, אז ערשט אין גאָס האָט זיי דער עולם געוואַלט לינטשען און מען האָט אויף זיי געשאַסען אויך, נאָר די מאַטראָסען האָבען זיי געראַטעוועט און זיי בשלום געבראַכט אין דער פּעטראָפּאָלואָווסקע פעסטונג.

מיר האָבען אויסגעניצט די געלעגענהייט און אַריינגעשפּאַצירט אין פּאַלאַז. מענשען זיינען נאָך אַרומגעגאַנגען אַהין און אַהער.

ארומגעזוכט אלץ נייע צימערען אין דעם ריזיגען בנין, געוואָלט אויס-
געפינען, צו עס איז ניטאָ קיין בעהאַלטענע יונקערס, וואָס זאָלען
נאָך גרייט זיין צו שיסען. אזוינע איז ניט געווען. מיר האָבען זיך
אויפגעהויבען אויף די טרעפּ און געוואַנדערט פון איין צימער אין
צווייטען. אין יענעם טייל פּאַלאַץ האָבען זיך געפונען אויך אנדערע
אַבטהיילונגען פון רעוואָלוציאָנערען, וועלכע זיינען אַריינגעגאַנגען
פון דער זייט פון דער נעוואַ. די בילדער, סטאַטוען, גאַבעלענען און
טעפיכער פון די גרויסע אָפיציעלע זאָלען זיינען געבליבען אונגע-
ריט. אָבער אין די קאַנצעלאַריעס האָט מען אויסגעלעדיגט אַלע
שרייב־טישען און שרענק, פּאַפּיערען זיינען געווען פּאַנאָדערעגוואָר-
פען איבער דער פּאַרלאָגע, און אין די וואוי־צימערען האָט מען אַראָב-
גענומען די דעקען פון די בעמען און געעפענט די גאַרדעראָבען. גיכער
פון אַלצדינג האָט מען זיך געוואָרפען אויף קליידונג, ווייל די אַרביי-
טער האָבען דאָס זעהר שטאַרק געדאַרפט האָבען. אין איינעם פון די
צימערען איז געווען אָנגעשטעלט אַ סך מעבעל. ווען מיר זיינען
אַריינגעקומען, האָבען מיר געזעהן ווי צוויי סאָלדאַטען רייסען אַראָב
דעם טהייערען שפּאַנישען לעדער פון די פּאַטעלען. זיי האָבען אונז
געזאָגט אז פון דעם לעדער וועלען זיי מאַכען שטיוועל.

די אַלמע באדיענטע פון דעם פּאַלאַץ, אין זייער בלאָה־רויט-
גאָלדענע מונדירען, זיינען געשטאַנען אַרום און אַרום און נערווען
איבערגע'חזרט, אויס לויטער געוואָנהייט: „ניין, באַרין. ניין, באַרין.
איהר טאָרט ניט אַריינגעהן, עס איז פּאַרבאָטען...“ ענדליך זיינען
מיר אַריינגעקומען אין דעם גרויסען זאַל, בעפּוצט מיט גאָלד און
מאַלאַכטי און רויטע פּלושענע פּאַרהאַנגען, וואו די מיניסטאַרען האָבען
אַנגעהאַלטען זייער זיצונג אַ גאַנצען טאָג און אַ גאַנצע נאַכט און
וואו די שווייצאַרען האָבען זיי אַרויסגעגעבען די רויטע גוואַרדעיצעס.
דער לאַנגער טיש אונטער'ן גרינעם געוואַנד האָט אויסגעזעהן פּונקט
ווי אין דער מינוט, ווען מען האָט זיי אַרעסטירט. פאַר יעדען לעדי-
גען שטוהל איז געווען טינט, פּעדער און פּאַפּיער. די בויגענס זיינען
געווען בעשריעבען דאָ און דאָרט: דאָס האָט מען נאָך געפּלאַנעוועט,
וואָס צו טהאָן, געפרוואוט שרייבען אויפּרופּען און מאַניפּעסטען.
מעהרסטענס האָט מען דאָס אַלעס וויעדער אויסגעמעקט, ווייל מען
האָט איינגעזעהן, אז עס איז נוצלאָז. אויף אייניגע בויגענס האָבען

מיר געזעהן געאָמעטרישע פיגורען. דאָס האָבען די מיניסטאַרען זיי געמאַהלען, אַלויין ניט וויסענדיג וואָס זיי טהוען, בשעת זיי זענען געזעסען און זיך איינגעהערט אין די רעדעס פון זייערע קאָלעגען און אין זייערע פּאַנטאַסטישע פּלענער. צום אנדענקען האָב איך גענומען איינעם אַזאַ בויגען מיט קאָנאָוואַלאָוו'ס האַנדשריפט. דער בויגען האָט זיך אָנגעהויבען מיט די ווערטער: „די פּראָוויזאָרישע רע- גיערונג רופט אַלע קלאַסען צו אונטערשטיצען די פּראָוויזאָרישע רע- גיערונג...“

מען דאַרף געדענקען, אַז כּאָטש דער ווינטער-פּאַלאַץ איז געווען בעלאַגערט, איז די רעגירונג די גאַנצע צייט געשטאַנען אין פּערבינדונג מיט דעם פּראָנט און מיט די רוסישע פּראָווינציאַנעלע שטערט. די באַלשעוויקעס האָבען אינדערפריה געהאַט פּערכאַפט דאָס קריענס-מיניסטעריום, אָבער זיי האָבען ניט געוואוסט, אַז אַ מיליטערישע טעלעגראַפֿ-סטאַנציע האָט זיך געפונען אויפֿן בוידעם, און זיי האָבען אויך ניט געוואוסט, אַז אַ פּריוואַטע-טעלעפּאָן-ליניע האָט פּערבונדען די סטאַנציע מיט'ן ווינטער-פּאַלאַץ. אויף דעם בוידעם איז אַ יונגער אָפיציר געזעסען אַ גאַנצען טאָג און פּערפלייצט דאָס לאַנד מיט אויפֿ-רופען און פּראָקלאַמאַציעס. ווען ער האָט געהערט, אַז דער פּאַלאַץ איז געפּאַלען, האָט ער אָנגעטהאָן זיין הוט און איז זיך רוהיג אַרויס-געגאַנגען פון דעם פּאַלאַץ...

עס פּאַרשטעהט זיך, אַז מיר זיינען געווען פּעראַינטערעסירט אין אַלצדינג, וואָס מיר האָבען געהערט און געזעהן. דעריבער האָבען מיר ניט באַמערקט, ווי די סאָלאַטען און רויטע גוואַרדעיצעס האָבען גענומען קוקען אויף אונז מיט חשד. עטליכע סאָלאַטען און רויטע גוואַרדעיצעס זיינען אונז נאָכגעגאַנגען פון צימער צו צימער. ווען מיר זיינען אַריינגעקומען אין דער גרויסער בילדער-גאַלערעע, וואו מיר האָבען פּאַרבראַכט דעם לעצטען נאָכמיטאָג מיט די יונקערס, האָט אונז אַרומגערינגעלט אַ מאַסע פון אַזוינע הונדערט רעוואָלוציאָנערען. אַ סאָלאַט אַ ריעז האָט אונז פּאַרשטעלט דעם וועג, ווען איך האָב אויף איהם אַ קוק געטהאָן, האָב איך דערזעהן, אַז זיין פנים איז געווען שוואַרץ פון טונקעלען פּערדאַכט. „ווער זייט איהר?“ האָט ער געברומט, „וואָס טהוט איהר דאָ?“ די איבריגע האָבען זיך צוגעשטופּט געהנטער, געקוקט אויף אונז און עפעס געוואָרטשעט.

„פראוואקאטארס“, האָב איך געהערט ניט ווייט פון מיר, „רויבער!“ איך האָב אַרויסגענומען די דאָקומענטען, וואָס דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט אונז אַרויסגעגעבען. דער סאָלדאַט האָט זיי אַריינגעכאַפּט אין די הענד, אויסגעדריעהט מיטן קאַפּ אַראָב, געקוקט און ניט פערשטאַנען. קענטיג, ער האָט ניט געקענט לעזען. ער האָט אונז אומגעקערט די דאָקומענטען און אויסגעשפיגען אויף דער פּאָדלאָגע: „בומאַגי“ (פּאַפּיערען), האָט ער געזאָגט מיט פּער-אַכטונג. די מאַססע האָט זיך אָנגעהויבען צוזאַמענשליסען אַרום אונז ווי וועלף אַרום אַ שעפּעלע. איבער די קעפּ פון די סאָלדאַטען האָב איך דערזעהן אַן אָפיציר און האָב איהם צוגערופען. דער אָפיציר האָט זיך דורכגעשטופּט צו אונז.

„איך בין דער קאָמיסאַר“, האָט ער צו מיר געזאָגט, „ווער זייט איהר? וואָס איז דאָס?“ די סאָלדאַטען האָבען זיך אָבגערוקט און געבליבען שטעהן וואַרטענדיג. איך האָב אַרויסגענומען אונזערע פּאַפּיערען.

דער אָפיציר האָט זיי איבערגעקוקט און האָט געזאָגט די סאָלדאַטען, אַז קיינער זאָל אונז ניט טשעפען, ווייל מיר זיינען ניט גע-פּעהרליך.

„ווי קענט איהר דאָס וויסען?“ האָט דער געזונדער סאָלדאַט געפרעגט, „איך זאָג אייך, אַז זיי זיינען פּראָוואַקאטאַרס. זיי זאָגען, אַז זיי זיינען געקומען אַהער אָנצוקוקען די רעוואָלוציאָנערע דיסציפּלין פון דער פּראָלעטאַרישער אַרמעע, און איך זאָג אייך, אַז זיי האָבען זיך די גאַנצע צייט אַרומגעשלייעט איבערן פּאַלאַץ און מסתמא האָבען זיי פּולע קעשענעס מיט גוטע זאַכען.“

„פּראַוילנאַ“. האָבען די איבריגע אונטערגעכאַפּט און זיך גע-נומען שטופּען צו אונז.

„טאָוואַרישטשי! טאָוואַרישטשי!“ האָט דער אָפיציר זיך גע-בעטען, און איך האָב געזעהן ווי אַ שווייס האָט זיך בעוויזען אויף זיין שטערען. „איך בין אַ קאָמיסאַר פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. גלויבט איהר מיר אויך ניט? איך זאָג אייך, אַז אויף זייערע פּאַפּיערען זיינען אונטערגעשריבען די וועלכיגע נעמען, וואָס אויף מיינע פּאַפּיערען.“

ער האָט אונז דורכגעפיהרט דורכ'ן פאלאץ און האָט אונז אַרויס-
געלאָזט דורך דעם טויער, וואָס עפענט זיך צו דער נעוואַ צו. פאַר
דער טהיר איז געשטאַנען דער געוועהנליכער קאָמיטעט וואָס האָט
יעדען בעזוכט. „אייער גליק, וואָס איהר האָט זיך געראַטעוועט“, האָט
דער אָפיציר נאָכאַנאַנד איבערגע'חזרט און זיך געווישט דעם שווייס
פּונם פנים.

„וואָס איז געוואָרען מיט'ן פּרויען-כאַטאַליאָן?“ האָבען מיר גע-
פּרעגט.

„אָה, די פּרויען“, האָט ער געלאַכט, „זיי האָבען זיך אַלע פּער-
קליבען אין אַ הינטערשטען צימער. מיר האָבען מיט זיי געהאַט צו
זינגען און צו זאָגען. אַ סך זיינען געלעגען אין היסטעריקע, אַנדערע
האַבען איבערהויפט געהאַט אַ פנים פון חזק. האָבען מיר זיי אוועק-
געפיהרט צום פינלענדער וואָקזאַל און זיי אַרויפגעזעצט אויף אַ צוג,
מען זאָל זיי אָכפיהרען קיין לעוואַשאָוואָ. דאָרט איז זייער לאַגער...“
אין גאַס איז די קאַלטע נאַכט געווען פּולל מיט נערוועזער אויפ-
רעגונג; זי האָט געמורמעלט מיט די שטימען פון דונקעלע אַרמעען,
וואָס רוקען זיך אַהין און אַהער; זי איז געווען עלעקטריזירט דורך
פאַטרולען. פון יענער זייט טייך, דאָרט וואו עס איז געשטאַנען די
פּעטראָ-פּאַוולאָווסקע פעסטונג, האָט זיך געהערט אַ הייזעריגער גע-
שריי. דער טראָטואַר אונטער די פיס איז געווען פאַרוואָרפען מיט
שטוקאַטורקע. דאָס האָט אַ באַמבע פון דער קריעגס-שיף „אוראַראַ“
געטראָפּען דעם קאַרניז פון דעם פּאַלאַץ. מעהר קיין שאָדען האָט
דאָס באַמבאַרדירען ניט אָנגעמאַכט. עס איז שוין געווען נאָך דריי
פאַרטאָג. אויף נעווסקי האָבען איצט וויעדער געברענט אַלע לאַמ-
טערנעס; די האַרמאַטען זיינען פּערשוואַנדען, און די איינציגע
סמנים פון קריעג זיינען געווען די רויטע גוואַרדעיצעס און די סאָל-
דאַטען, וואָס זיינען געלעגען אַרום די פייערס. די שטאָדט איז גע-
ווען שטיל — אפּשר איז זי קיינמאָל אזוי שטיל ניט געווען דורך איהר
נאַנצער געשיכטע. קיין איינציגער אָנפאַל, קיין איינציגע רויבעריי
איז ניט פאַרגעקומען יענע נאַכט.

אַבער די נעביידע פון דער שטאָדטדומע איז געווען בעלויכטען.
מיר זיינען אַרויפגעגאַנגען אין אַלעקסאַנדראָווסקי זאַל, וואו די גרוי-
סע קייזערליכע פאַרטרעטען אין גאָלדענע ראַהמען זיינען געווען אי-

בערגעצויגען מיט רויטען. ארום דער פלאטפארמע איז געווען פער-
זאמעלט אן ערך הונדערט מאן. סקאבעלעוו האָט גערעדט. לויט זיין
פלאן האָט מען געדארפט פאָרגרעסערען דעם קאָמיטעט פאר עפענט-
ליכע זיכערהייט, אזוי ער זאָל אַרומנעהמען אַלע אַנטי-באָלשעוויסטי-
שע עלעמענטען. די נייע גרויסע אָרגאַניזאַציע זאָל הייסען „דער קאָ-
מיטעט צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע“. זיין פּאַרשלאַג
ווערט אָנגענומען. טאַקי באַלד אויפ'ן שטעל ווערט געגרינדעט דער
רעמונגס-קאָמיטעט — יענע בעוואוסטע אָרגאַניזאַציע, וועלכע איז
שפעטער געוואָרען דער מעכטיגער שונא פון די באָלשעוויקעס און
וועלכע איז אַמאָל אַרויסגעטראָטען אונטער איהר אייגענעם פּאַרטיי-
אישען נאָמען, און אַמאָל אונטער דעם שטרענג אונפּאַרטייאישען נאָ-
מען פון „קאָמיטעט פאר עפענטליכע זיכערהייט“.

אין זאַאל זיינען געווען דאן, גאָטץ, אווקסענטיעוו, אייניגע פון
די סאָויעטען דעלעגאַטען, וועלכע האָבען זיך אָפּגעשפּאַלטען פון דעם
קאָנגרעס, מיטגליעדער פון דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון דעם פּויע-
ריס-סאָויעט, דער אַלטער פּראַקאָפּאָוויטש און אפילו מיטגליעדער
פון דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק, צווישען זיי ווינאווער
און אַנדערע קאָדעטען. ליבער האָט גע'טענה'ט, אז דער קאָנגרעס
פון די סאָויעטען איז ניט קיין געזעצליכע פּערזאָנלונג, אז דער אַל-
טער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט נאָך ניט אָנגעוואָרען
זיין רעכט... מען האָט אָנגעוואָרפען אן אויפרוה צום לאַנד.

מיר זיינען אַרויס אין גאַס. מיר האָבען צוגערופען אן איזוואָש-
טשיק. „וואוהין?“. דערהערט דאָס וואָרט „סמאָלני“, האָט ער גע-
שאַקעלט מיט'ן קאָפּ אויף ניין. „אהין קען מען ניט פּאָהרען, דאָרט
זיינען טיוואָלים“...

מיר האָבען לאַנג אַרומגעוואַנדערט, ביז מיר האָבען געפונען אַ
פּוהרמאַן, וואָס זאָל אונז אָבפיהרען אין סמאָלני. גענומען האָט ער
דרייסיג רובעל און אָבגעשטעלט האָט ער זיך צוויי קוואַרטאַלען פאר
דעם סמאָלני אינסטיטוט.

די הויפּט-קוואַרטיר פון די זיעגרייכע רעוואָלוציאָנערען איז גע-
ווען העל בעלויכטען. ווי פריהער זיינען אויטאָמאָבילען אָנגעקומען
און אָבגעפּאָהרען אַלע ווילע. אַרום די ברענענדיגע פייערען זיינען

געשטאנען די וואכלייט אין ענגע גרופעס און זיך נאָכגעפרעגט אויף די לעצטע נייעס. אין די קאָרידאָרען זיינען אומגעלאָפּען מיעדע מענ-שען מיט בלאָע רעדער אונטער די אויגען. אין אייניגע פון די קאָנ-צעלאַרעס זיינען מענשען געשלאָפּען אויף דער פּאָדלאָגע, מיט ביק-סען אין די הענד. דער פּערזאָמלונגס-זאָל איז געווען פול און גע-רוישט ווי דער ים. ווען מיר זיינען אַריינגעקומען, האָט קאָמענעו געלעזען דעם צעטעל פון די אַרעסטירטע מיניסטאַרען. ביים נאָמען טערעשטשענקאָ האָבען זיך דערהערט רושיגע אַפּלאַדיסמענטען, צו-פריעדענע געשרייען, געלעכטער. רוטענבערג'ס נאָמען האָט אַרויס-גערופען וועניגער התפעלות; ווען עס איז אָבער געקומען צו פּאַל-טשינסקי'ן, האָט אויסגעבראָכען אַ שטורם פון זידעליווערטער, ברוי-מערייען, פּרעהליכע אויסרופען. מען האָט געלאָזט וויסען דעם עולם, אז טשודנאָוסקי איז בעשטימט געוואָרען קאָמיסאַר איבער'ן ווינ-טער-פּאַלאַץ.

דאָ האָט זיך פּלוצלונג אָבגעשפּיעלט אַ דראַמאַטישע סצענע. אַ הויכער ברייט-בייניגער פּויער מיט אַ גרויסער באָרד און מיט אַ צאָרענדיגען פנים איז אַרויפגעשפרונגען אויף דער פּלאַטפּאָרמע און אַראָבגעלאָזט אַ שווערען קולאַק אויף דעם טיש פונם פּאַרוזיצענדען. „מיר, סאַציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען, פּאָדערען, אז מען זאָל באַלד אַרויסלאָזען די סאַציאַליסטישע מיניסטאַרען, וואָס זיינען אַרעס-טירט געוואָרען אין ווינטער-פּאַלאַץ. חברים, ווייסט איהר, אז פּויער פון אונזערע מענשען, וואָס האָבען איינגעשטעלט זייער לעבען אין קאַמף געגען דער זעלבסטטהערשאַפט, זיינען איצט אין פּעטראָ-פּאַוו-לאָווסקי פּעסטונג, אין דעם שרעקליכען קבר פון רוסישע פּרייהייט?“ דער עולם האָט געליארעמט, און דער פּויער האָט געקלאָפּט איבער'ן טיש און געהאַלטען אין איין שרייען. אַן אַנדער דעלעגאַט איז אַרויף אויף דער פּלאַטפּאָרמע און גענומען טייטלען מיט אַ פינגער אויפ'ן פּרעזידיום:

„איז דאָס מעגליך, אז די פּערטרעטער פון די רעוואָלוציאָנערע מאַסען זאָלען זיך זיצען רוהיג און לאָזען די באַלשעוויסטישע אַכראַנע מוטשען זייערע פּיהרער?“

טראַצקי האָט געמאַכט מיט די הענד עס זאָל זיין שטיל. „די

דאָזיגע „חברים“, ווי איהר רופט זיי, האָבען דאָך געמאַכט אַ קאָנס-
פּיראַציע מיט דעם אַוואַנטוריסט קערענסקי צו ברעכען די סאָויעטען.
מיר האָבען זיי געכאַפט ביי דער האַנד. זאָלען מיר זיי בעהאַנדלען
ווי ציטעריגע קינדער? נאָך דעם 16טען און 18טען יולי האָבען זיי
זיך מיט אונז וועניג צערעמאַניעט! „מיט אַ זיעגעס-קלאַנג אין זיין
שטימע האָט ער אויסגעשריען: „איצט, ווען די אָבאָראַנצעס און די
שוואַכהערציגע האָבען אָבגעטראַטען, און די אויפגאַבע צו פאַרט היידי-
גען און צו רעטען די רעוואָלוציע איז געפאַלען אויף אונזערע פליי-
צעס, איצט, מעהר ווי אַלעמאָל, איז נויטיג צו אַרבייטען — אַרביי-
טען — אַרבייטען... בעסער שטאַרבען אידער זיך אונטערגעבען!“...
אַ קאָמיסאַר פון צאַרסקאָיע סעלאָ, אַ פערסאָפּעטער און אַ פער-
שפּריצטער מיט בלאָטע, איז אַרויף אויף דער פּלאַטפּאָרמע. „דער
גאַרניזאָן פון צאַרסקאָיע סעלאַ האַלט וואָך ביי די טהויערען פון פעט-
ראָגראַד און איז גרייט צו פערטהיידיגען דעם סאָויעט און דעם
מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט“. עס הערען זיך ווילדע
פריידגעשרייען. „דער מאָטאָ-ציקלעטען קאָרפּוס איז אָנגעקומען פון
פּראָנט קיין צאַרסקאָיע. די סאָלדאַטען זיינען איצט מיט אונז. זיי
אַנערקענען די מאַכט פון די סאָויעטען, די נויטהווענדיגקייט אי-
בערצוגעבען די ערד אין די הענד פון די פּויערים און איינצופיהרען
דעם קאָנטראָל פון די אַרבייטער איבער די פּאַבריקען. דער פינפטער
באַטאַליאָן פון ציקליסטען, וועלכער שטעהט אין צאַרסקאָיע, איז
אונזערעך...“

אַ דעלעגאַט פון דעם 3טען באַטאַליאָן פון ציקליסטען האָט גע-
נומען רעדען. ער האָט אַרויסגערופען אַ וואַהנזיניגע בעגייסטערונג
ווען ער האָט דערצעהלט, אז נאָך צוריק מיט דריי טעג האָט דער
ציקליסטען-קאָרפּוס בעקומען אַ בעפעהל צו פערלאָזען דעם דרום-
מערב'דיגען פּראָנט און צו געהן „פאַרט היידיגען פעטראָגראַד“. יענע
האָבען זיך אָבער אָנגעשטויסען, וואָס דער בעפעהל מיינט. לעבען
דער סטאַנציע פערעדאָלסק האָבען זיי זיך געטראַפען מיט פערטרעטער
פון דעם 5טען באַטאַליאָן, וואָס שטעהט אין צאַרסקאָיע. עס איז אָב-
געהאַלטען געוואָרען אַ פערזאַמלונג פון ביידע אָבטהיילונגען, און עס
האָט זיך אַרויסגעוויזען אז „קיין איינציגער פון די ציקליסטען האָט

ניט געוואלט פארגיסען דאָס בלוט פון זיינע ברידער אָדער פערטייד־
נען די רעגירונג פון דער בורזשוואַזיע און די פריצים!

אינים נאָמען פון די מענשעוויקעס אינטערנאַציאָנאַליסטען
שלאָגט קאָפּעלינסקי פאָר, אז מען זאָל אויסקלייבען אַ ספּעציעלען
קאָמיטעט צו געפינען אַ פריעדליכען אויסוועג פונ'ם בירגער־קריעג.
„עס איז ניטאָ קיין פריעדליכער אויסוועג“, האָט דער עולם געברומט,
„זיעג איז דער איינציגער וועג“. אַ ריזיגע מאַיאָריטעט זאָגט זיך
ארויס געגען פאָרשלאָג, און די מענשעוויקעס אינטערנאַציאָנאַליס־
טען פערלאָזען דעם קאָנגרעס אונטער אַ שטורם פון בעלידיגונג און
לצנות. דער פּאַנישער שרעק איז שוין געהאַט פערשוואַנדען. דער
עולם האָט זיך געפיהלט רוהיגער. קאמענעוו האָט נאָכגעשריען די
מענשעוויקעס פון זיין פּלאַץ אויף דער פּלאַטפאָרמע: „די מענשע־
וויקעס־אינטערנאַציאָנאַליסטען האָבען נאָכאַנאַנד גע'טענה'ט, אז די
פּראַגע וועגען אַ „פריעדליכען וועג“ איז „דרינגענד“, אָבער זיי האָבען
נאָכאַנאַנד געשטימט פאַר אַבּהאַלטען די טאַנעס־אָרדנונג כדי אויס־
צוהערען די ערקלעהרונגען פון פּראַקציעס, וואָס ווילען פערלאָזען
דעם קאָנגרעס. עס איז קלאָהר“, האָט קאמענעוו געענדיגט, „אז אויב
אָט די אַלע דעלעגאַטען פערלאָזען דעם קאָנגרעס, איז דאָס אַן אָב־
געמאַכטע זאַך!“

די פּערזאָנלונג בעשליסט צו אינגאָרירען די פּראַקציעס, וואָס
האָבען זיך צוריקגעצויגען פונ'ם קאָנגרעס. עס ווערט אָנגענומען דער
פּאָלגענדער אויפרוה צו די אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים פון
נאַנץ רוסלאַנד:

„צו די אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים.

דער צווייטער אַל־רוסישער קאָנגרעס פון סאָוויעטען פון אַרביי־
טער־ און סאָלדאַטען־דעפּוטאַטען האָט זיך געעפּענט. ער פּערטרעט
די גרעסטע מערהייט פון די סאָוויעטען. פאַראַן אויך אַ געוויסע
צאָהל פּויערים־דעפּוטאַטען. געשטיצט אויפ'ן ווילען פון דער גרוי־
סער מערהייט פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים, געשטיצט אויף
דעם זיעגריכען אויפשטאַנד פון די פּעטראָגראַדער אַרבייטער און
סאָלדאַטען, נעהמט דער קאָנגרעס איבער די מאַכט אין זיינע הענד. די

פראָוויזאָרישע רעגיערונג איז אַראָבגעזעצט. די מיטגליעדער פון דער פראָוויזאָרישער רעגיערונג זיינען שוין מעהרסטענטהיילס אַרעסטירט. די סאָויעט־רעגיערונג וועט תיכף פאַרשלאָגען אַלע פעלקער אַ באַלדיגען דעמאָקראַטישען פרידען און אַ באַלדיגען וואַפענ־שטיל־שטאַנד אויף אַלע פראָנטען. זי וועט זיכערען, אַז די גאַנצע ערד, וואָס בעלאַנגט צו די פריצים, דער קרוין און די מאַנאַסטירען, זאָלען איבערגעהן אין די הענד פון לאַנד־קאָמיטעטען; זי וועט פערטהיי־דיגען די רעכט פון די סאָלדאַטען, דורכפיהרען אַ פאָלשטענדיגע דעמאָ־קראַטיזאַציע פון דער אַרמעע, איינפיהרען דעם קאָנטראָל פון די אַרביי־טער איבער דער פראָדוקציע, גאַראַנטירען דאָס צוזאַמענרופען פון דער גרינדונגס־פערזאָמלונג אין דער ריכטיגער צייט, זאָרגען וועגען ברויט פאַר די שטעדט און נויטווענדיגע אַרטיקלען פאַר די דערפער, און גאַראַנטירען אַלע נאַציאָנאַליטעטען פון רוסלאַנד דאָס ווירקליכע רעכט און אונאַבהענגיגע לעבען.

דער קאָנגרעס בעשליסט, אַז אויף די ערטער זאָל די גאַנצע מאַכט איבערגעהן אין די הענד פון די סאָויעטען פון אַרבייטער־סאָלדאַטען און פויעריס־דעפוטאַטען, וועלכע מוזען האַלטען רעוואָלוציע ציאָנערע אָרדנונג. דער קאָנגרעס רופט אַלע סאָלדאַטען אין די טראַנשעען צו שמעהן אויף דער וואַך פון זייערע אייגענע אינטערעסען. דער קאָנגרעס פון סאָויעטען איז זיכער, אַז די רעוואָלוציע ציאָנערע אַרמעע וועט וויסען ווי אַזוי צו פערטהיידדיגען די רעוואָלוציע געגען אַלע אימפעריאַליסטישע אָנפאַלען, ביז די נייע רעגיערונג וועט שליי־סען אַ דעמאָקראַטישען פרידען, וועלכען זי וועט פאַרשלאָגען אַלע פעלקער. די נייע רעגיערונג וועט אָננעהמען מיטלען, אַז די רעוואָלוציע ציאָנערע אַרמעע זאָל האַבען אַלעס נויטיגע. זי וועט דעריבער ענער־גיש פערפאָלגען אַ פאָליטיק פון רעקוויזיציעס און בעשטייערונג פון די פערמעגליכע קלאַסען. זי וועט אויך פערבעסערען די לאַגע פון די סאָלדאַטישע פאַמיליעס.

דער קאָרנילאָוועץ קערענסקי, קאַלעדזין און אַנדערע פרוואוען פיהרען אַן אַרמעע געגען פערטראָגראַד. אייניגע פאָלקען האָט קערענסקי געפרוואווט נאַרען, אָבער זיי זיינען שוין אַריבערגענאַנגען אויפ'ן צד פונ'ם רעוואָלוציע ציאָנערען פאָלק.

סאלדאטען! ווייזט ארויס אן אקטיווען ווידערשטאנד דעם
 קארנילאָוועץ קערענסקי! האלט וואך!
 אייזענבאהן־ארבייטער! שטעלט אָב אלע מיליטערישע צונגען,
 וואָס קערענסקי שיקט געגען פעטראָגראַד!
 סאלדאטען, אַרבייטער, אָנגעשטעלטע! דער גורל פון דער רעד-
 וואָלוציע און פון אַ דעמאָקראַטישען פריעדען איז אין אייערע הענד!
 עס לעבע די רעוואָלוציע!

דער אלל־רוסישער קאָנגרעס פון סאָויעטען פון אַרבייטער
 און סאלדאטען דעפוטאטען. דעלעגאטען פון די שויערים
 סאָויעטען.

עס איז געווען פונקט 17 מינוט נאָך 5, ווען קרילענקאָ, האַלב
 טויט פון מידקייט, איז אַרויף אויף דער טריבונע מיט אַ טעלעגראַמע
 אין האַנד:

„הברים! דאָס איז פונ'ם צפון־פראַנט. די 12טע אַרמעע שיקט
 גרוסען דעם קאָנגרעס פון סאָויעטען און מעלדעט, אז עס האָט זיך
 געבילדעט אַ מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט, וועלכער האָט
 איבערגענומען די קאָמאַנדע איבער'ן צפון־פראַנט!“ ווילדע ענטהור-
 זיאַסטישע סצענעס; פיעלע וויינען, נעהמען זיך אַרום. „גענעראַל
 טשערעמיסאָוו האָט אנערקענט דעם קאָמיטעט. דער קאָמיסאַר פון
 דער פראָוויזאָרישער רעגירונג וואַיטינסקי האָט רעזיגנירט!“

עס איז שוין געווען 6 אַ זייגער אין דער פריה, אָבער די נאַכט איז
 נאָך געלעגען איבער פעטראָגראַד, שווער און קאַלט. נאָר אַ שוואַכע
 פאַנטאַסטישע בלאַסקייט האָט זיך לאַנגזאַם פער'גנב'עט אין די שוויי-
 גענדיגע גאַסען און פערנעבעלט די פייערען פון די וואַך־לייט. גראַה
 און שטיל איז געקראַכען דער שאַטען פון אַ שרעקליכען מאַרגען איבער
 רוסלאַנד...

קאפיטעל פינף

פארווערטס, מוט היג פארווערטס!

דאָנערשטאג, דער אַכטער נאָוועמבער. דער טאָג האָט געפונען די גאַנצע שטאָרט אין אַ שטורם פון אויפֿרעגונג, אין אַ תּהוּ ובהוּ. אַ גאַנץ פּאָלק האָט זיך געהויבען אין מעכטיגע רוישענדע כּוואַליעס. פון אויסוועניג האָט אַלצדינג אויסגעזעהן רוהיג. הונדערטער טויִזענדער מענשען האָבען זיך צו דער צייט געלעגט שלאָפען און זיינען צו דער צייט אויפֿגעשטאַנען און אַוועק צו זייער אַרבייט. אין פעט־ראָגראַד זיינען די טראַמוויען געלאָפען איבער די גאַסען, קראַמען און רעסטאָראַנען זיינען געווען אָפען, טהעאַטערס האָבען געשפּילעט, אַ קונסט־אויסשטעלונג איז געווען אַנאָנסירט... די פּערוויקעלטע אַלטעגליכקייט פּונים געוועהנליכען לעבען, לאַנגווייליג אפּילו אין קריעגס־צייט, האָט זיך געצויגען ווי כּסדר. קיין זאַך איז ניט אַזוי מערקווירדיג, ווי אָט די לעבענס־קראַפט פּונים סאַציאַלען אָרגאַניזם: מיט אונגעוועהנליכער עקשנות זעצט ער פּאַרט זיין אַרבייט, שפּייזט זיך, קליידט זיך, פּערוויילט זיך, אפּילו ווען ער איז פּנים אל פּנים מיט די שרעקליכסטע קאַטאַסטראַפּען...

די לופּט איז געווען אָנגעזאַפט מיט קלאַנגען וועגען קערענסקיין. מען האָט געזאָגט, אַז ער האָט אויפֿגעהויבען די פּראַנט־אַרמעען געגען פּעטראָגראַד און אַז ער האָט געפּיהרט מיט זיך שטאַרקע קרעפֿ־טען. די צייטונג „וואַליאַ נאַראַדאַ“ האָט פּערעפענטליכט אַ פּריקאַז, וואָס ער האָט אַרויסגעלאָזט אין פּסקאַוו:

„די באַלשעוויקעס האָבען געמאַכט אַ וואַהנזיניגען פּערווד. זיי האָבען אַרויסגערופען אַזוינע אונאַרדנונגען, וואָס שטעלען אַוועק דאָס לאַנד אויפֿ'ן ראַנד פון אַן אַבגורנד. עס איז נויטיג די אָנשטרענגונג פון אונזער גאַנצען ווילען, אונזער מוטא, עס איז נויטיג די געטריי־שאַפט פון יעדען איינעם, כּדי צו זיעגען אין דעם גרויסען נסיון, וואָס

שמעהט פאָר אונזער פאטערלאַנד... עס וועט אַרויסגעהן אַ דעקלאַראַציע מיט די נעמען פון די נייע מיניסטאַרען, — אויב אַ נייע רעגירונג וועט בכלל געבילדעט ווערען — דערווייל דאַרף יעדער איינער בלייבען אויף זיין פּאָסט און ערפילען זיין פּפליכט צום פאטערלאַנד, וואָס געהט אויס מיט בלוט. מען מוז געדענקען, אַז דער מינדסטער פער-זוך צו מישען זיך אין די עקזיסטירענדע אָרגאַניזאַציעס פון דער אַרמעע קען עפענען דעם פּראָנט פאַר'ן שונא און ברענגען אַזאַ אונגליק, וואָס מען וועט איהם קיינמאָל ניט קענען פּעריכטען. אום יעדען פרייז איז נויטיג צו האַלטען די אַרמעע אין אַ פּעסטער קאַמפּפּט-שטימונג. מען מוז דעריבער זיכערען פּאַלשטענדיגע אָרדנונג, בעוואָ-רענען די סאָלאַטען פאַר יעדער נייער אויפּרעגונג, בעפּעסטיגען דעם צוטרוי צווישען די אָפיצירען און זייערע אונטערגעגעבענע. אַינ'ס נאָמען פון דער זיכערהייט פּונ'ם לאַנד בעפּעהל איך אַלע עלטסטע און אַלע קאָמיסאַרען, אַז זיי זאָלען בלייבען אויף זייערע פּאָסטענס, אַזוי ווי איך אַליין בלייב אויף מיין פּאָסטען אַלס דער העכסטער קאָמאַנדיר, ביז די פּראָוויזאָרישע רעגירונג פון דער רעפּובליק וועט ערקלעהרען איהר ווילען..."

אַלס ענטפּער האָבען אויף אַלע ווענט זיך בעווייזען אַזוינע פּלאַצ-

קאַמען :

„פּונ'ם אַל-רוסישען סאָויעמען-קאָנגרעס.

„די געוועזענע מיניסטאַרען קאָנאַוואַלאָוו, קישקין, טערעשטשעני-קאָ, מאַליאַנטאָוויטש, ניקיטין און אַנדערע זיינען אַרעסטירט געוואָר-ען דורך דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. קערענסקי איז אַנטלאָפּען. אַלע אַרמע-אָרגאַניזאַציאָנען זאָלען אָננעהמען אַלע מעגליכע מיטלען צו אַרעסטירען קערענסקי'ן וואָס גיכער און צו ברענ-גען איהם קיין פּעטראָגראַד.

„אויב אימיצער וועט העלפּען קערענסקי'ן, וועט אַזאַ האַנדלונג

בעשטראָפּט ווערען אַלס אַן ערנסטער פּערברעכען געגען שטאַט.

איצט, ווען אַלע צאַמען זיינען געפּאַלען, ווען דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט דערפיהלט זיין מאַכט, האָט ער גענומען שיטען, ווי פּונקען, אַלערליי בעפּעהלען, פּעראָרדנונגען, אויפּר-פען... קאָרנילאָווי'ן האָט מען געהייסען ברענגען קיין פּעטראָגראַד.

מיטגליעדער פון די פויערשע לאנד-קאמיטעטען, וואָס די פראָוויזאָר-
 רישע רעגירונג האָט זיי געהאַט אַריינגעזעצט אין טורמע, האָט מען
 אַרויסגעלאָזט פריי. טויט-שטראַף אין דער אַרמעע איז אָבגעשאַפט
 געוואָרען, שטאַטס-בעאַמטע האָט מען געהייסען פאַרטועצען זייער
 אַרבייט, און טאַמער האָבען זיי זיך אָבגעזאָגט, האָט מען זיי גע-
 סטראַשעט מיט שווערע שטראַף. רויבערייען, אונאַרדנונג, ספּעקולאַ-
 ציע האָט מען פערבאַטען, און די וואָס זיינען עובר דעם פערבאַט,
 האָט מען געסטראַשעט מיט טויט-שטראַף. צייטווייליגע קאָמיסאַרען
 זיינען בעשטימט געוואָרען צו פּערוואַלטען די פּערשיעדענע מיניסטער-
 ריומס: פאַר אויסלענדישע אַנגעלעגענהייטען אוריזקי און טראַצקי;
 פאַר אינוועניגסטע אַנגעלעגענהייטען און יוסטיץ — ריקאָוו; פאַר
 אַרבייטס-מיניסטעריום — שליאַפּניקאָוו; פאַר פינאַנסען — מענ-
 זשינסקי; פאַר געזעלשאַפטליכע הילף — מאַדאַם קאַלאָנטאַי; פאַר
 האַנדעל, וועגען און פּערקעהר — ריאַזאַנאָוו; פאַר פּלאַט — דער
 מאַטראָז קאַרביר; פאַר פּאַסט און טעלעגראַף — ספּיראַ; פאַר
 טהעאַטער — מוראַוויאָוו; פאַר דער שטאַטס-דרוקעריי — הער-
 ביטשעו; פאַר פּעטראַגראַד — לייטענאַנט נעסטעראַוו; פאַר
 צפון-פראַנט — פּאַזערן.

צו דער אַרמעע האָט מען אַרויסגעלאָזט אַן אויפרוף, אַז זי זאָל
 גרינדען רעוואָלוציאָנערע מיליטערישע קאָמיטעטען. צו די אייזענ-
 באַהן-אַרבייטער האָט מען אַרויסגעלאָזט אַן אויפרוף, אַז זיי זאָלען
 האַלטען אַרדנונג, און דער עיקר זאָלען זיי ניט אָבלעגען דעם טראַנס-
 פּאָרט פון שפּייז צו די שטעדט און צום פראַנט. פון דער אַנדערער
 זייט האָט מען זיי פּערשפּראַכען פּערטרעטערשאַפט אין די מיניסטער-
 ריומס פון וועגען און פּערקעהר. אַ פּראַקלאַמאַציע צו די קאָזאַקען
 האָט זיך געלייענט אַזוי:

„ברידער-קאָזאַקען! מען פיהרט אייך אויף פּעטראַגראַד. מען
 וויל אייך צווינגען מלחמה האַלטען מיט די רעוואָלוציאָנערע סאָל-
 דאַטען און אַרבייטער פון דער הויפט-שטאָדט. גלויבט ניט, וואָס
 עס זאָנען אייך אונזערע געמיינזאַמע שונאים, די פּריצים און די
 קאַפיטאַליסטען.

„אין אונזער קאָנגרעס זיינע פּערטראַטען אַלע בעוואַוסטייניגע

אָרגאַניזאַציעס פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויעריס אין רוסלאַנד.
דער קאָנגרעס וואָלט געוואָלט בעגריסען צווישען זיינע מיטגליעדער
אויך די אַרבייטער־קאָזאַקען. די גענעראַלען פון דער שוואַרצער מאַה,
די משרתים פון ניקאָלאַי דעם בלוטיגען זיינען אונזערע שונאים.

„זיי דערזעהלען אייך, אז די סאָויעטען ווילען צונעהמען די ערד
פון די קאָזאַקען. דאָס איז אַ ליגען. נאָר פון די גרויסע קאָזאַקישע
לאַנד־בעזיצער וויל די רעוואָלוציע אַוועקנעהמען די ערד, כדי זי איבער־
געבען דעם פּאָלק.

„אָרגאַניזירט סאָויעטען פון קאָזאַקען־דעלעגאַטען! פּעראַייניגט
זיך מיט די סאָויעטען פון אַרבייטער און סאָלדאַטען־דעפּוטאַטען!
„ווויזט דער שוואַרצער מאַה, אז איהר זייט ניט קיין פּאָלקס־
פּעררעטהער, אז איהר ווילט ניט לאָזען פּאַלען אויף אייך די קללות פון
דעם גאַנצען רעוואָלוציאָנערען רוסלאַנד.

„ברידער־קאָזאַקען, פּאָלגט ניט וואָס עס הייסען אייך די פּאָלקס־
פּיינד. שיקט אייערע דעלעגאַטען קיין פּעטראָגראַד. זאָלען זיי איבער־
רעדען מיט אונז... לויב און עהרע צו די קאָזאַקען פון דעם פּעט־
ראָגראַדער גאַרניזאָן, וואָס זיי האָבען ניט ערפילט די האָפּנונגען פון
די פּאָלקס־פּיינד...

„ברידער־קאָזאַקען! דער אַלל־רוסישער קאָנגרעס פון סאָויע־
טען שטרעקט אייך אויס אַ ברידערליכע האַנד. לעבען זאָל די ברודער־
שאַפט צווישען די קאָזאַקען און די סאָלדאַטען, אַרבייטער און פּויעריס
פון גאַנץ רוסלאַנד.“

פון דער אַנדערער זייט האָט זיך אַ גאָס געטהאָן אַ גאַנצער
שטראָם פון פּראָקלאַמאַציעס, פּלאַקאַטען און אַנדערע אויפרופען,
וואָס האָבען געשריען און געשאַלטען און געזעהן אין דער צוקונפּט
נאָר צרות מיט שלעק. עס האָט זיך אָנגעהויבען די מלחמה צווישען
דרוקערייען — קיין אַנדער ברירה איז ניט געווען, וואָרום דאָס אַמת'ע
געוועהר האָט זיך געפונען אין די הענד פון די סאָויעטען.

צום אַלעס ערשטען איז געקומען דער אויפרוה פון דעם קאָמיטעט
צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע. דער אויפרוה איז ברייט
פאַרשפּרייט געוואָרען אי אין רוסלאַנד, אי אין אייראָפּאַ:

„צו די בירגער פון דער רוסישער רעפּובליק!

„דעם 7טען נאָוועמבער האָבען די פעטראָגראַדער באַלשעוויקעס געגען דעם ווילען פון די רעוואָלוציאָנערע מאַסען, אַרעסטירט אַ טהייל פון דער פראָוויזאָרישער רעגירונג, פונאַנדערגעטריעבען דעם ראַטה פון דער רוסישער רעפובליק און אונגעזעצליך פערכאַפט די מאַכט. אזוינע געוואַלדטהאַטען געגען דער רעגירונג פון דעם רע-וואָלוציאָנערען רוסלאַנד אין דער צייט פון דער גרעסטער אויסער-ליכער געפאָהר זיינען אַן אונבעשרייבליך פאַרברעכען געגען פאַטער-לאַנד.

דער באַלשעוויסטישער אויפשטאַנד דערלאַנגט אַ טויט-קלאַפּ דער נאַציאָנאַלער פערטהיידונג און לעגט אָב אויף אַ לאַנגע צייט דעם געווינשטען מאָמענט פון פריעדען.

דער בירגער-קריעג, וואָס די באַלשעוויקעס האָבען אָנגעהויבען, דראָהט אַריינצואוואַרפען דאָס לאַנד אין די שרעקען פון אַנאַרכיע און קאָנטר-רעוואָלוציע; ער מאַכט צו נישט די גרינדונגס-פערזאָמל-לונג, וועלכע וואָלט געדאַרפט בעשטעטיגען די רעפובליקאַנישע אָרדנונג און אויף אייביג איבערגעבען דעם פאָלק דאָס רעכט צו בעזיצען די ערד.

„דער קאָמיטעט צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע, וועלכער איז געגרינדעט געוואָרען אין דער נאַכט פונ'ם 7טען נאָוועמבער און וועלכער איז די פאָרטזעצונג פון דער איינציגער געזעצליכער רעגירע-רונגס-מאַכט אין רוסלאַנד, נעהמט אויף זיך די איניציאַטיווע צו בילדען אַ נייע פראָוויזאָרישע רעגירונג. געשטיצט אויף די קרעפטען פון דער רויטער דעמאָקראַטיע, וועט די נייע רעגירונג פיהרען דאָס לאַנד צו אַ גרינדונגס-פערזאָמלונג און וועט עס ראַטעווען פון אַנאַרכיע און קאָנטר-רעוואָלוציע. דער רעטונגס-קאָמיטעט רופט אייך, בירגער, איהר זאָלט ניט אנערקענען די מאַכט פון געוואַלד. פאָלגט ניט איהרע בעפעהלען!

„הויבט זיך אויף צו בעשיצען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע!

„אונטערשטיצט דעם רעטונגס-קאָמיטעט!

(אונטערגעשריבען)

דער ראַטה פון דער רוסישער רעפובליק, די פעטראָגראַ-דער שטאָדט-דומא, דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט

(פונ'ם ערשטען קאנגרעס), דער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט פון די פויערשע סאָוויעטען.
פונ'ם קאנגרעס גופא: די פראַנט־גרופע, די פראַקציעס סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, מענשעוויקעס, פּאָלקס סאָ־ציאַליסטען, פּעראַייניגטע סאָציאַל־דעמאָקראַטען און „יע־דינסטוואָ.“

ווייטער זיינען ערשיענען אויפֿרופֿען פון דער פּאַרטיי סאָציאַליס־טען־רעוואָלוציאָנערען, פון די מענשעוויקעס־אַבאָראָנצעס, פון די פויעריס־סאָוויעטען, פון דעם צענטראַלען אַרמעע־קאָמיטעט, פון דעם צענטראַ־פּלאַט...

„...הונגער וועט פּעריניכטען פּעטראָגראַד“, האָבען זיי געיאָמערט, „די דייטשע אַרמעע וועלען צוטֿרעטען אונזער פּרייהייט. שוואַרץ־מאַהדיגע פּאַגראַמען וועלען זיך פּערשפּרויטען איבער רוסלאַנד, אויב מיר אַלע, בעוואוסטזיניגע אַרבייטער, סאָלדאַטען, בירגער, וועלען זיך ניט פּעראַייניגען. גלויבט ניט די הבטחות פון די באַלשעוויקעס! מען זאָגט אייך צו באַלדיגען פּריעדען, דאָס איז אַ ליגען! מען זאָגט אייך צו ברויט, דאָס איז אַ שווינדעל! מען זאָגט אייך צו לאַנד, ער, דאָס איז אַ באַ־מעשה...!“
און אזוי ווייטער, און אזוי ווייטער.

„חברים, מען האָט אייך נידערטרעכטיג אָבגענאַרט! די מאַנט איז פּאַרכאַפט געוואָרען נאָר פון די באַלשעוויקעס... זיי האָבען גע־האַלטען זייערע פּלענער בסוד פון די איבעריגע סאָציאַליסטישע פּאַר־טייען אינ'ם סאָוויעט... זיי האָבען אייך צוגעזאָגט ערד און פּרייהייט, דער סוף וועט זיין, אז נאָר די קאָנטר־רעוואָלוציע וועט געווינען פון דער אַנאַרכיע, וואָס די באַלשעוויקעס בעשאַפֿען. די קאָנטר־רעוואָלוציע וועט ביי אייך צונעהמען אי די ערד אי די פּרייהייט...“
די צייטונגען זיינען געווען פּונקט אזוי אויפגעקאָכט.

„עס איז אונזער פּפּליכט“, האָט געשריבען די „דיעלאָ נאַראַד“, „אַראַבצונעהמען די מאַסקע פון אַט די פּעררעטהער פון דעם אַרבייטער־קלאַס. עס איז אונזער פּפּליכט צו מאַביליזירען אַלע קרעפטען און אויפצושטעלען וועכטער, וואָס זאָלען היטען די זאך פון דער רעוואָ־לוציע...!“

די „איזוועסטיא“ האָט דעם לעצטען מאָל גערעדט אינ'ם נאָמען פונ'ם אלטען צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. די צייטונג האָט פאַראויסגעזעהן אַ שרעקליכען עונש.

„וואָס איז שייך דעם קאָנגרעס פון סאָויעטען, זאָגען מיר קלאָהר און שאַרף, אז עס איז גאָר ניט פאַרגעקומען קיין קאָנגרעס פון סאָויע-טען! מיר ערקלעהרען, אז דאָס איז געווען גאָר אַ פּריוואַטע קאָנ-פּערענז פון דער באַלשעוויסטישער פּראַקציע. אויב אזוי, האָבען זיי קיין רעכט ניט אָבצושאַפּען די מאַכט פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט.“

די „נאָוואַיאַ זשיזן“ האָט אַגיטירט פאַר אַ נייער רעגירונג, וואָס זאָל פּעראַייניגען אלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען. דערביי האָט די צייטונג זעהר שאַרף קריטיקירט די האַלטונג פון די סאָציאַליסטישע-רעוואָלוציאָנערען און מענשעוויקעס, וועלכע האָבען פּערלאָזען דעם קאָנגרעס. איין זאך, האָט די צייטונג געשריבען, איז איצט קלאָהר גאָר דעם באַלשעוויסטישען אויפּשטאַנד: מען מוז אויפּגעבען יעדע האַפּנונג אויף אַ קאָאָליציע מיט דער בורזשואַזיע.

דער „ראַבאָטשי פּוט“ האָט זיך פּערוואַנדעלט אין „פּראַוודאַ“ — אזוי האָט געהייסען ליענין'ס צייטונג, וועלכע מען האָט אָבגעשטעלט אין יול'ן. די צייטונג האָט שטאַלץ געזונגען:

„אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים! אין מערץ האָט איהר אומגעוואָרפען די שקלאַפּעריי פון אַ באַנדע פּריצים. נעכטען האָט איהר אומגעוואָרפען די שקלאַפּעריי פון דער רויבערישער בורזשואַזיע...“ די ערשטע אויפגאַבע איז איצט צו היטען די וועגען, וואָס פיהרען קיין פּעטראָגראַד.

„די צווייטע אויפגאַבע איז תיכף צו ענטוואַפּען די קאָנטרעוואָ-לוציאָנערע עלעמענטען פון פּעטראָגראַד.“

„די דריטע אויפגאַבע איז צו אָרגאַניזירען די רעוואָלוציאָנערע מאַכט און דורכצופיהרען דאָס פּראָגראַם פונ'ם פּאַלק...“

קאַדעטישע צייטונגען און איבערהויפּט בורזשואַזע צייטונגען איז געווען זעהר וועניג. די וואָס זיינען יאָ אַרויסגעגאַנגען האָבען זיך פּערהאַלטען כלומרישט גאַנץ געלאַסען, ווי איינער וואָלט איראַניש געשמייכעלט: „אַהאַ, מיר האָבען דאָך פּריהער אזוי געוואוסט.“

בעקאנטע קארעטישע פיהרער האָבען זיך נאָך געררעהט אַרום דער שטאָדט־דומא, אייניגע האָבען זיך נאָך צייטענווייז בעוויזען אינ'ם רעטונגס־קאָמיטעט, אָבער אין אַלגעמיין האָט די בורזשואַזיע געשוויי־גען, זיך ווי בעהאַלטען, געוואַרט אויף אַ געלעגענהייט, געגלויבט, אַז די געלעגענהייט וועט באַלד קומען. קיינער האָט זיך ניט פאַרגעשטעלט, אַז די באַלשעוויקעס זאָלען בלייבען אין קראַפט מעהר ווי דריי טעג — קיינער ניט, אַ חוץ אפשר לענין, טראַצקי, די פּעטראַגראַדער אַרביי־טער און די פּשוט'ערע סאָלדאַטען.

אין דעם הויכען אַמפיטהעאַטרישען ניקאָלאַיעווסקי זאַל האָב איך דעם נאָכמיטאָג געזעהן די דומא. זי האָט געהאַלטען אַ פּערמאַנענטע זיצונג. די שטימונג איז געווען אַ היציגע, אַ ברענענדיגע. אַלע קרעפטען פון דער אָפּאָזיציע האָבען זיך אין דעם טאָג פּעראַייניגט אַרום דער דומא. דער שטאָדט־גאָלאַווא, דער אַלטער שריידער מיט זיין פּראַכטפּאָלער ווייסער באַרד און גראַהע האָר, האָט דערזעהלט, ווי ער האָט די לעצטע נאַכט בעזוכט דעם סמאָלני אינסטיטוט צו פּראַטעסטירען אינ'ם נאָמען פון דער שטאָדטישער זעלבסט־פּערוואַל־טונג. די דומא, האָט ער געזאָגט, איז די איינציגע געזעצליכע רע־נירונג פון דער שטאָדט; זי איז ערוועהלט געוואָרען אויפ'ן גרונד פון גלייכען, דירעקטען און געהיימען שטימ־רעכט — און זי וועט ניט אנערקענען די נייע מאַכט. אויף דערויף האָט טראַצקי קאַלטבל־טיג געענטפּערט, אַז עס איז דאָ אַ קאָנסטיטוציאָנעלע רפואה צו אַזאַ מכה: מען קען פונאַנדערלאָזען די דומא און אויסקלייבען אַ נייע... צאַרענדיגע געשרייען האָבען זיך געלאָזט הערען, ווען שריי־דער האָט דאָס איבערגעגעבען. דער גאָלאַווא האָט פאַרטגעזעצט: „אויב אַ רעגירונג וואָס שטיצט זיך אויף באַיאָנעטען איז אַ רעגירונג — נו, וואָס זשע, האָבען מיר אַזאַ מין ברואה. מיר אָבער אנערקענען נאָר אַזאַ רעגירונג, וואָס שטיצט זיך אויפ'ן ווילען פון דער פּאָלקס־מערהרײט, ניט אַזוינע, וואָס איז בעשאַפען געוואָרען דורך אַן אויפ־שטאַנד פון אַ מינדערהייט!“ ווילרע אַפּלאָדיסמענטען האָבען זיך דערהערט פון אַלע בענק, אַ חוץ די באַלשעוויסטישע. דער גאָלאַוואַ ערקלעהרט, אַז די באַלשעוויקעס פּערגוואַלטיגען שוין די אויטאָ־נאָמיע פון דער שטאָדט־פּערוואַלטונג: זיי האָבען בעשטימט קאָמי־

סארען אין פערשיעדענע דעפארטמענטען פון דער פערואַלמונג. די מעלדונג רופט אַרויס אַ נייעם טומעל.

אַ באַלשעוויסטישער רעדנער פּרוואווט איבערשרייען דעם עולם. דער בעשלוס פון דעם סאָויעמען-קאָנגרעס, זאָגט ער, איז אַ בעווייז, אַז גאַנץ רוסלאַנד שטיצט די באַלשעוויקעס. „איהר — רופט ער אַויס — זענט ניט קיין אמת'ע פערטרעטער פון דער פּעטראָגראַדער בעפעלקערונג!“ געשרייען: „בעלידיגונג! בעלידיגונג!“ דער אַלטער גאַלאָוואַ דערמאָנט איהם מיט אַ ווירדיגען טאָן, אַז די דומא איז אַויסגעקליבען געוואָרען אויפ'ן גרונד פון דעם גרעסטען דעמאָקראַטישסטען וואַהל-רעכט. יענער ענטפערט: „יא, אָבער דאָס איז דאָך געווען צוריק מיט אַ צייט — ווי דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט — ווי די אַרמע-קאָמיטעטען.“

„קיין נייער קאָנגרעס פון סאָויעטען איז נאָך ניט פאַרגעקומען!“ שרייט מען איהם.

„די באַלשעוויסטישע פּראַקציע בלייבט מעהר ניט אין אָט דעם נעסט פון דער קאָנטר-רעוואָלוציע — טומעל.“ — און מיר פּער-לאַנגען, אַז די דומא זאָל אַויסגעקליבען ווערען אויף דאָס ניי...“ די באַלשעוויקעס פּערלאָזען דעם זאַל. מען שרייט זיי נאָך: „דייטשע אַגענטען! ניעדער מיט די פאַררעטהער!“

דער קאָדעט שינגאַרעו מאַכט דאָן אַ פאַרשלאַג, אַז אַלע שטאַדט-בעאַמטע, וואָס האָבען איינגעווייליגט צו ווערען קאָמיסאַרען פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט, זאָלען ענטלאָסען ווערען פון זייערע שטעלעס און איבערגעגעבען ווערען צום געריכט. שריידער האָט זיך וויעדער אויפגעשטעלט. ער שלאָגט פאַר, אַז די דומא זאָל פּראָמעסירען געגען דער דראָהונג פון די באַלשעוויקעס זי פאַנאַנדער-צולאָזען. אַלס אַ געזעצליגע פּערטרעטערין פון דער בעפעלקערונג, — זאָגט ער, — וועט די דומא ניט פּערלאָזען איהר פּאַסטען.

דער אַלעקסאַנדראָווסקי זאַל אין דער זעלביגער געביידע איז אויך געווען פול מיט מענשען. דאָרט האָט דער רעטונגס-קאָמיטעט אָבגעהאַלטען זיין זיצונג. סקאַבעלעו האָט געהאַלטען אַ רעדע. „קיינ-מאַל“, האָט ער געזאָגט, „איז דער קריזיס פון דער רעוואָלוציע ניט געווען אַזוי שטאַרק, קיינמאַל האָט דער גורל פון רוסלאַנד ניט אַרויס-“

גערופען אזא פחד, קיינמאל האָט די געשיכטע ניט אַוועקגעשטעלט אַזוי שאַרף און קלאָהר די פּראָגע: זאָל רוסלאַנד לעבען, אָדער זאָל זי ניט לעבען! די גרויסע שטונדע צו רעטען די רעוואָלוציע האָט געשלאָגען, און מיר זעהען טאַקע, ווי אַלע לעבעדיגע קרעפטען פון דער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע האָבען זיך ענג צוזאַמענגעשלאָסען און געבילדעט אַ צענטר צו ראַטעווען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע...“ סקאַבעלעוו האָט נאָך לאַנג גערעדט אינ'ם זעלביגען זינן. „מיר וועלען גיכער שטאַרבען, איידער פּערלאָזען אונזער פּאָסטען!“

אַ מעלדונג איז אָנגעקומען, אַז די אייזענבאַהן-אַרבייטער האָבען זיך פּעראַייניגט מיט דעם רעטונגס-קאָמיטעט. די מעלדונג האָט אַרויסגערוּפּען געוואַלדיגע אַפּלאַדיסמענטען. אַ ביסעל שפּעטער זיינען אָנגעקומען די פּאָסט- און טעלעגראַף-אָנגעשטעלטע. שפּעטער זיינען אייניגע מענשעוויקעס-אינטערנאַציאָנאַליסטען אַריינגעקומען אין זאַאל. מען האָט זיי פּרעהליך בעגריסט. די אייזענבאַהן-אַרבייטער האָבען ערקלעהרט, אַז זיי אַנערקענען ניט די באַלשעוויקעס און וועלען אַרייַנ-נעהמען דעם גאַנצען אייזענבאַהן-אַפּאַראַט אין זייערע הענד. די דעלעגאַטען פון די טעלעגראַף-אַרבייטער האָבען דערצעהלט, אַז די טעלעגראַפֿיסטען האָבען אין קורצע דבורים זיך אָבגעזאָגט צו אַרבייטען ביי זייערע אַפּאַראַטען אַזוי לאַנג, ווי דער באַלשעוויסטישער קאָמיסאַר וועט פּערבלייבען אין זיין אַמט. די בריעף-טרענער ווילען ניט אָבטראַג-גען בריעף אין סמאָלני אָדער נעהמען פון דאָרט די פּאָסט... אַלע טעלעפּאָנען פון דעם סמאָלני אינסטיטוט זיינען איבערגעריסען געוואָרן רען. מיט אַ בייזוויליגען געלעכטער האָט מען דערצעהלט, אַז אַרזיקי איז געווען אין אויסלאַנדס-מיניסטעריום און געוואָלט נעהמען די גע-היימע אָבמאַכונגען (טריטים), אָבער נעראַטאָוו האָט איהם געגעבען דעם וועג. אַלע רעגירונגס-אָנגעשטעלטע האָבען זיך אָבגעזאָגט צו טהאָן זייער אַרבייט...

דאָס האָט געהייסען קריעג. אַ געפּלאַנעוועטער, אָרגאַניזירטער קריעג, — מיט סטרייקס און סאַבאַטאַזש. בשעת מיר זיינען געזע-סען אין זאַאל האָט דער פּאַרזיצענדער פּאַרנעלייענט אַ רשימה, וואָס יעדערער זאָל טהאָן: דער און דער זאָל בעזוכען די מיניסטעריום; דער און דער זאָל געהן אין די בענק; אַ צעהן-צוועלף האָבען געדאַרפט

ארבייטען אין די קאזארמעס, איינריידען די סאלדאטען זיי זאלען בלייבען נייטראל — „רוסישע סאלדאטען, פארגיסט ניט דאס בלוט פון אייערע ברידער“ — א קאמיטעט האָט געזאָלט געהן זיך בעראַטען מיט קערענסקיין; אַנדערע האָט מען געשיקט אין די פראָווינציאַנעלע שטעדט צו בילדען דאָרטען אַבטהיילונגען פונים רעטונגס-קאָמיטעט צו פּעראַייניגען די אַנטי-באַלשעוויסטישע עלעמענטען.

דער עולם איז געווען אויפגעלעגט. „די באַלשעוויקעס מיינען טאַקע באַמת, אַז זיי קענען דיקטירען דער אינטעליגענץ? מיר וועלען זיי ווייזען!“...

מערקווירדיג איז געווען דער אונטערשיער צווישען דעם סאָויעטען קאָנגרעס און דער איצטיגער פּערזאָנלונג. דאָרט — גראָהע מאַסען, אַבגעריסענע סאלדאטען, שמוציגע אַרבייטער, פּויערים, אַרימע מענשען, געבויגען און געקנייטשט אונטער דער משא פון אַ ביטערען קאַמפּף פאַר'ן לעבען; דאָ — האָבען מענשעוויסטישע און סאַציאַל-דעוואָ-לוציאַנערע פּיהרער — אַזוינע אַווקסענטיעווס, דאַנס, ליבערס, — גע-ווענע סאַציאַליסטישע מיניסטאַרען ווי סקאַבעלעוּ און טשערנאַוּ — זיך גע'חבר'ט מיט אַזוינע קאַדעטען ווי דער בוימל-ווייכער שאַצקי און דער פּלינקער ווינאַווער, מיט זשורנאַליסטען, סטודענטען, אינטער-ליגענטען פון כל המינים. דער עולם אין דומא איז געווען שעהן אָנ-געטהאַן און האָט געהאַט וואָס צו עסען. ניט מעהר ווי דריי פּראָ-לעטאַריער האָב איך געזעהן אין זאַל.

עס קומען אָן נייע ידיעות. קאָרנילאָוויס געטרייע טעכיניצעס (* האָבען אויסגעקוילעט זיינע שומרים לעבען ביכאַוו, און איהם איז געלונגען צו אַנטלויפען. קאַלעדרין האָט געפּיהרט אַן אַרמעע קיין צפון... דער מאַסקווער סאָויעט האָט געבילדעט אַ מיליטערישען רעוואָלוציאַ-נערען קאָמיטעט און געפּיהרט פּערהאַנדלונגען מיט דעם שטאַרט-קאָמענדאַנט, אַז ער זאָל אַבגעבען דעם אַרסענאַל, כדי די אַרבייטער זאָלען זיך קענען בעוואַפּנען.

די דאָזיגע פּאַקטען זיינען געווען איבערגעמישט מיט אַן אונ-געהייערער מאַסע קלאַנגען, פּערדרעהטע מעלדונגען און גאָר פּאַלשע

(* ווילדע סאלדאטען פון מיטעל-אַזיען.)

ידעות. אַנײַנטעליגענטער יונגער קאדעט, אַ געוועזענער פּריוואַטער סעקרעטער פּריהער ביי מיליוקאָוו, נאכדעם ביי טערעשטשענקאָץ, האָט אונז גענומען אויף אַ זייט און האָט אונז דערצעהלט דעם סוד, ווי אזוי מען האָט גענומען דעם ווינטער-פּאַלאַץ.

„די באַלשעוויקעס האָבען זיך געפונען אונטער דער קאָמאַנדע פון דייטשע און עסטרייכישע אָפיצירען“, האָט ער אונז געזאָגט. „אזוי!, האָבען מיר העפליך געענטפערט, „פון וואַנען ווייסט איהר?“

„מיינער אַ פּריינד איז דאָרט געווען און האָט זיי אַליין געזעהן.“ „ווי אזוי האָט איהר דערקענט, אז זיי זיינען דייטשע אָפיצירען?“ „נאַנץ איינפאַך, זיי האָבען געטראָגען דייטשע פּאַרמעס!“ הונדערטער אזוינע אומגעלומפערטע מעשיות האָבען זיך געטראָגן גען אין דער לופטען. הונדערטער אזוינע בבא-מעשיות האָט די אַנט-באַלשעוויסטישע פרעסע געדרוקט יעדען טאָג. אפילו די סאָציאַליסטישע-רעוואָלוציאָנערען און די מענשעוויקעס, וואָס האָבען שטענדיג געקוקט אויף דער ווירקליכקייט מיט ניכטערע אויגען, — אפילו זיי האָבען אויך געגלויבט די לעגענדען.

אז מיר זיינען אַרויסגעגאַנגען פון דער דומא, האָבען מיר געטראָגן פּען צוויי אינגלעך אין סאָלדאַטסקע פּאַרמעס, טהיילענדיג פּראָקלאַר-מאַציעס צווישען אַ גרויסען עולם אויף געווסקי, טאַקי לעבען דער טהיר פון דער דומא. דער עולם איז בעשטאַנען פון כמעט לויטער געשעפּטס-לייט, קרעמער, טשינאָוויקעס, אַנגעשטעלטע. איינע פון די פּראָקלאַמאַציעס האָט זיך געלייענט אזוי:

„פון דער שטאַדט-דומא.

צוליעב די געשעהענישען פון די לעצטע טעג, האָט די דומא דעם 26טען אָקטאָבער אָנגענומען דעם פּאַלגענדען בעשלוס: די אונבעריהר-באַרקייט פון פּריוואַטע וואָהנונגען ווערט אָפיציעל פּראָקלאַמירט. טאַמער פּרוואַוט אימיצער מיט געוואַלד אַרײַנדרײַנגען אין אַ פּריוואַטע וואָהנונג, ערקלעהרט די דומא דורך די הויזקאָמיטעטען, אז די בע-פּעלקערונג דאַרף אַרויסווייזען אַ ענטשידענעם ווידערשטאַנד. עס איז ערלויבט אפילו צו געברויכען געוועהר, כדי צו פּערטהיידריגען זיך געגען די אונגעבעטענע געסט!

אַ ביסעל ווייטער, אויפ'ן ראַג ליטייני, האָבען פינף-זעקס רויטע

נווארדיצעס און עטליכע מאטראָזען אַרומגערינגעלט אַ צייטונגס־
פערקויפער און איהם געהייסען אָבגעבען די נומערען פון דער מענ־
שעוויסטישער „ראַבאָטשאַיאַ גאַזעטאַ! (אַרבייטער צייטונג). יענער
האַט עפעס ביז געשריען און געמאַכט מיט די הענד. איינער פון די
סאָלדאַטען האָט אַראָבגעוואָרפען די צייטונגען פון דעם טישעל און
זיי גענומען צורייסען. אַן אונפריינדליכער עולם האָט זיך פּער־
זאַמעלט אַרום די סאָלדאַטען און געזידעלט דעם פּאַטרוֹל. אַ ניעדע־
ריטשקער אַרבייטער האָט מיט גרויס עקשנות אַלץ דערצעהלט דעם
עולם און דעם צייטונגס־פערקויפער, אַז אין דעם נומער איז דאָ אַ
פּראָקלאַמאַציע פון קערענסקי'ן. „ער זאָגט, מיר האָבען געקוילעט
דאָס רוסישע פּאָלק. דאָס קען אַרויסרופען בלוט־פּערגריסונג...“

די שטימונג אין סמאָלני איז געווען נאָך געשפּאַנטער ווי פריהער,
אויב דאָס איז איבערהויפט מעגליך. גרופען מענשען זיינען אַלץ
געלאָפּען הין און צוריק איבער די טונקעלע קאָרידאָרען; גרופען
אַרבייטער זיינען געשטאַנען מיט ביקסען אין די הענד; באַלשעוויס־
טישע פיהרער מיט אָנגעשטאַפטע פּאַרטפעלען האָבען גע'טענה'ט,
ערקלעהרט, געגעבען בעפעהלען, לויפענדיג פון איין גרופע צו דער אַנ־
דערער, בעגלייט פון פריינד און העלפער. די אַלע זיינען געוועזען
ווי ניט אין זיך. זיי האָבען אַרויסגעוויזען אַן אונגעהויערע פעהיגקייט
צו אַרבייטען אָהן שלאָף און אָהן רוה. זיי זיינען אַלע געווען אומגע־
וואַשען, אומגעגאַלט, שמוציג, אָבער זייערע אויגען האָבען געברענט,
און אויף די פליעגעל פון בעגייסטערונג האָבען זיי זיך געטראָגען צו
זייער ציעל מיט געוואלדיגער שנעלקייט. זיי האָבען געהאַט אַזוי
פיעל אַרבייט, אַזוי פיעל אַרבייט! איבערנעהמען די רעגיערונג,
אַרגאַניזירען די שטאָרט, שטעהן אין פריינדליכער פּערבינדונג מיט'ן
גאַרניזאָן, קעמפּען מיט דער דומא און מיט דעם רעגירונגס־קאָמיטעט,
שטערן דעם אָנפאַל פון די דייטשען, גרייטען זיך צו אַ מלחמה מיט
קערענסקי'ן, שיקען ידיעות אין די איבעריגע רוסישע שטערט וועגען
די פּאַסירונגען אין פּעטראָגראַד, פיהרען אַ גרויסע פּראָפּאַגאַנדא פון
אַרכאַנגעלסק ביז וולאַדיוואַסטאָק... דערווייל האָבען רעגירונגס־בעאַמ־
טע און שטאָדטישע אָנגעשטעלטע זיך אָבגעזאָגט צו פּאָלנען די בע־
פעהלען פון זייערע קאָמיסאַרען. די פּאַסט און דער טעלעגראַף
האָבען זיי ניט געוואָלט דיענען; די אייזענבאהנען האָבען זיך געמאַכט

ניט וויסענדיג אויף זייערע בעפעהלען צו שיקען וואגאָנעס; קערענסקי האָט זיך גערוקט אויף פעטראָגראַד; דער גארניזאָן איז ניט געווען אין גאַנצען זיכער; די קאָזאַקען האָבען געוואַרט אויף אַ געלעגענהייט צו מאַכען אַן אָנפאַל. געגען דער נייער מאַכט איז געווען ניט נאָר די אָרגאַניזירטע בורזשואַזיע, נאָר אויך אַלע איבעריגע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, אַ חוץ די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, אייניגע מענשעוויקעס־אינטערנאַציאָנאַליסטען און סאָציאַל־דעמאָקראַטען־אינ־טערנאַציאָנאַליסטען. אָבער אויך זיי האָבען זיך געוואַקעלט און ניט גע־וואוסט, צו זאָלען זיי העלפען, צו ניט. אמת, הינטער דער נייער מאַכט זיינען געשטאַנען די מאַסען אַרבייטער און סאָלדאַטען — וועגען די פּויערים האָט מען דאָך ניט געוואוסט בעשטימט — אָבער נאָך אַלע זאַכען זיינען דאָך די באַלשעוויקעס געווען נאָר אַ פּאָליטישע גרופּע אָהן ערפּאַהרענע און געבילדעטע אינטעליגענטען...

אויף די טרעפּ האָבען מיר בעגעגענט ריאַזאַנאָוו. האַלב אין שפּאַס, האַלב אין ביטערען ערנסט האָט ער אונז געוואָגט, אַז מען האָט איהם געמאַכט פאַר האַנדעלס־מיניסטער, בשעת ער האָט נאָר אַ קנאַפע ידיעה אין געשעפט. אויפ'ן אויבערשטען שטאַק איז געזעסען אין אַ ווינקעל איינער אליין דער פינאַנץ־קאָמיסאַר מענזשינסקי. ער האָט געטראָגען אַ ציגענעם פעלץ, און זיינע קליידער זיינען געווען אזוי צושוּיבערט, אַז איך האָב שיער ניט געוואָלט אָנשרייבען: „ער איז געשלאָפען אין זיי“, ווייס איך אָבער, אַז ער איז איבערהויפט ניט געשלאָפען. זיין פנים איז געווען דריי טאָג ניט געגאָלט. ער האָט געהאַלטען אַ בלייפעדער אין האַנד און איז געווען פּערזונקען אין עפעס חשבונות. געשריבען האָט ער אויף דער לינקער זייט פון אַ קאָנווערט און אַלע מאָל געביסען דעם עק פון זיין בלייפעדער. זיין גאַנצע ער־פּאַהרונג איז פינאַנצען האָט ער בעקומען אין אַ פּראַנצויזישען באַנק, וואו ער האָט אַמאָל געאַרבייט אַלס אָנגעשטעלטער. און אַט די פיער מענשען, וואָס זיינען אַקאַרשט אַרויסגעלאָפען פונ'ם מיליטערי־שען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט און יאָגען זיך אַראָב איבער די טרעפּ, פּערשרייבענדיג עפעס אויף ברעקלעך פּאַפּיער, — דאָס זיינען פיער קאָמיסאַרען, וואָס מען האָט זיי אַרויסגעשיקט אין אַלע פיער עקען פון רוסלאַנד צו פּערשפּרייטען ידיעות, צו פיהרען פּראָפּאַגאַנדאַ, אויב נויטיג צו קעמפּען — מיט אַלע מעגליכע מיטלען...

די זיצונג פונ'ם קאָנגרעס האָט געזאָלט פאַרקומען איינס אַ זייגער. דער זאָאל איז שוין לאַנג געווען פול, אָבער עס איז שוין געווען זיבען אַ זייגער פאַרנאָכט, און דעם פּרעזידיום האָט מען נאָך ניט געזעהן אין די אויגען... די פּראַקציעס פון די באַלשעוויקעס און די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען האָבען אָבגעהאַלטען זייערע זיצונגען יעדע אין אַ בעזונדערען צימער. דעם גאַנצען נאָכ-מיטאָג האָבען לענין און טראַצקי ניט אויפגעהערט טענה'ן געגען פּשרות. אַ געוויסער טהייל באַלשעוויקעס האָט געהאַלטען, אַז עס וואָלט געווען כּדאי נאָכצוגעבען און בילדען אַ פּעראַייניגטע רעגירונג פון אַלע סאָציאַליסטישע פּראַקציעס. „מיר קענען דאָס ניט דורכ-פיהרען אַליין“, האָבען זיי געזאָגט. „עס איז צו פּיעל. מיר האָבען ניט די נויטיגע מענשען, מיר וועלען זיין איזאָלירט און פון דער גאַנצער אונטערנעהמונג וועט ווערען אַ תּל“. אַזוי האָבען אפילו גערעדט קאַמענעוו, ריאַזאַנאָוו און אַנדערע...

אָבער לענין איז געווען האַרט ווי אַ שטיין, און טראַצקי האָט געהאַלטען מיט איהם.

„אויב די פּשרה-מאַכער ווילען, זאָלען זיי אָננעהמען אונזער פּראָגראַם און זאָלען זיי קומען אַרבייטען מיט אונז! מיר וועלען ניט אָבטרעטען אַ האָר. אויב עס געפינען זיך חברים, וואָס האָבען ניט דעם מוטה און דעם ווילען צו טהאָן דאָס וואָס מיר טהוען, זאָלען זיי אוועקגעהן מיט די איבעריגע טרוסען און פּשרה-מאַכערס. מיר וועלען בלייבען, מיר וועלען פאַרטזעצען אונזער אַרבייט, געשטיצט אויף די אַרבייטער און סאָלדאַטען.“

פינף מינוט נאָך זיבען האָבען די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען געלאָזט וויסען, אַז זיי בלייבען אין דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנע-רען קאָמיטעט.

„אָהא! איהר זעהט! האָט לענין געזאָגט, זיי געהען אונז נאָך.“ אַ ביסעל שפּעטער זיינען מיר געזעסען ביים פּרעס-טיש אין גרוי-סען זאָאל און געוואַרט אויפ'ן אָנהויב פון דער זיצונג. איינער אַ קאָ-רעספּאָנדענט, וואָס אַליין איז ער געווען אַן אַנאַרכיסט און געשריבען האָט ער פאַר אַ ברוזשואַזער צייטונג, האָט זיך צו אונז געווענדעט מיט אַ פאַרשלאַג, אַז מיר זאָלען געהן אויסגעפינען, וואוהין איז פּערפאַלען געוואָרען דער פּרעזידיום. מיר זיינען אוועק אין דער קאַנצעלאַריע

פון דעם צענטראלען עקזעקוטיוו-קאמיטעט, אָבער דאָרט איז קיינער
 ניט געווען. אין דעם ביוראָ פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט איז
 אויך קיינער ניט געווען. מיר זיינען דורכגעגאנגען אַ סך צימערען
 אין דעם ריעזיגען סמאָלני, אָבער קיינער האָט ניט געהאט די מינדעסטע
 פאָרשטעלונג, וואו עס געפינט זיך די רעגירענדע קערפערשאפט פון
 דעם קאָנגרעס. מיין בעגלייטער האָט מיר דערווייל געשילדערט זיין
 פארצייטיגע רעוואָלוציאָנערע אַרבייט, זיין לאַנגען, ניט אונאַנגענהמען
 גלות אין פראַנקרייך. ער האַלט ניט פון די באַלשעוויקעס, — האָט
 ער געזאָגט, — לויט זיין מיינונג זיינען זיי גראַבע, מגושם/דיגע,
 אנווייסענדע פאַרשויןען, אָהן עסטהעטישער פיינקייט. מיין בעגלייטער
 איז געווען אַ טיפישער רוסישער אינטעליגענט... ענדליך זיינען מיר
 אָנגעקומען אין צימער נומער 17, וואו עס איז געווען די קאַנצלעאַריע
 פון דעם מיליטערישען קאָמיטעט. אַ שטראָם מענשען האָט זיך דאָרט
 אַריין און אַרויסגעגאַסען יעדע מינוט. די טהיר האָט זיך געעפענט
 און עס האָט זיך אַריינגעקיקעלט אַ ניעדריגער מאַן מיט אַ פלאַכען
 פנים, אָנגעטהאַן אין אַ מיליטערישער פאַרמע אָהן עפאָלעמען. אַ קוק
 טהאַן אויף איהם, האָט זיך געקענט דאַכטען, אַז ער שמייכעלט, אָבער
 דאָס האָט זיך נאָר זיין פנים געקרימט פון אונמענשליכער מיעדקייט.
 דאָס איז געווען קרילענקאָ.

מיין קאָמפאַניאָן, אַ פראַנטעוואַטער יונגערמאַן מיט אַ זעהר
 ציוויליזירטען אויסזעהן, האָט געגעבען אַ פרעהליכען געשריי און זיך
 אַ רוק געטהאַן פאַרווערטס.

„ניקאָלאַי וואַסילעוויטש!“ האָט ער אויסגערופען און האָט אויס-
 געשטרעקט זיין האַנד. „געדענקט איהר מיך גאָר ניט, טאָוואַרישטש?
 מיר זיינען דאָך אינאיינעם געזעסען אין טורמע!“

קרילענקאָ האָט אָנגעשטרענגט זיין זכרון און זיין אויגן. „יא, יא“,
 האָט ער ענדליך געענטפערט, בעטראַכטענדיג דעם אַנדערען פון קאָפּ
 ביז די פיס מיט גרויס פריינדליכקייט. „איהר זייט ס... זדראַווסט-
 וואוּיטע!“ זיי האָבען זיך צוקוּשט. „וואָס טהוט איהר דאָ?“ האָט
 ער געפרעגט און אָנגעוויזען מיט דער האַנד אַרום און אַרום.

„אה, איך קוק זיך נאָר צו... קענטיג איהר האָט ערפאָלג.“
 „יא“, האָט קרילענקאָ געענטפערט, און אין זיין טאָן איז געווען
 אַ געוויסע עקשנות. „די פראַלעטאַרישע רעוואָלוציע זיעגט...“ ער

האָט אַ לאַך געטהאָן. „און דאָך — און דאָך איז מעגליך, אז מיר זאָלען זיך וויעדער בענגענען אין טורמע.“

אז מיר זיינען אַרויסגעגאַנגען אין קאָרדאָר, האָט מיין קאָמפּאַניאָן מיר ערקלעהרט זיין שטאַנדפּונקט. „איהר פּערשטעהט“, האָט ער געזאָגט, „איך בין קראַפּאַטקײַם אַ תּלמיד. אין אונזערע אויגען איז די רעוואָלוציע אַ גרויסער דורכפאַל. זי האָט ניט אויפגעוועקט דעם פּאַטריאָטיזם פון די מאַסען. דאָס בעווייזט נאָר, אז דאָס פּאָלק איז נאָך ניט פּאַרטיג פאַר אַ רעוואָלוציע.“

עס איז געווען 40 מינוטען נאָך 8, ווען אַ דונער פון אויסגעשרייען האָט אָנגעזאָגט, אז דער פּרעזידיום איז אַריינגעקומען אין זאַל. אין פּרעזידיום איז אויך געווען לענין. אַ קורצער, דיקליכער מענש מיט אַ גרויסען פּליכעוואַטען קאַפּ, וואָס איז טיעף אַריינגערוקט צווישען די אַקסלען. קליינע אויגען, אַ שפּאַטישע נאָז, אַ ברייטער פּריינדליכער מויל און אַ שווערע גאַמבע. איצטיגס מאָל איז ער געווען אָבגעראַזירט, אָבער עס האָבען זיך שוין וויעדער אָנגעהויבען בעווייזען האָר אויף זיין פנים — די בעריהמטע באָרד פון זיין פּער-גאַנגענהייט און זיין צוקונפט. געקליידעט איז ער געווען אין אַן אָבגעריבענעם קאַסטיום מיט צו לאַנגע הויזען. אויסגעזעהן האָט ער אזוי, אז ער האָט גאָר, דאַכט זיך, ניט געקענט מאַכען קיין איינדרוק, ניט געקענט זיין דער אָבגאַט פון מאַסען, און דאָך איז ער געווען געליכעבט און געשעצט ווי וועניג פיהרער אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט. אַ מערקווירדיגער פּאָלקס-פיהרער, וואָס זיין קראַפט איז נאָר אין זיין מח. אַ מאַן אָהן פאַרב, אָהן ווייז, אָהן נאָהנטקייט צו מענשען, אָהן אַ פּעהיגקייט צו מאַכען פּשרות, אָהן מאָדנע אייגענ-שאַפטען, וואָס לאָזען זיך וואַרפען אין די אויגען, אָבער אַ מאַן מיט אַ קראַפט צו ערקלעהרען טיעפע געדאַנקען אין פּשוטע ווערטער, צו אַנאַליזירען אַ געגעבענע לאַגע. דערצו אַ מאַן מיט אונגעוועהנליכען גייסטיגען מוטה — און דערביי כיטרע אויך.

קאַמענעו לייענט אַ בעריכט וועגען דער טהעטיגקייט פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאַמיטעט: אָבגעשאַפט טויט-שטראַף אין דער אַרמעע, איינגעפיהרט דאָס רעכט פון פּרייער פּראָפּאגאַנדאַ, בעפּרייט אַלע אָפיצירען און סאַלדאַטען, וואָס זיינען אַרעסטירט געוואָרען פאַר פּאָליטישע פּערברעכענעס; קאַנפּיסקירט אַלע זאַפּאַסען

פון שפיז אין פריוואטע מאגאזינען; ארויסגעגעבען א בעפעהל צו ארעסטירען קערענסקיין... הילכיגע אפלאדיסמענטען.

וויעדער בעווייזט זיך א פערטרעטער פון „בונד“. די האלמונג פון די באַלשעוויקעס, וואָס ווילען ניט איינגעהן אויף קיין פשרות מיט די איבעריגע פארטייען, ערקלעהרט ער, וועט ברענגען אן אונגליק אויף דער רעוואָלוציע. דעריבער קענען די בונדיסטען ניט אַנטהייל נעהמען אין די זיצונגען פון אָט דעם קאָנגרעס. געשרייען פונם עולם: „מיר האָבען גערעכענט, אז איהר האָט נאָך נעכטען פערלאָזען דעם זאָאל! וויפיעל מאָל נאָך וועט איהר פערלאָזען אונזער זיצונג?“

וויעדער בעווייזט זיך א פערטרעטער פון די מענשעוויקעס-אינ-טערנאציאָנאליסטען. געשרייען: „וואָס, איהר זענט נאָך אַלץ דאָ?“ דער רעדנער ערקלעהרט, אז נאָר א טהייל פון די מענשעוויקעס-אינטער-נאציאָנאליסטען האָבען פערלאָזען דעם קאָנגרעס, די איבעריגע ווילען בלייבען.

„מיר האַלטען, אז עס איז געפעהרליך פאר דער רעוואָלוציע און עס איז אפשר א טויט-קלאַפ פאר רוסלאַנד איבערצוגעבען די מאכט אין די הענד פון די סאָויעטען (געשרייען, אונרוהע), אָבער מיר האַלטען פאר אונזער פפליכט צו בלייבען אין קאָנגרעס און צו שטימען דאָרטען געגען פערכאָפּען די מאכט“.

אנדערע רעדנער נעהמען דאָס וואָרט, אָבער, קענטיג, אָהן א שום אָרדנונג. א דעלעגאָט פון די קויהלען-גרעכער פון דעם דאָנער געגענד בעט דעם קאָנגרעס, ער זאָל אָננעהמען שריט געגען קאלעדרינען, וועל-כער קען אָבשניידען פערטראַגראַד פון די קויהלען-געגענדען און פון די דרום'דיגע זאפאָסען פון תבואה. עטליכע סאָלדאטען פון דעם פראַנט ברענגען בעגייסטערטע גרוסען פון זייערע פאָלקען. איצט בעווייזט זיך לענין. ער האַלט זיך מיט דער האַנד ביים ראַנד פונם שמענדער. זיינע קלייניקע אויגען וואַנדערען איבער'ן גרויסען עולם, ער שטעהט און וואַרט און בעמערקט, דאכט זיך, ניט די געוואַלדיגע אַוואַציע, וואָס דויערט עטליכע מינוט. ווען עס ווערט שטיל, זאָגט ער איינ-פאך: „איצט וועלען מיר זיך נעהמען אויפבויען די סאָציאליסטישע אָרדנונג.“ וויעדער הערט זיך א געוואַלדיגער אויסברוך פון אפלאַ-דיסמענטען.

„די ערשטע זאך איז אָננעהמען פּראַקטישע שריט צו מאַכען

שלום. מיר וועלען זיך ווענדען מיט א פריעדענס־פאָרשלאַג צו אלע פעלקער פון די קריעגס־פיהרענדע לענדער, אויפ'ן גרונד פון די בע־דינגונגען, וואָס די סאָויעטען האָבען אויסגעארבייט: קיינע אנעק־סיעס קיינע קאָנטריבוציעס, דאָס רעכט פון די פעלקער אויף זעלבסט־בעשטימונג. מיר וועלען פערעפענטליכען און פערוואַרפען אלע גע־היימע אָבמאָכונגען, ווי מיר האָבען פעשפראַכען... די פראַגע וועגען קריעג און פריעדען איז אזוי קלאָהר, אז איך רעכען, איך קען גלייך, אָהן אַקרמות, פאַרלעזען דעם פראַיעקט פון אַן אויפרוה צו די פעלקער פון אלע קריעגס־פיהרענדע לענדער..."

ווען לענין האָט גערעדט, האָט ער ברייט געעפענט זיין מויל און ס'האָט אויסגעזעהן, ווי ער שמייכלט; זיין שטימע איז געווען היי־זעריג, אָבער ניט אונאַנגענעהם, אַקוראַט ווי זי וואָלט אַ ביסעל פער־האַרטעוועט געוואָרען פון לאַנג־יעהריגען ריידען. געלעזען האָט ער דעם אויפרוה מאָנאָטאָן, און ס'האָט אויסגעזעהן, אז ער וואָלט אזוי גע־קענט ליענען אָהן אַן עק. ווען ער האָט געוואָלט בעטאָנען די אָדער יענע פראַזע, האָט ער זיך אַ ביסעלע איבערגעבויען פאַרווערטס. קיין זשעסטען האָט ער ניט געמאַכט. טויזענד פשוט'ע פנים־ער האָבען געקוקט אַרויף צו איהם מיט טיעפער ליבע און פערגעטערונג.

אויפרוה צו די פעלקער און רעגירונגען פון אלע קריעגס־פיהרענ־
דע שטאַטען.

„די רעגירונג פון די אַרבייטער און פויערים, וועלכע די רעוואָלוציע פון דעם 6טען און 7טען נאָוועמבער האָט בעשאַפען אויפ'ן פונדאָ־מענט פון די סאָויעטען פון אַרבייטער־סאָלאַטען און פויערים־דעפוטאַטען, שלאָגט פאַר אלע קריעגס־פיהרענדע פעלקער און זייערע רעגירונגען צו אָנהויבן באַלדיגע פעהאַנדלונגען וועגען אַ גערעכטען און אַ דעמאָקראַטישען פריעדען.“

אונטער אַ גערעכטען און אַ דעמאָקראַטישען פריעדען פערשטעהט די רעגירונג אַזאָ פריעדען, ווי עס פערלאַנגט די גרויסע מעהרהייט פון די אַרבייטער און אונטערדריקטע קלאַסען, וועלכע זיינען ערשעפט

און אויסגעמאטערט פון קריעג — אזא פריעדען ווי עס האָבען ניט אויפגעהערט פערלאַנגען די רוסישע אַרבייטער און פויערים נאָכדעם ווי זיי האָבען אומגעוואָרפען די צאָרישע מאָנאַרכיע — אַ באַלדיגער פריעדען אָהן אַנעקסיעס (דאָס הייסט אָהן עראָבערונג פון פרעמדע טעריטאָריעס, אָהן אַ געוואַלדזאָמען אַנעקסירען פון פרעמדע נאַציאָנאַלען) און אָהן קאָנטריבוציעס.

די רוסישע רעגירונג שלאָגט פאַר אַלע קריעגס־פיהרענדע לענדער, אַז זיי זאָלען באַלד שליסען אַזאָ פריעדען. זיי זאָלען תיכף נעהמען ענטשיידענע שריט צו פיהרען פעהראַנדלונגען וועגען אַזאָ פריעדען טאַקע באַלד, אָהן אַ שום שיהות, נאָך איידער אַלע בעדינגונגען פון דעם פריעדען וועלען ראַטיפיצירט ווערען דורך די געזעצליכע פערטרע־טונגען פון אַלע פעלקער און אַלע נאַציאָנאַלען.

אונטער אַנעקסיע אָדער עראָבערונג פון פרעמדע טעריטאָריעס פערשטעהט די רעגירונג — לויט דעם בעגריף פון דעמאָקראַטישען רעכט בכלל און דעם רעכט פון דעם אַרבייטער־קלאַס בפרט — יעדע פערבינדונג פון אַ קליינעם אָדער שוואַכען שטאַאַט מיט אַ גרויסען און שטאַרקען אָהן דעם פרייוויליגען, קלאָהרען און דייטליכען ווילענס־אויסדרוק פון דעם קלענערען שטאַאַט. עס מאַכט ניט אויס, ווען אַזאָ געוואַלדזאָמע אַנעקסיע קומט פאַר, אויף וואָס פאַר אַ שטופע פון ציוויל־ליזאַציע עס שטעהט דאָס אַנעקסירטע פּאָלק אויסער די גרענעצען פון אַן אַנדער שטאַאַט, און צי דאָס פּאָלק געפינט זיך אין אייראָפּאָ אָדער אין אַ פרעמדען לאַנד אויף יענעם זייט ים. אַנעקסיע הייסט ווען אַ פּאָלק ווערט מיט געוואַלד איינגעהאַלטען אין די גרענעצען פון אַן אַנדער שטאַאַט, ווען ניט קוקענדיג אויף דעם אויסגעדריקטען ווילען פון דעם פּאָלק (צו דער ווילען איז אויסגעדריקט אין דער פרעסע, אין פּאָלקס־זערוואַמלונגען, אין בעשליסען פון פּאָליטישע פּאַרטייען אָדער אין אומרוהען, דעמאָנסטראַציעס געגען נאַציאָנאַלע אונטערדריקונג) ווערט דעם פּאָלק ניט געגעבען דאָס רעכט צו ענטשיידען דורך אַ פרייער אַבשטימונג — אָהן שום בעגרענצונגען און אָהן שום אַריינמישונג פון דער זייט, און נאָכדעם ווי עס ווערען אין גאַנצען דערווייטערט די בע־וואַפענטע קרעפטען פון דעם שטאַאַט, וואָס האָט אַנעקסירט אָדער געוואַלט אַנעקסירען דאָס פּאָלק אָדער איז איבערהויפט שטאַרקער ווי דאָס בעוואַפענטע פּאָלק — די פּאַרמע פון זיין נאַציאָנאַלער און פּאַר־

ליטישער אָרגאַניזאַציע. אין אזא פּאַל איז דאָס עראָבערונג און פּער-
גוואַלדיגונג.

די רעגירונג האַלט, אז פּאַרטוזעצן דעם קריעג, כדי מעגליך צו
מאַכען פאַר שטאַרקע און רייכע שטאַטען צו טהיילען זיך מיט די
שוואַכע און עראָבערטע נאַציאָנען, איז דאָס גרעסטע פּערברעכען געגען
דער מענשהייט. די רעגירונג ערקלעהרט פייערליך, אז זי האָט בע-
שלאָסען אונטערצושרייבען אַ פּריעדענס-אַבמאַך, וואָס וועט מאַכען אַן
ענד צו קריעג אויף די אויבענדערמאָהנטע בעדיגונגען, און וואָס זאָל
בעהאַנדלען אַלע נאַציאָנען אָהן אַן אויסנאַהם אויף דעם זעלביגען
אופן.

די רעגירונג שאַפט אָב געהיימע דיפּלאָמאַטיע. פאַר'ן גאַנצען
לאַנד ערקלעהרט זי איהר פּעסטען בעשלוס צו פיהרען אַלע פּערהאַנד-
לונגען אין דעם ליכט פון דעם טאָג פאַר די אויגען פון דעם גאַנצען
פּאָלק. זי וועט באַלד פּערעפּענטליכען דעם פולען טעקסט פון אַלע
געהיימע אַבמאַכונגען, וואָס די רעגירונג פון פּריצים און קאַפיטאַליס-
טען האָט בעשטעטיגט אָדער געשלאָסען צווישען מערז און דעם 7טען
נאָוועמבער 1917. אַלע פּונקטען פון די געהיימע אַבמאַכונגען, וועלכע
שטרעבען צו בעשאַפּען פּריווילעגיעס און גינסטיגע בעדיגונגען פאַר
די רוסישע קאַפיטאַליסטען, צו שטיצען אָדער צו פאַרגרעסערען די
אַנעקסיעס פון די רוסישע אימפּעריאַליסטען, ווערען באַלד און אָהן
שום דעבאַטען פּערוואַרפּען פון דער רעגירונג.

פאַרשלאָגענדיג אַלע רעגירונגען און אַלע פּעלקער אַנצוהויבען
עפּענטליכע פּריעדענס-פּערהאַנדלונגען, ערקלעהרט די רעגירונג, אז זי
איז גרייט אַנצופיהרען אַזוינע פּערהאַנדלונגען טעלעגראַפיש, דורך דער
פּאַסט, אָדער דורך מינדליכע אונטעררעדונגען צווישען פּערטרעטער
פון פּערשיעדענע לענדער אָדער אויף אַ קאָנפּערענץ פון אַזוינע פּער-
טרעטער. כדי מעגליך צו מאַכען אַזוינע אונטעררעדונגען, בעשטימט
די רעגירונג איהרע בעפּאָלמעכטיגטע פּערטרעטער אין די נייטראַלע
לענדער.

די רעגירונג לעגט פאַר אַלע רעגירונגען און אַלע פּעלקער פון די
קריגס-פיהרענדע לענדער צו שליסען אַ באַלדיגען וואַפּענשטילשטאַנד,
דער וואַפּענשטילשטאַנד זאָל געדויערען דריי חדשים. אין די דריי
חדשים וועט מעגליך זיין ניט נאָר צו פיהרען די נויטיגע אונטער-

האנדלונגען צווישען די פערטרעטער פון אלע שטאאטען און נאציאָנען, וועלכע זיינען אַרײַנגעצױגען געװאָרען אין קריעג אָדער גע-
 צװאונגען געװען צו בעטהײליגען זיך אין איהר, נאָר אױך צװאַמענ-
 רופען בעפאָלמעכטיגטע פּערזאָמלונגען פון פּאָלקס־פּאַרטרעטער פון
 אלע לענדער, כדי זיי זאָלען ענדגילטיג אָננעהמען די בעדינגונגען פון
 פריעדען. מאַכענדיג דעם פּאַרשלאַג צו די רעגירונגען און די פעלקער
 פון אלע קריעגס־פּיהרענדע לענדער, ווענדעט זיך די רוסישע פּראָ-
 װיזאָרישע רעגירונג פון ארבייטער און פּויערים בעזונדערס צו די
 בעװאַוסטזיניגע ארבייטער פון די דריי שטאַאַטען, װאָס זיינען אַמ-
 מעהרסטען איבערגעגעבען די אינטערעסען פון מענשליכקייט, און צו
 די דריי װיכטיגסטע פון אלע שטאַאַטען, װאָס נעהמען אַנטהײל אין
 דעם איצטיגען קריעג: ענגלאַנד, פּראַנקרײך און דײַטשלאַנד. די אַר-
 בײַטער פון די דאָזיגע לענדער האָבען געטריי געדיענט די אינטערעסען
 פון פּראָגרעס און סאָציאַליזם. דער גלענצענדער בײשפּיעל פון דער
 טשאַרטיסטישער בעװעגונג אין ענגלאַנד; די רײהע רעװאָלוציאָנען
 פון אַל־װעלטליכער היסטאָרישער בעדייטונג, װאָס דער פּראַנצװײשער
 פּראָלעטאַריאַט האָט דורכגעמאַכט; דער היסטאָרישער קאַמפּף אין
 דײַטשלאַנד געגען די אױסנאַהמע־געזעצען, — אַ מערקװירדיגער בײ-
 שפּיעל פון לאַנג־דױערענדער אױסגעהאַלטענער טהעטיגקײט, װאָס
 האָט ארויסגערופען די בעװאַונדערונג פון אלע ארבייטער אױף דער
 װעלט; די שאַפונג פון גרויסאַרטיגע אָרגאַניזאַציעס פון דעם דײַט-
 שען פּראָלעטאַריאַט — די אלע בײשפּיעלען פון פּראָלעטאַרישער
 העלדישקײט, די דאָזיגע גרויסע דענקמעהלער פון דער מענשליכער
 געשיכטע, זיינען פאַר אונז אַ זיכערע גאַראַנטיע, אַז די ארבייטער
 פון די דאָזיגע לענדער װעלען פּערשטעהן די פּפליכט װאָס ליעגט
 אױף זיי צו בעפרייען די מענשהייט פון אלע שרעקען און די פּאָלגען
 פּוים קריעג, און אַז די דאָזיגע ארבייטער װעלען דורך אַ ענמשיע־
 דענער, ענערגישער און דױערענדער האַנדלונג אונז העלפען שליסען
 אַן ערפּאָלגרייכען פריעדען — און זיי װעלען אונז אױך העלפען צו
 בעפרייען די עקספּלואַטירטע ארבייטער מאַסען פון יעדער שקלאַפּעריי
 און יעדער עקספּלואַטאַציע."

ווען דער שװערער דוננער פון אַפּלאָדיסמענטען איז שטילער גע-
 װאָרען, האָט לענין פּאַרטגעזעצט:

„מיר שלאָגען פאַר, אז דער קאָנגרעס זאָל ראַטיפיצירען אָט די דעקלאַראַציע. מיר ווענדען זיך ניט נאָר צו די פעלקער, נאָר אויך צו די רעגירונגען פון די פּערשיעדענע לענדער, ווייל אויב מיר וואָלן טען זיך געווענדעט נאָר צו די פעלקער פון די קריעגס־פיהרערע לענדער, וואָלט דאָס אָבגעלעגט דעם פּריעדענס־שלוס. די פּריעדענס־בעדינגונגען, וואָס וועלען אויסגעארבייט ווערען אין דער צייט פונ'ם וואַפּען־שטילשטאַנד, וועט אונזער גרינדונגס־פּערזאָנלונג נאָכדעם ראַטיפיצירען. מיר שלאָגען פאַר אַ דריי־חדשים־דיגען וואַפּען־שטילשטאַנד, כדי די פעלקער זאָלען זיך קענען אָברוהען ווי ווייט מעגליך נאָך אָט דער בלוטיגער שחיטה און זאָלען האָבען גענוג צייט אויסצורקלייבען זייערע פּאַרטערטער. מיר נאָרען זיך ניט, מיר ווייסען אז אונזער פּריעדענס־פּאַרשלאָג וועט בעגעגענען אַ ווידערשטאַנד מצד די אימפּעריאַליסטישע רעגירונגען...“

„די רעוואָלוציע פון דעם 6טען און 7טען נאָוועמבער — האָט לענין געענדיגט — עפענט די עראַ פון דער סאָציאַלער רעוואָלוציע... די אַרבייטער־בעוועגונג וועט אַרויסגעהן זיעגרייך און וועט ערפילען איהר שליחות אינ'ם נאָמען פון פּריעדען און סאָציאַליזם...“

אַ געוויסע רוהיגקייט און שטאַרקע קראַפט האָט זיך געפיהלט אין די רייד, און זיי האָבען אויפגעריהרט אַלעמענס נשמות. מען האָט געקענט פאַרשמעהן, פאַר וואָס מענשען גלויבען, ווען לענין רעדט... דורך אַן אַלגעמיינער אבשטימונג בעשליסט מען באַלד, אז נאָר פּאַרטערטער פון פּאָליטישע גרופּפּען זאָלען האָבען דאָס רעכט צו דיסקוטירען דעם פּאַרשלאָג און אז די צייט פון די רעדנער זאָל זיין בעשרענקט מיט 15 מינוט.

דער ערשטער רעדט קארעלין אינ'ם נאָמען פון די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנערען. „אונזער פּראַקציע — זאָגט ער — האָט ניט געהאַט קיין געלעגענהייט אַריינצוטראָגען אויסבעסערונגען צו דעם טעקסט פון דעם אויפּרוף. דאָס איז אַ פּריוואַטער באַלשעוויס־טישער דאָקומענט. דאָך וועלען מיר פאַר איהם שטימען, ווייל מיר זיין נען איינפּערשטאַנדען מיט זיין גייסט...“

אינ'ם נאָמען פון די סאָציאַל־דעמאָקראַטען־אינטערנאַציאָנאַליס־טען רעדט קראַמאַראָוו, אַ דינער, איינגעבויענער, קורצזיכטיגער מענש, וואָס איז געוואָרען מיט דער צייט בעקאנט אַלס דער קלאָון פון

דער אָפּאָזיציע. „נאָר אַ רעגירונג וואָס בעשטעהט פון אַלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען — זאָגט ער — וואָלט געקענט האָבען דעם אויטאָריטעט צו אונטערנעמען אזא וויכטיגען טריט. אויב ער וואָלט זיך געבילדעט אַ סאָציאַליסטישע קאָאָליציע, וואָלט זיין פּראַקטיש געקענט אונטערשטיצען דאָס גאַנצע פּראָגראַם, אַז ניט, וועט זי אונטערשטיצען נאָר אַ טהייל. וואָס איז שייך דעם אויפרופ, זיינען די אינערנע אַנאַליסטישע און פּאָליטישע פּונקטן...“

אַנדערע רעדנער מאַכען זייערע ערקלעהרונגען, און די בעגייסטערונג וואַקסט: די אוקראַינישע סאָציאַל־דעמאָקראַטיע — פאַר; די ליטווישע סאָציאַל־דעמאָקראַטיע — פאַר; די פּאָלקס־סאָציאַליסטיען — פאַר; די פּוילישע סאָציאַל־דעמאָקראַטיע — פאַר; די פּוילישע סאָציאַליסטיען — פאַר, נאָר זיי וואָלטען געוואָלט אַ סאָציאַליסטישע קאָאָליציע; די לעטישע סאָציאַל־דעמאָקראַטיע — פאַר... עט וואָס האָט זיך אָנגעצונדען אין די אַלע מענשען. איינער רעדט וועגען „דער קומענדיגער וועלט־רעוואָלוציע, וואו מיר זיינען דער אַוואַנגאַרד“; אַן אַנדערער רעדט וועגען „דער נייער עפּאָכע פון ברודערשאַפט, ווען אַלע פעלקער וועלען ווערען איין גרויסע משפּחה“. אַ מיטגליעד פון קאָנגרעס בעט דאָס וואָרט אין זיין אייגענעם נאָמען: „איך זעה דאָ אַ ווידערשפּרוך, — זאָגט ער — פּריהער שלאָגט איהר פאַר אַ פּריע־דען אָהן אַנעקסיעס און קאָנטריבוציעס, און נאָכדעם זאָגט איהר, אַז איהר וועט בעטראַכטען אַלע פּרידענס־פּאַרשלאַגען. בעטראַכטען הייסט דאָך אָננעהמען...“

לענין שפּרינגט אויף פון זיין פּלאַץ: „מיר ווילען אַ גערעכטען פּרידען. מיר שרעקען זיך אָבער ניט פאַר אַ רעוואָלוציאָנערען קריעג... מעגליך אַז די אימפּעריאַליסטישע רעגירונגען וועלען ניט ענטפּערען אויף אונזער אויפרופ, מיר ווילען אָבער ניט שטעלען קיין אולטימאַטום, וואָס זאָל גרינגער מאַכען צו זאָגען ניין... אויב דער דייטשער פּראָלעטאַריאַט ווייסט, אַז מיר זיינען גרייט צו בעטראַכטען יעדען פּרידענס־פּאַרשלאַג, וועט דאָס אפשר זיין דער לעצטער טראַפּען וואָס וועט איבערפּילען די מאַס פון זיין געדולד — דאָן וועט אַ רעוואָלוציע זיך אָנהויבען אין דייטשלאַנד...“

מיר זיינען גרייט צו בעטראַכטען אַלע פּרידענס־בעדינגונגען,

דאָס הייסט אָבער ניט, אז מיר וועלען אָננעהמען אלע בעדינגונגען, וואָס אימיצער וועט פּאַרשלאָגנען. פאַר אייניגע וועלען מיר זיין גרייט מלחמה צו האַלטען ביז'ן סוף, מעגליך אָבער אז פאַר אַנדערע וועלען מיר ניט קענען קעמפּען... קודם כל ווילען מיר ענדיגען דעם קריעג..."

עס איז געווען פונקט 35 מינוט נאָך צעהן, ווען קאַמענעוו האָט געבעטען, אז יעדערער, ווער עס איז פאַר דעם אויפרוף, זאָל אויפֿ-הויבען זיין בילעט. איין דעלעגאַט האָט געהאַט די העזה אויפצוהויבן בען זיין האַנד געגען, אָבער די אומצופרידענהייט אַרום איהם איז געווען אזוי גרויס, אז ער האָט זי באַלד אַראָבגעלאָזט... דער פּאַר-שלאַג געהט דורך — איינשטימיג.

מיר האָבען אליין ניט געוואוסט, ווי דאָס איז געשעהן, אָבער פּלוצלונג האָבען מיר דערפיהלט, אז מיר זינגען אלע אין איין קול די מונטערע טענער פון דעם „אינטערנאַציאָנאַל". אַ בעוואַקסענער אַלטער סאָלדאַט האָט געוויינט ווי אַ קליין קינד. אַלעקסאַנדראַ קאָ-לאַנטאַי האָט שנעל אָבגעווישט אַ טרעהר. דער געוואלדיגער כאָר האָט אָנגעפיללט דעם זאַאל מיט זיינע הייסע כוואַליעס, וואָס האָבען אַרויס-געפלאַצט דורך די פענסטער און טהירען און זיך אויפגעהויבען צום רוהיגען הימעל. „דער קריעג איז געענדיגט, דער קריעג איז געענ-דיגט!" האָט אַ יונגער אַרבייטער לעבען מיר גערעדט און זיין פנים האָט געשיינט. ווען דאָס ליעד האָט פּערקלונגען און מיר זיי-נען אלע געשטאַנען אין אַ מאָדנער שטילער שטימונג, האָט אימיצער אין עק זאַל אויסגעשריען: „חברים, לאָמיר געדענקען די וואָס זיינען געשטאַרבען פאַר פרייהייט!" מיר האָבען אָנגעהויבען זינגען דעם טרויער-מאַרש, דאָס לאַנגזאַמע, מעלאַנכאָלישע און דאָך קאַמפּפּס-לוסטיגע געזאַנג, וואָס איז אזוי טיעף, אזוי ריהרענד און דערביי אזוי עכט רוסיש. נאָך אלע זאַכען איז דער „אינטערנאַציאָנאַל" און אויסלענדישע מעלאָדיע. דער טרויער-מאַרש איז געקומען פון דער טיעפסטער טיעפעניש פון אַט די טונקעלע מאַסען, וועמעס דעלעגאַט טען זיינען איצט געזעסען אין דעם זאַל און פון זייערע נעבעלע האַפּטע חלומות און ווייטע זעהונגען געפרוואווט אויפבויען אַ ניי רוסלאַנד — און אפשר נאָך מעהר.

אַט דערפאַר זיינען די מאַרטירער פון דער מערז־רעוואָלוציע געלעגען אין זייער קאַלטען ברודער־קבר אויף דעם מאַרס־פּעלד; אַט

דערפאר זיינען טויענדער און צעהנדליגע טויענדער געשטאָרבען אין די טורמעס, אין ססילקע אין קאלטען סיביר. די פרויהייט איז גע- קומען ניט אויף דעם וועג וואָס זיי האָבען געהאָפט און ניט אזוי ווי די אינטעליגענץ האָט גע'חלומ'ט, — אָבער געקומען איז זי — פעסט, רויה, אומגעדולדיג — מיט וועניג דרך ארץ פאר טעאָריעס און מיט אַ פּעראַכטונג צו סענטימענטאַלע געפיהלען: זי איז געקומען — און זי איז דאָ...

לענין לייענט דאָס געזעץ וועגען דער ערד:

(1) אַלע רעכט פון פריוואַט־אייגענטהום אויף דער ערד ווערט תיכף אָבגעשאַפט אָהן בעלוינונג.

(2) אַלע פּריציפע מאַיאַנטקעס, אַלע ערדען וואָס בעלאַנגען צו דער קרוין, צו מאַנאַסטירען און צו דער קירכע, מיט דעם גאַנצען פיה און דעם איבריגען אינווענטאַר, מיט די געביידעס און אַלעס וואָס געהער צו זיי, ווערען איבערגעגעבען אין דעם רשות פון די דאָרפ־שע ערד־קאָמיטעטען און די סאָויעטען פון פויעריס־דעפוטאטען אין יעדען בעצירק — ביז די גרינדונגס־פּערוואַמלונג וועט זיך צונויפ־קומען.

(3) אויב עמיצער שעדיגט דאָס קאָנפּיסקירטע פּערמעגען, וואָס געהער פון היינט אָן און ווייטער דעם גאַנצען פּאָלק, ווערט דאָס גערעכענט פאַר אַן ערנסט פאַרברעכען, וואָס די רעוואָלוציאָנערע טריבונאַלען וועלען בעשטראַפען. די סאָויעטען פון פויעריס־דעפּו־טאטען אין יעדען בעצירק דאַרפען נעהמען די נויטהיגע שריט צו היטען די שטרענגסטע אָרדנונג אין דער צייט ווען מען וועט אי־בערנעהמען די פּריציפע מאַיאַנטקעס, צו בעשטימען די שטרעקעס וואָס מען דאַרף קאָנפּיסקירען, צו מאַכען אַ רייסטער פון דעם גאַנ־צען קאָנפּיסקירטען פאַרמעגען און צו היטען אויף אַ שטרענגסטען אופן דאָס גאַנצע לאַנדווירטשאַפּטליכע פאַרמעגען מיט אַלע געביי־דעס, געצייגען, פיה, פּראָדוקטען און אַנדערע זאַכען, וואָס געהען איצט איבער אין די הענד פון'ם פּאָלק.

(4) ביז די גרויסע ערד־רעפּאָרם וועט דורכגעפיהרט ווערען דורך דער גרינדונגס־פּערוואַמלונג זאָל מען זיך האַלטען אין דעם פּאָל־גענדען פויעריס־נאַקאַז (אינסטרוקציעס) וואָס איז אויסגעארבייט גע־וואָרען אויפ'ן סמך פון 242 אָרטיגע פויערישע נאַקאַזען דורך דער

רעדאקציע פון די „איזוועסטיא“ פון דעם אלל-רוסישען סאָויעט פון פויעריס-דעפוטאטען און וואָס איז אָבגעדרוקט געוואָרען אין דעם נומער 88 פון די זעלביגע „איזוועסטיא“ (פּעטראָגראַד, נומער 88, 19טען אויגוסט, 1917).

די ערד פון די פויערים און קאָזאָקען, וואָס די ענען אין דעך ארמעע, זאָל ניט ווערען קאָנפּיסקירט.

לענין ערקלעהרט: „דאָס איז ניט דער פּראָיעקט פון דעם געוועזענעם מיניסטער טשערנאָוו, וועלכער האָט אַלץ געשמועסט וועגען „אויפבויען אַ פּלאַן“ און האָט געוואָלט דורכפיהרען די רעפּארמען פון א ו י ב ע ן . די פּראַגע וועגען צוטהיילען די ערד וועט ענטשיידען ווערען פון א ו נ ט ע ן , אויפ'ן פּלאַץ. ניט אַלע פויערים וועלען בעקומען אַ גלייכע שטרעקע ערד. דאָס וועט זיך ווענדען לויט דער געגענד...“

„אונטער דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג האָבען די פּאָמיעשטישע קעס זיך אָבגעזאָגט צו פּאָלגען די באַפעהלען פון די ערד-קאָמיטעטען — די זעלביגע ערד-קאָמיטעטען, וואָס לואָוו האָט זיי פּאַרגעשלאָגען, שינגאַרעוו האָט זיי דורכגעפיהרט און קערענסקי האָט זיי פּערוואַל-טעט.“

מען האָט געהאַלטען ביים אָנהויבען דעבאַטירען דעם פּראָיעקט, ווען איינער האָט זיך מיט געוואַלד דורכגעשטופט דורכ'ן עולם צווישען די שורות בענק און איז ארויף אויפ'ן פּלאַטפּאָרם. דאָס איז געווען פ י א נ י ך , אַ מיטגליעד פון דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון דעם פויערים סאָויעט. ער איז געווען מלא רציחה.

„דער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון דעם אלל-רוסישען סאָויעט פון די פויעריס-דעפוטאטען פּראָטעסטירט געגען דעם ארעסט פון אונזערע חברים, די מיניסטארען סאלאַזקין און מאַסלאָוו!“ האָט ער הייזעריג אַ וואָרף געטהאָן די דעלעגאַטען אין פנים אַרײַן. „מיר פּער-לאַנגען, אַז מען זאָל זיי תיכף בעפרייען. זיי זיינען איצט אין דער פּעטראָפּאָוואָוסקע פּעסטונג. מען מוז זיי בעפרייען אויפ'ן שטעל. מען טאָר ניט פארלירען קיין רגע.“

אַן אַנדער רעדנער איז אַרויף אויפ'ן פּלאַטפּאָרם — אַ סאַלדאַט מיט אַ צושיבערטער באָרד און מיט גליהענדע אויגען. „איהר זיצט דאָ און רעדט וועגען איבערגעבען די פויערים די ערד, און אין דער

זעלביגער צייט האַנדעלט איהר ווי טיראַנען און אונטערדריקער גע-
גען די אויסגעקליבענע פויעריס־פארטרעטער. איך זאָג אייך — האָט
ער דראָהענר אויפגעהויבען זיין פּוּיסט — אויב עס וועט זיי געריהרט
ווערען אַ האָר, וועט איהר האָבען אַן אויפשטאַנד גאָר אין גיכען".
אַ בעוועגונג איז דורכגעגאַנגען איבער'ן זאַל. דער עולם איז געווען
ווי פארשעהמט. טראָצקי האָט זיך אויפגעהויבען, קאַלט, גיפטיג, אין
פולען בעוואוסטזיין פון זיין קראַפט. דער עולם האָט איהם הייס
בעגריסט. ער ערקלעהרט: „נעכטען האָט דער מיליטערישער רעוואָ-
לוציאָנערער קאָמיטעט בעשלאָסען צו בעפרייען די סאָציאַל־רעוואָ-
לוציאָנערע און די מענשעוויסטישע מיניסטאַרען: מאַסלאָוו, סאַלאַד-
קין, גוואַזדעוו און מאַליאַנטאָוויטש. אויב זיי זיינען נאָך איצט אין
פעטראָפּאָולאָוסקע פעסטונג, איז דאָס דערפאַר, וואָס מיר האָבען
געהאַט צופיעל אַרבייט. ווען מיר וועלען זיי ארויסלאָזען, וועלען מיר
זיי פונדעסטוועגען האַלטען אונטער אַ הויז־אַרעסט, ביז מיר וועלען
אונטערזוכען זייער שייכות צו קערענסק'ס פעררעטהערישען אַנ-
טהייל אין מעשה קאַרנילאָוו..."

„קיינמאַל", שרייט פּיאַניך, „אין קיין רעוואָלוציע אין דער וועלט
האָבען זיך אַזוינע זאַכען ניט געטראָפּען".

„איהר האָט אַ טעות", ענטפּערט טראָצקי, „אַזוינע זאַכען האָ-
בען זיך געטראָפּען אפילו אין דער איצטיגער רעוואָלוציע. הונדער-
טער פון אונזערע חברים האָט מען אַרעסטירט אין די יולי־טעג. ווען
די חבר'טע קאָלאָנטאיי איז בעפרייט געוואָרען פון טורמע צוליעב
אומגעזונדקייט, האָט אַווקסענטיעוו אַוועקגעשטעלט פאַר איהר טהיר
צוויי אַמאַליגע שפּיאָנען פון ניקאָלאַי'ס אַכראַנקע". די צוויי פויערים
זיינען ארויסגעגאַנגען פּונם זאַל ברומענדיג פאַר זיך. דער עולם
האָט זיי בעגלייט מיט שפּאַטישע אויסרופען.

די פארטרעטער פון די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען
נעהמען רעדען וועגען דעם ערד־געזעץ. אין פּרינציפּ זיינען זיי איינ-
פערשטאַנדען, זייער פראַקציע קען אָבער ניט שטימען, זאָגען זיי, ביז
זיי וועלען די פראַגע דעבאַטירען. מען דאַרף זיך אַן עצה האַלטען מיט
דעם פויעריס־סאָויעט.

די מענשעוויקעס־אינטערנאַציאָנאַליסטען ווילען אויך אָבהאַלטען
אַ בעזונדערע זיצונג.

דער פיהרער פון די מאקסימאליסטען, דעם אנארכיסטישען פליי-געל פון די פויערים, זאגט: „לויב און עהרע צו א פאליטישער פאר-טיי, וואָס פיהרט דורך אזא אקט דעם ערשטען טאָג און וויל ניט מעלה גרהין די פראגע“.

א טיפישער פויער שמעהט אויף דער מריבונע. לאנגע האָאר, גראָבע שטיוועל, א שמויסענער פעלץ. ער נויגט זיך אין אלע זייטען. „איך ווינש אייך אלס דאָס גוטס, חברים און בירגער“, זאָגט ער. „איך וויל אייך נאָר זאָגען, אז אין דרויסען דרעהען זיך נאָך אַרום, עטליכע קאדעטען. איהר האָט אַרעסטירט סאָציאַליסטישע פויערים — פאַר וואָס זאָלט איהר ניט אַרעסטירען די קאדעטען?“

די ווערטער רופען אַרום אַ היציגע דיסקוסיע צווישען די פויערים — פונקט אזא דיסקוסיע, ווי איך האָב געהערט צווישען די סאָלדאטען ביי נאַכט. מען האָט געקענט זעהן, אז דאָס זיינען די אמתיע פראָלעטאָריער פונים דאָרף.

„אָט די אלע מיטגליעדער פון אונזער עקזעקוטיווקאָמיטעט, די אווקסענטיעווס און זייערע חברים, וואָס פריהער האָבען מיר זיי געהאַלטען פאַר אונזערע גוטע פריינד, — זיי זיינען דאָך אויך ניט מעהר ווי קאדעטען. זאָל מען זיי אַרעסטירען! זאָל מען זיי אַרעסטירען!“

א שטימע רופט: „ווער זיינען די אלע פיאַניכס, די אלע אווקסענטיעווס? זיי זיינען גאָר ניט קיין פויערים! זיי דרעהען נאָר מיט זייערע עקען.“

מען האָט געדאַרפט זעהן, ווי אזוי די ווערטער זיינען אויפגע-נומען געוואָרען אין קאָנגרעס! מענשען האָבען דערקענט זייערע אייגענע ברידער.

די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען שלאָגען פאַר, מען זאָל איבעררייסען די זיצונג אויף אַ האַלבע שעה. ווען די דעלעגאטען זיינען געגאַנגען צו דער טהיר, האָט זיך לענין אויפגעהויבען פון זיין פלאַץ:

„מיר טאָרען ניט פערלייערען קיין צייט, חברים! גאַנץ רוסלאַנד וואַרט אויף אונזער בעשלוס. די נייעס דאַרף אַרײן אין דרוק מאָרגען אינדערפריה. זאַמט זיך ניט.“

אין דעם גערויש פון געשפרעכען, דיסקוסיעס און דעם הילכען

פון טריט הערט זיך די שטים פון א שליח פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. ער שרייט: „פונפצעהן אַניטאַטאָרס פערלאַנגט אין צימער 17! קומט באַלד! מען דאַרף געהן צום פראַנט!“

ערשט שפעטער מיט דריטהאַלבען שעה האָבען זיך די דעלע-גאַטען וויעדער אַריינגעשלעפט אין זאַל; דאָס פּרעזידיום האָט פּער-נומען די פּלאַטפאָרמע, און די זיצונג האָט זיך וויעדער אָנגעהויבען. מען האָט פּאַרגעלייענט טעלעגראַמען פון איין פּאַלק נאָך דעם אַנדערען. אַלע האָבען געמעלדעט, אז זיי שליסען זיך אָן און דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. לאַנגזאַם האָט די פּערזאָנלונג זיך גע-נומען צו דער אַרבייט. אַ דעלעגאַט פון די רוסישע סאָלאַטען ביים מאַקעדאָנישען פּראַנט האָט זיך ביטער בעקלאַנגט אויף זייער לאַגע. „מיר ליידען דאָרט מעהר דורך דער פּריינדשאַפט פון אונזערע פּריינד, איידער פּונ'ם שונא“, האָט ער געזאָגט. פּערטרעטער פון דער 10טער און 12טער אַרמעען, אָקאָרשט אָנגעקומען אין גרויס איילעניש, מעל-דען: „מיר אונטערשטיצען אייך מיט אונזער גאַנצען כח“. אַ סאָל-דאַט, אַ פּויער, פּראָטעסטירט געגען בעפּרייען „די פּעררעטהערישע סאָציאַליסטען מאַסלאָוו און סאַלאַזקין“. וואָס איז שייך דעם עקזע-קוטיוו־קאָמיטעט פּונ'ם פּויעריס-סאָוועט, מיינט ער, אז מען דאַרף איהם אינגאַנצען אַרעסטירען, ווי ער שטעהט און געהט... דאָס זיינען געווען עכטע רעוואָלוציאָנערע שמועסען... אַ דעפּוטאַט פון דער רוסישער אַרמעע אין פּערסיען ערקלעהרט, אז מען האָט איהם בע-אויפטראַגט צו פּערלאַנגען די גאַנצע מאַכט פאַר די סאָוועטען. אַ אוקראַינער אָפיציר רעדט אין זיין מוטער-שפּראַך: „עס איז ניטאָ קיין נאַציאָנאַליזם אינ'ם איצטיגען קרויזס... זאָל לעבען די פּראַלע-טאַרישע דיקטאַטור אין אַלע לענדער!“

אַזאַ מכול הויכע און היציגע געדאַנקען האָט זיך אַרויסגעגאַסען אין יענעם זאַל, אז רוסלאַנד, דאַכט זיך, קען שוין קיינמאַל ניט ווערען שטום.

קאַמענעוועו בעמערקט, אז די אַנטי-באָלשעוויסטישע קרעפטען האָר-בען געפּראַווט אַרויסרופּען אונאַרדנונגען אומעטום. ער שלאָגט פּאַר, אז דער קאָנגרעס זאָל אַרויסלאָזען דעם פּאַלגענדען אויפּרוף צו אַלע סאָוועטען פון רוסלאַנד:

„דער אלל־רוסישער קאנגרעס פון סאָויעטען פון אַרבייטער־ און סאָלדאַטען־דעפוטאַטען, צוזאַמען מיט אייניגע פויערים־דעפוטאַטען, ווענדט זיך צו אַלע אָרטיגע סאָויעטען, זיי זאָלען תיכף נעהמען ענער־ גישע שריט צו אונטערדריקען אַלע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע אידען־ פיינדליכע בעוועגונגען און אַלע פּאָגראַמען. די עהרע פון דער רעוואָלוציע, די עהרע פון אַרבייטער, פויערים און סאָלדאַטען פּאָדערט, אַז קיין שום פּאָגראַמען זאָלען ניט ווערען געדולדעט.

„די רויטע אַרמעע, דער רעוואָלוציאָנערער גאַרניזאָן און די מאַט־ ראָזען האָבען אָנגעהאַלטען פּאָלשטענדיגע אָרדנונג אין פעטראָגראַד. „אַרבייטער, סאָלדאַטען און פויערים! איהר דאַרפט אומעטום פּאָלגען דעם ביישפיעל פון די פעטראָגראַדער אַרבייטער און סאָלדאַט־ טען!

„חברים־קאָזאַקען און סאָלדאַטען! אויף אונז פאַלט די פּפליכט צו גאַראַנטירען אמת'ע רעוואָלוציאָנערע אָרדנונג. דאָס גאַנצע רעוואָלוציאָנערע רוסלאַנד און די גאַנצע וועלט קוקט אויף אונז...“

ערשט צוויי ביינאַכט איז מען איבערגעגאַנגען צו שטימען וועגען דעם ערד־געזעץ. נאָר איין דעלעגאַט איז געווען געגען. די פויערים־ דעלעגאַטען זיינען געווען וואַהנזיניג פאַר פרייד.

אַ סאָלדאַט הויבט זיך אויף פון זיין אָרט. ער איז דאַר, צושויר־ בערט, אָנגעטהאָן אין צוריסענע קליידער, אָבער זיין רעדע גיסט זיך גלאַט און קרעפטיג. ער פּראָטעסטירט געגען דעם פונקט פונ'ם נאַקאַז, וואָס בערויבט די מיליאָנען דעזערטירען פון זייערע חלקים ערד. פון אָנפאַנג שרייט מען און מען פייפט איהם אויס, אָבער זיין אייני־ פאַכע ריהרענדע רעדע ציהט אַלע מאָל מעהר אויפּמערקזאַמקייט. „וואָס איז דער דעזערטיר שולדיג?״ פּרעגט ער. „געגען זיין ווילען האָט מען איהם געטריעבען אין די גראַבענס, ווי מען טרייבט אַ בהמה צו דער שחיטה. איהר אַליין אין אייער פריעדענס־אויפרוה האָט דאָך געזאָגט, אַז דער קריעג איז זינלאָז און שרעקליך. ער, דער דעזערטיר, האָט בעגריסט די רעוואָלוציע, ווייל ער האָט געהאַפּט אויף פריעדען און פרייהייט. פריעדען? קערענסקיים רעגירונג האָט איהם וויעדער געצוואונגען צו געהן פאַרווערטס אין גאַליציע, צו קוילען און צו ווערען געקוילעט; ווען ער האָט געבעטען פריעדען, האָט איהם טערעש־

טשענקאָ נאָר אויסגעלאַכט... פרייהייט? אונטער קערענסק׳ס אָרדנונג האָט ער געזעהן, אז מען אונטערדריקט זיינע קאָמיטעטען, מען פער- מאַכט זיינע צייטונגען, מען אַרעסטירט זיינע פּאַרטיי־רעדנער... אין זיין אייגענעם דאָרף האָבען די פּריצים זיך אויסגעלאַכט פון זיינע ערד- קאָמיטעטען און אַרעסטירט זיינע חברים... אין פעטראָגראַד האָט די בורזשואַזיע מיט דער הילף פון די דייטשען פּראַקטיצירט סאַבאַטאַזש, ניט דערלאָזט קיין שפּיוז און אַמוניציע צו דער אַרמעע... ער האָט ניט געהאַט קיין שטיוועל, ער האָט ניט געהאַט קיין קליידער... ווער האָט איהם געצוואונגען צו דעזערטירען? קערענסק׳ס רעגירונג, וואָס איהר אַליין האָט זי אומגעוואָרפען! " צום שלום פון דער רעדע האָבען זיך אפילו געהערט אַפּלאַדיסמענטען.

אַבער אַן אַנדער סאָלאַט האָט היצייג גע'טענה'ט געגען אַזאָ פּאַרשלאַג. "קערענסק׳ס רעגירונג טאָר ניט דיענען פאַר אַ ווענטעל, הינטער וועלכען מען וועט בעהאַלטען אַלע מיאוסע מעשים! דעזער- טירען זיינען פאַסקודניאַקעס, וועלכע זיינען אַנטלאָפּען און האָבען געלאָזט זייערע חברים שטאַרבען אין די גראבענס. יעדער דעזערטיר איז אַ פּעררעטהער און דאַרף ווערען בעשטראָפּט..." אַ טומעל; געשרייען: "גענוג! שטילער!" קאַמענעווי שאָלט פאַר איבערצור- געבען דעם ענין דער רעגירונג. זי וועט בעשליסען.

האַלב דריי פאַרטאָג איז אין זאַל וויעדער געווען שטיל. קאַמע- נעוו האָט געלייענט דאָס געזעץ וועגען דער נייער מאַכט:

"ביז ס'וועט זיך צונויפקומען די גרינדונגס-פּערזאָמלונג, ווערט געבילדעט אַ פּראָוויזאָרישע רעגירונג פון אַרבייטער און פּויערים, מיט'ן נאָמען "דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען."

"די פּערוואַטונג איבער די פּערשיעדענע צווייגען פון דער שטאַאטס-טהעטיגקייט וועט איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון קאָמיסיעס. די קאָמיסיעס וועלע אַזוי צונויפגעשטעלט ווערען, אַז די דורכפיהרונג פון דעם קאָנגרעס-פּראָגראַם זאָל זיין גאַראַנטירט — אין ענגער פּערבינדונג מיט די מאַסען-אָרגאַניזאַציעס פון אַרבייטער, אַרבייטערנים, מאַטראָזען און סאָלאַטען, פּויערים און אַנגעשטעלטע. די רעגירונגס-מאַכט געפינט זיך אין די הענד פון אַ קאָלעגיום, וואָס בעשטעהט פון די פּאַרזיצענדע פון די פּערשיעדענע קאָמיסיעס. דאָס קאָלעגיום איז דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען.

„דער קאנטראָל איבער דער טהעטיגקייט פון די פאָלקס-קאָמיי-
סארען און דאָס רעכט זיי אַראָבצוזעצען און פּערבייטען מיט אַנדערע
געהערט דעם אַלל-רוסישען קאָנגרעס פון סאָויעטען פון אַרבייטער,
פּויעריס און סאָלדאַטען-דעפּוטאַטען און זיין צענטראַלען עקזעקוטיוו
קאָמיטעט.“

אין זאאל איז שטיף. ווען קאמענעו לייענט דעם צעטעל פון
קאָמיסאַרען, ברעכען אויס אַפּלאַדיסמענטען נאָך יעדען נאָמען, דער-
הויפט נאָך די נעמען פון לענין און טראַצקי.

פאָרויצערער פּונים ראַטה: וולאַדימיר אַוליאַנאָוו (לענין).

אינוועניגסטע אַנגעלעגעהייטען: א. ע. ריקאָוו.

לאַנד-ווירטשאַפט: וו. פ. מיליוטין.

אַרבייט: א. ג. שליפּניקאָוו.

מיליטער און פּלאַט: א. קאָמיטעט, וואָס זאָל בעשטעהן פון
וו. א. אוועיענקאָ (אַנטאָנאָוו), נ. וו. קרילענקאָ און פ. מ. דיבענ-
קאָ.

האַנדעל און אינדוסטריע: וו. פ. נאָגין.

פּאָלקס-בילדונג: א. וו. לונאַטשאַרסקי.

פינאַנץ: ע. ע. סקוואַרצאָוו (סטעפּאַנאָוו).

אויסלענדישע אַנגעלעגעהייטען: 5. ד. בראַנשטיין (טראַצקי).

יוסטיץ: ג. ע. אַפּפּאַקאָוו (לאַסאָוו).

שפּייז: ע. א. טהעאָדאָראַוויטש.

פּאַסט און טעלעגראַף: נ. פ. אווילאָוו (גליעבאָוו).

פאָרויצערער פון נאַציאָנאַליטעטען: י. וו. דזשוגאשווילי (סטאַ-
לין).

אייזענבאַהנען: וועט בעשטימט ווערען שפּעטער.

באַיאַנעטען האָבען זיך געזעהן אין די ווינקלען פּונים זאאל,
באַיאַנעטען האָבען זיך געהויבען פון צווישען די דעלעגאַטען. דער
מיליטערישער רעוואָלוציאַנערער קאָמיטעט האָט בעוואָפּענט יעדען
איינעם. באַלשעוויזם האָט זיך בעוואָפּענט צו דער ענטשיידענדר
שלאַכט מיט קערענסקי, וועמעס קריעגס-טרומיטען עס האָבען זיך
שוין געטראַגען אויף די פליגלען פון דעם צפון-מערבדיגען ווינר...
קיינער איז ניט געגאַנגען אַהיים. פּערקעהרט, הונדערטער נייע מענ-
שען האָבען זיך געגאַסען אין סמאָלני. דער גרויסער זאאל איז געווען

געפאקט פון עק צו עק מיט סאָלדאטען און אַרבייטער, וואָס זיינען שטונדען־לאַנג געשטאַנען אין ערנסטען שווייגען און זיך צוגעהערט צו אַלצדינג, וואָס עס קומט פאַר. די לופט איז געווען אָנגעזעטיגט מיט רויך, שווייס, מיט מענשליכען אָטהעם און מיט דעם ריח פון אומריינע קליידער.

אינים נאָמען פון די סאָציאַל־דעמאָקראַטען־אינטערנאַציאָנאַליס־טען און די געבליבענע מענשעוויקעס־אינטערנאַציאָנאַליסטען האָט אַווילאָוו, אַ מיטגליעד פון דער רעדאַקציע פון דער „נאָוואַיאַ זשיון“, געהאַלטען אַ רעדע. אַ יונגערמאַן מיט אַ אינטעליגענטען פנים, האָט ער זיך זעהר וועניג געפאַסט אַהער אין זיין שפּאַגעל־נייעם פראַק.

„מיר מוזען זיך פּרעגען, וואוהין געהען מיר? אויב די קאָאָלי־ציאָנס־רעגירונג איז אַזוי גרינג אַראַבגעזעצט געוואָרען, איז דאָס נאָך גאָר ניט קיין סמן, אַז דער לינקער פליעגעל פון דער דעמאָקראַטיע איז אַזוי שטאַרק. דאָס בעווייזט נאָר, אַז די רעגירונג איז ניט פּעהיג צו געבען דעם פּאָלק ברויט און פּריעדען. ווייסען מיר אָבער, אַז אויך דער לינקער פליעגעל וועט ניט קענען בלייבען אין מאַכט, אויב ער וועט ניט לעזען די דאָזיגע פּראַגען. נו, זענט איהר זיכער, אַז איהר קענט געבען ברויט דעם פּאָלק? ס'איז אַ דוחק אין תבואה, די מעהר־הייט פּויערים וועלען אייך ניט שטיצען, ווייל איהר קענט זיי ניט געבען די נויטיגע אינסטרומענטען, די נויטיגע מאַשינען; הייצונג און אַנדערע לעבענס־נויטווענדיגקייטען זיינען כמעט ניט בנמצא...“

„וואָס איז שייך צו פּרידען, וועט דאָס זיין נאָך שווערער. די אַליאירטע ווילען ניט רעדען מיט סקאַבעלעוויץ. וועלען זיי קומען אויף אַ קאָנפּערענץ צו רעדען מיט אייך? איהר וועט ניט אנערקענט ווערען ניט אין לאַנדאָן און פאַריז און ניט אין בערלין...“

„איהר קענט ניט רעכענען אויף אַן אַקטיווער הילף מצד דעם פּראָלעטאַריאַט פון די אַליאירטע לענדער. דאָרט איז דער פּראָלעטאַר־ריאַט נאָך זעהר ווייט פון רעוואָלוציאָנערען קאַמפּף. פּערגעסט ניט, אַז די דעמאָקראַטיען פון די אַליאירטע לענדער האָבען אפילו קיין כח ניט געהאַט צוזאַמענצורופען די סטאַקהאָלמער קאָנפּערענץ. וואָס איז שייך צו די דייטשע סאָציאַל־דעמאָקראַטען, האָב איך אַקאָרשט גע־רעדט מיט חבר גאָלדענבערג, איינער פון אונזערע דעלעגאַטען קיין סטאַקהאָלם. האָט איהם אַ פּערטרעטער פון דעם לינקען דייטשען

פליגעל פערזיכערט, אז א רעוואָלוציע אין דייטשלאַנד איז אונמעגליך
אזוי לאַנג ווי עם דויערט דער קריעג.

דער עולם האָט אָנגעהויבען איבעררייסען אווילאָווין כמעט אויף
יעדען וואָרט, אָבער ער האָט פּאַרטגעזעצט:

„רוסלאַנד וועט בלייבען אינאָלירט. דער סוף וועט זיין, אז ענט-
וועדער וועט די רוסישע אַרמעע בעזיעגט ווערען פון די דייטשען, און
די דייטשעסטרײכישע קאָאָליציע וועט שליסען אַ פריעדען מיט דער
פּראַנצויזישע-ענגלישער קאָאָליציע אויף דעם חשבון פון
רוסלאַנד, אָדער מיר וועלען מוזען שליסען אַ סעפּאַראַטען
פריעדען מיט דייטשלאַנד.

„איך בין אָקאַרשט געוואָהר געוואָרען, אז די אַמבאַסאַדאָרס פון
די אַליאירטע לענדער גרייטען זיך צו פּערלאָזען רוסלאַנד און אז
קאָמיטעטען צו רעמען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע בילדען זיך אין
אַלע רוסישע שטעט.

„אין איינציגע פּאַרטיי קען ניט גובר זיין די אַלע אונגעהייערע
שוועריגקייטען. נאָר אַ מאַיאָריטעט פון דעם פּאַלק, מיט אַ רעגירונג
פון אַלע פּעראַייניגטע סאָציאַליסטען קען פיהרען די רעוואָלוציע צו
אַן ענדגילטיגען זיעג.“

אווילאָוו לייענט דאָן די רעוואָלוציע פון די צוויי פּראַקציעס:
„נעהמענדיג אין אַנבעטראַכט, אז כדי צו רעמען די עראָבערונגען
פון דער רעוואָלוציע איז אונבעדינגט נויטיג צו בילדען אַ רעגירונג,
וואָס שטיצט זיך אויף דער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע ווי זי
איז אָרגאַניזירט אין די סאָויעטען פון אַרבייטער, סאָלאַטען און
פּויעריס-דעפּוטאַטען; נעהמענדיג ווייטער אין אַנבעטראַכט, אז די
אויפגאַבע פון אַזאַ רעגירונג איז וואָס גיכער צו שליסען פריעדען, צו
איבערגעבען די ערד אין די הענד פון די אַגראַרישע קאָמיטעטען, צו
אָרגאַניזירען אַ קאָנטראָל איבער אינדוסטריעלער פּראָדוקציאָן און
צו רופען די גרינדונגס-פּערזאַמלונג אויף דעם בעשטימטען טאָג —
וועהלט דער קאָנגרעס אַן עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, וועלכער זאָל זיך
שטעלען אין פּערבינדונג מיט די דעמאָקראַטישע גרופען, וואָס בעטהיי-
ליגען זיך אין קאָנגרעס, כדי צו בילדען אַזאַ רעגירונג.“

ניט קוקענדיג אויף דער געהויבענער רעוואָלוציאָנערער שטימונג
פון דער מאַסע האָבען אווילאָוו'ס רוהיגע און געדולדיגע ווערטער

אויף איהר געמאכט א טיעפען איינדרוק. צום שלום האָבען די געד-
שרייען און פייפעררייען אין גאַנצען אויפגעהערט. ווען ער האָט געד-
ענדיגט, האָבען זיך אפילו געהערט אַפלאַדיסמענטען.

נאָך איהם האָט גערעדט קארעלין, אויך א יונגער, א מוטהיגער
און א איבערצייגטער מענש, אין וועמעס אויפריכטיגקייט קיינער האָט
ניט געצווייפעלט. ער האָט גערעדט אינ'ם נאָמען פון די לינקע סאָ-
ציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען — דער פארטיי פון מאַריאַ ספירידאָנאָ-
וואַ, דער איינציגער פארטיי, וואָס איז גענאָנגען מיט די באַלשעוויקעס
און וואָס האָט פערטראָטען די רעוואָלוציאָנערע פויערים.

„מיר האָבען זיך אָבגעזאָגט אַנטהייל צו נעהמען אין דעם ראַטה
פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען, ווייל מיר ווילען זיך ניט דערווייטערען
פון יענעם טהייל פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרמעע, וואָס האָט פער-
לאָזען דעם קאָנגרעס. אויב מיר וואָלטען אַרײַן אין דער נײַער רעגײ-
רונג, וואָלט פאַר אונז געוואָרען אונמעגליך צו זײַן פאַרמיטלער צווישען
די באַלשעוויקעס און די איבעריגע גרופען פון דער רוסישער דעמאָ-
קראַטיע, און דאָס ווילען מיר גראָד דערגרייכען. מיר קענען אונטער-
שטיצען נאָר אַזאַ רעגירונג, וואָס פּעראַייניגט אַלע סאָציאַליסטען.
נאָך מעהר: מיר פּראָטעסטירען געגען דער טיראַנישער האַלטונג פון
די באַלשעוויקעס. אונזערע קאָמיסאַרען האָט מען פּערטריעבען פון
זײַערע פּלעצער. אונזער איינציגע צײַטונג „זנאַמיאַ טרודאַ“ (די
פּאַהן פון אַרבייט) האָט נעכטען ניט געקענט אַרויסגעהן...“

„די צענטראַלע שטאַדט-דומאַ בילדעט אַ מעכטיגען קאָמיטעט
צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע. דער קאָמיטעט גרייט זיך
צו אַ מלחמה מיט אײך. איהר זײַט שוין איצט אויך אַיזאָלירט.
אײער רעגירונג האָט ניט די שטיצע פון קײן איינציגער דעמאָקראַט-
טישער גרופע...“

טראַצקי שטעלט זיך אויף. זײַן אויסדרוק איז זיכער און קראַפטי-
פאַל. אויף די ליפען שלענגעלט זיך דאָס בעקאַנטע סאַרקאַסטישע
שמיכעלע, וואָס איז פול מיט גיפט. ער רעדט מיט אַ קלינגענדיגער
שטימע, און דער עולם ווערט הינגעריסען.

„די אַלע שמועסען זײַנען ניט נײַ. מיר האָבען שוין ניט אײַנמאַל
געהערט, אַז מיר זײַנען אַיזאָלירט. ערב אונזער אויפֿשטאַנד האָט
מען נבואה געזאָגט, אַז אַ שרעקליכע מפּלה איז אונפּערמיידליך.“

דעמאָלט זיינען אויך אלע געווען געגען אונז. נאָר אַ טהייל פון די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען איז געווען פּערטראַטען מיט אונז אין דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. ווי זשע קומט עס, וואָס מיר האָבען געקענט אומוואַרפען די רעגירונג כמעט אָהן בלוט-פּאַרגיסונג? דער פּאַקט אַליין בעווייזט גענוג קלאָהר, אַז מיר זיינען נייט איז אַלירט. דער אמת איז, דעמאָקראַטישע פּאַרטייען, וועלכע טרעטען אַרויס געגען אונז, זיינען געווען איז אַלירט, זיי זיינען איז אַלירט און זיי האָבען זיך אויף אייביג איז אַלירט פון דעם אַרבייטער-קלאַס.

„זיי רעדען וועגען אַ קאָאָליציע. פּאַראַן נאָר איין קאָאָליציע, וואָס איז באמת נויטהווענדיג — די קאָאָליציע פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און די אַרימסטע פּויערים. אונזער פּאַרטיי האָט אויפגעטהאָן אַ גרויסע זאָך: זי האָט געבילדעט אַזאַ קאָאָליציע... וואָס פאַר אַ קאָאָליציע שטעלט זיך אווילאָוו פאַר? אַ קאָאָליציע מיט די, וועלכע האָבען אונטערשטיצט די רעגירונג פון פּאַלקס-פּערראַטה? ניט שטענדיג ווערט מען שטאַרקער דורך אַ קאָאָליציע. וואָלטען מיר, אַ שטייגער, געקענט אַרגאַניזירען דעם אויפּשטאַנד, ווען מיר וואָלטען געהאַט דאַנען און אווקסענטיעווי און אונזערע רייען?\" דער עולם לאַכט.

„אווקסענטיעווי האָט געגעבען וועניג ברויט. שטעלט אייך פאַר, אַז מיר האָבען אַ קאָאָליציע מיט די אַבאָראַנצעס — וועלען זיי האָבען מעהר ברויט? אויב מיר דאַרפען אויסקלייבען צווישען די פּויערים און אווקסענטיעווי, וועלכער האָט געהייסען אַרעסטירען די ערד-קאָמיטעטען, וועלען מיר שוין בעסער אויסקלייבען די פּויערים. אונזער רעוואָלוציע וועט בלייבען די קלאַסישע רעוואָלוציע אין דער געשיכטע.

„זיי בעשולדיגען אונז, אַז מיר האָבען זיך אַבגעזאַגט פון אַן אַבמאַך מיט די איבעריגע דעמאָקראַטישע פּאַרטייען. אָבער ווער איז שולדיג? זאָלען מיר רעכענען מיט קאַרעלינען, אַז דאָס איז נאָר אַ „מיספּערשטענדניס\"? ניין, חברים, אַט איז אַ פּאַרטיי, וואָס שווימט אויף דער העכסטער כוואַליע פון אַ פּאַלקס-רעוואָלוציע, אַ פּאַרטיי, וואָס איז נאָך אַרומגעוויקעלט מיט'ן רויך פון פּוילווער; זי קומט צו

אייד און זאגט אייך: אָט איז די מאכט, נעהמט זי; און איהר, אָנשטאָט צו נעהמען דאָס, וואָס מען גיט אייך, געהט איהר אַריבער אויפ'ן צד פונ'ם שונא. פרעג איך אייך: איז דאָס אַ מיספּער-שטענדיגס? דאָס איז אַ קריעגס-ערקלעהרונג. און געדענקט, אז ניט מיר האָבען ערקלעהרט דעם קריעג...

„אווילאָוו סטראַשעט אונז, אז אונזערע פריעדענס-פּערהאַנדלונגען וועלען צו גאָר ניט פיהרען, אויב מיר וועלען זיין „איזאָלירט“, זאָג איך אייך נאָך אַ מאָל: איך פּערשטעה ניט, ווי אזוי אַ קאָאָליציע מיט סקאָבעלעוו'ן אָדער אפילו מיט טערעשטשענקאָין קען אונז העלפּען ברענגען פריעדען. אווילאָוו סטראַשעט אונז, אז מען וועט מאכען פריעדען אויף אונזער חשבון. זאָג איך אייך, אז אויב אייראָפּא וועט נאָך אַלץ שטעהן אונטער דער הערשאַפט פון דער אימפּעריאַליסטישער בורזשואַזיע, איז דאָס רעוואָלוציאָנערע רוסלאַנד סיי ווי פּערפּאלען... „אינס פון די צוויי. ענטוועדער די רוסישע רעוואָלוציע וועט בעשאַפּען אַ רעוואָלוציאָנערע בעוועגונג אין אייראָפּא, אָדער די אייראָ-פּעאישע מעכטע וועלען פּערניכטען די רוסישע רעוואָלוציע.“

דער זאָל האָט איהם אַפּלאָדירט מיט אַ געוואַלדיגען אויסברוך פון אַפּלאָדיסמענטען. די מוטהיגסטע פּראָבע אין דער געשיכטע, די אידעע, אז רוסלאַנד וועט וויזען אַ וועג די איבעריגע לענדער, האָט אָנגעצונדען אַלעמענס הערצער. פון דעם מאָמענט אָן איז געווען עטוואָס בעוואוסטזיניגעס און ענטשלאָסענעס אין די רעוואָלוציאָנערע מאַסען און אין אַלע זייערע האַנדלונגען. די דאָזיגע שטימונג האָט זיי שוין קיינמאָל ניט פּערלאָזט.

דער אַנדערער צד האָט זיך אָבער אויך געגרייט צום קאַמפּף. קאַמענעוו גיט דאָס וואָרט אַ דעלעגאַט פון דעם פּעראיין פון אייזענ-באַהן-אַרבייטער. דאָס איז אַ ניעדריגער, דיקליכער מאַן מיט אַ שטרענגען פנים און מיט אַן אויסדרוק פון אונדערבאַרעמדיגער פיינד-שאַפט. ער וואַרפט אַ באַמבע.

„אינס נאָמען פון דער שטאַרקסטער אָרגאַניזאַציע אין רוסלאַנד פּערלאַנג איך דאָס וואָרט און איך מעלד אייך: דער צענטראַל-קאָמיטעט פון די אייזענבאַהן-אַרבייטער זאָגט זיך אָב צו אונטערשטיצען די באַלשעוויקעס, אויב זיי בלייבען אָבגעשיידט פון דער גאַנצער רוסי-שער דעמאָקראַטיע.“ אַ גרויסער טומעל הויבט זיך אויף אין זאָל.

„אין יאָהר 1905 און אין די טעג פון קאַרנילאָוו'ן זיינען די אייזענבאַהן-אַרבייטער געווען די בעסטע קעמפּפּער פאַר דער רעוואָלוציע. איהר האָט אונז אָבער ניט איינגעלאָדען צו אייער קאָנגרעס.“ געשרייען: „דאָס האָט דער אַלטער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט אייך ניט איינגעלאָדען.“ דער רעדנער מאַכט זיך ניט וויסענדיג. „מיר אנערקענען ניט די געזעצליכקייט פון אַט דעם קאָנגרעס. זינט עס זיינען פון אייך אַוועק די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען, האָט איהר ניט קיין געזעצליכען קוואָרום. דער אייזענבאַהן-פּעראַיין אונטערשטיצט דעם אַלטען צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, און ערקלעהרט, אז דער קאָנגרעס האָט ניט געהאַט דאָס רעכט אויסצוקלייבען אַ נייעם קאָמיטעט.

„די מאַכט דאַרף זיין אַ סאָציאַליסטישע און אַ רעוואָלוציאָנערע, פּעראַנטוואָרטליך פאַר די געזעצליכע אָרגאַנען און פאַר דער גאַנצער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע. ביז אַזאַ מאַכט וועט זיך גרינדען, האָט דער פּערבאַנד פון אייזענבאַהן-אַרבייטער בעשלאָסען: ערשטענס, ניט פיהרען קיין קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע אַרמעען קיין פּעטראָגראַד; צווייטענס, ניט פּאַלגען קיין שום בעפּעהל אָהן דער צושטימונג פון דעם צענטראַל-קאָמיטעט פון דעם פּעראַיין. דער פּעראַיין נעהמט אויך איבער אין זיינע הענד די גאַנצע פּערוואַלטונג איבער די אייזענבאַהנען פון רוסלאַנד.“

זיינע לעצטע ווערטער האָט מען קוים געקענט הערען אין דעם שטורם פו זידעל-ווערטער, וואָס האָט אויסגעבראַכען אין זאַל. עס איז אָבער געווען אַ שווערער קלאַפּ. דאָס האָט מען געקענט זעהן אויף די פּנים'ער פון פּרעזידיום. קאַמענעוו האָט זיך בעגרענעצט מיט אַן ענטפּער, אז די געזעצליכקייט פון דעם קאָנגרעס איז אויסער צווייפּעל, וואָרום אפילו נאָכדעם ווי עס האָבען זיך צוריקגעצויגען די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען, איז נאָך אַלץ געבליבען מעהר ווי דער קוואָרום, וואָס דער אַלטער צענטראַלער עקזע-קוטיוו-קאָמיטעט האָט בעשטימט.

די פּראַגע וועגען אָרגאַניזירען די מאַכט ווערט אָבגעשטימט, און אַן אונגעהייערע מאַיאָריטעט זעצט אַרויף דעם ראַטה פון די פּאַלקס קאָמיסאַרען אויף זיין טהראָן.

די וואַהלען פונ'ם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, דעם נייעם

פארלאמענט פון דער רוסישער רעפובליק, האָבען קוים געדויערט פונפצעהן מינוט. טראַצקי ערקלעהרט, אז ער וועט בעשטעהן פון הונדערט מיטגליעדער, זיעבציג פון זיי באַלשעוויקעס. וואָס איז שייך די פויערים און די יעניגע פראַקציעס, וואָס האָבען זיך צוריקגעצויגען פון קאָנגרעס, וועט מען פאר זיי לאָזען אַ פּלאַץ. „מיר וועלען בער-גריסען אַלע פארטייען און גרופען וואָס וועלען אָננעהמען אונזער פראַגראַם און זיך וועלען בעטהייליגען אין דער רעגירונג“, האָט טראַצקי געענדיגט.

און דערמיט האָט זיך דער אַלל-רוסישער קאָנגרעס פון סאָויעטען געשלאָסען, כדי זיינע מיטגליעדער זאָלען זיך וואָס גיכער פונאַנדער-פאָהרען אין אַלע פיער עקען פון רוסלאַנד און דערצעהלען די גרויסע נייעס.

עס איז שוין געווען אַרום 7 אַ זייגער אין דער פריה, ווען מיר האָבען אויפגעוועקט די פערשלאָפענע קאָנדוקטאָרען און מאַטאָר-לייט פון די טראַס-וואַגאָנען, וואָס דער פּעראַיין פון טראַמוואַי-אַרבייטער האָט שטענדיג געהאַלטען פאר דעם סמאָלני אינסטיטוט, כדי אָבצופיהר רען אַהיים די סאָויעט-דעלעגאַטען. אין די וואַגאָנעס, האָט זיך אונז אויסגעדאַכט, איז איצט געווען וועניגער פרייד און וועניגער בעגייס-טערונג, ווי נעכטען. פיעלע האבען אויסגעזעהן פּערזאָרגט. אפשר האָבען זיי זיך געפרעגט שטילערהייד: „אַמת, מיר זיינען איצט טאַקי די הערשער, אָבער ווי קענען מיר דורכפיהרען אונזער ווילען?“ לעבען אונזער וואָהנונג האָט אונז אָבגעשטעלט אַ פאַטרול פון בעוואַפענטע בירגער און האָט גענוי דורכגעקוקט אונזערע פּאפיערען. די פראַקלאַמאַציע פון דער דומא האָט געטהאָן איהר אַרבייט... די בעל-הבית'טע האָט געהערט, אז מיר זיינען געקומען, האָט זי זיך בעוויזען אין אַ ראַזאָווען זיידענעם פעניואַר.

„דער הויזקאָמיטעט האָט אייך וויעדער געבעטען, איהר זאָלט זיך שטעלען אין אַטשערעד צו היטען דאָס הויז גלייך מיט די איבעריגע מענער“, האָט זי געזאָגט.

„צוליעב וואָס זאָל מען דאָס היטען?“

„כדי צו בעשיצען דאָס הויז, די פרויען און די קינדער.“

„פון וועמען?“

„פון רויבער און מערדער.“

„אָבער וואָס טהוט מען, אויב עס קומט אַ קאָמיסאַר פון דעם
 מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט צו זוכען געוועהר?“
 „אַה, דאָס וועלען זיי נאָר זאָגען, אז זיי זיינען קאָמיסאַרען...
 און וויעדער צוריק, וואָס איז דער אונטערשיעד?“
 איך האָב פייערליך ערקלעהרט, אז דער קאָנסול האָט פערבאָטען
 אלע אַמעריקאַנער בירגער צו טראָגען געוועהר — דערהויפּט אין
 שכנות מיט דער רוסישער אינטעליגענץ...“

קאָפיטעל זעקס

דער רעטונגס-קאָמיטעט

פרייטאָג, דער 9טער נאָוועמבער...
 „נאָוואָטשערקאָסק, דעם 8טען נאָוועמבער.
 „אזוי ווי עס איז פאָרגעקומען אַן אויפשטאַנד פון די באַלשע-
 וויקעס און אזוי ווי זיי האָבען געמאַכט אַ פראָבע אַראָבצוזעצען די
 פראָוויזאָרישע רעגירונג איוון צו פערקאָפּען די מאַכט אין פעטראָ-
 גראַד... ערקלעהרט די קאָזאַקען-רעגירונג, אז זי האַלט אזוינע טהאַטען
 פאַר אַ פאַרברעכען וואָס טאָר ניט דערלאָזען ווערען. די קאָזאַקען
 וועלען געבען זייער גאַנצע שטיצע דער פראָוויזאָרישער רעגירונג וואָס
 איז אַ קאָאָליציאָנס-רעגירונג. צוליב די אויבענדערמאַנטע אומשטענ-
 דען און ביז די פראָוויזאָרישע רעגירונג וועט צוריקגעווינען איהר
 מאַכט און ס'וועט איינגעפיהרט ווערען אַרדנונג אין רוסלאַנד, נעהם
 איך איבער די מאַכט, אָנהויבענדיג פונ'ם זיעבעטען נאָוועמבער,
 אין אלע אַנגעלעגענהייטען, וואָס זיינען שייך צו דער דאָנער געגענד.
 (אונטערגעשריבען)

אַ ט א מ א ן ק א ל ע ד י ן

דער פרעזידענט פון דער רעגירונג

פון קאָזאַקישע אַרמיען.

אַ פריקאָז פון דעם מיניסטער-פרעזידענט קערענסקי, אַרויסגע-
 געבען אין גאַטשינאַ:

„איך, דער מיניסטער-פרעזידענט פון דער פראָוויזאָרישער רע-“

נירונג און דער הויפט־קאמאנדיר איבער אלע בעוואפענטע קרעפטען פון דער רוסישער רעפובליק, ערקלעהר, אז איך געפין זיך אן דער שפיץ פון די פאלקען ביים פראנט, וועלכע זיינען געבליבען טריי דעם פאטערלאנד.

„איך בעפעהל אלע סאלדאטען פון דעם פעטראגראדער מיליטערי־שען ראיאן, וועלכע האבען דורך א טעות אָדער אונוויסענהייט זיך געלאזט פערפיהרען פון די פעררעטהער פון דעם לאַנד און דער רע־וואָלוציע, אז זיי זאלען זיך באלד אומקעהרען און מהאָן זייער פפליכט. „דער דאָזיגער בעפעהל זאל געלייענט ווערען אין אלע פאלקען, באַטאָליאָנען און עסקאָדראָנען. אונטערגעשריבען:

מיניסטער־פרעזידענט פון דער פראַוויזאָרישער

רעגירונג און הויפט־קאמאנדיר,

א. פ. קערענסקי.

א טעלעגראם פון קערענסקי'ן צו דעם גענעראל, וואָס קאָמאָנ־דעוועט איבער'ן צפון־פראַנט:

„נאָטשינא איז גענומען געוואָרען פון די לאַיאלע פאלקען אָהן בלוט־פאָרגיסונג. אָבטהיילונגען פון קראַנשטאָדטער מאַטראָזען, פון דעם סעמיאָנאָווסקי און איזמאַאילאָווסקי פאלקען האָבען אָבגעגעבען זייער געוועהר אָהן אַ וויעדערשטאַנד און האָבען זיך אָנגעשלאָסען אָן דער רעגירונגס־אַרמיי.

„איך בעפעהל אלע אונטען־אויסגערעכענטע אָבטהיילונגען, זיי זאלען אַרויסטרעטען פאַרווערטס אזוי שנעל ווי מעגליך. דער מיליטע־רישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט בעפוילען זיין אַרמעע אָבצור־טרעטען...“

נאָטשינא, אַ 30 קילאָמעטער קיין דרום־מערב צו, איז געפאלען אין משך פון דער נאַכט. עס איז אמת, אז אָבטהיילונגען פון די צוויי אויבענדערמאָהנטע פאלקען (אָבער ניט קיין מאַטראָזען) זיינען אַרומ־גערינגעלט געוואָרען פון קאָזאַקען און האָבען אָבגעגעבען זייער גע־וועהר. די דאָזיגע אָבטהיילונגען האָבען זיך אַרומגערעהט אין יענער געגענד אָהן קאָמאָנדירען און אָהן אָרדנונג. עס איז אָבער ניט אמת, אז זיי זיינען צוגעשטאַנען צו דער רעגירונגס־אַרמעע. אין דעם זעלביגען מאָמענט, ווען קערענסקי האָט אַרויסגעגעבען זיין בע־פעהל, זיינען פיעלע פון זיי געקומען אין סמאָלני, פּערוואַנדערט און

פערשעהמט, און געפרואווט ערקלעהרען, וואָס מיט זיי איז געשעהן. זיי האָבען ניט געוואוסט, אז די קאָזאָקען זיינען אזוי נאָהענט. זיי האָבען זיך געפרואווט אויס'טענה'ן מיט די קאָזאָקען.

עס איז געווען קלאָהר, אז דער גאנצער רעוואָלוציאָנערער פּראָגנאט איז צומישט. די גארניזאָנען פון אלע קליינע שטעדטלעך קיין דרום צו האָבען זיך צושפּאַלטען אויף צוויי אָדער דריי גרופען, וואָס האָבען בשום אופן ניט געקענט דורכקומען. די העכערע קאָמאנדירען זיינען דערווייל געווען אויף קערענסקי'ס צד, ווייל קיין שטארקערע מאַכט איז ניט געווען; די מעהרהייט פון די פשוט'ע סאָלדאטען זיינען גע-ווען אויפ'ן צד פון די סאָויעטען, און די איבעריגע האָבען זיך גע-וואַקעלט און האָבען אַליין ניט געוואוסט, וואָס עס טהוט זיך מיט זיי.

אין גרויס איילעניש האָט דער רעוואָלוציאָנערער מיליטערישער קאָמיטעט בעשטימט מוראָוויאָוו'ן פאַר דעם קאָמאנדיר צו פער-טהיידגען פעטראָגראַד. מוראָוויאָוו איז געווען אַ קאָפיטאָן פון דער אַלטער אַרמעע, אַ מאַן מיט אַ גרויסען עהר-גייז. דאָס האָט ער אָרגאניזירט די טויט-באַטאַליאָנען אינ'ם משך פון דעם זומער; דאָס האָט ער איינמאַל בעשולדיגט די פּראָוויזאָרישע רעגירונג, אז „זי איז צו ווייך מיט די באַלשעוויקעס“ און אז „מען דאַרף זיי אלע אָב-ווישען פון דעם פנים פון דער ערד.“ דאָס איז געווען אַ פערברענטער מיליטאַריסט, מיט אלע מיליטערישע טראַדיציעס. ער האָט געהאַט דרך ארץ פאַר מאַכט און מוטה. אפשר איז ער טאַקי געווען אויפ-ריכטיג אין דעם פרט...

אינדערפריה ווען איך בין אַראָבגעגאַנגען אין גאַס, האָב איך געפונען צוויי נייע פּריקאַזען פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט אָנגעקלעפט אויף די ווענד. איינער האָט בעפוילען, אז אלע קראָמען און געשעפטען זאָלען זיין אָפּען ווי געוועהנליך, אַן אַנדערער — אז אלע לעדיגע צימערען אין פּריוואַטע וואָהנונגען זאָלען איבער-געגעבען ווערען אינ'ם רשות פונ'ם קאָמיטעט.

זעקס און דרייסיג שטונדען זיינען די באַלשעוויקעס געווען אָב-געשניטען פון דעם לאַנד און פון דער גאַנצער וועלט. די אייזענבאַהן בעאַמטע און טעלעגראַפּיסטען האָבען זיך אָבגעזאָגט איבערצוגעבען זייערע דעפעשען; די פּאַסט-בעאַמטע האָבען ניט געוואָלט בעזאָרגען זייער פּאַסט. נאָר דער דראַמאַטאָר טעלעגראַף פון דער רעגירונג

אין צארסקאיע סעלאָ האָט אַרויסגעשיקט אַלע האַלבע שעה ביולעמע-
נען און מאַניפעסטען אין אַלע פיער עקען פון דער וועלט; די קאָ-
מיסאַרען פון סמאָלני האָבען זיך געיאָגט מיט די קאָמיסאַרען פון
דער שטאָרט-דומא איבער'ן שטח פון אַ האַלבען ערד-קוגעל, און צוויי
אעראָפּלאַנען אָנגעלאָדען מיט אַגיטאַציאָנס-ליטעראַטור זיינען געפלוין
גען אין דער לופטען צום פראַנט צו...

אַבער די כוואַליעס פון אויפשטאַנד האָבען זיך געשפּרייט איבער
רוסלאַנד מיט אַזא שניעלקייט, וואָס קיין אייזענבאַהן און קיין פליה-
מאַשין וואָלט ניט געקענט דעריאָגען. דער העלסינגפאָרסער סאָוויעט
האַט אָנגענומען אַ רעזאָלוציע צו שטיצען די פעטראָגראַדער רעגירונג;
די קיעווער באַלשעוויקעס האָבען פּערקאַפט דעם אַרסענאַל און די
טעלעגראַפֿ-סטאַנציע און נאָר די דעלעגאַטען פון דעם קאָזאַקען-קאָנ-
גרעס, וועלכער איז גראַד דעמאָלט אָבגעהאַלטען געוואָרען אין קיעוו,
האַבען זיי פּערטריעבען פון זייערע פּאָזיציעס; אין קאַזאַן האָט אַ
מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט אַרעסטירט דעם אַרטיגן
שטאַב פון דעם גאַרניזאָן און דעם קאָמיסאַר פון דער פּראָוויזאָרישער
רעגירונג; פון דעם ווייטען קראַסנאָיאַרסק אין סיביר איז אָנגעקור-
מען די ידיעה, אַז די סאָוויעטען קאָנטראָלירען די אַרטיגע שטאָרט-
פּערוואַלטונג; אין מאַסקווא, וואו די לאַגע איז געווען זעהר געשפּאַנט
צוליעב אַ גרויסען סטרייק פון לעדער-אַרבייטער פון איין זייט און
דער געפּאַהר פון אַן אַלגעמיינעם לאַקאַוט פון דער אַנדערער, האָבען
די סאָוויעטען מיט אַ ריעזיגער מעהרהייט בעשלאָסען צו שטיצען
די פעטראָגראַדער באַלשעוויקעס. ס'האַט זיך שוין דאָרט געגרינדעט
אַ מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט.

די זעלביגע זאַך האָט זיך איבערגע'חזר'ט אומעטום. דער
פּשוט'ער סאָלדאַט און דער פּאַבריק-אַרבייטער האָבען אונטערשטיצט
די סאָוויעטען: די אַפיצירען, די יונקערס און די בורזשואַזיע
זיינען געוועהנליך געשטאַנען אויפ'ן צד פון דער רעגירונג. דאָס
זעלביגע מיט די קאָדעטען און מעסיגע סאָציאַליסטען. אין די אַלע
דערמאָנטע שטערט האָבען זיך געבילדעט קאָמיטעטען צו ראַטעווען
דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע. זייער אויפגאַבע איז געווען אָנצופיה-
רען אַ בירגער-קריעג.

רוסלאַנד איז זיך פּונאַנדערגעפּאַלען אויף איהרע עלעמענטען.

אָנגעהויבען האָט זיך דאָס נאָך אין דעם יאָהר 1905. די מערז־
 רעוואָלוציע האָט נאָר פּערשנעלערט דעם פּראָצעס. עס האָבען זיך
 דעמאָלט בעוווּזען סמנים פון אַ נייער אָרדנונג, אָבער געבליבען איז
 נאָך דער אַלטער אויסגעהוילטער גוף פון דער פּאַרצייטיגער אָרדנונג.
 איצט האָבען איהם די באַלשעוויקעס אין איין נאַכט אומגעוואָרפּען און
 צושאַטען ווי מען שיט פּונאַנדער שטויב. דאָס אַלטע רוסלאַנד איז
 פּערשוואַונדען. די מענשליכע געזעלשאַפט האָט זיך פּונאַנדערגע־
 שמאַלצען אין שטאַרקער, פּרימיטיווער היז. פון דעם קאָכעדיגען
 פייער־ים האָט זיך געהויבען דער קלאַסען־קאַמפּ, שאַרף, אומדער־
 באַרעמדיג. אויף דער אויבער־פלאַך האָט זיך לאַנגזאַם פּערצויגען
 דאָס זאַנפטע, שוואַכע הייטעל פון נייע פּלאַנעטען.

אין פּעטראָגראַד האָבען 16 מיניסטעריום געסטריקט אונטער
 דער פיהרונג פון דעם אַרבייט־מיניסטעריום און שפייז־מיניסטעריום
 — די איינציגע צוויי, וואָס זיינען בעשאַפּען געוואָרען דורך דער
 סאָציאַליסטישער קאָאָליציע פון אויגוסט.

אויב מענשען זיינען אַמאָל געווען אַליין, האָט יענעם גראָהען
 קאַלטען פּריהמאָרגען דאָס „הייפּעל באַלשעוויקעס“ געוויס אויסגעזעהן
 אַליין. אַלע שטורמס האָבען זיך געהויבען אַרום זיי. דער מיליטערי־
 שער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט דערפיהלט, אז ער איז צוגע־
 שפּאַרט מיט'ן רוקען צום וואַנד, האָט ער ניט געהאַט קיין אַנדער
 ברירה, ווי קעמפּפּען פאַר זיין לעבען. ער האָט דערלאַנגט אַ שווערען
 קלאַפּ. „מוטה, מוטה, און נאָכאַמאָל מוטה!“ פינג אַ זייגער פאַר־
 טאָג זיינען די רויטע גוואַרדיצעס אַריינגעקומען אין דער דרוקעריי
 פון דער שטאָדט־פּערוואַלטונג, קאַנפּיסקירט טויזענדער עקזעמפּלאַרען
 פון דעם פּראָטעסט־אויפּרוף פון דער דומא און אונטערדריקט דעם
 אָפיציעלען דומא־אָרגאַן, דעם „וויעסטיק גאַראַדסקאָוואַ סאַמאָאר־
 פּראַוולעניאַ“ (ביולעטען פון דער שטאָדטישער זעלבסט־פּערוואַלטונג).
 אַלע בורזשואַזע צייטונגען האָט מען אַרויסגעוואָרפּען פון די דרוקע־
 רייען, אפילו דעם „גאַלאַס סאַלדאַטאַ“, אַ צייטונג פון דעם אַלטען
 צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט. די לעצטע האָט אָבער באַלד גע־
 ענדערט איהר נאָמען אויף „סאַלדאַטסקי גאַלאַס“ און איז אַרויס
 אין הונדערט טויזענד עקזעמפּלאַרען. איהר אַרטיקעל איז געווען
 פּוֹל מיט צאָרן און גאַל:

„די חברה, וואָס האָבען אָנגעהויבען זייער אָנפאל אין דער פינד סטערניש פון דער נאכט, די פעררעטהער וואָס האָבען אונטערדריקט די צייטונגען, וועלען ניט קענען לאַנג האַלטען דאָס לאַנד אין אונטוויסענדיגהייט. דאָס לאַנד וועט וויסען דעם אמת! עס וועט אייך דערקענען, העררען באַלשעוויקעס, עס וועט פערשמעהן ווער איהר זייט. מיר וועלען נאָך זעהן...“

קורץ נאָכמיטאָג זיינען מיר ארויסגעגאנגען אויף נעווסקי. די גאָס פאַר דעם בנין פון דער דומא איז געווען פערפלייצט מיט מענשען. דאָ און דאָרט זיינען געשטאַנען רויטע גוואַרדיצעס און מאַטראָזען מיט באַיאַנעטען אויף די ביקסען. אַרום יעדען האָט זיך פערזאַמעלט אַ המון פון אַ הונדערט מענער און פרויען — אָנגע-שטעלטע, סטודענטען, קרעמער, טשינאָוויקעס, — וואָס האָבען גע-דראָהט מיט די פויסטען און געשאַטען קללות און זידלערייען. אויף די טרעפּ זיינען געשטאַנען אָפיצירען און יונגע אינגלעך אין מילי-טערישע קליידער און האָבען פונאַנדערגעטהיילט עקזעמפלאַרען פון דעם „סאָלאַטסקי גאַלאָס“. אונטען, לעבען די טרעפּ, איז געשטאַנען אַן אַרבייטער מיט אַ רויטען באַנד אַרום זיין אַרבעל און אַ רעוואָלווער אין האַנד און פערלאַנגט, אַז מען זאָל איהם אָבגעבען די צייטונגען. דער אַרבייטער האָט געציטערט פון כעס און אויפּרעגונג, און דער עולם אַרום איהם איז געווען זעהר פיינדליך... מיר דאַכט זיך, אַז קיינמאָל האָט די געשיכטע אַזוינע סצענעס ניט געזעהן. פון איין זייט אַ הייפּעל אַרבייטער און געוועהנליכע סאָלאַטען מיט וואַפען אין די הענד, פאַרטרעטער פון אַ זיעגרייכער רעוואָלוציע, און דאָך ניעדער-געשלאָגען און אינגאַנצען פערלוירען; פון דער אַנדערער זייט אַן אויפּגערודערטער, בייזער המון פון אַזוינע מענשען ווי מען קען זעהן אויף די טראַטואַרען פון סטער עוועניו אַרום מיטאַג-צייט — אַלע אויפ-געבראַכט, צאָרנדיג, שרייענדיג אין איין קול: „פעררעטהער! פראָוואָקאַטאָרס! אַפּריטשניקעס!“

סטודענטען און אָפיצירען האָבען געהיט די טהירען פון דער דומא. אויף זייערע אַרבעל האָבען זיי געטראָגען ווייסע בענדער מיט רויטע אותיות: „מיליז פון דעם קאָמיטעט פון עפּענטליכער זיכערהייט.“ עטליכע אינגלעך אין מיליטערישע מונדירען זיינען אַריינגעקומען און אַרויסגעגאַנגען דורך דער טהיר פון דער דומא.

אויבען איז דער עולם געווען שטארק אויפגערעגט. מיר האָבען בעגעגענט קאָפיטאָן גאָמבערג, געהענדיג פון די טרעפּ. „זיי ווילען פונאַנדערלאָזען די דומא“, האָט ער געזאָגט, „דער באַלשעוויסטישער קאָמיסאַר איז איצט ביים גאָלאָוואַ“. ווען מיר זיינען אַרויפגעגאַנגען אַרויף, האָבען מיר געזעהן די זאַנאַווין אַרויסגעהן. ער איז דאָס געקומען פאָדערען, אַז די דומא זאָל אַנערקענען דעם ראַטה פון די פאָלקס קאָמיסאַרען, און דער גאָלאָוואַ האָט איהם קורץ און שאַרף געענטפערט: „ניין.“

אין די קאַנצעלאַריעס איז אַ גרויסער עולם אַרומגעלאָפען אַהין און אַהער, געשריען, געמאַכט מיט די הענד. דאָס זיינען געווען רע-נירונגס-בעאַמטע, אינטעליגענטען, זשורנאַליסטען, אויסלענדישע קאָרעספּאָנדענטען, פראַנצויזישע און ענגלישע אָפיצירען. דער שטאַדט-אינזשיניר האָט אָנגעוווּזען אויף די ענגלישע אָפיצירען מיט אַ מינע פון נאַחן. „די אַמבאַסאַדאָרס אַנערקענען איצט די דומא אַלס די איינציגע קראַפט“, האָט ער ערקלעהרט. „די דאָזיגע באַלשעוויסטישע מערדער און רויבער זיינען ניט מעהר ווי אַ פראַגע פון עטליכע שטונ-דען. גאַנץ רוסלאַנד איז מיט אונז...“

אין אַלעקסאַנדראָוסקי זאָאל איז פאָרגעקומען אַ ריעזיגע פער-זאַמלונג פון דעם רעטונגס-קאָמיטעט. פיליפּאָוסקי איז געווען פאָר-זיצענדער, און סקאַבעלעוו איז וויעדער געווען אויף דער טריבונע. אונטער שטאַרקע אַפּלאָדיסמענטען מעלדעט ער, אַז נייע קרעפטען זיינען צוגעקומען צום קאָמיטעט: דער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פונ'ם פויעריס-סאָויעט, דער אַלטער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, דער צענטראַלער אַרמעע-קאָמיטעט, דער צענטראַל-פּלאַט, די מענשע-וויסטישע, סאָציאַל-רעוואָלוציאָנערע און פראַנט-דעלעגאַטען פון דעם סאָויעטען-קאָנגרעס, די צענטראַל-קאָמיטעטען פון די מענשעוויקעס, סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען און פאָלקס-סאָציאַליסטען, די גרופּע „יעדינסטוואַ“, דער פויעריס-פּעראַיין, קאָאָפּעראַטיווען, זעמסטוואַס, שטאַדט-פּערוואַלטונגען, פּאַסט און טעלעגראַפּען-פּעראַינען, דער אַל-רוסישער פּעראַיין פון אייזענבאַהן-אַרבייטער, דער ראַטה פון דער רוסי-שער רעפּובליק, דער פּעראַיין פון פּעראַינען, דער פּעראַיין פון סוחרים און פּאַבריקאַנטען...“

„...די מאַכט פון די סאָויעטען איז ניט קיין דעמאָקראַטישע“

מאכט, נאָר אַ דיקטאַטור, און ניט אַ דיקטאַטור פּוּנ'ס פּראָלעטאַריאַט, נאָר געגען דעם פּראָלעטאַריאַט. יעדער איינער, וואָס האָט אַ רעוואָלוציאָנערע נשמה, מוז איצט צושטעהן צו אונז, כדי צו פּער-טהיידִיגען די רעוואָלוציע..."

"די אויפנאָבע איז איצט ניט נאָר צו בעשאַפּען אַזאַ לאַגע, אַז אונפּעראַנטוואָרטליכע דעמאָגאָגען זאָלען ניט קענען ברענגען קיין שאַדען, נאָר אויך קעמפּען געגען דער קאָנטר רעוואָלוציע. אויב עס איז אמת, אַז געוויסע גענעראַלען ווילען אויסניצען די געלעגענהייט און מאַרשירען אויף פעטראָגראַד מיט רעאַקציאָנערע אויסזיכטען, איז דאָס נאָך אַן איבעריגער בעווייז, אַז מיר דאַרפּען לעגען דעם פּונדאַמענט פאַר אַ דעמאָקראַטישע רעגירונג. אויב ניט, וועט דער רעכטער פּליגעל נעהמען אונטערגראַבען אונטער דער רעוואָלוציע, ווי עס טהוט דער לינקער פּליגעל.

"דער פעטראָגראַדער גאַרניזאָן קען ניט בלייבען רוהיג, ווען מען אַרעסטירט בירגער, וואָס קויפּען דעם „גאַלאַס סאָלדאַטאַ" און צייטונגס פּערקויפּער, וואָס פּערקויפּען די „ראַבאָטשאַיאַ גאַזעטאַ"...

"די צייט פון רעוואָלוציעס איז שוין אַריבער. ווער עס האָט מעהר קיין בטחון ניט אין דער רעוואָלוציע, זאָל בעסער געהן אַהיים. כדי צו בילדען אַ פּעראַייניגטע קראַפט, מוזען מיר צוריק אויפהויבען דעם פּרעסטיזש פון דער רעוואָלוציע..."

"לאָמיר שווערען, אַז אָדער די רעוואָלוציע וועט גערעטעט ווערען, אָדער מיר וועלען אַלע שטאַרבען!"

אַלע שטעלען זיך אויף די פּיס. פּריידִגעשרייען. אַווען ברענען. אין דעם גאַנצען זאַל האָב איך ניט געזעהן קיין איינציגען פּראָלעטאַריער...

וויינשטיין רעדט :

"מיר מוזען בלייבען רוהיג. מיר מוזען זיך אָבזאַלעטען פון יעדען שריט, ביז די געזעלשאַפטליכע מיינונג וועט ניט ווערען אָרגאַניזירט אַרום דעם רעטונגס־קאָמיטעט. דאַן וועלען מיר איבערגעהן פון פּער-טהיידִיגונג צו אַן אָנפאַל!"

דער פּערטרעטער פון דעם אַלל־רוסישען אייזענבאַהן־פּעראַיין מעלדעט, אַז זיין אָרגאַניזאַציע נעהמט אויף זיך די איניציאַטיווע צו בילדען אַ נייע רעגירונג און אַז איהרע דעלעגאַטען פּערהאַנדלען

איצט די פראגע מיט סמאלני. עס הויבט זיך אָן אַ הייסע דיסקוסיע, צו זאָל מען אַרײַננעהמען די באַלשעוויקעס אין דער נײַער רעגירונג, צו ניט. מאַרטאָו זאָגט זיך אַרויס פאַר. סוף כל סוף, מײַנט ער, זײַנען זײ דאָך אַ וויכטיגע פּאָליטישע פּאַרטיי. די מײַנונגען זײַנען צוטהײלט. דער רעכטער פּליגעל פּון די מענשעוויקעס און סאָציאַליס-טען-רעוואָלוציאָנערען ווי אויך די פּאַלקס-סאָציאַליסטען, די קאָאָפּעראַ-טיווען און די בורזשואַזע עלעמענטען, זײַנען אַלע אויסדריקליך געגען.

„זײ האָבען פּערראַטהען רוסלאַנד“, זאָגט אײן רעדנער. „זײ האָ- בען אָנגעהויבען אַ בירגער-קריעג און אויפגעפּענט דעם פּראָגראַם פאַר די דײַטשען. מען מוז זײ ברעכען אָהן שום צערעמאָניעס...“ סקאַבעלעוו האַלט, אַז מען דאַרף אויסשליסען סײ די באַלשעווי- קעס, סײ די קאַדעטען.

מיר האָבען זיך אַרײַנגעלאָזען אין אַ שמועס מיט אַ יונגען סאָציאַ- ליסט-רעוואָלוציאָנער, אײנער פּון די, וואָס האָבען צוזאַמען מיט די באַלשעוויקעס פּערלאָזט די דעמאָקראַטישע קאָנפּערענץ אין יענער בעריהמטער נאַכט, ווען צערעטעלי און די „פּשרה-מאַכער“ האָבען אַרויפגעצוואונגען אַ קאָאָליציע אויף דער רוסישער דעמאָקראַטיע. „ווי קומט אײהר אַהער?“ האָב איך געפּרעגט.

זײנע אויגען האָבען זיך אָנגעצונדען. „יא“, האָט ער אויסגע- שריען. „איך האָב פּערלאָזט דעם קאָנגרעס צוזאַמען מיט מײן פּאַרטיי. מיר זײַנען אַרויסגעטראָטען מיטוואָך בײנאַכט. ניט צולײב דעם האָב איך אײנגעשמעלט מײן לעבען צוואַנציג יאָהר נאָכאַנאַנד, אַז איך זאָל זיך איצט אונטערוואַרפען אונטער דער טיראַניע פּון דעם טשאַרני נאַראָד. זײערע מעטהאָדען זײַנען אונטערטעגליך, אָבער זײ האָבען ניט גענומען אין בעטראַכט די פּויערים... ווען די פּויערים וועלען זיך אַ רײהר טהאָן, וועט אין עטליכע מינוט פּון זײ קײן זכר ניט בלייבען.“

„אָבער זײט אײהר זיכער, אַז די פּויערים וועלען זײן געגען? איז דען ניטאָ אַ האָפּנונג, אַז דאָס לאַנד-געזעץ וועט בעפּריידיגען די פּויערים? וואָס נאָך קענען זײ וועלען?“

„אָה, דאָס לאַנד-געזעץ!“ האָט ער אויסגעשריען מיט גיפּטיגען צאָרן. „יא, ווײסט אײהר, וואָס פאַר אַ לאַנד-געזעץ דאָס איז? עס

איז אונזער געזעץ, — עם איז דאָס פראַגראַם פון די סאָציאַליס-טען-רעוואָלוציאָנערען מיט אלע פרטים. דאָס האָט מייַן פאַרטיי זאָרגפֿעלטיג אַנאַליזירט די פּאָדערונגען פון די פּויערים אין די פּער-שיעדענע געגענדען. דאָס האָט מייַן פאַרטיי אָנגעמערקט אָט די פּאָליטיק. עם איז אַן אמת'ע רציחה..."

"אויב דאָס איז טאַקיי באמת אייער פּאָליטיק, טאָ וואָס זייט איהר ברוגז? אויב דאָס זיינען טאַקיי די פּאָדערונגען פון די פּויערים, טאָ פאַר וואָס זייט איהר געגען?"

"איהר פּערשטעהט ניט! זעהט איהר דען ניט, אַז די פּויערים וועלען באַלד דערקענען דעם שווינדעל? מיינט איהר, אַז מען קען פון זיי בעהאַלטען דעם פּאַקט, אַז מען האָט פשוט גע'גנב'עט דעם פּראַגראַם ביי די סאָציאַליסען-רעוואָלוציאָנערען?"

איך האָב געפּרעגט, צו עם איז אמת, אַז קאַלעדין דוקט זיך קיין צפון. יענער האָט געשאַקעלט דעם קאַפּ אויף יא און האָט זיך גע-ריבען די הענד מיט בייזער צופריעדענהייט. "יא, איצט זעהט איהר, וואָס די באַלשעוויקעס האָבען אָנגעמאַכט? זיי האָבען אויפגעוויבען די קאָנטר-רעוואָלוציע געגען אונז. די רעוואָלוציע איז פּערלורען. די רעוואָלוציע איז פּערלורען!"

"אָבער וועט איהר גאָר ניט פּערטהיידגען די רעוואָלוציע?"
 "געוויס וועלען מיר זי פּערטהיידגען — ביז דעם לעצטען טראָפּען בלוט. אָבער מיר וועלען ניט אַרבייטען בשותפות מיט די באַלשעווי-קעס. דאָס געוויס ניט..."

"אָבער שטעלט אייך פאַר, אַז קאַלעדין קומט קיין פּעטראַגראַד און די באַלשעוויקעס פּערטהיידגען די שטאָדט. וועט איהר ניט אַר-בייטען מיט זיי צוזאַמען?"

"געוויס ניט. מיר וועלען אויך פּערטהיידגען די שטאָדט, אָבער מיר וועלען ניט שטיצען די באַלשעוויקעס. קאַלעדין איז אַ שונא פון דער רעוואָלוציע, אָבער די באַלשעוויקעס זיינען אויך שונאים פון דער רעוואָלוציע."

"וועמען וואָלט איהר אויסגעקליבען פון די צוויי: קאַלעדיניען אָדער די באַלשעוויקעס?"

"דאָ האַנדעלט זיך ניט וועגען דעם", האָט ער אונגעדולדיג אַרויס געפלאַצט. "איך זאָג אייך, אַז די רעוואָלוציע איז פּערשפּיעלט, און

ווער איז שולדיג? — די באַלשעוויקעס! אָבער וואָס טויג אונז בכלל רעדען וועגען אזוינע זאכען? קערענסקי קומט דאָך צוריק... איבערמאָרגען וועלען מיר אָנהויבען אן אָפענסיווע... סמאָלני האָט שוין געשיקט צו אונז דעלעגאטען מיט אַ פּאַרשלאַג צו בילדען אַ נייע רעגירונג. אָבער וואָס הערען מיר זיי — זיי זיינען אין גאַנצען מאַכט־לאָז... מיר ווילען מיט זיי ניט קיין שותפות..."

אַ שאַס האָט זיך דערהערט אין דרויסען. מיר זיינען צוגעלאָפּען צום פענסטער. אַ רויטער גוואַרדייעז האָט, קענטיג, ניט געקענט אויס־האַלטען די זידלערייען און דאָס געשפּעט פון דעם המון, האָט ער אויסגעשאַסען און פּערוואַנדעט אַ יונג מיידעל אין אַרעם. מיר האָבען געזעהן, ווי מען האָט זי אַריינגעזעצט אין אַ קאַרעט. דער אויפגערגטער עולם האָט זי אַרומגערינגעלט פון אַלע זייטען. שטימען האָבען זיך געלאָזט הערען, געשרייען, געפילדער. ווי מיר זיינען אזוי געשטאַנען ביים פענסטער, האָט זיך פּלוצלונג אַ געפאַנצערטער אויטאָ־מאָביל בעוויזען אויפ'ן ראַג מיכאַילאָווסקי. זיינע האַרמאַטען האָבען זיך געקירעוועט אַהין און אַהער. דער עולם האָט זיך באַלד געלאָזט לויפען, ווי דאָס טהוט מען שטענדיג אין פעטראָגראַד אין אזאַ פּאַל. מענשען האָבען זיך געוואָרפען אויף דער ערד און געלעגען אונבעוועגליך אין גאַס, אין די רינשטאַקען, הינטער טעלעפּאָן־סלופּעס. די מאַשין איז צוגעפּאָהרען צו די טרעפּ פון דער דומאַ. אַ מאַן האָט אַרויסגע־שטעקט זיין קאָפּ פון דעם טהורם און האָט זיך געהייסען אָבגעבען די נומערען „סאָלדאַטסקי גאַלאַס". די אינגלעך אין מיליטערישע קלויז־דער האָבען געמאַכט חוזק פון דעם מאַן און זיינען אַנטלאָפּען אין דער געביידע. אין אַ מינוט אַרום איז דער אויטאָמאָביל לאַנגזאַם אָבגעפּאָהרען אַרויף נעווסקי. עטליכע הונדערט מענער און פרויען האָבען זיך אויפגעהויבען און גענומען רייניגען זייערע קליידער.

אינוועניג זיינען מענשען אַרומגעלאָפּען אַהין און אַהער מיט פּעק נומערען „סאָלדאַטסקי גאַלאַס" און געזוכט אַ פּלאַץ וואו זיי צו בעהאַלטען...

אַ זשורנאַליסט איז אַריינגעלאָפּען אין זאַל מיט אַ פּאַפּיער אין האַנד.

„אָט איז אַ פּראָקלאַמאַציע פון קראַסנאַוו', האָט ער אויסגעשרי־ען צום עולם, וואָס האָט איהם אַרומגערינגעלט פון אַלע זייטען. „דרוקט

עם אָב, דרוקט עס אָב וואָס גיכער, און לאָז מען עס פּערשפּרייטען אין די קאָזאַרמעס!"

דאָס איז דער טעקסט פון דער פּראָקלאַמאַציע:
 „לויט אַ בעפעהל פון דעם הויפּט־קאָמאַנדיר בין איך געוואָרען קאָמענדאַנט פון אַלע אַרמעען, וואָס געפינען זיך אַרום פּעטראָגראַד.
 „בירגער, סאָלדאַטען, העלדישע קאָזאַקען פון דאָן, קובאַן, טראַנס־באַיקאַל, אַמור, יעניסיי, איהר אַלע וואָס זייט געבליבען טריי צו אייער שבועה, איהר אַלע וואָס האָט געשוואָרען צו היטען אייער קאָזאַקישע עהרע, אייך אַלע רוף איך, איהר זאָלט ראַטעווען פּעט־ראָגראַד פון אַנאַרכיע, פון הונגער, פון שקלאַפּעריי, איהר זאָלט ראַטעווען רוסלאַנד פון דער אייביגער שאַנד, אין וועלכע אַ הייפּעל אונוויסענדע מענשען, געקויפט דורך ווילהעלם'ס גאָלד, ווילען זי אַריינוואַרפען.

„די פּראָוויזאָרישע רעגירונג, וועמען איהר האָט געשוואָרען טריי־הייט אין די גרויסע טעג פון מערץ, איז ניט אַרונטערגעוואָרפען. זי איז נאָר מיט געוואָלד פּערטרעבען געוואָרען פון דער געביידע, וואו זי האָט געהאַט איהרע זיצונגען. די רעגירונג האָט געשוואָרען, אַז מיט דער הילף פון די פּראַנט־אַרמעען וואָס זיינען געבליבען געטריי צו זייער פּפליכט, מיט דער הילף פון דעם קאָזאַקען־ראַטה, וואָס האָט פּעראַייניגט אונטער איין קאָמאַנדע אַלע קאָזאַקען און וואָס איז שטאַרק דורך דער דיסציפּלין אין די רייהען פון די קאָזאַ־קען און האַנדעלט אין איינקלאַנג מיט דעם ווילען פונ'ם רוסישען פּאָלק, וועט זי דיענען דעם לאַנד, פונקט אַזוי ווי איהרע עלטער־זיידעס האָבען געדיענט דעם לאַנד אין די אומרוהיגע צייטען פון 1612, ווען די דאָנער קאָזאַקען האָבען געראַטעוועט מאַסקווא פון די שוועדען, די פּאָליאַקען, די ליטאַוועס. אייער רעגירונג לעבט נאָך...“

„די אַקטיווע אַרמעע קוקט אויף די פּערברעכער מיט שרעק און פּעראַכטונג. זייערע רויבערישע מעשים, זייערע פּערברעכענס, זייער דייטשער קוק אויף רוסלאַנד, וועלכע איז אונטערדריקט, אָבער ניט געבראָכען, — דאָס אַלעס האָט זיי געמאַכט פּערהאַסט ביים גאַנצען פּאָלק.

„בירגער, סאָלדאַטען, העלדישע קאָזאַקען פון דעם פּעטראָגראַד־

דער גארניזאָן, שיקט צו מיר אייערע דעלעגאטען, כדי איך זאל וויסען ווער עס איז א פעררעטהער פון זיין פאָטערלאנד און ווער ניט, כדי איך זאל פערשפּאַרען פּערגיסען אומשולדיגע בלוט.

א נייע ידיעה איז דורכגעלאָפּען ווי אן עלעקטרישער שטראָם פון גרופּע צו גרופּע: די דומא איז אַרומגערינגעלט מיט רויטע גוואַר-דייצעס. עס איז אַריינגעקומען אן אָפיציר מיט אַ רויטען באַנד אַרום אַרבעל און געפּרעגט אויפ'ן גאַלאָוואַ. אין עטליכע מינוט אַרום איז ער אַרויסגעגאַנגען פון דעם גאַלאָוואַ'ס צימער. שריידער איז אויך אַרויסגעגאַנגען, און זיין פנים האָט זיך געביטען פון רויט צו ווייס.

„אן אויסעראַרדענטליכע זיצונג פון דער דומא!“ האָט ער אויס-געשריען. „די מינוט!“

די זיצונג אינ'ם גרויסען זאַל איז גלייך איבערגעריסען געוואָר-רען.

„אַלע מיטגליעדער פון דער דומא זאָלען קומען צו אן אויסער-אַרדענטליכער זיצונג!“
„וואָס איז?“

„איך ווייס ניט — זיי ווילען אונז ארעסטירען — זיי ווילען פונאָנדערלאָזען די דומא — זיי ארעסטירען די מיטגליעדער ביים טהיר — “ אזוינע ערקלעהרונגען האָבען זיך געהערט דאָ און דאָרט. אין ניקאָלאַיעווסקי זאַל איז געווען אזוי ענג, אז עס איז אפילו ניט געווען וואו צו שטעהן. דער גאַלאָוואַ האָט געמעלדעט, אז סאָל-דאטען שטעהען לעבען יעדער טהיר און לאָזען קיינעם ניט אַריין און אַרויס. אַ קאָמיסאַר האָט געסטראַשעט צו אַרעסטירען און פונאַנ-דערלאָזען די שטאָדט-דומא. אַ שטראָם היציגע רעדעס האָט זיך אַ גאָס געטהאָן פון צווישען די מיטגליעדער און אפילו פון דער גאַלערעע. די פרייערוועהלמע שטאָדט-רעגירונג האָט קיינעם ניט דאָס רעכט פונאַנדערצולאָזען; די פּערזאָן פון דעם גאַלאָוואַ און די גלאַסני איז אונבעריהרבאַר; די טיראַנען, די פּראָוואַקאָטאָרס, די דייטשע אַגענטען, טאָרען קיינמאָל ניט אנערקענט ווערען; און וואָס זיי סטראַשען צו פונאַנדערלאָזען אונז, זאָלען זיי, אדרבא, פּראַווען. נאָר איבער אונזערע טויטע קערפּערס וועלען זיי אַריינקו-מען אין דעם זאַל. מיר וועלען שטאַרבען ווי די פאַרצייטיגע רוימי-

שע סענאטאָרס, ווען זיי האָבען מיט ווירדע געוואַרט אויף דעם
אַנפאַל פון די גאָטהען...

עס ווערט אָנגענומען אַ רעזאָלוציע, אַז די נייעס זאָל תיכף
טעלעגראַפירט ווערען צו די דומאַס און די זעמסטוואָס פון גאַנץ
רוסלאַנד. עס ווערט אָנגענומען אַ רעזאָלוציע, אַז דער גאַלאַוואַ
אַדער דער פאַרזיצענדר פון דער דומאַ קענען ניט האָבען קיין שום
בעציהונגען מיט די פערטרעטער פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאַ-
נערען קאָמיטעט אָדער מיט דעם אזוי גערופענעם ראַטה פון די פאַלקס-
קאָמיסאַרען. עס ווערט אָנגענומען אַ רעזאָלוציע אַרויסצולאָזען אַ
נייעם אויפרוה צו דער בעפעלקערונג פון פעטראָגראַד און זי אויפֿ-
פאַדערען צו פערטהידיגען איהר ערוועהלטע שטאַדט־עגירונג. עס
ווערט אָנגענומען אַ רעזאָלוציע צו בלייבען אין אַ פערמאַנענטע זי-
צונג...

דערווייל קומט אַרײַן אַ גלאַסני און מעלדעט, אַז ער האָט אַקאַרשט
טעלעפּאָנירט אין סמאָלני, האָט איהם דער מיליטערישער רעוואָל-
ציאָנערער קאָמיטעט געזאָגט, אַז ער האָט ניט אַרויסגעגעבען קיין
שום בעפעהלען אַרומצורײַנגלען די דומאַ און אַז די סאַלדאַטען וועלען
צוריקגעצויגען ווערען...

ווען מיר זיינען געגאַנגען פון די טרעפּ צום טהיר, האָט ריאַזאַנאָוו
זיך אַרײַנגערײסען פון גאַס, שרעקליך אויפגערעגט.

„גאָט אין הימעל, נײַן!“, האָט ער געענטפערט. „עס איז אַלעס
אַ טעות. איך האָב געזאָגט דעם גאַלאַוואַ היינט אין דער פריה,
אַז מיר וועלען ניט טשעפען די דומאַ“...

אין גאַס איז שוין געוואָרען טונקעל. צוויי לאַנגע רײהען ציקליס-
טען זיינען אָנגעקומען אויף זייערע מאַשינען מיט ביקסען אויף די
פלייצעס. זיי האָבען זיך אַכגעשטעלט, און דער עולם האָט זיי אַרומ-
גערינגעלט און בעשאַטען מיט פראַגען.

„ווער זײט איהר, פון וואַנען קומט איהר?“ האָט געפרעגט אַ
דיקער אַלטער מאַן מיט אַ ציגאַר אין מויל.

„די 12טע אַרמעע. פונ'ם פראַנט. מיר זיינען געקומען אונטער-
שטיצען די סאַויעטען געגען דער פערפלוכטער בורזשואַזיע!“
„אה!“ האָבען זיך דערהערט צאַרענדיגע געשרייען. „באַלשע-
וויסטישע זשאַנדאַרמען! באַלשעוויסטישע קאָזאַקען!“

א ניעדער־טשקער אָפּיציר אין אַ לעדערנעם מאַנטעל איז אַראָב־געלאָפּען פון די טרעפּ אין גאָס אַרײַן. „דער גאַרניזאָן ענדערט זײַן האַלטונג“, האָט ער מיר אַרײַנגעראַמט אין אױער. „עס הױבט זיך אָן דער סוף פון די באַלשעוויקעס. ווילט אױהר זעהן, ווי אזױ עס ענדערט זיך די שטימונג? קומט מיט מיר!“ ער האָט זיך געלאָזט שנעל געהן אױבער מיכאַילאָװסקי, מיר מיט אױהם. „וואָס פאַר אַ פּאַלק איז דאָס?“ „די בראַנעוויקעס...“

דאָס האָט טאַקי אױסגעזעהן גאַנץ ערנסט. די בראַנעוויקעס זײנען געווען די סאָלדאַטען פון די בעפאַנצערטע אױטאָמאָבילען. אָן זײ האָט זיך געווענדעט די גאַנצע לאַגע. ווער עס האָט געהאַט אױף זײַן צד די בראַנעוויקעס, איז געווען דער הערשער פון פעטראָגראַד. דער אָפּיציר האָט געזאָגט:

„די קאָמיסאַרען פון דעם רעטונגס־קאָמיטעט און פון דער דומאַ האַבען זיך געשטעלט מיט זײ אין פּערבינדונג. זײ האַלטען אױצט אַ פּערוואַלונג, וואו זײ דאַרפּען בעשליסען...“

„וואָס בעשליסען: אױף וועמעס צד צו קעמפּען?“

„אָה, נײַן, דאָס קען מען פון זײ נײַט פּערלאַנגען. זײ וועלען קײַן מאָל נײַט קעמפּען געגען די באַלשוויקעס. זאָלען זײ נאָר שטימען צו בלייבען נײַטראַל — דאָן וועלען די יונקערס און קאָזאַקען —“

די טהיר פון דעם גרויסען מיכאַילאָװסקי מאַנעזש (רײַט־שוהלע) איז געשטאַנען אָפּען און האָט אױסגעזעהן ווי אַ שוואַרצע לאַך. צוויי וואַכלייט האַבען אונז געפרוואווט אַבשטעלען, אָבער מיר האַבען זיך שנעל אַרײַנגערוקט, נײַט הערענדיג זײערע אונצופריעדענע טענות. אײַנ־וועניג האָט נאָר אײַן גרויסער עלעקטרישער לאַמפּ געברענגט אונטער'ן באַלקען. דער ריעזיגער זאַאל איז געווען אָנגעפילט מיט שאַטענס. די שלאַנקע קאָלאָנען און די רײהען פּענסטער זײנען צושוואַמען געוואָרען אין דער פּינסטער. אַרום און אַרום האַבען זיך קױם געזעהן די געשטאַל־טען פון די גרויסע מאָדנע בעשעפּעניסען — די בעפאַנצערטע אױטאָ־מאָבילען. אײַן מאַשין איז געשטאַנען אין מיטען זאַאל אָבגעטהײלט פון די אױברײגע. אַרום אױהר זײנען געווען פּערוואַמעלט אזױנע צוויי טױזענד גראַהליכע סאָלדאַטען. די גרופּע האָט אױסגעזעהן ווי פּער־בלאַנדושעט אין מיטען דער געוואַלדיגער קײזערליכער געבײדע. אױפּ'ן

דאך פון דער מאשין זיינען געזעסען אזוינע צעהן צוועלף מענשען, אפיצירען, פארויצענדע פון סאלדאטען-קאמיטעטען און רעדנער. פון דעם מיטעלסטען טהורם האָט אַ סאלדאט געהאלטען אַ רעדע. דאָס איז געווען האַנזשונאָוו, וועלכער איז דעם לעצטען זומער געווען פרעזידענט פון דעם אַלל-רוסישען קאָנגרעס פון בראַנעוויקעס. ער איז געווען אַ שלאַנקער מאַן מיט אַפיצערסקע עפּאָלעטען אויף זיין לעדערנעם מאַנטעל. ער האָט געהאלטען אַ וואַרימע רעדע פאַר נייטראַליטעט.

„עס איז שרעקליך“, האָט ער געזאָגט, „אז רוסישע מענשען זאָגן לען טויטען זייערע ברידער. עס טאָר ניט זיין קיין בירגער-קריעג צווישן שווען סאלדאטען, וואָס זיינען געשטאַנען אין געשלאָסענע רייען געגען צאר און האָבען בעזיעגט דעם אויסוועניגסטען שונא אין היסטאָרישע מלחמות. וואָס קעהרען מיר, סאלדאטען, זיך אָן מיט די אלע צאַנקע-רייען פון פּאָליטישע פּאַרטייען? איך וויל ניט זאָגען, אז די פּראָוויזאָ-רישע רעגירונג איז געווען אַ דעמאָקראַטישע רעגירונג. מיר ווילען ניט קיין קאָאָליציע מיט דער בורזשואַזיע, — דאָס ניט, אָבער מיר מוזען האָבען אַ רעגירונג פון דער פּעראַייניגטער דעמאָקראַטיע, אז ניט איז רוסלאַנד פּערשפּיעלט! מיט אַזאַ רעגירונג וועלען מיר פּערשפּאַרען בירגער-קריעג און מיר וועלען פּערשפּאַרען, אז איין ברודער זאָל טויטען אַ צווייטען!“

עס האָט אויסגעזעהן, אז דער רעדנער רעדט צו דער זאך. דער גרויסער זאַל האָט אָבגעקלונגען מיט אויסרופען און אַפּלאַדיסמענטען. אַ בלאַסער סאלדאט מיט איינגעפאלענע באַקען איז אַרויפגעקראָ-כען אויפ'ן טהורם. „חברים“, האָט ער געזאָגט, „איך קום פּונ'ם רומע-נישען פּראָנט צו זאָגען אייך אַהן טענות: מיר מוזען האָבען פּריעדען! באַלדיגען פּריעדען! ווער ס'קען אונז נאָר געבען פּריעדען, צו די באַלשעוויקעס צו אַ נייע רעגירונג, וועלען מיר זיין מיט זיי. פּריעדען! מיר ביים פּראָנט קענען מעהר ניט קעמפּען. מיר קענען ניט קעמפּען מיט געגען די דייטשען, ניט געגען רוסען — “ דער סאלדאט איז אַראַבגעשפּרונגען. אומרוהיגע קולות האָבען זיך געלאָזט הערען איבער דער מאַסע. עפעס אַ מין פּיינליכע שטימונג האָט זיך געפּיהלט אַרום און אַרום. ווען אַ מענשעוויק-באַראַנעץ האָט געפּראַווט טענה'ן, אז מען דאַרף פּאַרטזעצען דעם קריעג ביז די אַליאירטע וועלען זיעגען, האָט זיך דערפּיהלט אַ צאַרענדיגע כּוואַליע.

„איהר רעדט ווי קערענסקי“, — האָט אַ גראָבע שטימע אויסגע-
טריען.

אַ דעלעגאַט פון דער דומא איז אויפגעשטאַנען. ער האָט גערעדט פאַר נייטראָליטעט. די סאָלאַדאַטען האָבען זיך איינגעהערט, אָבער פון צייט צו צייט געוואָרטשעט. זיי האָבען געפיהלט: ער איז ניט זייערער. קיינמאָל האָב איך ניט געזעהן אזאָ אָנגעשטרענגטע פּערזאָנלונג. מען־שען האָבען טאַקע געוואָלט פּערשטעהן די לאַגע, געוואָלט בעשליסען מיט שכל. זיי זיינען געשטאַנען אונבעוועגליך, געקוקט דעם רעדנער אין מויל אַרײַן מיט אַ שרעקליכער אויפּמערקזאַמקייט, זייערע שטערענס האָבען זיך געקנייטשט פון שווערע טראַכטען, שווייס האָט זיך בעוויזען אויף זייערע פנים־ער. גרויסע ריעזען מיט אונשולדיגע קלאָהרע קינד־דערשע אויגען און מיט פנים־ער פון עפישע קריעגס־לייט...

אַ באַלשעוויק האָט גערעדט. איינער פון זייערע אייגענע. גערעדט מיט קראַפט, מיט האַס. ער איז זיי ניט בעסער געפעלען, ווי דער פריהערדיגער רעדנער. ער האָט ניט אויסגעדריקט זייער שטימונג. אויף איין מינוט האָבען זיי זיך דערהויבען איבער דעם אַלל־טעגליכען געדאַנקען־גאַנג. זיי האָבען געטראַכט וועגען רוסלאַנד, וועגען סאַציאַל־ליזם, וועגען דער וועלט. אַקוראַט ווי אָן זיי וואָלט זיך געווענדעט צו די רעוואָלוציע זאָל לעבען, צו שטאַרבען...

אַ רעדנער נאָך אַ רעדנער האָבען בעהאַנדעלט די פּראַגע. אַמאָל האָט געהערשט אָנגעשטרענגטע שטילקייט, אַמאָל האָבען אויסגעבראַכען שטימען פון צופריעדענהייט, פון כּעס. זאָל מען אַרויסטרעטען אָדער ניט? האַנזשונאַוו האָט וויערער גערעדט. ער איז אַ סימפּאַטישער מענש מיט ווייכע מאַניערען. אָבער איז ער דען ניט אַן אָפיציר, אַן אַבאָראַנעז, כאַטש ער רעדט פון פריעדען? אָט איז אַן אַרבייטער פון וואַסילעאַסטראָווסקי שטאַדט־טהייל. צו איהם רופען זיי: „קענט איהר, אַרבייטער, אונז געבען פריעדען?“ לעבען אונז האָבען עטליכע אָפיצירען און אַ פאַר סאָלאַדאַטען געבילדעט אַ מין גרופע צו אַפּלאַדירען די נייטראַליסטען. זיי האָבען נאָכאַנאַנד געשריען: „האַנזשונאַוו, האַנזשונאַוו!“ ווען אַ באַלשעוויק האָט געפרוואווט רעדען, האָבען זיי געפייפּט.

די קאָמיטעטשיקעס און די אָפיצירען אויפ'ן דאַך פונ'ם אויטאָ־מאָביל האָבען עפעס אָנגעהויבען דיסקוטירען צווישען זיך מיט גרויס

היץ. דער עולם אין זאאל האָט אָנגעהויבען שרייען, אז מען זאָל דערצעהלען וועגען וואָס זיי ריידען. די גרויסע מאַסע האָט זיך גע- נומען וויעגען אַהין און אַהער. אַ סאָלדאַט האָט זיך אַרויסגעדריעהט פון די הענד פון אַן אָפיציר, וואָס האָט איהם געוואָלט צוריקהאַלטען. דער סאָלדאַט האָט אויפגעהויבען זיין האַנד.

„חברים“, האָט ער אויסגעשריען, „טאָוואַרישטש קרילענקאָ איז דאָ און ער וויל צו אייך רעדען“. די סאָלדאַטען שרייען, פייפען, רופען: „פּראָסיס! פּראָסיס! דאָלאָי!“ (מיר בעמען! מיר בעמען! ניעדער!) אינמיטען אָט דעם טומעל קריכט דער פּאָלקס-קאָמיסאַר פאַר מיליטערישע אָנגעלעגנהייטען אַרויף איבער דער זייט פון דער מאַשין. עטליכע מענשען העלפען איהם פון פאַרענט און פון הינטען. הענט שטרעקען זיך צו איהם פונ'ם דאָך פונ'ם אויטאָמאָביל. ער שטעלט זיך אויף, שטעהט אַ מינוט, געהט דאָן אַריבער צו דעם ראַד-אַטאָר, שטעלט אָן די הענד פאַר באַקאָם, קוקט אַרום און אַרום און שמייכעלט. ער איז אַ ניעדריגער, מיט קורצע פיס, אָהן אַ היטעל, אָהן שום צייכענס אָדער מעדאַלען אויף זיין פאַרמע.

די גרופע לעבען מיר שרייט נאָכאַנאַנד: „חאַנזשונאַוו! מיר ווילען חאַנזשונאַווין! ניעדער מיט איהם! שווייג! ניעדער מיט דעם פעררעטהער!“ דער גאַנצער פּלאַץ זידט און שטורעמט. דער עולם הויבט זיך אָן ריהרען, עפעס ווי אַ שטורם רוקט זיך פון אַלע זייטען. מענשען מיט גרימיגע פנים'ער שטופען זיך דורך נעהנטער. „ווער וויל דאָס אַרונטעררייסען די פערזאַמלונג?“ שרייען זיי. „ווער פייפט דאָ?“ די גרופע ווערט פונאַנדערגעטהיילט, צושפרייט זיך איבער'ן זאאל און פערזאַמעלט זיך שוין ניט מעהר...

„חברים-סאָלדאַטען“, הויבט קרילענקאָ אָן, און זיין שטימע איז הייזעריג פון מיעדקייט, „איך קען ניט גוט רעדען; עס טהוט מיר זעהר לייד; איך בין שוין ניט געשלאָפען פיער נעכט...“ „איך דאַרף אייך ניט דערצעהלען, אז איך בין אַ סאָלדאַט. איך דאַרף אייך ניט דערצעהלען, אז איך וויל פריעדען. וואָס איך מוז אייך יא זאָגען איז, אז די באַלשעוויסטישע פאַרטיי, וועלכע האָט אַקאָרשט געוואונען אין דער אַרבייטער- און סאָלדאַטען-דעוואָלוציע מיט אייער הילף און מיט דער הילף פון אַלע איבעריגע מוטהיגע חברים, וועלכע האָבען אויף אייביג געבראַכען די קראַפט פון דער בלוט-דורש-

טיגער ברוזשואזיע, — אז אָט די פּאַרטיי האָט פּערשפּראַכען זיך ווענדען מיט אַ פּריעדענס־פּאַרשלאַג צו אַלע פעלקער, און זי האָט עס טאַקע שוין געטהאָן אויך, היינט!" טומעלדיגע אַפּלאָדיסמענטען.

"מען בעט אייך בלייבען נייטראַל, בלייבען נייטראַל אין אַזאַ צייט, ווען די יונקערס און די טויט־באַטאַליאָנען זיינען נייט נייט־ראַל, ווען זיי שיסען אויף אונז אין די גאַסען און ווילען ברענגען קיין פעטראָגראַד ענטוועדער קערענסקין אָדער אַן אַנדערען פּון דער באַנדע. קאַלעדין רוקט זיך פּונ'ם דאַן. קערענסקי קומט פּונ'ם פּראָנט. קאַר־נילאָוו אָרגאַניזירט זיינע טעכניצעס כדי איבערצו־חזר'ן זיין פּראָכע פּון לעצטען אויגוסט. די אַלע מענשעוויקעס און סאַציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, וועלכע בעטען אייך איהר זאָלט פּערהיטען אַ בירגער־קריעג — ווי האָבען זיי איינגעהאַלטען זייער מאַכט ביז אַהער אויב ניט דורך אַ בירגער־קריעג? וואָס איז דען ביי אונז פּאַרגעקומען פּון יולי אָן, אויב ניט אַ בירגער־קריעג? און פּערגעסט ניט, אז אין דעם קריעג זיינען זיי געשטאַנען און שטעהען נאָך איצט אויף דעם צד פּון דער ברוזשואזיע!

"ווי קען איך אייך איינרעדען, אויב איהר האָט שוין אָנגענומען אַ בעשלוס? די פּראַגע איז זעהר איינפאַך. פּון איין זייט קערענסקי, קאַלעדין, קאַרנילאָוו, די מענשעוויקעס, סאַציאַליסטען־רעוואָלוציאָנער־דען, קאַדעטען, דומאַס, אַפיצירען — זיי דערצעהלען אייך, אז זייערע כּונות זיינען צו גוטען! פּון דער אַנדערער זייט זעהט איהר די אַרבייטער, די סאַלדאַטען, די מאַטראָזען, די אָרימסטע פּויערים. די רעגירונג איז אין אייערע הענד. איהר זייט די בעלי בתים פּון דער לאַגע. גרויס רוסלאַנד איז אייערס. ווילט איהר עס אָבגעבען צוריק?"

קרילענקאָ, האָט מען געקענט זעהן, שטעהט קוים אויף די פּיס. ער מוז אָנשטרענגען זיין לעצטען ווילען. אָבער ניט קוקענדיג אויף זיין מיעדקייט האָט דאָס טיעפע געפּיהל אַרויסגעקלונגען פּון זיינע ווערטער. צום שלום האָט ער זיך אָנגעהויבען וואַקלען, ער איז כּמעט אומגעפּאַלען. אַ הונדערט הענד האָבען זיך אויפּגעהויבען צו העלפּען איהם. מען האָט איהם אַרונטערגענומען פּונ'ם אויטאָמאָביל, אין אַלע ווינקלען פּונ'ם גרויסען זאַל האָבען אָבגעקלונגען בעגייסטערטע שטימען.

האנזשונאוו האָט וויעדער געוואָלט נעהמען דאָס וואָרט, אָבער פון אַלע זייטען האָט מען געשריען: „אָבשטימען!“ אָבשטימען! אָבשטימען!“ ענדליך האָט ער נאָכגעגעבן און פאַרגעלייענט זיין רעזאָלוציע, אַז די בראַנעוויקעס זאָלען צוריקציהען זייערע פערטרע-טער פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט און זיך ערקלעהרען נייטראַל אין דעם איצטיגען בירגער-קריגע. די וואָס זיינען פאַר דער רעזאָלוציע, האָט ער געזאָגט, זאָלען געהן רעכטס; די וואָס זיינען געגען, זאָלען געהן לינקס. אַ רגע האָט דער עולם זיך ווי געוואַקעלט, ווי אויף עפעס שטיל געוואָרט. נאָכדעם האָט די מאַסע זיך אָנגעהויבען וויעגען, מען האָט זיך גערוקט שנעלער און שנעלער לינקס, זיך אָנגעשטויסען איינער אָן אנדערען. הונדערטער הויכע געזונדע סאָלדאַטען האָבען ווי איין גרויסע כוואַליע זיך גערוקט איבער דער שמוציגער פּאַדלאָגע צווישען די טונקעלע שאַמענס. לעבען אונז איז געבליבען אַ גרופע פון אַ 50 מענשען, איינגעשפּאַרטע אָנהענגער פון דער רעזאָלוציע. ווען דער זאַאל האָט גענומען הילכען מיט זיעגרייכע געשרייען, האָבען זיי זיך אויסגעקירעוועט און שנעל פּער-לאָזען דעם מאַנעזש. אייניגע פון זיי האָבען אזוי אויף אייביג פּער-לאָזען די רעוואָלוציע...

שטעלט אייך פאַר, אַז דער זעלביגער קאַמפּף האָט זיך איבערגע-חורט אין יעדער קאָזארמע, אין יעדער שטאָרט, אין יעדען ראַיאָן, איבער'ן גאַנצען פּראָנט, איבער גאַנץ רוסלאַנד. שטעלט אייך פאַר די אַלע ניט-דערשלאָפענע קרילענקאָס, ווי זיי האַלטען וואָך איבער די פּאַל-קען, ווי זיי איילען פון פּלאַץ צו פּלאַץ, טענה'ן, בעמען זיך, סטראַשען. שטעלט אייך פאַר, אַז דאָס זעלביגע קומט פאַר אין אַלע אָרטיגע פּראָפעסיאָנעלע פּעראַיווען, אין די פּאַבריקען, אין די דערפער, אויף אַלע קריענס-שיפען פון דעם ווייט פּונאַנדערגעוואָרפענעם רוסישען פּלאַט. שטעלט אייך פאַר הונדערטער טויזענדער רוסען, הערענדיג רעדנער איבער דעם גאַנצען געוואַלדיגען לאַנד, הונדערטער טויזענ-דער אַרבייטער, פּויערים, סאָלדאַטען, מאַטראָזען, וואָס יעדער טהוט זיך אָן דעם גרעסטען כּח צו פּערשטעהן און צו וועהלען דעם ריכטיגען וועג. יעדער איינער דענקט מיט אַלע זיינע קרעפטען — און נאָכדעם נעהט מען אָן אַן איינשטימיגען בעשלוס. אָט דאָס איז געווען די רוסישע רעוואָלוציע.

אין סמאלני איז דער נייער ראטה פון פאלקס־קאמיסארען ניט געזעסען ליידיג. דער ערשטער בעפעהל איז שוין געווען אין דרוק. מען האָט איהם געזאָלט פענאנדערשפרייטען די זעלביגע נאכט איבער דער שטאָרט אין טויזענדער עקזעמפלארען און מען האָט איהם געלאָזט פונאנדערשיקען אין גרויסע פעק מיט אלע צוגען, וואָס געהען קיין דרום און קיין מזרח.

דאָס איז זיין טעקסט:

„אינ'ס נאָמען פון דער רעגירונג פון דער רוסישער רעפובליק, אויסגעקליבען דורך דעם אלל־רוסישען קאָנגרעס פון סאָויעטען פון אַרבייטער־ און סאָלדאטען־דעפוטאטען, מיט דעם אַנטהייל פון פּויעריס־דעפוטאטען, בעפעהלט דער ראטה פון די פאלקס־קאמיסארען:

1„ די וואהלען צו דער גרינדונגס־פערזאמלונג זאָלען פאָרקומען דעם בעשטימטען טאָג, דעם 12טען נאָוועמבער.

2„ אלע וואהל־קאמיסעס, אָרגאַנען פון אַרטיגער זעלבסט־פער־וואַלטונג, סאָויעטען פון אַרבייטער־ סאָלדאטען־ און פּויעריס־דעפּוטאטען, ווי אויך די סאָלדאטען־אָרגאַניזאַציעס ביים פּראָנט, זאָלען אָנשטרענגען אלע זייערע כחות צו גאַראַנטירען פּרייע און אָרדענט־ליכע וואהלען אין דעם בעשטימטען טאָג.

„אין נאָמען פון דער רעגירונג פון דער רוסישער רעפובליק,

פאָרויצענדער פּונ'ס ראטה פון פאלקס־קאמיסארען

ו ו ל א ד י מ י ר א ו ל י א נ א ו ו — לענין.

אין דער שטאָדט־דומא האָט זיך געטהאָן חושך. ווען מיר זיינען פּריינגעקומען אַהינצו, האָט גראַד גערעדט אַ מיטגליעד פון דעם ראטה פון דער רוסישער רעפובליק. דער ראטה זאָגט ער, איז ניט פונאנדערגעלאָזט. ער האָט נאָר ניט די מעגליכקייט פאָרטצוזעצען זיין אַרבייט, וואָרום ער האָט ניט קיין פּלאַץ וואו זיך צו פערזאמלען. דערווייל האָט דער קאָמיטעט פון סטאַרשינעס (עלמערע) פון דעם ראטה בעשלאָסען זיך פּעראייניגען מיט דעם רעטונגס־קאָמיטעט... איך מוז דאָ בעמערקען, אַז דאָס איז דאָס לעצטע מאָל, וואָס די געשיכטע דערמאָהנט דעם ראטה פון דער רוסישער רעפובליק... עס ציהט זיך אַ רייהע פון אַלט־בעקאַנטע רעדנער: דעלענאַט־טען פון די מיניסטעריומס, פון דעם אלל־רוסישען אייזענבאַהן־פער־

איין, פון דעם פאסט און טעלעגראפן-פעראיין. דאס הונדערטסטע מאָל חזר'ט מען איבער דעם אלטען בעשלוס ניט צו אַרבייטען מיט די באַלשעוויסטישע באַנדיטען. אַ יונקער, אַקאָרשט אָנגעקומען פּונם ווינטער-פּאַלאַץ, דערצעהלט אַ פּראַכטפּאַלע געשיכטע וועגען זיין העלדישקייט און דער העלדישקייט פון זיינע חברים און בעשרייבט די מיאוס'ע טהאַטען פון דער רויטער גוואַרדיע. דער עולם שלינגט זיינע ווערטער ווי הייליגען אמת. אימצער לייענט אויף אַ קול דעם בעריכט פון דער סאָציאַל־רעוואָלוציאָנערער צייטונג „נאַראַד“ וועגען דעם שאַדען, וואָס מען האָט אָנגעמאַכט אין ווינטער-פּאַלאַץ. דער שאַדען זאָל בעטרעפען פינף הונדערט טויזענד רובעל. די צייטונג בעשרייבט באַריכות די צערשמערונגען און רויבערייען...

אַלע מאָל קומט אַ קוריער פּונם טעלעפּאָן און מעלדעט נייעס. מען האָט אַרויסגעלאָזט פון טורמע די פיער סאָציאַליסטישע מיניסטאַרען. קרילענקאָ איז אוועקגעפּאַהרען אין פעטראָפּאַוואָלוסקע פעס־טינג צו דערצעהלען אַדמיראַל ווערדערעווסקי, אַז קיינער איז ניט געבליבען אין פּלאַט־מיניסטעריום; קרילענקאָ האָט איהם געבעטען אינעם נאָמען פון רוסלאַנד, אַז ער זאָל איבערנעהמען די קאָמאַנדע איבער'ן פּלאַט אונטער דער אויפזיכט פון דעם ראַטה פון פּאַלקס־קאָמיסאַרען; דער אַלטער ים־העלד זאָל האָבען אָנגענומען דעם פּאַרשלאַג... קערענסקי מאַרשירט קיין צפּון פון גאַטשינאַ, די באַל־שעוויסטישע גאַרניזאַנען טרעטען פאַר איהם אָב. סמאָלני האָט אַרויסגעלאָזט אַן אַנדער בעפעהל, וואָס פּערגרעסערט דאָס רעכט פון די שטאַדט־דומאַס צו זאָרגען וועגען שפּייז פאַר דער בעפעל־קערונג.

דאָס לעצטע שטיקעל נייעס רופט אַרויס אַ שטיקעל אונצופריע־דענהייט. ער, לענין, דער טיראַן, דער באַנדיט, וועמעס קאָמיסאַרען האָבען פּגערכאַפט דעם שטאַדט־גאַראַזש, אַריינגעדראַנגען אין די שטאַדט־מאַנאַזינען, זיך געמישט אין דער אַרבייט פון די שטאַדט־קאָמיטעטען און אין דער פּונאַנדערטהיילונג פון שפּייז־פּראָדוקטען, — ער האָט דאָס די העזה צו בעשטימען, וואָס עס זאָל טהאָן און וואָס עס זאָל ניט טהאָן די פּרייע, אונאַבהענגיגע, אויטאָנאָמע שטאַדט־רעגירונג! איין גלאַסני דראַהט מיט דער פּויסט און שלאַגט פאַר, אַז מען זאָל איבערהויפט ניט דערלאָזען קיין שפּייז אין שטאַדט אַריין.

אויב די באַלשעוויקעס האָבען די העזה צו מישען זיך אין דער אַרבייט פון די שפייז-קאָמיטעטען. אַן אנדערער, אַ פערטרעטער פון דעם ספעציעלען שפייז-קאָמיטעט, מעלדעט, אַז די לאַגע איז זעהר טרויעריג, קיין שפייז איז ניטאָ. ער שלאָגט פאָר, אַז מען זאָל פונאנדערשיקען שלוחים צו ברענגען וואָס מעהר שפייז-צונגען אין שטאָדט אַרײַן.

דיער אָנענקאָ מעלדעט דראַמאַטיש, אַז דער גאַרניזאָן איז ניט זיכער. דער סעמיאָנאָוסקי פּאָלק האָט שוין בעשלאָסען צו פּאָלגען די בעפעהלען פון די סאָציאַליסטען רעוואָלוציאָנערען; די מאַטראָזען פון די טאָרפּעדאָ-שיפען אויף דער נעוואַ וואַקלען זיך. מען בעשטימט תיכּף זיעבען מיטגליעדער, זיי זאָלען פּאַרטזעצען די פּראָפּאַגאַנדאַ.

דער אַלטער גאַלאָוואַ געהט אַרויף אויף דער טריבונע: „חברים און בירגער! אַקאָרשט ווער איך געוואָהר, אַז די ארעסטירע אין פעטראָפּאַוולאָוסקער פעסטונג געפינען זיך אין גרויס סכּנה. פעהר-צעהן יונקערס פון דער פּאַוולאָוסקער שוהל האָבען די באַלשעוויסטישע וועכטער אויסגעטהאַן נאַקעט און געפייניגט. איינער איז אַראָב פון זינען. זיי סטראַשען, אַז זיי וועלען לינטשען די מיניסטאַרען!“ שטורעמס פון שרעק און עמפּערונג הויבט זיך אויף אין זאַל. די שטימונג ווערט נאָך הייסער, ווען אַ ניעדריגע דיקליכע פרוי אין גראָהע קליידער פאַרלאַנגט דאָס וואָרט און הויבט אויף איהר האַרטע מעטאַ-לענע שטימע. דאָס איז געווען ווער אַ סלוצקאַיאַ, אַן אַלטע רעוואָלוציאָנערקע און אַ באַלשעוויסטישער מיטגליעד פון דער דומאַ.

„דאָס איז אַ ליגען און אַ פּראָוואַקאַציע!“ שרייט זי אויס, ניט קוקענדיג אויפ'ן שטראָם פון זידלערייען. „די רעגירונג פון אַרבייטער און פויערים, וועלכע האָט אָבגעשאַפט טויט-שטראַף, קען ניט ערלויבען אַזוינע מעשים. מיר פערלאַנגען, אַז די געשיכטע זאָל תיכּף אונטער-זוכט ווערען, און אויב עס איז אין איהר דאָ כאַפּש אַ שפור פון אמת, וועט די רעגירונג באַלד אָננעהמען ענערגישע מיפּלען!“

מען בעשטימט אויפ'ן שטעל אַ קאָמיסיע פון פערטרעטער פון אלע פּאַרטייען צוזאַמען מיט'ן גאַלאָוואַ און מען שיקט זיי אַוועק אין פעטראָפּאַוולאָוסקע פעסטונג צו אונטערזווען די געשיכטע. בשעת מיר פערלאַזען דעם זאַל, האַלט די דומאַ אין בעשטימען אַן אנדער קאָמיסיע — צו בעגעגענען קערענסקי'ן און זעהן אויסמידען בלוט-פאַרגיסונג, ווען ער וועט אַריינקומען אין פעטראָגראַד...

עס איז געווען ארום האלבע נאכט, ווען אונז איז געלונגען אָבצו־
 נארען די וועכטער און אַרײַנגעהן דורכ'ן טויער אין דער בעריהמטער
 פעסטונג. אין הויף האָבען דאָ און דאָרט געבלישמטשעט שוואַכע
 עלעקטרישע לאַמפּען. אין איין זײַט האָט זיך געהויבען די קירכע,
 וואו עס ליגען בערגאָבען די רוסישע צארען. מיר זײַנען פאַרבייגעגאַנג־
 גען לעבען דינעם הויכען טהורם, וואו די גלעקער האָבען שוין נאָך דער
 רעוואָלוציע עטליכע חדשים נאָכאַנאַנד ניט געשפּיעלט אַלע טאָג דעם
 רוסישען הימן „כאָזשע, צאַרוּא כראַני“ (גאָט, היט דעם קײַזער). אין
 הויף איז קײַנער ניט געווען. אין די פענסטער האָט זיך זעלטען וואו
 געזעהן אַ ליכט. טאָמער האָבען מיר זיך אָנגעשטויסען אָן אַ טונקעלע
 פיגור, האָט זי אונז געוועהנליך געענטפערט: „יאַ נײַע זאַיו“ (איך
 ווייס ניט).

לינסס האָט זיך געצויגען דער ניעדריגער טונקעלער טרובעטסקאָי
 באַסטיאָן, דער לעבעדיגער קבר, אין וועלכען אַזוי פּיעל פּרייהייטס
 מאַרטירער האָבען פּערלאָרען זײַער לעבען אָדער זײַער פּערשטאַנד אין
 די טעג פון זעלבסט־הערשאַפּט, אין וועלכען די פּראָוויזאָרישע רעגירונג
 האָט שפּעטער פּערשפּאַרט דעם צאַריס מיניסטאַרען, און אין וועלכען
 די באַלשעוויקעס האָבען איצט פּערשפּאַרט די מיניסטאַרען פון דער
 פּראָוויזאָרישער רעגירונג.

אַ פּריינדליכער מאַטראָז האָט אונז געוויזען דעם וועג צו דער
 קאַנצעלאַריע פון דעם קאָמענדאַנט, — אַ קלײַן שטיבעל ניט ווייט פון
 דער פאַבריק, וואו מען שמירט געלד. אַ האַלב טויז רויטע גוואַרדיצעס,
 מאַטראָזען און סאָלדאַטען זײַנען געזעסען אין אַ הייסען רויכגען
 צימער אַרום אַ פּרעהליך־זידענדיגען סאַמאָוואַר. זײ האָבען אונז
 זעהר פּריינדליך בעגריסט און אָנגעבאַטען גלעזער טהעע. דער קאָמענ־
 דאַנט, האָבען זײ געזאָגט, איז ניטאָ: ער איז אַוועק מיט אַ קאָמיסיע
 סאַבאָטאַזשניקעס פון דער שטאָרטרוּמאַ, וואָס האָבען דערצעהלט
 מעשיות, אַז מען האָט געטויטעט עפעס יונקערס. קענטײַג, די גע־
 שיכטע האָט בײַ די סאָלדאַטען אויסגעזעהן זעהר לעכערליך. אין אַ
 ווינקעל צימער איז געזעסען עפעס אַ נפּש מיט אַ פליכעוואַטען קאַפּ,
 אין אַ פּראַק און אין אַ רײַכען פּוטער. ער האָט געביסען זײַנע
 וואַנצעס און געקוקט אַרום און אַרום ווי אַ מױז אין אַ פאַסטקע.
 מען האָט איהם נאַר וואָס ארעסטירט, האָט מען מיר געזאָגט. דער

סאלדראט האָט אַ קוק געטהאָן אויף איהם און בעמערקט פארבייגעהענ-
דיג, אַז דאָס איז אַ מיניסטער אָדער אַן אַנדער חיה פון דעם זעלביגען
סאָרט. עס האָט אויסגעזעהן, אַז דער מאַן הערט ניט וואָס מען רעדט,
אַזוי איבערגעשראָקען איז ער געווען, כאָטש די סאלדראטען האָבען
איהם ניט אַרויסגעוויזען קיין שום פיינדשאַפט. איך בין צו איהם
צוגעגאַנגען און געזאָגט אַ פּאָר ווערטער אויף פראַנצויזיש. „גראַף
טאַלסטאָי“, האָט ער געענטפערט און זיך שטייף אַ נייג געטהאָן. „איך
ווייס ניט פאַר וואָס מען האָט מיך אַרעסטירט. איך בין געגאַנגען
אַהיים איבער דער טראַזיקי בריק, ווען אָט די — אָט די ברואים —
האָבען מיך פּערהאַלטען. איך בין געווען אַ קאָמיסאַר פון דער פּראָ-
וויזאָרישער רעגירונג, פּערבונדען מיט דעם גענעראַל-שטאַב, אָבער
איך בין בשום אופן ניט געווען קיין מיטגליעד פון דער רעגירונג...“
„לאָזט איהם אָב“, האָט געזאָגט אַ מאַטראָז, „ער איז ניט שעדליך.“
„ניין“, האָט געענטפערט דער סאלדראט, וואָס האָט איהם אַרעס-
טירט. „מיר מוזען פּרעגען דעם קאָמענדאַנט.“

„אָה, דער קאָמענדאַנט!“ האָט דער מאַטראָז אָבגעענטפערט
מיט פּעראַכטונג, „צוליב וואָס האָבען מיר געמאַכט אַ רעוואָלוציע?
צו פּאָלגען די אָפיצירען, ווי אין די אַלטע גוטע צייטען?“
אַ פּראַפּאַרשטיק פון דעם פּאַוולאָווסקי פּאָלק האָט אונז דער-
צעהלט, ווי אַזוי דער אויפשטאַנד האָט זיך אָנגעהויבען. „דער פּאָלק
האָט געהאַלטען וואָך ביים גענעראַל-שטאַב אין דער נאַכט אויפ'ן זעקס-
טען נאָוועמבער. איך און אייניגע פון מיינע חברים זיינען געשטאַנען
אויף דער וואַך. איוואַן פּאַוולאָוויטש און נאָך איינער, איך געדענק
ניט זיין נאָמען, האָבען זיך בעהאַלטען הינטער די פּאַרהאַנגען אין
דער זאַל, וואו דער שטאַב האָט אָבגעהאַלטען אַ זיצונג. נו, האָבען
זיי געהערט זעהר אינטערעסאַנטע זאַכען. למשל, זיי האָבען געהערט,
אַז מען האָט געהייסען ברענגען ביינאַכט קיין פּעטראָגראַד די יונקערס
פון גאַטשינאַ, מען האָט געהייסען די קאָזאַקען זיך גרייטען צו מאַרשי-
רען אין שטאָרט אַרײַן אין דער פּרייה... מען האָט געזאָלט פאַר-
נעהמען די וויכטיגסטע פּונקטען אין פּעטראָגראַד נאָך איידער עס
וועט ווערען ליכטיג. ווייטער האָט זיך געהאַנדעלט וועגען עפענען
די בריקען. אָבער אַז זיי האָבען אָנגעהויבען שמועסען וועגען אַרומ-
רינגלען סמאָלני, האָט איוואַן פּאַוולאָוויטש שוין מעהר ניט געקענט

אויסהאלטען. גראד אין דער מינוט האָבען אַ סך סאָלדאַטען און אָפיצירען זיך געדריעהט אַהין און אַהער, האָט ער זיך אַרויסגערוקט פונ'ם צימער און איז אַראָבגעגאַנגען אין דער וואַך־שטוב. דעם אַנדערען האָט ער געלאָזט אויבען, כדי ער זאָל הערען וואָס ס'וועט איהם געלינגען.

„איך פערזענליך האָב שוין פריהער געהאַט אַ חשד, אַז עפעס איז דאָ נישט גלאַט. אַלעמאָל זיינען אָנגעקומען אויטאָמאָבילען אָנגעפאַקט מיט אָפיצירען, און אַלע מיניסטאַרען זיינען געווען אין שטאַב. אייוואַן פאַולאָוויטש האָט מיר דערצעהלט, וואָס ער האָט געהערט. עס איז געווען האַלב דריי פאַרטאָג. דער סעקרעטער פון דעם פּאָלקאָווע קאָמיטעט איז געווען אויפ'ן פּלאַץ, האָב איך איהם דערצעהלט און געפרעגט וואָס מיר זאָלען טהאָן.

„אַרעסטיר יעדען איינעם, ווער עס קומט אָן אַדער ווער עס געהט אַרויס!“ האָט ער געזאָגט. האָבען מיר טאַקע אָנגעהויבען אַזוי צו טהאָן. אין משך פון אַ שעה האָבען מיר שוין געהאַט עטליכע אָפּיצירען און אַ פּאַר מיניסטאַרען. אַלע האָבען מיר גלייך אַוועקגעשיקט אין סמאָלני. דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט איז אָבער נאָך נישט געווען גרייט; ער האָט נישט געוואוסט וואָס צו טהאָן. באַלד איז אָנגעקומען אַ בעפעהל, אַז מיר זאָלען אַלעמען אַרויסלאָזען און קיינעם מעהר נישט אַרעסטירען. מילא, זיינען מיר אַוועקגעפּאַהרען אין סמאָלני און מיר האָבען גע'טענה'ט, דאַכט זיך, מעהר ווי אַ שעה, ביז דער קאָמיטעט האָט ענדליך איינגעזעהן, אַז מען מיינט טאַקי קריעג. ערשט אַרום 5 אַ זייגער האָבען מיר זיך אומגעקעהרט צוריק אין שטאַב. אָבער דעמאָלסט איז שוין כמעט קיינער נישט געווען. פונדעסט־וועגען האָבען מיר נאָך עטליכע פּערכאַפט, און דער גאַרניזאָן איז שוין געווען גרייט...“

אַ רויטער גוואַרדייעז פון וואַסיליאָסטראָוו האָט באַריכות דער־צעהלט, וואָס עס האָט זיך געטהאָן אין יענעם טהייל פון דער שטאָרט אין דעם גרויסען טאָג פון אויפשטאַנד. „מיר האָבען נישט געהאַט קיין מאַשין־ביקסען אין יענע מקומות“, האָט ער געזאָגט מיט אַ שמייכלעך. „פון סמאָלני האָבען מיר קיין ביקסען נישט געקענט בעקומען. טאָוואַרישטיש זאַלקינד, אַ מיטגליעד פון דעם צענטראַל־ביוראָ פון דער ראַיאָנע דומא, דערמאָהנט זיך פּלוצלונג, אַז עס איז דאָ אַ מאַשין־

ביקס אין דער קאנצעלאַרע פון דעם ביוראָ. די מאַשין־ביקס האָט מען געהאַט פּערקאַפּט ביי די דייטשען. נו, בין איך מיט נאָך איינעם אַוועקגעגאַנגען אין קאנצעלאַרע. גראַד האָבען די מענשעוויקעס און סאַציאַליסטען רעוואָלוציאַנערען דאָרט געהאַט אַ זיצונג. מילא, עפענען מיר די טהיר און מאַרשירען אַרײַן אינעוועניג, זעהען מיר ווי די חברה זיצען אַרום טיש, צוועלף אָדער פּונפּצעהן. מיר זיינען סך הכל זאַלבע־דריט. אַז זיי האָבען אונז דערזעהן, האָבען זיי אויפּגעהערט רעדען און נאָר אָנגעשטעלט אויף אונז די אויגען. מיר זיינען גלייך אַריבער־געגאַנגען אין אַנדערען עק צימער, פּונאַנדערגעשרויפט די מאַשין־ביקס, טאָוואַרישט זאַלקינד האָט גענומען איין טהייל, איך האָב גענומען אַן אַנדערען, מיר האָבען זי אויפּגעהויבען אויף די פּלייצעס און מאַרש — קיין לעבעדיגער מענש האָט אונז אַ וואָרט ניט געזאָגט!

„ווייסט איהר, ווי אזוי מען האָט פּערקאַפּט דעם ווינטער־פּאַ־לאַץ?“ האָט אַ דריטער, אַ מאַטראָז, געפרעגט. „עס איז געווען אַרום 11 אַ זייגער, ווען מיר זיינען געוואָהר געוואָרען, אַז אויף דער נעוואַזייט איז ניטאָ מעהר קיין יונקערס. האָבען מיר אויפּגעבראַכען די טהירען און איינציגווייז אָדער אין קליינע גרופּקעס זיך אַריינגע־גנבֿעט איבער די טרעפּ. ווען מיר זיינען אַרויף אויבען, האָבען די יונקערס אונז פּערהאַלטען און אָבגענומען אונזערע ביקסען. אָבער אונזערע חברה זיינען אַלץ געגאַנגען איינער נאָכין צווייטען ביז אונזער צאָהל איז געוואָרען גרעסער ווי די צאָהל פון די יונקערס. וואָס האָבען מיר געטהאָן? מיר האָבען זיך אויסגערדעהט און צוגענומען ביי די יונקערס די ביקסען...“

ווי מיר האָבען אזוי גערעדט איז אַריינגעקומען דער קאָמענדאַנט אַ פּרעהליכער, אַ לעבעדיגער יונגער אונטער־אָפיציר מיט איין אָרעם אין אַ באַנדאַזש און מיט טיעפע רעדער אונטער די אויגען — סמנים פון אַ סך שלאָפּלאָזע נעכט. זיין אויג איז קודם כל געפאַלען אויפֿן אַרעסטירטען, וועלכער האָט תּיכּף אָנגעהויבען ערקלעהרען ווער ער איז.

„אָה, יא“, האָט דער קאָמענדאַנט איהם איבערגעשלאָגען. „איהר זענט געווען איינער פון דעם קאָמיטעט, וועלכער האָט זיך אָבגעזאָגט איבערצוגעבען דעם שטאַב מיטוואָך בייטאָג. פּונדעסטוועגען דאַרפען מיר אייך ניט, בירגער! ענטשולדיגט“ — ער האָט געעפענט די

טהיר און א מאך געטהאָן גראַף טאַלסטאַי'ען מיט דער האַנד, אַז ער זאָל געהן. אייניגע פון די אַנוועזענדע, דערהויפּט די רויטע גוואַר-
דעיצעס, האָבען אונצופריעדען געברומט, און דער מאַטראָז האָט מיט
נצחון אויסגערופען: „אהא, וואָס האָב איך דיר געזאָגט?“
דער קאָמענדאַנט האָט זיך איצט געווענדעט צו צוויי סאַלדאַטען.
דאָס איז געווען אַ קאָמיטעט, וואָס דער גאַרניזאָן פון דער פעסטונג האָט
זיי אויסגעקליבען און געשיקט צו איהם מיט אַ פּראָטעסט. די אַרעסט-
טאַנטען, האָבען זיי געזאָגט, בעקומען פונקט אַזויפיעל שפּייז, ווי די
וועכטער. עס איז אָבער דאָ וועניג שפּייז, און אַלע זיינען הונגעריג.
„פאַר וואָס זאָל מען אַזוי גוט בעהאַנדלען די קאַנטרירעוואָלוציאַנע-
רען?“

„מיר זיינען רעוואָלוציאַנערען, חבר, ניט קיין באַנדיטען“, האָט
דער קאָמענדאַנט געענטפערט. דאָן האָט ער זיך געווענדעט צו אונז.
מיר האָבען איהם דערצעהלט וועגען די קלאַנגען, אַז מען פייניגט די
יונקערס און אַז מען סטראַשעט די מיניסטאַרען מיט'ן טויט. אפשר
וואָלטען מיר געקענט, פּרעגען מיר, זעהן די אַרעסטירטע כדי מיר
זאָלען קענען דערצעהלען דער וועלט?

„איך וועל ניט געהן נאָכצאָמאָל וועקען די אַרעסטאַנטען. איך
בין אַקאָרשט געצוואונגען געווען זיי אויפצואוועקען. האָבען זיי גע-
גלויבט, אַז מיר געהען זיי פייניגען אָדער טויטען... די מעהרסטע
יונקערס האָבען מיר שוין סיי ווי סיי בעפרייט, און די איבעריגע
וועלען מיר בעפרייען מאָרגען.“ דער קאָמענדאַנט האָט זיך שנעל
אָבגעדרעהט פון אונז.

„קענען מיר אפשר רעדען מיט דער קאָמיסיע פון דער דומע?“
דער קאָמענדאַנט האָט זיך געהאַט אָנגענאָסען אַ גלאָז טהעע. ער
האַט אַ שאַקעל געטהאָן מיט'ן קאַפּ. „זיי זיינען נאָך אין זאַל“,
האַט ער זאָרגלאָז געענטפערט.

מיר האָבען זיי טאַקע געפונען אויף יענער זייט טהיר. זיי זיינען
געשטאַנען אַלע אַרום דעם גאַלאָוו און נערווען גערעדט. אַ קעראַ-
סין-לאָמפּ האָט שוואַך געלויכטען.

„הערר גאַלאָוו“, האָב איך געזאָגט, „מיר זיינען אַמעריקאַנישע
קאַרעספּאַנדענטען. קענט איהר זיין אַזוי גוט אין אונז מעלדען אָפיציעל
דעם רעזולטאַט פון אייער אונטערזוכונג?“

ער האָט צו אונז געווענדעט זיין פנים מיט ערנסטער ווירדע.
 „ניטאָ קיין שפור פון אמת אין די אלע שמועסען“, האָט ער
 לאַנגזאַם אַרויסגערעדט. „אַ חוץ אַ פאַר אינצידענטען, וואָס האָט
 געטראָפּען, ווען מען האָט אַהער געבראַכט די מיניסטאַרען, האָט מען
 זיי אין אַלגעמיין בעהאַנדעלט זעהר פריינדליך. וואָס איז שייך צו
 די יונקערס, האָט מען קיינעם פון זיי ניט געטשעפּעט“...

איבער'ן נעווסקי, אין דער לעדיגער פינסטערניש פון טיעפער
 נאַכט האָט זיך געהערט דאָס טופּען פון פיס. דאָס האָבען סאָלדאַטען
 מאַרשירט, און אַבטהיילונג נאָך און אַבטהיילונג, צו בעגעגענען קע-
 רענסקיים חיל. אין די זייטיגע גאַסען האָבען אויטאָמאָבילען מיט
 אויסגעלאָשענע לאַמטערנעס זיך געגליטשט אַהין און אַהער; עפעס
 איז אָנגעגאַנגען אַ געהיימניספולע אַרבייט אויף פּאַנטאַנקא נומער 6,
 דער הויפט-קוואַרטיר פון דעם פויעריס-סאָוויעט; עפעס האָט זיך
 געטהאַן אין אַ געוויסער וואָהנונג אין איינער פון די ריעזיגע געביידעס
 אויף נעווסקי און אין דעם אינושינערסקי זאַמאַק (אינושינערען-
 שוהל). די דומא איז געווען בעלויכטען. אין סמאָלני אינסטיטוט
 האָט דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט געשמידט
 אונהיימליכע פונקען און געהאַמערט ווי און איבערגעלאָדענע דינאַמאַ-
 מאַשין...

קאַפיטעל זיעבען.

דער רעוואָלוציאָנערער פּראָגראַם.

שבת דעם 10טען נאָוועמבער.

„בירגער!
 „דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט ערקלעהרט, און

ער וועט ניט דערלאָזען מען זאָל שטערען די רעוואָלוציאָנערע אָרדנונג.
 „גנבה, רויבעריי, אַנפאַלען אויף פּערזאָנען און אַלערליי פּערזון-
 כען פון פּאַגראַמען וועלען ווערען בעשטראָפּט אויפ'ן שטרענגסטען
 אופן.

„מיר וועלען נאָכפּאָלגען דעם ביישפּיעל פון דער פּאַריזער קאַ-
מונע. יעדער רויבער, יעדער איינער וואָס העצט צו אומרוהען, וועט
ווערען פּערניכטעט אָהן רחמנות...“

שטיל איז געלעגען די שטאָרט. קיין איינציגער אָנפּאַל, קיין
איינציגע רויבעריי, אפילו ניט קיין שטרייט פון שכורים. ביינאַכט
זיינען בעוואָפּענטע פּאַטרולען ארומגעגאַנגען איבער די שטילע גאַ-
סען, און אומעטום זיינען סאָלדאַטען און רויטע גוואַרדיצעס געזע-
סען ארום פייערען, געלאַכט און געזונגען. בייטאָג האָבען זיך גרויסע
מאַסען מענשען אָנגעזאַמעלט אויף די טראַטואַרען און זיך איינגעהערט
אין די אונענדליכע הייליגע דעבאַטען צווישען סטודענטען און סאָל-
דאַטען, געשעפּטס-לייט און אַרבייטער. מענשען האָבען אָבגעשטעלט
איינער דעם אַנדערען אין די גאַסען.

„די קאָזאַקען קומען?“

„ניין...“

„וואָס איז די לעצטע נייעס?“

„איך ווייס ניט. וואו איז קערענסקי?“

„מ'זאָגט אז ער איז סך הכל 8 וויערסט פון פעטראַגראַד.. איז
דאָס אמת אז די באַלשעוויקעס זיינען אַנטלאָפּען אויפ'ן קריעגס-
שיף אַוואַראַ?“

„אזוי זאָגט מען.“

נאָר די ווענט האָבען געשריען אויף קולות. דאָס זעלביגע האָ-
בען געטהאָן די צייטונגען. בעשולדיגונגען, אויפרופּען, בעפּעהלען...
א ריעזיגער פּלאַקאַט האָט ענטהאַלטען דעם היסטערישען מאַני-
פּעסט פּונ'ם עקזעקוטיווקאָמיטעט פון דעם פּויעריס-סאָויעט:

... „זיי, די באַלשעוויקעס, האָבען די העזה צו זאָגען, אז זיי
האָבען מיט זיך די סאָויעטען פון די פּויעריס-דעפּוטאַטען און אז זיי
ריידען אינ'ם נאָמען פון די סאָויעטען פון די פּויעריס-דעפּוטאַטען...
„זאָל דער גאַנצער אַרבייטער-קלאַס פון רוסלאַנד וויסען, אז דאָס
איז אַ ליגען און אז אלע אַרבייטענדע פּויעריס אין דער פּערזאָן פון
דעם עקזעקוטיווקאָמיטעט פון דעם אַלל-רוסישען פּויעריס-סאָויעט
וואַרפּט אַראָב מיט צאָרן יעדען אַנטהייל פון אַרואַניזירטע פּויעריס
אין אַט דעם פּערברעכערישען פּערזוך צו פּערנוואַלדיגען דעם ווילען
פון די אַרבייטער-קלאַסען...“

אן אויפרוה פון דער סאָלדאטען-סעקציע פון די סאָציאַליסטען-
רעוואָלוציאָנערען :

„דער וואַהנזיניגער פּערזוך פון די באַלשעוויקעס האַלט שוין ביים
פּאַלען. דער גאַרניזאָן איז צוטהיילט. די מיניסטאַרען סטרייקען, און
ברויט ווערט אַלץ וועניגער. אַלע פּראַקציעס האָבען פּערלאָזט דעם
קאָנגרעס אַ חוץ אייניגע באַלשעוויקעס. די באַלשעוויקעס זיינען
אַליין. מיר רופען אַלע געזונדע עלעמענטען צו פּעראייניגען זיך
אַרום דעם קאָמיטעט צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע. זאָל
יעדערער זיין גרייט צו פּאַלגען דעם ערשטען רוף פון דעם צענטראַל-
קאָמיטעט...“

אין אַ האַנד-אַפּישע האָט דער ראַטה פון דער רעפּובליק זיך בע-
קלאָגט :

„דער ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק האָט אָבגעטרעטען פאַר
דער קראַפט פון באַיאָנעטען. ער איז געווען געצוואונגען אויף דער-
וויל זיך פּונאַנדערצוגעהן און אויף דערוויל אָבשטעלען זיינע זיצונ-
גען.

„די פּערכאַפּער האָבען די ווערטער „פּרייהייט און סאָציאַליזם“
אויף זייערע ליפּען, אָבער אין אמת'ען האָבען זיי איינגעפיהרט די
אָרדנונג פון געוואַלד-טהאַטען און ווילקיר. זיי האָבען אַרעסטירט די
מיטגליעדער פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג, זיי האָבען פּערמאַכט
די צייטונגען, זיי האָבען פּערכאַפּט די דרוקערייען... זייער מאַכט
דאַרף בעטראַכט ווערען אַלס דער פּיינד פּונ'ם פּאָלק און פון דער
רעוואָלוציע. מען דאַרף געגען איהר שטרייטען און זי צושטערען.

„דער ראַטה פון דער רעפּובליק רופט אַלע בירגער פון דער
רוסישער רעפּובליק, זיי זאָלען זיך פּאַראייניגען אַרום די אָרטיגע
קאָמיטעטען צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע. זיי אָרנאַני-
זירען זיך, כדי אומצוואוואַרפען די באַלשעוויקעס און בעשאַפען אַ
רעגירונג, וואָס זאָל האָבען אַ מעגליכקייט צו פיהרען דאָס לאַנד
צו דער גרינדונגס-פּערזאַמלונג.“

די „דיעלאַ נאַראַדא“ האָט געשריבען :

„אַ רעוואָלוציע קומט געוועהנליך פּונ'ם גאַנצען פּאָלק... אָבער
וואו איז דאָ דאָס פּאָלק ? אַ הייפּעל נאַראַנים אָבגענאַרט פון לענין
און טראַצקי... זייערע בעפעהלען און אויפרופען וועלען נאָר פּער-

נרעסערען די צָהל פון טשיקאָווע זאָכען אין דעם מוזעאום פון דער געשיכטע...

די „נאַרדנאַיע סלאָוואַ“ (דאָס וואָרט פונ'ם פּאָלק, אָרגאַן פון די פּאָלקס־סאָציאַליסטען) האָט געשריבען:

„אַ רעגירונג פון פּויערים און סאָלדאַטען? דאָס איז אַ נאַרישער חלום. קיינער וועט ניט אַנערקענען די דאָזיגע רעגירונג — ניט אין רוסלאַנד, ניט אין די לענדער פון אונזערע אַליאירטע, און אפילו ניט אין די לענדער פונ'ם שונא.“

די בורזשואַזע פרעסע איז אויף אַ ווייל אינגאַנצען פערשוואונ־דען...

די „פּראַוודאַ“ האָט געדרוקט אַ בעריכט וועגען דער ערשטער זיצונג פונ'ם נייעם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט, דעם איצטיגען פאַרלאַמענט פון דער רוסישער סאָויעט־רעפּובליק. מיליוסין, דער קאָמיסאַר פון לאַנד־ווירטהשאַפט, האָב בעמערקט, אז דער פּויער־שער עקזעקוטיו־קאָמיטעט רופט אַן אַלל־רוסישען פּויערים־קאָנגרעס אויפ'ן 13טען דעצעמבער.

„מיר קענען אָבער ניט וואַרטען“, האָט ער געזאָגט „מיר מוזען האָבען די שטיצע פון די פּויערים. דעריבער שלאָג איך פאַר, צו רופען טאַקע באַלד.“ די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָבען איינגעשטימט מיט דעם פאַרשלאָג. מען האָט שנעל אָנגעוואָר־פען אַן אויפרוה צו די פּויערים פון רוסלאַנד און מען האָט אויס־געקליבען אַ קאָמיטע פון פינף, וואָס זאָל דורכפיהרען דעם פאַרשלאָג. די איינצעלהייטען וועגען פונאַנדערטהיילען די ערד און די פּראַגע וועגען דעם אַרבייטער־קאָנטראַל איבער דער אינדוסטריע האָט מען אָבגעלעגט ביז דער צייט, ווען די עקספּערטען, וואָס בעאַרבייטען די פּראַגען, וועלען פאַרטיג ווערען מיט זייער בעריכט.

מען האָט געלייענט און אָנגענומען דריי פּעראַרדנונגען: ערש־טענס, לענין'ס „אַלגעמיינע כללים פאַר דער פרעסע.“ לויט די דאָזיגע כללים ווערען אונטערדריקט אַלע צייטונגען, וואָס אַגיתירען מען זאָל ניט פּאָלנען די נייע רעגירונג אָדער אַרויסווייזען אַ ווידערשטאַנד, אָדער וואָס רופען צו פּערברעכערישע האַנדלונגען, אָדער וואָס פּער־דרעהען מיט אַ כּיון די נייעס; צווייטענס, דער בעפּעהל, וואָס

שאפט אָב אַלע חובות פאר ניט בעצאָהלטע דירהגעלד (רענט) ; דריטענס, דער בעפעהל, וואָס פיהרט איין אָן אַרבייטער-מיליז. עס איז אויך אַרויסגעגעבען געוואָרען אַ בעפעהל, וואָס גיט אַ רעכט דער שטאַדט-דומא אַיבערצונעהמען לעדיגע דירות און הייזער, און אָן אַנדער בעפעהל, לויט וועלכען מען מעג פונאַנדערלאָרען פראַכט-וואַגאַנעס אין פאַסאָזשירסקע וואַקזאַלען, כדי מען זאָל גיכער פונאַנדערטהיילען די נויטווענדיגע לעבענס-מיטלען און אויסלעדניגען די נויטיגע וואַגאַנעס...

שפעטער מיט צוויי שעה האָט דער עקזעקוטיוו קאָמיטעט פון דעם פויעריס-סאָוויעט אַרויסגעשיקט איבער רוסלאַנד אַזאַ טעלע-גראַמע :

" אַ מוטֿהווייליגע דעלעגאַציע פון באַלשעוויקעס, וועלכע רופט זיך „דאָס ביוראָ צו אָרגאַניזירען אַן אַלל־רוסישען פויעריס-קאָנגרעס“, רופט אַלע פויעריס-סאָוויעטען, זיי זאָלען שיקען דעלעגאַטען צו אַ קאָנגרעס אין פעטראָגראַד...

„דער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון די פויעריס-סאָוויעטען ער-קלעהרט, אַז לויט זיין מיינונג וואָלט געווען געפעהרליך אוועקצושירקען פון די ערטער די קרעפטען, וועלכע זיינען נויטיג צו אָרגאַניזירען די וואַהלען פאר דער גרינדונגס-פערוואַלונג. די גרינדונגס-פער-זאַמלונג איז די איינציגע רעטונג פונ'ם אַרבייטער-קלאַס און פונ'ם לאַנד. דעריבער בעשטעטיגען מיר נאָכאַמאָל, אַז דער טאָג פאר דעם פויעריס-קאָנגרעס בלייבט ווי פריהער, ד ע ר 1 3 ט ע ר 1 ע - צ ע מ ב ע ר . "

אין דומא האָט געהערשט גרויסע אויפרעגונג. אַפיצירען זיינען אַלע מאָל אָנגעקומען און אָבגעפאָהרען. דער גאַלאָוואַ האָט געהאַל-טען אין איין בעראַטען זיך מיט די פיהרער פון דעם רעטונגס-קאָמי-טעט. אַ גלאַסני איז אַריינגעלאָפּען מיט אַן עקזעמפלאַר פון קע-רענסקי'ס אַ פראַקלאַמאַציע. די פראַקלאַמאַציע איז אָנגעקומען מיט אַן אַעראָפּלאַן, וועלכער איז געפלויען איבער נעווסקי און זי פער-שפרייט אין די הונדערטער. קערענסקי האָט געסטראַשעט מיט שרעקליכע שטראַף אויב מען וועט איהם ניט פאַלגען. ער האָט בע-פוילען די סאָלדאַטען תיכף אוועקצולעגען זייער געוועהר און זיך פערזאַמלען אויפ'ן מאַרס-פּעלד.

מען האָט אונז דערצעהלט, אז דער מיניסטער-פרעזידענט האָט גענומען צארסקאיע סעלאָ און אין שוין געווען פינף מייל פון פעט-ראָגראַד. ער וועט, האָט מען געזאָגט, אַרײַן אין שטאָרט מאָרגען, אפּשר נאָך היינט, אין עטליכע שטונדען אַרום. די סאָויעטס-סאָל-דאָטען האָבען זיך כלומר'שט פּעראַייניגט מיט די קאָזאַקען און שטע-לען זיך אויפ'ן צד פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג. טשערנאָוו איז געווען אַ מעקלער צווישען ביידע, ער האָט, זאָגט מען, געפרואווט אָרגאַניזירען די „נייטראַלע“ סאָלדאַטען, כדי צו פּערהיטען אַ בירגער-קריג.

אין שטאָרט האָבען די פּאָלקען פּוּנים גאַרניזאָן שוין אָנגעהויבען פּערלאָזען די באַלשעוויקעס, האָט מען אונז דערצעהלט. סמאָלני איז שוין לעדיג... די גאַנצע מאַשינעריע פון דער רעגירונג האָט אויפּגעהערט אַרבייטען. די אָנגעשטעלטע פון דער שטאַאטס-באַנק האָבען זיך אָבגעזאָגט צו אַרבייטען אונטער דער אויפזיכט פון די באַלשעוויסטישע קאָמיסאַרען, זיי האָבען זיך אָבגעזאָגט צו געבען זיי געלד. אַלע פּריוואַטע בענק זיינען געשלאָסען. די מיניסטעריוּמס סטרייקען. אַ קאָמיטעט פון דער דומאַ איז געגאַנגען פון איין גע-שעפּטס-הויז צום אַנדערען צו זאַמלען אַ פּאַנד, פון וועלכען מען זאָל צאָהלען די סטרייקער...

טראַצקי איז אַוועק אין אויסלאַנדס-מיניסטעריּום און האָט גע-הייסען די אָנגעשטעלטע, זיי זאָלען איבערזעצען דעם פּריעדענס-פּאַרשלאַג אויף פּרעמדע שפּראַכען. זעקס הונדערט בעאַמטע האָבען איהם אַ שלידער געטהאָן אין פּנים זייערע רעזיגנאַציעס... שליאָפּ-ניקאָוו, דער אַרבייטס-קאָמיסאַר, האָט געהייסען אַלע בעאַמטע פּוּנים מיניסטעריּום, זיי זאָלען זיך אומקעהרען צו דער אַרבייט אין אַ משך פון 24 שעה, אז ניט וועלען זיי פּערליערען זייערע שטעלעס און זייער רעכט אויף פּענסיע; נאָר די טהיר-שליסער האָבען זיך אומגעקעהרט. אייניגע אָבטהיילונגען פון דעם ספּעציעלען שפּייז-קאָמיטעט האָבען אָבגעשטעלט זייער אַרבייט, ווייל זיי ווילען זיך ניט אונטערוואַרפען די באַלשעוויקעס... די אַרבייטער פון דער טעלעפּאָן-סטאַנציע ווילען ניט פּעראַייניגען דאָס באַלשעוויסטישע הויפּט-קוואַרטיר מיט דער שטאָרט, כאַטש מען האָט זיי צוגעזאָגט פּיעל בעסערע בעדינגונגען און העכערע שכירות...

די סאציאליסטען-רעוואָלוציאָנערען האָבען אָנגענומען אַ בע-
שלוס, אז אַלע מיטגליעדער פון דער פּאַרטיי, וועלכע זיינען געבליבען
אינ'ם קאָנגרעס פון די סאָויעטען אָדער וועלכע האָבען זיך בעטהיי-
ליגט אין דעם אויפּשטאַנד, זאָלען אויסגעשלאָסען ווערען פון דער
פּאַרטיי.

נייעס פון דער פּראָווינץ. מאַהילעוו האָט זיך אַרויסגעזאָגט
געגען די באַלשעוויקעס. אין קיעוו האָבען די קאָזאַקען אומגעוואָרפען
די סאָויעטען און אַרעסטירט אַלע פיהרער פונם אויפּשטאַנד. אין
לוגאַ האָט דער סאָויעט און דער גאַרניזאָן, דרייסיג טויזענד סאָל-
דאַטען, ערקלעהרט, אז זיי בלייבען געטריי דער פּראָוויזאָרישער רע-
גירונג און האָבען אַרויסגעלאָזען אַן אויפרוה צו גאַנץ רוסלאַנד, אז מען
זאָל שטיצען די רעגירונג. קאַלעדין האָט פונאַנדערגעטריעבען אַלע
סאָויעטען און פּעראיינען אין דער דאָנער געגענד, און זיינע אַרמעען
רוקען זיך קיין צפון...

אַ פּערטרעטער פון דעם אייזענבאַהן-פּעראיינ האָט געזאָגט :
„נעכטען האָבען מיר אַרויסגעשיקט אַ טעלעגראַמע איבער גאַנץ רוס-
לאַנד. מיר פּאָדערען, אז דער קריעג צווישען די פּערשיעדענע פּאָלי-
טישע פּעראיינען זאָל תיכף אָבגעשטעלט ווערען. מיר פּאָדערען,
אז עס זאָל געבילדעט ווערען אַ קאָאָליציאָנס-רעגירונג פון אַלע סאָ-
ציאַליסטען. אז ניט וועלען מיר ערקלעהרען אַ סטרייק מאָרגען
ביינאַכט... מאָרגען אינדערפריה וועט פּאַרקומען אַ זיצונג פון אַלע
פּראַקציעס צו בעטראַכטען די פּראַגע. עס ווייזט אויס, אז די באַל-
שעוויקעס ווילען אַן אויסגלייך...“

„אויב זיי וועלען זיך נאָר לאַנג האַלטען!“ האָט געלאַכט דער
שטאַדט-אינושענער, אַ דיקער מאַן מיט אַ געזונדען רויטען פנים...
ווען מיר זיינען געקומען אין סמאָלני אינסטיטוט, האָבען מיר
געזעהן, אז ער איז דוקא ניט לעדיג. פּערקעהרט, דאָרט איז די
אַרבייט געגאַנגען נאָך האַסטיגער ווי פריהער; הויפענס אַרבייטער
און סאָלדאַטען זיינען געקומען און אַרויסגעגאַנגען פון דער געביידע,
אַ דאָפּעלטע וואַך איז געשטאַנען אומעטום. אונטען האָבען מיר גע-
טראָפּען די רעפּאָרטערס פון דער בורזשואַזער און מעסיג-סאָציאַליס-
טישער פּרעסע.

„זיי האָבען אונז אַרויסגעוואָרפען!“ האָט איינער אַ פּערטרעטער

פון דער „וואָליז נארָדאָ“ אויסגעשריען. „באָנטש-ברויעוויטש אין אַרונטערגעקומען אין פּרעס-ביראָ און האָט אונז געהייסען געהן! ער האָט געזאָגט, מיר זיינען שפּיאָנען!“ די צייטונגס-לייט האָבען אלע גערעדט מיט אַמאָל: „בעלידיגונג! אונערהערט! פּרעס-פּרייהייט!“

אין קאָרדאָר לעבען אַריינגאַנג זיינען געשטאַנען טישען בעלאַ-דען מיט אויפּרופּען, פּראָקלאַמאַציעס און בעפעהלען פון דעם מילי-טערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. אַרבייטער און סאָלאַדאַטען האָבען געטראַגען די שווערע בינטלעך אין דרויסען און זיי אַרויפ-געלעגט אויף אויטאָמאָבילען. איין אויפּרוף האָט געלויטעט: „צום שאַנד-סלופּ!“

„אין דעם איצטיגען טראַגישען מאָמענט אין דעם לעבען פון די רוסישע מאַסען האָבען די מענשעוויקעס מיט זייער כּנופּיאַ און די רעכטע סאָציאַליסטישע-רעוואָלוציאָנערען פּאַרראַטהען דעם אַרביי-טער-קלאַס. זיי האָבען זיך פּעראַייניגט מיט קאָרנילאָוו, קערענסקי און סאַווינקאָוו...“

„זיי דרוקען בעפעהלען פון דעם פּעררעטהער קערענסקי און רופּען אַרויס אַ פּאַניק אין שטאָדט. זיי פּערשפּרייטען די לעכערליכסטע קלאַנגען וועגען ניט געשטויגענע און ניט געפּלויגענע זיעגען פּונ'ם רענעגאַט.“

„בירגער, גלויבט ניט די אלע פּאַלשע קלאַנגען. ניטאָ אזאָ קראַפּט, וואָס זאָל קענען בעזיעגען די פּאַלקס-רעוואָלוציע... דער פּרע-מיער קערענסקי און זיינע נאָכפּאַלגער וועלען בעקומען אַ שנעלע און פּערדיענטע שטראַף...“

„מיר שטעלען זיי צום שאַנד-סלופּ. מיר גיבען זיי איבער צום האַס פון אלע אַרבייטער, סאָלאַדאַטען, מאַטראָזען און פּויערים, אויף וועמען זיי ווילען וויעדער פּערשמיעדען די קייטען. קיינמאָל וועלען זיי ניט קענען אַבוואַשען פון זייערע קערפּערס דעם פּלעק פון פּאַלקס-האַס און פּאַלקס-פּעראַכטונג.“

„שאַנד און פּלוך אויף די פּעררעטהער פּונ'ם פּאַלק!...“

דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט זיך געהאַט אַריבערגעקליבען אין אַ נרעסערען צימער, נומער 17, אויפ'ן אויבער-שטען שטאָק. ביי דער טהיר זיינען געשטאַנען רויטע גוואַרדייצעס.

די קאנצעליאריע איז געווען איבערגעצאמט מיט א הילצערנעם באַ-
 ריער. אין דעם שמאָלען שטיקעל פלאץ אויף דער זייט באַריער איז
 געווען אַ גרויסע צאָהל פיין־געקליידעטע פּערזאָנען מיט אַ רעספּעק-
 טאַבלען אויסזעהן, אָבער מיט אַ פּערביסענעם כּעס אין דער נשמה,
 — דאָס זיינען געווען בורזשויען, וואָס האָבען געוואָלט ערלויבנישען
 פאַר זייערע אויטאָמאָבילען אָדער פּאַספּאַרטען צו פּערלאָזען די
 שטאָדט. געווען אויך אַ סך אויסלענדער... בילל שאַטאָוו און פּעטערס
 זיינען געזעסען ביים טיש און געטהאָן די אַרבייט. אויף אַ קורצע
 צייט האָבען זיי אָבגעלעגט אַלע געשעפטען און האָבען אונז פּאַר-
 געלעזען די לעצטע בולעטענען.

דער הונדערט ניין און זעבציגטער רעזערוו־פּאָלק איז גרייט
 צו שטיצען די באַלשעוויקעס. פינף טויזענד אַרבייטער פון פּוטילאַ-
 ווער האַפען בעגריסען די נייע רעגירונג. דער צענטראַל־קאָמיטעט
 פון די פּראָפּעסיאָנעלע פּעראַיינען גיט איהר זיין בעגייסטערטע אונ-
 טערשטיצונג. דער גאַרניזאָן און דער פּלאַט אין רעוועל קלייבען
 אויס מיליטערישע רעוואָלוציאָנערע קאָמיטעטען צו אַרבייטען מיט
 דער רעגירונג און זיי שיקען סאָלדאַטען קיין פּעטראָגראַד. מיליטע-
 רישע רעוואָלוציאָנערע קאָמיטעטען האַלטען אין זייערע הענד פּסקאָוו
 און מינסק. גרוסען פון די סאָויעטען אין צאַריצין, ראַוויענסקי
 אויפֿן דאָן, טשאַרנאָגאָרסק, סעוואַסטאָפּאָל... די פינישע דיװיזיע,
 די נייע קאָמיטעטען פון דער 5טער און 12טער אַרמעע זיינען מיט
 דער נייער רעגירונג...

אין מאַסקװא איז די לאַגע ניט זיכער. סאָלדאַטען פון דעם
 מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט פּערנעהמען די סטראַטע-
 גישע פּונקטען אין שטאָדט. צוויי ראַטעס, וואָס האָבען געהיט דעם
 קרעמל, זיינען אַריבערגעגאַנגען אויף דער זייט פון די סאָויעטען,
 אָבער דער אַרסענאַל געפינט זיך נאָך אין די הענד פון פּאַלקאָוויניק
 ריאַבצעוו און די יונקערס. דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער
 קאָמיטעט האָט פּערלאָנגט געוועהר פאַר די אַרבייטער, און ריאַבצעוו
 האָט אָבגעלעגט די פּראַגע ביז היינט אינדערפריה. פּלוצלונג האָט
 ער געשיקט דעם קאָמיטעט אַן אולטימאַטום, אַז אַלע סאָלדאַטען
 פון דעם סאָויעט זאָלען זיך אונטערגעבען און דער קאָמיטעט זאָל
 פּונאָנדערנעלאָזט ווערען. עס האָט זיך אָנגעהויבען אַ קאַמפּף...

אין פעטראָגראַד האָט דער שטאָב זיך באַלד אונטערגעגעבען דעם קאָמיסאַר פון סמאָלני. דער צענטראַל־פּלאַט האָט זיך אָבגעזאָגט, האָט דיבענקאָ בראַש פון אַ ראָטע קראַנשטאַדטער מאַטראָזען איהם גענומען מיט שטורעם. ס'איז אָרגאַניזירט געוואָרען אַ נייער צענטראַל־פּלאַט, וואָס שטיצט זיך אויף די קריעגס־שיפען אין באַלטי־שען און שוואַרצען ים.

די לאַגע האָט אויסגעזעהן גינסטיג. גערעדט האָט מען מיט גרויס זיכערהייט. אָבער אונטער דעם אַלעס האָט זיך געפיהלט אַ שטילער פחד. די לופט איז געווען פול מיט אומרוהיגקייט און שווערע ערוואַרטונג. קערענסקי'ס קאָזאַקען האָבען זיך שנעל גע־רוקט אויף פעטראָגראַד, און מען האָט געוואוסט, אז זיי האָבען אַרטילעריע. סקריפניק, דער סעקרעטער פון די פּאַבליטשאַנאַ־וואַדסקע קאָמיטעטען, אַ מאַן מיט אַן איינגעפאַלענעם געלכליכען פנים, האָט מיר געזאָגט, אז עס איז דאָ אַ גאַנצער קאַרפּוס פון קאָזאַקען מיט אַרטילעריע. ער האָט צוגעגעבען מיט ברענענדיגער ענערגיע: „אָבער זיי וועלען אונז קיינמאָל ניט נעהמען לעבעדיגער־הייט!“ פעטראָווסקי האָט מיעד געשמייכלט: „ס'קען זיין, אז מאָרגען וועלען מיר שוין האָבען אַ מעגליכקייט צו שלאָפען — אַ לאַנגען שלאָפּ...“ לאָזאווסקי, מיט זיין אויסגעמאַגערטען פנים אונטער אַ רויטער באָרד, האָט געזאָגט: „וואָס פאַר אַ אויסזיכטען האָבען מיר! איינע אַליין... אַן אונאַרגאַניזירטע מאַסע געגען פּראָפעסיאָנעלע סאָלדאַטען!“

אין דרום און דרום־מערב האָבען די סאָויעטען אָבגעטרעטען פאַר קערענסקי'ן. די גאַרניזאַנען פון גאַטשינאַ, פּאַוולאָווסק, צאַרס־קאָיע סעלאָ זיינען געווען צוטהיילט: אַ העלפט האָבען געשטימט צו בלייבען נייטראַל, די איבריגע, אָהן אָפיצירען, אָהן אָרדנונג, האָבען אָבגעטרעטען צו פעטראָגראַד צו.

אין די זאַלען האָט מען געקלעפט פּאַלגענדע בולעטענען: „פון קראַסנאַיע סעלאָ, 10טען נאָוועמבער, 8 אין דער פּריה. זאָל מען דאָס איבערגעבען אַלע שטאַדט־קאָמאַנדירען, הויפט־קאָמאַנדירען און קאָמאַנדירען אומעטום. זאָל מען דאָס איבער־געבען אַלעמען, אַלעמען, אַלעמען.“

„דער געוועזענער מיניסטער קערענסקי האָט מיט אַ כּיוון אַרויס־

געשיקט א פאלשע טעלעגראמע, וואו ער דערצעהלט, אז די ארמעע פון רעוואָלוציאָנערען פעטראָגראַד האָט פרייוויליג אָבגעגעבען איהר געוועהר און זיך פּעראַייניגט מיט די ארמעען פון דער געוועזענער רעגירונג — די רעגירונג פון פּערראַטה — און אז דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט געהייסען זיינע סאָלדאַטען אָבטרע-טען. די ארמעע פון א פרייען פּאָלק טרעט ניט אָב און גיט זיך ניט אונטער. אונזערע סאָלדאַטען האָבען פּערלאָזט גאַטשינאַ, כדי אויסצומיידען בלוט-פאַרגיסונג צווישען זיי און זייערע אָבגענאַרטע ברידער-קאָזאַקען און כדי צו פּערנעהמען א גינסטיגערע פּאָזיציע. די פּאָזיציע איז איצט אזוי שטאַרק, אז אויב אפילו קערענסקי מיט זיינע קריעגס-חברים זאָלען פּערשטאַרקען זייערע קרעפטען צעהן מאָל אזוי פיעל, וועט עס אונז אויך ניט אַצאָרען. דער גייסט פון אונזערע סאָלדאַטען איז פּראַכטפּאָל.

אין פעטראָגראַד איז אַלעס רוהיג.

דער קאָמאַנדיר פון דער פּערטהיידיגונג פון פעטראָגראַד
דער ראַיאָן,

פּאָדפּאָלקאָוויניק מוראוויאָוו.

ווען מיר האָבען געהאַלטען אין אַרויסגעהן פון דעם מיליטע-רישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט, איז אַריינגעגאַנגען אַנטאָנאָוו מיט אַ פּאַפּיער אין האַנד. געווען איז ער ווי אַ מת.
„שיקט דאָס אַרויס“, האָט ער געזאָגט.

צו אַלע ראַיאָנע סאָויעטען פון אַרביטער-
דעפּוטאַטען און פּאַבליטשאַן-
זאָוואָדסקע קאָמיטעטען

ב ע פ ע ה ל

„די קאָרנילאָווסקע באַנדעס פון קערענסקי'ן דראָהען צו פּער-נעהמען די וועגען, וואָס פיהרען קיין פעטראָגראַד. אַלע נויטווענ-דיגע בעפעהלען זייען אַרויסגעגעבען געוואָרען צו ברעכען אָהן רחמנות יעדען קאָנטרעוואָלוציאָנערען פּערזוך געגען דעם פּאָלק און זיינע עראָבערונגען.

„די רעוואָלוציאָנערע אַרמעע און די רויטע גוואַרדיע דאַרפֿען
האַבען די באַלדיגע הילף פֿון די אַרבייטער.
„מיר בעפֿעהלען אַלע ראַיאָנע סאָויעטען און פּאַבליטשאַנאַ-
זאוואַדסקע קאָמיטעטען:

„1) מען זאָל שיקען אזוי פיעל אַרבייטער ווי נאָר מעגליך צו
גראַבען טראַנשעען, צו בויען באַריקאָדען און צו פּערשטאַרקען די
דראַט־צאַמען.

„2) אויב עס וועט נויטיג זיין אָבצושטעלען די אַרבייט אין
פּאַבליקען צוליעב דעם צוועק, זאָל מען דאָס טהאָן אָהן אַן אויפֿ-
האַלט.

„3) דראַט, גלאַטע און שפּיצייגע, זאָל אָננעזאַמעלט ווערען
וואו מען קען דאָס נאָר קריגען. אויך זאָל מען אָנזאַמלען אַלע אינ-
סטרומענטען וואָס מען דאַרף האַבען צו גראַבען טראַנשעען און צו
בויען באַריקאָדען.

„4) מען זאָל פּערנעהמען אַלערליי געוועהר וואו דאָס געפינט
זיך.

„5) מען זאָל היטען די שטרענגע דיסציפּלין. יעדער איינער
זאָל זיין גרייט צו העלפען דער רעוואָלוציאָנערער אַרמעע מיט וואָס
ער קען נאָר.

פּאַרזיצענדער פּונים פּעטראַגראַדער סאָויעט פּון
אַרבייטער און סאָלדאַטען־דעפּוטאַטען, פּאַלקס-
קאָמיסאַר לעוו טראַצקי.

פּאַרזיצענדער פּונים מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען
קאָמיטעט, הויפּט־קאָמאַנדיר פּאַדוואַיסקי.

דער טאָג איז געווען כּמורנע און אומעטיג . אַ גרויער נעבעל האָט
זיך געשפּרייט. ווען מיר זיינען אַרויס אין גאַס, האַבען אַרום און
אַרום געפּיפט די פּאַבליטשאַנע פּייפלעך. פֿון אַלע זייטען האָט זיך
געהערט דאָס הייזעריגע נערוועזע געשריי פֿון דער פּאַרע, און ס'האַט
זיך אויסגעדאַכט: מען זאָגט אָן אַ בייזע בשורה. צעהנדליגע
טויזענדע אַרבייטער, מענער און פּרויען, האַבען זיך געגאַסען פֿון די
פּאַבליקען; צענדליגע טויזענדער אַרימע, גראַהע, דערשלאַגענע מענ-
שען פֿון סאַמע דעק האַבען זיך אויפֿגעהויבען און גערוישט ווי אַ
ביהשטאַק. „דאָס רויטע פּעטראַגראַד איז אין געפּאַהר! קאָזאַקען

קומען! " אין דרום און אין דרום-מערב האָבען זיי זיך געגאָסען דורך די קבצני'שע גאָסען צום מאָסקווער טויער, מענער, פרויען און קינדער, מיט ביקסען, פיקעס, רידעלס, קנוילען דראָהט, קויהלעך-גארטלען אָנגעהאָן אויף זייערע אַרבייטער-קליידער... זינט די שטאָרט לעבט האָט זי נאָך ניט געזעהן אַז אזא ריזיגע מאַסע זאָל מיט אַ מאָל זיך אַ לאָז טהאָן איבער די גאָסען! ווי אַ גרויסער ים האָבען זיי פאַרפלייצט די שטאָרט, מיטגעריסען מיט זיך ראָטעס סאָל-דאַמען, מאַשין-ביקסען, מאַטאַר-וואָגענס... דער רעוואָלוציאָנערער פראָלעטאַריאַט איז אַרויס צו פערטהיידגען מיט זיין ברוסט די רעפובליק פון די אַרבייטער און די פויערים!

פאַר דער טהיר פון סמאָלני איז געשטאַנען אַן אויטאָמאָביל. אַ ניעדריגער מאַן מיט דיקע ברילען, וועלכע האָבען פּערגרעסערט זיינע רויטליכע אויגען, איז געשטאַנען אָנגעלעגט אויף אַ סאָלדאַט, געהאַלטען די הענד אין די קעשענעס פון זיין אָבגעטראָגענעם מאַנטעל און גערעדט מיט אונגעהייערער אנשטרענגונג. אַ גרויסער סאָלדאַט מיט אַ באַרד און מיט קלאַהרע אומשולדיגע יונגע אויגען האָט זיך געדרעהט אַהין און אַהער און, אַליין ניט וויסענדיג וואָס ער טהוט, האָט ער זיך געשפּיעלט מיט אַ גרויסען בלויען שטאָלענעם רעוואָלוציאָנער, וואָס ער האָט איהם אויף אַ מינוט ניט אַרויסגעלאָזען פון האַנד. דאָס זיינען געווען אַנטאָנאַוו און דיבענקאָ.

צוויי סאָלדאַטען האָבען געוואָלט צוטשעפען צוויי מיליטערישע וועלאָסיפעדען צו ביידע זייטען פונ'ם אויטאָמאָביל. דער שאַפּער האָט געמאַכט קולות. דאָס, זאָנט ער, וועט אָבקראַצען די פאַרב. אמת, ער איז אַ באַלשעוויק און דעם אויטאָמאָביל האָט מען קאָנפּיס-קירט פון דער בורזשואַזיע; אמת, די וועלאָסיפעדען זיינען געווען מיליטערישע, אָבער זיין פראָפעסיאָנעלער שטאַלץ אַלס שאַפּער האָט אַזוינס ניט געקענט דערלאָזען... מען האט געמוזט אויפגעבען דעם פלאַן מיט די וועלאָסיפעדען...

דער קאָמיסאַר פאַר מיליטערישע אָנגעלעגעהייטען און דער קאָמיסאַר פונ'ם פּלאַט זיינען געגאַנגען רעווידירען דעם רעוואָלוציאָנערער פראָנט — וואו ער זאָל זיך ניט געפינען. מעגען מיר געהן מיט זיי? — געוויס ניט. אין אויטאָמאָביל איז געווען פּלאַץ נאָר פאַר פינף — די צוויי קאָמיסאַרען, זייערע צוויי קוריערען און דעם

שאָפּער. פונדעסטוועגען האָט מיינער אַ רוסישער בעקאָנטער, לאָמיר איהם אָנרופּען טרוסישקא, זיך רוהיג אַרויפגעדראַפּעט אויפ'ן אויטאָ-מאָביל און אַנידערגעזעצט. עס האָט ניט געהאַלפּען רעדען און טענה'ן. ער איז געבליבען...

איך האָב ניט קיין שום גרונד צו צווייפלען אין דער ריכטיגקייט פון טרוסישקא'ס בעריכט וועגען זייער רייזע. ווען זיי זיינען גע-פּאָהרען איבער סוואוואַראָווסקי פּראָספעקט, האָט אימיצער אַ רעד געטהאָן וועגען שפּייז. מעגליך, אז זיי וועלען דאַרפּען אַרומפּאָהרען דריי אָדער פּיער טעג. שפּייז איז אין לאַנד פאַראַן וועניג. זיי האָבען אָבגעשטעלט דעם אויטאָמאָביל. געלד? דער קריעגס-קאָמיר-סאַר האָט זיך אַ טאַפּ געטהאָן אין קעשענע: ער האָט ניט אַ קאָפּיר-קע. דער פּלאַט-קאָמיסאַר האָט אויך ניט קיין געלד. דאָס זעלביגע מיט'ן שאָפּער. טרוסישקא איז אַראָבגעגאַנגען און געקויפּט עסענ-וואַרג פאַר אַלע...

ווען זיי זיינען צוגעפּאָהרען צו נעווסקי, האָט געפּלאַצט אַ שינע (טייד).

„וואָס זאָלען מיר טהאָן?“ האָט אַנטאַנאָוו געפּרעגט.
 „מען מוז קאָנפּיסקירען אַן אַנדער מאַשין“, האָט דיבענקאָ פּאָר-געשלאָגען, מאַכענדיג מיט'ן רעוואָלווער. אַנטאַנאָוו האָט זיך אוועק-געשטעלט אין מיטען גאַס. אַ מאַשין איז פאַרבייגעפּאָהרען מיט אַ סאָלדאַט ביים ראָד. אַנטאַנאָוו האָט זי אָבגעשטעלט.
 „איך וויל אָט די מאַשין“, האָט ער געזאָגט.
 „מענסט זי וועלען געזונדערהייד“, האָט דער סאָלדאַט געענט-פּערט.

„ווייסט, ווער איך בין?“ האָט אַנטאַנאָוו געזאָגט און האָט אַרויסגענומען אַ פּאַפּיער וואו עס איז געשטאַנען, אז ער איז בע-שטימט געוואָרען הויפּט-קאָמאַנדיר פון אַלע אַרמעען פון דער רוסי-שער רעפּובליק און אז יעדער איינער דאַרף איהם פּאָלגען אָהן טענות ומענות.

„מענסט אפילו זיין דער טייוועל אליין“, האָט דער סאָלדאַט היציג געענטפּערט. „די מאַשין געהער צו דעם ערשטען פּאָלק פון מאַשין-האַרמאַטען, און מיר פּיהרען אין איהר אַמוניציע, און איך וועל זי דיר ניט געבען...“

דער סכסוך איז געלעזט געוואָרען אויף אַן אַנדער אופן. עס איז פארבייגעפאָהרען אַן אלטער, צוקריפעלטער טאקסימאָטאָר מיט אַן איטאַליענישען פעהנדעל (אין אומרוהיגע צייטען פלעגט מען רע-ניסטירען די פּריוואַט-אויטאָמאָבילען אויפ'ן נאָמען פון אויסלענד-דישע קאָנסולס, כדי קיינער זאָל זיי ניט קאָנפּיסקירען). אינוועניג איז געזעסען אַ פעטער נפש אין אַ טייערען פוטער. מען האָט איהם געהייסען געהן, און דעם אויטאָמאָביל האָט מען צוגענומען און זיך זויטער געלאָזט פאָהרען.

אַנגעקומען צו נאַרוסקאַיאַ זאַסטאַוואַ, אַן ערך 10 מייל פּונם צענטער, האָט אַנטאַנאָוו געפרעגט, וואו עס געפינט זיך דער קאָמענדאַנט פון דער רויטער גוואַרדיע. מען האָט איהם אוועקגעפיהרט צום עק שטעדטעל, וואו עטליכע הונדערט אַרבייטער האָבען געהאַט אויסגעגראָבען טראַנשעען און האָבען געוואַרט אויף די קאָזאַקען. „אַלצדינג אין אָרדנונג, טאָוואַרישטש?“ האָט אַנטאַנאָוו גערעגט.

„אַלצדינג אויסגעצייכענט. טאָוואַרישטש“, האָט דער קאָמענדאַנט געענטפערט. „דער גייסט פון די סאָלדאַטען איז פּראַכטפאָל... נאָר איין צרה: מיר האָבען ניט קיין אַמוניציע.“ „אין סמאָלני איז דאָ גענוג אַמוניציע פאַר אַלעמען“, האָט אַנטאַנאָוו געענטפערט. „איך וועל אייך געבען אַ פּעראָרדנונג.“ ער האָט זיך אַ טאַפּ געטהאָן אין די קעשענעס. „האָט אימיצער אַ שטיקעל פּאַפּיער?“ דיבענקאָ האָט ניט געהאַט קיין פּאַפּיער. די קוריערען אויך ניט.

טרוסישקא האָט זיי געמוזט געבען זיין נאָטיץ-בוך... „צום טייוועל! איך האָב ניט קיין בלייפּעדער!“ האָט אַנטאַנאָוו אויסגעשריען. „ווער האָט אַ בלייפּעדער?“ עס פּערשטעהט זיך, אַז טרוסישקא איז געווען דער איינציגער אין דער גאַנצער קאָמפּאַניע, וועלכער האָט פּערמאַגט אַ בלייפּעדער... מיר, די געבליבענע, האָבען זיך געלאָזט צום צאַרסקאַ-סעלסקי וואַגזאַל. ווען מיר זיינען געגאַנגען איבער נעווסקי, האָבען מיר געזעהן, ווי רויטע גוואַרדיצעס האָבען מאַרשירט אַלע מיט ביקסען אויף די פּלייצעס, אייניגע האָבען געהאַט באַיאַנעטען אויך. אויפ'ן

שטאָרט איז שוין געפאלען דער פריהער ווינטערדיגער בין־השמשות. מיט געהויבענע קעפּ האַבען זיי געשפּאַנט איבער דער קאַלטער בלאַטע, פיער אין אַ רייע, אָהן מוזיק, אָהן פּויקען און אָהן שטרענגער אָרדנונג. איבער זיי האָט זיך געהויבען אַ רויטע פּאָהן מיט אומ־געלומפּערט אויסגעמאַהלענע אותיות: „פּריעדען! ערד!“ די גוואַר־דייצעס זיינען געווען זעהר יונג. אויף זייערע פּנים־ער איז געלעגען דער אויסדרוק פון מענשען, וואָס ווייסען, אַז זיי געהען צום טויט. די מאַסן אויף די טראַטואַרען האַבען געקוקט אויף זיי, האַלב מיט שרעק, האַלב מיט פּערזאַכטונג. מען האָט זיי ניט געטשעפּעט, אָבער די שטילקייט איז געווען אָנגעזאַפּט מיט האַס.

אויפֿן וואַגזאַל האָט קיינער ניט געוואוסט, וואו קערענסקי איז אָדער וואו זיין פּראָנט איז. צוגען זיינען געגאַנגען ניט ווייטער ווי צאַרסקאָיע. אונזער וואַגאַן איז געווען אָנגעשטאַפּט מיט מענ־שען, וואָס וואָהנען הינטערין שטאָרט, און אָנגעלאָדען מיט בינמלעך און אַווענד־צייטונגען. דער שמועס האָט זיך נאַכאַנאַנד געדרעהט אַרום דעם באַלשעוויסטישען אויפשטאַנד. ווען ניט דער שמועס, וואָלט מען קוים געקענט בעמערקען, אַז אַ בירגער־קריעג רייסט דאָס גרויסע רוסלאַנד אויף צווייען און אַז דער צוג פּאָהרט צו אַ פּלאַץ, וואָס געפינט זיך אין קריעגס־דראַיאָן. דורך די פּענסטער האַבען מיר אין די בין־השמשות־ריגע שאַטענס געזעהן מאַסען סאָלדאַטען שפּאַנען איבערין בלאַטיגען וועג צו דער שטאָרט צו, ריידענדיג איינער מיטן אנדערען און מאַכענדיג מיט די הענד. אויף זייטיגע רעלסען איז געבליבען שטעהן אַ פּראַכט־צוג אָנגעלאָדען מיט סאָלדאַטען. דער צוג, איז, קענטיג, פּערהאַלטען געוואָרען. פאַר איהם האָט געברענט אַ גרויסער ליכטיגער פייער. און דאָס איז געווען אַלעס. הינטען זיינען די פייערען פון דער שטאָרט ביסלעכווייז פּערוואַנקען געוואָרען אין דעם נאַכטיגען האַריזאָנט. ערגעץ ווייט האָט אַ טראַמוויי זיך געשלעפּט איבער דער פּונאַנדערגעוואָרפּענער פּאַרשטאָרט.

אין צאַרסקאָיע סעלאַ איז דער וואַגזאַל געווען שטיל, נאָר גרופּען סאָלדאַטען זיינען געשטאַנען דאָ און דאָרט, גערעדט מיט שטילע שטיי־מען און אומרוהיג געקוקט איבער די לעדיגע רעלסען אין דער ריכ־טונג פון גאַטשינאַ. איך האָב איינעם פון זיי געפּרעגט, אויף וועמעס צד ער איז. „איך קען אייך אַליין ניט זאָגען, ווער עס איז דאָ גע־

רעכט, "האָט ער געענטפערט. „אמת, קערענסקי איז טאָקי אַ פראַג-
וואָקאַטאָר, אָבער עפעס געפעהלט עס אונז נישט, אַז רוסישע מענשען
זאָלען שיסען אויף רוסישע מענשען..."

אין דער קאַנצעלאַריע פון דעם וואָנזאַל-קאָמענדאַנט האָבען מיר
געפונען אַ הויכען פּרעהליכען סאָלדאַט מיט אַ גרויסער באַרד און
מיט'ן רויטען באַנד פון אַ פּאַלקאָווע קאָמיטעט אויף זיין אַרבעל.
מיר האָבען איהם געוויזען אונזערע פּאַפּיערען, וואָס מיר האָבען געהאַט
פון סמאָלני. ער האָט אונז אויפגענומען מיט גרויסען אָבשיי. עס
איז געווען קלאָר, אַז ער האַלט מיט די סאָויעטען, נאָר ער איז אינ-
גאַנצען צוטומעלט.

„די רויטע גוואַרדיצעס זיינען דאָ געווען צוריק מיט צוויי
שעה" האָט ער געזאָגט, „אָבער זיי האָבען זיך וויעדער אומגעקעהרט
קיין פּעטראָגראַד. אַ קאָמיסאַר איז געווען היינט אין דער פּריה,
איז ער אויך אָבגעפּאַהרען ווען די קאָזאַקען זיינען געקומען." „

„הייסט עס, אַז די קאָזאַקען זיינען דאָ?"
ער האָט פינסטער אַ שאַקעל געטהאָן מיט'ן קאַפּ. „עס איז
פאַרגעקומען אַ שלאַכט. די קאָזאַקען זיינען אָנגעקומען היינט גאַנץ
פּריה. זיי האָבען פּערכאַפט צוויי-דריי הונדערט פון די אונזעריגע,
און זיי האָבען געטויט אַזוינע פינף און צוואַנציג." „

„וואו זיינען די קאָזאַקען?"
„אָהער זיינען זיי ניט דערגאַנגען. איך קען אייך ניט זאָגען
גענוי וואו זיי געפינען זיך. ערגעץ דאָרט..." ער האָט אונבעשטימט
אַ מאַך געטהאָן מיט דער האַנד קיין מערב.

מיטאָג האָבען מיר געגעסען אין דעם רעסטאָראַן פּונ'ם וואָג-
זאַל. דער מיטאָג איז געווען ביליגער און בעסער, ווי מען האָט
געקענט קריגען אין פּעטראָגראַד. לעבען אונז איז געזעסען אַ פּראַג-
צוויזשער אָפּיציר, וואָס איז אַקאַרשט געקומען צו פּוס פון גאַטשינאַ.
אַלצדינג איז דאָרט שטיל, האָט ער געזאָגט, קערענסקי האַלט די
שטאָרט. „אך, די רוסען..." האָט ער פאַרטגעזעצט, „ס'אַ מאַדנער
עולם! אַ פיינער בירגער-קריעג! אַלצדינג וואָס איהר ווילט, נאָר
ניט קיין שלאַכט!"

מיר האָבען זיך אַ לאַז געטהאָן אין שטאָרט אַריין. לעבען

דער טהיר פונ'ם וואַגזאַל זיינען געשטאַנען צוויי סאָלדאַטען מיט באַיאַנעטען אויף די ביקסען. אַרום זיי האָט זיך אָנגעזאַמעלט עפעס אַ הונדערט פיינע שטאַרט־בעליבתיים, משינאָוויקעס און סטודענ־טען, וואָס האָבען מיט די סאָלדאַטען געפיהרט אַ היציגען ויכות און זיי גערופען אַלערליי נעמען. די סאָלדאַטען האָבען זיך געפיהלט בעלידיגט און האָבען אויסגעזעהן ווי קליינע קינדער וואָס מען האָט זיי אָנגערעבען אַ מאָרדע אומזיסט און אומנישט.

אַ הויכער יונג אין אַ סטודענטישען מונדיר און מיט אַ נאַרישען אויסדרוק אויפ'ן פנים איז געווען דער ראש המדברים.

„איך רעכען“, האָט ער געזאָגט, „עס איז איך קלאָהר, אַז אויב איהר הויכט אויף אייער געוועהר געגען אייערע ברידער, ווערט איהר אַ געצייג אין די הענד פון מערדער און פעררעטהער?“

„אָבער הערט זיך איין, ברודער“, האָט איינער פון די סאָלדאַ־טען ערנסט געענטפערט, „איהר פערשטעהט ניט; פאַראַן צוויי קלאַסען: דער פראָלעטאַריאַט און די בורזשואַזיע. מיר...“

„אָה, איך קען די אַלע נאַרישע רייד“, האָט איהם דער סטודענט גראָב איבערגעהאַקט. „איהר זענט אַ חברה אנווויסענדע פויערים, איהר הערט עפעס, אימיצער זאָגט אַ פאָר קלינגענדיגע ווערטער, כאַפט איהר זיי אונטער און מיינט, אַז עס איז אמת. איהר פער־שטעהט גאָר ניט, וואָס די ווערטער בעדייטען. איהר חזר'ט זיי נאָר איבער, ווי פאַפונאַיען.“ דער עולם לאַכט. איך בין אַליין אַ מאַרקסיסט. זאָג איך איך, אַז דאָס וואָס איהר פיהרט איצט איין, איז ניט סאָציאַליזם. דאָס איז איינפאַכע פראַדייטשע אַנאַר־כיע!“

„אה, יא, איך פערשטעה“, ענטפערט דער סאָלדאַט, און שווייס רינט איבער זיין שטערען. „איהר זייט אַ געבילדעטער מאַן, דאָס קען מען זעהן. איך בין אַ פראַסטר מענש. אָבער מיר דאַכט זיך...“ דער סטודענט האַקט איהם וויעדער איבער די רייד. „איהר מיינט דאָך מסתמא“, זאָגט ער מיט פעראַכטונג, „אַז לענין איז אַן אמת'ער פריינד פונ'ם אַרבייטער־קלאַס?“

„געוויס אזוי“, ענטפערט דער סאָלדאַט מיט אַן אויסדרוק פון פייז אויפ'ן פנים.

„אויב אזוי, מײן פריינד, צו ווייסט איהר, אז מען האָט לענין'ען דורכגעלאָזט דורך דײַטשלאַנד אין אַ פּערשלאָסענעם וואַגאָן? צו ווייסט איהר, אז לענין האָט גענומען געלד פון די דײַטשען?“

„דעם אמת זאָגענדיג“, ענטפּערט דער סאָלדאַט מיט גרויס עקשנות, „ווייס איך ניט קיין סך וועגען די אלע זאַכען, אָבער עס דאַכט זיך מיר, אז דאָס, וואָס ער זאָגט, איז אמת... און דאָס זעל-ביגע מיט אלע פּראָסטע מענשען; פּאַראַן צוויי קלאַסען, פּערשטעהט איהר מיך, די בורזשואַזיע און דער פּראָלעטאַריאַט...“

„איהר זייט אַ נאַר! איך האָב דאָך פּערבראַכט צוויי יאָהר אין שליסעלבורגער פּעסטונג דערפאַר, וואָס איך בין געווען אַ רעוואַלוציאָנער, אין יענער צײַט האָט איהר און אייער גלייכען נאָך געשאַסען אויף די רעוואַלוציאָנערען און געזונגען „באַזשע צאַריאַ כראַני“. איך הייס וואַסילי געאַרגיעוויטש פּאַנין. האָט איהר קײַנ-מאַל ניט געהערט מײן נאָמען?“

„עס טהוט מיר לײד, איך האָב איהם קײַנמאַל ניט געהערט“, ענטפּערט דער סאָלדאַט מיט גרויס עניוות. „איך בין דאָך ניט קיין געבילדעטער. איהר זייט מסתמא אַ גרויסער העלד“.

„יא, איך בין דאָס“, ענטפּערט דער סטודענט מיט טיעפּער איבערצײגונג. „און איך בין געגען די באַלשעוויקעס, וואָס צושטע-רען אונזער רוסלאַנד, אונזער פּרייע רעוואַלוציע. ווי קען דאָס זײַן?“

דער סאָלדאַט קראַצט זיך אין קאַפּ. „איך קען ניט פּער-שטעהן, ווי דאָס איז מעגליך“, זאָגט ער אין אַ גרימאַסע פון וועה-טאָג בעווייזט זיך אויף זײַן פנים: קענטיג, ניט אזוי גרינג קומט איהם אָן דאָס טראַכטען. „מיר דאַכט זיך די גאַנצע געשיכטע איז זעהר פשוט. אמת, איך בין ניט קיין געבילדעטער מענטש, אָבער מיר דאַכט זיך, אז עס איז דאָ נאָר צוויי קלאַסען, דער פּראָלעטאַריאַט און די בורזשואַזיע...“

„וועדער אַמאָל די זעלביגע נאַרישע פּאַרמולאַ!“ שרייט אויס דער סטודענט.

„...נאָר צוויי קלאַסען“, טענה'ט אלץ דער סאָלדאַט מיט דער

זעלכער עקשנות. „און ווער עס איז ניט אויף איין זייט, איז אויף דער אנדערער זייט...“

מיר האָבען זיך געלאָזט ווייטער אין גאָס אַריין. די לאַמטערנעס זיינען געווען ווייט אָבגעשיידט איינער פון צווייטען, עס איז געווען האַלב טונקעל, און וועניג פאַרבייגעהער האָבען זיך געוויזען. אַ דראָהענדע שטילקייט איז געהאַנגען איבער דעם פּלאַץ. עס האָט אויסגעזעהן ווי אַ מין וויסטע שטרעקע צווישען גן־עדן און גיהנום. אַ פּאָליטישע „נאָ מענים לענד“ (די שטרעקע צווישען צוויי פיינדליכע טראַנשעען). נור די פאַריקמאַכערסקעס זיינען געווען העל בעלויכטען און פול מיט מענשען; און לעבען די עפענטליכע בעדער זיינען מענ־שען געשטאַנען און געוואַרט אין רייה: עס איז געווען שבת פאַר־נאַכט, ווען גאַנץ רוסלאַנד וואַשט זיך און פּוצט זיך. ביי מיר איז קיין ספק ניטאָ, אַז סיי רויטע גוואַרדיצעס און סיי קאָזאַקען האָבען זיך יענעם אָבענד אויסגעמישט אין דיזעלבע בעדער און זיך גע־שמיסען מיט די זעלביגע בעזימלעך.

וואָס נעהנטער מיר זיינען געקומען צום קייזערליכען פאַרק, אַלץ לעדיגער זיינען געווען די גאַסען. אַ דערשראָקענער גלח האָט אונז געוויזען, וואו עס געפינט זיך די קאַנצלעאַריע פּונים סאָוויעט, און איז זיך ווייטער געגאַנגען זיין וועג. די קאַנצלעאַריע האָט זיך געפּוֹר־נען אין אַ פּליגעל פון אַ גרויס־פירשטליכען פּאַלאַץ, מיט דער טהיר צום פאַרק צו. די פענסטער זיינען געווען טונקעל, די טהיר פּערשלאָ־סען. אַ סאָלדאַט האָט זיך אַרומגעדּרעהט מיט די הענד אין די קע־שענעס. ער האָט אונז מיט חשד בעטראַכט פון קאָפּ ביז די פּיס. „דער סאָוויעט האָט זיך אַרויסגעקליבען צוריק מיט צוויי טעג“ האָט ער געזאָגט. „וואוהין?“ ער האָט געקנייטשט מיט די פּלייצעס. „ניע זנאָיו. איך ווייס ניט.“

אַ ביסעל ווייטער איז געווען אַ העל־בעלויכטענע גרויסע גע־ביידע. אינוועניג האָט מען געהאַמערט. ווי מיר זיינען אזוי גע־שטאַנען און ניט געוואוסט, וואָס צו טהאָן, האָבען זיך אויפֿן גאַס בעוויזען אַ סאָלדאַט און אַ מאַטראָז, געהענדיג האַנד אין האַנד. איך האָב זיי געוויזען מיין דאָקומענט פון סמאָלני. „זייט איהר פאַר

די סאָויעטען? "האָב איך געפרעגט. זיי האָבען ניט געענטפערט און האָבען אָנגעקוקט איינער דעם אַנדערען מיט שרעק.
 „וואָס טהוט מען דאָרט אינוועניג? "האָט דער מאַטראָז גע-
 פרעגט און אָנגעוויזען אויף דער געביידע.
 „איך ווייס ניט."

דער סאָלדאַט האָט שרעקעדיג אויסגעשטרעקט זיין האַנד און אויפגעפענט אַ ביסעלע די טהיר. דורכ'ן שפּאַלט האָבען מיר גע-
 זעהן אַ גרויסען זאַל בעהאַנגען מיט פּאָהנען און גרינס און אויס-
 געשטעלט מיט רייהען שטוהלען. אין אַ ווינקעל האָט מען געבויט
 אַ ביהנע.

אַ דיקע פרוי מיט אַ האַמער אין האַנד און מיט אַ סך טשווע-
 קעם אין מויל איז אַרויסגעקומען צו אונז. „וואָס ווילט איהר?"
 האָט זי געפרעגט.

„וועט היינט זיין אַ פּאַרשטעלונג?" האָט דער מאַטראָז גע-
 וועז געזאָגט.

„ס'וועט זיין אַ פריוואַטע טהעאַטער-פּאַרשטעלונג, זונטאָג ביי-
 נאַכט," האָט זי שטרענג געענטפערט. „געה אַוועק."

מיר האָבען זיך געפרוואווט אַריינלאָזען אין אַ שמועס מיט דעם
 סאָלדאַט און דעם מאַטראָז, אָבער זיי האָבען אויסגעזעהן דערשראָ-
 קען און אומגליקליך און זיינען באַלד פערשוואונדען אין דער פינס-
 טער.

מיר האָבען אַוועקגעשפּאַנט ווייטער צו די קייזערליכע פּאַלאַצען,
 גענאַנגען פּאַרביי די ריעזיגע טונקעלע גערטנער, וואו פּאַנטאַסטישע
 פּאַויליאָנען און קונציגע בריקלעך האָבען געהויבען אין דער נאַכט
 אַריין זייערע אונקלאָהרע ליניען, און וואַסער האָט ווייך געשפּריצט
 פון די פּאַנטאַנען. אין איין ווינקעל האָט אַ קאָמישער אייזערנער
 שוואַן אָהן אַן אויפהער געשפּיגען פון אַ קינסטליכען גראַט. דאָרט
 האָבען מיר פּלוצלונג דערפיהלט, אַז מען קוקט אויף אונז. מיר
 האָבען אויפגעהויבען די אויגען און בעגעגענט דעם בייזען פּער-
 דעכטיגען בליק פון אַ האַלב טויז ריעזיגע בעוואפענטע סאָלדאַטען,
 וועלכע האָבען געקוקט אויף אונז פון אַ הויכער, מיט גראָז בעוואַקסע-

נער טערראסע. איך בין ארויפגעגאנגען צו זיי. „ווער זייט איהר?“
האָב איך געפרעגט.

„מיר זיינען די וועכטער“, האָט איינער געענטפערט. זיי זיינען
אַלע, קענטיג, געווען אין אַ געדריקטער שטימונג. און עס איז גאָר
קיין חידוש ניט: וואָכען נאָכאַנאַנד, טאָג איין, טאָג אויס, האָט מען
מיט זיי איינגעטענה'ט און דיסקוטירט, ביז מען האָט זיי איינגעמאַ-
טערט אויף טויט.

„זייט איהר מיט קערענסקי'ן אָדער מיט די סאָויעטען?“
זיי האָבען אַ ווילע געשוויגען און האָבען זיך אומרוהיג איבער-
געקוקט. „מיר זיינען נייטראַל“, האָט איינער ענדליך געענטפערט.
דורך דער אַרקאָדע פון דעם גרויסען יעקאטערינינסקע פּאַלאַץ
זיינען מיר אַריינגעקומען אין הויף און זיך געפרעגט אויף דער
קאַנצלעאַרע. אַ וואַכמאַן איז געשטאַנען פאַר דער טהיר פון דעם
האַלב קיילעכדיגען ווייסען פליגעל. ער האָט אונז געזאָגט, אַז דער
קאָמענדאַנט איז אינוועניג.

מיר זיינען אַריין אין אַ שעהנעם ווייסען צימער, וואָס איז געווען
צוטיילט אויף צוויי אונגלייכע טיילען דורך אַ דאָפּעלטען קאַמין. אַ גרו-
פע אָפיצירען איז געשטאַנען און אומרוהיג גערעדט. זיי זיינען געווען
בלאָס און צערשטרייט, און מ'האַט געקענט זעהן, אַז זיי זיינען שוין
לאַנג ניט געשלאָפּען. איינער, אַן עלטערער מאַן מיט אַ ווייסער באָרד
און מיט מעדאַלען איבער זיין גאַנצען מונדיר, איז געווען דער פּאַל-
קאָוויק. מיר האָבען איהם געוויזען אונזערע באַלשעוויסטישע דאָ-
קומענטען.

ער איז געווען איבערראַשט. „ווי איז דאָס מעגליך, איהר זאָלט
אַזוי ווייט פאַרגעהן און קיינער זאָל אייך ניט טשעפען?“ האָט
ער העפליך געזאָגט. „אין די גאַסען איז איצט זעהר געפעהרליך.
פּאָליטישע ליידענשאַפטען פּלאַקערען זעהר אַויס אין צאַרסקאָיע
סעלאָ. עס איז געווען אַ שלאַכט היינט אין דער פריה, און ס'וועט
זיין נאָך אַ שלאַכט מאָרגען אין דער פריה.

„וואו זיינען די קאָזאַקען?“

„ניט מעהר ווי אַ מייל פון דאַנען“. ער האָט אַ מאַך געטהאָן
מיט דער האַנד.

„און איהר וועט פערטהייריגען די שטאָרט געגען איהם?“

„אָה, ניין, ניין“, האָט ער געשמייבעלט. „מיר האַלטען די שטאָרט פאר קערענסקי'ן.“ אונז האָט זיך אָבגעריסען אין האַרצען. אין אונזערע באַלשעוויסטישע דאָקומענטען איז דאָך געשטאַנען שוואַרץ אויף ווייס, אז מיר זיינען פּרעברענטע רעוואָלוציאָנערען. דער פּאָל-קאָווינק האָט זיך אויסגעהוסט. „מכּח אייערע דאָקומענטען“, האָט ער געזאָגט, „זאָלט איהר וויסען, אז אויב מען כאַפט אייך מיט זיי, וועט איהר ניט זיכער זיין מיט אייער לעבען. מיין עצה איז, אז אויב איהר ווילט זעהן די שלאַכט, זאָלט איהר איבערנעכטיגען אין דעם אָפיצערסקע האַטעל און קומען צוריק זיעבען א זייגער אין דער פּריה. איך וועל הייסען, אז מען זאָל אייך געבען צימערען, און מאַרגען וועל איך אייך אַרויסגעבען נייע דאָקומענטען.“

„הייסט עס, איהר זייט פאר קערענסקי'ן?“ האָבען מיר גע-

זאָגט.

„אייגענטליך, ווי זאָל איך אייך זאָגען? ניט אין גאַנצען פאַר קערענסקי'ן.“ דער פּאָלקאָווינק האָט זיך פּערהאַלטען אַ רגע. „די מעשה איז אזוי. די סאָלדאַטען אין אונזער גאַרניזאָן זיינען מעהר-סטענס באַלשעוויקעס. היינט, נאָך דער שלאַכט, האָבען זיי זיך אוועקגעלאָזט קיין פּעטראַגראַד און האָבען מיטגענומען מיט זיך די אַרטילעריע. מען קען זאָגען מיט זיכערהייט, אז קיינער פון די סאָלדאַטען איז ניט פאר קערענסקי'ן. אָבער אייניגע פון זיי ווילען איבערהויפט ניט קעמפּען. די אָפיצירען האָבען זיך כמעט אלע פּעראייניגט מיט קערענסקי'ס קרעפּטען אָדער זיי זיינען נאָר אין גאַנצען אוועקגעגאַנגען. מיר זיינען — הם — אין זעהר אַ שווער-דער לאַגע, ווי איהר זעהט אַליין...“

דעם אמת זאָגענדיג, האָבען מיר ניט געגלויבט, אז עס וועט פאַרקומען אַ שלאַכט... דער פּאָלקאָווינק איז געווען אזוי פּריינדליך און האָט געשיקט זיין קוריער ער זאָל אונז בעגלייטען צום וואַגנזאַל. אַליין איז ער געווען פון דרום. זיינע עלטערען זיינען געווען פּראַנץ צוויזשע עמיגראַנטען, וואָס האָבען געלעבט אין בעסאַראַביע. „אה“, האָט ער אַלץ געזאָגט, „ס'אַרט מיר ניט אזוי די געפּאָהר אָדער דאָ“

ארבייט, ס'צרט מיך, וואָס איך בין שוין דריי יאָהר פון דער היים, דריי יאָהר ניט געזעהן מיין מוטער..."

מיר האָבען גענומען אַ צוג, וואָס איז געפאָהרען קיין פעטראָ-גראַד. ווען מיר האָבען אַרויסגעקוקט פון פענסטער אין דער קאלטער פינסטערניש, האָבען מיר דאָ און דאָרט געזעהן גרופען סאָלדאטען אַרום ברענענדיגע פייערס, גרופען בעפאָנצערטע אויטאָמאָבילען אויס-געשטעלט אין די ערטער, וואו עס שוידען זיך די וועגען. די סאָל-דאטען האָבען גערעדט איינער צום אנדערען און געמאַכט מיט די הענד. די שאַפערען האָבען זיך אַרויסגערוקט פון די טהורעמס און עפעס געשריען אין דער נאַכט אַרײַן.

איבער די שוואַרצע פעלדער האָבען אַ גאַנצע נאַכט געוואַנדערט גרופען סאָלדאטען און רויטע גוואַרדייצעס, אָהן פיהרער און אָהן אָרדנונג. זיי האָבען זיך בעגעגענט און אויסגעמישט און ניט גע-וואוסט וואָס צו טהאָן, און די קאָמיסאַרען פון דעם מיליטערישען רע-וואָלוציאָנערען קאָמיטעט האָבען געאייילט פון איין גרופע צו דער אנדער-ער און געפרוּאוּט אָרגאַניזירען אַ ווידערשטאַנד.

ווען מיר האָבען זיך אומגעקעהרט צוריק קיין פעטראָגראַד, האָבען מיר געזעהן ברייטע מאַסען געהענדיג אַרויף און אַראָב איבער נעווסקי. עפעס האָט זיך געטהאָן אין שטאָדט. פון דעם וואַרשאַווער וואָגנאַל האָט מען געקענט הערען דעם ווייטען דונער פון האַרמאַטען. אין די יונקער-שוהלען האָט מען זיך פיבערהאַפט געגרייט. דומא-מיטגליעדער זיינען געגאַנגען פון קאַזאַרמע צו קאַזאַרמע, גע'טענה'ט און געבעטען, דערצעהלט מעשה-טוראַ'ס וועגען באַלשעוויסטישע גוואַלדטהאַטען — ווי אַזוי זיי האָבען אומגעבראַכט די יונקערס אינ'ם ווינטער-פּאַלאַץ, ווי אַזוי זיי האָבען פּערגוואַלדיגט די פּרויען-סאָלדאַטען, ווי אַזוי זיי האָבען דערשאַסען אַ מיידעל פאַר דער דומאַ, ווי אַזוי זיי האָבען דער'הרג'עט קניאַז טומאַנאָוו... אין דומאַ, אין אַלעקסאַנדראָווסקי זאַאָל, האָט דער רעטונגס-קאָמיטעט אָבגעהאַלטען אַ ספּעציעלע זיצונג; קאָמיסאַרען זיינען אָנגעקומען פּערסאָפּעטע און אין איילעניש אַרויס-געלאָפּען... אַלע זשורנאַליסטען, וואָס מען האָט זיי געוויזען דעם וועג פון סמאָלני, האָבען זיך דאָ, אין דומאַ, צוזאַמענגעטראַפּען און זיינען געווען בגילופין. אַז מיר האָבען זיי דערצעהלט, וואָס עס טהוט זיך

אין צארסקאיע, האָבען זיי אונז פשוט ניט געגלויבט. סטייטש, ס'איז דאָך אַ בעקאנטער פּאַקט, אַז צארסקאיע געפינט זיך אין קערענסקי'ס הענד, און אַז די קאָזאַקען זיינען שוין אין פּוּלַקאָוואָ. מען האָט שוין אויסגעקליבען אַ קאָמיטעט צו בעגעגענען קערענסקי'ן אויפ'ן וואָגזאַל, מאָרגען אין דער פּרייה...

איינער פון די זשורנאליסטען האָט מיר בסוד סודות איבערגעגעבן, אַז די קאָנטר-רעוואָלוציע וועט זיך אָנהויבען פונקט האַלבע נאַכט. ער האָט מיר געוווּזען צוויי פּראָקלאַמאַציעס, איינע אונטערגעשריבען פון גאָ'ין און פּאַלקאָוויקאָו'ן. די פּראָקלאַמאַציע האָט אויפגעפאָ-דערט אַלע יונקער-שוהלען, אַלע סאָלדאַטען אין די האַספּיטאַלס און אַלע געאָרגיעווסקע קאוואַלערען, אַז זיי זאָלען זיך מאַכיליזירען צום קריעג און זאָלען וואַרטען אויף בעפעהלען פונ'ם רעטונגס-קאָמיטעט. די אַנדערע פּראָקלאַמאַציע איז געווען פונ'ם רעטונגס-קאָמיטעט גופא און האָט זיך געלייענט אַזוי:

„צו דער בעפעלקערונג פון פעטראָגראַד!

„חברים, אַרבייטער, סאָלדאַטען און בירגער פון רעוואָלוציאָנערען פעטראָגראַד!

„די באַלשעוויקעס, וועלכע רעדען וועגען פּריעדען ביים פּראָנט, רופען צו אַ בירגער-קריעג אין דער היים!

„פאַלגט ניט זייערע פּראָוואַקאַטאָרישע אויפרופען!

„גראַבט ניט קיין טראַנשעען!

„ניעדער מיט די פּעררעטהערישע באַריקאַדען!

„לעגט אַוועק אייער געוועהר!

„סאָלדאַטען, קעהרט זיך אום אין די קאַזאַרמעס!

„הויבט זיך אָן אַ קריעג אין פעטראָגראַד — איז דאָס אַ טויט פאַר דער רעוואָלוציע!

„אינ'ם נאָמען פון פּרייהייט, ערד און פּריעדען, פּעראייניגט זיך ארום דעם קאָמיטעט צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע!“

ווען מיר האָבען פּערלאָזט די דומא, האָבען מיר בעגעגענט אַ ראַטע רויטע גוואַרדייצעס מיט זעהר ערנסטע פּנים'ער און מיט אַן אויס-דרוק פון פּערצווייפלונג. זיי האָבען געשפּאַנט איבער דער פינסטערער פּערלאָזענער גאַס און געפיהרט אַ טויז געפאַנגענע מיטגליעדער פון דער

אָרטִיגער אָבטהיילונג פֿונ'ם קאָזאָסקען־ראַטה. דאָס האָט מען זיי גע־
כאַפט ביי דער האַנד ווען זיי האָבען געפֿלאַנעוועט אַ קאָנטר־עוואָלוציע
צוֹאָנערע אַרבייט אין זייער הויפּט־קוואַרטיר.

אַ סאָלדאַט האָט געטראָגען אַ פּאַק מעלדונגען. אַ קליין אינגעלע
האָט איהם נאָכגעטראָגען אַן עמער פּאַפּ, און ער האָט געקלעפט די
מעלדונגען מיט די גרויסע ברענענדיגע אותיות: „צוליעב דער איצטי־
גער לאַגע איז פּעטראָגראַד און איהרע פּאַרשטעדט ערקלעהרט אין אַ
בעלאַגערונגס־צושטאַנד. אלע פּערזאָנלונגען אין די גאַסען און בכלל
אונטער'ן פּרייען הימעל זיינען ביז אויף ווייטערעס פּערבאָטען.

נ. פּ אַ ד ו ו אַ י ס ק י, פּאַרויזענדער פֿונ'ם
מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט.

ווען מיר זיינען געגאַנגען אַהיים, איז די לופט געווען פול מיט
אַלערליי קלאַנגען, טרובעס פון אויטאָמאָבילען, געשרייען, ווייטע שיי־
סערייען. די שטאָדט האָט זיך אומרוהיג געוויעגט. די שטאָדט איז
ניט געשלאָפּען.

פּאַרטאָג איז זיך אַ גרופּע יונקערס, איבערגעטהאָן ווי סאָלדאַטען
פֿונ'ם סעמיאַנאָווסקי פּאַלק, אָנגעקומען צו דער טעלעפּאָן־סטאַנציע
פונקט אין דער צייט, ווען מען בייט די וואַך. זיי האָבען געוואוסט
די באַלשעוויסטישע פּאַראַלען און האָבען איבערגענומען די וואַך, ניט
דערוועקענדיג דעם מינדעסטען חשד. שפּעטער מיט עטליכע מינוט,
ווען אַנטאַנאָוו איז אָנגעקומען צו רעווידירען די וואַך, האָבען זיי איהם
געכאַפט און פּערשפּאַרט אין אַ קליינעם צימערעל. ווען ס'איז אָנגע־
קומען די נעכסטע וואַך, די באַלשעוויסטישע, האָבען זיי זי בעגעגענט
מיט אַ זאַלץ און געטויט עטליכע סאָלדאַטען.
די קאָנטר־עוואָלוציע האָט זיך אָנגעהויבען...

קאפיטעל אכט.

קאנטר-רעוואלוציע.

זונטאג אין דער פריה, דעם 11טען נאָוועמבער, זיינען די קאָ-
זאָקען אַרײַנגעקומען אין צאַרסקאָיע סעלאָ. קערענסקי איז געפאָהרען
אויף אַ ווייסען פּערד, און אַלע קירכען-גלאָקען האָבען געקלונגען. פון
אַ בערגעל הינטערען שטאָדט האָט מען געקענט זעהן די גאָלדענע
טורעמס, פיעל-פאַרביגע קיילעכדיגע דעכער פון די קירכען, די גע-
וואַלדיגע גראָהע מאַסע פון דער הויפט-שטאָדט, וועלכע ליגט אויס-
געשפּרייט איבער אַ פּלאַצען, וויסען לאַנד; הינטער איהר, אַ ביי-
סעל ווייטער, דעם שטאָלענעם פינישען ים-כווים.

אין צאַרסקאָיע סעלאָ איז ניט פאַרגעקומען קיין שלאַכט. אָבער
קערענסקי האָט געמאַכט אַ גרויסען פּעהלער. זיעבען אַ זייגער אין
דער פריה האָט ער געשיקט מעלדען דעם צווייטען צאַרסקאָיע-סעלסקער
שיסער-פּאַלק, אַז ער זאָל אַוועקלייגען זיין געוועהר. די סאָלדאַטען
האָבען געענטפּערט, אַז זיי וועלען בלייבען נייטראַל, אָבער ענט-
וואַפענען זיך ווילען זיי ניט. קערענסקי האָט זיי געגעבען 10 מינוט
צייט אויסצופיהרען זיין בעפּעהל. דאָס האָט אַרײַנגעבראַכט די סאָל-
דאַטען אין כּעס: אַכט חדשים נאָכאַנאַנד האָבען זיי זיך פּערוואַלטעט
דורך אַ קאָמיטעט, און איצט בעהאַנדעלט מען זיי אַזוי ווי גאָר אין
די גוטע ניקאָלאיעווסקע צייטען... אין עטליכע מינוט ארום האָט
די קאָזאַקישע אַרטילעריע גענומען שיסען אויף די קאָזאַרמען און
געטויט אַכט סאָלדאַטען. פון דער מינוט אָן איז שוין ניט געבליבען
קיין „נייטראַלע“ סאָלדאַטען אין צאַרסקאָיע.

אינדערפריה האָבען איבער גאַנץ פּעטראָגראַד געקנאַקט ביקסען,
און מענשען האָבען מאַרשירט אין אַלע זייטען. דער קאַלטער ווינט
אונטער'ן הויכען טונקעלען הימעל האָט געשמעקט מיט שנעע. עס
האָט קוים אָנגעהויבען צו שאַרען אויף טאָג, ווען אַ גרויסע אָב-
טהיילונג פון יונקערס האָט גענומען דעם מיליטערישען האָטעל
און די טעלעגראַף-סטאַנציע. שפּעטער האָבען די באַלשעוויקעס זיי

וויעדער אָבגענומען נאָך אַ סך בלוט־פּערגיסונג. די טעלעגראַף־סטאַנציע איז געווען בעלאַגערט פון מאַטראָזען, וועלכע זיינען געלעגען הינטער באַריקאָדען פון פעסער, קעסטלען און בלעכען, אין מיטען מאַרסקאַיאַ, אָדער זיי האָבען זיך בעהאַלטען אויפ'ן ווינקעל פון גאָר ראַכאוואַיאַ און איסאַקיעווסקי פּלאַץ און געשאַסען אויף אַלצדינג וואָס האָט זיך געריהרט. פון צייט צו צייט איז אַרויסגעפּאָהרען אָדער אַריינגעפּאָהרען אַן אויטאָמאָביל מיט'ן פּלאַג פון רויטען קרייץ. די אָפיצירען האָבען איהם דורכגעלאָזט אונגעשטערט.

אַלבערט רייס וויליאַמס איז דאמאָלסט געווען אין דער טעלע־פּאָן־סטאַנציע. ער איז אַרויסגעפּאָהרען מיט איינעם פון די אויטאָ־מאָבילען פּונ'ם רויטען קרייץ וועלכער איז כלומר'שט געווען פול מיט פאַרוואַנדעטע. די מאַשין האָט זיך אַ צייט געדרעהט איבער פעט־ראַגראַד און דורך זייטיגע וועגען אָנגעקומען צו דער מיכאַילאָוסקע יונקער־שוהל, די הויפט־קוואַרטיר פון דער קאָנטר־רעוואָלוציע. אין הויף פון דער געביידע האָט ער געזעהן אַ פּראַנצוווישען אָפיציר, וועלכער האָט, קענטיג, געקאָמאַנדעוועט איבער די יונקערס... די דאָזיגע כלומר'שטיגע רויטע־קרייץ אויטאָמאָבילען האָבען געפיהרט אַמוניציע און קריעגס־מאַטעריאַל צו דער טעלעפּאָן־סטאַנציע. צעהנדליגע אַזוינע פּערשמעלטע אַמבולאַנסען האָבען געדיענט אַלס קוריערען און אַמוניציאַנס־צוגען פאַר די יונקערס.

פינף אָדער זעקס בעפאַנצערטע אויטאָמאָבילען פון דער אַמאָלי־גער בריטישער דיװיזיע פון בעפאַנצערטע אויטאָמאָבילען האָבען זיך געפונען אין די הענד פון די יונקערס. ווען לואיזע ברייענט איז גע־גאַנגען איבער דעם איסאַקיעווסקי סאָבאַר, האָט זי געזעהן, ווי איי־נער אַזאָ אויטאָמאָביל איז אָנגעקומען פון דער אַדמיראַלטעיסטוואַ. געפּאָהרען איז ער צו דער טעלעפּאָן־סטאַנציע. פונקט אויפ'ן ראַג פון דער גאַגאַל־גאַס האָט די מאַשין זיך אָבגעשטעלט. דאָס איז געווען פאַר לואיזע ברייענט'ס אויגען. הינטער הויפענס געהילץ זיינען גע־לעגען אייניגע מאַטראָזען און געלויערט. ווען זיי האָבען דערזעהן די מאַשין, האָבען זיי אָנגעהויבען שיסען. דער מאַשין־האַרמאַט אין דעם טהורם פּונ'ם אויטאָמאָביל האָט זיך דאָן אויסגערעהט און אויסגע־שפיגען אַ גאַנצען האַגעל פון קוילען אויף דעם הויפען געהילץ און אויך אויף דעם עולם אין גאַס. די שיסער האָבען ניט איבערגעקליבען.

אין דער אַרקאדע, וואו מיסס ברייענט איז געשטאַנען, זיינען דער-
הרגיעט געוואָרען זיעבען פאַרשוין, צווישען זיי צוויי קליינע אינגלעך.
פלוצלונג זיינען די מאַטראָזען אויפגעשפרונגען מיט אַ גרויס געשריי
און זיך אַ לאָז געטהאָן איבער'ן אָפענעם פּלאַץ, וואו קוילען זיינען
געפּלויגען ווי ביהנען. זיי האָבען אַרומגערינגעלט דאָס בעפאַנצערטע
בעשעפעניש און האָבען אַריינגעשטעקט זייערע באַיאַנעטען דורך די
לעכער, שרייענדיג מיט ווילדע קולות. זיי האָבען איבערגע'חור'ט די
אָפּעראַציע עטליכע מאָל... דער שאַפּער האָט זיך פאַרשטעלט אַז
ער איז פאַרוואונדעט, האָבען זיי איהם ניט געטשעפעט — איז ער
אָוועקגעלאָפּען אין רומא און אָנגעהויבען דערצעהלען מעשיות ווע-
גען די באַלשעוויסטישע רציחות... צווישען די טויטע איז געווען אַ
בריטישער אָפיציר...

שפעטער האָבען די צייטונגען דערצעהלט וועגען אַן אַנדער אָפּי-
ציר אַ פראנצויזישען, וואָס מען האָט איהם געכאַפט אין אַ יונקערשען
בעפאַנצערטען אויטאָמאָביל און אָבגעשיקט אין פעטראָפּאָולאָווסקע
פעסטונג. די קאַנצלאַריע פּונ'ם פראנצויזישען אַמבאַסאַדאָר האָט
תיכף אָבגעלייקענט די געשיכטע, אָבער איינער פון די שטאַדטישע
גלאַסנע האָט מיר דערצעהלט, אַז ער אַליין האָט גע'פּוועל'ט מען
זאָל אַרויסלאָזען דעם אָפיציר...

די אָפיציעלע בעציהונג פון די אַליאירטע אַמבאַסאַדאָרס האָט
געמעגט זיין ווי זי וויל זיך, אָבער אַ פאַקט איז, אַז איינצעלנע פראַנ-
צויזישע און בריטישע אָפיצירען זיינען געווען טהעטיג אין יענע טעג.
זיי האָבען אַפילו געגעבען עצות דעם רעטונגס קאָמיטעט אין זיינע
געשלאַסענע זיצונגען.

אַ גאַנצען טאָג זיינען פאַרגעקומען צוזאַמענשטויסונגען צווישען
יונקערס און רויטע גוואַרדעיצעס אין אַלע טהיילען פון דער שטאָרט.
בעפאַנצערטע אויטאָמאָבילען האָבען מלחמה געהאַלטען איינער געגען
צווייטען, נאָהענט און ווייט האָבען זיך געהערט זאַלפּען, איינצעלנע
שאַסען און דאָס אומרוהיגע קלאַפּען פון מאַשין-האַרמאַטען. די גע-
שעפטען האָבען אַראָבגעלאָזט זייערע אייזערנע לאָדען, אָבער דאָס
לעבען האָט זיך ניט אָפּגעשטעלט. אין די קראַמען האָט מען געקויפט
און פאַרקויפט, אפילו די קינעמאַטאָגראַפּען האָבען געשפּיעלט פאַר
געפאַקטע טעאַטערס, האָטש אין דרויסען זיינען די לאַמפּען געווען

פינסטער. די טראמווייען זיינען געפאָהרען איבער'ן שטאָרט. די טע-
לעפאָנען האָבען געארבייט. ווען איהר האָט אָבגערוּפּען די צענטראַלע
סטאַנציע, האָט איהר געקענט הערען אין טעלעפאָן דאָס קנאַקען פון
ביקסען...

סמאָלני איז געווען אָבגעשניטען פון טעלעפאָן, אָבער די דומא
און דער רעטונגס-קאָמיטעט זענען געשטאַנען אין שטענדיגער פּאַר-
בינדונג מיט אלע יונקער-שוהלען און מיט קערענסקי'ן אין צאַרסקאָיע.
זיעבען אין דער פּריה איז אין וולאַדימירסקי יונקער-שוהל אָנגע-
קומען אַ פּאַטרוֹל פון סאָלדאַטען, מאַטראָזען און רויע גוואַרדע-
צעס. זיי האָבען געגעבען די יונקערס צוואַנציג מינוט אוועקצולע-
גען זייער געוועהר. די יונקערס האָבען זיך אָבגעזאָגט. אַ שעה שפּע-
טער האָבען די יונקערס געוואָלט אַרויסמאַרשירען פון דער שול, אָבער
אַ שטאַרקע שיסעריי פּונ'ם ווינקעל גרעבאַצקאָיע און באַלשאַי פּראָס-
פּעקט האָט זיי צוריק געטריבען. סאָוויעט-סאָלדאַטען האָבען אַרומ-
גערינגעלט די געביידע און אָנגעהויבען שיסען. צוויי בעפּאַנצערטע
אויטאָמאָבילען מיט מאַשין-האַרמאַטען זיינען געפּאָהרען הין-אויך
צוריק און בעשאַטען די געביידע מיט קויהלען. די יונקערס האָבען
טעלעפּאָנירט נאָך הילף. די קאָזאַקען האָבען געענטפּערט, אַז זיי
קענען ניט קומען, ווייל אַ גרויסע אָבטהיילונג מאַטראָזען מיט צוויי
האַרמאַטען בעשיסס זייערע קאָזאַרמעס. די פּאַוולאָוסקי שול איז
געווען אַרומגערינגעלט. דער גרעסטער טהייל פון די מיכאַילאָוסקי
יונקערס האָבען געקעמפט אין די גאַסען.

האַלב אַכט זיינען אָנגעקומען דריי פּעלד-קאַנאָנען. וויעדער
האָט מען פּערלאַנגט פון די יונקערס, זיי זאָלען זיך אונטערגעבען,
יענע האָבען געענטפּערט מיט אַ שיסעריי און האָבען געטויט צוויי
סאָוויעט דעלעגאַטען, וואָס זיינען געגאַנגען מיט אַ ווייסען פּלאַנ.
איצט האָט זיך אָנגעהויבען אַן אמת'ע באַמבאַרדירונג. די באַמבעס
האָבען אויפגעריסען גרויסע לעכער אין די ווענט פון דער שול. די
יונקערס האָבען זיך פּערצווייפעלט געוועהרט. איין רויהע רויע
גוואַרדעיצעס נאָך דער אַנדערער איז געפּאַלען אונטער דעם מערדע-
רישען פייער... קערענסקי האָט טעלעפּאָנירט פון צאַרסקאָיע סעלאַ,
אַז מען זאָל ניט פיהרען קיין שום אונטערהאַנדלונגען מיט דעם מילי-
טערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט.

ווילד פון כעס צוליעב זייערע מפלות און צוליעב די הויפענס
 געטויטע חברים, האָט די סאָויעטראַרמיי אָנגעחויבען אַן אמת'ן
 שטורם פון שטאַהל און פייער. אַפילו די אייגענע אָפיצירען האָבען
 זיי ניט געקענט אָבהאַלטען פון דער שרעקליכער באַמבארדירונג.
 איינער קירילאָוו, אַ קאָמיסאַר פון סמאָלני, האָט געפרואווט הייסען
 אַוויפהערען שיסען. האָט מען איהם געסטראַשעט, אַז מען וועט איהם
 לינטשען. דאָס בלוט האָט אויפגעקאַכט אין דער רויטער אַרמיי...
 האַלב דריי האָבען די יונקערס אַרויסגעהאַנגען אַ ווייסע פּאַהן.
 זיי וועלען זיך אונטערגעבען, האָבען זיי געזאָגט, אויב מען וועט
 צוזאַגען, אַז מען וועט זיי ניט טשעפען. מען האָט זיי דאָס פאַר-
 שפּראַכען. אין גרויס איילעניש און מיט ווילדע געשרייען האָבען
 הונדערטער סאָלדאַטען און רויטע גוואַרדעיצעס זיך אַ לאָז געטהאָן
 דורך די פענסטער, די טהירען און די לעכער אין די ווענד. איידער
 אימיצער האָט געקענט בעוואַרענען, האָט מען פינף יונקערס געשלאָ-
 גען און דערשטאַכען צום טויט. די איבעריגע, אַן ערך צוויי הונדערט,
 האָט מען אַריבערגעפיהרט אין פעטראָפּאָולאָווסקע פעסטונג. מען
 האָט זיי צוטהיילט אויף קליינע גרופען, כדי די שטאַרט זאָל דאָס ניט
 בעמערקען. אויפ'ן וועג איז אַן המון בעפאַלען איינע פון די גרופען
 און האָט געטויט אַכט יונקערס... אין דער שלאַכט זיינען געפאַלען
 אַריבער הונדערט סאָלדאַטען און רויטע גוואַרדעיצעס...
 שפעטער מיט צוויי שעה האָט מען טעלעפּאָנירט אין דומא, אַז די
 זיעגער געהן אויף דעם אינזשענערי זאַמאַק — די אינזשענערען-
 שול. עטליכע דומאַמיטגליעדער האָבען זיך באַלד אַ לאָז געטהאָן
 פאַנאַנדערטהיילען צווישען זיי די לעצטע פּראָקלאַמאַציעס פון דעם
 רעטונגס-קאָמיטעט. ניט אַלע האָבען זיך אומגעקעהרט צוריק... אַלע
 איבעריגע שולען האָבען זיך אונטערגעגעבען אָהן ווידערשטאַנד. די
 יונקערס האָט מען אַוועקגעשיקט אין פעטראָפּאָולאָווסקע פעסטונג
 און אין קראַנשטאַדט. קיין בייז האָט מען זיי ניט געטהאָן.
 די טעלעפּאָן-סטאַנציע האָט זיך געהאַלטען ביז נאָך מיטאַג, ווען
 אַ באַלשעוויסטישער בעפאַנצערטער אויטאָמאָביל איז אָנגעקומען און
 די מאַטראָזען האָבען געשטורמט די געביידע. די דערשראָקענע טע-
 לעפּאָניסטקעס זיינען אַרומגעלאָפּען היין-און-צוריק און געמאַכט וויל-
 דע קולות. די יונקערס האָבען אַרונטערגעריסען פון זייערע מונדירען

אלע צייכענס און אלע בענדלאך, וואָס האָבען אָנגעוויזען זייער טשין. איינער האָט צוגעזאָגט וויליאַמס'ן וואָס ער וויל, אַבי ער זאָל איהם געבען זיין מאַנטעל... „זיי וועלען אונז הרג'ענען, זיי וועלען אונז הרג'ענען!“ האָבען זיי געשריען. פיעלע פון זיי האָבען געהאַט גע- געבען זייער וואָרט אין ווינטער-פּאַלאַץ, אַז זיי וועלען מעהר ניט אויפהויבען זייער געוועהר געגען פּאַלק... וויליאַמס האָט זיך אָנגעבאָ- טען צו זיין דער פארמיטלער, אויב די יונקערס וועלען אַרויסלאָזען אַנטאָנאָוו'ן. די יונקערס זיינען באַלד איינגעגאַנגען אויפ'ן פּאַרשלאַג. אַנטאָנאָוו און וויליאַמס האָבען געהאַלטען רעדעס צו די זיעגרייכע מאַטראָזען, וועלכע זיינען געווען זעהר אויפגעבראַכט צוליב די פיעלע טויטע. וויעדער אַמאָל זיינען די יונקערס אַרויס פריי. כמעט אלע האָבען זיך גערעטעט, אַ חוץ אייניגע וואָס זיינען געווען אַזוי דערשראָקען, אַז זיי האָבען געפרואווט אַנטלויפען איבער'ן דאַך און זיך בעהאַלטען אויפ'ן בוידעם. דאָרט האָט מען זיי געפונען און אַראַב- געוואָרפען אין גאַס.

מידע, פאַרבלוטיגטע, פּרעהליכע, האָבען זיך די מאַטראָזען און אַרבייטער אַ לאָז געטהאָן אין די אינעוועניגסטע צימערען פון דער געביידע. ווען זיי האָבען דערזעהן אַזוי פיעל שעהנע מיידלאַך, האָבען זיי זיך אָבגעשטעלט פּערשעהמטע און האָבען זיך געטופעט מיט זיי- ערע גרויסע שטיוועל. קיין איינציגע פון די טעלעפּאָניסטקעס האָט מען ניט געטשעפעט, קיין איינציגע האָט מען ניט באַליידיגט. יענע האָבען זיך אין שרעק געהאַט צונויפגעדריקט אין די ווינקלען, אָבער ווען זיי האָבען דערפיהלט זייער זיכערהייט, האָבען זיי זיך ניט גע- קענט בעהערשען. „פע!“ האָבען זיי געשריען. „אזוינע שמוציגע אונוויסענדע יונגען! נאַראַנים!“... די מאַטראָזען און רויטע גוואַר- דעיצעס זיינען געווען אין פאַרלענענהייט. „גראַביאַנעס! חזרים!“ האָבען די מיידלאַך געקוויטשעט אין איין קול און האָבען דערווייל אָנ- געטאָן זייערע מאַנטלען און היט... דערלאַנגען קוילען די קעמפּפּענדע יונקערס און פאַרבינדען די וואונדען פון זייערע יונגע גאַלאַנטע פאַרטהיידיער — דאָס איז ביי זיי געווען ראַמאַנטיש. אָבער די אַרבייטער, די פויערים — דאָס איז דאָך דער טשאַרני נאַראַד, דאָס שוואַרצע פּאַלק. פון די יונקערס האָבען פיעלע בעלאַנגט צו אַדעליגע פאַמיליעס, זיי האָבען געקעמפּט פאַר'ן צאַר...

דער קאָמיסאַר פּוֹנ'ס מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט, דער קורצינקער ווישניאק, האָט געפרואווט איינריידען די מיידלעך אַז זיי זאָלען בלייבען. ער איז געווען זעהר העפליך און צוקערזיס. „מען האָט אייך שלעכט בעהאַנדעלט“, האָט ער געזאָגט, „דער טעלעפאָן געפינט זיך אין די הענד פון דער שטאַדט-דומא. איהר ארבייט 10 שעה אַ טאָג און מעהר, און צאָהלען צאָהלט מען אייך 60 רובעל אַ חודש. איצט וועט זיין אַנדערש. די רעגירונג וועט אַוועקשטעלען דעם טעלעפאָן אונטער דעם קאָנטראָל פּוֹנ'ס פּאַסט-און-טעלעגראפּען-מיניסטעריום. אייערע שכירות וועלען תּיכּף געהעכערט ווערען אויף 150 רובעל, און אייערע אַרבייטס-שטונדען וועלען פאַרקלענערט ווע-רען. אַלס מיטגליעדער פּוֹנ'ס אַרבייטער-קלאַס וועט איהר זיין גליק-ליך“.

„מיטגליעדער פּוֹנ'ס אַרבייטער-קלאַס? אַזוי גאָר! מיינט ער טאַקע באמת, אַז זיי קערען זיך עפעס אָן מיט אָט די — — שמוציגע ברואים? בלייבען? אפילו ניט פאַר טויזענד רובעל!“ שטאַלץ און עמפּערט האָבען די מיידלעך פאַרלאָזט דעם פּלאַץ...

די אָנגעשטעלטע פון דער געביידע, די געוועהנליכע אַרבייטער — יענע זיינען געבליבען. מען מוז אָבער זיצען ביי די אפּאַראַטען, מען קען זיך ניט בעגעהן אָהן דעם טעלעפּאָן. אויפ'ן פּלאַץ איז געווען ניט מעהר ווי אַ האַלב טויז געניטע טעלעפּאָניסטקעס. מען האָט איינגעלאָרען פּריוויליגע. עס האָבען זיך אָבגערופען אַן ערך הונדערט מאַטראָזען, סאָלאַדאָטען, אַרבייטער. די זעקס מיידלעך זיי-נען געלאָפען פון איינעם צום אַנדערען, געלערנט, געהאַלפען, זיך גע-ביזערט... דער טעלעפּאָן איז געווען האַלב צוקריפעלט, ער האָט געאַרבייט לאַנגזאַם, אָבער ער האָט געאַרבייט! די דראָטען האָבען ביסלעכווייז אָנגעהויבען ברומען. די ערשטע זאַך, וואָס מען האָט געטהאָן, איז פּעראייניגען סמאָלני מיט די קאַזאַרמעס און פּאַב-ריקען; די צווייטע אָבשניידען די דומא און די יונקער-שוהלע... שפעט נאָכמיטאָג האָט זיך די דאָזיגע נייעס פאַרשפּרייט איבער'ן שטאַדט, און הונדערטער בורזשואַזע געגנער האָבען אָבגערופען דעם סמאָלני און געשריען: „נאַראָנים! טייוואָלים! ווי לאַנג, מיינט איהר, וועט איהר זיך האַלטען? וואַרט, די קאַזאַקען וועלען באַלד קומען!“

עס איז שוין געווען בין השמשות. אַ קאַלטער ווינט האָט געבלאָץ-

זען. נעווסקי איז כמעט געווען לעדיג. נאָר פאַר'ן קאזאַנסקי סאָכאָר
איז געשטאַנען אַ געדיכטער עולם און נאָכאַנאַנד זיך געאַמפּערט:
עטליכע אַרבייטער, עטליכע סאָלדאַטען אויף איין זייט; אויף דער
אַנדערער זייט קרעמער, האַנדעלס־אַנגעשטעלטע און אַנדערע פון
דעם סאָרט.

„אַבער לענין וועט דאָך ניט קענען צווינגען דייטשלאַנד צו
שליסען פריעדען!“ האָט איינער געשריען.

אַ יונגער היציגער סאָלדאַט האָט געענטפּערט: „און וועמעס
שולד איז דאָס? אייער פּערפּלֹוכטער קערענסקי, דער מיאוסער בור־
זשוי! צום טייפּעל מיט אייער קערענסקי'ן! מיר ווילען ניט
קערענסקי'ן! מיר ווילען לענין'ען!...“

לעבען דער דומא האָט אַן אָפיציר מיט אַ ווייסען באַנד אויפ'ן
אַרבעל אַראָבגעריסען פון דער וואַנד אַן אָנגעקלעפּטען פּלאַקאַט. דער
אָפיציר האָט געשאַלטען אויף וואָס די וועלט שטעהט. אויפ'ן פּלאַַ-
קאַט איז געשטאַנען:

„צו דער פּעטראָגראַדער בעפעלקערונג:

אין איצטיגען געפּעהרליכען קריזיס, ווען די שטאַדט־דומא דאַרף
טהאָן אַלעס מעגליכע צו בערוהיגען די באַפעלקערונג, צו באַוואַרענען
זי מיט ברויט און אַנדערע לעבענס־נויטווענדיגקייטען, האָבען די
רעכטע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנערען און קאַדעטען פּערוואַנדעלט
די דומא אין אַ קאָנטר־רעוואָלוציאַנערע פּערוואַלונג. די דאָזיגע פּאַר־
טייען האָבען פּערגעסען זייער פּפּליכט פאַר דעם פּאָלק און זיי פּרואַ־
ווען אויפהויבען איין טהייל פון דער באַפעלקערונג געגען צווייטען,
כדי מעגליך צו מאַכען אַ זיעג פון קאָרנילאָו'ן און קערענסקי'ן. די
רעכטע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנערען און קאַדעטען האָבען געמאַכט
פון דער דומא אַ געצייג פון פּאָליטישען אָנפאַל אויף די סאָויעטען
פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויעריס־דעפּוטאַטען, אויף דער רע־
וואָלוציאַנערער רעגירונג פון פריעדען, ברויט און פרייהייט.

בירגער פון פּעטראָגראַד! מיר באַלשעוויסטישע שטאַדט־פּער־
טרעטער, וואָס איהר אליין האָט אונז אויסדערוועהלט, לאָזען אייך
וויסען, אז די רעכטע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנערען און די קאַדע־
טען טהוען קאָנטר־רעוואָלוציאַנערע אַרבייט, אז זיי האָבען פּאַרגע־
סען זייער פּפּליכט און פיהרען די באַפעלקערונג צו הונגער און ביר־

גער־קריעג. מיר, וואָס האָבען בעקומען 183.000 פון אייערע שטימען, האַלטען עס פאר אונזער פפליכט צו דערצעהלען אונזערע וועהלער וואָס עס טהוט זיך אין דומא. מיט פּעראכטונג נעהמען מיר פון זיך אַראָב יעדע פּעראַנטוואָרטליכקייט פאר די שרעקליכע אָבער אונ־פּערמיידליכע רעזולטאַטען..."

פון דערווייטענס האָט זיך דאָ און דאָרט נאָך געהערט אַ שאַם, אָבער די שטאָרט אין אלגעמיין איז געלעגען רוהיג, קאַלט, ווי פּאַרמאַטערט פון די שרעקליכע קאָנוואַלסיעס, וואָס האָבען זי ערשט ניט לאַנג ערשיטערט.

אין ניקאָלאַיעווסקי זאַאל האָט די דומא געהאַלטען אין פּאַר־ענדיגען איהר זיצונג. אפילו די פּערי־עקשן־טע דומא איז, קענטיג, געווען ערשטוינט. די קאָמיסאַרען האָבען נאָכאַנאַנד געמעלדעט: פּעראַנטוואָרען די טעלעפּאָן־סטאַנציע, געקעמפּט אין די גאַסען, פּעראַנטוואָרען די וואַלדימירסקי שוהל... „די דומא“, האָט טרופּפ געזאָגט, „איז אויפֿן זייט פון דעמאָקראַטיע אין איהר קאַמפּף געגען ווילקירליכע געוואַלט. אָבער ווער עס זאָל ניט זיעגען, די דומא וועט דאָך זיין געגען לינטשעריי און פּייניגונג...“

קאָנאָווסקי, אַ קאַדעט, אַ הויכער אַלטער מאַן מיט אַ בייזען פנים, האָט געזאָגט: „ווען די אַרמעע פון דער געזעצליכער רעגירונג וועט אַנקומען קיין פּעטראָראַד, וועט זי פשוט דערשיסען די אַלע אינסורגענטען, וועט מען פאַרשפּאַרען לינטשערייען!“ פּראָטעסטען האָבען זיך דערהערט איבער'ן גאַנצען זאַאל, אפילו פון קאָנאָווסקי'ס פּאַרטיי.

מען האָט זיך געפיהלט אונזיכער. די שטימונג איז געווען אַ געדריקטע. די קאָנטר־רעוואָלוציע האָט געלימען איין מפּלה נאָך דער צווייטער. דער צענטראַל־קאָמיטעט פון די סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַר־נערען האָט אַנגענומען אַ רעוואָלוציע פון אונצוטרויען צו די בעאַמטע פון דער פּאַרטיי. דער לינקער פליגעל האָט געוואונען די אויבער־האַנד. אַווקסענטיעוו האָט רעזיגנירט. אַ קוריער האָט געמעלדעט, אַז דער קאָמיטעט, וואָס מען האָט בעשטימט צו בעגריסען קערענסקי'ן אויפֿן וואַגזאַל, איז אַרעסטירט געוואָרען. אין די גאַסען האָט דאָס ווייטע ברומען פון קאַנאָנען זיך געהערט פון דרום און דרום־מערב, און קערענסקי איז נאָך אַלץ ניט געקומען.

דעם טאָג זיינען ארויסגעגאנגען נאָר דריי צייטונגען: „פראַוור-
דאָ“, „דיעלאַ נאַראַדאָ“ און „נאָוואַ זשיזן“. זיי אלע האָבען אַ סך
געשריבען וועגען אַ „קאָאָליציאָנס־רעגירונג“. די צייטונג פון די
סאָציאליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָט פערלאַנגט אַ קאָבינעט אָהן קאָ-
דעטען און אָהן באַלשעוויקעס; גאָרקי איז געווען אָפטימיסטיש:
סמאָלני איז גרייט צו געבען הנחות. עס בילדעט זיך אַ ריינע
סאָציאליסטישע רעגירונג פון אלע ריכטונגען, אָהן דער בורזשואַזיע.
די „פראַוורדאָ“ האָט זיך אויסגעלאַכט פון די אלע זאַכען:

„וואָס פאַר אַ פנים האָט אַ קאָאָליציע מיט אַזוינע פאַ-
ליטישע פאַרטייען, וואָס זייערע וויכטיגסטע טהוער זיינען
קליינע זשורנאַליסטען מיט אַ צווייפּעל־האַפּטער רעפּוטאַציע?
אונזער קאָאָליציע איז די קאָאָליציע פון דעם פראָלעטאַריאַט
און דער רעוואָלוציאָנערער אַרמעע מיט די אָרימע פּויערים...“
דער אַל־רוסישער פערבאַנד פון אייזענבאַהן־אַרבייטער האָט
באַקלעפט די ווענד מיט באַריהמערישע פראָקלאַמאַציעס, וואו ער
האָט געסטראַשעט מיט אַ סטרייק, אויב ביידע וועלען ניט איינגעהן
אויף אַ פּשרה:

„די אמת'ע זיעגער אין די אלע טומעלדיגע געפעכטען, די אמת'ע
רעטער פונ'ם לאַנד וועלען זיין ניט די באַלשעוויקעס, ניט דער
רעטונגס־קאָמיטעט און ניט קערענסקי'ס אַרמעען, נור מיר, דער איי-
זענבאַהן פערבאַנד... די רויטע גוואַרדעיצעס קענען ניט פערוואַלטען
איבער אַזאַ שווערען עסק ווי די אייזענבאַהנען — האָט די פראַק-
לאַמאַציע ערקלעהרט — וואָס איז שייך די פראָוויזאָרישע רעגירונג,
האָט זי בעוויזען, אַז זי קען ניט איינהאַלטען די מאַכט. מיר זאָגען
זיך אָב צו העלפען אַ וועלכער ניט איז פאַרטיי, אויב זי קומט ניט
אין נאָמען פון אַ רעגירונג, וואָס האָט דאָס צוטרויען פון דער גאַנ-
צער דעמאָקראַטיע...“

אין סמאָלני איז אָנגעגאַנגען אַ קראַפטפּאָלע לעבעדיגע אַרבייט.
עס האָט אויסגעזעהן, אַז עס איז גאָר ניטאָ קיין סוף צו דער אַקטיווער
ענערגיע פון די מאַסען.

אין דער קאַנצלאַריע פון די פראָפּעסיאָנעלע פּעראַיינען האָט
מיך לאָזאָווסקי בעקאַנט מיט אַ דעלעגאַט פון די אייזענבאַהן־אַרביי-
טער פון דער ניקאָלאַיעווסקי ליניע, וועלכער האָט מיר דערצעהלט,

אז זיינע חברים האָבען אָבגעהאַלטען ריזיגע פּערזאָמלונגען, וואו זיי האָבען קריטיקירט די האַלטונג פון זייערע פיהרערס.

„די גאַנצע מאַכט — די סאָויעטען!“ האָט ער אויסגערופען און אַראָבגעלאָזט אַ שווערען פּוּיסט אויפ'ן טיש. „די אָבאָראָנצעס אין צענטראַל קאָמיטעט שפּיעלען קערענסקיים שפּיעל. זיי האָבען געוואָלט שיקען אַ דעלעגאַציע אין זיין הויפּטקוואַרטיר, אָבער מיר האָבען זיי אַרעסטירט... אונזער אבטהיילונג האָט פּערלאַנגט אַן אַלל־רוסישען צוזאַמענפּאָהר, אָבער זיי ווילען איהם ניט רופען...“

און דאָ, אַפּנים, איז פּאָרגעקומען דאָס זעלביגע, ווי אין די סאָויעטען און אין די אַרמע־קאָמיטעטען. די פּאַרשיעדענע דעמאָקראַטישע אָרגאַניזאַציעס איבער גאַנץ רוסלאַנד האָבען שנעל געביטען זייער פּראָגראַם. אומעטום איז די ענדערונג געקומען פון אַוּט־ע־וּ. די קאָאָפּעראַטיווען זיינען געווען צוריסען דורך אינעוועניגסטען קאַמפּף; די פּערזאָמלונג פון דעם פּויערישען עקזעקוטיו־קאָמיטעט איז איבערגעריסען געוואָרען צוליב שאַרפע מחלוקת; אפילו צווישען די קאָזאַקען איז ניט אַלעס געווען רוהיג...

אויפ'ן אויבערשטען שטאַק האָט דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט פּאַרטנעזעצט זיין פּייערדיגע אַרבייט, דערלאַנגט איין קלאַפּ נאָך אַ צווייטען און ניט גערוהט אויף אַ רגע. אַהער פּלע־גען קומען מענשען געזונד און פּריש, פּלעגען זיך אַריינואַרפּען אין דער שרעקליכער מאַשין און אַרבייטען בייטאָג און ביינאַכט און ביי־טאָג און ביינאַכט; אַרויסגעהן פּלעגען זיי פון דער מאַשין צובראַכע־נע, שוואַכע, בלינד פון מיעדקייט, הייזעריג און שמוציג, און ווי טויטע פּלעגען זיי אומפּאַלען אויף דער פּאָדלאָגע צו כאַפּען אַ דרימעל. דעם רעטונגס־קאָמיטעט האָט מען ערקלעהרט אויסער געזעץ. גרויסע בערג פּראָקלאַמאַציעס האָבען בעדעקט די פּאָדלאָגע:

„...די פּאַרשווערער, וועלכע האָבען ניט קיין שום אָנהאַלט אין דעם גאַרניזאָן און אין דעם אַרבייט־ער־קלאַס, האָבען געלעגט זייער גאַנצע האַפּנונג אויף אַן אונערוואַרטעטען אָנפּאַל. זייער פּלאַן איז אָבער ענטדעקט געוואָרען דורך פּאָדפּאַרוטשיק בלאַגאַנראַוואָוו צו־ליעב דער רעוואָלוציאָנערער וואַכזאַמקייט פון אַ רויטען גוואַרדעיען, וואָס זיין נאָמען וועט פּאַרעפּענטליכט ווערען שפּעטער. דעם צענטער פון דער פּאַרשווערונג האָט פּאַרנומען דער רעטונגס־קאָמיטעט. פּאַל־

קאָוויניק פּאָלקאָוויניקאָוו האָט געזאָלט קאָמאָנדעווען איבער זייערע בעוואָפּענטע קרעפטען; אונטער'ן בעפעהל איז געווען אונטערגע- שריעבען גאץ, אַ געוועזענער מיטגליעד פון דער פּראָוויזאָרישער רע- גירונג, וואָס מען האָט איהם אַרויסגעלאָזט פריי אויף זיין עהרען- וואָרט...

„דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט מעלדעט וועגען דעם דער בעפעלקערונג פון פעטראָגראַד און בעפעהלט, אַז אַלע די, וואָס האָבען אַ שייכות צו דער פאַרשווערונג, זאָלען אַרעסטירט ווערען און געשטעלט ווערען פאַר אַ רעוואָלוציאָנערען טריבונאַל...“

פון מאַסקווע איז אָנגעקומען אַ ידיעה, אַז יונקערס און קאָ- זאַקען האָבען דאָרט אַרומגערינגעלט דעם קרעמל און האָבען געהייסען די סאָויעט-סאָלדאַטען אָבצוגעבען זייער געוועהר. יענע האָבען גע- פּאָלגט. ווען זיי זיינען אָבער אַרויסגעגאַנגען פּונם קרעמל, איז מען זיי בעפּאַלען און מען האָט זיי דערשאַסען. קליינע באַלשעוויסטישע קרעפטען זיינען פאַרטריבען געוואָרען פון דעם טעלעפּאָן און דעם טע- לעגראַף. די יונקערס האָבען געהאַלטען דעם צענטער פון דער שטאָרט, אָבער אַרום און אַרום האָט די סאָויעט-אַרמיי זיך אָרגאַניזירט. דער גאַסען-שטרייט האָט זיך פאַרגרעסערט; מ'האַט געפרואוּט מאַכען אַ פּשרה, אָבער דאָס איז ניט געלונגען. אויף דער זייט פון די סאָ- וויעטען זיינען געווען צעהן טויזענד סאָלדאַטען פּונם גאַרניזאָן און אַ געוויסע צאָהל רויטע גוואַרדעיצעס. אויף דער זייט פון דער רע- גירונג זיינען געווען זעקס טויזענד יונקערס, דריטהאַלבען טויזענד קאָזאַקען און צוויי טויזענד ווייסע גוואַרדעיצעס.

דער פעטראָגראַדער סאָויעט האָט געהאַט אַ זיצונג ווען מיר זיינען געווען אין סמאָלני. אין צווייטען צימער האָט דער צענט- ראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט בעטראַכט די פאַרשיידענע געזעצען און פּעראָרדנונגען, וואָס האָבען זיך ווי אַ שטראָם געגאַסען פון דעם ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען אינ'ם אויבערשטען שטאַק: די אָרדנונג, ווי אזוי געזעצען ווערען ראַטיפיצירט און פּערעפּענטליכט; דאָס געזעץ וועגען אַן אַכט-שטונדיגען אַרבייטס-טאָג; לונאַטשאַרסקייס „פּונדא- מענט פאַר אַ סיסטעם פון פּאָלקס-ערציהונג“. אויף די ביידע זיצונגען איז געווען סך-הכל עטליכע הונדערט מענשען, מעהרסטענס בעוואָ- פענט. אזוי איז סמאָלני געווען לעדיג, נור די וועכטער האָבען זיך

געפארעט ארום די פענסטער פונ'ם גרויסען זאאל : דאָרט האָבען זיי אויפגעשטעלט מאַשין־ביקסען, וואָס זאָלען קענען פארטהיידניגען ביידע זייטען פון דער געביידע.

אין צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט אַ דעלעגאַט פונ'ם אייזענבאַהן־פּעראַיין געהאַלטען אַ רעדע :

„מיר זאָגען זיך אָב צו פיהרען די סאָלדאַטען פון ביידע צדדים... מיר האָבען געשיקט אַ קאָמיטעט זאָגען קערענסקי'ן, אַז אויב ער וועט ניט אָבשטעלען זיין בעוועגונג געגען פעטראָגראַד, וועלען מיר צו־שטערען זיינע פּערבינדונגס־ליניען...“

דער רעדנער האָט ווידער אַמאָל געפאָדערט אַ קאָנפּערענץ פון אַלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, וואָס זאָל בילדען אַ נייע רעגירונג... איהם האָט געענטפּערט קאַמענעוו. זיין טאָן איז געווען זעהר איינגעהאַלטען. וואָס־זשע, האָט ער געזאָגט, די באַלשעוויקעס וועלען מיט פּאַרגעניגען אַנטהייל נעהמען אין אַזאַ קאָנפּערענץ. די פּראַגע איז ניט וועגען דעם, ווי אַזוי צונויפּצושטעלען די רעגירונג ; די פּראַגע איז, צי די רעגירונג וועט אָננעהמען דאָס פּראָגראַם פון דעם סאָוויע־טען־קאָנגרעס... דער צענטראַלער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט באַטראַכט די דעקלאַראַציע פון די לינקע סאָציאַליסטישע־רעוואָלוציאָנערען און סאָ־ציאַל־דעמאָקראַטען־מענשעוויקעס. דער צענטראַלער עקזעקוטיוו־קאָ־מיטעט האָט אָנגענומען דעם פּאַרשלאַג, אַז אַלע פּאַרטייען זאָלען האָבען אין דער קאָנפּערענץ פּראָפּאַרציאָנעלע פּאַרטערטונג, אפילו צוזאַמען מיט דעלעגאַטען פון די אַרמעע־קאָמיטעטען און פון די פּויעריס־סאָ־וועטען...

אין גרויסען זאאל האָט טראַצקי נאָכאַמאָל דערמאָנט די געשע־העניסען פונ'ם טאָג :

„מיר האָבען געגעבען די וולאַדימירסקי יונקערס אַ געלעגענהייט זיך אונטערצוגעבען“, האָט ער געזאָגט. „מיר האָבען געוואָלט אויס־מידען בלוט־פּאַרגיסונג. איצט האָט בלוט זיך שוין געגאַסען, און ס'בלייבט אונז נור איין וועג — קאַמפּף ביזן סוף. עס וואָלט געווען לעכערליך צו גלויבען, אַז מיר קענען געווינען אויף אַן אַנדער אופן... דער מאַמענט איז אַן ענטשיידענדער. יעדער איינער מוז העלפען דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. יעדער איינער דאַרף מעל־דען, וואו עס געפינען זיך זאַפּאַסען פון שפּיצניגען דראַט, בענזין,

ביקסען. מיר האָבען געוואונען די מאַכט, איצט מוזען מיר זי האַלטען!"

דער מענשעוויק יאפּפּע האָט געפרוואווט לייענען די דעקלאַראַציע פון זיין פּאַרטיי, אָבער טראָצקי האָט ניט געוואָלט דערלאָזען קיין „דעבאַטען וועגען פּרינציפּען“.

„אונזערע דעבאַטען פיהרען זיך איצט אין גאַס“, האָט ער אויס־געשריען. „מיר האָבען געמאַכט דעם ענטשיידענדען שריט. מיר אַלע, און איך בתוכם, נעהמען אויף זיך די פּעראַנטוואָרטליכקייט פאַר די איצטיגע געשעהענישען...“

סאָלדאַטען פּונ'ם פּראָנט און פון גאַטשינאַ האָבען דערצעהלט נייעס. איינער איז געווען פּונ'ם „טויט־באַטאַליאָן“ פון דעם 481סטען אַרטילעריע־באַטאַליאָן: „ווען זיי וועלען דערהערען אין די טראַנשעען, וועלען זיי זאָגען: דאָס איז אונזער רעגירונג!“ אַ יונקער פון פּע־טערהאַף האָט דערצעהלט, אַז ער און נאָך צוויי האָבען זיך אָבגעזאָגט קעמפּפּען געגען די סאָויעטען. ווען זיינע חברים האָבען זיך אומגע־קעהרט פון פּערטהיידגען דעם ווינטער־פּאַלאַז, האָבען זיי איהם גע־מאַכט פאַר אַ קאָמיסאַר און איהם געשיקט קיין סמאָלני זאָגען, אַז זיי זיינען גרייט דיענען דער אַמ'ט'ער רעוואָלוציע...“

און וויעדער טראָצקי, — אונערמיעדליך, פול מיט פייער. ער גיט באַפּעהלען, ער ענטפּערט פּראָגען.

„כרי צו בעזיעגען די אַרבייטער סאָלדאַטען און פּויערים, איז די קליין־בורזשואַזיע גרייט זיך צו פּעראַייניגען אפילו מיט'ן טייוועל“, האָט ער איינמאָל געזאָגט. „מ'האָט בעמערקט, אַז די לעצטע צוויי טעג האָבען זיך בעווייזען אַ סך שכורים. טראָצקי וואָרנט: טרינקט ניט, חברים. קיינער טאָר זיך ניט בעווייזען אין די גאַסען נאָך אַכט אַ זייגער אין אבענד, אַ חוץ די וועכטער. אַלע פאַרדעכטיגע פּלעצער, וואו מען רעכענט אַז עס איז דאָ בראַנפען, מוזען אונטערזוכט ווערען, דער בראַנפען מוז ווערען פאַרניכטעט. קיין דערבאַרמונג מיט די פאַר־קויפּער פון משקה...“

דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט געשיקט רופּען די דעלעגאַציע פון דעם וויבאַרגער ראַיאָן, נאָכדעם די דעלע־גאַציע פון פּוטילאָוו. יענע זיינען שנעל אַריינגעקומען. „פאַר יעדען

ПРИКАЗЪ № 2.

**Отъ Комитета гв. Финляндскаго рез. полка всѣмъ домовымъ Комитетамъ
и гражданамъ Вискийскаго Острова.**

Буржуазія избрала недостойный способъ борьбы съ пролетариатомъ, она въ разныхъ частяхъ города устроила огромные винные склады и наталкиваетъ на нихъ солдатъ, стараясь виномъ внести расколъ въ ряды Революціонной арміи.

Приказывается всѣмъ домовымъ Комитетамъ въ 3-й час. срокъ по расклейкѣ этого приказа сообщить лично и секретно объ имѣющихся у нихъ ЗАПАСАХЪ ВИНА Предсѣдат. Полк. Ком. гв. Финляндск. полка.

Лица, не исполнившія этого приказа, будутъ арестованы и преданы самому БЕЗПОЩАДНОМУ СУДУ, а ИМУЩЕСТВО ИХЪ будетъ КОНФИСКОВАНО, обнаруженные же запасы вина будутъ **ВЗРЫВАТЬСЯ ДИНАМИТОМЪ** черезъ 2 часа послѣ предупрежденія, ибо менѣе рѣшительныя мѣры, какъ намъ показали опытъ, не приводятъ къ желанной цѣли.

Объявляемъ, что особыхъ предупрежденій
передъ началомъ взрыва не будетъ.

Комитетъ гв. Финляндскаго полка.

Revolutionary law and order. A proclamation of the Finland Regiment, in December, 1917, announcing desperate remedies for "wine pogroms." For translation see Appendix 5.

דער'הרג'עטען רעוואָלוציאָנער", האָט טראַצקי געזאָגט, "וועלען מיר טויטען פינף קאָנטר-רעוואָלוציאָנערען".

וויעדער זיינען מיר אין שטאָרט. די דומא איז העל בעלויכטען. מאַסען מענשען נעהען אַרײַן. אין אונטערשטען זאָל הערט זיך אַ געוויין און נעשרייען: מענשען שטעהען פאַר די ביולעמענען מיט די נעמען פון די יונקערס, וואָס זיינען דער'הרג'עט געוואָרען, אָדער וואָס מען האָט זיי געהאַלטען פאַר דער'הרג'עט, — וואָרום די מעהרסטע געטויטע, ווי עס האָט זיך נאָכדעם אַרויסגעוויזען, זיינען געווען פּריש און געזונד... אין אַלעקסאַנדראָווסקי זאָל האָט דער רעטונגס-קאָמיטעט אַלץ אָבגעהאַלטען זיינע זיצונגען. נאָלדענע עפּאָלעטען פון אַפיצירען; בעקאַנטע פּנים'ער פון מענשעוויסטישע און סאָציאַל-רעוואָלוציאָנערע אינטעליגענטען; באַנקירען און דיפּלאָמאַטען, מיט קאַלטע אויגען און מיט דער גאַנצער פּאָמפּע פון זייער שטאַנד; בע-אַמטע פון דער אַלטער אָרדנונג; עלעגאַנט געקליידעטע דאַמען...

די טעלעפּאָניסטקעס געבען אַ בעריכט. איין מיידעל נאָך דער אַנדערער קומען אַרויף אויף דער טריבונע, — מיידלעך מיט אַרימען שיק, מיט קליידער לויט דער נייעסטער מאָדע, אָבער מיט לעכערדיגע שיד און, נעבאָד, מיט זעהר מאָגערע פּנים'ער. זיי זיינען אַלע גליק-ליך צו בעקומען אַפּלאָדיסמענטען פון דער "בעסערער" פעטראָגראַדער געזעלשאַפט: די אַפיצירען, די פיינע קאַוואַליערען, די גרויסע שטע-רען אין דער פּאָליטישער וועלט. איינע נאָך דער אַנדערער דער-צעהלען זיי וואָס זיי זיינען אויסגעשטאַנען פון דעם פּראָלעטאַריאַט. איינע נאָך דער אַנדערער ערקלעהרען זיי, אַז זיי בלייבען געטריי דער אַלטער איינגעפיהרטער אָרדנונג...

אין ניקאָלאַיעווסקי זאָל איז דערווײל פּאַרגעקומען די זיצונג פון דער דומא. דער גאַלאָוואַ איז געווען אַפּטימיסטיש. די פעטראָגראַדער פּאָלקען שעהמען זיך שוין, וואָס זיי האָבען אַזוי געהאַנדעלט, זאָגט ער. די פּראָפּאַגאַנדאַ האָט ערפּאָלג... אַלע מאָל זיינען אָנגע-קומען שלוחים וואָס האָבען דערצעהלט וועגען די שרעקליכע מעשים פון די באַלשעוויקעס, געבעטען ראַטעווען די יונקערס, דערצעהלט וועגען זייערע אונטערזוכונגען.

"די באַלשעוויקעס", האָט טרופּפּ געזאָגט, "וועלען בעזיעגט ווערען דורך מאַראַלישער קראַפט, ניט דורך ביקסען..."

דערווייל איז איפ'ן רעוואָלוציאָנערען פראָנט ניט אלעס אָנגע-
 גאַנגען כשורה. דער שונא האָט צוגעפיהרט געפאַנצערטע צוגען,
 אָנגעשמעלט מיט קאַנאָנען. די בעוואָפּענטע קרעפטען פּונ'ם סאָויעט,
 מעהרסטענס אונערפּאַהרענע רויטע גוואַרדעיצעס, האָבען ניט געהאַט
 קיין אָפיצירען און האָבען ניט געהאַט קיין בעשטימטען פּלאַן. צו די
 רויטע גוואַרדעיצעס זיינען צוגעשטאַנען ניט מעהר ווי פינף טויזענד
 רעגולערע סאָלדאַטען: דער איבעריגער גאַרניזאָן האָט זיך ענטוועדער
 פאַרנומען מיט אונטערדריקען דעם אויפשטאַנד פון די יונקערס און
 מיט היטען די שטאָרט, אָדער ער האָט אַליין ניט געוואוסט וואָס צו
 טהאָן. צעהן אין אבענד האָט לענין געהאַלטען אַ רעדע פאַר אַ פּער-
 זאַמלונג פון דעלעגאַטען פון די שטאָרט-פּאַלקען. די פּערזאָמלונג
 האָט מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט בעשלאָסען צו בעטהייליגען זיך אין
 קאַמפּף. אַ קאָמיטעט פון פינף איז אויסגעקליבען געוואָרען צו טהאָן
 די אַרבייט פון אַ גענעראַל-שטאַב, און פאַרטאָג האָבען די פּאַלקען
 פּערלאָזט זייערע קאָזאַרמעס — גרייט צום שלאַכט... ווען איך בין
 געגאַנגען אַהיים, האָב איך געזעהן, ווי זיי ציהען זיך איבער די גאַסען,
 דיסציפּלינירטע, ערפּאַהרענע סאָלדאַטען מיט ביקסען אויף די פליי-
 צעס און אין פּעסט-געשלאָסענע ייִהען. אַרום און אַרום איז די
 שטאָרט געלעגען אַ שלאָפּענדיגע און אַ פאַרלאָזענע. זיי, די מאַרשי-
 רענדע רייען, האָבען איצט געהאַלטען די שטאָרט...

אין דעם הויפּט-קוואַרטיר פּונ'ם אַלל-רוסישען אייזענבאַהן-פּער-
 איין אויף סאַדאַוויאַ איז דערווייל פאַרגעקומען אַ קאַנפּערענץ פון
 אַלע סאַציאַליסטישע פּאַרטייען. דער צוועק איז געווען צו בילדען אַ
 נייע רעגירונג. אינ'ם נאָמען פון דעם מענשעוויסטישען צענטער
 ערקלעהרט אַבראַמאָוויטש, אַז עס טאָר ניט זיין קיין זיעגער און קיין
 בעזיעגטע, אַז וואָס ס'איז געווען איז פּערפּאַלען. דערמיט זיינען
 געווען איינפּערשטאַנען אַלע פּאַרטייען פּונ'ם לינקען פּליגעל. אינ'ם
 נאָמען פון די רעכטע מענשעוויקעס שלאָגט דאָן פאַר די באַלשעוויקעס
 אַזוינע בעדינגונגען פון וואַפּענשטילשטאַנד: די רויטע גוואַר-
 דעיצעס זאָל מען ענטוואַפּנען; דער פּעטראַגראַדער גאַרניזאָן זאָל
 אוועקגעשמעלט ווערען אונטער דער קאָמאַנדע פון דער דומאַ; קע-
 רענסקיים סאָלדאַטען זאָלען ניט אַרויסלאָזען קיין איינציגען שאָס און
 ניט אַרעסטירען קיין איינציגען מענשען; אַ מיניסטעריום זאָל געביל-

דעם ווערען פון אלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, אַ חוץ די
באַלשעוויקעס. ריאָזאַנאַוו און קאַמענעוו, אינ'ם נאָמען פון
סמאָלני, ענטפּערען, אַז זיי האָבען גאָרניט געגען אַ קאָאָליציאָנס-
מיניסטעריום פון אלע פּאַרטייען אָבער אויף דאָן'ס פּאַרשלאַג קענען
זיי ניט איינגעהן. די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען זיינען געווען
צוטהיילט, אָבער די עקזעקוטיוו-קאָמיטעטען פונ'ם פּויעריס-סאָויעט
און פון די פּאָלקס-סאָציאַליסטען האָבען זיך קלאָהר און שאַרף אַרויס-
געזאָגט געגען אַ פּעראַייניגונג מיט די באַלשעוויקעס... די דעבאַטען
זיינען געווען זעהר פאַרביטערטע. ענדליך האָט מען בעשלאָסען
אויסצוקלייבען אַ קאָמיסיע, זי זאָל אויסאַרבייטען אַ פּלאַן...

אַ גאַנצע נאַכט און אַ גאַנצען טאָג און וויעדער אַ גאַנצע נאַכט
האָט זיך די קאָמיסיע געאַמפּערט. איינמאָל האָט מען שוין געהאַט
געמאַכט אַזאַ פּראָבע צו פּעראַייניגען אלע סאָציאַליסטען. דאָס איז
געווען דעם 9טען נאָוועמבער, ווען מאַרטאָוו און גאַרקי האָבען גע-
אַרבייט פאַר שלום. אָבער ווען קערענסקי האָט גענומען געהן אויף
פּעטראָגראַד און דער רעטונגס-קאָמיטעט האָט אָנגעהויבען זיין אַר-
בייט, האָט דער רעכטער פּליגעל פון די מענשעוויקעס, סאָציאַליסטען-
רעוואָלוציאָנערען און פּאָלקס-סאָציאַליסטען זיך פּלוּצלינג צוריקגע-
צויגען. איצטיגס מאָל האָט די אונטערדריקונג פון דעם יונקער-אויפ-
שטאַנד אויף זיי געמאַכט אַ מורא'דיגען איינדרוק. זיי האָבען זיך
שום דערשראָקען...

מאָנטאָג, דער 12טער נאָוועמבער, איז געווען אַ טאָג פון שטילער
ערוואַרטונג. די אויגען פון גאַנץ רוסלאַנד האָבען געקוקט אויף די
גראַהע פּעלדער הינטער די טהויערען פון פּעטראָגראַד, וואו אלע קרעפ-
טען פון דער אַלטער אָרדנונג זיינען געשטאַנען פנים אל פנים מיט
די אונאַרגאַניזירטע קרעפטען פון דער נייער אונבעקאַנטער וועלט.
אין מאַסקווע האָט מען געהאַט געמאַכט אַ וואַפענשטילשטאַנד: מען
האָט געפיהרט פאַרהאַנדלונגען, און ביידע צדדים האָבען געוואַרט, וואָס
פּעטראָגראַד וועט ענטשיידען. די רעלעגאַטען פון דעם סאָויעטען-
קאָנגרעס, וועלכע זיינען זיך שנעל פאַנאַנדערגעפאַהרען איבער אלע
ווינקלען פון רוסלאַנד, זיינען איצט אָנגעקומען אין זייערע היימען און
געבראַכט די פייערדיגע בשורה. די נייעס וועגען דעם פּעטראָגראַדער
וואונדער האָט זיך פאַרשפּרייט, אַ כוואַליע נאָך אַ כוואַליע, איבער

דעם גאנצען פנים פון'ס לאַנד. אומעטום וואו זיי האָבען דערגרייכט, האָבען זיך שטערט און דערפער גענומען שפאלטען, סאָוויעמען און מיליטערישע רעוואָלוציאָנערע קאָמיטעטען זיינען אַרויסגעטרעטען גערען דומאס, זעמסטוואָס און רעגירונגס-קאָמיסאַרען, רויטע גוואַרדייעס געגען ווייסע, געפעכטען אין די גאַסען און ליידענשאַפטליכע רעדעס אומעטום... דער רעזולטאַט פון דעם אַלעם האָט זיך געווענדט אָן די נייעס פון פעטראָגראַד...

סמאָלני איז געווען כמעט לעדיג, אָבער די דומא איז געווען אָנגעשטאַפט מיט מענשען און פול מיט גערויש. דער אַלטער גאָלאַ-וואַ האָט מיט זיין געוועהנליכער ווירדיגער מינע פראָטעסטירט געגען דעם אויפרוה פון די באַלשעוויסטישע גלאַסנע: „די דומא געהמט ניט קיין אַנטהייל אין דעם קאַמפּף צווישען די פּאַרטייען, אָבער אין איצטיגער צייט, ווען ס'איז ניטאָ קיין געזעצליכע מאַכט אין לאַנד, איז די שטאַדט-פּערוואַלטונג — דער איינצעלנער מיטעלפונקט פון אָרדנונג. די פּריעדליכע בעפעלקערונג אַנערקענט דעם דאָזיגען פּאַקט; די אויסלענדישע געזאַנדטע אַנערקענען, נור אַזוינע דאָקומענטען, וועלכע זיינען גע׳התמ׳עט פון דעם שטאַדט-גאָלאַוואַ. דער געדאַנק פון אייראָפּעער קען זיך ניט פאַרשטעלען קיין אַנדער לאַגע, ווייל די שטאַדטישע זעלבסט-פּערוואַלטונג איז דער איינציגער אָרגאַן וואָס האָט אַ מעגליכקייט צו בעשיצען די אינטערעסען פון אַלע בירגער. די דומא מוז זיין גאַסט-פּריינדליך צו אַלע אָרגאַניזאַציעס, וואָס ווילען געניסען איהר גאַסט-פּריינדליכקייט, דעריבער קען די דומא ניט פאַרוועהרען צו פאַרשפּרייטען אַלערליי צייטונגען אין דער דומא-געביידע. דער גייסט פון אונזער אַרבייט ווערט ברייטער, מוזען מיר האָבען פולע האַנדלונגס-פּרייהייט, און ביידע צדדים מוזען אַנער-קענען אונזער רעכט...“

„מיר זיינען אין גאַנצען נייטראַל. ווען די יונקערס האָבען פאַר-נומען די טעלעפּאָן-סטאַנציע און פּאַלקאָוויניק פּאַלקאָוויניקאָו האָט געהייסען אָבשניידען דעם סמאָלני פון טעלעפּאָן, האָב איך פּראָטעסט-טירט, און דער טעלעפּאָן האָט כּסדר געאַרבייט...“

ביי די ווערטער האָט אַ איראַניש געלעכטער זיך דערהערט פון די באַלשעוויסטישע בענק און זידעל-געשרייען פון די רעכטע. „און דאָך“, האָט שריידער פאַרטגעזעצט, „קומען זיי אויף אונז

ווי אויף קאנטר-רעוואָלוציאָנערען און בעשולדיגען אונז פאר דער בעפעלקערונג. זיי נעהמען פון אונז אַוועק אונזערע לעצטע אויטאָ-מאָבילען און דערמיט מאַכען זיי פאר אונז אונמעגליך צו טראַנס-פאָרטירען די נויטהיגע מאַטעריאַלען. עס וועט ניט זיין אונזער שולד, אויב פעטראָגראַד וועט אָנהויבען הונגערען. אונזערע פראָ-טעסטען האָבען ניט קיין שום פעולה..."

קאָבאָזעוו, אַ באַלשעוויסטישער מיטגליעד פון דעם שטאַדט-ראַטה, האָט געצווייפעלט אינ'ם אמת פון דער מעלדונג, אַז דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט קאָנפּיסקירט די שטאַדט-אויטאָמאָבילען. אויב דאָס האָט אפילו געטראָפּען, האָט ער געזאָגט, איז דאָס, מסתמא, אַ צופאַל, אימיצער האָט עס געטהאָן בשעת הרחק, אָהן אַ בעפעהל פון אויבען.

„דער גאָלדוואַלד“, האָט ער פאָרטגעזעצט, „דערצעהלט אונז, אַז מען טאָר ניט מאַכען פון דער דומא קיין פאָליטישע מיטינגען. אַ פאַקט איז אָבער, אַז יעדער מענשעוויק און יעדער סאָציאַליסט-רע-וואָלוציאָנער רעדט ניט פון קיין אנדער זאך אין דומא, נור וועגען זיין פאָרטיי-פראָגראַם. פאר דער טהיר טהיילען זיי זייערע אונלעגאַלע צייטונגען: „איסקרי“ (פונקען); „סאלדאַטסקי גאָלאָס“ און „ראַ-באַטשאַיאַ גאַזעטאַ“, וועלכע רופען צו אַן אויפשטאַנד. וואָס, אַ שטייגער, וואָלט געווען, ווען די באַלשעוויקעס וואָלטען אויך דאָ אָנגעהויבען טהיילען זייערע צייטונגען? אָבער דאָס וועלען מיר ניט טהאָן, וואָרום מיר האָבען אַכטונג פאר דער דומא. מיר האָבען ניט אָנגעריהרט די שטאַדטישע זעלבסט-פּערוואַלטונג און מיר וועלען זי אויך ניט אָנריהרען. אָבער אזוי ווי איהר האָט אַרויסגעלאָזט אַן אויפּרוף צו דער בעפעלקערונג, האָבען מיר אויך געמוזט טהאָן דאָס-זעלבע..."

אויפ'ן פּלאַטפאָרמע בעווייזט זיך דער קאָדעט שינגאַרעוו. ער זאָגט, אַז עס קען ניט זיין קיין געמיינזאַמע שפראַך צווישען דער דומא און די, וואָס זייער פּלאַץ איז אין דער קאַנצעלאַריע פּונ'ם פראָקוראָר און אויף דער אָנקלאַגע-באַנק, אַלס בעשולדיגטע אין פּער-ראַטה... שינגאַרעוו לענט פאַר, אַז די באַלשעוויסטישע מיטליעדער זאָלען אינגאַנצען אויסנעשלאָסען ווערען פון דער דומא. דער פאַר-שלאַג ווערט אָבגעוואָרפען אָהן דעבאַטען, ווייל די מיטגליעדער פון

דער דומא זיינען אלס אזעלכע געווען ריין פון יעדער בעשולדיגונג
און זיי האָבען זיך אַקטיוו בעטהייליגט אין דער אַרבייט פון דער
שטאַדט-פּערזאָנלעכע...

צוויי מענשעוויקעס-אינטערנאַציאָנאַליסטען ערקלעהרען, אז דער
אויפֿרוף פון די באַלשעוויסטישע קאָמיסאַרען אין אַן אויפֿרוף צו
פּאָגראַמען. פינקעוויטש האָט געזאָגט: „אויב אַלסדינג, וואָס איז
געגען די באַלשעוויקעס, איז קאָנטראַדעוואָלוציע, ווייס איך ניט, וואָס
איז דער אונטערשיעד צווישען רעוואָלוציע און אַנאַרכיע... די באַל-
שעוויקעס האַלטען זיך אויף די ליידענשאַפֿטליכע אינסטינקטען פון
אונאַרגאַניזירטע מאַסען. מיר, אויף אונזער צד, האָבען נור מאַראַ-
לישע קראַפט. מיר וועלען פּראַטעסטירען געגען שחיטות און געוואַלד-
טהאַטען, פון וועלכען צד זיי זאָלען ניט קומען. אונזער אויפֿגאַבע
איז צו געפינען אַ פּריעדליכען אויסוועג.“

נאָזאָרעוואָ האָט געזאָגט: „דער אויפֿרוף, וואָס איז אויפֿגע-
קלעפט אין די גאַסען מיט'ן נאָמען „צום שאַנד-קלאַץ“ און וואָס
רופֿט דאָס פּאָלק צו פּאַרניכטען די מענשעוויקעס און סאָציאַליסטען-
רעוואָלוציאָנערען, איז אַזאַ פּאַרברעכען, וואָס איהר, באַלשעוויקעס,
וועט זיך קיינמאָל ניט אָבוואַשען פון דעם. די נעכטיגע שרעקען
זיינען נור אַ הקדמה צו די שרעקען, וואָס איהר בעשאַפט דורך אַזאַ
פּראַקלאַמאַציע... איך האָב שטענדיג געפרוּאוּט שלום מאַכען צווישען
איידן און די איבריגע פּאַרטייען, אָבער איצט האָב איך פאַר איידן נור
איינס — פּעראַכטונג!“

די באַלשעוויסטישע דומאַ-מיטגליעדער שפּרינגען אויף אויף זיי-
ערע פּיס און שרייען אין אויפֿרעגונג. אַרום און אַרום וואַרפט מען
אויף זיי בעליידיגונגען און מען הויבט די פּויסטען מיט האַס און
פּעראַכטונג.

אין קאָרידאָר האָב איך זיך אָנגעשטויסען אָן דעם שטאַדט-
אינזשעניער, דעם מענשעוויק גאַמבערג, און דריי אָדער פּיער ציי-
טונגס-לייט. אַלע זיינען געווען זעהר אויפֿגעלעגט.

„איהר זעהט“, האָבען זיי געזאָגט, „די טרוסען האָבען מורא
פאַר אונז. זיי סמיען ניט אַרעסטירען די דומאַ! דער מיליטערי-
שער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט סמיעט ניט שיקען אַ קאָמיסאַר
אין דער דומאַ-געביידע. ערשט היינט האָב איך געזעהן, ווי אויף אַ

ווינקעל סאָדאָוואַיאַ האָט אַ רויטער גוואַרדעיעץ געוואָלט אָבשטעלען אַ אינגעל, וואָס האָט פאַרקויפט דעם „סאָלדאַטסקי גאַלאַס“... דער קונדס האָט זיך אויסגעלאַכט, און דער עולם אין גאָס האָט שיער ניט אויפגעהאנגען דעם באַנדיט. נישקשה, מירין צוואוואַרטען, ס'וועט ניט דויערען מעהר, ווי עטליכע שעה. אויב אפילו קערענסקי וואָלט זיך ניט אומגעקעהרט, וואָלטען זיי פשוט ניט געהאַט קיין מענשען צו פיהרען אַ רעגירונג. אונזין! איך האָב געהערט, אַז זיי רייסען זיך שוין דאָרט אין זייער סמאָלני איינער מיט'ן צווייטען!"

מיינער אַ בעקאַנטער, אַ סאָציאַליסטרעוואָלוציאַנער, רופט מיך אָב אָן אַ זייט און ראַמט מיר איין אַ סוד. „וויילט איהר זיך דורכ־רעדען מיט'ן רעטונגס־קאָמיטעט? איך ווייס, וואו ער בעהאַלט זיך. אין קען אייך אָבפיהרען אַהין.“

עס איז שוין געווען שפעט פאַרנאַכט, אין שטאָרט איז דאָס לעבען וויעדער געגאַנגען זיין געוועהנליכען גאַנג: די לאָדען פון די קראַמען אויפגעעפענט, די לאָמפען אָנגעצונדען אין די גאַסען, גרויסע מאַסען מענשען שפאַצירען הין און צוריק, און אַלע ריידען, ריידען... מיר זיינען אָנגעקומען צום נעווסקי 86, דורכגעגאַנגען אַ טהויער און אַריינגעקומען אין הויף. אַרום און אַרום זיינען געשטאַנען הויכע געביידעס. מיין בעקאַנטער האָט אָנגעקלאַפט אָן דער וואָהנונג נומער 229. געקלאַפט האָט ער אויף אַ גאַנץ בעזונדערען שטייגער. עס האָבען זיך דערהערט טריט. אינעוועניג האָט אַ טהיר זיך צוגע־שלאָסען. די אויסוועניגסטע טהיר האָט זיך אביסעלע געעפענט, און דורכ'ן שפאַלט האָט אַרויסגעקוקט אַ פנים פון אַ פרוי. זי האָט אונז בעטראַכט אַ מינוט, נאָכדעם האָט זי אונז אַריינגעלאָזט אינוועניג. די פרוי איז געווען אַ פריעדליכע מיטעל־יעהריגע דאַמע. דערזעהן ווער דאָס איז, האָט זי אויסגעשריען: „קיריל, אַלעס אין אָרדנונג!“ אין עס־ציימער האָט אַ סאַמאָוואַר געזאָטען אויפ'ן טיש, און עס זיינען געשטאַנען טעלער מיט ברויט און רויהע פיש. פון הינטער'ן פאָר־האַנג ביי'ם פענסטער האָט זיך בעוויזען אַ מאַן אין אַ פאָרמענע מונדיר, און פון אַ שראַנק איז אַרויסגעקראַכען אַן אַנדערער איבער־געטהאַן אין די קליידער פון אַן אַרבייטער. זיי זיינען געווען איבער־גליקליך צו בעגעגענען אַן אמעריקאַנישען צייטונגס־מאַן. מיט אַ גע־וויסער בעפריעדיגונג האָבען זיי מיר ביידע געמעלדעט, אַז אויב די

באָלשעוויקעס וואָלטען זיי געאַפּט, וואָלטען זיי קיין גאַנצע פון זייערע הענד ניט אַרויס. זייערע נעמען האָבען זיי מיר ניט געוואָלט זאָגען, אָבער געהערט האָבען זיי צו די סאַציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען.

איך האָב זיי געפרעגט: „פאַר וואָס דרוקט איהר צווי פיעל ליגענס אין אייערע צייטונגען?“

יענע האָבען זיך ניט בעליידיגט. „יא, איך ווייס“, האָט דער אָפיציר געענטפערט, „אָבער וואָס קענען מיר טהאָן? איהר מוזט פאַרשטעהן, אז מיר דאַרפֿען בעשאַפען שטימונג...“

דער אַנדערער איז איהם אַריינגעפאַלען אין די רייד: „דאָס איז ניט מעהר ווי אַ אוואַנטורע, — אָט די גאַנצע באָלשעוויסטישע אונטערנעהמונג. זיי האָבען ניט קיין אינטעליגענמען... די מיניסטעריומס זיצען לעדיג... רוסלאַנד איז ניט אַיין שטאַדט, רוסלאַנד איז אַ גאַנץ לאַנד... מיר ווייסען, אז די באָלשעוויקעס קענען זיך ניט האַל־טען מעהר ווי עטליכע טעג, נו, האָבען מיר בעשלאָסען צו שטיצען זייער שטאַרקסטען געגנער, קערענסקיין, און איהם העלפען איינפיהרען אַרדנונג.“

„דאָס איז אלעס זעהר פּיין“, זאָג איך, „אָבער פאַרוואָס פער־אייניגט איהר זיך מיט די קאַדעטען?“

דער כלומרי־שטיגער אַרבייטער האָט אַפּענהערציג געשמייכעלט. „דעם אמת זאָגענדיג זיינע די מאַסען מיט די באָלשעוויקעס. מיר האָבען ניט וועמען צו פיהרען, — אין איצטיגען מאָמענט. מיר נערען, וועלכע בעהאַלטען זיך אַלע אונטער די פליגעל פון די קאַדעטען... ביז אַ געוויסען גראַד זיינען די באָלשעוויקעס גערעכט: היינטיגען טאָג זיינען אין רוסלאַנד פאַראַן נור צוויי פּאָליטישע פאַר־טייען וואָס האָבען אַ ממשות: די באָלשעוויקעס און די רעאַקציאָנ־נערען, וועלכע בעהאַלטען זיך אַלע אונטער די פליגעל פון די קאַדעטען. די קאַדעטען מיינען, אז זיי ניצען אונז פאַר זייערע ציעלען. אָבער אין אמת'ן ניצען מיר אויס די קאַדעטען. ווען די באָלשעווי־קעס וועלען געבראַכען ווערען, וועלען מיר זיך אָבשיידען פון די קאַדעטען אויך...“

„וועלען די באָלשעוויקעס אַריינגענומען ווערען אין דער נייער רעגירונג?“

ער האָט זיך אַ קראַץ געטהאָן אין קאָפּ. „דאָס איז אַ שווערע

פראגע, "האָט ער צוגעגעבען. "עס איז קלאָהר, אז אויב מען וועט זיי ניט אַרייננעהמען, וועלען זיי איבער'חזר'ן די גאַנצע חתונה נאָך אַמאָל און נאָכאַמאָל. יעדענפאַלס וועלען זיי האַלטען דאָס גלייכ־געוויכט אין דער גרינדונגס־פּערזאָמלונג. אָן זיי וועט זיך ווענדען, וואָס פאַר אַ מעהרהייט עס זאָל זיך בילדען, אויב עס וועט איבער־הויפט פאַרקומען אַ גרינדונגס־פּערזאָמלונג."

"און וויעדער", האָט דער אָפיציער געזאָגט, "שטעלט זיך פאַר אונז די פּראַגע וועגען אַרייננעהמען די קאַדעטען אין דער רעגירונג. און דאָס איז אויך ניט קיין גרינגע זאַך. אַ פּאַקט איז, אז די קאַדעטען ווילען ניט קיין גרינדונגס־פּערזאָמלונג, אויב מען קען איצט פאַרניכטען די באַלשעוויקעס." דער אָפיציער האָט אַ שאַקעל גע־טהאָן מיט'ן קאַפּ. "יא, ניט קיין גרינגע זאַך אָט די פּאָליטישע פּראַגען פאַר אונז רוסען. איהר, אַמעריקאַנער, זענט געבאַרענע פּאָליטיקער. איהר זייט אויסגעוואַקסען אין אַ לאַנד פון פּאָליטישער אַרבייט. ביי אונז איז דאָס אַ נייע זאַך, נאָך ניט אַלט קיין יאָהר!" "וואָס איז אייער מיינונג וועגען קערענסקיין?" האָב איך גע־פּרעגט.

"קערענסקי'ס שולד איז די שולד פון דער פּראָוויזאָרישער רע־גירונג", האָט דער צווייטער געענטפּערט. "דאָס האָט קערענסקי אונז געצוואונגען איינצוגעהן אויף אַ קאָאָליציע מיט דער בורזשואַזיע. אויב ער וואָלט רעזיגנירט, ווי ער האָט אונז געסטראַשעט, וואָלט דאָס געהייסען, אז מיר האָבען אַ רעגירונגס־קריזיס זעכצעהן וואָכען פאַר דער גרינדונגס־פּערזאָמלונג, און דאָס האָבען מיר ניט געוואָלט." "האָט איהר ניט געהאַט קיין קריזיס סאַי ווי סאַי?"

"יא, אָבער ווי האָבען מיר דאָס געקענט וויסען פאַראַויס? זיי האָבען אונז פשוט אָבגענאַרט, די קערענסקי'ס און אַווקסענטיעווס. גאָר איז אַ ביסעל מעהר ראַדיקאַל, איך האַלט מיט טשערנאָוויץ, וועלכער איז אַן אמת'ער רעוואָלוציאָנער... אפילו היינט נאָך האָט לענין געלאָזט וויסען, אז ער האָט ניט גאָרניט געגען אַרייננעהמען טשערנאָוויץ אין דער רעגירונג."

"מיר האָבען געוואָלט פטור ווערען פון קערענסקי'ס רעגירונג אויך, אָבער מיר האָבען גערעכענט, אז עס איז בעסער צו וואַרטען אויף דער גרינדונגס־פּערזאָמלונג... אין אַנפאַנג פון אָט דעם קריזיס

האָב איך געהאַלטען מיט די באַלשעוויקעס, אָבער דער צענטראַל-קאָמיטעט פון מיין פּאַרטיי האָט זיך איינשטימיג אַרויסגעזאָגט געגען. וואָס האָב איך געזאָלט טהאָן? איך האָב געמוזט פּאַלגען די פּאַרטיי-דיסציפּלין...

„אין אַ וואָך אַרום וועלען די באַלשעוויקעס אַראָב פּונ'ם בענר-קעל. אויב מיר, סאַציאַליסטען-רעוואָלוציאַנערען, וואַלטען געקענט שטעהן אָן אַ זייט און וואַרטען, וואַלט די רעגירונג גאָר אָהן שום מיה אַריינגעפּאַלען אין אונזערע הענר. אָבער אויב מיר וואַלטען געוואַרט אַ גאַנצע וואָך, וואַלט דאָס לאַנד אזוי דעזאָרגאַניזירט געוואָרען, אז זי וואַלט געפּאַלען אַ קרבן פון די דייטשע אימפּעריאַליסטען. צו-ליעב דעם האָבען מיר אָנגעהויבען אַן אויפשטאַנד מיט די איינציגע צוויי פּאַלקען, וואָס האָבען פאַרשפּראַכען אונז צו שטיצען — אָבער אויך זיי האָבען זיך געווענרט געגען אונז... געבליבען זיינען נור די יונקערס...“

„וואָס עפעס מכה די קאָזאַקען?“

דער אָפיציער האָט אַ זיפּז געטהאָן. „די קאָזאַקען האָבען זיך ניט געריהרט פּונ'ם אָרט. לכתחילה האָבען זיי געזאָגט, אז זיי וועלען אַרויסטרעטען, אויב די פעכאָטע (פּוסיסאָלדאַטען) וועלען זיי העלפען. נאָך מעהר: זיי האָבען געזאָגט, אז זיי האָבען זייערע מענשען צווישען קערענסקייס פּאַלקען און אז יענע טהוען וואָס מען דאַרף... שפעטער האָבען זיי אָנגעהויבען שמועסען, אז אַלע בעשולדיגען די קאָזאַקען אין פיינדשאַפט צו דער דעמאָקראַטיע און אז דאָס אַאַרט זיי זעהר... ענדליך האָבען זיי געזאָגט אָפען: די באַלשעוויקעס האָבען אונז צוגעזאָגט, אז זיי וועלען פון אונז ניט אוועקנעהמען די ערד, די באַלשעוויקעס זיינען אונז ניט געפּעהרליך, בלייבען מיר נייטראַל.“

בשעת מיר זיינען געזעסען אין דעם צימער, זיינען אַלעמאַל אָנגעקומען און אַרויסגעגאַנגען נייע מענשען. מעהרסטענס זיינען דאָס געווען אָפיציערען, אָהן עפּאַלעטען. אייניגע פון זיי האָבען מיר געקענט זעהן אין קאָרידאָר. אַלע האָבען גערעדט שטיל, אָבער זעהר ליידענשאַפטליך. דורך האַלב-געשלאָסענע פּאַרטייערען האָבען מיר פון צייט צו צייט געקענט זעהן, ווי ס'עפענט זיך אַ טהיר אין אַ באַדע-צימער. דאָרט איז אַ שווער-לייביגער אָפיציער אין אַ מונד-דיר פון אַ פּאַלקאָוויק געזעסען אויפ'ן קלאָזעט און עפעס פאַר-

שריבען אין א נאָטיץ-בוך. איך האָב דערקענט פּאָלקאוויק פּאָלקאווי-
ניקאווי, דעם געוועזענעם קאָמענדאַנט פון פעטראָגראַד. דער מיליטע-
רישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט וואָלט טהייער בעצאָהלט ווען
אימיצער אַרעסטירט אָט דעם אַפיציער.

„אונזער פּראָגראַם?“ האָט געזאָגט איינער פון די צוויי, מיט
וועמען איך האָב גערעדט. „אָט איז אונזער פּראָגראַם. די ערד זאָל
איבערגעהן אין די הענד פון די ערד-קאָמיטעטען. די אַרבייטער
זאָלען האָבען פולע פאַרטערטערשאַפט אין דעם קאָנטראָל איבער די
אינדוסטריען. אַן ענערגישע פּריוועדענס-פּראָגראַם, אָבער ניט קיין
אולטימאַטום צו דער וועלט, ווי די באַלשעוויקעס האָבען אַרויסגע-
שטעלט. די באַלשעוויקעס קענען ניט האַלטען זייער פּערשפּרעכען
פאַר די מאַסען אפילו אין לאַנד גופאַ. מיר וועלען זיי ניט לאָזען...
זיי האָבען צוגע'גנב'עט אונזער ערד-פּראָגראַם, כדי צו געוויינען די
שטיצע פון די מאַסען. דאָס איז ניט עהרליך. אויב זיי וואָלטען
געוואַרט ביז דער גרינדונגס-פּערזאָמלונג...“

„דאָ האַנדעלט זיך ניט וועגען דער גרינדונגס-פּערזאָמלונג“,
האָט דער אַפיציער זיך אַרײַלגעמישט. „אויב די באַלשעוויקעס
ווילען איינפיהרען אין רוסלאַנד אַ סאָציאַליסטישע אָרדנונג, קענען
מיר מיט זיי ניט אַרבייטען. דאָס איז אונגעגליך! עס איז קע-
רענסקייט שולד. ער איז בעגאַנגען אַ גרויסען טעות. ער איז גע-
קומען אינײַם ראַטה פון דער רוסישער רעפּובליק און האָט בפּני
כל עם ועדה דערצעהלט, אז ער וויל אַרעסטירען די באַלשעוויקעס,
נו, האָט ער זיי דערמיט געוואָרנט...“

„אָבער וואָס רעכענט איהר טהאָן איצט?“ האָב איך געפּרעגט.
די צוויי האָבען זיך איבערגעקוקט. „איהר וועט שוין זעהן אין
אַ פּאַר טעג אַרום. אויב מיר האָבען אויף אונזער צד גענוג סאָל-
דאַטען ביים פּראָנט, וועלען מיר מיט די באַלשעוויקעס אויף קיין
פּשרות ניט איינעהן; אויב ניט וועלען מיר קיין אַנדער ברירה ניט
האָבען...“

מיר זיינען צוריק אַרויסגעגאַנגען אויף נעווסקי. אַ טראַמוויי
האָט זיך לאַנגזאַם געשילעפט איבער דער גאַס און איז געווען אזוי
אַנגעלאָדען מיט מענשען, אז די פּלאַטפּאָרמעס האָבען זיך געבויגען
אונטער דער שווערער מיטא. מיר האָבען זיך ווי ניט איז אַנגע-

טשעפעט און זיך געלאָזט פּאָהרען צום סמאָלני. דער וואַגאַן איז געקראָכען לאַנגזאַם, עס האָט אַזש גענוריעט אויפ'ן האַרצען. ביז סמאָלני איז געווען עטליכע מײל...

אין קאָרידאָר האָבען מיר בעגעגענט מעשקאָוסקיין, — אַן איי-דעלער מאַן מיט זעהר אַ שוואַכען, כמעט צארטען קערפּער. ער האָט אויסגעזעהן שווער בעזאָרגט. דער סטרייק פון די מיניסטער-ריומס, האָט ער אונז דערצעהלט, לאָזט זיך פיהלען אומעטום. דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען האָט צוגעזאָגט צו פאַרעפענטליכען די געהיימע אָבמאַכונגען, אָבער נעראַטאָוו, דער בעצאמטער וואָס האָט פּערוואַלטעט איבער אַזעלכע ענינים, איז פאַרשוואַונדען צוזאַמען מיט די דאָקומענטען. מען האָט געשמעסט אַז זיי זיינען בעהאַלטען אין דער בריטישער געזאַנדשאַפּט... דאָס איז נור איין ביישפּיעל. אָבער ערגער פון אַלצדינג איז געווען דער סטרייק פון די בענק. „אָהן געלד“, האָט מעשקאָוסקי געזאָגט, „זיינען מיר הילפּלאָז. מיר מוזען צאָהלען די אייווענבאַהן-אַרבייטער, די פּאַסט-און טעלע-גראַף-אַנגעשטעלטע... די בענק זיינען אָבער פאַרמאַכט. דער שטאַאַסט-באַנק, וואָס איז דער שליסעל צו דער גאַנצער לאַגע, איז פאַרשלאָסען. מען האָט אונטערגעקויפּט אַלע באַנק-אַנגעשטעלטע אין רוסלאַנד, אַז זיי זאָלען זיך אָבזאָגען צו אַרבייטען...“

„אָבער לענין האָט אַרויסגעגעבען אַ בעפעהל, אַז מען זאָל אויפ-רייסען די קעלערס פונ'ם שטאַאַטס-באַנק מיט דינאַמיט, און אָקאָרשט איז אַרויס אַ בעפעהל, אַז אַלע פּריוואַטע בענק זאָלען זיך עפענען מאָרגען אין דער פּרייה, אַניט וועלען מיר זיי אַליין עפענען מיט געוואַלד!“

אין פעטראָגראַדער סאָויעט האָט די אַרבייט געברענט. דער זאַל איז געווען פול מיט בעוואָפּענטע מענשען. טראַצקי האָט אָב-געגעבען אַ בעריכט:

„די קאָזאַקען טרעטען אָפּ פון קראַסנאַיע סעלאַ.“ שאַרפּע פּרייד-געשרייען. „אָבער די שלאַכט הויבט זיך ערשט אָן. אין פּולקאָוואַ קומט פאַר אַ שווער געפעכט. מיר מוזען שיקען אַהין אַלע קרעפטען, וואָס מיר קענען נור מאַביליזירען...“

„פון מאַסקווע האָבען מיר שלעכטע ידיעות. דער קרעמל איז

אין די הענד פון די יונקערס. די ארבייטער האָבען זעהר וועניג געוועהר. דער אויסגאנג ווענדט זיך אָן פעטראָגראַד.

„ביים פראָנט האָבען די געזעצען וועגען פריעדען און ערד ארויסגערופען גרויס בעגייסטערונג. קערענסקי פארפלייצט די טראַנזשעען מיט מעשיות וועגען רויבערייען, וועגען בלוט און שריפות אין פעטראָגראַד, וועגען פרויען און קינדער, וואָס ווערען געשאַכטען פון די באַלשעוויקעס. אָבער קיינער גלויבט ניט די מעשיות...“

„די קרייצערס „אַלעג“, „אוראָראַ“ און „רעספּובליקאַ“ שטעהען אויף זייערע אַנקערס אין דער נעווא. זייערע האַרמאַטען זיינען אָנ-“

געשטעלט אויף די וועגען, וואָס פיהרען קיין פעטראָגראַד...“

„פאָרוואָס זענט איהר ניט דאָרט צווישען אייערע רויטע גוואַר-“

דייצעס?“ האָט אַ גראָבע שטימע אויסגערופען.

„איך פאָהר טאַקע גלייך אַהינצו!“ האָט טראַצקי געענטפערט

און איז אַראָב פונ'ם פלאַטפאָרם. אויסגעזעהן האָט ער אַ ביסעל בליי-כער ווי געוועהנליך. אין זאַל האָבען איהם אַרומגערינגעלט עט-ליכע געטרייע פריינד, און צוזאַמען מיט זיי איז ער דורכגעגאַנגען איבער'ן זאַל און אַראָב פון די טרעפּ צום אויטאָמאָביל, וואָס האָט געוואַרט פאַר דער טהיר.

קאַמענעו האָט איצט געמעלרעט וועגען דעם פּשרה-קאָמיטעט.

די בעדינגונגען פון אַ וואַפענשטילשטאַנד, וואָס די מענשעוויקעס האָבען פאָרגעלייגט, זיינען פאָרוואַרפען געוואָרען פון די באַלשעווי-קעס. אפילו די אַבטהיילונגען פונ'ם אייזענבאַהן-פּעראַיין האָבען געשטימט געגען אַזאַ פאָרשלאַג.

„איצט, ווען מיר האָבען געוואונען די מאַכט און האַלטען אָב“

איין נצחון נאַכ'ן אַנדערען איבער גאַנץ רוסלאַנד, פערלאַנגען זיי פון אונז נור דריי קלייניגקייטען: ערשטענס, אַז מיר זאָלען זיך אָב-זאָגען פון דער מאַכט; צווייטענס, אַז מיר זאָלען צווינגען די סאָל-דאַטען פאָרטצוזעצען דעם קריעג, און דריטענס, אַז מיר זאָלען אַרויס-שלאָגען ביי די פּויערים די ערד-פּראַגע פון קאָפּ...“

אויף אַ מינוט האָט זיך בעוויזען לענין. ער ענטפערט אויף

„ער בעשולדיגונג פון די סאָציאַליסמען-דעוואָלוציאָנערען וועגען דעם ערד-פּראַגראַם:

„זיי טענה'ן“ זאגט ער, „אז מיר האָבען ביי זיי גע'גנב'עט דאָס אַגראַר-פּראָגראַם. עס וועט אונז גרייך צוניץ קומען...“

אַז אַזוי האָט די פּערוואַמלונג כּסדר געקאָכט. איין פּיהרער נאָכ'ן אַנדערען איז געקומען, גערעדט, ערקלעהרט, אויפגעמונטערט, גע'טענה'ט... אַן אַרבייטער נאָך אַן אַרבייטער, אַ סאָלדאַט נאָך אַ סאָלדאַט האָבען זיך אויפגעהויבען און אויסגערעדט דאָס האַרץ... דער עולם איז געקומען און געגאנגען. מענשען האָבען זיך געביטען, אָבער די פּערוואַמלונג האָט זיך געצויגען אָהן אַן אויפהער. פון צייט צו צייט פלעגט אימיצער אַריינקומען און שרייען, אז די מיטגליעדער פון דער און דער אָבטהיילונג זאָלען געהן צום פּראָנט. אַנדערע, פּער-וואַנדעטע אָדער אַזוינע וואָס זיינען געקומען אין סמאָלני נאָך גע-וועהר און קריעגס-מאַטעריאַלען, האָבען זיך געגאָסען אין זאַל... עס איז געווען כּמעט דריי פּאַרטאָג, ווען מיר האָבען זיך געלאָזט אַהיים. האַלצמאַן, אַ מיטגליעד פּונ'ם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט, איז אונז געקומען אַנטקעגען, לויפּענדיג איבער'ן קאָרידאָר. זיין פנים האָט געשיינט.

„גרויסאַרטיגע נייעס“, האָט ער אויסגעשריען און מיך אָנגע-כאַפט ביי דער האַנד. „אַ טעלעגראַמע פּונ'ם פּראָנט. קערענסקי איז צוקלאַפט! טהוט אַ קוק!“

ער האָט מיר געוויזען אַ בלאַט פּאַפּיער בעשריבען מיט בליי-פּעדער. דערזעהנדיג, אז מיר קענען ניט לייענען, האָט ער עס גע-נומען פּאַרלעזען אויף אַ קול:

„פּולקאוואָ. דער שטאַב. 2:10 פּאַרטאָג.

די נאַכט אויף אָקטאָבער דעם 31טען וועט בלייבען אין דער געשיכטע. קערענסקי'ס פּראָבע צו פּיהרען קאָנטר-רעוואָלוציאָנערע אַרמעען געגען דער הויפּטשטאָרט פון דער רעוואָלוציע, איז ענד-גילטיג צוואוואָרפען געוואָרען. קערענסקי געהט אָב, מיר געהען פּאַרווערטס. די סאָלדאַטען, מאַטראָזען און אַרבייטער פון פּעטראַ-גראַד האָבען געוויזען, אז זיי קענען און ווילען דורכפּיהרען מיט געוועהר אין האַנד דעם ווילען פון דער דעמאָקראַטיע. די בורזשאַזיע האָט געפרוּאוּט איזאָלירען די רעוואָלוציאָנערע אַרמעע. קערענסקי האָט געפרוּאוּט זי ברעכען דורך דער קראַפט פון די קאָזאַקען. ביידע פלענער האָבען געליטען אַ שענדליכע מפּלה.

„די גרויסע אידעע פון דער אַרבייטער- און פויעריס-דעמאָקראַטיע האָט געשלאָסען די רייהען פון אונזער אַרמעע און פאַרשטאַרקט איהר מוט. דאָס גאַנצע לאַנד וועט פון היינט אָן און ווייטער וויסען, אַז די קראַפט פון די סאָויעטען הענגט ניט אין דער לופטען, אַז זי איז אונבעזיעגבאַר. צוזאַמען מיט קערענסקי'ן האָבען מיר אָבגעוואָרפען די פריצים, די בורזשואַזיע און אַלערליי קאָרנילאָוועס. דורך דעם וואָס מיר האָבען אָבגעוואָרפען קערענסקי'ן האָבען מיר בעשטעטיגט דאָס רעכט פונים פּאָלק אויף אַ פריעדליכען פרייען לעבען, אויף ערד, ברויט און מאַכט. די פּולקאָוואָ-אַבטהיילונג האָט מיט איהר מוטהיגען קלאַפּ פערשטאַרקט די זאך פון דער אַרבייטער- און פויעריס-דעוואָ-לוציע. דער וועג צוריק איז געשלאָסען. פאַראַויס זעהען מיר קאַמפּף, שטרויכלונגען, קרבנות, אָבער דער וועג איז קלאָהר און דער זיעג איז געזיכערט.

„דאָס רעוואָלוציאָנערע רוסלאַנד און די סאָויעטען-מאַכט מעג זיין שטאַלץ מיט דער פּולקאָוואָ-אַבטהיילונג, וואָס האָט געקעמפּט אונטער דער קאָמאַנדא פון פּאָלקאָוויק וואַלדען. אייביגע עהרע דעם אנדענקען פון די נעפּאלענע! רוהם די קריעגס-לייט פון דער רעוואָ-לוציע, די סאָלדאַטען און אָפיציערען, וואָס זיינען געווען געטריי צום פּאָלק!

„עס לעבע דאָס רעוואָלוציאָנערע סאָציאַליסטישע פּאָלקס-רוסלאַנד!

אינים נאָמען פונ'ם ראַטה,

„ ל . ט א צ ק י , פּאָלקס-קאָמיסאַר.

פּאָהרענדיג איבער זנאַמענסקי פּלאַץ, האָבען מיר דערזעהן עפעס אַן אונגעווענהליכע מאַסע מענשען פאַר'ן ניקאָלאַיעווסקי וואָקזאַל. עטליכע טויזענד מאַטראָזען האָבען זיך דאָרט אָנגעזאַמעלט. די ביק-סען האָבען אַרויסגעשטעקט פון דער מאַסע, ווי שמעכיגע האָהר.

אַ מיטגליעד פונים אַל-רוסישען אייזענבאַהן-פּעראַיין איז גע-שטאַנען אויף די טרעפּ און גע'טענה'ט צו די מאַטראָזען :

„חברים! מיר קענען אייך ניט פיהרען קיין מאַסקווע. מיר זיינען נייטראַל. מיר פיהרען ניט קיין סאָלדאַטען פון קיין צד. מיר קענען אייך ניט נעהמען קיין מאַסקווע, וואו עס הערשט אַזוי אויך בירגער-קריעג...“

דער פלאץ האָט געקאָכט ווי אַ קעסעל. די מאַטראָזען האָבען געשריען אין אויפֿרעגונג. די בעוואָפֿענטע מענשען האָבען זיך גע-
נומען רוקען פֿאַרווערטס. פֿלוצלינג האָט זיך געעפֿענט אַן אַנדער
טהיר. עס האָבען זיך בעוויזען צוויי אָדער דריי אייזענבאַהן-אַר-
בייטער, אַ מאַשיניסט אָדער עטוואָס עהנליכעס.
„קומט אַרײַן, חברים, קומט אַרײַן“, האָט איינער אויסגעשריען.
„מיר וועלען אייך נעהמען קיין מאַסקווע, אפילו קיין וואַדוואַסטאַק,
אויב איהר ווילט! עס לעבע די רעוואָלוציאָן!“

קאפיטעל ניין

זיעג

בעפעהל נומער 1.

„13טען נאָוועמבער, 1917, 38 מינוט נאָך 9 אינדערפֿריה.

„צו די סאָלדאַטען פֿון דער פֿולקאָוואַ-אַבטהיילונג.
נאָך אַ שווערען קאַמפֿף האָבען די סאָלדאַטען פֿון דער פֿולקאָוואַ-
אַבטהיילונג בעזיעגט די קאַנטר-רעוואָלוציאָנערע קרעפֿטען, וועלכע
האָבען אין אונאַרדנונג צוריקגעטראָטען פֿון זייערע פּאַזיציעס און אונ-
טער דעם שוץ פֿון צאַרסקאָיע סעלָאָ זיך אָבגערוקט אין דער ריכטונג
פֿון פֿאַוולאָוסק דעם 2טען און גאַטשינאַ.

„אונזערע אַוואַנגאַרדען האָבען פֿערנומען דעם צפֿון-מזרח'דיגען
ווינקעל פֿון צאַרסקאָיע סעלָאָ און די סטאַנציע אַלעקסאַנדראָווסקאָיאַ.
לינקס איז געווען די קאַלפּינאַ-אַבטהיילונג, רעכטס — די אַבטהיילונג
פֿון קראַסנאָיע סעלָאָ.

„איך האָב בעפֿוילען די קרעפֿטען פֿון פֿולקאָוואַ, זיי זאָלען פֿער-
נעהמען צאַרסקאָיע סעלָאָ און באַפעסטיגען די וועגען, וואָס פֿיהרען
אין שטאָדט אַרײַן, הויפּטזעכליך פֿון דער זייט פֿון גאַטשינאַ.

„אויך האָב איך געהייסען פֿאַרנעהמען פֿאַוולאָווסקאָיע, באַפעס-
טיגען איהר דרום'דיגע זייט און פֿערבאַפֿען די אייזענבאַהן ביז דנאָ.

„די סאָלדאַטען מוזען אָננעהמען אַלע מיטלען צו פּערשטאַרקען די פּערקאַפּטע פּאַזיציעס. זיי דאַרפען בויען טראַנשעען און אַנדערע פּערטהיידִיגונגס־מיטלען.

„זיי דאַרפען אָרגאַניזירען פּערבינדונגען מיט די אַבטהיילונגען פּון קאַלפּינאַ און קראַסנאַיע סעלאָ און מיט דעם שטאַב פּון דעם הויפּט־קאָמאַנדיר איבער דער פּערטהיידִיגונג פּון פּעטראָגראַד.

(אונטערגעשריבען)

דער הויפּט־קאָמאַנדיר איבער אַלע קרעפטען,
וואָס קעמפּפען געגען דער קאָנטר־רעוואָלוציע
ציאָנערער אַרמעע פּון קערענסקי
פּאַר־פּאַלקאָוויק מוראוויאָוו.

דיענסטאג אינדערפריה. וואָס האָט פּאַסירט? ערשט צוריק מיט צוויי טעג איז פּעטראָגראַד און די פּעלדער אַרום איהר געווען פול מיט אונאַרגאַניזירטע באַנדעס, וואָס האָבען געוואַנדערט אַהין און אַהער. זיי האָבען ניט געהאַט קיין שפּייו, ניט געהאַט קיין אַר־טילערע, ניט געהאַט קיין פיהרער, ניט געהאַט קיין פּלאַן. וואָס האָט צונויפגעאַסען אָט די צוואַשוואַומענע מאַסע פּון אונדיסציפּלינירטע רויטע גוואַרדיצעס און סאָלדאַטען אָהן אָפיצירען אין איין שטאַרקע אַרמעע? וואָס האָט זיי געגעבען די פּעהיגקייט צו פּאַלגען זייערע אייגענע אויסגעקליבענע קאָמאַנדירען? וואָס האָט זיי פּערהאַרטע־וועט, אַז זיי זאָלען קענען באַגעגענען און ברעכען דעם אַנפּאַל פּון אַרטילעריע און קאָזאַקען?

ניטאָ קיין כללים פאַר אַ פּאַלק אין דער צייט פּון אַן אויפשטאַנד. ניטאָ קיין מיליטערישע געזעצען פאַר דעם ווילען פּון אַ מאַסע. ווער איז דען געגאַנגען געגען די סאָוויעטען? יונקערס, קאָזאַקען, פּריצים, גוטסכעזיער, שוואַרצע מאַהים — מיט זיי האָט געדאַרפּט קומען דער צאַר, די אַכראַנאַ, די סיבירער קאַטאַרגע, און הינטער זיי די גרויזאַמע געפּאַהר פּון די דייטשען... זיעג איז פאַר די סאָוויעטען געווען דאָס, וואָס קאַרלייל האָט אָנגערופּען „רוהם און גליק אָהן אַן ענד“!

זונטאג ביינאַכט, ווען די קאָמיסאַרען פּונם מיליטערישען רע־

וואָלוציאָנערען קאָמיטעט האָבען זיך פּערצווייפּעלטע אומגעקעהרט פּונ'ם פּעלד, האָט דער גאַרניזאָן פּון פּעטראָגראַד אויסגעקליבען זיין קאָמיטעט פּון פינף, זיין קריעגס-שטאַב, דריי סאָלדאַטען און צוויי אָפיצירען, וואָס זיינען געווען ריין פּון יעדען קאָנטראַר-עוואָלוציאָנערען השד. קאָמאַנדיר איז געווען פּאָלקאוניק מוראַוויאָוו, אַ געוועזענער פּאַטריאָט, אַ פּעהיגער מאַן, אָבער אויף איהם האָט מען געקוקט מיט ביידע אויגען. אין קאָלפינאָ, אין אָבוכאַוואָ, אין פּולקאַוואָ און אין קראַסנאַיע סעלאָ האָט מען אָרגאַניזירט דערווייליגע אָבטהיילונגען. די אָבטהיילונגען זיינען ביסלעכווייז געוואָרען גרעסער, מחמת אלער-ליי צווייטע און צושפּרייטע קרעפטען האָבען זיך אָנגעהויבען צונויפֿ-ציהען אַרום זיי: סאָלדאַטען, מאַטראָזען און רויטע גוואַרדייעס, טהיילען פּון געוועזענע פּאָלקען, פּיעכאַטע, קאוואַלעריע, אַרטילעריע, עטליכע בעפאַנצערטע אויטאָמאָבילען...

עס איז געוואָרען טאָג. קאָזאַקישע פּאַטרוילען האָבען זיך בעוויי-זען. דאָ און דאָרט האָט זיך דערהערט שיסעריי. מענשען האָבען געשריען: „גיט זיך אונטער!“ איבער דעם גראָהען פּעלד, אין דער קאָלטער רוהיגער לופט האָט זיך דערהערט דאָס גערויש פּון שלאַכט. די קלאַנגען האָבען דערגרייכט די צעוואָרפענע באַנדעס, וואָס זיינען געווען פּערשפּרייט נאָהענט און ווייט, געזעסען אַרום קליינע פּיערלעך, זיך געוואַרימט און געוואַרט... הייסט עס, די מלחמה געהט! די באַנדעס האָבען זיך אוועקגעלאָזט אַהין, וואו די שלאַכט האָט זיך צופּלאַקערט. פּון דער שטאָדט האָבען זיך שטראָ-מען אַרבייטער געגאַסען איבער די פּלאַכע וועגען. דערהערט די שיסעריי, האָבען זיי גענומען שפּאַנען גיכער. אָט אזוי האָבען זיך אויטאָמאַטיש צונויפּגעקליבען הויפענס אויפּגערגענטע מענשען, אַרום יעדען פּונקט פּון אָנפּאַל. קאָמיסאַרען האָבען זיי אָנגעוויזען פּאַזי-ציעס, וואו זיי זאָלען שטעהן, אָדער געגעבען זיי אַרבייט צו טהאָן. דאָס איז געווען זייער שלאַכט, אַ שלאַכט פאַר זייער צירען. דער ווילען פּון פּיעלע צושאַטענע מענשען איז אויף אַ רגע געוואָרען איין פּעראַייניגטער ווילען...

די אַנטהיילנעהמער פּון דער שלאַכט האָבען מיר נאָכדעם דער-צעהלט, ווי די מאַטראָזען האָבען געקעמפּט ביז דער לעצטער קויל

און זיך נאכדעם געלאָזט שטורמען די פיינדליכע פּאָזיציעס; ווי אזוי די אונגעאיבטע אַרבייטער האָבען זיך געוואָרפען אויף די רייטענדיגע קאָזאָקען און זיי אַראָבגעריסען פון זייערע פּערד; ווי אזוי די גרויסע הויפּענס מענשען, וואָס האָבען זיך אין דער פינסטער אָנגע-זאַמעלט אויפֿין שלאַכטפּעלד, האָבען זיך אויפּגעהויבען ווי אַ גרויסע פּערפֿלייצונג און האָבען זיך אויסגעגאַסען איבער'ן שונא... נאָך פאַר האַלבע נאַכט זיינען די קאָזאָקען צוקלאַפט געוואָרען און אָבגעטרעטען לאָזענדיג הינטער זיך די אַרטילעריע. די אַרמע פּונ'ם פּראָלעטאַריאַט, אויסגעצויגען איבער אַ לאַנגער אונגלייכער שלאַכט-ליניע, האָט זיך אַ רוק געטהאָן פּאַרווערטס און זיך אַריינגעקייקעלט אין צאַרסקאַיע נאָך איידער דער שונא האָט צייט געהאַט צו צערשטערען די דראָהט-לאָזע סטאַנציע. פון אַט דער סטאַנציע האָבען די קאָמיסאַרען איצט אָנגעהויבען שליידערען אין דער וועלט אַריין זייערע טריאומפּס-געזאַנגען...

„צו אַלע סאָויעטען פון אַרבייטער- און הויכע-דעפּוטאַטען. דעם 12טען נאָוועמבער האָט די רעוואָלוציאָנערע אַרמעע אין אַ בלוטיגער שלאַכט לעבען צאַרסקאַיע סעלאָ בעזיעגט די קאָנטר-רעוואָ-לוציאָנערע אַרמעע פון קערענסקי און קאַרנילאָוו. אינ'ם נאָמען פון דער רעוואָלוציאָנערער רעגירונג בעפּעהל איך אַלע פּאָלקען, זיי זאָלען אָנהויבען אַן אָפּענסיווע געגען די פיינד פון דער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע, זיי זאָלען אָננעהמען אַלע מיטלען צו אַרעסטירען קערענסקיין און זאָלען אַרויסווייזען אַ ווידערשטאַנד געגען יעדע אַוואַנטורע, וואָס קען שטעלען אין געפּאָהר די עראָבערונגען פון דער רעוואָלוציע און דעם זיעג פּונ'ם פּראָלעטאַריאַט.

עס לעבע די רעוואָלוציאָנערע אַרמעע!

מוראווין

נייעס פון דער פּראָווינק...

אין סעוואַסטאָפּאָל האָט דער אַרטיגער סאָויעט איבערגענומען די מאַכט. אַ ריעזיגע פּערוואַלונג פון מאַטראָזען אויף די קריענס-שיפען האָט געצוואונגען די אָפיצירען זיך אויסצושטעלען אין רייע און שווערען טרייהייט דער נייער רעגירונג. אין ליזשני נאָוואַראַד האָט דער סאָויעט געהאַלטען די מאַכט. אין קאַזאַן איז פּאַרנעקומען אַ גאַסען-קאַמפּף: די יונקערס און אַ בריגאַדע אַרטילעריע פון איין

זייט, דער באַלשעוויסטישער גארניזאָן פון דער צווייטער...
 אַ פארצווייפעלטער קאמפף האָט וויעדער אויסגעבראָכען אין
 מאַסקווע. דער צענטר פון דער שטאָדט און דער קרעמל זיינען געווען
 אין די הענד פון די יונקערס און דער ווייסער גוואַרדיע. פון אַלע
 זייטען זיינען אויף זיי אָנגעפאלען די סאָלדאַטען פון דעם מיליטערי-
 שען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. די סאָויעט-אַרטילעריע איז גע-
 שטאַנען אויף דעם סקאַבעלעווסקי פּלאַץ, באַמבארדירט די שטאָדט-
 דומא און דעם האָטעל מעטראָפּאָל. אויף טווערסקאַיאַ און ניקיטס-
 קאַיאַ האָט מען אויפגעריסען די שטיינער פּונם ברוק צו בויען באַר-
 קאָדען און באַפעסטען טראַנשעען. אַ האָגעל פון מאַשין-האַרמאַטען
 האָט זיך געגאַסען אויף די רייכע שטאָדט-טיילען, וואו עס זיינען געווען
 די גרויסע בענק און די האַנדעלס-הייזער. עס איז ניט געווען
 קיין ליכט, קיין טעלעפּאָנען. די בורזשואַזע בעפעלקערונג האָט געלעבט
 אין די קעלערס. לויט דעם לעצטען בולעטען, האָט דער מיליטערישער
 בעגריסונגען קיין פעטראָגראַד — בעגריסונגען דער רעגירונג פּונם
 ליכע זיכערהייט אַן אולטימאַטום: דער קרעמל זאָל זיך אונטער-
 געבען, אַניט וועט מען איהם באַמבארדירען.

„באַמבארדירען דעם קרעמל?“ האָט דער געוועהנליכער בירגער
 זיך געפרעגט. „דאָס וועלען זיי ניט סמייען!“

פון וואָלאָגדאַ ביז טשיטאַ אין ווייטען סיביר, פון פּסקאָוו ביז
 סעוואַסטאָפּאָל אויפ'ן שוואַרצען ים, אומעטום, אין די גרויסע שטעט
 און אין די קליינע דערפער, האָט דער בירגער-קריעג געברענגט און
 געפלאַקערט. פון טויוזענדער פּאַבריקען, פון פּויעריס-געמיינדעס, פון
 פּאַלקען און אַרמעען, פון שיפען אויפ'ן ברייטען ים זיינען אָנגעקומען
 בעגריסונגען קיין פעטראָגראַד — בעגריסונגען דער רעגירונג פּונם
 פּאַלס.

די קיזאַקען-רעגירונג האָט טעלעגראַפירט קערענסקי'ן פון נאָוואַ-
 טשערקאַסק: „די רעגירונג פון דער קאַזאַקען-אַרמעע לאַדט
 איין די פּראָוויזאָרישע רעגירונג און די מיטגליעדער פּונם ראַטה
 פון דער רומישער רעפּובליק, אַז זיי זאָלען קומען, אויב מעגליך,
 קיין נאָוואַטשערקאַסק, וואו מיר קענען צוזאַמען אַרגאַניזירען
 דעם קאמפף געגען די באַלשעוויקעס.“

אין פינלאַנד האָט זיך אויך געקאַכט. דער סאָויעט פון העל-

זינגפארם און דער „צענטראַל-קאָמיטעט פּוֹנ'ם באַלטיאָ" (שען פּלאָט) האָבען צוזאַמען ערקלעהרט בעלאַגערונגס-צושטאַנד און האָבען נעמעלדעט, אז ווער עס וועט פּרוּאווען שטערען די באַלשעוויסי-טישע קרעפטען אָדער ווער עס וועט אַרויסווייזען אַ בעוואַפּענטען ווײַ-דערשטאַנד נעגען זייערע בעפעהלען, וועט ווערען שווער בעשטראָפּט. אין דער זעלביגער צייט האָט דער פּינישער אייזענבאַהן-פּעראַיין אָרנאַניזירט אַ גענעראַל-סטרייק איבער'ן גאַנצען לאַנד מיט דער פּאָדערונג, אז מען זאָל איינפיהרען די געזעצען וואָס דער סאָציאַליסטי-שער סיים האָט אָנגענומען אין יוני 1917, — דער זעלביגער סיים, וואָס קערענסקי האָט איהם פּונאַנדערגעלאָזט...

נאַנץ פּריה בין איך אַוועק אין סמאָלני.

ווען איך בין געגאַנגען איבער'ן הילצערנעם טראָטוואַר צווישען דעם טויער און דער געביידע, האָב איך דערזעהן די ערשטע שנייעלעך אין דער לופט. לאַנגזאַם האָבען זיי געפּלאַטערט פּון דעם גראָהען קיהלען הימעל. „שנעע!" האָט דער סאָלדאַט ביים טהיר אויסגע-רופּען, און אַ ברייטער שמייכעל האָט פּונאַנדערגעצויגען זיין פּנים. „שנעע, דאָס איז גוט צום געזונד!" אינוועניג האָבען די לאַנגע טונקעלע קאָרידאָרען און די גרויסע צימערען אויסגעזעהן ווי לעדיג. אין דער ריעזיגער געביידע האָט זיך קיינער ניט געריהרט. איך האָב אָבער בעמערקט עפעס אַן אומרוהיג גערויש, געמישט מיט אונגע-וועהנליכע קלאַנגען. ווען איך האָב זיך אַרומגעקוקט, האָב איך גע-זעהן, אז אומעטום, ביי די ווענד, אויף דער פּאָדלאָגע, זיינען מענ-שען געלעגען און געשלאָפּען. גראָבע, שמוציגע מענשען, אַרבייטער און סאָלדאַטען, בעשפּריצט אָדער אויסגעוואַלגערט אין בלאָטע, זיינען געלעגען אין אַלערליי פּאַזעס, איינציגווייז אָדער אין הויפענס, געלע-גען פּונאַנדערגעוואַרפען ווי טויט. אייניגע האָבען געהאַט צוריסענע באַנדאַזשען, איינגעשמירט אין בלוט. ביקסען און גאַרטלען מיט קוילען האָבען זיך געוואַלגערט אַרום און אַרום. די זיעגרייכע פּראָ-לעטאַרישע אַרמעע!

אינ'ם בופּעט אויפ'ן אויבערשטען שטאַק איז געווען אַזוי פּיעל שלאָפּענדיגע, אז מען האָט קוים געקענט דורכגעהן. די לופט איז געווען שלעכט. דורך די פּאַרנעבעלמע פענסטער האָט אַריינגעקוקט אַ בלאַ-סער טאַג. אַן אָבגעקיהלטער, צוקנייטשטער סאַמאָוואַר איז געשטאַ-

נען אויפ'ן טיש, און אין עטליכע גלעזער איז נאך געווען טהעע אויפ'ן דנאָ. לעבען זיי איז געלעגען אן עקזעמפלאַר פון דעם לעצטען בולעטען פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. אויפ'ן בלאַט האָט אימיצער אָנגעשריבען מיט אַ שווערער, אונזיכערער האַנד. דאָס האָט איינער פון די סאָלדאַטען פארצייכענט מיט אַ בליישטיפט די נעמען פון זיינע חברים, וועלכע זיינען געפאלען אין דער שלאַכט געגען קערענסקי. די אותיות זיינען געווען צושוואומען, אַקוראַט ווי טרעהרען זיינען אויף זיי געפאלען...

אַלעקסי ווינאָגראַדאָוו.

ד. מאַסקוויין.

ס. סמאָלביקאָוו.

א. וואַסקרעסענסקי.

ד. לעאַנסקי.

ד. פּרעאַבראַזשענסקי.

וו. ליידאַנסקי.

מ. בערטשיקאָוו.

די דאָזיגע חברים האָט מען גערופען אין דער אַרמעע דעם 15טען נאָוועמבער, 1916. נאָר דריי זיינען געבליבען פון זיי אַלע:

מיכאַאיל בערטשיקאָוו.

אַלעקסעי וואַסקרעסענסקי.

דמיטרי לעאַנסקי.

שלאַפּט, קעמפּפּער-אַדלערס, שלאַפּט מיט אַ רוהיגער זעעל. ליעבע, טייערע, איהר האָט פּערדיענט גליק און אייביגען

פריעדען.

אונטער דער ערד פונ'ם קבר האָט איהר ענג געשלאָסען די

רוייהען.

שלאַפּט, בירגער!

נאָר דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט איז געווען וואָך. ער האָט געטהאָן זיין אַרבייט. פּאַ אן אינוועניגסטען צימער איז אַרויסגעקומען סקריפּניק און האָט אונז איבערגעגעבען, אז מען האָט אַרעסטירט גאַזין, נאָר יענער האָט געלייקענט, אז ער האָט אונטערגעשריבען די פּראָקלאַמאַציע פונ'ם רעגירונגס-קאָמיטעט. דאָס זעלביגע האָט געטהאָן וואַסקענסקיעוו. דער רעטונגס-קאָמיטעט גופא

האָט געלייקענט, אז ער האָט אַרויסגעלאָזט דעם אויפרוה צום גאַר-
ניזאָן. ס'איז נאָך געווען אונצופריעדענהייט צווישען די פּאָלקען, האָט
סקריפניק געזאָגט, דער וואָלינסקי פּאָלק האָט זיך אָבגעזאָגט קעמפּפּען
געגען קערענסקי'ן.

עטליכע אָבטהיילונגען פון נייטראַלע סאָלדאטען מיט טשערנאָוויץ
אן דער שפיץ זיינען געווען אין גאַטשינאַ. זיי האָבען געפרוּאוּט
איינרעדען קערענסקי'ן ער זאָל אָבשטעלען זיין בעוועגונג אויף פעט-
ראָגראַד.

סקריפניק האָט זיך צולאַכט. „היינטיגע צייטען איז ניטאָ קיין
נייטראַלע“, האָט ער געזאָגט „מיר האָבען געוואונען!“ זיין שאַרפּער
בעבערדעלטער פנים האָט געלויבטען ווי מיט אַ רעליגיעזער התפעלות.
„איבער 60 דעלעגאַטען זיינען אָנגעקומען פּונם פּראָנט. זיי גאַראַנט
טירען אונז די שטיצע פון אַלע אַרמעען, אַ חוץ די סאָלדאטען, וואָס
געפינען זיך אויפ'ן רומענישען פּראָנט: פון זיי האָבען מיר נאָך
קיינע ידיעות ניט געהאַט. די אַרמעע־קאָמיטעטען האָבען ניט צוגע-
לאָזט די נייעס פון פעטראָגראַד, אָבער מיר האָבען איצט אָרגאַניזירט
אַ סיסטעם פון קוריערען...“

איבער'ן לאַנגען קאָרידאָר איז אָנגעקומען קאַמענעו, אַ פּער-
טאַטערטער פון אַ גאַנצער נאַכט אַרבייט אין דער קאַנפּערענץ צו
בילדען אַ נייע רעגירונג, אָבער אַ גליקליכער. „די סאָציאַליסטען
רעוואָלוציאָנערען זיינען שוין גענייגט אונז אַריינצולאָזען אין דער
נייער רעגירונג“, האָט ער מיר געזאָגט. „אַלע גרופּען פּונם רעכטען
פליעגעל האָבען זיך דערשראָקען פאַר די רעוואָלוציאָנערע טריבונאַלען;
אין פּחד פּערלאַנגען זיי פון אונז, אז מיר זאָלען זיי פּונאַנדערלאָזען
איידער מיר נעהמען זיך צו ווייטערדיגער אַרבייט... מיר האָבען
אַנגענומען דעם פּאַרשלאַג פון דעם אייזענבאַהן־פּעראַיין צו בילדען
אַ פּעראַייניגטע סאָציאַליסטישע רעגירונג, און דער פּעראַיין אַרבייט
איצט איבער דעם פּלאַן. דאָס אַלעס איז אַ רעוואָלוציאָנע פון אונזער
נצחון. ווען מיר זיינען געווען בּסתר המדרגה, האָבען זיי מיט אונז
אפילו ניט געוואָלט רעדען. איצט איז מען שוין געקומען צו דער
דעה, אז מען דאַרף מאַכען עפעס אַ פּשרה מיט די סאָויעטען...
וואָס אונז פּעהלט — איז אַ ענטשיידענדר זעג. קערענסקי וויל אַ
וואַפּענשטילשטאַנד, אָבער ער וועט זיך מוזען אונטערגעבען...“

אָט דאָס איז געווען די שטימונג פון די באַלשעוויסטישע פיהרער אין יענער צייט. ווען אַן אויסלענדישער זשורנאַליסט האָט געפרעגט טראַצקי, וואָס פאַר אַ ערקלעהרונג ער וויל אַרויסגעבען פאַר דער וועלט, האָט טראַצקי געענטפערט: „די איינציגע מעגליכע ערקלעהרונג אין איצטיגען מאָמענט איז די, וואָס מיר מאַכען דורכ'ן מויל פון אונזערע קאָנאַנען.“

אַבער אונטער דער כוואַליע פון זיעג האָט זיך געגאַסען דער טונקעלער שטראַם פון אונרוהיגקייט און זאָרג. עס איז געשטאַנען די פראַגע וועגען פינאַנצען. דער פּעראַיין פון באַנק-אַנגעשטעלטע האָט ניט געפאַלגט דעם בעפעהל פונ'ם מיליטערישען-רעוואָלוציאַנערען קאָמיטעט. אַנשטאָט צו עפענען די בענק האָט דער פּעראַיין אָבגע-האַלטען אַ פּערזאָנלונג און ערקלעהרט אַ פאַרמעלען סטרייק. סמאָלני האָט פּערלאַנגט אַזוינע 35 מיליאָן רובעל פון דער שטאַטס-באַנק, אָבער דער קאַסיר האָט פּערשלאָסען די געמויערטע קעלערס און האָט געצאָהלט נאָר די פּערטרעטער פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג. די רעאַקציאָנערען האָבען אויסגענוצט די שטאַטס-באַנק אַלס אַ פּאָליטיש געוועהר... ווען, למשל, דער אַלל-רוסישער אייזענבאַהן-פּעראַיין האָט געפאָדערט געלד צו צאָהלען די אַנגעשטעלטע פון די רעגירונגס-אייזענבאַהנען, האָט מען זיי אָבגעשיקט אין סמאָלני...

איך בין אַריבערגעגאַנגען אין שטאַטס-באַנק זיך זעהן מיט'ן נייעם קאָמיסאַר. דאָס איז געווען אַ אוקראַינער באַלשעוויק מיט רויטע האָר. זיין נאָמען איז געווען פּעטראָוויטש. ער האָט גע-פּראָווט אַריינטראַגען אַ ביסעל אָרדנונג אינ'ם תּהו ובהו, וואָס דער סטרייק פון די אַנגעשטעלטע האָט אַנגעמאַכט. אין אַלע קאַנצעלאַריעס פון דעם ריעזיגען בנין זיינען געזעסען פּרייוויליגע, סאָלאַטען און מאַטראָזען, און געשוויצט. זיי האָבען זיך נעבעך געמאַטערט מיט אַלע כחות איבער די גרויסע באַנק-ביכער, זיי האָבען אַזש אַרויס-געשטעקט די צינגער פון זייערע מיילער אין גרויס התמדה, אָבער מען האָט געזעהן, אַז זיי פּערשטעהען ניט אַ וואָרט...

די דומא איז געווען איבערגעפאַקט. דאָ און דאָרט האָט מען נאָך אַרויסגעזאָגט אַ היים וואָרט געגען דער נייער רעגירונג, אָבער דאָס האָט געטראַפּען זעלטען. דער צענטראַלער ערד-קאָמיטעט האָט

ארויסגעלאָזט אָן אויפרוף צו די פויערים, אַז זיי זאָלען ניט אנערקענען דאָס ערד־געזעץ פֿונ'ם סאָוועטען־קאָנגרעס, ווייל דאָס וואָלט געפיהרט צו אונאַרדנונג און בירגער־קריעג. דער שטאַרט־גאַלאָוואַ שריידער האָט געמעלדעט, אַז צוליב דעם באַלשעוויסטישען אויפשטאַנד וועט מען מוזען אָבלייגען די וואַהלען צו דער גרינדונג־פֿערוואַמלונג אויף אַן אונבעשטימטע צייט.

צוויי פראגען האָבען קענטיג פערנומען דעם אויבען־אָן אין אַלע־מענס געדאַנק: ערשטענס, אָבשטעלען די בלוט־פֿערגיסונג פֿון אַ שאַרפען בירגער־קריעג, צווייטענס, בעשאַפֿען אַ נייע דעגערונג. מען האָט שוין מעהר ניט גערעדט וועגען „פֿערניכטען די באַלשעוויקעס“ און מען האָט זעהר וועניג גערעדט וועגען אויסשליסען זיי פֿון דער דעגערונג; אויב עמיצער האָט דאָס יא דערמאָהנט, זיינען דאָס נעווען די פּאָלקס־סאָציאַליסטען און די פויערים־סאָוועטען. אפילו דער צענטראַלער אַרמעע־קאָמיטעט, דער שטאַרקסטער שונא פֿון סמאָל־ני, האָט טעלעפֿאָנירט פֿון דער הויפּט־קוואַרטיר אין מאָהילעוו: „אויב מען קען ניט גרינדען קיין נייעם קאָבינעט סיידען מען קומט צו אַן אויסגלייך מיט די באַלשעוויקעס, שטימען מיר איין, אַז מען זאָל זיי צולאָזען אין דער מי נ ד ע ר ה י י ט.“

די „פראוודאַ“ האָט זיך אויסגעלאַכט פֿון קערענסקי'ס „מענשענ־פֿריינדליכע געפיהלען“. די צייטונג האָט געדרוקט זיינע אַ טעלע־גראַמע צום דעגערונגס־קאָמיטעט:

„אין הסכם מיט דעם פּאַרשלאַג פֿון דעם רעטונגס־קאָמיטעט און אַלע דעמאָקראַטישע אָרגאַניזאַציעס, וואָס זיינען מיט איהם פֿער־בונדען, האָב איך אָבגעשטעלט אַלע מיליטערישע האַנדלונגען געגען די אינסורגענטען. מען האָט געשיקט אַ דעלעגאַט פֿונ'ם קאָמיטעט צו אָנהויבען פֿערהאַנדלונגען מיט זיי. נעהמט אָן אַלע מיטלען, אַז מען זאָל אָבשטעלען אונגוויטיגע בלוט־פֿאַרגיסונג.“

דער אַל־רוסישער אייזענבאַהן־פֿעראיין האָט ארויסגעשיקט אַ טעלעגראַם איבער גאַנץ רוסלאַנד:

„די קאַנפֿערענץ פֿון דעם אייזענבאַהן־פֿעראיין מיט פֿערטרעטער פֿון ביידע קעמפֿפֿענדע צדדים, וועלכע זעהען איין די נויטיגקייט פֿון אַ פֿיטרה, פּראָטעסטירט ענערגיש געגען פּאָליטישע טעראָריזם אינ'ם איצטיגען בירגער־קריעג, וועלכער ווערט געפיהרט צווישען

פערשיעדענע פראקציעס פון דער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע. די קאָנפּערענץ ערקלעהרט, אז פּאָליטישער טעראָריזם, וואָס פאַר אַ פּאַרם ער זאָל ניט אָננעהמען, איז אין היפּוך מיט דער אידעע פון אונטער-האַנדלונגען וועגען אַ נייער רעגירונג..."

די קאָנפּערענץ האָט געשיקט דעלעגאַטען צום פּראָנט און קיין נאַטשינאַ. אין דער קאָנפּערענץ גופא האָט עס אויסגעזעהן, אז מען האַלט שוין ביי אן אויסגלייך. מען האָט שוין אפילו געהאַט בעשלאָ-סען אויסצוקלייבען אַ פּראָוויזאָרישען פּאָלקס-דראַטה, וועלכער זאָל בעשטעהן פון אזוינע פיער הונדערט מיטגליעדער — פינף און זיעב-ציג פון סמאָלני, פינף און זיעבציג פון דעם אַלטען צענטראַלען עקזע-קוטיוורקאָמיטעט, — די איבעריגע פון די שטאַדט-דומאַס, פּראָפעסיאָ-נעלע פּעראיינען, ערד-קאָמיטעטען און פּאָליטישע פּאַרטייען. טשערנאָוו האָט געזאָלט זיין דער נייער פּרעמיער. לענין און טראַצקי, האָט מען געשמועסט, זאָלען ניט טאָרען אַרײַן אין קאַבינעט...

מיטאַגצײט בין איך וויעדער געווען לעבען סמאָלני. איך בין געשטאַנען אויפ'ן גאַס פאַר'ן אינסטיטוט און גערעדט מיט'ן אָנטריי-בער פון אַן אַמבולאַנס, וואָס האָט געדאַרפט אַבפּאַהרען צום רעוואָ-לוציאָנערען פּראָנט. קען איך פּאַהרען מיט איהם? געוויס! דער מאַן איז געווען אַ פּרייוויליגער, אַ סטודענט פּונ'ם אוניווערזיטעט. ווען מיר זיינען געפּאַהרען איבער דער גאַס, האָט ער צו מיר געשריען איבער זיין אַקסעל אויף דייטש: „אַלזאָ, גוט! אין די קאַזאַרמעס וועלען מיר עסען!"

אויף קיראַטשנאַיאַ זיינען מיר אַרײַנגעפּאַהרען אין אַ ריעזי-גען הויף, אַרומגערינגעלט מיט מיליטערישע בנינים. מיר זיינען אַרויפגעגאַנגען איבער טונקעלע טרעפּ און אַרײַן אין אַ נידריגען צימער מיט איין פּענסטער. אַרום אַ לאַנגען הילצערנעם טיש זיינען געזעסען אזוינע צוואַנציג סאָלדאַטען און מיט הילצערנע לעפעל געגע-סען שטשי פון אַ גרויסער צינערנער שיסעל. זיי האָבען הויך גערעדט און געלאַכט.

איך האָב מיט זיי פּערפיהרט אַ געשפּרעך. איינער, אַ יונגער פּעלדפּעכעל מיט'ן נאַמען באַקלאַנאָוו, האָט גערעדט פּראַנצויזיש. איך האָב איהם געזאָגט, אז איך פּאַהר אין צאַרסקאָיע סעלאָ. „איך

אויך", האָט באַקלאַנאַוו פּלוצלונג געזאָגט. „און איך — און איך —“
די גאַנצע קאָמפּאַניע האָט אויפֿן אָרט בעשלאָסען פּאָהרען אין צאַרס-
קאָיע סעלאָ.

עס האָט זיך דערהערט אַ קלאַפּ אין טהיר. די טהיר האָט זיך
געעפענט און עס האָט זיך בעוויזען דער פּאָלקאָוויק. קיינער האָט
זיך ניט אויפגעהויבען, נאָר אַלע האָבען איהם פּרעהליך בעגריסט.
„קען איך אַריינגעהן?“ האָט דער פּאָלקאָוויק געפרעגט. „פּראָס! —
פּראָס!“ האָבען זיי הערצליך געענטפערט. דער פּאָלקאָוויק איז
אַריינגעקומען מיט אַ שמייכל אויף די ליפען. דאָס איז געווען אַ
הויכער מאַן מיט אַ פיינעם אויסזעהן. געטראַגען האָט ער אַ מאַנטעל
פון ציענען-פעל אויסגעהאַפּט מיט גאָלד. „מיר דאַכט זיך, איך האָב
געהערט, אַז איהר ווילט פּאָהרען אין צאַרסקאָיע סעלאָ, חברים“,
האָט ער געזאָגט. „קען איך פּאָהרען מיט אייך?“

באַקלאַנאַוו האָט אַ טראַכט געטהאָן. „איך גלויב ניט, אַז מיר
האָבען דאָ וואָס צו טהאָן היינטיגען טאָג“, האָט ער געענטפערט.
„יא, טאָוואַרישטש, קומט מיט אונז, מיר וועלען זיין זעהר צופרידען.“
דער פּאָלקאָוויק האָט איהם געדאַנקט, זיך אַנידערגעזעצט און אָנגע-
גאַסען אַ גלאָז טהעע.

באַקלאַנאַוו האָט מיר ערקלעהרט די לאַגע. גערעדט האָט ער
שטילערהייד, כדי ער זאָל ניט בעליידיגען דעם פּאָלקאָוויק'ס גע-
פיהלען. „די מעשה איז אַזוי“, האָט ער געזאָגט, „איך בין דער
באָדזיצענדער פּונים קאָמיטעט. דער קאָמיטעט פּערוואַלטעט איבער
דעם גאַנצען באַטאָליאָן, אָבער וואָס איז שייך דעם פּאָלקאָוויק,
האָבען מיר איהם אויסגעקליבען, אַז ער זאָל קאָמאַנדעווען נאָר אין
דער צייט פון מיליטערישע אָפּעראַציעס. דעמאָלט מוזען מיר אַלע
פּאָלגען זיין בעפעהל. אָבער אין אַלע זיינע האַנדלונגען איז ער פּער-
אַנטוואָרטליך פאַר אונז. אין די קאָזאַרמעס דאַרף ער זיך פּריהער
אָנפרעגען ביי אונז איידער ער טהוט עפעס. מען וואָלט איהם גע-
קענט אָנרופען אונזער עקזעקוטיוו-אָפיציר...“

מען האָט אונז געגעבען געוועהר, רעוואָלווערען און ביקסען —
„ווער ווייס. מיר קענען נאָך בעגעגענען קאָזאַקען“ — און מיר
אַלע האָבען זיך אַריינגעקליבען אין דעם אַמבולאַנס. מען האָט

אויך ארויפגעלעגט דריי גרויסע פעק צייטונגען פאר'ן פראָנט. מיט אַ קלאַפּעריי זיינען מיר דורכגעפּאָהרען ליטייני און אַרויף אויף זאָגאַרדני פּראָספעקט. לעבען מיר איז געזעסען אַ יונגערמאַן מיט עפּאָלעמען פּון אַ פּאַרוטשיק. ער האָט, דאַכט זיך, געקענט רעדען פּליסיג אויף אַלע אייראָפּעאישע שפּראַכען. ער איז געווען אַ מיט־גליעד פּון דעם באַטאַליאָן־קאָמיטעט.

„איך בין ניט קיין באַלשעוויק“, האָט ער מיר פּערזיכערט מיט היין.
 „איך געהער צו אַ זעהר אַלטער אַדעליגער פּאַמיליע. איך אַליין וואַלט זיך זיכער אָנגערופּען אַ קאַדעט...“

„אַבער ווי קומט?״ האָב איך ערשטוינט געפּרעגט.
 „אַה, יא, איך בין אַ מיטגליעד פּון דעם קאָמיטעט. איך בעהאַלט ניט מיינע פּאָליטישע איבערצייגונגען. אָבער דאָס אַרט ניט מיינע חברים, מחמת זיי ווייסען, אז איך האַלט ניט פּון שטעלען זיך געגען דעם ווילען פּון דער מעהרהייט... פּון דעסטוועגען האָב איך זיך אָב־געזאָגט אַנטהייל צו געהמען אין דעם איצטיגען בירגער־קריעג, ווייל איך גלויב ניט אין קעמפּען מיט געוועהר אין האַנד געגען מיינע רוסי־שע ברידער...“

„פּראָוואַקאָטאָר! קאַרנילאָוועץ!“ האָבען די אַנדערע צו איהם געשריען אין שפּאַס און איהם געקלאַפּט אין דער פּלייצע.
 מיר זיינען דורכגעפּאָהרען אונטער דער גרָאָהער שטיינערנער אַרקאַדע פּון דעם מאַסקווער טויער, בעדעקט מיט גאָלדענע צאַצקעס, שווערע קייזערליכע אָדלערס און נעמען פּון רוסישע צאַרען. אונזער אַמבולאַנס האָט זיך אַוועקגעלאָזט איבער דעם ברייטען, גלייכען שאַסעי, וואָס האָט אויסגעזעהן גרויליך אונטער דער לייכטער דעק פּונ'ם ערשטען שנעע. איבער'ן שאַסעי זיינען געגאַנגען געדיכטע מאַסען רויטע גוואַרדיצעס, געשפּאַנט צום רעוואָלוציאָנערען פּראָנט מיט געשרייען און געזאַנגען; אַנדערע, מיט גרָאָהע פּנים'ער און אויסגעשמירט אין בלאַטע, זיינען געגאַנגען צוריק. געוועהנליך האָבען זיי אויסגעזעהן גאָר יונגע אינגלעך. עס זיינען געגאַנגען פּרויען מיט לאַפּעטעס, אייניגע מיט ביקסען און פּעהנדלעך, אייניגע האָבען גע־טראַגען אויף זייערע אַרבעל דעם באַנד פּון דעם רויטען קרייז, — אַלע איינגעבויענע, אויסגעהאַרעוועטע פּרויען פּונ'ם אַרימסטען צושטאַנד;

אָבטהייִלונגען סאָלדאָטען האָבען מאַרשירט אָהן אַ סדר; ווען זיי האָבען בעגעגענט די רויטע גוואַרדייצעס, האָבען זיי געשריען פריינדליִכ־כע גרוסען; עס זיינען געגאנגען מאַטראָזען מיט אַן ערנסט־בייזען אויסדרוק אויפֿ'ן פנים; עס זיינען געגאנגען קינדער מיט פעקלעך שפייז פאַר זייערע טאַטעס און מאַמעס. די דאָזיגע גאַנצע מאַסע האָט געשפּאַנט אין דער ווייסליכער בלאָטע, וואָס האָט בערעקט די שטיינער פון דעם שאַסעי. מיר זיינען געפּאָהרען פאַרביי האַרמאַטען, וואָס האָבען זיך געצויגען קיין דרום־צו מיט ט בראַזג און קלינגעריי; פאַרביי מאַטראָרוואַגענס אָנגעזעצט מיט באַוואָפּענטע מענשען; פאַר־ביי אַמבולאַנסען מיט פאַרוואַונדעטע, געפיהרט פון שלאַכט־פּעלד; איינמאָל האָבען מיר אפילו געזעהן אַ פּויערישען וואַגען וואָס האָט לאַנגזאַם געסקריפעט איבער'ן וועג; אין וואַגאַן איז געזעסען אַ בלאַט־סער בחור אָנגעבויגען איבער זיין פאַרוואַונדעטען בויך. דער בחור האָט געקרעכצט מיט אַ מאַנאָטאָנער שטימע. אויף ביידע זייטען וועג האָט בען ווייבער און אַלטע מענער געגראָבען טראַנשעען און אָנגעצויגען שטעכיגע דראָטען. די וואַלסענס האָבען זיך לאַנגזאַם אָבגערוקט קיין צפון, און עס האָט זיך בעוועזען אַ בלייכע זון. פעטראָגראַד האָט געבלישטשעט איבער די פּלאַכע זומפּיגע פעלדער. רעכט האָבען זיך געהויבען ווייסע, גאָלדענע און קאָליערענדע קופּאָלען און דעכער; לינקס זיינען געשטאַנען הויכע קויענס, פון אייניגע האָט זיך געהויִר־בען אַ שוואַרצער רויך. ווייטער האָט אַ נידריגער הימעל זיך גע־שטרעקט איבער פינלאַנד. אויף ביידע זייטען וועג האָבען מיר גע־קענט זעהן קירכען, מאַנאַסטירען... אַמאָל האָט זיך בעוויזען אַ מאַט־נאָך. שטום און ערנסט האָט ער געקוקט, ווי עס קלאַפט דער דופּק פון דער פּראָלעטאַרישער אַרמעע איבער'ן ברייטען וועג.

אין פּולקאָוואַ האָבען די וועגען זיך געשיידט. מיר האָבען זיך אָבגעשטעלט אינמיטען אַ גרויסען עולם. דאָ איז געווען אַ מין צענטר, וואוהין מענשען האָבען זיך געגאַסען פון דריי זייטען: פריינד האָבען זיך בעגעגענט, זיך לעבעדיג אָבגעגעבען מזל טוב, דערצעהלט איינער דעם אַנדערען די פרטים פון דער מלחמה. דאָרט, וואו די וועגען שייִר־דען זיך. האָבען קויהלען צולעכערט אַ רייע הייזער, און אַרום און אַרום אויף אַ האַלבער מייל איז די ערד געווען אויפגעריסען און צר־

קנאָטען. דאָ האָט די שלאַכט געהערשט מיט ווילדער וואַטה. ניט ווייט זיינען אַרומגעלאָפּען הונגעריגע קאָזאַקישע פּערד אָהן רייטער; זיי האָבען ניט געהאַט וואָס צו עסען: דאָס גראָז פון די פּעלדער איז שוין לאַנג געווען טויט. אַ רויטער גוואַרדיעז האָט זיך געפרוּאוּט אויפּזעצען אויף איינעם אַזאַ פּערד, ער איז אָבער ניט געווען פלינק און איז אַלעמאָל אַראָבגעפאַלען אויף דער ערד. די טויענדער פּראָס-טע מענשען אַרום און אַרום האָבען זיך געפּרעהט ווי קליינע קינדער. ווען מען געהאַט זיך איבער'ן לינקען וועג אין דער ריכטונג, וואו עס זיינען אָבגעטרעטען די לעצטע קאָזאַקען, קומט מען צו אַ דער-פּעל אויף אַ נידריגען בערגעל. פון דאָרטען עפענט זיך אַ פּראַכט-פּאַלע פּאַנאָראַמע אויף דעם גאַנצען ריעזיגען פּעלד. פּלאַך און גראָה ליעגט דאָס פּעלד, ווי אַ ים אין שטילען וועטער; אויבען הענגען וואַלקענס, ווי מאָדנע טהורמס; העט ווייט גיסט די גרויסע שטאַרט אַרויס טויענדער מענשען איבער אַלע וועגען. לינקס איז געלעגען דאָס בערגעל פון קראַסנאָיע סעלאָ, דער פּלאַץ וואו די קייזערליכע גוואַרדיע האָט זומער-צייט אָבגעהאַלטען איהרע פּאַראַדען, און די קיי-זערליכע מילך-פּאַרס. געהנטער אַהערצו האָט קיין זאך ניט געשטערט די מאָנאָטאָנע פּלאַכקייט פּונם לאַנדשאַפּט, נור דאָ און דאָרט האָט זיך געזעהן אַ מאָנאָסטיר אַרומגערינגעלט מיט אַ פּאַרקען, אַן איינ-צעלנע פּאַבריק, עטליכע גרויסע בנינים אין מיטען פּעלד, מסתמה יתומים-היזער אָדער מושב זקנים'ס...

„אַט אַ דאָ“, האָט מיר דער שאַפּער געזאָגט, ווען מיר זיינען גע-פּאַהרען איבער אַ וויסטען בערגעל, „אַט אַ דאָ איז געשטאַרבען וועראַ סלוצקאָיאַ. יאָ, די באַלשעוויטשקע, אַ מיטגליעד פון דער דומאַ. דאָס האָט געטראָפּען היינט גאַנץ פּריה. זי איז געווען אין אַן אויטאָמאָביל, צוואַמען מיט זאַלקינדן און נאָך איינעם. עס איז געווען אַ וואַפּען שטילשטאַנד, און זיי האָבען זיך געלאָזט צו די פּאָדערשטע טראַנז-שעען. זיי האָבען גערעדט און געלאַכט. פּלוצלונג האָט אימיצער אין קערענסקייס בעפּאַנצערטען אויטאָמאָביל דערזעהן די דריי און האָט אויסגעשאַסען פון אַ האַרמאַט. אין אויטאָמאָביל איז געווען קערענסקי גופאַ. אַ גראַנאַטע האָט געטראָפּען וועראַ סלוצקאָיאַ און זי געטוי- מעט...“

צארסקאיע איז געווען איבערפילט מיט זיעגרייכע העלדען פון דער פראלעטארישער מחנה. דער פאלאז, וואו עס פלעגן פארקומען די זיצונגען פון דעם סאָוויעט, האָט איצט גערוישט ווי אַ ביהן־שטאָק. אינ'ם הויף זיינען געשטאַנען רויטע גוואַרדייצעס און מאַטראָזען. פאַר די טהירען זיינען געשטאַנען וואַך־לייט, און אַ שטראָם פון קורירערען און קאָמיסאַרען האָט זיך געגאַסען אַרײַן און אַרויס. אין דעם זאַל פּוּנ'ס סאָוויעט האָט געקאָכט אַ סאַמאָוואַר, און אזוינע פּופּציג אַרבייטער־סאָלדאַטען, מאַטראָזען און אַפיצירען זיינען געשטאַנען אַרום און אַרום, געטרונקען טהעע און גערעדט אויף וואָס די וועלט שטעהט. אין איין ווינקעל האָבען צוויי אַרבייטער געפרוּאוּט לאָזען אַ מולטיגראַפּישע מאַשין (אַ מאַשין וואָס קען דרוקען עטליכע עקזעמפּלאַרען מיט אַמאָל), אָבער זייערע הענד זיינען געווען אונגעשיקט. ביים מיטעלסטען טיש איז דער געזונדער דיבענקאָ געזעסען אָנגעבויגען איבער אַ לאַנד־קאַרטע און מיט אַ בלאָהען און רוימען בליי־פּעדער אָנגעמערקט פּאָזיציעס פאַר דער אַרמעע. אין דער לינקער האַנד האָט ער, ווי זיין שטייגער איז, געהאַלטען אַ ריזיגען רעוואָלווער פון בלאָהען שטאָל.

באַלד האָט ער זיך אוועקגעזעצט פאַר אַ שרייב־מאַשין און גע־נומען אויסקלאַפען עפעס מיט איין פינגער; אַלע וויילע פלעגט ער זיך אָבשטעלען, אויפהויבען דעם רעוואָלווער און איהם גלעטען מיט לייעבע.

ביים וואַנד איז געשטאַנען אַ קאַנאַפּע, און אויף איהר איז גע־לעגען אויסגעצויגען אַ יונגער אַרבייטער. צוויי רויטע גוואַרדייצעס האָבען זיך אָנגעבויגען איבער איהם, אָבער דער איבעריגער עולם האָט זיך אויף איהם וועניג אומגעקוקט. דער אַרבייטער האָט געהאַט אַ לאַך אין זיין ברוסט: דורך זיינע קליידער האָט פּריש בלוט אַרויס־געשפּריצט מיט יעדען האַרץ־קלאַפּ. זיינע אויגען זיינען געווען גע־שלאָסען, און זיין יונגער פּנים, אין אַ ראַהם פון אַ בערדעל, איז גע־ווען גרינליך־ווייס. ער האָט נאָך געאַטהעמט, שוואַך און לאַנגזאַם, און מיט יעדען אָטהעם האָט ער אַרויסגעזיפּצט: „מיר בודעט! מיר בודעט! (פּרידען וועט קומען! פּרידען וועט קומען!)“.

ווען מיר זיינען אַריינגעקומען, האָט דיבענקאָ אויפּגעהויבען דעם קאַפּ. „אַה, דאַס זייט איהר!“ האָט ער געזאָגט צו באַקלאַנאוּז. „זייט אזוי גוט, טאָוואַרישטש, געהט אַריבער אין דער קאַנצלאַריע פון דעם

קאמענדאנט און נעהמט איבער די קאמאנדע. ווארט, איך וועל איך געבען א בעשטעטיגונג". ער איז אריבערגעגאנגען צו דער שרייב-מאשין און האט גענומען לאנגזאם אויסקלייבען די אותיות.

דער נייער קאמענדאנט פון צארסקאיע סעלא, באקלאנאו, האט זיך געלאזט צום יעקאטערינינסקי פאלאץ, איך מיט איהם. באקלא-נאו איז געווען זעהר אויפנערענט, ער האט געפיהלט די וויכטיגקייט פון זיין נייעם אמט. אין דעם שעהנעם ווייסען זאל האבען עטליכע רויטע גווארדיצעס זיך ניינעריג ארומגעדריעהט, און מיין אלטער בע-קאנטער, דער פאלקאוניק, איז געשטאנען ביי א פענסטער און זיך געביסען א וואנצע. ער האט מיך בעגריסט ווי א לאנג פארלארענעם ברודער. ביי א טיש לעבען טהיר איז געזעסען דער פראנצויזישער בעסארבער. די באלשעוויקעס האבען איהם געהייסען בלייבען און טהאן זיין ארכייט ווי פריהער.

"איך האב דען געהאט אן אנדער ברירה?" האט ער געווארטשעט, "אזוינע ווי איך קענען זיך ניט שטעלען אויף קיינעמ'ס צד. איך מעג אינסטינקטיוו פיינד האבען די דיקטאטור פונ'ם המון, אבער וואס טהוט מען... עס טהוט מיר נור באנג, וואס איך בין אזוי ווייט פון מיין מוטער אין בעסערצביע!"

באקלאנאו האט פארמעל איבערגענומען די קאנצעלאריע פון דעם קאמענדאנט. "אט האט איהר די שליסעל צום שרייב-טיש", האט דער פאלקאוניק נערוועז געזאגט.

א רויטער גווארדייעז איז איהם אריינגעפאלען אין די רייד. "וואו איז דאס געלד?" האט ער גראב אויסגערופען. דער פאלקאוניק האט געמאכט א פערוואונדערטע מינע. "געלד? געלד? אך, איהר מיינט מסתמא דאס קעסטעל. אט איז עס, פונקט אזוי ווי איך האב עס דא געטראפען צוריק מיט דריי טעג. שליסלען?" דער פאלקאו-ניק האט א קוועטש געהטאן מיט די פלייצעס. "איך האב ניט קיין שליסלען".

דער רויטער גווארדייעז האט א לאך געטהאן מיט חוזק. "א וואוילער תירוץ", האט ער געזאגט, ווי איינער וואס ווייס בעסער. "לאמיר עפענען דאס קעסטעל", האט באקלאנאו געזאגט. "ברענגט א האק. אט איז אן אמעריקאנישער חבר. זאל ער אויפברע-כען די קאסע און פערשרייבען, וויפיעל ער וועט דארט געפינען".

איך האָב אַ קלאַפּ געטהאָן מיט דער האַק. די הילצערנע קאַסע
אין געווען לידיג.

„לאָמיר איהם אַרעסטירען“, האָט דער רויטער גוואַרדייעז
געזאָגט מיט גאַל, „ער איז פון קערענסקי'ס חברה. ער האָט צוגע-
גנב'עט דאָס געלד און איבערגעגעבען קערענסקי'ן.“

באַקלאַנאוּו האָט עס ניט געוואָלט טהאָן.

„אַה, ניין“, האָט ער געזאָגט, „דאָס האָט געטהאָן דער קאָרני-
לאָוועז וואָס איז געווען פאַר איהם. ער איז ניט שולדיג.“

„צו'ס טיוועל!“ האָט דער רויטער גוואַרדייעז אויסגעשריען.
„איך זאָג אייך, ער איז פון קערענסקי'ס חברה. אויב איהר ווילט
איהם ניט אַרעסטירען, וועלען מיר דאָס טהאָן. און מיר וועלען
איהם געהמען קיין פעטראָגראַד, איהם אַריינזעצען אין פעטראָפּאָוו-
לאָווסקע פעסטונג, — דאָרט איז זיין פּלאַץ!“ די איבריגע רויטע
גוואַרדייעס האָבען געברומט זייער צושטימונג. דער פּאַלקאוויניק
האָט געוואָרפען אַ רחמנות-בליק אויף אונז, ווען מען האָט איהם
ארויסגעפיהרט פונ'ם צימער...

אין דרויסען פאר דער קאַנצעלאַריע פונ'ם סאָוויעט האָבען מיר
געטראָפען אַ מאַטאָר-וואָגען, וואָס האָט זיך געקליבען פּאַהרען צום
פּראָנט. אַ האַלב טויז רויטע גוואַרדייעס, עטליכע מאַטראָזען, צוויי
אַדער דריי סאָלדאַטען, אַלע אונטער דער קאָמאַנדע פון אַ ריעז —
אַן אַרבייטער, האָבען זיך אַריינגעקליבען אין וואָגען און האָבען צו
מיר געשריען, איך זאָל מיטפּאַהרען מיט זיי.

פון דער קאַנצעלאַריע זיינען אַרויסגעגאַנגען עטליכע רויטע
גוואַרדייעס, אָנגעבויען אונטער אַ שווערע מאַסע פון קליינע איי-
זערנע באַמבעס אָנגעפילט מיט גרוביט — אַזאַ מין שטאָף,
האָבען זיי מיר געזאָגט, וואָס איז צעהן מאָל שטאַרקער און פינף מאָל
עמפּינדליכער, איידער דינאַמיט. די באַמבעס האָבען זיי אַריינגע-
וואָרפען אין וואָגען, אַ דריי אינטשיגע האַרמאַט האָט מען אַרויסגע-
שטעלט און צוגעבונדען צום הינטערשטען טהייל פונ'ם וואָגען מיט
שטיקלעך שטריק און דראָהט.

מיר האָבען זיך געלאָזט אין וועג מיט אַ קנאַק. דער שווערער
וואָגען האָט זיך געוועיגט פון איין זייט אויף דער צווייטער; געפּאַה-
רען איז מען, פאַרשטעהט זיך, זעהר שנעל, די האַרמאַט איז גע-

שפרונגען פון איין ראָד אויפ'ן אנדערען, די גרוביט־באָמבעס האָבען זיך געקייקעלט אַהין און צוריק איבער אונזערע פיס און זיך אָנגע־שטויסען מיט אַ טראַסק אָן די זייטען פונ'ם וואָגען.
 דאָ און דאָרט האָט אַ פאַטרול געפרואוּט אונז אָבשטעלען. סאָלדאַטען זיינען אַרויסגעלאָפּען אויפ'ן וועג, געשריען „סטאָי!“ און אָנגעשטעלט אויף אונז זייערע ביקסען.

מיר האָבען זיך וועניג אומגעקוקט אויף זיי. „כאַפט אייך דער שוואַרץ יאָהר!“ האָבען די רויטע גוואַרדייצעס געשריען. „מיר שטע־לען זיך ניט אָב פאַר קיינעם! מיר זיינען רויטע גוואַרדייצעס!“ און אזוי זיינען מיר ווייטער געפאָהרען מיט רעש און מיט גדלות, און אין דער זעלביגער צייט האָט וולאַדימיר ניקאָלאַיעוויטש מיר עפעס געשריען אין אויער אַרײַן וועגען אינטערנאַציאָנאַליזירען דעם פאַנאַמאַ־קאַנאַל און אנדערע אזוינע זאַכען...

אָבגעפאָהרען אַ פינף מייל, האָבען מיר געזעהן אַן אָבטהיילונג מאַטראָזען מאַרשירענדיג צוריק. מיר האָבען גענומען פאָהרען לאַנג זאַמער.

„וואו איז דער פראָנט, ברידער?“

דער ערשטער מאַטראָז האָט זיך אָבגעשטעלט און אַ קראַץ געטהאָן דעם קאָפּ. „היינט אינדערפריה“, האָט ער געזאָגט, „איז דער פראָנט געווען אַ האַלב ווערסט פון דאַנען. איצט אָבער ווייסט דער טייוועל, וואו ער געפינט זיך. מיר האָבען געשפּאַנט, געשפּאַנט און געשפּאַנט, און מיר האָבען איהם ניט געקענט געפינען.“

די מאַטראָזען זיינען אַריינגעקראָכען אין אונזער וואָגען, און מיר האָבען זיך געלאָזען פאָהרען ווייטער. אָבגעפאָהרען בערך אַ מייל, האָט וולאַדימיר ניקאָלאַיעוויטש אויפגעשטעלט די אויערען און האָט גע־הייסען דעם שאַפּער בלייבען שטעהן.

„מען שיסט!“ האָט ער געזאָגט. „איהר הערט?“ אַ מינוט האָט געהערשט אַ טויטע שטילקייט, דאַן האָבען מיר דערהערט אַביסעל ווייטער לינקס דריי שאַס, גיך איינער נאָכ'ן צווייטען. לינקס ביים וועג איז געוואקסען אַ געדריכטער וואַלד. מיר זיינען איצט לאַנגזאַם געפאָהרען פאָרווערטס, געווען זעהר אויפגערעגט און געשעפטשעט שטיל ביז דער וואָגען איז אָנגעקומען אונגעפעהר צו יענעם פלאַץ, וואו די שאַסען האָבען זיך געהערט. מיר זיינען אַראָבגעקראָכען, זיך

פאנאנדערגעשטען און פאר'גנבעט אין וואַלד אריין. יעדער איינער
האָט געטראָגען אַ ביקס.

דערווייל האָבען צוויי חברים אָבגעטשעפעט די האַרמאַט און זי
אָנגעשטעלט אַזוי, אַז זי האָט זיך געצילעוועט אונגעפּעהר אין אונ-
זער רוקען.

אין וואַלד איז געווען שטיל, די בלעטער זיינען שוין לאַנג אַראָב-
געפאלען, און די שטאַמען פון די בוימער האָבען אויסגעזעהן בלאַס
און לעבלאָז אין דעם נידריגען קרענקליכען שיין פון דער זון. קיין זאָך
האָט זיך ניט געריהרט, נאָר די דינע הייטלעך פון אייז איבער די
לױזשעס האָבען געקנאַקט אונטער אונזערע פיס. זאָל דאָס זיין אַ
פאַסטקע?

מיר האָבען זיך אַזוי גערוקט פאַרווערטס, ביז די בוימער זיינען
געוואָרען שיטערער. קיין זאָך האָט ניט פאַסירט. מיר האָבען זיך
אָבגעשטעלט. אויף אַ פרייען פלאַץ אין וואַלד זיינען דריי סאָלדאַטען
געזעסען אַרום אַ פייערעל, גאַנץ רוהיג.

וואַלדמיר ניקאָלאַיעוויטש איז אַרויסגעטרעטען פאַראַוויס.
„זדראַוסטוואַויטיע, טאַוואַרישטי!“ האָט ער געזאָגט. איין האַר-
מאַט, צוואַנציג ביקסען און אַ פולער וואָגען מיט גרוביט-באַמבעס איז
דערווייל גרייט געווען אויסצושיסען הינטער איהם יעדער רגע. די
סאָלדאַטען האָבען זיך אויפגעשטעלט אויף די פיס.

„וואָס איז דאָ געווען פאַר אַ שיסעריי?“

איינער פון די סאָלדאַטען האָט געענטפערט, און מען האָט גע-
זעהן — עס איז איהם גרינגער געוואָרען אויפ'ן האַרצען.

„דאָס שיסען?“ האָט ער געזאָגט, „דאָס איז גאָר ניט. מיר
האָבען געשאַסען אַ פאַר האַזען, טאַוואַרישטיש...“

דער וואָגען האָט זיך אַ לאָז געטהאָן קיין ראַמאַנאָוו. דער טאָג
איז געווען העל און רוהיג. ביים ערשטען שייד-וועג זיינען צוויי סאָל-
דאַטען אַרויסגעלאָפּען אונז אַנטגעגען און האָבען געמאַכט מיט די
ביקסען. מיר האָבען זיך אָבגעשטעלט.

„דאָקומענטען, חברים!“

די רויטע גוואַרדיצעס האָבען געמאַכט אַ געוואַלד. „מיר זיינען
רויטע גוואַרדיצעס. מיר דאַרפען ניט קיין דאָקומענטען... פאַהר
ווייטער, וואָס הערסטו זיי!“

א מאַטראָז האָט זיך אַרײַנגעמישט. „דאָס איז ניט רעכט, חברים, מיר דאַרפֿען האָבען רעוואָלוציאָנערע דיסציפּלין. שטעלט אייך פֿאַר, אז קאָנטראַר־רעוואָלוציאָנערען וואָלטען אָנגעקומען אין אַ מאַטאָר־וואָגן גען און וואָלטען געזאָגט: מיר דאַרפֿען ניט האָבען קיין דאָקומענטן טען.“ די דאָזיגע חברים קענען דאָך אייך ניט.

עס האָט זיך פֿאַרוויקעלט אַ וויכוח. איינציגווייז זיינען די סאָלדאַטען און מאַטראָזען צוגעשטאַנען צום ערשטען מאַטראָז. די רויטע גוואַרדייצעס האָבען וואַרטשענדיג אַרויסגענומען זייערע פֿאַפֿיערען. אַלע דאָקומענטען האָבען אויסגעזעהן אַלץ איינס, אַ חוץ מיינעם, וואָס אייך האָב בעקומען פֿונ'ם רעוואָלוציאָנערען שטאַב אין סמאָלני. די וואַך־לייט האָבען מיר געזאָגט, אז אייך מוז געהן מיט זיי. די רויטע גוואַרדייצעס זיינען זעהר ניט געווען צופֿריעדען, אָבער דער ערשטער מאַטראָז איז בעשטאַנען אז אזוי דאַרף זיין. „מיר ווייז סען“, האָט ער געזאָגט, „אז דער חבר איז אַן אמת'ער חבר. ס'איז דאָך אָבער דאָ אַ בעפֿעהל פֿונ'ם קאָמיטעט, און דעם בעפֿעהל מוז מען פֿאַלגען. דאָס איז רעוואָלוציאָנערע דיסציפּלין...“

אייך האָב זיי ניט געוואָלט בעלעסטיגען, בין אייך אַראָבגעקראָך כען פֿונ'ם וואָגען און נאָכגעקוקט, ווי ער פֿערשווינדט אַראָב באַרג, איבער'ן וועג. די גאַנצע קאָמפּאַניע האָט מיר פֿריינדליך געמאַכט מיט די הענד. די סאָלדאַטען האָבען זיך איבערגערעדט מיט שטילע ווער־טער, דאָן האָבען זיי מיך צוגעפֿיהרט צו אַ וואַנד און מיך אוועקגע־שטעלט לעבען איהר. ווי אַ בלייז איז מיר דורכגעפֿלויגען אין מוח דער געדאַנק, אז זיי ווילען מיך שיסען!

אין אַלע דריי זייטען איז אַרום און אַרום ניט געווען קיין לע־בעדיגער מענש, נור פֿון דעם קוימען פֿון אַ דאַטשע, האָב אייך גע־זעהן, איז געגאַנגען אַ רויך. די דאַטשע, אַן אַלמע הילצערנע שטוב, איז געשטאַנען לעבען וועג, אַ פֿיערטעל מייל פֿון אונז. די צוויי סאָל־דאַטען האָבען זיך געלאָזט געהן איבער'ן וועג. אייך האָב זיך געלאָזט נאָך זיי אין הוילער אַנגסט.

„אָבער הערט אויס, חברים! קוקט! אַט איז דער פעטשאַט פֿון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט.“

זיי וואָבען געקוקט אין מיין דאָקומענט ווי אַ האָהן אין בני אדם, נאָכדעם האָבען זיי זיך איבער געקוקט זיינער מיט'ן צווייטען.

„דאָס איז ניט אזא דאָקומענט, ווי אלע אנדערע“, האָט איינער ארויסגעברומט, „מיר קענען ניט לעזען, ברודער“.

איך האָב איהם אָנגענומען ביים אָרעם. „קום!“ האָב איך גע- זאָגט, „לאָמיר געהן אין יענעם הויז. דאָרט איז געוויס דאָ אימיצער, וואָס קען לעזען“. די סאָלדאטען זיינען געווען אונענטשלאָסען. „ניין“, האָט איינער געזאָגט, דער אנדערער האָט מיך בעטראַכט פון די קאָפּ ביז די פיס. „פאַר וואָס ניט?“ האָט ער אַרויסגעברומט. „נאָך אלע זאַכען איז דאָך אַ גרויסע עבירה טויטען אַן אונשולדיגען מענשען“.

מיר זיינען צוגעגאַנגען צו דער טהיר פונ'ם הויז און אָנגע- קלאַפט. אַ נידריגע דיקע פרוי האָט געעפענט און איז אָבגעשפרונגען צוריק, פלאַפלענדיג: „כ'ווייס ניט גאָר ניט! כ'האָב זיי ניט געזעהן! כ'ווייס פון קיין זאַך ניט!“ איינער פון מיינע וועכטער האָט איהר דערלאַנגט מיין דאָקומענט. זי האָט גענומען קוויטשען. „לייענט דאָס נור, טאָוואַרישטש“. זי האָט אונענטשלאָסען גענומען דאָס פאַפיער און שנעל און הויך איבערגעלעזען.

אינדרויסען האָבען די צוויי סאָלדאטען זיך ווידער בעראַטהען. „מען מוז איהם נעהמען צו פאָלקאָוואַי קאָמיטעט“, האָבען זיי געזאָגט. בינ'השמשות-דונקעלהייט איז שנעל געפאַלען אויף דער ערד. מיר האָבען זיך געלאָזט שפאַנען איבער'ן בלאָטיגען וועג. פון צייט צו צייט האָבען מיר געטראָפען אָבטהיילונגען סאָלדאטען. זיי האָבען אונז אָבגעשטעלט, געוואָרפען אויף מיר דראָהענדע בליקען, איבער- געגעבען מיין דאָקומענט פון האַנד צו האַנד און מיט אימפעט גע- טענה'ט, צי מען דאַרף מיך שיסען, צי ניט...
עס איז שוין געווען פינסטער, ווען מיר זיינען אָנגעקומען אין די קאַזאַרמעס פון דעם צווייטען צאַרקאָסעלסקע שיסער-פּאָלק, — אַ רייה נידריגע געביידעס אויסגעשטרעקט אין דער לענג פון דעם פּאַט- שטאָווי טראַקט. עטליכע סאָלדאטען האָבען זיך אַרומגערעהט ביים אַריינגאַנג. זיי האָבען בעשאַטען מיינע בעגלייטער מיט פראַגען: אַ שפּיאַן? אַ פּראָוואַקאַטאָר? מיר זיינען אַרויף איבער געדרעהטע טרעפּ אין אַ געראַמען צימער, מיט אַ גרויסען אוווען אין מיטען און מיט צוויי שורות בעטלעך אויף דער פּאָדלאָגע. אַן ערך טויזענד סאָל- דאַטען האָבען געשפּיעלט אין קאָרטען, גערעדט, געזונגען אָדער גע-

שלאָפען. אין דער סטעליע איז געווען אַ גרויסער אויפגעריסענער
לאָך, — די שפור פון קערענסקי'ס אַ באַמבע.
איך בין געשטאַנען אין טהיר און דער עולם איז מיט אַמאָל גע-
וואָרען שטיל. אלע האָבען אויסגערדעהט די קעפּ און געקוקט אויף
מיר. פּלוצלונג האָבען זיי זיך גענומען ריהרען, פריהער לאַנגזאַם,
נאָכדעם שנעלער און שנעלער, זיי האָבען געשריען, געהילכט, דערביי
געקוקט אויף מיר מיט שרעקליכער שנאה. „חברים! חברים!“ האָט
איינער פון מיינע בעגלייטער אויסגעשריען. „קאָמיטעט! קאָמיטעט!“
דער המון האָט זיך אָבגעשטעלט, זיך צוזאַמענגעשלאָסען אַרום מיר
און געברומט. אַ מאַגערער יונגערמאַן מיט אַ רויטען באַנד אויפ'ן
אַרבעל האָט מיט די עלענבויענס זיך געמאַכט אַ וועג צו מיר.
איך האָב איהם געגעבען מיין דאָקומענט. ער האָט איהם איבער-
געלייענט און געזאָגט. „איך בין דער פּאַרויצענדער פון דעם קאָמי-
טעט. זייט ווילקאָמען אין אונזער פּאָלק!“ דער עולם אַרום און אַרום
האָט גענומען פרעהליך הודזשען. בעגריסונגען האָבען זיך געהערט פון
אלע זייטען. מען האָט זיך געשטופט צו דריקען מיין האַנד.
„האָט איהר שוין געגעסען? מיר דאָ האָבען שוין געענדיגט אונ-
זער מאָהלצייט. מען וועט אייך נעהמען אין אָפיצירען-קלוב, דאָרט
איז דאָ אייניגע וואָס קענען אייער שפּראַך.“
ער האָט מיך דורכגעפיהרט איבער'ן הויף צו אַן אַנדער געביידע.
אין טהיר האָבען מיר אָנגעטראַפּען אַ יונגען אָפיציר מיט אַן אַריס-
טאָקראַטישען אויסזעהן. דער פּאַרויצענדער האָט מיך פאַר איהם פּאַר-
געשטעלט, געדריקט מיין האַנד און אַוועק.
„מיין נאָמען איז סטעפּאַן געאַרגיעוויטש סאַראַווסקי. גרייט
אייך צו דיענען“, האָט דער אָפיציר געזאָגט אין אַן אויסגעצייכענטען
פּראַנצויזיש. פּונ'ם פּראַכטפּאָלען פּאַרציימער האָבען מאַנומענטאַלע
טרעפּ געפיהרט אַרויף צום צווייטען שטאָק. העלע הענגלייכטער זיינען
געהאַנגען איבער די טרעפּ. אויפ'ן צווייטען שטאָק זיינען געווען ביל-
ליאַרד-צימערען, צימערען פאַר קאָרטען-שפּיעל, אַ ביבליאָטעק. מיר
זיינען אַריינגעגאַנגען אין שפּיז-צימער. אַרום טיש זיינען געזעסען
אַן ערך צוואַנציג אָפיצירען אין פּאָלנע פּאַרמע, מיט די צלמים און
מעראַלען, וואָס דער קייזער האָט זיי געגעבען פאַר אַ בעלוינונג. זיי
האָבען אפילו געהאַלטען די שווערדען מיט די גאָלדענע הענטלעך.

אלע זיינען העפליך אויפגעשטאנען, ווען איך בין אריינגעגאנגען, און האבען מיר אָבגעראמט אַ פּלאַץ לעבען דעם פּאַלקאָוויק, — אַ שטאַרקע, אימפּאַזאַנטע פיגור מיט אַ צושייבערטער באָרד. קוריערען האָבען דערלאַנגט דאָס עסען. ס'האַט געהערשט די זעלביגע אַטמאָספּערע, וואָס אין יעדען אָפיצירסקען עס-צימער אין אייראָפּא. וואו אין די רעוואָלוציע?

„איהר זייט ניט סײַן באַלשעוויקעס?“ האָב איך געפרעגט סאָ-ראָוסקי'ן.

אַ שמייעל איז דורכגעגאנגען איבער די פנים'ער, איך האָב אָבער בעמערקט, אַז צוויי אָדער דריי אָפיצירען האָבען געוואָרפען אַ שנעלען קוק אויף די קוריערען.

„ניין“, האָט מיין בעגלייטער געענטפערט, „עס איז דאָ נור איין באַלשעוויסטישער אָפיציר אין אונזער פּאַלק, איז ער היינטיגע נאַכט אין פעטראָגראַד. דער פּאַלקאָוויק איז אַ מענשעוויק. קאַפיטאַן הער-לאָוו איז אַ קאַדעט. איך אַליין בין אַ סאַציאַליסט-רעוואָלוציאָנער פון דעם רעכטען פּליעגעל... איך מעג זאָגען מיט זיכערהייט, אַז די מעהרסטע אָפיצירען אין דער אַרמעע זיינען ניט סײַן באַלשעוויקעס, נור זיי גלויבען, ווי איך, אין דעמאָקראַטיע; זיי גלויבען, אַז זיי מוזען פּאַלגען די סאָלאַטען-מאַסען...“

נאָכין עסען האָט מען געבראַכט לאַנדקאַרטען; און דער פּאַל-קאָוויק האָט זיי אויסגעשפּרייט אויפ'ן טיש. די אָפיצירען האָבען איהם אַרומגערינגעלט און געקוקט.

„אַט דאָ“, האָט דער פּאַלקאָוויק געזאָגט, אָנווייזענדיג אויף בלייפּעדער-צייכענס, „אַט דאָ זיינען געווען אונזערע פּאַזיציעס היינט אין דער פּריה. וולאַדימיר קירילאָוויטש, וואו איז אייער ראָטע?“ קאַפיטאַן הערלאָוו האָט אָנגעוויזען דעם פּלאַץ. „לויט אייער בעפעהל האָבען מיר פּערנומען די פּאַזיציע לעבען שאַסעי. קאַרסאוויין האָט מיך פּערביטען פינף אַ זייגער.“

די טהיר האָט זיך געעפּענט, און דער פּאַרויצענדער פון דעם פּאַלקאָווע קאָמיטעט איז אריינגעקומען צוזאַמען מיט אַן אַנדער סאָל-דאַט. זיי זיינען צוגעגאנגען צו דער גרופּע אפיצירען און אויך גענומען קוקען אין דער לאַנדקאַרטע.

„גוט“, האָט דער פּאַלקאָוויק געזאָגט, „איצט האָבען די קאָזאַקען

אָבגעטרעטען אויף צעהן קילאָמעטער אין אָט דער געגענד. איך האָלט ניט פאר נויטיג צו פערנעהמען נייע פּאָזיציעס. מיינע הערן, היינטיגע נאכט וועלען מיר נאָך האַלטען די איצטיגע ליניע און פּער- שטארקען די פּאָזיציעס לעבען —

„ענטשולדיגט“, האָט דער פּאַרויצענדער פּונ'ם פּאַלקאָווע קאָמי- טעט איהם איבערגעשלאָגען, „עס איז דאָ אַ בעפעהל צו געהן פּאַר- ווערטס אזוי שנעל ווי נדר מעגליך און זיך צוצוגרייטען צו בעגעגענען די קאָזאַקען מאָרגען אינדערפריה אין צפון פון גאטשינא. מיר מוזען זיי געבען אַ טויט-קלאַפּ. זייט אזוי גוט און מאכט די נויטיגע פּעראַרד- נונגען.“

אַ קורצע וויילע האָבען אלע געשוויגען. דער פּאַלקאָוויק האָט זיך ווידער גענומען צו דער לאַנד-קאַרטע. „גוט“, האָט ער געזאָגט מיט אַ פּערענדערטען קול. „סטעפּאַן געאַרגיעוויטש, זייט אזוי גוט —

דער פּאַלקאָוויק האָט שנעל דורכגעפיהרט אַ ליניע מיט בלאַ- הען בלייפּדער און אַרויסגעגעבען זיינע בעפעהלען, וועלכע אַ פּעלד- פּעבעל האָט סטענאַגראַפירט. שפעטער איז דער פּעלדפּעבעל אַרויס- געגאַנגען און אין 10 מינוט אַרום זיך אומגעקעהרט מיט די בעפעהלען איבערגעשריבען אויף אַ מאַשין און מיט איין קאַרבאָן-קאָפּיע. דער פּאַרויצענדער פּונ'ם קאָמיטעט האָט געקוקט אויף דער קאַרטע און זי פּערגליכען מיט די בעפעהלען.

„גוט“, האָט ער געזאָגט און זיך אויפגעהויבען. ער האָט צונויפ- געלעגט די קאַרבאָן-קאָפּיע און זי אַריינגעלייגט אין קעשענע. דאַן האָט ער אונטערגעשריבען דעם בעפעהל, איהם געשטעמפּעלט מיט אַ קיילעכדיגען שטעמפּעל, וואָס ער האָט אַרויסגענומען פון זיין קע- שענע, און האָט אָבגעגעבען דאָס פּאַפּיער דעם פּאַלקאָוויק... דאָס האָט געהייסען רעוואָלוציע!

קיין צאַרסקאָיע סעלאָ, אינ'ם פּאַלאַץ פון די סאָויעטען, האָב איך זיך אומגעקעהרט אין אַן אויטאָמאָביל פּונ'ם פּאַלקאָוויק שטאַב. מאַסען אַרבייטער, סאָלדאַטען און מאַטראָזען זיינען נאָך אלץ גע- גאַנגען אַריין און אַרויס; פאַר דער טהיר איז, ווי פריהער, געווען אַ וויר-וואַר פון מאַטאַר-וואָגענס, בעפּאַנצערטע אויטאָמאָבילען, האַר-

מאטען; ארום און ארום האָט נאָך אַלץ געקלונגען דאָס געשריי און דער יובעל פון אַן אונגעווענהנליכען זיעג. אַ גרופע פון זעקס רויטע גווארדייצעס האָבען זיך דורכגעשטופט דורכ'ן געמישעכץ, פיהרענדיג אַ גלח. דאָס האָבען זיי געזאָגט, איז געווען פאָטער אייוואַן, וועלכער האָט געבענשט די קאָזאָקען ווען זיי זיינען אריינגעקומען אין שטאָדט. איך האָב נאָכדעם געהערט, אַז מען האָט איהם געשאַסען.

גראד איז דיבענקא ארויסגענאנגען. אויפ'ן וועג האָט ער געגעבן בען בעפעהלען רעכטס און לינקס. אין די הענד האָט ער נאָך אַלץ געהאַלטען דעם גרויסען רעוואָלווער. אַן אויטאָמאָביל איז נאָך אַלץ געשטאַנען לעבען טראָטוואַר. די מאַשין האָט געאַרבייט מעשים. ער האָט זיך אויפגעזעצט אליין אין דעם הינטערשטען פלאַץ און האָט זיך געלאָזט פאָהרען — פאָהרען קיין גאטשינא, צו בעזיעגען קערענדיסקי'ן. ווען עס איז געוואָרען נאַכט, איז ער צוגעפאָהרען צו יענעם שטעדטעל און האָט זיך געלאָזט געהן צופוס. וואָס דיבענקא האָט געזאָגט די קאָזאָקען, ווייסט קיינער ניט, אָבער אַ פאַקט איז, אַז גענעראַל קראַסנאָוו און זיין שטאַב מיט עטליכע טויזענד קאָזאָקען האָבען זיך אונטערגעגעבען. קראַסנאָוו האָט געראטהען קערענסקי'ן ער זאָל זיך אויך אונטערגעבען.

וואָס איז שייך צו קערענסקי'ן, וויל איך דאָ איבערדרוקען דאָס וואָס גענעראַל קראַסנאָוו האָט עדות געזאָגט דעם 14טען נאָוועמבער אינדערפריה:

„גאטשינא, דעם 14טען נאָוועמבער, 1917. היינט, דריי פאַרטיג טאָג, האָט מיך איינגעלאדען דער הויפט־קאָמאַנדיר (קערענסקי). ער איז געווען זעהר אויפגערעגט, זעהר גערווען.

„גענעראַל“, האָט ער מיר געזאָגט, „איהר האָט מיך פערראַטהען. אייערע קאָזאָקען ערקלעהרען אָהן שום טענות, אַז זיי וועלען מיך אַרעסטירען און מיך איבערגעבען אין די הענד פון די מאַטראָזען.“ „יא“, האָב איך געענטפערט, „מען שמועסט וועגען דעם, און איך ווייס, אַז מען האָט מיט אייך וועניג סימפאַטיע.“

„די אָפיצירען זאָגען דאָס זעלביגע.“

„יא“, די אָפיצירען זיינען זעהר אונצופריעדען מיט אייך.“

„וואָס זאָל איך טהאָן? איך דאַרף זיך נעהמען דאָס לעבען!“

„אויב איהר זענט אן עהרליכער מאן, וועט איהר תיכף פאָהרען קיין פעטראָגראד מיט אַ ווייסען פלעג, זיך שטעלען פאר'ן מיליטע-רישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט און אָנהויבען פּערהאַנדלען אַלס דער הויפט פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג.“

„גוט. איך וועל אזוי טהאָן, גענעראַל.“

„איך וועל אייך געבען אַ וואַך און וועל זעהן, אז אַ מאַטראָז זאָל אייך בעגלייטען.“

„ניין, ניין, ניט קיין מאַטראָז. איז דאָס אמת, וואָס מען זאָגט, אז דיבענקאָ איז דאָ?“

„איך ווייס ניט, ווער דיבענקאָ איז.“

„ער איז מיין שונא.“

„וואָס קען מען טהאָן. וויכטיגע זאַכען שטעהן אין קאָן, מוזט איהר ריזיקירען.“

„גוט. איך וועל פאָהרען היינט ביינאַכט.“

„פאַר וואָס ביינאַכט? דאָס וועט הייסען אַנטלאָפּען. פאָהרט ארויס רוהיג און אָפּען, יעדער זאָל זעהן, אז איהר אַנטלויפט ניט.“

„זעהר גוט. איהר מוזט מיר אָבער געבען אַ וואַך, וואָס איך זאָל זיך אויף איהר קענען פּערלאָזען.“

„גוט.“

„איך בין ארויסגעגאַנגען און גערופען דעם קאָזאַק רוססקאָוו פּין דעם צעהנטען דאָנער פּאָלק, און האָב איהם געהייסען אויסקליי-בען צעהן קאָזאַקען, וואָס וועלען בעגלייטען דעם הויפט-קאָמאַנדיר. שפעטער מיט אַ האַלבע שעה זיינען די קאָזאַקען געקומען און האָבען מיר געזאָגט, אז זיי האָבען ניט געפונען קערענסקיין אין זיין פּלאַץ, אז ער איז אַנטלאָפּען.“

„איך האָב אויפגעהויבען אַ טרעוואָגע און האָב געהייסען זוכען ארום און ארום, ווייל איך האָב גערעכענט, אז ער איז נאָך ניט ארויס פון גאַטשינאַ. מען האָט איהם אין ערגעץ ניט געקענט געפינען...“

„אזוי איז קערענסקי אַנטלאָפּען, אליון, „איבערגעטהאָן אין דער פאַרמע פון אַ מאַטראָז“, און דערמיט האָט ער אויף אויביג פּער-לאָרען דאָס ביסעל אָנזעהן, וואָס ער האָט נאָך געהאַט צווישען די רוסישע מאַסען...“

קיין פעטראָגראַד האָב איך זיך אומגעקעהרט אין אַ מאָטאָר־וואָג
 גען אָנגעפילט מיט רויטע נוארדייצעס. איך בין געזעסען אויף דער
 פאָרדערשטער באַנק לעבען דעם שאָפער, וואָס איז געווען אַ פראָס־
 טער אַרבייטער. קיין קעראָסין האָבען מיר ניט געהאַט, האָבען אונ־
 זערע לאָמפּען ניט געברענט. דער וועג איז געווען פול מיט גרופּען
 פון דער פראָלעטאַרישער אַרמיי, וואָס האָבען זיך געצויגען אַהיים,
 און מיט אַנדערע גרופּען, רעוואָלוציאָנערע דעזערוען, וואָס זיינען
 געגאנגען פון שטאָרט פארנעהמען זייערע פלעצער. ריזיגע מאָטאָר־
 וואָגענס, קאלאַנעס אַרטילעריע, פוהרען, זיינען אומעטום אויסגע־
 וואקסען פון דער פינסטערניש, אַלע טונקעל און אונדייטליך. מיר
 זיינען געפאָהרען מיט וואַהנזיניגער שנעלקייט, זיך געקיריוועט אויף
 רעכטס און אויף לינקס, כדי צו פערמיידען צוזאַמענשטויסונגען, וואָס
 מ'האַט, דאַכט זיך, גאָרניט געקענט פאַרמיידען. מיר האָבען זיך
 געריבען אָן פּרעמדע רעדער, און געלאָזט הינטער זיך אַ האָגעל פון
 קללזות.

איבער'ן האָריזאָנט זיינען געווען פאַנאנדערנעוואָרפען די גלי־
 הענדע פייערלעך פון פעטראָגראַד, פיעל גלענצענדער און העלער ווי
 בייטאָג. זיי האָבען אויסגעזעהן ווי אַ בריק פון דימענטען אויפגע־
 שמעלט אינמיטען אַ וויסטען פעלד.

דער אַלטער אַרבייטער, דער שאָפער, האָט געהאַלטען דאָס ראָד
 מיט איין האַנד און מיט דער אַנדערער האָט ער געמאַכט אַ ברייטע,
 בעגייסטערטע בעוועגונג אין דער ריכטונג פון דער הויפטשטאָרט,
 וואָס האָט געשיינט פון דער ווייטענס.

„מיינס!“ האָט ער אויסגעשריען, און זיין פנים האָט געלויכטען.
 „איצט איז אַלעס מיינס! מיינ פעטראָגראַד!“

קאפיטעל צעהן

מאסקווע

דער טיילטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט האָט פאַרטגע-
זעצט זיין זיעג מיט אַ ווילדער ענערגיע:

„דעם 14טען נאָוועמבער.

„צו אלע קאָמיטעטען פון אַרמענען, קאַרפּוסען, דיִוויוזיעס און
פּאַלקען, צו אלע סאָוויעטען פון אַרבייטער, סאָלדאַטען־און פּויערים־
דעפּוטאַטען, צו אלע, אלע, אלע.

„לויט אַן אַבמאַך צווישען די קאָזאַקען, יונקערס, סאָלדאַטען,
מאַטראָזען און אַרבייטער, איז בעשלאָסען געוואָרען צו שטעלען
אַלעקסאַנדער פּיאָדאָראָוויטש קערענסקי פאַר אַ פּאַלקס־געריכט. מיר
פערלאַנגען, אַז קערענסקי זאָל אַרעסטירט ווערען און אינױם נאָמען
פון די דערמאָהנטע אָרגאַניזאַציעס געבראַכט ווערען קיין פעטראָגראַד,
וואו ער וועט געשטעלט ווערען פאַר'ן געריכט.

די קאָזאַקען פון דער
ערשטער דיִוויוזיע פון
דער אוסוריסקי קאוואַ-
לעריע; דער קאָמיטעט
פון די יונקערס פון
דער פעטראָגראַדער
פרייִוויליגע־אַבטייל-
לונג; דער דעלעגאַט
פון דער 5טער אַרמעע.
פאַלקס־קאָמיסאַר

דיבענסקאַ.

דער רעטונגס-קאָמיטעט, די דומא, דער צענטראל-קאָמיטעט פון דער פארטיי סאָציאליסטען-רעוואָלוציאָנערען, וואָס האָט זיך געגרויסט מיט קערענסקיין אלס איהר מיטגליעד, — אלע האָבען געשריען אין איין קול, אז ער קען זיין פּערזאָנליך נאָר פאַר דער גרינדונגס-פּערזאָנלונג.

דעם 16טען נאָוועמבער אין אָווענד האָב איך אויף זאָנאָראַדי פּראָספעקט געזעהן אַ פּאַראַד פון צוויי טויזענד רויטע נוארדייזשעס, וואָס האָבען מאַרשירט מיט אַ מיליטערישען אָרקעסטער. די מוזיק האָט געשפּיעלט די מאַרסעליעזע. רויטע פּאַהנען האָבען געפּלאַטערט איבער די טונקלע רייען פון אַרבייטער. דאָס איז מען אַרויסגע-נאַנגען בעגריסען די זעגרייכע ברידער, וואָס זיינען אָקאָרשט צוריק-געקומען פון דעם קאַמפּף צו פּערטהיידיגען דאָס „רויטע פּעטראָנראַד“. ווי גוט די מוזיק האָט געפּאַסט צו דער לאַנגע אין דער קיהלער דונ-קעלהייט האָבען זיי שטאַלץ געשפּאַנט, מענער און פרויען צוזאַמען, און זייערע הויכע באַיאָנעטען האָבען זיך געוויעגט; איבער שוואַך בעלויכטענע גאַסען, איבער גליטשיגע ברוקען האָבען זיי געשפּאַנט, צווישען שווייגענדיגע גרופּען פון דער ברוזשואַזיע, וואָס האָבען גע-קוקט מיט פּעראַכטונג און מיט פּחד.

אלע זיינען געווען גענען זיי — געשעפטסלייט, ספּעקולאַנטען, באַנקירען, גוטס-בעזיצער, אַרמע-אָפיצירען, פּראָפּעסיאָנעלע פּאָליטי-קער, לעהרער, סטודענטען, מענער פון ליבעראַלע פּראָפּעסיעס, קרע-מער, אָנגעשטעלטע, אָגענטען. די איבריגע סאָציאליסטישע פּאַרטייען האָבען געהאַסט די באַלשעוויקעס מיט אַ ביטערע שנאה. אויפֿין צד פון די סאָויעטען זיינען געווען די איינפאַכע אַרבייטער, די מאַטראַ-זען, אלע ניט-דעמאָראַליזירטע סאָלדאַטען, די אָרימע פּויערים און עטליכע, זעהר וועניגע, אינטעליגענטען...

פון די ווייטסטע ווינקלען פון רוסלאַנד, וואו גאַסען-קאַמפּף האָט זיך אויסגעשפּרייט ווי אַ ריזיגע כּוואַליע, האָט די נייעס וועגען קע-רענסקי'ס מפּלה אָבגעקלונגען מיט געוואלדיגע פּראָלעטאַרישע נצחונות. קאַזאַן, סאַראַטאָוו, נאָווגאָראַד, ווינניצא, וואו די גאַסען זיינען געווען פּערגאַסען מיט בלוט; מאַסקווא, וואו די באַלשעוויקעס האָבען אָנ-געשטעלט זייער אַרטילעריע גענען דער לעצטער פּעסטונג פון דער ברוזשואַזיע, דעם קרעמל.

„זיי באַמבארדירען דעם קרעמל!“ די נייעס איז איבערגעגאנגען
נען פון מויל צו מויל אין די גאסען פון פעטראָגראד און ס'האָט זיך
געפיהלט עפעס ווי אַ שרעק. מענשען וואָס זיינען אָנגעקומען פון
דער „ליכטיגער קרוינשטאָדט, די מוטער מאָסקווע“, האָבען דער-
צעהלט שרעקליכע מעשיות. טויזענדער געטויט; טווערסקאיא און
קוזנעצקי בריק אין פלאמען; די צערקווע פון וואַסילי דעם זעליגען
איז אַ רויכערענדע חורבה; אוספיענסקי סאָבאָר צופאַלט זיך אויף
שטיקער; דער ספּאַסקי טויער פּוּנ'ס קרעמל וואַקעלט זיך און האַלט
אין פאַלען; די רומא איז אַבגעברענט ביז'ן גרונד.

קיין איינציגע פון די פריהעריגע באַלשעוויסטישע מעשים האָט
זיך ניט געקענט פערנלייכען מיט אָט דעם חלול הקודש. פרומע קריס-
טען האָבען געהערט ווי האַרמאַטען שפייען פיייער אינ'ם פנים פון דער
הייליגער פּראַוואַסלאָווער אמונה, מאַכען אַש און שטויב פון דעם
קדש הקדשים פון דעם רוסישען פאַלק...

דעם 15טען נאָוועמבער האָט דער בילדונגס־קאָמיסאַר לונאַ-
טשערסקי זיך צוואוויינט אויף דער זיצונג פון דעם ראַטה פון די
פאַלקס־קאָמיסאַרען. ער איז אַרויסגעלאָפּען פון צימער, שרייענדיג:
„איך קען דאָס ניט איבערטראָגען. איך קען ניט צוועהן, ווי מען צו-
שטערט באַרבאַריש די שעהנקייטען און די טראַדיציעס...“
דעם זעלביגען נאָכמיטאָג האָבען די צייטונגען אַבגעדרוקט זיין
רעזיגנאַציע־בריעף:

„מענשען אָנגעקומענע פון מאָסקווע האָבען מיר אַקאַרשט דער-
צעהלט וואָס דאָרט טהוט זיך.

„מען באַמבארדירט די קירכע פון וואַסילי דעם זעליגען, די קיר-
כע פון דער הימעלפּאַרט, דער קרעמל, וואו עס זיינען איצט אָנגע-
זאַמעלט די וויכטיגסטע קונסט־אוצרות פון פעטראָגראד און מאָסקווע,
שטעהט אונטער האַרמאַטען־פיייער. טויזענדער קרבנות זיינען גע-
פאַלען.

„דער שרעקליכער קאַמפּף האָט דאָרט דערגרייכט צו דער שטוי-
פע פון ברוטאַלער ווילדקייט.

„וואָס איז נאָך געבליעבען? וואָס קען נאָך טרעפען?
„איך קען דאָס ניט איבערטראָגען. מיינ בעכער איז פול אַיך

קען מעהר ניט אויסהאלטען די אלע שרעק. איך קען ניט ארכייטען אונטער דעם דרוק פון געדאנקען, וואָס מאַכען מיך משוגע!
 „איך פאַרלאָז דעריבער דעם ראטה פון די פאַלקס-קאָמיסאַרען.
 „איך ווייס זעהר גוט, אז דאָס איז אַן ערנסטער בעשלוס, אָבער
 איך קען מעהר ניט איבערטראָגען...“

דעם זעלביגען טאָג האָבען די ווייסע גווארדייזשעס און די יונ-
 קערס זיך אונטערגעגעבען אין קרעמל. מען האָט זיי ערלויבט פאַר-
 לאָזען דעם קרעמל אונגעשמערט. דאָס איז דער פריעדענס-אַבמאַך:
 „(1) דער קאָמיטעט פון עפענטליכער זיכערהייט הערט אויף
 צו עקזיסטירען.

„(2) די ווייסע גווארדיע ניט אָב איהר געוועהר און ווערט פאנאנ-
 דערגעלאָזט. די אָפיצירען בלייבען ביי זייערע שווערדען און רעוואָל-
 ווערען. אין די מיליטערישע שוהלען האַלט מען נור אזוי פיעל גע-
 וועהר, וויפיעל עס איז נויטיג פאַר מיליטערישען אונטעריכט. דאָס
 איבריגע גיבען די יונקערס אָב. דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער-
 קאָמיטעט גאַראַנטירט די פרייהייט און אונבעריהרליכקייט פון די
 פערזאָנען.

„(3) אַ ספּעציעלע קאָמיסיע ווערט בעשטימט דורכצופיהרען די
 ענטוואַפּונג לויט פונקט 2. די קאָמיסיע וועט בעשטעהן פון פארטרע-
 טער פון אלע אָרגאַניזאַציעס, וואָס האָבען זיך באטהייליגט אין די
 פריעדענס-פּערהאַנדלונגען.

„(4) אין דעם מאָמענט, ווען אָט דער פריעדענס-אַבמאַך ווערט
 אונטערגעשריעבען, גיבען ביידע צדדים ארויס אַ בעפעהל מען זאָל
 אויפהערען שיסען און אָבשטעלען אלע מיליטערישע אָפּעראַציעס.
 מיטלען זאָלען אָנגענומען ווערען צו גאַראַנטירען די פינקטליכע דורכ-
 פיהרונג פון דעם בעפעהל.

„(5) אלע געפאנגענע, אין די הענד פון ביידע צדדים, ווערען
 ארויסגעלאָזט פריי נאָכדעם ווי דער פריעדענס-אַבמאַך ווערט אונטער-
 געשריעבען...“

צוויי טעג האָבען די באַלשעוויקעס שוין געהאַלטען די שטאָדט.
 די דערשראָקענע בירגער האָבען ביסלעכווייז אָנגעהויבען ארויסצו-
 ריכען פון זייערע לעכער, אויסזוכען זייערע טויטע; מען האָט צו-

נומען די באריקאדען אין די גאסען. מען האָט געקענט האָפּען, אז די קלאַנגען וועגען חורבן וועלען קלענער ווערען, צום סוף זיינען זיי נאָך געוואַקסען. אונטער דעם איינדרוק פון אָט די שרעקליכע קלאַנגען האָבען מיר בעשלאָסען אריבערפּאָהרען אין מאַסקווע.

אין דער לעצטער וואָך האָט דער פעטראָגראדער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט, מיט דער הילף פון די געוועהנליכע איי-זענבאַהן-אַרבייטער, איבערגענומען אין זיינע הענד די ניקאָלייעווסקי אייזענבאַהן און האָט געשיקט קיין דרום איין צוג נאָכ'ן אַנדערען, אַלע אָנגעשטאַפט מיט מאַטראָזען און רויטע גוואַרדייצעס... פון סמאָל-ני האָבען מיר בעקומען פאַספּאַרטען, וואָס אָהן זיי האָט קיינער ניט געקענט פּערלאָזען פעטראָגראד. ווען דער צוג איז צוגעפּאָהרען צום וואַגזאַל, האָט אַ המון אָבגעריסענע סאָלדאַטען געשטורמט אַלע טיהרען, צובראַכען אַלע פּענסטער, זיך אַריינגעריסען אין אַלע אָבטהיילונגען, אָנגעשטאַפט די קאָרידאָרען און אפילו אַרויפגעקלעמערט אויף די דע-כער פון די וואַגאַנעס. די סאָלדאַטען האָבען געשלעפט מיט זיך גרויסע זעק מיט שפייז. דריי פון אונז האָבען זיך קוים מיט צרות אַריינגע-שפאַרט אין אַן אָבטיילונג פון אַ וואַגאַן, אָבער תיכף האָט זיך דאָרט אַנ-געקליבען אַזוינע צוואַנציג סאָלדאַטען... פּלאַץ איז געווען נור פאַר פיער פּאַרשוי. מיר האָבען גע'טענה'ט, זיך געבעטען, די קאָנדוקטאָרס האָ-בען אונז אונטערגעהאַלפּען, אָבער די סאָלדאַטען האָבען זיך אויסגע-לאַכט. וואָס אַזאַרט זיי די בעקוועהמליכקייט פון עטליכע בורזשויעס? מיר האָבען אַרויסגענומען אונזערע פּעסער, וואָס סמאָלני האָט אונז געגעבען. אין איין מינוט האָט זיך די האַלמונג געביטען. די סאָלדאַטען האָבען זיך גענומען פּערענטפּערען און האָבען העפּליך פּערלאָזט די אָבטהיילונגען. שפּעטער האָבען מיר געהערט, ווי זיי האָבען זיך אַריינגע-ריסען אין אַן אַנדער אָבטהיילונג, וואו עס זיינען געזעסען צוויי דיקע, גוט געקליידעטע רוסען. יענע האָבען געהאַט אונטערגעקויפט דעם קאָנדוקטאָר וון פּערשלאָסען די טהיר...

ארום 7 * זיינער אין אָבענד האָט דער צוג זיך געריהרט פון אָרט. עס איז געווען זון אונטערדליכער לאַנגער צוג, און געשלעפט האָט איהם אַ שוואַכער קליינער לאַקאָמאָטיוו, בעהייצט מיט האַלץ. דער צוג האָט זיך לאַנגזאַם געשלעפט און זיך אָפט אָבגעשטעלט. די סאָלדאַטען אויף די דעכער האָבען זיך געקלאַפט אַ פּוס אָן אַ פּוס און געווינען

זייערע אומעטיגע פויערשע ליעדער; דער קאָרדאָר, וואָס איז געווען צוזוי פול, אז מען האָט ניט געקענט דורכגעהן, האָט זיך פּערוואַנדעלט אין אַ פּלאַץ פון הייסע פּאָליטישע דעבאַטען. די דעבאַטען האָבען גע- דויערט אַ גאַנצע נאַכט. דער קאָנדוקטאָר פּלעגט אַלמאַל דורכגעהן און, אויס געוואָהנהייט, פּרעגען אויף בילעטען. בילעטען, אַ חוץ אונזערע, איז געווען זעהר וועניג. דער קאָנדוקטאָר האָט אַ האַלבע שעה גע- רעדט און גע'טענה'ט, נאָכדעם האָט ער אַ מאַך געטהאָן מיט'ן האַנד און איז אוועקגעגאַנגען. די אָנגערויכערטע לופט איז געווען שווער און פול מיט שלעכטע ריחות; ווען ניט די אויסגעבראַכענע פענסטער, וואָלטען מיר יענע נאַכט דערוואָרגען געוואָרען.

אינדערפריה האָבען מיר ארויסגעקוקט פון די פענסטער און דער- זעהן אַ שנייאַגע וועלט. עס איז געווען קאַלט. אַרום מיטאַג צייט איז אין וואַגאָן אריינגעקומען אַ פויערטע מיט אַ קאָרב ברויט און אַ גרויסען טשייניק געפעלשטע לעבליכע קאווע. פון דאַמאָלסט אָן ביז פאַרנאַכט איז שוין ניט געווען וואָס צו זעהען. דער צוג האָט זיך גע- וואַקעלט און אַלעמאַל אָבגעשטעלט. אויף די סטאַנציעס האָט אַ הונ- געריגער המון זיך געוואָרפען אויף די אָרימע בופעטען און אויסגע- ליידט אַלצדינג, וואָס ס'איז דאָרט געווען... איינמאַל, ווען דער צוג האָט זיך אָבגעשטעלט, האָב איך אָנגעטראַפען נאַגינען און ריקאווי, די צוויי אונצופריעדענע קאָמיסאַרען, וואָס זיינען געפאַהרען קיין מאַסקווע צו בעקלאָגען זיך פאַר זייער אייגענעם סאָויעט. שפּעטער האָב איך אָנגעטראַפען בוכאַרינען, אַ נידריגען מאַן מיט רויטע האָר און מיט די אויגען פון אַ פאַנאַטיקער — „לינקער פון לענין'ען אַליין“.

— ווי מ'האַט וועגען איהם גערעדט...

וויעדער האָט דער גלאַק געקלונגען דריי מאַל, און וויעדער זיינען מיר געלאָפען צום צוג, זיך געשטופט דורך דעם אָנגעפאַסטען רושי- גען קאָרדאָר... דאָס איז געווען אַ גוטמוטהיגער עולם, וואָס האָט איבערגעטראַגען די שוועריגקייטען מיט הומאָריסטישע געדולד. מען האָט געהאַלטען אין איין דעבאַטירען וועגען אַלצדינג אין דער וועלט, פון דער לאַגע אין פּעטראָגראַד ביז דעם סיסטעם פון בריטישע טרייד- יוניאָנס, אָפּטמאַל האָט מען זיך געאַמפּערט מיט אַ פאַר בורזשויען, וואָס זיינען געווען אין וואַגאָן. איידער מיר זיינען אָנגעקומען קיין מאַסקווע האָט שוין כמעט יעדער וואַגאָן געהאַט אָרגאַניזירט אַ קאָ-

געהן צו גרונד. דאן וועלען מיר זיי ווייזען וואָס הייסט קאָמפּאַנדע-
ווען!

געגעסען האָבען מיר אין אַ וועגעטאַריאַנער רעסטאָראַנט מיט'ן
קלינגענדיגען נאָמען: „איך עם קיינעם ניט“. טאָלסטאָיים בילד
איז געהאַנגען אויף אַלע ווענד. נאָכ'ן עסען זיינען מיר אַרויסגעגאַנג-
גען אין גאַס.

די הויפט-קווארטיר פונ'ם מאַסקווער סאָויעט האָט זיך געפונען
אין דעם פּאַלאַץ פון דעם געוועזענעם גענעראַל-גובערנאַטאָר. דאָס
איז געווען אַ גרויסאַרטיגע ווייסע געביידע מיט'ן פּאַסאַד צום סקאַ-
בעלעוו-פּלאַץ. רויטע גוואַרדייצעס האָבען געהאַלטען וואַך ביי דער
טהיר. מיר האָבען זיך אויפגעהויבען איבער הויכע פּייערליכע טרעפּ,
וואו אויף ביידע זייטען זיינען די ווענט געווען אויסגעקלעפט מיט
מעלדונגען פון קאָמיטעט-פּערזאָנלונגען און אויפרופּען פון פּאָליטישע
פּאַרטייען. מיר זיינען דורכגעגאַנגען דורך אַ רייה הויכע זאַלען באַ-
האַנגען מיט בילדער אין גאָלדענע ראַמען, וועלכע זיינען איצט געווען
איבערגעצויגען מיט רויטען. ענדליך זיינען מיר אַריינגעקומען אינ'ם
הויפט-זאַל, — אַ גרויסאַרטיגער צימער מיט קריסטאַלענע הענגלייכ-
טער און געגילטע קאַרניזען. עם האָט זיך געהערט דאָס זשומען פון
שטילע געשפרעכען און דאָס רוישען פון אַ פּאַר צעהנדליג נעה-מאַשי-
נען. אַן ערך פונפּציג פּרויען זיינען געזעסען אַרום טישען, פונאַנד-
דערגעוויקעלט ריזיגע שטיקער רויטע און שוואַרצע געוואַנד. די פּאַסען
האָבען זיך געשלענגעלט איבער דעם פּאַרקעט און איבער די טישען,
און די פּרויען האָבען זיי געשניטען און געעהט פעהנדלעך און פּאַהנען
פאַר דער לוייה פון די רעוואָלוציאַנערע קרבנות. די פּנימער פון די
פּרויען זיינען געווען פעהאַרטעוועט און צוקאַרבט פון אַ שווערען
לעבען. זיי האָבען ערנסט און אָנגעשטרענגט געאַרבייט, און ביי פּיעלע
זיינען די אויגען געווען רויט פון וויינען... די פּערלסטען פון דער
רויטער אַרמעע זיינען געווען שווער.

ביי אַ טיש אין אַ ווינקעל איז געזעסען ראַגאַוו, אַ אינטעליגענט-
טער מאַן מיט אַ באַרד און מיט ברילען, אָנגעטהאַן אין אַ שוואַרצער
אַרבייטער-בלוזה. ער האָט אונז פּאַרגעשלאָגען, מיר זאַלען מאַרשי-
רען צוואַמען מיט דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט אין דער
מאַרגענדיגער טרויער-פּראָצעסיע...

„די סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען און די מענשעוויקעס קען מען ניט אויסלערנען גאָרניט!“ האָט ער אויסגערופען. „פֿשרהר מאַכעריי איז, אַפּנים, אין זייער בלוט. שטעלט זיך פֿאַר : זיי האָבען אונז פֿאַרגעשלאָגען, אַז מיר זאָלען האָבען אַ פּעראַייניגטע לוייה מיט די יונקערס!“

איבער'ן זאָל איז געגאַנגען אַ מאַז אין אַ צושיבערטען סאָל-דאַטסקע מאַנטעל, מיט אַ שמויסען היטעל אויפ'ן קאָפּ. זיין פּנים איז מיר אויסגעקומען באַקאַנט. איך האָב דערקענט מעלניטשאַנס-קיין. אין בעיאָן, ניו דזשורזי, אין דעם גרויסען סטאַנדאַרד אויל סטרייק, האָב איך זיך מיט איהם בעקאַנט אַלס דער זיינערמייסטער דזשאָרדזש מעלטשער. איצט, האָט ער מיר געזאָגט, איז ער סעק-דעמער פון דעם מאַסקווער מעטאַל-אַרבייטער פּעראַיין. אין דער צייט פּונ'ם קאַמפּף איז ער געווען אַ קאָמיסאַר פּונ'ם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט.

„קוקט מיך אָן!“ האָט ער געזאָגט און מיר אָנגעוויזען אויף זיינע צוריסענע קליידער. „איך בין געווען מיט דער חברה אין קרעמל ווען די יונקערס זיינען אָנגעקומען דאָס ערשטע מאָל. זיי האָבען מיך פּאַרשפּאַרט אין קעלער און האָבען אַוועקגע'לקח'נט מיין מאַנטעל, מיין געלד, מיין זייגער און אפילו דעם רינג פון מיין פינגער. אַט דאָס זיינען איצט אַלע מיינע קליידער!“

מעלניטשאַנסקי האָט מיר דערצעהלט אַ סך פּרטים פון דעם זעקס-טאָגיקען בלוטיגען שטרייט, וואָס האָט צוריסען מאַסקווע אויף צווייען. דאָ, אין מאַסקווע, האָט די שטאַדט-דומא איבערגענומען די קאָמאַנדע איבער די יונקערס און די ווייסע גוואַרדייעס. דער שטאַדט-גאַלאָוואַ רודנעוו און דער פּאַרויצענדער פון דער דומא מינאָר האָבען אַכטונג געגעבען אויף דער טהעטיגקייט פּונ'ם קאָמיטעט פאַר עפענטליכע זיכערהייט און פון דער אַרמיי. ריאַבצעוו, דער שטאַדט-קאָמענדאַנט, אַ מאַז מיט דעמאָקראַטישע געפיהלען, האָט געצוויי-פּעלט, צי מען דאַרף זיך שטעלען געגען מיליטערישען רעוואָלוציאָנע-דען קאָמיטעט, אָבער די דומא האָט איהם געצוואונגען דערצו... דאָס האָט דער גאַלאָוואַ בעשטאַנען, אַז מען זאָל פּאַרנעהמען דעם קרעמל : „זיי וועלען ניט סמיען צו שיסען אויף אייך דאָ.“ האָט ער געזאָגט. איינער פון די פּאָלקען איז געווען שרעקליך דעמאָראַליזירט,

район **Демоний Ктв.**
 № **11**
 Имя **Иван**

Адресъ **Д. № 11 кв. № 11 ул. им. перулов**

И М Ъ Ю Т С Я		З А П А С Ы.	
Т и п о в .	А д ш .	Г о т о в ы х в е щ е й .	Ш т .
Бѣльевыхъ		пальто	зимнихъ . лѣтнихъ и осеннихъ .
Легк. платьевыхъ (для костюмовъ) .		Платьевъ и костюм .	
Тяж. платьевыхъ (для пальто)		Смѣнь бѣлья	
Прочихъ сортовъ .		Парь обуви	
		Парь галошъ	

Дю пьаксу въ томъ, что названныя свѣдѣнія привезены и
 что нарочно въ другомъ мѣстѣ не получаю. **Москва, ... для 191 . . . . .**

Подпись **Иван**

Подпись квартального **Иван**

Печатъ демократическаго комитета.

QUESTIONNAIRE FOR THE BOURGEOISIE

Distributed to all bourgeois households in Moscow by the Moscow Military Revolutionary Committee, so as to provide a basis for the requisition of clothing for the Army and the poor workers. For translation see Appendix 3.

מחמת ער האָט אַ לאַנגע צייט ניט געהאַט קיין שום אַרבייט. ביידע צדדים האָבען זיך געווענדעט צו דעם פּאָלק. די סאָלאַטען האָבען אָבגעהאַלטען אַ פּערזאָנלונג און בעשלאָסען, אז זיי בלייבען נייטראַל און זעצען פּאַרט זייער איצטיגע טהעטיגקייט. דאָס האָט געהייסען, אז זיי פאַרקויפּען קאַלאָשען און סיעמעטשקעס אין די גאַסען! „ערגער פון אַלצדינג איז געווען דאָס“, האָט מעלניטשאַנסקי געזאָגט, „וואָס מיר האָבען זיך געמוזט אָרגאַניזירען אונטער'ן פייער. פריהער זיינען מיר דאָך גאָר ניט געווען אָרגאַניזירט. דער אַנדערער צד האָט ריכטיג געוואוסט, וואָס ער וויל. אָבער דאָ האָבען די סאָל-דאַטען געהאַט איין סאָויעט, די אַרבייטער — אַן אַנדערען... מען האָט זיך ביידע געאַמפּערט, ווער עס זאָל זיין הויפּטקאָמאַנדיר; אייניגע פּאָלקען האָבען דריי טעג נאָכאַנאַנד דעבאַטירט, איידער זיי האָבען אָנגענומען אַ בעשלוס; און ווען די אָפיצירען האָבען אונז פּלוצלונג פאַרלאָזען, איז ניט געווען ווער ס'זאָל קאָמאַנדעווען...“ מעלניטשאַנסקי האָט מיר געמאָהלען אינטערעסאַנטע בילדער. איינמאָל אין אַ קאַלטען גראָהען פריהמאָרגען איז ער געשטאַנען אויף אַ ווינקעל ניקיטסקאַיאַ, וואו מאַשינ-האַרמאַטען האָבען געגאַסען שטראָמען פייער. אַ גרופּע קליינע אינגלעך האָט זיך אָנגעזאַמעלט, — וואַנדער-קינדער, אָרימע חברה, וואָס האָבען פריהער פאַרקויפּט צייטונגען אין די גאַסען — אַלע זיינען געווען זעהר אויפגערגוט, געשריען ווי דאָס וואָלט געווען אַן אינטערעסאַנטע נייע שפּיעל. זיי האָבען אָבגעוואַרט, ביז דאָס שיסען איז געוואָרען שוואַכער, און האָבען געפרוּאווט אַריבערלויפּען אויף דער אַנדערער זייט גאַס... אייניגע זיינען געפאַלען טויט, אָבער די איבעריגע זיינען געלאָפּען הין און צוריק, געלאַכט און זיך גערייצט איינער מיט'ן אַנדערען... שפּעט אין אָווענד בין איך צוועקגעגאַנגען אין דוואַריאַנסקאַיע סאָבראַניע (דער קלוב פון די אַדעליגע), וואו די מאַסקווער באַלשע-וויקעס האָט געזאָלט אָבגעהאַלטען אַ פּערזאָנלונג, כדי אויסצוהערען די בעריכטען פון נאָגין, ריקאָוו און אַנדערע, וועלכע זיינען אַרויס-געטראָטען פונ'ם ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען. די פּערזאָנלונג איז פאַרגעקומען אין דעם טהעאַטער-זאַל, וואו אַמאָליגע יאָהרען פּלעגען דילעטאַנטען אויפפיהרען די נייעסטע פּראָג-ציווישע קאָמעדיעס פאַר אַן אוידיטאָריום פון אָפיצירען און אויס-

געפוצטע ראמען. אָנגעקומען זיינען פריהער די אינטעליגענטען, — די וועלכע האָבען געלעבט נעהנטער צום צענטער פון דער שטאָדט. נאָגין האָט גערעדט, און ס'איז געווען קלאָהר, אז די מעהרהייט פון דער פּערזאָמלונג איז מיט איהם איינפּערשטאַנדען. פיעל שפּעטער זיינען אָנגעקומען די אַרבייטער, וועלכע האָבען געלעבט אין די פּאָר-שטעדט און האָבען ניט געקענט קומען צו דער צייט ווייל קיין טראַמווייען זיינען ניט געגאַנגען. עס איז שוין געווען אַרום האַלבע נאַכט, ווען זיי האָבען זיך בעוויזען אויף די טרעפּ, גרופּעס פון צעהן, געזונדע רויהע חברה אין פּשוט'ע קליידער. די מעהרסטע זיינען אָקאַרשט אָנגעקומען פון דעם שלאַכטפּעלד, וואו זיי האָבען אַ גאַנצע וואָך געקעמפּט ווי די טייִוואָלים און געזעהן די טויטע חברים פּאַלענ-דיג אַרום און אַרום ווי שטרוי.

קוים האָט זיך די פּערזאָמלונג פּאַרמעל געעפּענט, האָט מען נאָגינען אויפגענומען מיט אַ שטורם פון זידלערייען, פון ביזע גע-שרייען. אומזיסט האָט ער געפרוּאוּט ערקלעהרען, טענה'ן: מען האָט ניט געוואָלט הערען. ער איז דאָך אַרויסגעטראָטען פון דעם ראַטה פון די פּאַלקס-קאָמיסאַרען; ער האָט פּאַרלאָזט זיין פּאַסטען אין דעם היץ פון קאַמפּף! וואָס איז שייך די בורזשואַזע פּרעסע, איז אין מאַסקווע ניטאָ מעהר קיין בורזשואַזע פּרעסע; אפילו די שטאָדט-דומא האָט מען פּונאַנדערגעלאָזט. בוכאַרין האָט זיך אויפֿ-געהויבען, צאָרענדיג, לאָגיש, גערעדט מיט אַ שטימע, וואָס האָט גע-שטאַכען און געהאַמערט, געהאַמערט און געשטאַכען... איהם הערט מען אויס מיט פּאַרגעניגען. אַ רעזאָלוציע: אונטערשטיצען די האַנדלונג פון דעם ראַטה פון די פּאַלקס-קאָמיסאַרען. איינשטימיג. אזוי האָט גערעדט מאַסקווע...

עס איז געווען שפּעט ביינאַכט, ווען מיר האָבען געשפּאַנט דורך די לעדיגע גאַסען, דורך דעם אייווערסקי טויער, צום גרויסען רויטען פּלאַץ פון דעם קרעמל. די קירכע פון וואַסילי דעם זעליגען האָט זיך פּאַנטאַסטיש געהויבען אין דער נאַכט אַריין מיט איהרע העל-קאָלירענדיגע, געדריעהטע און רייך-פּערציערטע קופּאָלען. ניט געווען קיין שפור פון צערשטערונג... אויף איין זייט פּונ'ם פּלאַץ האָבען זיך געהויבען די טונקעלע טהורעמס און ווענד פּונ'ם קרעמל. אויף די הויכע ווענד האָט רויט געפּינקעלט דער שייך פון פייערס. דאָ

פייערס אלײן האָבען מיר ניט געקענט זעהן. שטימען האָבען דער-
גרייכט צו אונז איבער דעם ריזיגען פּלאַץ, דאָס גערויש פון די
רידעלס און גראב־אייזענס האָט זיך געלאָזט הערען. מיר זיינען
צוגעגאַנגען נעהנטער.

גאַנצע בערג פון שטיין און ערד זיינען געווען אָנגעוואָרפען
לעבען דער וואַנד. מיר זיינען אַרויפגעקראַכען אַרויף און האָבען
אַריינגעקוקט אין צוויי גרויסע גריבער, צעהן־פונפּצעהן פוס די טיעף
און פונפּציג יאָרד די לענג. עטליכע הונדערט סאַלדאַטען און אַר-
בייטער האָבען געגראָבען ביים ליכט פון גרויסע פייערס.

אַ יונגער סטודענט האָט זיך צו אונז געווענדט אויף דייטש.
„דאָס איז דער ברודער־קבר“, האָט ער געזאָגט. „מאָרגען וועלען
מיר דאָ בעגראָבען פינף הונדערט פּראָלעטאַריער, וואָס זיינען גע-
שטאַרבען פאַר דער רעוואָלוציע.“

דער סטודענט האָט זיך מיט אונז אַראָבגעלאָזט אין גרוב.
די רידעלס און גראב־אייזענס האָבען זיך געהויבען מיט גרויס שנעל-
קייט. די בערג פון ערד זיינען געוואַקסען. אלע האָבען געשוויגען.
איבער די קעפּ איז דער הימעל געווען בעשאַטען מיט שטערען, און
די וואַנד פון דעם אַלטען קייזערליכען קרעמל האָט זיך געהויבען
אַרויף, דאַכט זיך אָהן אַ ברעג...

„דאָ, אין אַט דעם הייליגען פּלאַץ, דעם הייליגסטען פון גאַנץ
רוסלאַנד“, האָט דער סטודענט געזאָגט, „וועלען מיר בעגראָבען אונז-
זערע קדושים. דאָ, וואו עס געפינען זיך די קברים פון די מלכים,
וועט אונזער מלך, דאָס פּאַלק, שלאָפען זיין אייביגען שלאָפּ...“ דעם
יונגען מאַגיס אַרעס איז געווען אין אַ באַנד — דאָס האָט ער בעקו-
מען אַ וואונד אין דעם גאַסען־קאַמפּף.

די אַרבייטער, מיעד און פאַרשוויצט, ניט קוקענדיג אויף דער
קעלט, האָבען אָנגעהויבען אַרויסקריכען פון גרוב. ווען מיר זיינען
געגאַנגען אַהיים, האָבען מיר געזעהן נייע גרופען מענשען געהענדיג
שנעל איבער'ן רויטען פּלאַץ. זיי האָבען זיך געלאָזט צו די גריבער,
גענומען די געצייגען און געגראָבען, — געגראָבען ניט רעדענדיג אַ
וואָרט...

אַט אַזוי האָט דאָס פּאַלק אַ גאַנצע נאַכט געאַרבייט, פּרייוויליג
געאַרבייט, געביטען איינער דעם אַנדערען, ניט געוואָרען מיעד, און

ווען דאָס קאַלטע ליכט פּונ'ם טאָג האָט אויפגעדעקט דעם נרויסען פּלאַץ מיט זיין ווייסער שנע-עדעק, זיינען די גרויסע ברוינע גריבער פון דעם ברודער-קבר שוין געווען פאַרטיג.

מיר זיינען אויפגעשטאַנען פאַר זון-אויפגאַנג און האָבען זיך גע-לאָזט דורך די טונקעלע גאַסען צו סקאַבעלעווסקי פּלאַץ. אין שטאָדט האָט זיך ניט געזעהן קיין לעבעדיגער מענש, אָבער דאָ און דאָרט האָט זיך געהערט דאָס גערויש פון עפעס אונבעשטימטער בעוועגונג, אַקור-ראַט ווי אַ ווינד וואָלט געבלאָזען איבער אַלעס. אין דעם בלאַסען מאַרגען-ליכט איז אַ גרופּקע מענער און פרויען געשטאַנען פאַר דער הויפט-קווארטיר פון דעם סאָויעט און געהאַלטען אַ בינטעל רויטע פּאַהנען מיט גאַלדענע אותיות, — דאָס איז געווען דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון דעם מאַסקווער סאָויעט. ס'איז געוואָרען רען ביסלעכווייז ליכטיג, דאָס גערויש פון אונבעשטימטער בעווע-גונג איז געוואָרען טיעפער און העכער, געוואַקסען און זיך פּערוואַנד-דעלט אין אַ מעכטיגען באַס. די שטאָדט האָט זיך געהויבען פון שלאַפּ. מיר האָבען זיך געלאָזט איבער טווערסקאַיאַ. די פּאַהנען האָבען געפלאַטערט איבער אונזערע קעפּ. די קליינע צערקוועס זיינען אומעטום געווען טונקעל, פאַרשלאָסען. פאַרשלאָסען איז אויך געווען די צערקווע פון דער אייווערסקע מוטער-גאַטעס, וואו יעדער צאָר פלעגט מתפלל זיין איידער מען האָט איהם געקרוינט אין קרעמל און וואו די טהירען זיינען שטענדיג געווען אָפּען, בייטאָג און ביי-נאַכט, העלע ליכט האָבען געברענט און געלאַנצט אויף דעם גאַלד און זילבער און בריליאַנטען פון די איקאָנעס, און מענשען זיינען כסדר געקומען און געגאַנגען. דאָס ערשטע מאָל זינט נאַפּאָלעאָנ'ס צייטען, זאָגט מען מיר, זיינען די ליכט פון דער צערקווע געווען פּער-לאָשען.

די הייליגע פּראַוואַסלאַוונע קירכע האָט אָבגעקעהרט דאָס ליכט פון איהר אַנטליטץ פון רעוואָלוציאָנערען מאַסקווע, — אָט דעם נעסט פון אפיקורסים און הולטייעס, וואָס האָבען געסמייעט באַמ-באַרדירען דעם קרעמל. קאַלט און שטום און פינסטער זיינען געווען די צערקוועס; די גלחים זיינען פאַרשוואַנדען. ניט געווען קיין כלי קודש ביי דער רויטער לוייה, ניט געווען קיין הייליגע גאַבען פאַר די געשטאַרבענע, ניט געווען קיין תּפּלות איבער די קברים פון די

מורדים בקודש. א ביסעל שפעטער האָט דער מאַסקווער מיטראָפּאָליט
טיכאָן אַרײַנגעלעגט די סאָויעטען אין חרם.

די קראָמען זײַנען אויך געווען געשלאָסען, און די פאַרמעגליכע
קלאַסען זײַנען געזעסען אין דער היים. אָבער צוליב אַן אנדער
סבה. אין יענע טעג האָט דאָס פּאָלק געהערשט, דאָס פּאָלק איז
געקומען מיט אַ גערויש און אַ הילף ווי דער ים, וואָס וואַרפט זיך
אויפֿן ברעג...

דורכ'ן איווערסקי טויער האָט זיך שוין געגאָסען אַ טײך פון
מענשען, און אויפֿן ריעזיגען רויטען פּלאַץ זײַנען געווען פּאַנאַנדער-
געוואָרפען טונקעלע פינטעלעך — גרופען מענשען, טויזענדער מענ-
שען. ווען דער עולם פלעגט פאַרבייגעהן די איווערסקע צערקווע,
האָט זיך קײנער ניט גע'צלמ'ט, אַקוראַט ווי מען האָט ניט געזעהן
דעם הייליגען פּלאַץ. אַמאָל איז דאָס געווען גאַנץ אנדערש...

מיר האָבען זיך דורכגעשטופּט דורך אַ געדיכטען עולם, וואָס
איז געשטאַנען לעבען דער וואַנד פון דעם קרעמל, און האָבען זיך
אַרױפגעקליבען אויף דעם באַרג ערד. דאָרטען זײַנען שוין געשטאַ-
נען עטליכע מענשען, צווישען זיי סוראַנאָוו, דער קאָמענדאַנט פון
מאַסקווע. דאָס איז געווען אַ פּשוט'ער סאָלדאַט, — אַ הויכער מאַן
מיט אַ באַרד און מיט אַ פּריינדליכען פנים.

צום רויטען פּלאַץ האָבען זיך פון אַלע זײַטען געגאָסען שטראָ-
מען מענשען, טויזענדער און צעהנדליגע טויזענדער, אַלע אַרביי-
טער, אָרימע האַרעפּאַשניקעס. עס איז אָנגעקומען אַ מיליטערישער
אַרקעסטער, שפּיעלענדיג דעם אינטערנאַציאָנאַל. די מענשען האָבען
אונטערגעכאַפט דעם נגון, און ער האָט זיך פאַרשפּרייט ווי כוואַלעס
איבער אַ וואַסער, לאַנגזאַם און פייערליך.

אַ שאַרפּער ווינד האָט געבלאַזען איבער'ן פּלאַץ און געהויבען
די פּאָהנען. עס האָבען זיך אָנגעהויבען בעווייזען די אַרבייטער פון
די ווייטע פּאַרשטעדט, אַרבייטער פון אַלערליי פאַבריקען, טראָגענדיג
זייערע טויטע. ווי זיי זײַנען געגאַנגען דורכ'ן טויער, האָט מען גע-
קענט זעהן די העלע פאַרבען פון זייערע פּאָהנען און די דונקל-רויטע
— בלוט-רויטע — פאַרב פון די אַרונות. דאָס זײַנען געווען פּראָס-
טע קאַסטענס, געמאַכט פון ניט-געהובלעוועטען האַלץ און בעפּוצט
מיט רויטען. געטראָגען האָט מען זיי אויף די פּלייצעס פון פּשוט'ע

גראָבע מענשען, וואָס האָבען געשפּאַנט מיט טרעהרען אין די אויגען.
הינטען זיינען נאָכגעגאַנגען די ווייבער, געשלוכצט און געיאָמערט,
אָדער געגאַנגען מיט אַ שטייפער מינע, מיט ווייסע, טויטע פּנים'ער.
אייניגע אַרונות זיינען געווען אָפּען, און די דעקלעך האָט מען גע-
טראָגען הינטען; אַנדערע זיינען געווען בעדעקט מיט גאָלד־שטאָף
אָדער זילבער־שטאָף, אָדער אַ סאָלדאַטסקע היטעל איז געווען צו-
געשלאָגען פון אויבען. געווען אויך פיעלע קרענץ פון העסליכע
קינסמליכע בלומען...

דורך אַ פרייען דורכגאַנג אינמיטען דעם גרויסען עולם האָט די
פּראָצעסיע זיך לאַנגזאַם געצויגען אין אונזער ריכטונג. דער דורכגאַנג
איז געוואָרען אָט ברייטער, אָט שמעלער. איצט האָט אַן אונענד-
ליכער שטראָם פון פּאָהנען זיך געצויגען דורך דעם טויער — אַלע
שאַטירונגען פון רוים, מיט זילבערנע און גאָלדענע אותיות, מיט
פּאַסען קרעפּ הענגענדיג פון אויבען; געווען אויך אייניגע אַנאַרכיס-
טישע פּאָהנען, שוואַרצע מיט ווייסע אותיות. דער אָרקעסטער האָט
געשפּיעלט דעם רעוואָלוציאָנערען טרויער־מאַרש, דער ריעזיגער עולם
האָט מיטגעזונגען, שטעהענדיג אָהן היטלען, און די טרעגער האָבען אונ-
טערגעהאַלפּען מיט הייזעריגע שטימען, אָנגעזאַפּט מיט געוויין...
דאָ און דאָרט צווישען די פּאַבריק־אַרבייטער זיינען געקומען
ראַטעס סאָלדאַטען מיט זייערע אַרונות עסקאַדראַנען קאוואַלעריע
זיינען געפּאָהרען רייטענדיג און אָבגעגעבען מיליטערישען טשעסט,
באַטאַרעיען אַרטילעריע האָבען זיך גערוקט נאָך זיי, די האַרמאַטען
אַרומגעוויקעלט מיט רויטען און שוואַרצען. אויף די פּאָהנען איז
געשטאַנען: „עס לעבע דער דריטער אינטערנאַציאָנאַל!“ און
„מיר ווילען אַן עהרליכען, אַלגעמיינעם, דעמאָקראַטישען פריעדען!“
לאַנגזאַם איז די פּראָצעסיע צוגעקומען מיט די אַרונות צום ראַנד
פּונם קבר; די טרעגער האָבען זיך אַראָבגעלאָזט מיט זייער מאַ-
אין גרוב אַרײַן. צווישען די טרעגער זיינען געווען אַ סך פרויען, —
ברייטביינערדיגע, פּעסט־געבויטע פּראָלעטאַרישע פרויען. הינטער
די אַרונות זיינען אָנגעקומען אַנדערע פרויען, יונג און פאַרצווייפּעלט,
אָדער אַלטע, צוקנייטשטע, שרייענדיג ווי פאַרוואַנדעטע חיות. זיי
האַבען געוואָלט נאָכגעהן נאָך זייערע זיהן און מענער אין דעם ברוד-
דער־קבר אַרײַן, פריינדליכע הענד האָבען זיי אַבגעהאַלטען, און די

אָרימע בעשעפענישען האָבען געוויינט און געקלאָגט. פאַראַן אזוי פיעל ליעבשאַפט צווישען אָרימע מענשען.

א גאַנצען טאָג האָט זיך געצויגען די טרויער־פּראָצעסיע. מען פלעגט אַריינקומען דורך דעם איווערסקי טויער און אַרויסנעהן דורך ניקאַלסקאַיאַ — אַ טייך פון רויטע פּאָהנען מיט ווערטער פון האָפֿ־נונג און ברידערליכקייט און גרויסאַרטיגע נבואות, — דאָס אַלעס אויפֿ'ן הינטערנרונד פון פונפציג טויערנדיג מאַן, פאַר די אויגען פון די אַרבייטער פון דער גאַנצער וועלט און זייערע קינד־קינדער ביז אייביגע דורות...

איינעם נאָכ'ן אַנדערען האָט מען אַנידערגעלעגט די אַרונות אין די גרובען. עס איז שוין געווען פאַרנאַכט, און נאָך אַלץ זיינען געקור מען נייע פּאָהנען און געפלאַטערט אין דער קאַלטער לופט, דער אָר־קעסטער האָט געשפּיעלט דעם טרויער־מאַרש, און דער ריעזיגער עולם האָט געזונגען. אויף די נאַקעטע צווייגען פון די בוימער איבער די קברים האָט מען אויפגעהאַנגען די קרענץ, ווי מאָדנע פיעל־קאַלירענ־דיגע בלימען. צוויי הונדערט מאַן האָבען אָנגעהויבען פאַרשיטען די קברים. די ערד האָט זיך מיט אַ דומפען קלאַפּ געשאַטען אויף די אַרונות; דאָס גערויש האָט מען געקענט הערען אפילו דורכ'ן זינגען...

אויסגעלאָשען די ליכט. פאַרשוואַנדען די לעצטע פּאָהנען. אַוועקגעגאַנגען די לעצטע פרויען — מיט אַ קרעכץ און מיט'ן קוק פון אייביגער בענקשאַפט אין זייערע אויגען. לאַנגזאַם האָט דער גרויסער פּראָלעטאַרישער ים זיך גענומען אויפלייזען אויף דעם גרוי־סען פלאַץ...

קאפיטעל עלף.

ערצבערט די מאכט.

„א דעקלאראציע וועגען די רעכט פון די רוסלענדער פעלקער:
 „...דער ערשטער קאנגרעס פון די סאָוויעטען לעצטען יוני האָט
 פראַקלאַמירט דאָס רעכט פון די רוסלענדער פעלקער אויף זעלבסט-
 בעשטימונג.“

„דער צווייטער קאנגרעס פון די סאָוויעטען, לעצטען נאָוועמ-
 בער, האָט בעשטעטיגט די אונפאַרענדערליכע רעכט פון די רוס-
 לענדער פעלקער אין אַ מעהר ענטשיעדענער און בעשטימטער פאַרם.
 „ערפילענדיג דעם ווילען פון די דאָזיגע קאנגרעסען, האָט דער
 ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען בעשלאָסען אָנצונעהמען אַלס אַ
 באַזיס פאַר זיין טהעטיגקייט אין דער נאַציאָנאַלער פראַגע די פּאָל-
 גענדע פרינציפען:

1. אַלע פעלקער פון רוסלאַנד זיינען גלייך און סוואַוערען.
  2. אַלע פעלקער פון רוסלאַנד האָבען דאָס רעכט פון פרייער
 זעלבסט־בעשטימונג; אויב זיי ווילען קענען זיי זיך אפילו אָבטהיי-
 לען און בילדען אונאַבהענגיגע שטאַטען.
  3. אַלע נאַציאָנאַלע און נאַציאָנאַל־דעליגיגע פרוי־ילעניעס
 און בעשרענקונגען ווערען אָבגעשאַפט.
  4. אַלע נאַציאָנאַלע מינאָריטעטען און עטנאָגראַפישע גרופען,
 וואָס וואוינען אויף דער רוסישער טעריטאָריע, האָבען אַ רעכט פון
 פרייער ענטוויקלונג.
- געזעצען וועגען דעם וועלען אַרויסגעגעבען ווערען תיכף נאָך
 דעם, ווי עס וועט געגרינדעט ווערען אַ נאַציאָנאַליטעט־קאָמיסיע.

אינ'ם נאָמען פון דער רוסישער רעפובליק,

פּאָלקס־קאָמיסאַר פאַר נאַציאָנאַליטעטען

יוסאָוודזשונאַשווילי־סטאַלין.

פּאַרויצענדער פון דעם ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען,

ו.ו. א.ו.א.נ.א.ו.ו. (לענין)

די צענטראלע קיעווער ראדא האָט תיכף ערקלעהרט אוקראינא פאר אן אונאבהענגיגען שטאַט. דאָס זעלביגע האָט געטהאָן די פיננישע רעגירונג דורך דעם סענאַט אין העלסינגפאָרס. אונאב־הענגיגע „רעגירונגען“ בעווייזען זיך אין סיביר און קאווקאַז. דער פוילישער מיליטערישער הויפט־קאָמיטעט האָט תיכף צוזאַמענגעצוי־גען די פוילישע סאָלאַרטען פון דער רוסישער אַרמיי, אָבגעשאַפט זייערע קאָמיטעטען און איינגעפיהרט אַן אייזערנע דיסציפלין...

צוויי פונקטען כאַראַקטעריזירען די אַלע „רעגירונגען“ און „בע־וועגונגען“: ערשטענס, געפינען זיי זיך אונטער דער פיהרונג פון די פאַרמעגליכע קלאַסען; צווייטענס, האָבען זיי מורא פאַר באַל־שעוויזם און פעראַכטען די באַלשעוויקעס...

צווישען דעם תהו ובהו פון געוואַלדיגע ענדערונגען האָט דער ראַטה פון די פאָלקס־קאָמיסאַרען פעסט און זיכער אויפגעשטעלט די הויפט־זיילען פון דער סאָציאַליסטישער אָרדנונג. אַ געזעץ וועגען סאָציאַלע פערזיכערונג; אַ געזעץ וועגען אַרבייטער־קאָנטראָל; כללים וועגען וואַלאַסטנאָיע ערד־קאָמיטעטען; אַ געזעץ וועגען אָבשאַפען אַלע טשינעס און מיטלען; אַ געזעץ וועגען אָבשאַפען די געריכטען; אַ געזעץ וועגען פאָלקס־טריבונאַלען...

אַן אַרמעע נאָך אַן אַרמעע, אַ פּלאַט נאָך אַ פּלאַט האָבען געשיקט דעפוטאַציעס צו „בעגריסען מיט פרייד די נייע פאָלקס־רעגירונג“.

איינמאָל ווען איך בין צוגעגאַנגען צו סמאָלני, האָב איך געזעהן אַ פּאַלק פון אָבגעריסענע סאָלאַרטען פאַר דעם גרויסען טויער. די סאָלאַרטען זיינען אַקאַרשט געקומען פון די טראַנשעען. זיי זיינען געווען מאַגער, מיט גראָהע פנים־ער. זיי האָבען אַרויפגעקוקט צו די פענסטער פון דער געביידע, אַקוראַט ווי גאָט אַליין וואַלט דאָרט גע־זעסען. אייניגע האָבען געטייט מיט די פינגער אויף די קייזערליכע אָדלערס איבער דער טהיר און האָבען געלאַכט... רויטע גוואַרדייצעס זיינען זיך געקומען שמעלען אויף דער וואַך. די סאָלאַרטען האָבען געקוקט אויף זיי מיט נייגיריגקייט, אַקוראַט ווי זיי האָבען קיינמאָל ניט געהערט פון זיי און קיינמאָל ניט געזעהן קיין רויטען גוואַרדיי־עץ. זיי האָבען גוטמוטהיג געלאַכט און האָבען זיך אַרויסגערוקט פון די רייען צו קלאַפען די רויטע גוואַרדייצעס איבער די פלייצעס.

זיי האָבען געמאַכט בעמערקונגען, האַלב אין שפּאַס, האַלב אין קינ-
דערשער התפעלות...

די פּראָוויזאָרישע רעגירונג איז שוין ניט געווען אויף דער וועלט.
דעם 15טען נאָוועמבער האָבען די גלחים איבער גאַנץ פּעטראָגראַד
אויפגעהערט מתפלל זיין פאַר איהר. נאָר, ווי לענין אליין האָט זיך
אויסגעדריקט פאַר דעם צענטראַלען עקזעקוטיווקאָמיטעט, „די עראָ-
בערונג פון דער מאַכט האָט זיך ערשט אָנגעהויבען“. די אָפּאָזי-
ציע איז געווען ענטוואַפּענט, אָבער זי האָט נאָך בעהערשט דאָס
עקאָנאָמישע לעבען פּונם לאַנד. האָט זי, מיט דער גאַנצער רוסישער
פּעהיגקייט פאַר געמיינזאַמע האַנדלונג, גענומען אָרגאַניזירען דעוואַר-
גאַניזאַציע, — שטערען, שעדיגען, דיסקרעדיטירען די סאָויעטען.

דער סטרייק פון די רעגירונגס־בעאַמטע איז געווען גוט אָרגאַניז-
זירט, געשטיצט דורך בענק און האַנדעלס־אונטערנעהמונגען. יעדער
פּערזאָן פון די באַלשעוויקעס איבערצוגעהמען דעם רעגירונגס־אַפּאַראַט
האָט בעגעגענט אַ ווידערשטאַנד.

טראַצקי איז געקומען אין אויסלאַנדס־מיניסטעריום. די בעאַמטע
האָבען איהם ניט געוואָלט דערקענען, — זיי האָבען זיך פּערשלאָסען
אין די קאַנצלאַריעס און אַז מען האָט אויסגעבראָכען די טהירען,
האָבען זיי זיך אָבגעזאָגט פון די שטעלעס. ער האָט זיך געהייסען
געבען די שליסעל צו די אַרכיווען; מען האָט זיי איהם געגעבען
ערשט נאָכדעם, ווען ער האָט געבראַכט אַרבייטער אויפצוברעכען די
שלעסער. עס האָט זיך אַרויסגעוויזען, אַז דער געוועזענער געהילפּס־
מיניסטער נעראַטאָוו איז פאַרשוואַנדען מיט די געהיימע אָבמאַכונג-
גען...

שליאַפּניקאָוו האָט געפרוּאוּט איבערנעהמען דאָס אַרבייטס־מיניס-
טעריום. עס איז געווען זעהר קאַלט, און אין מיניסטעריום האָט זיך
ניט געפונען קיינער, וואָס זאָל איינהייצען דעם אויווען. פון די עט-
ליכע הונדערט אָנגעשטעלטע האָט איהם קיין איינציגער ניט געוואָלט
צייגען, וואו עס געפינט זיך דעם מיניסטעריום קאַבינעט.

אַלעקסאַנדראַ קאַלאַנטאַי האָט מען דעם 30טען נאָוועמבער גע-
מאַכט פאַר קאָמיסאַר פון געזעלשאַפּטליכע הילף. זי איז אויפגענומען
געוואָרען מיט אַ סטרייק פון אַלע איהרע בעאַמטע, אַחוץ פיערציג.
איהר מיניסטעריום האָט געהאַט די אויפזיכט איבער צדקה־אַנשטאַל-

טען און געזעלשאפטליכע אינסטיטוציאָנען. די אָרימע לייט פון די גרויסע שטערט, די בעוואוינער פון די באַרמהערציגע אַנשטאַלטען, האָבען באַלד דערפיהלט דעם רעזולטאַט פונ'ם סטרייק: זיי האָבען פשוט ניט געהאַט פון וואָס צו לעבען. דעלעגאַציעס פון האַלב־הונד געריגע קאַליקעס, פון יתומים מיט בלאָהע אויסגעמאַרעטע פנים־ער, האָבען בעלאַנגערט דאָס מיניסטעריום. מיט טרעהרען אין די אויגען האָט קאַלאָנטאַי געהייסען אַרעסטירען די סטרייקער און זיי האַלטען אַזוי לאַנג, ביז זיי וועלען אָבגעבען די שליסעל פון דער קאַנצעלאַריע און פון דער קאַסע. שפּעטער, ווען זי האָט שוין בעקומען די שליסעל, האָט זיך אַרויסגעוויזען, אַז דער פריהערדיגער מיניסטער, די גרעפּין פאַנינאַ, איז פאַרשוואַונדען מיט אַלע סומען. זי וועט ניט אָבגעבען דאָס געלד, האָט זי געזאָגט, סידען זי וועט בעקומען אַ בעפעהל פון דער גרינדונגס־פּערזאָנלונג.

אין לאַנד־ווירטהשאַפט־מיניסטעריום, אין שפּייז־מיניסטעריום, פינאַנץ־מיניסטעריום די זעלביגע צרות. מען האָט ערקלעהרט, אַז ענט־וועדער די בעאַמטע זאָלען זיך נעהמען צו דער אַרבייט, אָדער זיי וועלען פאַרלירען זייערע שטעלעס. זיינען אייניגע גאָר אין גאַנצען געבלי־בען אין דער היים, די אַנדערע האָבען זיך אומגעקעהרט און גענומען פראַקטיצירען סאַבאַטאַזש... כמעט די גאַנצע אינטעליגענץ איז געווען אַנטי־באַלשעוויסטיש, האָט די סאָויעט־רעגירונג ניט געהאַט וואו צו נעהמען נייע בעאַמטע.

די פּריוואַטע בענק זיינען געווען עקשנות־דיג געשלאָסען, נאָר אַ הינטער־טהיר איז געווען אָפּען פאַר ספּעקולאַנטען. טאָמער האָט זיך בעוויזען אַ באַלשעוויסטישער קאָמיסאַר, האָבען די אָנגעשטעלטע בעהאַלטען די ביכער, אַוועקגעטראָגען דאָס געלד און פאַרשוואַונדען. אַלע אָנגעשטעלטע פון דער שטאַאַט־באַנק האָבען געסטרייקט, אַחוץ די אָנגעשטעלטע פון די אונטערערדישע געלד־קעלערס און דער געלד־פאַבריק. אָבער אויך די דאָזיגע אָנגעשטעלטע האָבען זיך אָבגעזאָגט פאַלגען די בעפעהלען פון סמאָלני און האָבען הינטען־אַרום אויסגע־צאָהלט גרויסע סומען דעם רעטונגס־קאָמיטעט און דער שטאַַרט־דומאַ. צוויי מאָל איז געקומען אַ קאָמיסאַר מיט אַ דאָטע רויטע גוואַר־לייצעס און געפאָדערט מען זאָל איהם געבען גרויסע סומען אויף רעגיערונגס־הוצאות. דאָס ערשטע מאָל זיינען אין באַנק געווען מיט־

גליעדער פון דער שטאָרט-דומא, אויך מענשעוויסטישע און סאָציאַל־
 רעוואָלוציאָנערע פיהרער אין אַ גרויסער צאָהל, און זיי האָבען מיט
 אזא ערנסט גערעדט וועגען די פּאָלגען פון דעם שריט, אז דער קאָמי-
 סאר האָט זיך דערשראָקען. דאָס צווייטע מאָל איז ער געקומען מיט
 אַן אָפיציעלען דאָקומענט און האָט איהם גענומען לעזען אויף אַ קול
 לויט דער פּאָרמע. האָט מען אָבער אָנגעוויזען, אז דאָס פּאָפּיער איז
 אָהן אַ דאָטום און אָהן אַ פּעטשאַט, האָט איהם דער אַלטער רוסישער
 רעספּעקט פאַר „דאָקומענטען“ געצוואונגען אוועקצוגעהן...

די בעאַמטע פון דער קרעדיט־קאָנצעלאַריע האָבען פאַרניכטעט
 זייערע ביכער, אזוי אז עס איז ניט געבליבען קיין רייסטער פון די
 פינאַנציעלע בעציהונגען צווישען רוסלאַנד און אַנדערע מלוכות.

די שפייז־קאָמיטעטען, די פּערוואַלטונגען פון שטאָדטישע פּאַב-
 ריקען און אַנדערע מוניציפאַלע אונטערנעהמונגען האָבען ענטוועדער
 גאָר ניט געאַרבייט, אָדער פּראַקטיצירט סאַבאַטאַזש. אונטער'ן דרוק
 פון דער בעפּעלקערונג, וועלכע האָט געליטען שרעקליכע נויט, האָבען
 די באַלשעוויקעס געפּרוואווט העלפּען די שטאָדטישע אונטערנעהמונגען
 אָדער נאָר אין גאַנצען איבערנעהמען דעם קאָנטראָל איבער זיי, האָבען
 אַלע בעאַמטע ערקלעהרט אַ סטרייק, און די דומא האָט פאַרפלייצט
 רוסלאַנד מיט טעלעגראַמען, אז די באַלשעוויקעס „פאַרגוואַלטיגען די
 אויטאָנאָמיע פון די שטעט“.

אין דער מיליטערישער הויפּט־קוואַרטיר, אין די קאָנצעלאַריעס
 פון דעם קריעגס־מיניסטעריום און פּלאַט־מיניסטעריום, וואו די אַלמע
 בעאַמטע האָבען איינגעווייליגט צו אַרבייטען מיט דער נייער רעגירונג,
 האָבען די אַרמע־קאָמיטעטען און די העכערע קאָמאַנדירען געשטערט
 די סאָויעטען אויף שריט און טריט. זיי האָבען אפילו מיט אַ כיוון
 פּערנאַכלעסיגט די סאָלדאַטען אין די טראַנשען. דער אַלל־רוסישער
 אייזענבאַהן־פּעראַיין איז געווען פּינדליך און האָט אָבגעזאָגט צו פּיה-
 רען סאָויעט־אַרמעען. יעדער מיליטערישער צוג, וואָס האָט פאַרלאָ-
 זען פּעטראַגראַד, איז גענומען געוואָרען מיט געוואַלד, אייזענבאַהן-
 בעאַמטע האָט מען אַלע מאָל געמוזט אַרעסטירען. דער אייזענבאַהן-
 פּעראַיין האָט געסטראַשעט מיט אַ גענעראַל־סטרייק, אויב מען לאָזט
 זיי ניט אַרויס...

סמאָלני איז פשוט געווען מאַכטלאָז. די צייטונגען האָבען גע-

שריבען, אז אין דריי וואָכען אַרום וועלען אלע פעטראָגראַדער פּאַכריי קען זיך מוזען צומאַכען, מחמת עס איז ניטאָ קיין הייצונג; דער אלל־רוסישער אייזענבאהן־פּעראַיין האָט ערקלעהרט, אז דעם ערשטען דע־צעמבער וועלען זיך אָבשטעלען די אייזענבאהנען — צוליעב דער זעלביגער סבה; שפּייז אין פעטראָגראַד איז סך הכל געווען אויף דריי טעג, און קיין נייע איז ניט אָנגעקומען; ביים פּראָנט איז די אַרמעע אויסגעגאַנגען פון הונגער... דער רעטונגס־קאָמיטעט, די פּאַר־שיידענע צענטראַל־קאָמיטעטען האָבען געשיקט אויפּרופּען איבערין לאַנד, געראַטהען דער בעפעלקערונג אַוועקצומאַכען די נייע געזעצען אונטערין האַנד. די פּאַרטרעטער פון די אַליאירטע רעגירונגען האָבען אַרויסגעוויזען אָדער קאַלטע גלייכגילטיגקייט, אָדער אָפּענע פּיינד־שאַפט...

די געגענערישע צייטונגען, היינט אונטערדריקט און מאַרגען ער־שיינענדיג אונטער נייע נעמען, האָבען געמאַכט ביטערען חוזק פון דער נייער אָרדנונג אפילו די „נאַוואַיאַ זשינז׳“ האָט זי גערופּען „אַ קאַמ־בינאַציע פון דעמאָגאָגיע און שוואַכקייט“.

„פון טאָג צו טאָג“, האָט די צייטונג געשריבען, „זינקט די רעגירונג פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען אַלץ טיעפּער און טיעפּער אין דער בלאַטע פון אויבערפלעכליכער איילעניש. די באַלשעוויקעס האָבען גרינג פאַרכאַפט די מאַכט, אָבער זיי ווייסען ניט, וואָס צו טהאָן מיט איהר.“

„פון איין זייט האָבען זיי קיין קראַפט ניט צו רעגולירען די עק־זיסטירענדע רעגירונגס־מאַשין, פון דער אַנדערער זייט האָבען זיי קיין פּעהיגקייט ניט צו בעשאַפען אַ נייע מאַשין, וועלכע וואָלט געאַרבייט גרינג און פריי לויט די טהעאָריעס פון סאָציאַלע עקספּערימענטען.“

„ערשט נעכטען האָבען די באַלשעוויקעס ניט געהאַט גענוג מענ־שען פאַר זייער פּאַרטיי, ניט געהאַט גענוג מענשען צו ריידען און שריי־בען, — וואו וועלען זיי איצט געפינען גענוג ספּעציאַליסטען צו פּער־וואַלמען איבער די פאַרשיידענע פאַרוויקעלטע פּונקציעס פון דער רע־גירונג?״

„די נייע רעגירונג האַלט אין איין סטראַשען, זי פאַרפלייצט דאָס לאַנד מיט געזעצען, איינער ראַדיקאַלער און „סאָציאַליסטישער“ ווי דער אַנדערער, אָבער אָט דער פאַפּירענער סאָציאַליזם, וואָס אונ־

זערע קינדס-קינדער וועלען אויף איהם מסתמא קוקען ווי אויף א בייז וואונדער, ווייזט ניט ארויס ניט קיין ווילען און ניט קיין פעהיגקייט צו לעזען די אונמיטעלכארע אויפגאבען פונ'ם טאָג!

דערווייל האָט די „קאָנפערענץ פון דעם אַלל־רוסישען אייזענ-באהן־פּעראַיין צו גרינדען אַ נייע רעגירונג“ אָבגעהאַלטען איהרע זיצונג גען ביי טאָג און ביי נאַכט. איהרע ביידע צדדים האָבען זיך שוין אויסגעגלייכט וועגען דעם באַזיס פון אַ נייע רעגירונג. מען האָט שוין געהאַט בעשלאָסען ווער ס'זאָל אַרײַנגעהן אינ'ם פּאַלקס־ראַטה, מען האָט אָנגעמערקט די מיטגליעדער פון דעם קאַבינעט, מיט טשער-נאָוין אַלס פּרעמיער; די באַלשעוויקעס האָט מען געזאָלט צולאָזען אין אַ גרויסער מינאָריטעט, אָבער מיט דעם תנאי, אז לענין און טראַצ-קי זאָלען ניט זיין אין קאַבינעט. די צענטראַל־קאָמיטעטען פון די סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, דער עקזעקוטיו־קאָמיטעט פון די פּויעריס־סאָויעטען האָבען בעשלאָסען, אז כאַטש זיי זיינען נאָך אַלץ געגען דער „פּערברעכערישער פּאָליטיק“ פון די באַלשעוויקעס, פונ־דעסטוועגען וועלען זיי ניט זיין געגען זייער אנטהייל נעהמען אין דעם פּאַלקס־ראַטה, „כדי אָבצושטעלען דעם בלוטיגען ברודער־מאָרד“.

קערענסקי'ס פּליטה און דער מערקווירדיגער ערפּאָלג פון די סאָ-ויעטען אומעטום האָבען געענדערט די לאַגע. אויף אַ זיצונג פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט דעם 16 נאָוועמבער האָבען די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען געפּאָדערט, אז די באַלשעוויקעס זאָ-לען בילדען אַ קאָאָליציאָנס־רעגירונג מיט די איבריגע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען; אַניט, האָבען זיי געזאָגט, וועלען זיי אַרויס פון דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט און פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט. „די ידעות פון מאַסקוואַ“, האָט מאַלקין געזאָגט, „וואו אונזערע חברים שטאַרבען אויף ביידע זייטען פון די באַריקאדען, צווינגט אונז נאָך אַמאָל אויפצוהויבען די פּראַגע וועגען אַרגאַניזירען די מאַכט. דאָס איז ניט נאָר אונזער רעכט, נאָר אויך אונזער פּפּליכט... מיר האָבען ערוואָרבען דאָס רעכט צו זיצען מיט די באַלשעוויקעס אַט דאָ, אין די ווענד פון דעם סמאָלני אינסטיטוט, און צו רעדען פון דער דאָזיגער טריבונע. אויב איהר זאָגט זיך אָב פון אַ פּשרה, וועלען מיר מוזען, נאָך אַ האַרטען אינעוועניגסטען פּאַר-טייקאַמפּף, פּרוואווען אַן אָפּענעם קאַמפּף אין דרויסען... מיר מוזען

פֿאַרשלאָגען דער דעמאָקראַטיע אזא קאָמפּראָמיס, וואָס זי זאָל איהם קענען אָננעהמען..."

מען האָט איבערגעריסען די זיצונג צו בעטראַכטען דעם אולטימאַ-טום, נאָכדעם האָבען די באַלשעוויקעס זיך אומגעקעהרט מיט אַ רע-זאָלוציע. קאמענעוו האָט זי פֿאַרגעלעזען:

"לויט דער מיינונג פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט איז נויטיג, אז אין דער רעגירונג זאָלען אַרײַן פֿאַרטרעטער פון אַלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, וועלכע שטעלען צוזאַמען די סאָויע-טען פון אַרבייטער-סאָלדאַטען-און פּויעריס-דעפּוטאַטען, אויב זיי אנערקענען די עראַבערונגען פון דער רעוואָלוציע פון דעם 7טען נאָוועמבער, דאָס הייסט די גרינדונג פון אַ סאָויעטי־דעגרי-רונג, דאָס געזעץ וועגען פּריעדען, וועגען ערד, וועגען אַרבייטער-קאָנטראָל איבער דער אינדוסטריע און די בעוואַפּענונג פון דעם אַרבייטער-קלאַס. דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט בעשליסט דעריבער פֿאַרצושלאָגען, אז מען זאָל אָנהויבען פּערהאַנדלונגען וועגען גרינדען אַ רעגירונג פון אַלע סאָויעט-פּאַקטייען. דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט שלאָגט פֿאַר אַלס אַ באַזיס די פֿאַלגענדע בע-דינגונגען:

"די רעגירונג איז פֿאַראַנטוואָרטליך פֿאַר דעם צענטראַלען עקזע-קוטיוו-קאָמיטעט. דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט ווערט פֿאַר-גרעסערט ביז הונדערט מיט פּונפּציג מיטגליעדער. צו אָט די הונדערט פּונפּציג דעלעגאַטען פון די סאָויעטען פון אַרבייטער-און סאָלדאַטען-דעפּוטאַטען קומען צו פינף און זעכציג דעלעגאַטען פון די פּראָווינ-ציעלע סאָויעטען פון פּויעריס-דעפּוטאַטען, אַכציג פון די פּראָנט-אָרגאַניזאַציעס פון דער אַרמעע און דעם פּלאַט, פּיערציג פון די פּראָ-פּעסיאָנעלע פּעראַיינען (25 פון די פּאַרשיידענע אַלל־רוסישע פּער-איינען, וועדליג זייער וויכטיגקייט, צעהן פון דעם אַלל־רוסישען אייזענ-באַהן-פּעראַיין און פינף פון די פּאָסט-און טעלעגראַף-אַרבייטער) און פּונפּציג דעלעגאַטען פון די סאָציאַליסטישע גרופּען אין דער פּעט-ראַגראַדער שטאַדט-דומאַ. אין דעם מיניסטעריום האָבען די באַלשע-וויקעס מינדעסטענס אַ העלפּט פון אַלע פּאַרטפּעלען. די מיניסטאַרען פון אַרבייט, פון אינעוועניגסטע אַנגעלעגענהייטען און פון אויסלענ-דישע אַנגעלעגענהייטען מוזען זיין באַלשעוויקעס. די קאָמאַנדע איבער

די גארניזאָנען פון פעטראָגראַד און מאַסקווע בלייבט אין די הענט פון דעלעגאטען פון מאַסקווער און פעטראָגראַדער סאָויעטען.

„די רעגירונג נעהמט זיך צו אַ סיסטעמאַטישער בעוואַפנונג פון די אַרבייטער איבער גאַנץ רוסלאַנד.

„עס ווערט בעשלאָסען צו באַשטעהן אויף דער קאַנדידאַטור פון די חברים לענין און טראָצקי.“

קאַמענעוו האָט געגעבען ערקלערונגען צו דער רעזאָלוציע. „דער אַזוי גערופענער „פּאַלקס-ראַטה“, האָט ער געזאָגט, „וואָס די קאַנפּע-רעניץ שלאָגט פאַר, וואָלט בעשטאַנען פון אַזוינע פיער הונדערט און צוואַנציג מיטגלידער, פון זיי נאָר הונדערט און פונפציג באַלשע-וויקעס. די איבעריגע וואָלטען געווען דעלעגאטען פון דעם אַלטען קאַנטרירעוואָלוציאָנערען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, הונדערט געקליבענע פּאַרטערטער פון די שטאַט-דומאַס — אַלע קאַרנילאָוועס, הונדערט דעלעגאטען פון די פּויעריס-סאָויעטען, — בעשטימט פון אַווקסענ-טיעוון און אַכציג פון די אַלטע אַרמע-קאָמיטעטען, וועלכע פּערטרע-טען שוין מעהר ניט די סאָלדאַטסקע מאַסען.

„מיר זאָגען זיך אָב צוצולאָזען דעם אַלטען צענטראַלען עקזע-קוטיוו-קאָמיטעט, ווי אויך די פּערטרעטער פון די שטאַט-דומאַס. די דעלעגאטען פון די פּויעריס-סאָויעטען דאַרפען אויסגעקליבען ווערען דורך דעם פּויעריס-קאָנגרעס, וואָס מיר האָבען גערופען און וואָס וועט דאַרטען אויסקלייבען אַ נייעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. דער פּאַרשלאַג אויסצושליסען לענין'ען און טראָצקי'ן איז אַ פּאַרשלאַג אָבצוהאַקען אונזער פּאַרטיי דעם קאָפּ, קענען מיר איהם ניט אָננעהמען. סוף כל סוף זעהען מיר גאָר ניט איין, צוליעב וואָס מען דאַרף האָבען אַ „פּאַלקס-ראַטה“: די סאָויעטען זיינען סאי ווי סאי אָפען פאַר אַלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, און דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פּאַרטערט זיי אין דער זעלביגער פּראָפּאַרציע, ווי זיי זיינען פאַר-טראָטען צווישען די מאַסען...“

אינ'ם נאָמען פון די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען ער-קלעהרט קארעלין, אַז זיין פּאַרטיי וועט שטימען פאַר דער באַלשע-וויסטישער רעוואָלוציע, נאָר זי לאָזט זיך איבער דאָס רעכט אויסצו-בעסערען אייניגע פרטים, ווי די פּאַרטערטערשאַפט פון די פּויעריס: זי פּאַרלאַנגט, אַז דאָס לאַנד-ווירטהשאַפטס-מיניסטעריום זאָל זיך גע-

פינען אין די הענד פון די לינקע סאָציאליסטען רעוואָלוציאָנערען.
דער פאָרשלאַג ווערט אָנגענומען.

שפעטער, אויף אַ זיצונג פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט, האָט מען טראָצקין געשטעלט אַ פראַגע וועגען דער בילדונג פון אַ נייע רעגירונג. טראָצקי האָט געענטפערט:

„איך ווייס גאָר ניט וועגען דעם ענין. איך בעטהייליג זיך ניט אין די פּערהאַנדלונגען... יעדענפאַלס, האַלט איך זיי ניט פאַר וויכטיג...“
יענע נאַכט איז די קאָנפּערענץ געווען זעהר אומרוהיג. די דעלעגאַטען פון דער שטאַדט־דומאַ האָבען פּערלאָזט די זיצונג...

אין סמאָלני גופא, אין די רייהען פון דער באַלשעוויסטישער פּאַרטיי, איז געוואַקסען אַ געוואַלדיגע אָפּאַזיציע צו לענין'ס טאַקטיק. דעם 17טען נאָוועמבער ביינאַכט איז פּאַרגעקומען אַ זעהר וויכטיגע זיצונג פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט. דער זאַל איז געווען געפּאַקט.

לאַרין, אַ באַלשעוויק, האָט ערקלעהרט, אַז עס איז געקומען די צייט פון די וואַהלען צו דער גרינדונגס־פּערזאָנלונג און ס'איז שוין צייט אָבצושטעלען דעם „פּאָליטישען טעראָר“.

„מען דאַרף ענדיגען די מיטלען, וואָס זיינען אָנגענומען געוואָרען געגען פּרעס־פּרייהייט“, האָט ער געזאָגט „זיי האָבען געהאַט אַ זין אין דער צייט פון קאַמפּף, אָבער איצט איז ניטאָ קיין אורזאַכע, פאַר וואָס זיי זאָלען בלייבען אין קראַפּט. די פּרעסע דאַרף זיין פּריי צו דרוקען אַלצדינג, אַחוץ אויפּרופּען צו אונאַרדנונג און אויפּשטאַנד.“
צווישען אַ שטורם פון פּראָטעסט־געשרייען און פייפּערייען פון זיין אייגענער פּאַרטיי האָט לאַרין אַריינגעטראָגען די פּאָלגענדע רע־זאָלוציע.

„דער געזעץ פון דעם ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען וועגען דער פּרעסע ווערט דערמיט אָבגעשאַפּט.“

„מיטלען פון פּאָליטישע אונטערדריקונג קענען אָנגעווענדעט ווע־רען נאָר לויט די בעשליסע פון אַ ספּעציעלען טריבונאַל, וועלכער ווערט אויסגעקליבען דורך דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט פּראָ־פּאַרציאָנעל צו דער קראַפּט פון די פּאַרשיידענע פּאַרטייען, וואָס זיינען אין איהם פּאַרטראָטען. דער דאָזיגער טריבונאַל האָט אויך דאָס

רעכט איבערצוקוקען די יעניגע אונטערדריקונגס־מיטלען, וואָס מען האָט אָנגענומען ביז אַהער.“

די רעזאָלוציע ווערט אויפגענומען מיט שטורעמדיגע אַפּלאַ- דיסמענטען ניט נאָר פון די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, נאָר אויך פון אַ טהייל באַלשעוויקעס. אַוואַנעסאָוו שלאָגט פאָר אין דעם נאָמען פון די לעניניסטען, אַז די פּראָגע וועגען דער פּרעסע זאָל מען אַבלעגען ביז עס וועט קומען צו אַ וועלכען אויסגלייך צוויי־שען די סאָציאַליסטישע פּאַרטייען. דער פּאַרשלאָג ווערט נידער־געשטימט מיט אַ ריעזיגער מאַיאָריטעט.

„די רעוואָלוציע, וואָס קומט איצט פּאַר“, האָט אַוואַנעסאָוו גע- זאָגט, „שטעלט זיך ניט אָב פאַר פּריוואַט־אייגענטום; פון דעם שטאַנדפּונקט פון פּריוואַט־אייגענטום מוזען מיר אויך בעטראַכטען די פּראָגע וועגען דער פּרעסע...“

ער לייענט פאָר די אָפיציעלע באַלשעוויסטישע רעזאָלוציע:
„די בורזשאַזע פּרעסע איז אונטערדריקט געוואָרען ניט נאָר צו- ליעב דעם, וואָס אַזוי האָט פּערלאַנגט די מיליטערישע לאַגע אין דער צייט פון דעם אויפשטאַנד, ניט נאָר צוליעב דעם, ווייל מען האָט געדאַרפט ברעכען די קאָנטררעוואָלוציע, נאָר ווייל דאָס איז נויטיג געווען אַלס אַ מיטעל אַוועקצושטעלען די פּרעסע אין אַ נייער לאַגע, — אַ לאַגע, וואו די קאַפיטאַליסטישע אייגענטימער פון פּאַפּיער און דרוקערייען וועלען מעהר ניט קענען זיין די אַלל־מעכטיגע און אויסשליסליכע פאַבריקאַנטען פון געזעלשאַפּטליכער מיינונג.

„מיר מוזען קאָנפּיסקירען די פּריוואַטע דרוקערייען און די זאַפּאַ- סען פון פּאַפּיער. זיי מוזען ווערען דאָס אייגענטום פון די סאָוועי- טען, סיי אין פּעטראַגראַד, סיי אין די פּראָווינץ־שטעט, אַזוי אַז די פּאַליטישע פּאַרטייען און גרופּען זאָלען קענען נוצען די דרוק־מאַטע- ריאַלען וועדליג דער ווירקליכער קראַפט פון די אידעען, וואָס זיי פאַר- טרעטען, — דאָס הייסט וועדליג די צאָהל פון זייערע וועהלער.

„איינפיהרען די אַזווי־גערופּענע „פּרעס־פּרייהייט“, דאָס הייסט אומקעהרען די דרוקערייען און דאָס פּאַפּיער די קאַפיטאַליסטען, וואָס פאַרגיפּטען די מוחות פון דעם פּאָלק, — וואָלט געהייסען זיך אונטער- וואַרפען דעם ווילען פון קאַפיטאַל, אָבגעבען איינע פון די וויכטיג־

סטע עראָבערונגען פון דער רעוואָלוציע. דאָס טאָר ניט געשעהן, ווייל דאָס וואָלט געווען אַ שאַרפער אַקט פון קאָנטר־רעוואָלוציע. „נעהמענדיג דאָס אַלעס אין אַנבעטרעכט, וואַרפט דער צענט־ראַלער עקזעקוטיו־קאָמיטעט ענטשיעדען אָב יעדען פּאַרשלאַג איינ־צופיהרען די פּריהערדיגע אָרדנונג בנוגע דער פּרעסע און ער איז אין דעם פּרט אַבסאָלוט איינפערשטאַנדען מיט דעם ראַטה פון די פּאַלקס־קאָמיסאַרען; ער זאָגט זיך אַרויס געגען אַלערליי פּרעטענזיעס און אולטימאַטומס, וואָס ווערען דיקטירט דורך קליין־בירגערליכע נאַרישע מיינונגען אָדער דורך די אינטערעסען פון דער קאָנטר־רעוואָלוציאַנער־דער בורזשואַזיע.“

בשעת אַוואַנעסאָוו האָט געלייענט אָט די רעזאָלוציע, האָבען די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאַנערען איהם אַלע מאָל איבערגעריסען מיט איראָנישע אויסרופען און די אונצופריעדענע באַלשעוויקעס האָבען אויסגעבראָכען אין געשרייען פון ענטריסטונג. קארעלין שפּרינגט אויף און פּראָטעסטירט. „צוריק מיט דריי וואָכען זיינען די באַל־שעוויקעס געווען די געטרייסטע פּערטהיידיגער פון פּרעס־פּרייהייט... די אידעען, וואָס זיינען אויסגעדריקט אין דער דאָזיגער רעזאָלוציע, זיינען די אידעען פון דער אַלטער שוואַרצער מאַה און ביוראָקראַטישע צענזאָרען: זיי האָבען אויך גע'טענה'ט, אַז מען „פאַרגיפּטעט די מוחות פון פּאַלק.“

טראַצקי פאַרטהיידיגט די רעזאָלוציע אין אַ לאַנגער רעדע. ער מאַכט אַן אונטערשיעד צווישען דער פּרעסע אין דער צייט פון דעם בירגער־קריעג און דער פּרעסע נאָך דעם זיעג. „אין דער צייט פון בירגער־קריעג האָבען נאָר די אונטערדריקטע אַ רעכט צו געברויכען געוואָלד...“ (געשרייען: „ווער זיינען איצט די אונטערדריקטע? מענשענ־פּרעסער!“).

„דער זיעג איבער אונזערע געגנער איז נאָך ניט געזיכערט, און די צייטונגען זיינען געוועהר אין זייערע הענד. ביי אַזוינע בעדינ־גונגען איז די שליסונג פון די צייטונגען אַ געזעצליך מיטעל פון פאַר־טהיידיגונג...“ איבערגעהענדיג צו דער פּראַגע וועגען דער פּרעסע נאָך דעם זיעג, זאָגט טראַצקי אַזוי:

„די סאָציאַליסטען דאַרפען קוקען אויף דער פּרעס־פּרייהייט פּונקט ווי זיי קוקען אויף האַנדעלס־פּרייהייט... די דעמאָקראַטישע“

אַרדנונג, וואָס ווערט איצט איינגעפיהרט אין דוסלאַנד, פערלאַנגט, אַז פּריוואַט־אייגענטום זאָל אויפהערען בעהערשען די פרעסע, פונקט אַזוי ווי פּריוואַט־אייגענטום הערט אויף בעהערשען די אינדוסטריען... די מאַכט פון די סאָויעטען דאַרף קאָנפּיסקירען אַלע דרוקערייען" (געשרייען): „קאָנפּיסקירען די דרוקעריי פון דער „פּראַוודאַ!“).

„די מאָנאָפּאָל פון דער בורזשואַזיע איבער דער פרעסע מוז אָב־געשאַפט ווערען, אַניט איז ניט כּדאי געווען אַריינצונעהמען די מאַכט אין אונזערע הענד! יעדע גרופע בירגער דאַרף האָבען אַ צוטריט צו די דרוקערייען און צום פּאַפּיער... דרוקזאַץ און פּאַפּיער דאַרפּען קודם כל געהערען די אַרבייטער און די פּויערים, און ערשט נאָכדעם מעגען זיי געהערען אויך די בורזשואַזע פּאַרטייען, וועלכע געפינען זיך אין דער מינאָריטעט... ווען די מאַכט געהט איבער אין די הענד פון די סאָויעטען, וועט דאָס גרינדליך ענדערען אַלע בעדינגונגען פון אונזער לעבען, און אָט די ענדערונג וועט זיך נאַטירליך מווען אָבשפּיעגלען אין דער פרעסע... אויב מיר נעהמען זיך נאַציאָנאַלי־זירען די בענק, ווי קענען מיר דערלאָזען, אַז עס זאָלען אַרויסגעהן פינאַנץ־זשורנאַלען? די אַלטע אַרדנונג מוז שטאַרבען, — לאָמיר דאָס געדענקען איינמאָל פאַר אַלע מאָל...“ (אַפּלאַדיסמענטען און בייזע געשרייען).

קארעלין ערקלעהרט, אַז דער צענטראַלער עקזעקוטיווי־קאָמיטעט האָט קיין רעכט ניט צו עומטיידען אַזאַ וויכטיגע פּראַגע, אַז מען דאַרף זי איבערגעבען אַ ספּעציעלען קאָמיטעט. מיט גרויס היץ פּאַ־דערט ער וויעדער אַמאָל, אַז די פרעסע זאָל זיין פּריי.

לענין רעדט. ער איז רוהיג, איינגעהאַלטען, זיין שטערן איז געקנייטשט, ער רעדט פּאַוואָליע, מיט געקליבענע ווערטער; יעדע פּראַזע פּאַלט ווי דער קלאַפּ פון אַ האַמער. „דער בירגער־קריעג איז נאָך ניט געענדיגט. דער פּיינד איז נאָך דאָ, צווישען אונז. קענען מיר ניט אָבשאַפּען די בעגרענצונגען פון דער פרעסע.

„מיר, באַלשעוויקעס, האָבען שטענדיג געזאָגט, אַז אויב מיר גע־ווינען די מאַכט, שטעלען מיר אָב די בורזשואַזע פרעסע. דולדען די בורזשואַזע פרעסע הייסט אויפהערען זיין סאָציאַליסטען. אַז מען מאַכט אַ רעוואָלוציע, קען מען ניט שטעהן אויף איין אָרט: מען מוז אָדער געהן פּאַרווערטס, אָדער צוריק. ווער עס רעדט וועגען

„פרעס-פרייהייט“, געהט צוריק. ער לעגט אונז א שטיין אויפ'ן וועג צום סאציאליזם.

„מיר האבען אראבגעווארפען דעם יאך פון קאפיטאליזם, פונקט ווי די ערשטע רעוואלוציע האט אראבגעווארפען דעם יאך פון צאריזם. אויב די ערשטע רעוואלוציע האט געהאט א רעכט צו אונטערדריקען די מאנארכיסטישע פרעסע, האבען מיר א רעכט צו אונטערדריקען די בורזשואזע פרעסע. די פראגע וועגען פרעס-פרייהייט קען מען ניט אַבטהיילען פון אלע איבעריגע פראגען פון קלאסען-קאמפף. מיר האבען געזאגט, אז מיר וועלען פארמאכען די בורזשואזע צייטונגען, און מיר וועלען דאָס טהאָן. די ריעזיגע מעהרהייט פון פאָלק איז מיט אונז !

„איצט, ווען דער אויפשטאנד איז אַריבער, האָבען מיר קיין שום פערלאנג ניט צו אונטערדריקען די צייטונגען פון די איבעריגע סאָ-ציאליסטישע פארטייען, סיידען זיי רופען צו בעוואפענטען אויפ-שטאנד, אָדער זיי אַניטירען ניט צו פאָלגען די סאָויעט-רעגירונג. מיר וועלען אָבער ניט דערלאָזען, אז אונטער דער מאַסקע פון פריי-הייט פאר דער סאָציאליסטישער פרעסע זאָלען זיי, מיט דער בעהאַל-טענער הילף פון דער בורזשואזיע, בעקומען אַ מאַנאָפאָל איבער דרו-קערייען, טינט און פאפיער... די אלע וויכטיגע געצייגען דארפן ווערען דאָס אייגענטום פון דער סאָויעט-רעגירונג און דארפן קודם כל פונאנדערגעטהיילט ווערען צווישען די סאָציאליסטישע פארטייען ווערליג די צאָהל שטימען וואָס זיי האָבען בעקומען...“

די רעזאָלוציעס ווערען גענומען צום אַבשטימונג. לאַרין'ס רעזאָ-לוציע ווערט אַבגעוואַרפען מיט אַ מעהרהייט פון 31 געגען 22 ; לע-נין'ס פאַרשלאַג ווערט אַנגענומען מיט אַ מעהרהייט פון 34 געגען 24. מיט דער מינאָריטעט האָבען געשטימט די באַלשעוויקעס ריאָזאָנאַח און לאָזאַווסקי, וועלכע האָבען ערקלעהרט, אז זיי קענען בשום אופן ניט שטימען פאר בעשרענקען די פרעס-פרייהייט.

די לינקע סאָציאליסמען-רעוואָלוציאָנערען ערקלעהרען דאָן, אז זיי קענען מעהר ניט טראָגען קיין פאַראַנטוואָרטליכקייט פאַר דעם, וואָס קומט פאַר, און ציהען זיך צוריק פון דעם מיליטערישען רעוואָ-לוציאָנערען האַמיטעט און פון אלע אַנדערע פּעראַנטוואָרטליכע קער-

פערשאפטיג

פינף מיטגליעדער: נאָגין, ריקאָוו, מיליוטין, טעאָדאָראָוויטש און שליאָפניקאָוו רעזיגנירען פון דעם ראַטה פון די פּאָלט־קאָמיסאַרען. זיי מאַכען די פּאָלגענדע ערקלעהרונג:

„מיר זיינען פאַר אַ סאָציאַליסטישער רעגירונג, וועלכע זאָל זיין צונויפגעשטעלט פון אַלע סאָוועט־פּאַרטייען. מיר האַלטען, אז נאָר אזאָ רעגירונג קען גאַראַנטירען די רעזולטאַטען פון דעם העלדישען קאַמפּף פון דעם אַרבייטער־קלאַס און דער רעוואָלוציאָנערער אַרמעע. אויב ניט דאָס, בלייבט נאָר איין וועג: אָרגאַניזירען אַ ריין באַלשע־וויסטישע רעגירונג דורך פּאָליטישען טעראָר. דאָס איז דער וועג, אויף וועלכען עס האָט זיך געשטעלט דער ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען. אויף אזאָ וועג ווילען מיר ניט געהן און קענען ניט געהן. דאָס שליסט אויס פון פּאָליטישען לעבען אַ סך פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציאָנען, עס פיהרט איין אַן אונפאַראַנטוואָרטליכע אָרדנונג און צושטערט די רעוואָלוציע און דאָס לאַנד. מיר קענען ניט נעהמען די פאַראַנטוואָרטליכקייט פאַר אזאָ טאַקטיק, און מיר מעלדען דעם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט, אז מיר זאָגען זיך אָב פון אונזערע עמטער אַלס פּאָלקס־קאָמיסאַרען.“

אונטער דער ערקלעהרונג שרייבען זיך אונטער פיעלע אַנדערע, כאָטש זיי רעזיגנירען ניט פון זייערע עמטער: ריאָזאַנאָוו און דער־ביטשעוו פון דעם פּרעס־דעפּאַרטמענט, אַרבוזאָוו פון דער רעגירונגס־דרוקעריי, יורענעוו פון דער רויטער גוואַרדיע, פּיאָדאָראָוו פון דעם אַרבייטס־קאָמיסאַריאַט, לאַרין, סעקרעטער פון דער אַבטהיילונג צו בעאַרבייטען געזעצען.

קאַמענעוו, ריקאָוו, מיליוטין, זינאָויעוו און נאָגין רעזיגנירען אויפ'ן שטעל פון דעם צענטראַל־קאָמיטעט פון דער באַלשע־וויסטישער פּאַרטיי. זיי מאַכען די פּאָלגענדע ערקלעהרונג:

„... עס איז אונבעדינגט נויטיג צו גרינדען אזאָ רעגירונג (וואָס זאָל בעשטעהן פון אַלע סאָוועט־פּאַרטייען) אויב מיר ווילען בעוואָרענען, אז קיין בלוט זאָל זיך מעהר ניט גיסען, אז דער הונגער זאָל ניט אָנמאַכען קיין חורבן, אז די רעוואָלוציע זאָל ניט דערשטיקט ווערען דורך אַלערליי קאַלעדינס, אויב מיר ווילען גאַראַנטירען אַ גרינדונגס־פּערזאָמלונג אין דער פּאַסענדער צייט, אויב מיר ווילען דורכפיהרען דאָס פּראָגראַם פון דעם סאָוועט־קאָנגרעס...“

„מיר קענען אויף זיך ניט נעהמען די פערזאנלעכע פאר
 דער אונגליקליכער טאקטיק פון דעם צענטראל־קאָמיטעט. די דאָזיגע
 טאקטיק איז געגען דעם ווילען פון אַ ריעזיגער מעהרהייט אַרבייטער
 און סאָלדאַטען, וועלכע וואָלטען געוואָלט זעהן, אז די בלוט־פאַרניסונג
 צווישען די פאַרשיידענע פּאָליטישע פּאַרטייען פון דער דעמאָקראַט־
 טיע זאָל שוין נעהמען אַן עק... מיר זאָגען זיך אָב פון אונזערע שטעט־
 לעס אַלס מיטגליעדער פון דעם צענטראַל־קאָמיטעט, כדי מיר זאָלען
 קענען אַרויסזאָגען אָפּען אונזער מיינונג פאַר די מאַסען אַרבייטער
 און סאָלדאַטען...“

„מיר פאַרלאָזען דעם צענטראַל־קאָמיטעט אין דעם מאָמענט פון
 אַ זיעג: מיר קענען ניט צוועהן רוהיג, ווי די פיהרער פון דעם
 צענטראַל־קאָמיטעט נעהמען אָן אזא טאקטיק, וואָס וועט פאַרניכטען
 די פרוכט פון דעם זיעג און ברעכען די קראַפט פון דעם אַרבייטער־
 קלאַס...“

אַן אומרוהיגע בעוועגונג האָט זיך אָנגעהויבען צווישען די אַרביי־
 טער און די סאָלדאַטען פון דעם גאַרניזאָן. מען האָט געשיקט דעלעג־
 גאַטען אין סמאָלני, אין דער קאָנפּערענץ צו בילדען אַ נייע רעגירונג,
 וואו דער קאָנפּליקט אין די באַלשעוואָסטישע רייהען האָט אַרויסגע־
 רופּען אַ גרויסע שמחה.

דער ענטפּער פון די לעניניסטען איז געווען קורץ און אומדער־
 באַרעמדיג. שליאַפּניקאָוו און טעאַדאָראָוויטש האָבען זיך אונטער־
 געגעבען דער פּאַרטיי־דיסציפּלין און זיך אומגעקעהרט צו זייערע עמ־
 טער. קאַמענעוועץ האָט מען אַראָבגעזעצט אַלס דעם פּאַרזיצענדען
 פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט, און זיין פּלאַץ האָט פאַר־
 נומען סווערדלאָוו. זינאָויעוויץ האָט מען אַראָבגעזעצט פון זיין אַמט
 אַלס פּאַרזיצענדער פון דעם פעטראָגראַדער סאָויעט. דעם סטען
 אין דער פּרייה איז אין „פּראַוודאַ“ געווען אָבגעדרוקט אַ ברענענ־
 דיגע פּראָקלאַמאַציע צום רוסישען פּאָלק. געשריבען האָט זי לענין.
 זי איז ערשינען אין הונדערטער טויזענדער עקזעמפּלאַרען און פאַר־
 שפּרייט געוואָרען אומעטום, פּאַנאַנדערגעקלעפט געוואָרען אויף די
 ווענד און פּאַנאַנדערגעגעבען געוואָרען פון האַנד צו האַנד איבער
 גאַנץ רוסלאַנד.

„דער צווייטער אַלל־רוסישער סאָויעטען־קאָנגרעס האָט געגעבען

אָ מאַיאָריטעט דער באַלשעוויסטישער פּאַרטיי. נאָר אַ רעגירונג, וואָס בעשטעהט פון אַט דער פּאַרטיי, קען זיין אַ סאָוועט־רעגירונג. אַלע ווייסען, אַז עטליכע שעה איידער עס איז געבילדעט געוואָרען די נייע רעגירונג, און איידער עס איז פּאַרגעשלאָגען געוואָרען דער רייס־טער פון איהרע מיטגליעדער פאַר דעם אַלל־רוסישען סאָוועטען־קאָנגרעס, האָט דער צענטראַל־קאָמיטעט פון דער באַלשעוויסטישער פּאַרטיי איינגעלאָדען צו זיין זיצונג דריי פון די וויכטיגסטע מיט־גליעדער פון די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען, די חברים קאַמקאָוו, ספּיראַ און קאַרעלין, און האָט זיי געבעטען, אַז זיי זאָלען זיך בעטהייליגען אין דער נייער רעגירונג. עס טהוט האַרציג באַנג, וואָס די איינגעלאָדענע חברים האָבען זיך אָבגעזאָגט. זיי האָבען דאָס ניט געטאָרט טהאָן אַלס רעוואָלוציאָנערען און קעמפּפּער פאַר דעם אַרבייטער־קלאַס. מיר זיינען געווען גרייט אַריינצונעהמען די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען אין דער רעגירונג. אָבער מיר ער־קלעהרען, אַז זייענדיג די מעהרהייט־פּאַרטיי פון דעם צווייטען אַלל־רוסישען סאָוועטען־קאָנגרעס, האָבען מיר אַ רעכט און זיינען פֿאַר־פֿלֿיכטע פֿאַר'ן פֿאַלק צו בילדען אַ רעגירונג...

„...חברים - עטליכע מיטגליעדער פון דעם צענטראַל־קאָמיטעט פון אונזער פּאַרטיי און פון דעם ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען, קאַמענעוו, זינאָויעוו, נאָגין, ריקאָוו, מיליוטין און אייניגע אַנדערע, האָבען נעכטען, דעם 17טען נאָוועמבער, פּערלאָזט דעם צענטראַל־קאָמיטעט פון אונזער פּאַרטיי און די לעצטע דריי זיינען אויך אַרויס־געטראָטען פון דעם ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען...

„די דאָזיגע חברים האָבען געהאַנדעלט ווי דעזערטירען. זיי האָבען ניט נאָר פּאַרלאָזט זייערע עמטער, זיי האָבען אויך ניט גע־פּאָלגט די אינסטרוקציעס פון דעם צענטראַל־קאָמיטעט פון אונזער פּאַרטיי, וועלכער האָט קלאָהר און דייטליך געזאָגט, אַז זיי דאַרפען וואַרטען אויף די בעשלוסען פון דער פּעטראָגראַדער און מאַסקווער פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציעס, איידער זיי פּאַרלאָזען זייער אַמט. מיר פּראָ־טעסטירען ענטשיעדען געגען אַזוינע האַנדלונגען פון דעזערטירען. מיר זיינען פּעסט איבערצייגט, אַז אַלע בעוואוסטזיניגע אַרבייטער, סאָלאַטען און פּויערים, וואָס געהערען צו אונזער פּאַרטיי אָדער סימ־

פאטזירען מיט איהר, וועלען אויך פעראורטהיילען די פיהרונג פון די דעזערטירען...

„געדענקט, חברים, אז צוויי פון די דאזיגע דעזערטירען, קאמע- נעוו און זינגאוויעוו, האָבען נאָך פ א ר דעם פעטראָגראַדער אויפ- שטאַנד געהאַנדעלט ווי דעזערטירען און סטרייק-ברעכער: אויף דער ענטשיידענדער זיצונג פון דעם צענטראַל-קאָמיטעט דעם 23טען אָקטאָ- בער האָבען זיי געשטימט געגען אַן אויפשטאַנד, און אפילו נאָכ- דעם, ווען דער צענטראַל-קאָמיטעט האָט שוין געהאַט אָנגענומען די רעזאָלוציע, האָבען זיי נאָך אַלץ אַגיתירט געגען אויפשטאַנד אין א פערזאָמלונג פון פאַרטייטהוער... דער גרויסער אימפעט פון די מאַסען, די גרויסע העלדישקייט פון מיליאָנען אַרבייטער, סאָלדאַטען, פויערים אין מאַסקווע, פעטראָגראַד, ביים פראַנט, אין די טראַנשעען, אין די דערפער, — האָט אָבגערוקט אָן אַ זייט די דאָזיגע דעזערטי- רען, ווי אַן אייזענבאַהן-צוג רוקט אָב צושאַטענע שמרוי...“

„שאַנד צו די וואָס האָבען וועניג אמונה, שאַנד צו די וואָס וואַק- לען זיך, וואָס צווייפלען, וואָס לאָזען זיך אָנשרעקען פון דער בור- זשואַזיע, וואָס פאַלען ביי זיך אַראָב פון די געשרייען פון איהרע דירעקטע אָדער אונדירעקטע העלפער! צווישען די מ א ס ע ? פון פעטראָגראַד, מאַסקווע און גאַנץ רוסלאַנד איז נישטאָ אפילו דער ש א ט ע ן פון צווייפעל...“

„מיר וועלען ניט נאָכגעבען די אולטימאַטומס פון קליינע גרופען אינטעליגענטען, וועלכע האָבען ניט הינטער זיך די מאַסען און וועלכע ווערען פ א ק ט י ש אונטערשטיצט נאָר פון קאַרנילאָוועס, סאַ- ווינקאָוועס, יונקערס און דעסגלייכען...“

דער ענטפער פון דעם גאַנצען לאַנד איז אָנגעקומען ווי אַ שטורם- ווינד. די באַלשעוויסטישע פראָטעסטאַנטען האָבען ניט געהאַט קיין געלעגענהייט „אַרויסצוזאָגען אָפען זייער מיינונג פאַר די מאַסען אַר- בייטער און סאָלדאַטען“. הייסע כוואַליעס פון פאַלקס-אונצופריע- דענהייט געגען די דעזערטירען האָבען פאַרפלייצט דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. גאַנצע טעג איז סמאָלני געווען פול מיט אויפ- גערעגטע דעלעגאַציעס און קאָמיטעטען — פון דעם פראַנט, פון דער וואַלאַג, פון די פעטראָגראַדער פאַבריקען. „ווי האָבען זיי געסמייעט פאַרלאָזען די רעגירונג? האָט די בורזשואַזיע זיי געדונגען צו ברעכען

די רעוואָלוציע? זיי מוזען זיך אומקעהרען און פּאָלגען די בעשליסען פון דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט!"

נאָר אין דעם פעטראָגראַדער גארניזאָן איז נאָך די לאַגע ניט געווען זיכער. דעם 24טען נאָוועמבער איז פּאָרגעקומען אַ גרויסע סאָלדאַטען-פּערוואַמלונג, וואו עס האָבען גערעדט פּאַרטרעטער פון אַלע פּאָליטישע פּאַרטייען. אַ ריעזיגע מאַיאָריטעט האָט זיך אַרויסגעזאָגט פאַר לענין'ס טאַקטיק און האָט געפּאָדערט פון די לינקע סאָציאַליסטישען רעוואָלוציאָנערען, זיי זאָלען אַרייַנטרעטען אין דער רעגירונג.

די מענשעוויקעס האָבען דערלאַנגט זייער לעצטען אולטימאַטום. זיי האָבען געפּאָדערט, אַז מען זאָל אַרויסלאָזען די מיניסטערען און די יונקערס, אַז די צייטונגען זאָלען בעקומען פּולע פּרייהייט, אַז די רויטע גוואַרדיע זאָל ענטוואַפּענט ווערען און אַז דער גארניזאָן זאָל אַוועקגעשטעלט ווערען אונטער דער קאָמאַנדע פון דער דומאַ. אויף דערויף האָט סמאָלני געענטפּערט, אַז אַלע סאָציאַליסטישע מיניסטרען און אַלע יונקערס, אַחוץ עטליכע, זיינען שוין פּריי, אַז אַלע צייטונגען, אַחוץ דער בורזשואַזער פּרעסע, מעגען אַרויסגעהן און אַז די קאָמאַנדע איבער די בעוואַפּענטע קרעפטען וועט בלייבען אין די הענד פון דעם סאָוויעט. דעם 19טען האָט די קאַנפּערענץ צו בילדען אַ נייע רעגירונג זיך אויפגעלעזט, און די אַפּאָזיציע האָט זיך ביסלעכע-ווייז אַרויסגע'גנב'עט קיין מאַהילעוו, וואו זי האָט, אונטער דעם פּלינגעל פון דעם גענעראַל-שטאַב, צונויפגעשטעלט איין רעגירונג נאָך דער אַנדערער — ביז'ן סוף...

דערווייל האָבען די באַלשעוויקעס אונטערגעגראָבען די מאַכט פון דעם אַלל-רוסישען אייזענבאַהן-פּעראַיין. דער פעטראָגראַדער סאָוויעט האָט אַרויסגעלאָזט אַן אויפרוה צו אַלע אייזענבאַהן-אַרבייטער, אַז זיי זאָלען צווינגען דעם אייזענבאַהן-פּעראַיין זיך אָבזאָגען פון זיין מאַכט. דער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט אָנגע-ווענדט די זעלביגע טאַקטיק, וואָס צו די פּויערים: ער האָט בע-שטימט אַ נייעם אַלל-רוסישען קאַנגרעס פון אייזענבאַהן-אַרבייטער, וואָס האָט זיך געדאַרפט פּאַרזאַמלען דעם 1טען דעצעמבער. אַלס ענטפּער האָט דער אַלטער אייזענבאַהן-פּעראַיין בעשטימט אַ קאַנגרעס אויף צוויי וואָכען שפּעטער. דעם 16טען נאָוועמבער האָבען די מיט-גלייערע פון דעם אַלל-רוסישען אייזענבאַהן-פּעראַיין פּאַרנומען זייערע

КЪ ВОПРОСУ О СОГЛАШЕНІИ.

ВНИМАНІЮ ВСѢХЪ РАБОЧИХЪ И ВСѢХЪ СОЛДАТЪ.

11-го Ноября въ клубѣ Преображенскаго полка состоялось чрезвычайное собраніе представителей всѣхъ частей Петроградскаго гарнизона.

Собраніе это было создано по инициативѣ Преображенскаго и Семеновскаго полковъ для обсужденія вопроса о томъ, какія социалистическія партіи стоятъ за совѣтскую власть, какія противъ совѣтской власти, какія стоятъ за народъ, какія противъ него, и возможно ли соглашеніе.

На собраніе были приглашены представители Центрального Исполнительнаго Комитета Совѣтовъ, Городской думы, Авксентьевскаго крестьянскаго совѣта и всѣхъ политическихъ партій отъ большевиковъ до народныхъ социалистовъ включительно.

Послѣ долгаго обсужденія, заслушавъ рѣчь всѣхъ партій и организацій, собраніе подавляющимъ большинствомъ голосовъ признало, что только большевики и лѣвые эс-эры стоятъ за народъ, а всѣ остальные партіи только прикрываются лозунгомъ соглашенія для того, чтобы лишитъ народъ тѣхъ завоеваній, которые были сдѣланы въ дни великой октябрьской рабочей и солдатской революціи.

Вотъ текстъ резолюціи, принятой на этомъ собраніи Петроградскаго гарнизона 61 голосомъ противъ 1 при 12 воздержавшихся:

„Гарнизонное собраніе, созванное по инициативѣ Преображенскаго и Семеновскаго полковъ, заслушавъ представителей всѣхъ социалистическихъ партій и общественныхъ организацій по вопросу о соглашеніи политическихъ партій, находитъ, что:

1) Представители Центрального Исполнительнаго Комитета Совѣтовъ (2-го созыва), представители партій большевиковъ и лѣвыхъ эс-эровъ опредѣленно заявили, что они за власть совѣтовъ, за декреты о землѣ, мирѣ и контролѣ надъ производствомъ и что на этой платформѣ они допускаютъ соглашеніе социалистическихъ партій.

2) Въ то же время представители другихъ партій (эс-эровъ и меньшевиковъ) или не дали отвѣта или прямо заявили, что они противъ совѣтской власти и противъ декретовъ о землѣ, мирѣ и контролѣ:

Въ виду чего совѣщаніе постановляетъ:

1) Вынести рѣзкое порицаніе тѣмъ партіямъ, которыя, прикрываясь лозунгомъ соглашенія, на самомъ дѣлѣ хотятъ сорвать завоеванія, добытые народомъ въ дни октябрьской революціи.

2) Выразитъ полное довѣріе Центральному Исполнительному Комитету и Совѣту народныхъ Комиссаровъ и обѣщатъ имъ полную поддержку.

Въ то же время собраніе находитъ необходимымъ, чтобы поварищи лѣвые эс-эры вступили въ составъ Народнаго Правительства.

Совѣщаніе представителей воинскихъ частей Петроградскаго гарнизона.

Записки редакціи, Петроградъ, Свѣтъ нр. 6, сод. стр.

Announcement, posted on the walls of Petrograd, of the result of a meeting of representatives of the garrison regiments, called to consider the question of forming a new Government. For translation see Appendix 6.

פלעצער אין דעם בענטראלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. אין דער נאכט פון דעם 2טען דעצעמבער, אויף דער ערעפונגס-זיצונג פון דעם אלל-רוסישען קאָנגרעס פון די אייזענבאהן-אַרבייטער, האָט דער צענטר-ראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פאַרגעשלאָגען דעם אייזענבאהן-פּעראַיין דעם אַמט פון אַ פּערקעהרס-קאָמיסאַר. דער פאַרשלאָג איז אָנגענו-מען געוואָרען...

געענדיגט מיט דער פּראָגע וועגען מאַכט, האָבען די באַלשעוויקעס זיך גענומען צו די פּראָגען פון פּראַקטישער פּערוואַלטונג. קודם כל האָט מען געדאַרפט האָבען שפּייז — פאַר דער שטאַדט, פאַר'ן לאַנד, פאַר דער אַרמעע. גרופּען מאַטראָזען און רויטע גוואַרדיצעס האָבען בעזוכט די מאַגאַזינען, די וואָקזאַלען, אפילו די באַרושעס אויף די קאַנאַלען און ענטדעקט טויזענדער פּוד שפּייז, וואָס האָט זיך געפונען אין די הענד פון פּריוואַטע ספּעקולאַנטען. שלוחים זיינען געשיקט געוואָרען אויף דער פּראָווינץ, וואו זיי האָבען מיט דער הילף פון די ערד-קאָמיטעטען קאָנפּיסקירט די תבואה ביי די גרויסע תבואה-הענדלער. עקספּעדיציעס פון שטאַרק-בעוואַפּענטע מאַטראָזען, פינף טויזענד אין יעדער עקספּעדיציע, זיינען געשיקט געוואָרען קיין דרום, קיין סיביר, מיט אַ בעפעהל צו פאַרנעהמען די שטערט, וואָס האָבען זיך נאָך געפונען אין די הענד פון דער ווייסער גוואַרדיע, צו זיכערען אָרדנונג און צו קריגעריי. דעם פאַסאַזשירען-פאַרקעהר אויף דער סיבירער אייזענבאהן האָט מען אָבגעשטעלט אויף צוויי וואָכען: דרייצעהן צוגען אָנגעלאָדען מיט ליינווענד און אייזענוואַרג, וואָס די פאַבריקאַטאָר-אַוואָדסקע קאָמיטעטען האָבען אָנגעזאַמעלט, יעדער צוג אונטער דער אויפזיכט פון אַ בעזונדערען קאָמיסאַר, זיינען אָבגעפאַהרען קיין מזרח, כדי אויסצובייטען די סחורה ביי די סיבירער פּויערים אויף תבואה און קאַרטאָפּעל...

אַזוי ווי קאַלעדין האָט געהאַלטען די דאָנער קויהלען-גרובען, איז די פּראָגע פון הייצונג געוואָרען דרינגענדר. סמאָלני האָט געהייסען אויסלעשען די עלעקטרישע לאַמפּען אין טהעאַטערען, קראַמען און רעס-טאָראַנען; מען האָט פאַרקלענערט די צאָהל טראַמוויען און קאָנפּיסקירט די זאַפּאַסען געהילץ, וואָס האָבען זיך געפונען אין די הענד פון האַלץ-הענדלער... און ווען די פאַבריקען פון פּעטראָגראַד האָבען זיך שוין געקליבען אויפהערען אַרבייטען מחמת מאַנגעל אין קויהלען,

האָבען די מאַטראָזען פון דעם באַלטישען פּלאַט איבערגעגעבען די אַר-
 בייטער צוויי הונדערט טויזענד פּוד קויהלען פון די קריעגס־שיפען...
 ענדע נאָוועמבער האָבען זיך אָנגעהויבען די „וויין־פּאַגראַמען“
 — מען האָט געראַבעוועט די וויין־קעלערס, אָנהויבענדיג מיט די
 קעלערס פּונ'ם ווינטער־פּאַלאַץ... אין די פּאַגראַמען האָט זיך געפּיהלט
 די האַנד פון די קאָנטראַר־רעוואָלוציאָנערען, וועלכע האָבען פּאַנאָנדער־
 געטהיילט אין די פּאַלקען פּאַפּיערען מיט אַ בעשרייבונג, וואו עס
 געפינען זיך די זאַפּאַסען פון משקה. די קאָמיסאַרען פון סמאָלני האָ-
 בען לכתחלה געבעטען און גע'טענה'ט, עס האָט אבער ניט געהאַלפּען :
 די אונאַרדנונג איז געוואַקסען. דאָן האָבען זיך אָנגעהויבען אמת'ע
 מלחמות צווישען די סאָלדאַטען און רויטע גוואַרדייצעס. ענדליך האָט
 דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט אַרויסגעשיקט ראָטעס
 מאַטראָזען מיט מאַשין־האַרמאַטען. די מאַטראָזען האָבען אָהן רחמנות
 געשאָגען אויף די פּאַגראַמטשיקעס און פּיעלע געטויט. קאָמיטעטען
 זיינען געגעאַנגען מיט העק פון ווינקעלער צו ווינקעלער, צוקלאַפּט
 די פּלעשער אָדער זיי אויפגעריסען מיט דינאַמיט...

גרופען רויטע גוואַרדייצעס, דיסציפּלינירט און גוט בעצאָהלט,
 זיינען שטענדיג, בייטאָג און ביינאַכט, געווען גרייט אין די הויפט־
 קוואַרטירען פון די ראַיאָנע סאָוועטען אויפ'ן אָרט פון דער אַלטער
 מיליץ. אין אַלע טהיילען פון דער שטאָרט האָבען די אַרבייטער און
 כאַלדאַטען אויסגעקליעבען רעוואָלוציאָנערע טריבונאַלען צו משפּט'ן
 קלענערע פּאַרברעכענ'ס...

די גרויסע האַטעלען, וואו די ספּעקולאַנטען האָבען נאָך אַלץ גע-
 שעפּט גאָלד, זיינען בעלאַגערט געוואָרען פון רויטע גוואַרדייצעס,
 און די ספּעקולאַנטען האָט מען אַרייגעוואָרפּען אין טורמע...

דער פּראָלעטאַריאַט פון פּעטראָגראַד, אומרוהיג און פול מיט
 פּערהאַכט, האָט אָרגאַניזירט אַ געוואַלדיגע נעץ פון שפּיאָנען : די
 הויזדיענער האָבען זיך צוגעקוקט, וואָס עס טהוט זיך אין די היי-
 זער פון דער בורזשואַזיע און געמעלדעט וועגען דעם אין מיליטערי-
 ישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט, וועלכער האָט מיט אַן אייזערנער
 האַנד דערלאַנגט איין קלאַפּ נאָכ'ן צווייטען. אויף אַזאַ אופן איז ענט-
 דעקט געוואָרען די מאַנאַרכיסטישע פּאַרשווערונג אונטער דער פּיהרונג
 פון דעם געוועזענעם דומא־דעפּוטאַט פּוריסקעוויטש און אַ גרופע

ОБЯЗАТЕЛЬНОЕ ПОСТАНОВЛЕНИЕ

1) Городъ Петроградъ объявленъ на осадномъ положеніи.

2) Всякія собранія, митинги, сборища и т. п. на улицахъ и площадяхъ воспрещается.

3) Попытки разгромовъ винныхъ погребовъ, складовъ, заводовъ, лавокъ, магазиновъ, частныхъ квартиръ и проч. и т. п. будутъ прекращаемы пулеметнымъ огнемъ безъ всякаго предупрежденія.

4) Домовыя комитеты, швейцарскія дворнички и милиція вступаютъ въ безусловную обязанность поддерживать самый строжайшій порядокъ въ домахъ, дворахъ и на улицахъ, причѣмъ ворота и подъѣзды домовъ должны закрываться въ 9 час. вечера и открываться въ 7 час. утра. После 9 час. вечера выпускать только жильцовъ подъ контролемъ домовыхъ комитетовъ.

5) Виновные въ раздачѣ, продажѣ или пріобрѣтеніи всякихъ спиртныхъ напитковъ, а также въ нарушеніи пунктовъ 2-го и 4-го будутъ немедленно арестованы и подвергнуты самому тяжкому наказанію.

Петроградъ 6-го декабря, 3 часа ночи.

Комитетъ по борьбѣ съ погромами при Исполнительномъ Комитетѣ Совѣта Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.

Петроградъ 6-го декабря, Петроградъ Советскій совѣтъ, 4 отд. 1000.

Bolshevik order. A proclamation of the Committee to Fight against Pogroms, attached to the Petrograd Soviet. For translation see Appendix 11.

אדעלינע און אפיצירען: מען האָט געפלאַנעוועט אַן אויפשטאַנד פון אָפיצירען און מען האָט שוין געהאַט אָנגעשריבען אַן איינלאַנדונג קאלעדרינען ער זאָל קומען קיין פעטראָגראַד... אויף אַזאַ אופן איז ענט־דעקט געוואָרען די קאָנספּיראַציע פון די פעטראָגראַדער קאָדעטען, וועלכע האָבען געשיקט קאלעדרינ'ען געלד און סאָלדאַטען...

נעראַטאָוו האָט זיך דערשראָקען פאַר דעם צאָרן פון דער מאַסע, האָט ער זיך אומגעקעהרט און אָבגעגעבען טראַצקי'ן די געהיימע אָב־מאַכונגען. טראַצקי האָט זיי אָנגעהויבען דרוקען אין דער „פּראַוודאַ“ און האָט אַרויסגערופען אַ סקאַנדאַל איבער דער גאַנצער וועלט.

די בעגרענצונגען געגען דער פרעסע זיינען נאָך מעהר פּער־שאַרפט געוואָרען דורך אַ געזעץ, וואָס גיט איבער די רעגירונגס־צייטונג אַ מאַנאָפּאָל איבער אַנאַנסען. אַלס פּראָטעסט האָבען אַלע איברינע צייטונגען אויפגעהערט אַרויסגעהן, אַניט האָבען זיי איג־נאָרירט דאָס געזעץ, און מען האָט זיי פאַרמאַכט... ערשט אין דריי וואָכען אַרום האָבען זיי זיך אונטערגעגעבען.

אין די מיניסטעריומס האָט מען נאָך אַלץ געסטרייקט, די אַלמע בעאַמטע האָבען פּראַקטיצירט סאַבאַטאַזש, דאָס עקאָנאָמישע לעבען איז ניט געווען נאָרמאַל. הינטער סמאָלני איז געשטאַנען נאָר דער ווילען פון די ברייטע אונאַרגאַניזירטע פּאָלקס־מאַסען. מיט זיי האָט דאָס פּערהאַנדעלט דער ראַטה פֿין די פּאָלקס־קאָמיסאַרען, זיי האָט ער דאָס אַרויסגעשיקט צו קעמפּען געגען זיינע שונאים. לענין האָט גע־שריבען פייערדיגע פּראָקלאַמאַציעס מיט אַ פּשוט'ער שפּראַך. ער האָט ערקלעהרט די רעוואָלוציע, גערופּען די מאַסען, זיי זאָלען נעהמען די מאַכט אין זייערע אייגענע הענד, זיי זאָלען מיט געוואַלד ברעכען דעם ווידערשטאַנד פון די פּאַרמעגליכע קלאַסען, זיי זאָלען מיט גע־וואַלד איבערנעהמען די רעגירונגס־אַנשטאַלמען. רעוואָלוציאָנערע אָרדנונג! רעוואָלוציאָנערע דיסציפּלין! שטרענגע רעכנונג און קאָנ־טראַל! קיינע סטרייקס! קיין לעדיג־געהן!

דעם 20טען נאָוועמבער האָט דער רעוואָלוציאָנערער מיליטערי־שער קאָמיטעט אַרויסגעלאָזט אַ וואַרנונג.

„די רייכע קלאַסען זיינען געגען דער מאַכט פון די סאָויעטען — געגען דער רעגירונג פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פּויערים. זייערע אונטערהעלפּער שטערען דער אַרבייט פון די רעגירונגס־בעאַמטע אין

Ко всѣмъ рабочимъ ПЕТРОГРАДА!

Товарищи! Революція побѣждаетъ—революція побѣждаетъ. Вся власть перешла къ нашимъ Совѣтамъ. Первые надѣли самыя трудныя. Надо раздавить до конца сломленную умеренную, надо обезпечить полное торжество нашихъ стремленій. Рабочій классъ долженъ, обязанъ проявить въ эти дни **величайшую выдержку и выносливость**, чтобы облегчить Новому Народному Правительству Совѣтовъ выполнение всѣхъ задачъ. На этихъ же дняхъ будутъ изданы новые законы по рабочему вопросу и въ томъ числѣ одинъ изъ самыхъ важныхъ законовъ о рабочемъ контролѣ надъ производствомъ и объ регулированіи производительности.

Забастовки и выступленія рабочихъ массъ въ Петроградъ теперь только вредятъ.

Мы просимъ васъ немедленно прекратить всѣ экономическія и политическія забастовки, всѣмъ стать на работу и производить ее въ полномъ порядкѣ. Работа на заводахъ и во всѣхъ предприятияхъ необходима новому правительству Совѣтовъ, потому что всякое разстройство работъ создаетъ для насъ новыя затрудненія которыхъ и безъ того довольно. Всѣ къ своему мѣсту.

Лучшее средство поддержать новое правительство Совѣтовъ въ эти дни—исполняя свое дѣло.

Да здравствуетъ твердая выдержка пролетариата! Да здравствуетъ революція!

Петроградскій Совѣтъ Р. и С. Д.

*Петроградскій Совѣтъ Профессиональ-
ныхъ Союзовъ.*

*Центральный Совѣтъ Фабрично-Завод-
скихъ Комитетовъ.*

Удостоенъ скрепкой. Петроградъ, Салтыкъ пер. 6, сов. ком.

Appeal of the Petrograd Soviet, the Petrograd Council of Professional Unions, and the Petrograd Council of Factory Shop Committees, to the Workers of Petrograd, urging them to work hard and not to strike. For translation see Appendix 13.

דער דומא, רופען ארויס סטרייקס אין די בענק, פרואווען איבעררייסען דעם פארקעהר דורך די אייזענבאהנען, פאסט און טעלעגראף. „זאלען זיי וויסען, אז זיי שפיעלען זיך מיט פייער. דאס לאנד און די ארמעע איז אין סכנה פון הונגער. כדי צו קעמפפן געגען הונגער, מוזען אלע אנשטאלטען טהאן זייער ארבייט אהן אן אבהאלט. די רעגירונג פון ארבייטער און פויערים נעהמט אן מיטלען צו פאר- זארגען דאס לאנד און די ארמעע מיט אלעס נויטיגען. אויב אימיצער טמלעט זיך געגען, וועט דאס פאררעכענט ווערען פאר א פארברעכען געגען פאלק. מיר וואָרענען די רייכע קלאסען און זייערע אַרויסהעל- פער, אז אויב זיי וועלען ניט אַבשטעלען זייער סאַבאַטאַזש, אויב זיי וועלען ניט אויפהערען שטערען דעם טראַנספּאָרט פון פּראָדוקטען, וועלען זיי ליידען די ערשמע: זיי וועלען פארלירען דאָס רעכט צו בעקומען שפייז. אלע זאפּאסען, וואָס געפינען זיך אין זייערע הענד, וועלען צוגענומען ווערען. דאָס פאַרמעגען פון די וויכטיגסטע פאַר- ברעכער וועט ווערען קאָנפּיסקירט.

„מיר האָבען געטהאָן אונזער פּפּליכט: מיר האָבען זיי געוואַרנט, אז זיי שפיעלען זיך מיט פייער.

„מיר זיינען זיכער, אז אויב עס וועלען נויטיג זיין ענטשידענע טריט, וועלען מיר האָבען די פעסטע שטיצע פון אלע ארבייטער, סאָלאַטען און פויערים.“

דעם 22טען נאָוועמבער האָבען זיך בעוויזען אין פעטראָגראַד די פּאָלגענדע פּלאַקאטען:

אויסער אַרדע נטליכע מעלדונג

דער ראטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען האָט בעקומען די פּאָלגענע דע רינגענדע טעלעגראַמע פּונם שטאַב פון דעם צפון־פּראָנט:

„מען טאָר מעהר ניט אַבלעגען; מען טאָר ניט דערלאָזען, אז די ארמעע זאָל שטאַרבען פון הונגער; די ארמעען פון דעם צפון־ פּראָנט האָבען די לעצטע עטליכע טעג ניט בעקומען קיין ברויט, אין צוויי־דריי טעג ארום וועלען זיי שוין ניט האָבען קיין סוכאַרעס, וואָס מען פלעגט זיי געבען פון די איבערגעבליעבענע ספעציעלע זאפּא- סען... דעלעגאַטען פון אלע טהיילען פון דעם פּראָנט שמועסען שוין אז מען דאַרף איבערפיהרען א טהייל פון דער ארמעע צוריק אין לאַנד, ווייל אין עטליכע טעג ארום וועט זיך אָנהויבען אַ לויפּעניש

פון די סאָלדאַטען, וואָס שטאַרבן פון הונגער; די סאָלדאַטען זיי-
נען אויסגעמוטשעט פון דריי יאָהר קריעג אין די טראַנשעען, זיי
זיינען קראַנק, נאַקעט, באַרוועס, האַלב וואַהנזיניג פון איבערמענש-
ליכע ליידען."

"דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט מעלדעט וועגען
דער טעלעגראַמע דעם פעטראַגראַדער גאַרניזאָן און די פעטראַגראַד-
דער אַרבייטער. די לאַגע ביים פראַנט פערלאַנגט דרינגענדע און
ענטשיידענדע טריט. דערווייל סטרייקען די העכערע בעאַמטע פון
די רעגירונגס-אַנשטאַלטען, פון די בענק, אייזענבאַהנען, פאַסט און
טעלעגראַף און שטערען די אַרבייט פון דער רעגירונג וועלכע בע-
מיהט זיך צו שיקען שפייז צום פראַנט... יעדע איבריגע שעה קען
קאָסטען דאָס לעבען פון טויזענדער סאָלדאַטען. די קאָנטרירעוואָל-
ציאָנערע בעאַמטע זיינע די געמיינסטע פאַרברעכער געגען זייערע
דאָנגעריגע, שטאַרבנדע ברידער ביים פראַנט.

"דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער
קאָמיטעט גיט די דאָזיגע פאַרברעכער די
לעצטע וואַרנונג. טאַמער ווייזען זיי אַרויס דעם קלענ-
סטען ווידערשטאַנד, וועלען געגען זיי אַנגענומען ווערען אַזוינע שטרענ-
גע מיטלען, וואָס זאָלען ענטשפּרעכען די שווערקייט פון זייער פאַר-
ברעכען."

די מאַסען אַרבייטער און סאָלדאַטען האָבען זיך אַבגערופען מיט
א ווילדען ציטער פון כעס, וואָס האָט אויפגערודערט גאַנץ רוסלאַנד.
אין פעטראַגראַד האָבען די רעגירונגס-בעאַמטע און באַנק-אַנגעשטעל-
טע אַרויסגעלאָזט הונדערטער פראַקלאַמאַציעס און אויפרופען, וואו
זיי האָבען פראַטעסטירט און זיך פאַרענטפערט. אַט איז אַ מוסטער:
"צו אַלע בירגער!

"די שטאַטס-באַנק איז געשלאָסען!
פאַר וואָס?"

"ווייל די געוואלד-טהאַטען פון די באַלשעוויקעס געגען דער
שטאַטס-באַנק מאַכען פאַר אונז אונמעגליך צו אַרבייטען. נאָר פון
אַנהויב אָן האָבען די פאַלקס-קאָמיסאַרען פערלאַנגט צעהן
מיליאָן רובל. דעם 27טען נאָוועמבער האָבען זיי פער-

לאנגט פינף און צוואנציג מיליאן, ניט זאגענדיג, וואָס זיי וועלען טהאָן מיט'ן געלד.
 „...מיר, בעאַמטע, קענען ניט נעהמען קיין אַנטהייל און רויבען דאָס פאַרמעגען פון דעם פּאָלק. מיר האָבען זיך אָכגעזאָגט צו אַרבייטען.
 טען.

„בירגער! דאָס געלד אין דער שטאַטס־באַנק איז אייער געלד, דעם פּאָלקס געלד, אייער אַרבייט, אייער בלוט און שווייס. בירגער, ראַטעוועט דאָס פּאָלקס־פאַרמעגען פון רויבעריי, ראַטעוועט אונז פון געוואלד־טהאַטען, וועלען מיר זיך באַלד שטעלען צו דער אַרבייט. אָנגעשטעלטע פון דער שטאַטס־באַנק. פּונם שפייז־מיניסטעריום, פּונם פינאַנץ־מיניסטעריום, פון דעם ספּעציעלען שפייז־קאָמיטעט זיינען אָנגעקומען דעקלאַראַציעס, אז די אָנגעשטעלטע קענען ניט אַרבייטען צוליב דעם מיליטערישען רעוואָלוציאָנערען קאָמיטעט. אלע האָבען גערופּען די בעפעלקערונג, זי זאָל זיי שטיצען גענען סמאָלני. אָבער די הערשענדע אַרבייטער און סאָלדאַטען האָבען ניט געגלויבט. די מאַסען זיינען געווען פעסט איבערצייגט, אז די אָנגעשטעלטע פּראַקטיצירען סאַבאָטאַזש, אז זיי ווילען אויסהונגערען די אַרמעע, אז זיי ווילען אויסהונגערען דאָס פּאָלק... אין די לאַנגע רייהען, וואָס זיינען ווי פריהער געשטאַנען אין די גאַסען אויפ'ן פּראָסט און געוואַרט אויף אַ שטיקעל ברויט, האָט מען שוין ניט די רעגירונג בעשולדיגט, ווי אין קערענס־קייס צייטונג, נאָר די טשינאָוויקעס, די סאַבאָטאַזשיקעס: מענשען האָבען געוואוסט, אז דאָס איז זייער רעגירונג, זייערע סאָויעטען — און אז די בעאַמטע פון די מיניסטעריוםס זיינען געגען זיי...“

דער צענטר פון דער גאַנצער אָפּאָזיציע איז געווען די דומא מיט איהר קאַמפּפּס־אָרגאַן, דעם רעטונגס־קאָמיטעט: זי האָט פּראָטעסטירט געגען אלע פּעראַרדנונגען פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען, וויע־דער און אָבער בעשלאָסען ניט אנצוּערקענען די סאָויעט־רעגירונג, געשטאַנען אין אָפּענער פאַרכינדונג מיט די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע „רעגירונגען“, וואָס זיינען געוואקסען ווי שוועמלעך אין מאָהילעוו. אָט איז אַ ביישפּיעל: דעם 17טען נאָוועמבער האָט דער רעטונגס־קאָמיטעט זיך געווענדעט „צו אלע שטאַרט־פּערוואַלטונגען, זעמסט־

וואָס, צו אַלע דעמאָקראַטישע און רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס פון פּויערים, אַרבייטער, סאָלאַדאַטען און אַנדערע בירגער" מיט אַזוינע ווערטער:

„אַנערקענט ניט די רעגירונג פון די באַלשעוויקעס, קעמפּפּט געגען איהר.

„בילדעט אַרטיגע קאָמיטעטען צו רעטען דאָס לאַנד און די רעוואָלוציע. זאָלען זיי פאַראייניגען אַלע דעמאָקראַטישע קרעפּטען. זאָלען זיי העלפען דעם אַלל-רוסישען רעטונגס-קאָמיטעט אין דער אויפגאַבע, וואָס ער האָט זיך געשטעלט...“

דערווייל האָבען די וואַהלען צו דער גרינדונגס-פּערזאָנלונג אין פּעטראָגראַד געגעבען די באַלשעוויקעס אַ ריעזיגע מעהרהייט אין פּער-גלייך מיט די איבעריגע פּאַרטייען. אפילו די מענשעוויקעס-אינ-טערנאַציאָנאַליסטען האָבען שוין געשמועסט, אַז מען דאַרף האַלטען נייע וואַהלען צו דער דומא, ווייל זי שפּיגעלט מעהר ניט אָב די פּאָליטישע גליעדערונג פון דער פּעטראָגראַדער בעפעלקערונג. שטראַך-מען רעזאָלוציעס פון אַרבייטער-אָרגאַניזאַציעס, פון מיליטערישע פּער-איינען, אפילו פון פּויערים פון די אַרומיגע דערפּער האָבען זיך נע-נאַסען אין דומא און פון איהר פּערלאַנגט זי זאָל רעזיגנירען. די ווערטער „קאָנטר-רעוואָלוציאָנערען, קאָרנילאָוועס“, האָבען זיך בע-געגענט אין אַלע פּראָטעסטען. די לעצטע טעג פון דער דומא זיינען געווען שטורמיש: די שטאַדט-בעאַמטע האָבען זיך ביטער בעקלאַנגט, פּערלאַנגט בעסערען לויז, געסטראַשעט מיט אַ סטרייק...

דעם 23טען נאָוועמבער האָט דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנע-רער קאָמיטעט אַרויסגעגעבען אַ פּאַרמאַלע פּעראָרדנונג, אַז דער רע-טונגס-קאָמיטעט ווערט אויפגעלעזט. דעם 29טען נאָוועמבער האָט דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען אַרויסגעגעבען אַ בעפעהל, אַז די פּעטראָגראַדער שטאַדט-דומא זאָל אויפגעלעזט ווערען און אויסנע-קליבען ווערען אויפ'ס ניי.

„נעהמענדיג אין אַנבעטראַכט, אַז די צענטראַלע פּעטראָגראַדער דומא, וועלכע איז אויסגעקליבען געוואָרען דעם 2טען סעפטעמבער, האָט אָנגעוואָרען יעדע רעכט צו פּאַרטעטען די בעפעלקערונג פון פּעטראָגראַד, ווייל זי איז געגען איהרע מיינונגען און שטרעבונגען; נעהמענדיג אין אַנבעטראַכט, אַז די מעהרהייט פון דער דומא, כאַטש

זי האָט מעהר ניט קיין נאָכפּאָלגער אין שטאָדט, ניצט נאָך אַלץ אויס
 אַיהרע פּריווילעגיעס אויף אַ קאָנטר־רעוואָלוציאָנערען אופן: זי
 שטעלט זיך געגען דעם ווילען פון די אַרבייטער, סאָלדאַטען און
 פּויערים, זי פּראַקטיצירט סאַבאָטאַזש און שטערט די נאָרמאַלע אָרד־
 נונג פון דער רעגירינג, -- האַלט דער ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמי־
 סאַרען פאַר זיין פּפּליכט אײנצולאַדען די בעפּעלקערונג: פון דער
 הויפּט־שטאָדט זי זאָל אַרויסגעבען איהר אורטהײל וועגען דער פּיה־
 רונג פון דער שטאָדט־פּערוואַלטונג.

„דעריבער בעשליסט דער ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען:
 1. אז די שטאָדט־דומא זאָל פּאַנאַנדערגעלאָזט ווערען דעם
 30טען נאָוועמבער, 1917.

2. אז אַלע בעאַמטע, וואָס זיינען אויסגעקליבען געוואָרען
 אָדער בעשטימט געוואָרען דורך דער איצטיגער דומא, זאָלען בלייבען
 אויף זייערע פּלעצער און זאָלען טהאָן זייער אַרבייט, ביז די נייע
 דומא וועט זיי פּאַרבייטען מיט נייע מענשען.

3. אז אַלע שטאָדט־אַנגעשטעלטע זאָלען פּאַרטזעצען זייער
 אַרבייט; די וואָס וועלען פּאַרלאָזען זייער פּלאַץ אָהן אַ בעפּעהל,
 פּאַרלירען זייער שטעלע.

4. אז די נייע וואַהלען צו דער פּעטראָגראַדער שטאָדט־דומא
 זאָלען בעשטימט ווערען אויף דעם 9טען דעצעמבער, 1917.

5. אז די פּעטראָגראַדער שטאָדט־דומא זאָל זיך פּאַרזאַמלען
 דעם 11טען דעצעמבער, 1917, 2 בייטאָג.

6. אז אַלע די וואָס פּאָלגען ניט אָט די פּאַראָרדנונג, ווי
 אויך די וואָס שעדיגען אָדער צערשטערען מוטעוויליג דאָס אײגענ־
 טום פון דער שטאָדט, זאָלען תּיכּף ארעסטירט ווערען און געשטעלט
 ווערען פאַר אַ רעוואָלוציאָנערען טריבונאַל.

די דומא האָט אָבגעהאַלטען אַ ברוגזיע זיצונג, אָנגענומען אַ
 רעזאָלוציע, אז „זי וועט פּאַרטהײדיגען איהר פּאָזיציע ביז דעם לעצ־
 טען טראָפּען בלוט“, און אַרויסגעלאָזט פּאַרצווייפּעלטע אויפּרופּען
 צו דער בעפּעלקערונג, זי זאָל ראַטעווען „איהר אײעגע שטאָדט־רעגיר־
 רונג“. אָבער די בעפּעלקערונג איז געבליבען ענטוועדער גלייכגילטיג,
 אָדער פּיינדליך. דעם 31טען האָט מען ארעסטירט דעם גאַלאָוואַ שריי־
 דער און עטליכע דומא־מיטגליעדער, מען האָט זיי אויסגעפּרעגט און

אָבגעלאָזט. דעם 31טען נאָוועמבער און דעם 1טען דעצעמבער זיינען נאָך פאָרגעקומען זיצונגען פון דער דומא, אָבער עטליכע מאָל זיינען אָנגעקומען רויטע גוואַרדייצעס און סאָלדאַטען און העפליך געבעטען די פּערזאָנלעכע זיי זאָלען זיך פּאַנאַנדערגעהען. דעם 2טען דעצעמבער, ווען די דומא האָט אָבגעהאַלטען אַ זיצונג, איז אַן אָפיציר מיט עטליכע סאָלדאַטען אַריינגעקומען אין ניקאָלאַיעווסקי זאַל. אַ רעדער נער האָט גראַד געהאַלטען אין מיטען, האָט דער אָפיציר געהייסען מען זאָל זיך פּאַנאַנדערגעהן, אַניט וועט ער צווינגען מיט געוואָלד. די דומא איז זיך פּאַנאַנדערגעגאַנגען, ערקלעהרענדיג צום לעצטען מאָל, אַז „זי טרעט אָב פאַר ברוטאַלער קראַפט“.

די נייע דומא איז אויסגעקליבען געוואָרען צעהן טעג שפּעטער. די „מעסיגע“ סאָציאַליסטען האָבען זיך אָבגעזאָגט צו שטימען, און די נייע מיטגליעדער זיינען כמעט אַלע געווען באַלשעוויקעס.

עטליכע געפעהרליכע נעסטען פון אָפּאָזיציע זיינען אַלץ נאָך געבליבען: די „רעפּובליקען“ פון אוקראַינאַ און פינלאַנד, וועלכע האָבען זיך אַרױסגעוויזען אַלע מאָל מעהר אַנטי־באַלשעוויסטיש. סיי אין העלסינגפּאַרס, סיי אין קיעוו האָבען די רעגירונגען אָרגאַניזירט אַרמעען, וואָס מען האָט זיך אויף זיי געקענט פאַרלאָזען, און האָבען גענומען קעמפּפּען געגען באַלשעוויזם, ענטוואַפּענען און טרוי־בען רוסישע סאָלדאַטען. די אוקראַינער ראַדאַ האָט איבערגענומען די קאָמאַנדע איבער דרום־רוסלאַנד און האָט געשיקט קאַלעדניען נייע קרעפטען און עסענוואַרג. סיי פינלאַנד, סיי אוקראַינע האָבען אָנגעהויבען געהיימע פּעהאַנדלונגען מיט דייטשלאַנד. די אַליאירטע רעגירונגען האָבען זיי אנערקענט און געליהען גרויסע סומען. אַזוי האָבען די פאַרמעגליכע קלאַסען בעשאַפּען קאַנטר־רעוואָלוציאַנערע צענטרען, פון וואַנען מען האָט געקענט אָנפאַלען אויף סאָויעט־רוסלאַנד. ווען באַלשעוויזם האָט שפּעטער געזיעגט אין די ביידע לענדער, האָט די בורזשואַזיע גערופּען די דייטשען זיי זאָלען איהר אומקעהרען די ממשלה...

די גרעסטע סכנה פאַר דער סאָויעט־רעגירונג איז געווען אינעם וועניג אין רוסלאַנד גופאַ. זי איז געווען אַ צוויי־קעפּיגע: פון איין זייט די קאַלעדני־בעוועגונג, פון דער אנדערער זייט דער שטאַב אין מאַהילעוו, וואו גענעראַל דוכאַנין האָט איבערגענומען די קאָמאַנדע.

Отъ Комиссіи по Народному Образованію при Центральной Городской Думѣ

Товарищи рабочіе и работницы!

За нѣсколько дней до праздника была объявлена забастовка учащими городскихъ училищъ. Учащія оказались на сторонѣ буржуазіи противъ рабочаго и крестьянскаго Правительства.

Товарищи, организуйте родительскіе комитеты и вынесите резолюціи противъ забастовки учащихся. Обращайтесь въ районныя Совѣты Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ, профессиональные союзы, фабрично-заводскіе и партійные комитеты съ предложениемъ устраивать митинги протеста. Устраивайте собственными силами елки и развлечения для дѣтей, требуйте возобновленія занятій послѣ праздника въ срокъ, который укажетъ Центральная Дума.

Товарищи, укрѣпляйте свои позиціи въ дѣлѣ народнаго образованія, настаивайте на контролѣ пролетарскихъ организацій надъ школой.

Комиссія по Народному Образованію
при Центральной Городской Думѣ.

Proclamation of the Commission on Public Education attached to the City Duma, concerning the strike of school-teachers, just before the Christmas holidays. The Duma had been re-elected, and was composed almost entirely of Bolsheviki. For translation see Appendix 17.

דער אונערמיערליכער מוראוויאָוו איז בעשטימט געוואָרען קאָ-
מאַנדר איבער די קרעפטען צו פיהרען מלחמה געגען די קאָזאַקען,
און אַ רויטע אַרמעע איז אָרגאַניזירט געוואָרען פון די פּאַבריק-אַרביי-
טער. הונדערטער אַניטאַטאָרס האָט מען אַוועקגעשיקט צום דאָן.
דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען האָט אַרויסגעלאָזט אַ פּראָקלאַ-
מאַציע צו די סאָלדאַטען, וואו ער האָט ערקלעהרט, וואָס איז אַזוינס
די סאָויעט-רעגירונג, ווי אַזוי די פּאַרמעגליכע קלאַסען, די טשינאָוו-
ניקעס, פּריצים, באַנקירען און זייערע העלפּער, די קאָזאַקישע אַטאַ-
מאַנעס, גוטס-בעזיצער און גענעראַלען, פּראווען צערשטערען די רע-
וואָלוציע, ווי אַזוי זיי ווילען בעוואָרענען, אַז דאָס פּאָלק זאָל ניט
קאָנפּיסקירען זייער רייכטהום.

דעם 27טען נאָוועמבער איז אַ קאָמיטעט פון קאָזאַקען געקומען
אַין סמאָלני זיך זעהן מיט לענין'ען און טראָצקי'ן. די קאָזאַקען
האָבען געוואָלט וויסען, צי עס איז אמת, אַז די סאָויעט-רעגירונג
קלייבט זיך צומהיילען די קאָזאַקישע ערד צווישען די פּויערים
פון גרויס-רוסלאַנד. טראָצקי האָט געענטפּערט: „ניין“. די קאָ-
זאַקען האָבען אַ ווילע געקלעהרט: „אויב אַזוי“, האָבען זיי געזאָגט,
„טראַכט אפּשר די סאָויעט-רעגירונג וועגען קאָנפּיסקירען די מאַ-
יאַנטקעס פון אונזערע גרויסע קאָזאַקישע גוטס-בעזיצער און פּאַנאַני-
דערטהיילען זיי צווישען די אַרבייטענדע קאָזאַקען?“ אויף דערויף
האָט לענין געענטפּערט. „דאָס דאַרפט אַ י ה ר טהאָן. מיר
וועלען אונטערשטיצען די אַרבייטענדע קאָזאַקען אין אַלצדינג וואָס
זיי טהוען. די בעסטע זאך איז — בילדען קאָזאַקישע סאָויעטען.
איהר וועט האָבען פּאַרטרעטער אין דעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-
קאָמיטעט, און אונזער רעגירונג וועט אויך זיין אַ י י ע ר רע-
גירונג...“

די קאָזאַקען זיינען אַוועקגעגאַנגען, פאַרזונקען אין טיעפע
מחשבות. שפעטער מיט צוויי וואָכען איז אַ דעפּוטאַציע פון קאָזאַ-
קען געקומען צו גענעראַל קאַלעדין. „קענט איהר אונז צוואַנגען“,
האָבען די קאָזאַקען געפרעגט, „אַז איהר וועט צומהיילען די גרויסע
מאַיאַנטקעס פון די קאָזאַקישע גוטס-בעזיצער צווישען די אַרבייטענדע
קאָזאַקען?“

כל זמן איך לעב, וועט דאָס ניט זיין, האָט ער געענטפּערט.

שפעטער מיט א מאַנאַט האָט ער זיך אַרומגעקוקט, אַז זיין אַרמעע צוגעהט ווי איין אויף דער זון.

אין מאָהילעוו האָט זיך דערווייל פּערזאָמעלט דער אַלטער צענט-ראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. די מעסיגע סאָציאַליסטישע פּיהרער — פון אַווקסענטיעוו'ן ביז טשערנאָוו'ן, — די אַקטיווע אָנפּיהרער פון די אַלטע אַרמעע-קאָמיטעטן און די רעאַקציאָנערע אָפּיצירען. דער שטאַב האָט זיך נאָכאַנאַנד אָבגעזאָגט אַנצוערקענען דעם ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען. ער האָט פאַראייניגט אַרום זיך די טויט-באַטאַליאָנען, די געאַרגיעווסקע קאַוואַלירען, די קאַזאַקען פון דעם פּראָנט און איז געשטאַנען אין ענגע געהיימע פּערבינדונגען מיט די מיליטערישע אַטאַשעען פון די אַליאירטע, מיט קאַלעדרינען און מיט דער אוקראַינער ראַדאַ...

די אַליאירטע רעגירונגען האָבען מיט קיין וואָרט ניט געענט-פּערט אויף דעם פּריעדענס-פּאַרשלאַג פון דעם 8טען נאָוועמבער, אין וועלכען דער סאָוויעטען-קאָנגרעס האָט אַלעמען גערופּען צו אַ וואַפען-שטילשטאַנד.

דעם 20טען נאָוועמבער האָט טראָצקי געשיקט אַ נאָמע צו די אַמ-באַסאַדאָרס פון די אַליאירטע :

„איך האָב די עהרע אייך צו מעלדען, הערר אַמבאַסאַדאָר, אַז דער אַלל-רוסישער סאָוויעטען-קאָנגרעס האָט דעם 8טען נאָוועמבער געגרינדעט אַ נייע רעגירונג פון דער רוסישער רעפּובליק אין דער געשטאַלט פון אַ ראַטה פון פּאָלקס-קאָמיסאַרען. פּרעזידענט פון דער רעגירונג איז וולאַדימיר איליטש לענין. די פּערוואַלטונג איבער אויסלענדישע אַנגעלעגעהייטען האָט מען איבערגעגעבען מיר, אַלס דעם פּאָלקס-קאָמיסאַר פאַר אויסלענדישע אַנגעלעגעהייטען.

ציהענדיג אייער אויפּמערקזאַמקייט צו דעם פּאַרשלאַג פון דעם אַלל-רוסישען קאָנגרעס וועגען אַ וואַפענשטילשטאַנד און אַ דע-מאָקראַטישען פּריעדען אָהן אַנעקסיעס און קאָנטריבוציעס און געגרינדעט אויפ'ן רעכט פון זעלבסט-בעשטימונג פאַר אַלע פעלקער, האָב איך די עהרע אייך צו בעטען, איהר זאָלט קוקען אויף דעם דאָקו-מענט אַלס אַ פּאַרמעלען פּאַרשלאַג פון אַ באַלדיגען וואַפענשטיל-שטאַנד אויף אַלע פּראָנטען און פון אַ באַלדיגען אָנהויב פון פּריע-דענס-פּערהאַנדלונגען, — אַ פּאַרשלאַג, וועלכען די רעגירונג פון דער

רוסישער רעפובליק שיקט ארויס צו אלע קריענס-פיהרענדע פעלקער
און זייערע רעגירונגען.

איך ווינש, הערר אמבאסאדאָר, אייך אויסדריקען די טיעפע
אכטונג פון דער סאָויעט-רעגירונג צו אייער פּאָלק, וואָס ווינשט פריע-
דען, ווי אלע אנדערע פעלקער, און וואָס איז ערשעפט און אויסגע-
מאטערט פון אַט דער אונגעהויערער שחיטה..."

אין דער זעלביגער נאכט האָט דער ראטה פון די פּאָלקס-קאָמי-
סארען טעלעגראפירט גענעראַל דוכאַנין'ען:

"...דער ראטה פון די פּאָלקס-קאָמיסארען האַלט פאַר נויטיג
פאַרצושלאָגען אלע מעכטע, סיי די פיינדליכע, סיי די אליאירטע, א
באלדיגען וואפענ-שטילשטאַנד. א דעקלאַראַציע וועגען דעם האָט
דער קאָמיסאַר פאַר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען פאנאנדערגע-
שיקט די פארטרעטער פון די אליאירטע מעכטע אין פעטראָגראַד.

"דער ראטה פון די פּאָלקס-קאָמיסארען בעפעהלט אייך, בירגער
קאָמאַנדיר, איהר זאָלט פאַרשלאָגען די מיליטערישע קאָמאַנדירען
פון דעם שונא, אַז זיי זאָלען באַלד אָבשטעלען די מיליטערישע אָפע-
ראַציעס און אָנהויבען פריעדענס-פּערהאַנדלונגען. דער ראטה פון
די פּאָלקס-קאָמיסארען לעגט אויף אייך אַרויף די פּפליכט צו פיהרען
די דאָזיגע ערשטע פּערהאַנדלונגען און בעפעהלט אייך:

1. איהר זאָלט לאָזען וויסען דעם ראטה דורך דירעקטע טעלע-
גראַמען וועגען אלע טריט פון אייערע אונטערהאַנדלונגען מיט די
פארטרעטער פון די פיינדליכע אַרמעען.

2. איהר זאָלט ניט אונטערשרייבען קיין וואפענ-שטילשטאַנד
ביז איהר וועט ניט האָבען די הסכמה פון דעם ראטה פון די פּאָלקס-
קאָמיסארען."

די אליאירטע אמבאסאדאָרס האָבען אויפגענומען טראַציקי'ס
נאָטע מיט פּעראכטונג און קיין וואָרט ניט געענטפּערט. אין די ציי-
מונגען האָבען זיך בעוויזען אנאָנימע אינטערוויוס פול מיט גע-
שפּעט און חזק. דעם בעפעהל צו דוכאַנין'ען האָט מען אָפּען כאַראַקט-
טערוזירט אלס פּערהאַטה.

דוכאַנין האָט ניט געוויזען קיין סמנים פון לעבען. אין דער נאכט
פון דעם 22טען נאָוועמבער האָט מען איהם אָבגערוּפּען אויף דעם טעלע-
פּאָן און געפרעגט, צי ער איז גרייט פּאָלגען דעם בעפעהל. דוכאַנין

האָט געענטפערט, אז דאָס קען ער ניט, סיידען דער בעפעהל וועט קומען פון „א רעגירונג, וואָס שטיצט זיך אויף דער אַרמעע און דעם לאַנד“.

מ'האָט איהם באַלד טעלעגראַפיש אָבגעזאָגט פון זיין שטעלע אַלס הויפט־קאָמאַנדיר, און קרילענקאָ איז בעשטימט געוואָרען אויף זיין פּלאַץ. לענין האָט אויך דאָ אָנגעווענדעט די טאַקטיק פון אַפּעלירען צו די מאַסען. ער האָט אַרויסגעשיקט אַ דראַהטלאָזע דעפעשע צו אַלע קאָמיטעטען פון פּאָלקען, דיוויזיעס און קאָרפּוסען, צו אַלע סאָל־דאַטען און מאַטראָזען פון דער אַרמעע און דעם פּלאַט. ער האָט דער־צעהלט וועגען דוכאַנין'ס אָבזאָג און האָט בעפויהלען, אז „אַלע פּאָלקען פּונ'ם פּראָנט זאָלען אויסקלויבען דעלעגאַטען און דורך זיי זאָלען זיי אָנהויבען פאַרהאַנדלונגען מיט די פּינדליכע אָבטהיילונג־גען, וועלכע שטעהען געגען זייערע פּאַזיציעס...“

דעם 23טען נאָוועמבער האָבען די מיליטערישע אַטאַשעען פון די אַליאירטע, לויט אַ בעפעהל פון זייערע רעגירונגען, געשיקט דוכאַנין־גען אַ נאָטע, וואו זיי האָבען איהם פייערליך געוואָרענט ער זאָל ניט „ברעכען די אָבמאַכונגען צווישען דער אַנטאַנט“ די נאָטע האָט גע־מעלדעט, אז אויב עס וועט געשלאָסען ווערען אַ בעזונדערער וואַפענ־שטילשטאַנד מיט דייטשלאַנד, וועט דאָס האָבען „זעהר ערנסטע פּאָל־גען“ פאַר רוסלאַנד. דוכאַנין האָט די נאָטע תיכף פאַנאַנדערגעשיקט אין אַלע סאָלדאַטען־קאָמיטעטען.

אויף מאָרגען האָט טראַצקי אַרויסגעשיקט אַ נייעם אויפרוה צו דער אַרמעע וואו ער האָט געשריבען, אז מיט זייער נאָטע מישען זיך די אַליאירטע אין די אינוועניגסטע אַנגעלענענהייטען פון רוס־לאַנד און פּראווען „צווינגען די רוסישע אַרמעע און דאָס רוסישע פּאָלק פּאַרטצוועצען דעם קריעג, כדי צו ערפילען די אָבמאַכונגען, וואָס דער צאַר האָט געשלאָסען...“

איין פּראָקלאַמאַציע נאָך דער אַנדערער האָט זיך געגאַסען פון סמאָלני, בעשולדיגט דוכאַנינען און זיינע קאָנטר־דעוואָלוציאָנערע אַפיצירען, בעשולדיגט די רעאַקציאָנערע פּאָליטיקער, וואָס האָבען זיך פאַרזאַמעלט אין מאַהילעוו, געוועקט מיליאָנען פּערביטערטע, פאַרדעכטיגטע סאָלדאַטען איבער דעם גאַנצען טויזענד־מיליגען־פּראָנט, פון איין עק ביז צו דעם אַנדערען. קרילענקאָ איז אַרויסגע־

פֿאָהרען צום הויפט־קווארטיר מיט דריי אָכטהיילונגען פֿאַנאַטיש־איבערגעבענע מאַטראָזען; ער האָט געסטראַשעט די געגנער מיט נקמה און האָט אומעטום בעגעגענט געוואלדיגע אַוואַציעס פֿון סאָל־דאַטען, — זיין רייזע איז געווען אַן אמת'ער טריאומף־צוג. דער צענט־ראַלער אַרמיי־קאָמיטעט האָט אַרויסגעלאָזט אַ פֿראַקלאַמאַציע, וואו ער האָט געשטיצט דוכאַנינ'ען. צעהן טויזענדר סאָלדאַטען האָבען זיך באַלד אַ לאָז געטהאָן קיין מאָהילעוו...

דעם 2טען דעצעמבער האָט דער מאָהילעווער גאַרניזאָן זיך אויפֿ־געהויבען און פֿאַרכאַפט די שטאָדט, אַרעסטירט דוכאַנינ'ען און דעם אַרמיי־קאָמיטעט און איז אַרויסגעגאַנגען בעגעגענען דעם נייעם הויפט־קאָמאַנדיר מיט זיעגרייכע רויטע פֿאַהנען. אויף מאָרגען איז קרילעני־קאָ אַריינגעקומען אין שטאָדט אַריין און געפֿונען אַ ווילד־ברומענדען המון אַרום דעם אייזענבאַהן־וואַגאָן, וואו דוכאַנין איז געווען פֿאַר־שפֿאַרט. קרילעניקאָ האָט געהאַלטען אַ רעדע, געבעטען די סאָלדאַטען ניט טשעפען דוכאַנינ'ען, ווייל מען דאַרף איהם נעהמען קיין פֿעט־ראַגראַד און משפֿט'ען אין אַ רעוואָלוציאָנערען טריבונאַל. ווען קרי־לעניקאָ האָט געענדיגט, האָט זיך דוכאַנין אליין בעוויזען אין פֿענס־טער, ווי ער וואָלט געוואָלט האַלטען אַ רעדע. מיט אַ ווילדען גע־בריל האָט דער עולם זיך אַ לאָז געטהאָן צום וואַגאָן, אַרויפגעפֿאַלען אויף דעם אַלטען גענעראַל, איהם אַרויסגעשלעפט און געקלאַפט מיט איהם איבער דער פֿלאַטפֿאָרם ביז ער איז אויסגעגאַנגען...

אזוי האָט זיך געענדיגט דער אויפשטאַנד אין דעם הויפט־קוואַר־

טיר.

די לעצטע וויכטיגע פֿעסטונג פֿון אַ פֿינדליכער מיליטערישער מאַכט אין רוסלאַנד איז געפֿאַלען. די סאָויעט־רעגירונג האָט זיך דערפֿיהלט אונגענדליך שטאַרקער. זי האָט מיט זיכערהייט גענומען אַרגאַניזירען דעם שטאַט. געוועזענע פֿאַרטיי־טהוער האָבען זיך ווידער אומגעקעהרט צו זייער פֿאַהן. מיטגליעדער פֿון אַנדערע פֿאַר־טייען זיינען אַריינגעטראָטען אין שטאַטס־דיענסט. די וואָס האָבען אָבער געטראַכט וועגען גרויסע פֿערדיענסטען, האָבען באַלד איינגע־זעהן זייער טעות: דער געזעץ וועגען לויפֿן פֿאַר רעגירונגס־בעאַמטע האָט בעשטימט דאָס געהאַלט פֿון די פֿאַלקס־קאָמיסאַרען ניט מעהר ווי פינף הונדערט רובעל (בערך פּופּציג דאָלאַר) אַ חודש... דער סטרייק

פון די רעגירונס-בעאמטע אונטער דער פיהרונג פון דעם פעראיין פון פעראיינען האָט זיך באַלד געענדיגט, ווייל די פינאַנסירען הינטער די קוליסען האָבען איהם אויפגעהערט שטיצען. די באַנק-אַנגעשטעלטע האָבען זיך אומגעקעהרט צו זייערע פלעצער.

די רעגירונג האָט נאַציאָנאַליזירט די בענק, געבילדעט דעם הויפט-ראטה פאַר פאַלקס-ווירטהשאפט, דורכגעפיהרט אין לעבען דעם ערד-געזעץ אין די דערפער, רעאַרגאַניזירט די אַרמיי אויף אַ דעמאָקראַטישען אופן, געענדערט ביז'ן גרונד אַלע געביעמען פון דער פער-וואלטונג און פונ'ם לעבען בכלל, — אזוי האָט מען לאַנגזאַם, ביס-לעכווייז, ניט אָהן טעות'ן און שמערענישען, אָנגעהויבען אויסקנע-טען דאָס פראַלעטאַרישע רוסלאַנד. דאָס איז געווען מעגליך נור דורך דעם ווילען פון די מאַסען פון ארבייטער, סאָלדאַטען און פויערים.

קאָפיטעל צוועלף.

דער פויערים-קאָנגרעס.

דעם 18טען נאָוועמבער איז אויסגעפאלען אַ שנעע. אַז מיר זיינען אויפגעשטאַנען אינדערפריה, זיינען ווייסע הויפענס געלעגען אויף די פענסטער, און אין דער לופטען האָט זיך געווירבעלט אַזאַ געדיכטער שנעע, אַז מען האָט ניט געקענט זעהן אויף צוויי טריט. די בלאַטע איז פערשוואונדען. אין איין אויגענבליק איז די אומעטיגע שטאָרט געוואָרען קלאָהר און ווייס, די דראַשקעס מיט די איזוואָר-טישיקעס אין די דיקע וואַטאָווע קאַפּאַטעס האָבען זיך פלוצלינג פער-וואַנדעלט אין שליטענס. די שליטענס האָבען זיך געקאָטייעט איבער די געדעהטע גאַסען מיט גרויס מהירות. די אנטרייבער זיינען גע-זעסען אויף די קעלנעס שטייף, פארפרוירען... עס איז געווען אַ רע-וואָלוציע, רוסלאַנד האָט זיך מיט שרעקליכע שנעלקייט געטראָגען אַנטקעגען אַן אונבעשטימטע שרעקליכע צוקונפט, אָבער דאָך האָט דער ערשטער געדיכטער שנעע אויסגעגאַסען אַ פרייד איבער דער

שטאָדט. אויף אלע פנים'ער איז געווען אַ שמייכל. מענשען זיינען אַרויסגעלאָפֿען אין די גאַסען, אויסגעשטרעקט זייערע אָרעמס צו דעם פרישען, ווייכען שנעע, און אלע האָבען געלאַכט. פּערשוואַנדען די אַלטע גראָהקייט. נור דאָס גאַלד און די פּאַרשיידענע פּאַרבען פון די טהורמס און קופּאָלען האָבען געגלאַנצט פון אונטער'ן שנעע אין זיי-ער גאַנצער באַרבאַרישער פּראַכט.

ארום האַלבען טאָג האָט זיך אפילו די זון בעוויזען, אַ בלאַסע און אַ וואַסערדיגע. דער קאַטאַר און רעוואַמאַטיום פון די רעגענדיגע חדשים זיינען פּאַרשוואַנדען. דאָס לעבען איז געוואָרען האַסטיגער אין דער גרויסער שטאָדט, און אפילו די רעוואָלוציע האָט זיך אָנגע-הויבען שנעלער בעוועגען...

איינמאָל אין אָווענד בין איך געזעסען אין אַ טראַקטיר אַנט-קעגען סמאָלני. דאָס איז געווען אַ מין ביליגער רעסטאָראַן מיט אַ נידריגען באַלקען, געהייסען האָט ער „אָנקעל טאָמ'ס שטיבעל" און איז געווען זעהר בעליעבט צווישען די רוימע גוואַרדיצעס. דער טראַקטיר איז געווען איבערגעפּאַקט. מענשען זיינען געזעסען ארום טישלעך מיט שמוציגע טישטוכער און ריזיג גרויסע טשאַיניקעס. די לופט איז געווען פול מיט שלעכטען טאַבאַק-רויך. די פּאַרמאַטער-כע קעלנערס זיינען אַרומגעלאָפֿען און אַלעמאָל געשריען: „סעי-טשאַס! סעיטשאַס! באַלד, די מינוט!"

אין אַ ווינקעל איז געזעסען איינער אין אַ קאַפּיטאַנסקע מונד-דיר און גערעדט צום עולם. יענע האָבען איהם איבערגעריסען אַלע רנע:

„איהר זייט ניט בעסער, ווי געוועהנליכע מערדער!" האָט ער געשריען. „איהר האָט געשאַסען אין אייערע אייגענע ברידער אין די גאַסען!"

„ווען האָבען מיר דאָס געמאַהן?" האָט אן אַרבייטער געפּרעגט. „סטייטש, לעצטען זונטאָג, ווען די יונקערס — " „נו, און זיי? האָבען זיי דען ניט געשאַסען אויף אונז?" איי-נער האָט אויסשטרעקט זיין באַנדאַזשירמע האַנד. „אָט האָבען זיי מיר געלאָזט אַ מתנה צום אַנדענקען, די שרים!"

דער קאַפּיטאַן האָט געשריען אויף אלע קולות: „איהר דאַרפט בלייבען נייטראַל! איהר דאַרפט בלייבען נייטראַל! ווער זייט איהר,

וואָס איהר זאָלט אומוואַרפען אַ געזעצליכע רעגירונג? ווער איז לע-
 נין? אַ דייטשער — "

"ווער ביסטו? אַ קאָנטר-רעוואָלוציאָנער! אַ פּראָוואָקאָטאָר!"
 האָט מען אויף איהם געברומט.

ווען עס איז ווידער געוואָרען שטילער, האָט דער קאָפיטאָן זיך
 אויפגעשטעלט. „גוט!“ האָט ער געזאָגט. „איהר רופט זיך דאָס רױ-
 סיגע פּאָלק, אָבער איהר זייט ניט דאָס רוסיגע פּאָלק, די פּױ-
 ערױם זיינען דאָס רוסיגע פּאָלק. וואַרט ביז די פּויערים..."

„יאָ“, האָט מען איהם געענטפערט, „וואַרט ביז די פּויערים
 וועלען זאָגען זייער וואַרט. מיר ווייסען, וואָס די פּויערים וועלען
 זאָגען... וואָס איז, זיי זיינען ניט פונקט אזוינע אַרבייטער ווי מיר?“
 סוף כל סוף האָט זיך אַלצדינג געווענדט אָן די פּויערים. אמת,
 זיי זיינען ניט געווען אזוי פּאָליטיש אויפגעקלעהרט, ווי די אַרביי-
 טער, אָבער זיי האָבען געהאַט זייערע אייגענטהימליכע אידעען, און
 זיי האָבען געבילדעט אַכציג פּראָצענט פונ'ם רוסישען פּאָלק. די
 צאָהל פון באַלשעוויסטיגע אַנהיינגער צווישען די פּויערים איז געווען
 זעהר קליין, און אַ שמענדיגע דיקטאַטור פון די רוסיגע אַרבייטער
 אליין, אָהן די פּויערים, וואָלט ניט געווען מעגליך... די רעוואָלוציאָ-
 נערע פּאַרטיי פון די פּויערים איז געווענהליך געווען די פּאַרטיי סאָ-
 ציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען. על פּי שכל וואָלט אויסגעקומען, אַז
 פון אַלע פּאַרטייען, וואָס שטיצען די סאָויעט-רעגירונג, זאָלען די
 לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען ירש'ענען די פּיהרערשאַפט פון
 די פּויערים. די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען זיינען געווען אַ
 שפּילכעל אין די הענד פון דעם שטאַדטישען פּראָלעטאַריאַט, און
 האָבען זעהר נויטיג געדאַרפט האָבען שטיצע פון די פּויערים...

סמאָלני האָט די פּויערים ניט פאַרגעסען. איינער פון די ער-
 שטע טריט פון דעם נייעם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט נאָך
 דעם ערד-געזעץ איז געווען — רופען אַ פּויערים-קאָנגרעסס געגען
 דעם ווילען פון דעם אַלטען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון די פּויערים-
 סאָויעטען. שפעטער מיט עטליכע טעג האָט מען ארויסגעגעבען גע-
 נויע כללים פאַר די וואָלאָסטינאָיע ערד-קאָמיטעטען, נאָכדעם איז
 ארויסגעגאַנגען לענין'ס „אינסטרוקציעס פאַר פּויערים“, וואו ער
 האָט אין פּשוט'ע ווערטער דערצעהלט וועגען דער באַלשעוויסטישער

רעוואָלוציע און דער נייער רעגירונג. דעם 16טען נאָוועמבער האָבען לענין און מיליוטין אַרויסגעגעבען „אינסטרוקציעס פאַר פּראָווינציע־לע עמיסאַרען“. די עמיסאַרען זיינען געווען שלוחים פון דער סאָויע־טען־רעגירונג, וואָס זי האָט אין טויזענדער אַרויסגעשיקט איבער רוסישע דערפער. אין די אינסטרוקציעס לייענען מיר :

„1. ווען דער עמיסאַר קומט אָן אין די גובערניע, וואוהין מען האָט איהם געשיקט, דאַרף ער רופען אַ פּעראַייניגטע פּערזאָנלעכע לונג פון די צענטראַלע עקזעקוטיוו־קאָמיטעטען פון די אַרבייטער־סאָלאַטען־און פּויערים סאָוועטען, ער דאַרף אָבגעבען דער פּערזאָנלעכע לונג אַ בעריכט וועגען די ערד־געזעצען, און זיי הייסען רופען אָן אַלגעמיינע זיצונג פון אַלע סאָוועטען...“

„2. ער מוז שטודירען די אַנראַר־פּראַגע אין דער גובערניע. (א) צי האָט מען איבערגענומען דאָס פאַרמעגען פונ'ם גוטס־בעזיצער, און אויב יאָ — אין וועלכע אויערדען ? (ב) ווער פּערוואַלטעט איבער דער קאָנפּיסקירטער ערד — דער אַמאָליגער אייגענטהימער אָדער די ערד־קאָמיטעטען ? (ג) וואָס האָט מען געטהאָן מיט די לאַנד־ווירטהשאַפטליכע מאַשינען און מיט די פּיה ?

(ד) צי האָט זיך פאַרגרעסערט די שטרעקע ערד, וואָס די פּויערים בעאַרבייטען ? (ה) אויף וויפּיעל און אין וועלכען פּרט אונטערשיידעט זיך די שטרעקע ערד, וואָס געפינט זיך איצט אין די הענד פון די פּויערים, פון דעם דורכשניטליכען מינימום וואָס די רעגירונג האָט בעשטימט ?

(3) דער עמיסאַר דאַרף בעשטעהן דארויף, אַז די פּויערים זאָלען בעאַרבייטען אַ גרעסערע שטרעקע ערד, ווי פּריהער — און זאָלען זיך דערצו נעהמען אַזוי שנעל ווי נור מעגליך. ער דאַרף זעהען, אַז די פּויערים זאָלען וואָס גיכער שיקען ברויט אין די שטעדט, כדי אויסצור־מיידען הונגער.

4. דער עמיסאַר דאַרף אויסגעפינען, וואָסערע מיטלען זיינען געפלאַנעוועט אָדער אָנגענומען געוואָרען צו איבערגעבען די ערד פון די גוטס־בעזיצער אין די הענד פון די ערד־קאָמיטעטען אָדער אַנדערע סאָוועט־אַנשטאַלטען ?

5. עם איז ווינשענסווערטה, אז גוט-אָרגאַניזירטע און גוט-בע-
אַרבייטע מאַיאַנטקעס זאָלען פּערוואַלטעט ווערען דורך סאָויעטען,
וואָס בעשטעהען פון די געוועהנליכע אַרבייטער אין די מאַיאַנטקעס,
אונטער דער פיהרונג פון אַן ערפּאַהרענעם אַנגאַנאַם."

אין אַלע דערפּער פון רוסלאַנד האָט געקאָכט און געברויזט. דאָס
געזעץ וועגן ערד האָט עלעקטריזירט די מאַסען. טויזענדער רעוואָ-
לוציאַנערע סאָלדאַטען, געוועזענע פּויערים, האָבען זיך אומגעקעהרט
אַהיים פון פּראָנט... זיי זיינען געווען די ערשטע צו בעגריסען די
אידעע פון אַ נייעם פּויעריס-קאָנגרעס.

ווי דער אַלטער צענטראַלער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָט ניט גע-
וואָלט דערלאָזען אַ נייעם קאָנגרעס פון סאָויעטען, אזוי האָט דער
אַלטער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון די פּויעריס-סאָויעטען ניט געוואָלט
דערלאָזען אַ נייעם פּויעריס-קאָנגרעס. און ווי דער אַלטער צענטראַלער
עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, אזוי האָט איצט דער עקזעקוטיוו-קאָמיטעט פון
די פּויעריס איינגעזעהן, אז ער קען זיך ניט שטעלען אַנטקעגען סמאָלני,
און האָט גענומען באַמבאַרדירען די אַרטיגע קאָמיטעטען מיט טעלע-
גראַמען און בעפעהלען, מען זאָל אויסקלייבען קאָנסערוואַטיווע דע-
לעגאַטען. מ'האַט אפילו אַרויסגעלאָזט אַ קלאַנג, אז דער קאָנגרעס
וועט זיך פּערוואַמעלען אין מאַהילעוו, און פיעלע דעלעגאַטען זיינען
אהין טאַקע אַבגעפּאַהרען. דעם 23טען נאָוועמבער האָבען זיך אין
פּעטראַגראַד פּערוואַמעלט אַן ערך פיער הונדערט דעלעגאַטען, און
די קאָנפּערענצען פון די איינצעלנע פּאַרטייען האָבען זיך אָנגעהויבען.
די ערשטע זיצונג איז פּאַרגעקומען אין דעם אַלעקסאַנדראָווסקי
זאַל פון דער דומאַ, און די ערשטע אַבשטימונג האָט געוויזען, אז
העכער אַ העלפט דעלעגאַטען זיינען געווען לינקע סאָציאַליסטען-
רעוואָלוציאַנערען. די באַלשעוויקעס האָבען קוים געהאַט אַ פינפטעל,
די קאָנסערוואַטיווע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאַנערען האָבען געהאַט
אַ פיערטעל פון אַלע שטימען. אַלע דעלעגאַטען, אַ חוץ די קאָנסע-
רוואַטיווע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאַנערען, זיינען געווען געגען דעם
אַלטען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט אונטער דער פיהרערשאַפט פון אַור-
קסענטיעוו, טשאַיקאָווסקי און פּעשעכאַנאָוו.

דער גרויסער זאַל איז געווען אָנגעשטאַפט מיט מענשען און פול
מיט געשריי און געפילדער. די פּאַרשיידענע גרופּען פון דעם קאָנגרעס

זיינען געווען שטארק פארביטערט איינע געגען דער צווייטער. אויף דער רעכטער זייט האָבען זיך געזעהען עטליכע אָפיצערסקע עפּאָלעטען און עטליכע פּויערים פון דעם אַלטען שניט, מיט לאַנגע בערד און אַ מינע פון ערנסטע בעלייבתיים; אין דעם צענטער זיינען געזעסען עטליכע פּויערים, עטליכע אונטער־אָפיצירען און סאַלדאַטען; אין לינד קען פלינגעל זיינען כמעט אַלע דעלעגאַטען געווען אין מונדירען פון פּראָסטע סאַלדאַטען. דאָס איז געווען דער יונגער דור, די פּויערים, וואָס האָבען געדיענט אין דער אַרמיי... די גאלערעען זיינען געווען אָנגעפאַקט מיט אַרבייטער, וועלכע האָבען אין רוסלאַנד נאָך ניט פאַרגעסען זייער פּויערשע אָבשטאַמונג.

דער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט ניט געוואָלט אַנערקענען דעם קאָנגרעס אַלס אָפיציעל: דער אָפיציעלער קאָנגרעס איז גערופען געוואָרען אויפ'ן 13טען דעצעמבער. דער מיטגליעד פּונ'ם עקזעקוטיוו־קאָמיטעט, וואָס האָט געעפּענט דעם קאָנגרעס, האָט ערקלעהרט, אַז דאָס איז נור אַ „אויסער־אָרדענטליכע קאָנפּערענץ“. די ערקלעהרונג האָט אַרויסגערופען אַ שטורם פון אַפּלאַדיסמענטען און ביזע גע־שרייען. די „אויסער־אָרדענטליכע קאָנפּערענץ“ האָט באַלד אַרויסגע־וווּזען, וואָס זי טראַכט וועגען דעם אַלטען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט: זי האָט אויסגעקליבען פאַר אַ פּאַרויצענדען מאַריאַ ספּירידאַנאָוואַ, די פיהרערין פון די לינקע סאָציאַליסטען־עוואָלוציאָנערען.

כמעט דער גאַנצער ערשטער טאָג איז אַריבער אין הייסע דע־באַטען, צי מען זאָל צולאָזען פאַרטרעטער פון די וואָלאַסטנאָיע סאָ־וויעטען, אָדער נור דעלעגאַטען פון די גובערנסקע סאָוויעטען. ווי אין דעם קאָנגרעס פון אַרבייטער און סאַלדאַטען, האָט זיך אויך דאָ אַ ריזיגע מאַיאָריטעט אַרויסגעזאָגט פאַר דער ברייטער פאַרטרעטונג. דער אַלטער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט פאַרלאָזען דעם זאַל...

עס האָט זיך באַלד אַרויסגעוווּזען, אַז די מעהרסטע דעלעגאַטען זיינען פּינדליך צו דער רעגירונג פון די פּאַלקס־קאָמיסאַרען. זינאָור יעוו האָט געפרוּאוּוט רעדען אינ'ם נאָמען פון די באַלשעוויקעס, האָט מען אויפּגעהויבען אַ טומעל און מען האָט איהם געצוואונגען אַראַב־געהן פון דער פּלאַטפּאָרמע. „אָט אזוי זעצט מען אַריין אַ פּאַלקס־קאָמיסאַר אין דער בלאַטע!“ האָט מען געלאַכט.

נאַזאַריעוו, אַ דעלעגאַט פון דער פּראָוויני, האָט געזאָגט: „מיר,

לינקע סאציאליסטען-רעוואָלוציאָנערען, ווילען ניט אַנערקענען די אזוי גערופענע רעגירונג פון די אַרבייטער און פויערים, ביז וואַנען די פויערים וועלען ניט זיין אין איהר פארטראָטען. ווי זי איז איצט, איז זי ניט מעהר ווי אַ דיקטאַטור פון די אַרבייטער... מיר פערלאַנגען, אַז עס זאָל געבילדעט ווערען אַ נייע רעגירונג, וואָס זאָל פארטרעטען די גאַנצע דעמאָקראַטיע!"

די רעאַקציאָנערע דעלעגאַטען האָבען געפרוּאוּט צעוואַרעמען די דאָזיגע פיינדליכע שטימונג. ניט קוקענדיג אויף פראָטעסטען פון די באַלשעוויסטישע בענק, האָט מען ערקלעהרט, אַז דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען האָט בדעה ענטוועדער צו קאָנטראָלירען דעם קאָנגרעס, אָדער צו פאַנאַנדערלאָזען איהם מיט געוואַלד. די ערקלעהרונג ווערט אויפגענומען מיט אַ געוואלדיגען אויסברוך פון צאָרן... דעם דריטען טאָג האָט זיך לענין פלוצלינג בעוויזען אויף דער טריבונע. צעהן מינוט איז דער זאָל געווען ווילד און משוגע. „אוועק פון דאַנען!" האָט מען געליאַרעמט. „מיר ווילען ניט הערען אייערע פּאָלקס-קאָמיסאַרען! איהר זייט ביי אונז ניט קיין רעגירונג!"

לענין איז רוהיג געשטאַנען אויפ'ן פּלאַץ, געהאַלטען זיך אָן טיש מיט ביידע הענד, און זיינע קליינע אויגעלעך האָבען אויפמערקזאַם בעטראַכט דעם רוישענדיגן עולם. ביסלעכווייז האָט די פיינדליכע דעמאָנסטראַציע זיך אויסגעשעפט, נור אויף דער רעכטער זייט פונ'ם זאָל האָט מען נאָך אַלץ געטומעלט.

„איך קום אַהער ניט אַלס אַ מיטגליעד פון דעם ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען," האָט לענין געזאָגט און ווידער איבערגעוואַרט ביז דער טומעל איז שטיל געוואָרען. „איך קום אַלס אַ מיטגליעד פון דער באַלשעוויסטישער פראַקציע, אַלס אַן אויסגעקליבענער דע-לעגאַט צו דעם קאָנגרעס". ער האָט אויפגעהויבען זיין פאפיער אזוי אַז אלע זאָלען איהם זעהן. נאָכדעם האָט ער פאַרטגעזעצט מיט דער זעלביגער רוהיגער שטימע:

„פון דעסטוועגען קען מען ניט לייקענען, אַז די איצטיגע רע-גירונג אין רוסלאַנד איז געבילדעט געוואָרען דורך דער באַלשעוויס-טישער פאַרטיי" — ווידער האָט ער געמוזט אַבוואַרטען אַ ביסעל. „פראַקטיש זיינען די באַלשעוויקעס און די איצטיגע רעגירונג איין און די זעלביגע זאך"... דאָ האָט זיך אויפ'ס ניי אויפגעהויבען אַ גרוי-

סער געפילדער אויף די רעכטע בענק, אָבער דער צענטער און די לינקע זיינען געווען נייגעריג צו וויסען, וואָס ער האָט צו זאָגען, האָבען זיי איינגעשטילט די איבעריגע.

לענין האָט גערעדט מיט זעהר איינפאכע ווערטער. „זאָגט מיר אָפען, פויערים: אין אייערע הענד האָבען מיר איבערגעגעבען די ערד פון די פּאָמיעשטשיקעס, — ווילט איהר ניט דערלאָזען, אז די אַר-בייטער זאָלען איבערנעהמען דעם קאָנטראָל איבער די פּאַבריקען? דאָס איז אַ קלאַסען-קאָמפּאָ. די פּאָמיעשטשיקעס זיינען געגען די פויערים, די פּאַבריקאַנטען זיינען געגען דעם אַרבייטער. ווילט איהר דערלאָזען, אז די רייהען פון דעם פּראָלעטאַריאַט זאָלען זיין גע-שפּאַלטען? זאָגט מיר אָפען: אויף וועמענ'ס צד ווילט איהר זיך שטעלען?

„מיר, די באַלשעוויקעס, זיינען די פּאַרטיי פּונ'ם פּראָלעטאַ-ריאַט — פּונ'ם דאָרפישען פּראָלעטאַריאַט אזוי גוט ווי פּונ'ם שטאָד-טישען פּראָלעטאַריאַט. מיר, באַלשעוויקעס, זיינען די שיצער פון די סאָויעטען — פון די פויערים-סאָויעטען אזוי גוט ווי פון די אַר-בייטער-און-סאָלאַראַטען-סאָויעטען. די איצטיגע רעגירונג איז אַ רע-גירונג פון סאָויעטען. מיר האָבען ניט נור איינגעלאדען די פויערים-סאָויעטען אין דער רעגירונג. מיר האָבען אויך איינגעלאדען פאַר-טרעטער פון די לינקע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען זיך צו בע-טהייליגען אינ'ם ראַטה פון די פּאַלקס-קאָמיסאַרען...“

„די סאָויעטען זיינען די בעסטע פּאַרטערטונג פון די אַרביי-טער — די אַרבייטער אין פּאַבריקען און מינעס, די אַרבייטער אין די פעלדער. ווער עס וויל צערשטערען די סאָויעטען, טהוט אַן אַנטי-דעמאָקראַטישע און קאָנטראַר-רעוואָלוציאָנערע אַרבייט. איך זאָג אייך, אַן, חברים פון די רעכטע סאָציאַליסטען-רעוואָלוציאָנערען, און אייך, העררען קאָדעטען, אז אויב די גרינדונגס-פּערוואַלונג וועט פּראַווען צוברעכען די סאָויעטען, וועלען מיר דאָס ניט דערלאָזען!“

דעם 25טען נאָכמיטאָג איז טשערנאָוו אין איילעניש געקומען פון מאַהילעוו לויט דער בקשה פון דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. ערשט צוריק מיט צוויי חדשים איז ער געווען פאַררעכענט פאַר אַ שאַרפען רעוואָלוציאָנער און איז געווען בעליעבט צווישען די פויערים, איצט

האָט מען איהם אַרויסגערופען, ער זאָל אָבשטעלען די געפעהרליכע בעוועגונג פונ'ם קאָנגרעס נאָך לינקס. ווען ער איז אָנגעקומען קיין פעטראָגראד, האָט מען איהם גענומען אין סמאָלני אויף אַ פארהער, אָבער מען האָט איהם באַלד אָבגעלאָזט.

קודם כל האָט ער גוט אָנגעזידעלט דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט דערפאר וואָס ער פאַרלאָזט דעם קאָנגרעס. דער קאָמיטעט האָט בע-שלאַסען זיך אומצוקעהרען. ווען טשערנאָוו איז אַריינגעקומען אין זאָל, האָט מען איהם אויפגענומען מיט הילכיגע אַפלאַדיסמענטען פון דער מעהרהייט און מיט אַ פייפעריי און שפּאַטישע אויסרופען פון די באַלשעוויקעס.

„חברים! איך בין ניט געווען אין פעטראָגראד. איך האָב זיך בעטהייליגט אין אַ קאָנפערענץ פון דער 12טער אַרמיי, וואו עס האָט זיך בעהאַנדעלט די פראגע וועגען רופען אַ קאָנגרעס פון אלע פויעריס-דעלעגאַטען אין דער מערב-אַרמיי, דעריבער ווייס איך ווינציג וועגען דעם אויפשטאַנד, וועלכער איז דאָ פאַרגעקומען. —“

זינאָוויעו הויבט זיך אויף פון זיין פלאַץ און שרייט אויס: „יא, איהר זייט ניט געווען — עטליכע מינוט!“ עס הויבט זיך אויף אַ שרעקליכער טומעל, געשרייען: „נידער מיט די באַלשעוויקעס!“ טשערנאָוו רעדט ווייטער: „די בעשולדיגונג, אז איך האָב גע-האַלפען פיהרען אַן אַרמיי אויף פעטראָגראד, האָט ניט קיין שום גרונד און איז אינגאַנצען פאַלש. פון וואַנען נעהמט זיך די בעשולדי-גונג? ווייזט מיר דאָקומענטען!“

זינאָוויעו: „איזוועסטיא“ און „דיעלא נאַראַדא“ — אייערע אייגענע צייטונגען. אָט פון וואַנען די בעשולדיגונג נעהמט זיך!“ טשערנאָוו'ס גרויסער פנים, מיט קליינע אויגען, געגרייזעלטע האָאר און גראָהליכער באַרד, ווערט רויט פון צאָרן, אָבער ער האַלט זיך איין און רעדט ווייטער. „איך זאָג אייך נאָכאַמאָל, איך האָב פראַקטיש ניט געוואוסט וואָס דאָ טהוט זיך, און איך האָב ניט גע-פיהרט קיין שום אַרמיי, אַ חוץ אָט דער (ער ווייזט אָן אויף די פויעריס-דעלעגאַטען), און איך בין שטאַלץ, וואָס איך האָב זיי אַהער געבראַכט!“ געלעכטער. געשרייען: „בראַוואָ!“

„ווען איך האָב זיך אומגעקעהרט קיין פעטראָגראד, בין איך געווען אין סמאָלני. דאָרט האָט מען מיר אַזאַ בעשולדיגונג ניט גע-

מאכט... איך האָב געהאט אַ קורצען געשפרעך און האָב פּערלאָזט דעם
אינסטיטוט — דאָס איז אַלעס! זאָל זשע קיינער דאָ ניט סמייען מאַ-
כען אזא בעשולדיגונג!

עס הויבט זיך אויף אַ טומעל. די באַלשעוויקעס און אייניגע
לינקע סאָציאליסטען־רעוואָלוציאָנערען שפּרינגען אויף פון זייערע
ערטער, מאַכען אַלע מיט די פּויסטען און שרייען, די איבריגע ווילען
זיי איבערשרייען און זיי איינשטילען.

„דאָס איז אַ שאַנדע, ניט קיין זיצונג!“ האָט טשערנאָוו
אויסגערופען און האָט פּערלאָזט דעם זאָל. צוליבע דעם טומעל האָט
מען געמוזט שליסען די זיצונג.

דערווייל איז ארויפגעשוואומען די פראגע וועגען דעם עקזעקו-
טיוורקאמיטעט. מען האָט געהאט אָנגערופען דעם קאָנגרעס אַן „אוי-
סעראַרדענטליכע קאָנפּערענץ“, כדי מען זאָל ניט דאַרפּען אויסקליי-
בען קיין נייעם עקזעקוטיוורקאמיטעט. דער שטעקען האָט אָבער געהאט
צוויי עקען: די לינקע סאָציאליסטען־רעוואָלוציאָנערען האָבען בע-
שלאַסען, אַז אויב דער קאָנגרעס האָט קיין מאַכט ניט איבער דעם
עקזעקוטיוורקאמיטעט, האָט דער עקזעקוטיוורקאמיטעט קיין מאַכט ניט
איבער דעם קאָנגרעס. דעם 25טען נאָוועמבער האָט די פּערוואָלונג
בעשלאַסען, אַז די אויסעראַרדענטליכע קאָנפּערענץ נעהמט איבער די
מאַכט פון דעם עקזעקוטיוורקאמיטעט און נאָר אזוינע מיטגליעדער,
וואָס זיינען אויסגעקליבען געוואָרען פאַר דעלעגאַטען, האָבען אַ רעכט
צו שטימען.

אויף מאָרגען האָט מען דעם בעשלוס געענדערט, ניט קוקענדיג
אויף די שטאַרקע פּראָטעסטען פון די באַלשעוויקעס. עס ווערט אָנ-
גענומען, אַז אַלע מיטגליעדער פון דעם עקזעקוטיוורקאמיטעט האָבען
שטימערעכט, צי זיי זיינען דעלעגאַטען צי ניט.

דעם 27טען איז פאַרגעקומען די דעבאַטע וועגען די ערד־פּראַ-
גע, וואו עס האָט זיך ארויסגעוויזען דער אונטערשיעד צווישען דעם
אַגראַר־פּראָגראַם פון די באַלשעוויקעס און די לינקע סאָציאליסטען־
רעוואָלוציאָנערען.

קאָלטישינסקי, אַ לינקער סאָציאליסט־רעוואָלוציאָנער, האָט גע-
רעדט וועגען דער געשיכטע פון דער אַגראַר־פּראַגע זינט דעם אָנהויב
פון דער רעוואָלוציע. דער ערשטער קאָנגרעס פון די פּויעריס־סאָווע-

טען, האָט ער געזאָגט, האָט אָנגענומען אַ קלאָהרע און דייטליכע רע-
זאָלוציע: תיכף איבערגעבען די מאַיאָנטקעס אין די הענד פון די ערד-
קאָמיטעטען. אָבער די מאַכער פון דער רעוואָלוציע און די בורזש-
אזיע אין דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג זיינען בעשטאַנען, אַז מען
זאָל די פּראַגע ניט ענטשיידען אָהן דער גרינדונגס-פּערזאָנלונג. אין
דעם צווייטען פּעריאָד פון דער רעוואָלוציע, דעם פּעריאָד פון
„פּשרות“, איז טשערנאָוו אַריין אין קאַבינעט. די פּויערים זיינען
געווען איבערצייגט, אַז איצט וועט זיך שוין אָנהויבען די פּראַקטישע
לעזונג פון דער ערד-פּראַגע. אָבער ניט קוקענדיג אויף דעם פּעסמען
בעשלים פון דעם פּויערים-קאָנגרעס, האָבען די רעאַקציאָנערען און
פּשרה-מאַכער אין דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט ניט דערלאָזט גאָרניט
טהאָן. דאָס האָט אַרויסגערופען אַ רייה אונרוהען אין די דערפּער.
אַנדערש האָט דאָס ניט געקענט זיין, ווייל די פּויערים זיינען געווען
אומרוהיג און זייער ענערגיע האָט געזוכט אַן אויסוועג. די פּויערים
האָבען פּערשטאַנען די אַמת'ע בעדייטונג פון דער רעוואָלוציע — זיי
האָבען געפּראַווט איבערגעהן פון ווערטער צו טהאַטען...

„די לעצטע געשעהענישען“, האָט קאָלטישנסקי געזאָגט, „זי-
נען ניט קיין פּשוט'ע אונרוהען, זיי זיינען ניט קיין „באָלשעוויסטישע
אװאַנטורע“, זיי זיינען אַן אויפּשטאַנד פּונ'ם פּאָלק. דאָס גאַנצע לאַנד
האָט מיט בעגייסטערונג בעגריסט דעם אויפּשטאַנד...“

„דאָס אַגראַר-פּראָגראַם פון די באָלשעוויקעס איז אין אַלגעמיין
ריכטיג. זייער טעות איז נור, וואָס זיי האָבען גערופּען די פּויערים
איבערצונעהמען די ערד מיט געוואָלד... די באָלשעוויקעס האָבען
לכתחלה ערקלעהרט, אַז די פּויערים דאַרפּען איבערנעהמען די ערד
„דורך אַ רעוואָלוציאָנערע האַנדלונג פון די מאַסען“. דאָס איז ניט
מעהר ווי אַנאַרכיע: מען וואָלט דאָך געקענט איבערנעהמען די ערד
אויף אַן אָרגאַניזירטען שטייגער... פאַר די באָלשעוויקעס איז געווען
וויכטיג, אַז די פּראַגע פון דער רעוואָלוציע זאָלען געלעזט ווערען
וואָס שנעלער, אָבער זיי האָבען זיך ניט אַינטערעסירט, ו ו י
אַ ז ו י די פּראַגען ווערען געלעזט...“

„דאָס ערד-געזעץ פון דעם סאָויעט-קאָנגרעס איז אין אַלגעמיין
דאָס זעלביגע, ווי דאָס פּראָגראַם פון דעם ערשטען פּויערים-קאָנגרעס.
פאַר וואָס-זשע האָט די נייע רעגירונג ניט אָנגעווענדט אויך די זעלבע

טאקטיק, וואָס דער פויעריס-קאָנגרעס האָט אָנגעמערקט? דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמיסאַרען האָט געוואָלט לעזען די ערד-פראַגע וואָס גיכער, אזוי אז די גרינדונגס-פּערזאָמלונג זאָל שוין ניט האָבען וואָס צו טהאָן...

„פון דעסטוועגען האָט די דעגירונג איינגעזעהן, אז מען מוז אויך אָננעהמען פראַקטישע טריט, האָט זי ניט לאַנג געטראַכט און האָט אָנגענומען די „כללים פאר די ערד-קאָמיטעטען“, וועלכע בעשאַפּען אַ מאָדנע לאַגע: פון איין זייט האָט דער ראַטה פון די פּאָלקס-קאָמי-סאַרען אָבגעשאַפּט פּריוואַט-אייגענטהום אויף דער ערד, פון דער אַנדערער זייט זיינען די כללים פון די ערד-קאָמיטעטען געגרינדעט אויף פּריוואַט-אייגענטהום... פון דעסטוועגען איז ניט קיין אומגליק. די ערד-קאָמיטעטען קוקען זיך ניט אום אויף די בעפעהלען פון דעם סאָויעט; זיי פיהרען דורך זייערע אייגענע פראַקטישע בעשליסען, וואָס זיינען געגרינדעט אויפ'ן ווילען פון אַ ריזיגער מעהרהייט פויעריס.

„די ערד-קאָמיטעטען פראַווען ניט ארויסגעבען קיין געזעצען, וואָס זאָלען לעזען די ערד-פראַגע: דאָס איז די אויפגאַבע פון דער גרינדונגס-פּערזאָמלונג... זיינען מיר אָבער זיכער, אַ די גרינדונגס-פּערזאָמלונג וועט טהאָן דעם ווילען פון די רוסישע פויעריס? מיר קענען ניט וויסען... איין זאך איז זיכער: אז די רעוואָלוציאָנערע ענטשלאָסענהייט פון די פויעריס איז איצט פעסטער, ווי שטענדיג, און אז מען וועט נויטען די גרינדונגס-פּערזאָמלונג צו לעזען די אַגראַר-פראַגע אזוי ווי די פויעריס פּערלאַנגען... די גרינדונגס-פּערזאָמלונג וועט ניט סמיען איינרייסען מיט'ן פּאָלק...“

נאָך קאָלטישינסקי'ן האָט גערעדט לענין. איצט האָט מען איהם אויסגעהערט מיט טיעפער אויפמערקזאָמקייט. „וואָס מיר טהוען אין איצטיגען מאָמענט, איז ניט נור לעזען די ערד-פראַגע, נור אויך די פראַגע פון אַ סאָציאַלער רעוואָלוציע, ניט דור דאָ אין רוסלאַנד, נור אויך איבער דער גאַנצער וועלט. די ערד-פראַגע קען ניט געלייזט ווערען אָהן אַ צוזאַמענהאַנג מיט די איבעריגע פראַגען פון דער סאָ-ציאַלער רעוואָלוציע... קאָנפּיסקירען מיר די מאַיאָנטקעס פון די פריצים, וועט דאָס ארויסרופען אַ ווידערשטאַנד ניט נור מצד די רוס-שישע נוטס-בעזיצער, נור אויך מצד דעם אויסלענדישען קאָפיטאַל,

מיט וועלכען די גרויסע גוטס־בעזיצער זיינען פערבונדען דורך די בענק...

„די פריצי'שע מאַיאָנטקעס אין רוסלאַנד זיינען דער פונדאַמענט פֿין אונטער־דריקונג, און דערמיט וואָס די פויערים קאָנפֿיסקירען זיי, מאַכט די רעוואָלוציע דעם וויכטיגסטען שריט פֿאַרווערטס. דאָס קען מען אָבער ניט אָבטהיילען פֿון אַנדערע שריט, ווי עס בעווויזען די שטופען פֿון דער רעוואָלוציע. די ערשטע שטופע איז געווען: ברעכען די זעלבסט־הערשאַפט, ברעכען די מאַכט פֿון די קאַפיטאַליסטען און גוטס־בעזיצער, וועלכע זיינען אַלע פֿאַרבונדען דורך געמיינזאַמע אינ־טערעסען. די צווייטע שטופע איז געווען: דער וואַוקס פֿון די סאָר־וועטען און פֿאַליטישע פֿשרות מיט דער בורזשואַזיע. דער טעות פֿון די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען איז דאָס, וואָס זיי האָבען אין דער רעכטער צייט ניט אַרויסגעטרעטען געגען פֿשרות, גלויב־בענדיג אַז דאָס בעוואַוסטזיין פֿון די מאַסען איז נאָך ניט גענוג ענט־וויקעלט...“

„אויב מיר וואַלטען דאַרפֿען וואַרטען מיטן סאָציאַליזם אזוי לאַנג ביז דאָס בעוואַוסטזיין פֿון דעם גאַנצען פֿאַלק איז גרייט דערצו, וואַלט דאָס געדויערט וועניגסטענס נאָך פינף הונדערט יאָהר... די סאָציאַליסטישע פֿאַרטיי איז דער אַוואַנגאַרד פֿון דעם אַרבייטער־קלאַס. זי טאָר זיך ניט אָבשטעלען פֿאַר דעם, וואָס דורכשניטליך איז די מאַסע נאָך ניט ענטוויקעלט. זי מוז פֿירען די מאַסען, און די סאָוועטען דאַרפֿען זיין איהר גע־צייג פֿון רעוואָלוציאָנערער איניציאַטיווע... כדי אָבער צו פֿיהרען די אונענטשלאַסענע, מוזען די חברים לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנ־ערען אַליין זיך ניט וואַקלען.“

„נאָך אין יולי האָט זיך אָנגעהויבען אַ רייהע צוזאַמענשטויסען צווישען די מאַסען און די „פֿשרה־מאַכער“. איצט, אין נאָוועמבער, שטרעקען נאָך אַלץ די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען אויס זייער האַנד צו אַוואַקסענטיעוואַל... זאָג איך אייך, אַז אויב מיר געהען נאָך אַלץ אויף פֿשרות, איז די רעוואָלוציע טויט. קיין שום פֿשרות זיינען איצט ניט מעגליך מיט דער בורזשואַזיע. די מאַכט פֿון דער בורזשואַזיע מוז ווערען אינגאַנצען געבראַכען.“

„מיר, באַלשעוויקעס, האָבען ניט געענדערט אונזער ערד־פֿראַג־

ראם: מיר האָבען זיך ניט אָבגעזאָגט פון אָבשאַפּען פּריוואַט־אייגענ־טהום אויף דער ערד, און מיר וועלען זיך קיינמאָל ניט אָבזאָגען. מיר האָבען אָנגענומען די „כללים פאַר די ערד־קאָמיטעטען“, וועלכע זיי־נען ניט געגרינדעט אויף פּריוואַט־אייגענטום, ווייל מיר ווילען פּאַרווירקליכען דעם ווילען פון פּאָלק אויף דעם אופן, ווי דאָס פּאָלק אַליין האָט בעשלאָסען; מיר ווילען ענגער צונויפציהען אַלע עלעמענטען, וואָס קעמפּען פאַר אַ סאָציאַלע רעוואָלוציע.

„מיר רופּען די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען זיי זאָלען אונז העלפּען אין דעם קאַמפּף. מיר פּאָדערען, אז זיי זאָלען אויפהע־רען זיך אומקוקען אויף הינטען, זיי זאָלען צורייסען מיט די „פּשרה־מאַכער“ אין זייער אייגענער פּאַרטיי.

„וואָס איז שייך דער גרינדונגס־פּערוואַמלונג, איז דער לעצטער רעדנער גערעכט: די אַרבייט פון דער גרינדונגס־פּערוואַמלונג וועט זיך ווענדען אן דער רעוואָלוציאָנערער ענטשלאָסענהייט פון די מאַסען. איך זאָג אָבער: „רעוואָלוציאָנערע ענטשלאָסענהייט איז גוט, אַ ביקס איז נאָך בעסער!“

לענין לייענט דאָן די רעוואָלוציע פון די באַלשעוויקעס:

„דער פּויעריס־קאָנגרעס שטיצט פּאָלשטענדיג דאָס ערד־געזעץ פון דעם 8טען נאָוועמבער און גיט זיין הסכמה דער פּראָוויזאָרישער אַרבייטער־און־פּויעריס־רעגירונג פון דער רוסישער רעפּובליק, וועלכע איז געגרינדעט געוואָרען דורך דעם צווייטען אַל־רוסישען קאָנגרעס פון סאָויעטען פון אַרבייטער־און־סאָלאַראַטען־דעפּוטאַטען.

„דער פּויעריס־קאָנגרעס לאַדעט איין אַלע פּויעריס זיי זאָלען זיך פּעראייניגען צו אונטערשטיצען דאָס ערד־געזעץ און עס אַליין דורכ־פיהרען אין לעבען. אין דער זעלביגער צייט ראַטה דער קאָנגרעס, אז אויף אַלע פּעראַנטוואָרטליכע שטעלעס זאָלען בעשטימט ווערען נור אזויגע פּערוואַנען, וואָס האָבען ניט נור דורך ווערטער, נור אויך דורך טהאַטען בעוויזען זייער איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען פון די עקספּלאַטירטע פּויעריס־אַרבייטער, זייער ווילען און זייער פּעהיגקייט צו פּערטהידיגען די דאָזיגע אינטערעסען געגען יעדען ווידערשטאַנד מצד די גרויסע גוטס־בעזיצער, די קאַפיטאַליסטען, זיי־ערע שותפים און אַרויסהעלפּער.

„דער פּויעריס־קאָנגרעס דריקט אויס זיין איבערצייגונג, אז דער

גאנצער ערד-געזעץ וועט קענען פארווירקליכט ווערען אין זיין פולער ברייט נור דורך א זיעג פון דער סאָציאלער אַרבייטער-רעוואָלוציע, וואָס האָט זיך אָנגעהויבען דעם 7טען נאָוועמבער 1917. נור די סאָ-ציאלע רעוואָלוציע קען ברענגען דערצו, אז די ערד זאָל אינגאנצען און אויף אייביג איבערגעהן אין די הענד פון די פויער-אַרבייטער, אז די מוסטער-גיטער זאָלען איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון די פויער-געמיינדעס, אז די לאַנד-ווירטהשאַפטליכע מאַשינען, וואָס געהערען די גרויסע גוטס-בעזיצער, זאָלען ווערען קאָנפּיסקירט, אז די לוינ-שקלאַפּעריי אין די דערפער זאָל ווערען אָבגעשאַפט און אויף אַזא אופן זאָלען די אינטערעסען פון די לאַנד-ווירטהשאַפטליכע אַר-בייטער ווערען געשיצט, אז די פּראָדוקטען פון ערד-אַרבייט און אינ-דוסטריע זאָלען מעטהאָדיש און גלייכמעסיג פאַנאַנדערגעטהיילט ווע-רען צווישען אַלע טהיילען פון רוסלאַנד, אז די בענק זאָלען איבערגע-נומען ווערען פונ'ם שטאַט (וואָס אָהן דעם איז נאַציאָנאַלער ערד-בעזיץ ניט מעגליך נאָכ'ן אָבשאַפען פון פריוואַט אייגענטום) און אז דער שטאַט זאָל העלפען די אַרבייטער אויף אַלערליי אופנים.

„צוליעב די אויבענגעבראַכטע טעמים אונטערשטיצט דער פויער-עריס-קאָנגרעס די רעוואָלוציע פונ'ם 7טען נאָוועמבער אַלס אַ סאָציאַל-לע רעוואָלוציע און דריקט אויס זיין פעסטען ווילען דורכצופיהרען די סאָציאלע איבערקעהרעניש אין דער רוסישער רעפּובליק, מיט אַלע נויטיגע ענדערונגען, אָבער אָהן שום וואַקלעניש און צווייפעל.

„כדי צו זיכערען אַ זיעג פון דער סאָציאלער רעוואָלוציע, וואָס נור דאָס וועט גאַראַנטירען אַ דויערענדען ערפּאָלג און אַ פּאָלשטענדי-גע דורכפיהרונג פון דעם ערד-געזעץ, איז אונבעדינגט נויטיג אַן ענגע פאַרבינדונג צווישען די פויער-אַרבייטער און די פאַבריק-אַר-בייטער. די גאַנצע אָרגאַניזאַציע און פּערוואַלטונג פון דעם שטאַט פון דער רוסישער רעפּובליק, פון אויבען ביז אַראָב, מוז פון היינט אָן און ווייטער זיין געגרינדעט אויף אַט דער פאַרבינדונג. נור אַזא פאַרבינדונג, ברעכענדיג אַלע פּערוזוכען, דירעקטע און אונדירעקטע, אָפענע אָדער פאַרשטעלטע, זיך אומצוקעהרען צו דער טאַקטיק פון פּשרות מיט דער בורזשואַזיע, קען זיכערען דעם זיעג פון דעם סאָ-ציאַליזם...“

די רעאַקציאָנערען פון דעם עקזעקוטיוו-קאָמיטעט האָבען שוין

ניט געסמייעט ארויסצוטרעטען אָפּען. טשערנאָוו האָט פּונדעס טוועגען גערעדט עטליכע מאָל, זיך געהאַלטען בעשיידען, אונפּאַרטייאַיש. מען האָט איהם געבעטען פּאַרנעהמען אַ פּלאַץ אויף דער פּלאַטפּאָרמע... שפּעטער האָט אימיצער דערלאַנגט דעם פּאַרזיצענדיגן אַ צעטעלע, וואו ער האָט פּאַרגעשלאָגען אַז מען זאָל מאַכען טשערנאָוו'ן פּאַר אַן עהרען־פּאַרזיצענדיגן. אַוסטינאָוו האָט איבערגעלייענט דאָס צעטעלע אויף אַ קול. באַלד איז זינאָויעוו אויפּגעשפּרונגען פּון זיין אָרט, גע־שריען, אַז דאָס איז אַ טריק פּון דעם אַלטען עקזעקוטיו־קאָמיטעט, וועלכער וויל פּאַרכאַפּען דעם קאַנגרעס. דער זאָל האָט זיך פּערוואַנד־דעלט אין אַ טומעלדיגע מאַסע. הענד האָבען זיך געהויבען. פּנים'ער האָבען געפּלאַמט. געשרייען האָבען זיך געטראָגען פּון ביידע זייטען. טשערנאָוו איז פּונדעס טוועגען נאָך אַלץ געווען בעליעבט צווישען די פּויערים.

אינ'ם משך פּון די דעבאַטען וועגען דער ערד־פּראַגע האָבען די באַלשעוויסטישע דעלעגאַטען צוויי מאָל געהאַלטען אין פּערלאָזען דעם זאָל, נור זייערע פּיהרער האָבען זיי אָבגעהאַלטען... עס האָט אויס־געזעהן, אַז דער קאַנגרעס איז צוטהיילט און עס איז ניטאָ קיין אויס־זיכט אויף אַ געמיינזאַמער האַנדלונג.

קינער האָט ניט געוואוסט, אַז געהיימע בעראַטהונגען קומען שוין פּאַר צווישען די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען און די באַל־שעוויקעס אין סמאָלני. לכתחלה האָבען די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערען געשטעלט אַזוינע פּאַדערונגען: די רעגירונג זאָל בע־שטעהן פּון אַלע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, סיי די, וואָס געהן אַריין אין די סאָויעטען, סיי די, וואָס ניט; די רעגירונג זאָל זיין פּער־אַנטוואָרטליך פּאַר אַ פּאָלקס־ראַטה, וואָס בעשטעהט פּון אַ קליינער צאָהל דעלעגאַטען פּון אַרבייטער־סאָלדאַטען און פּויערים־אַרנאַ־ניזאַציעס; אין פּאָלקס־ראַטה זאָלען אויך צוגעלאָזען ווערען פּאַר־טרעטער פּון די שטאַדט־דומאַס און זעמסטוואָ'ס; לענין און טראַצ־קי זאָלען ניט טאָרען זיין אין קאַבינעט; דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט און אַנדערע אָרגאַנען פּון אונטערדיקונג זאָל־לען פּאַנאַנדערנעלאָזט ווערען.

מיטוואָך אינדערפּריה, דעם 28טען נאָוועמבער, נאָך אַ שטורמי־

שער דיסקוסיע, וואָס האָט געדויערט אַ גאַנצע נאַכט, איז מען ענד־
 לִיך געקומען צו אַן אויסגלייך. צו די 108 מיטגליעדער פון דעם
 צענטראַלען עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָבען געדארפט צוקומען 108
 פּראָפּאַרציאָנעלע פּאַרטערטער פון דעם פּויעריס־קאָנגרעס, אַ הונד־
 דערט דעלעגאַטען דירעקטאָר אויסגעקליבען פון דער אַרמיי און דעם
 פּלאָט, אַ פּופּציג פּאַרטערטער פון די פּראָפּעסיאָנעלע פּעראַיינען —
 פינף און דרייסיג פון די אַלגעמיינע פּעראַיינען, צעהן פון די אייזענ־
 באַהן־אַרבייטער און פינף פון די פּאַסט־ און טעלעגראַף־אַרבייטער.
 די דומאַס און די זעמסטוואָס האָט מען אַרויסגעלאָזט. לענין און
 טראַצקי, האָט מען בעשלאָסען, זאָלען בלייבען אין דער רעגירונג,
 און דער מיליטערישער רעוואָלוציאָנערער קאָמיטעט זאָל פּאַרטזעצען
 זיין אַרבייט.

דעם קאָנגרעס האָט מען איצט אַריבערגעפיהרט אין דעם געווע־
 זענעם קייזערליכען אינסטיטוט פאַר יוריספּרודענץ, פּאַנטאַנקא נומער
 6, וואו עס איז געווען דער הויפט־קוואַרטיר פון די פּויעריס־סאָוויע־
 טען. דאָרט, אין דעם גרויסען זאַל, האָבען די דעלעגאַטען זיך פאַר־
 זאַמעלט מיטוואַך בייטאָג. דער אַלטער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט זיך
 געהאַט צוריקגעצויגען אין אַן אַנדער צימער און אָבגעהאַלטען אַ קאָנ־
 פּערענץ צוזאַמען מיט עטליכע ווידערשפעניגע דעלעגאַטען און פאַר־
 טרעטער פון אַרמיי־קאָמיטעטען.

טשערנאַוו האָט זיך געדרעהט פון איין פּערזאָנלונג צו דער
 אַנדערער און זיך אויפּמערקזאַם צוגעהערט. ער האָט געוואוסט, אַז
 עס זיינען פּאַרגעקומען פּערהאַנדלונגען מיט די באַלשעוויקעס, ער
 האָט אָבער ניט געוואוסט, אַז מען איז געקומען צו אַן אויסגלייך.
 ער האָט געהאַלטען אַ רעדע פאַר דער קאָנפּערענץ:

„איצט, ווען אַלע שמועסען וועגען אַן אַלגעמיינ־סאָציאַליסטישע
 רעגירונג, פאַרגעסט מען דאָס ערשטע מיניסטערום, וואָס איז ניט
 געווען אַ קאָאָליציאָנס־רעגירונג און וואָס האָט געהאַט אין זיך נור
 איין סאָציאַליסט — קערענסקי. אין יענער צייט איז די רעגירונג
 געווען זעהר פּאָפּולער. איצט בעשולדיגט מען קערענסקי'ן. מען פאַר־
 געסט, אַז ניט נור די סאָוויעטען האָבען איהם דערהויבען צו מאַכט,
 נור אויך די מאַסען פּונ'ם פּאָלק.

„פאַר וואָס האָט זיך געענדערט די בעציהונג פּונ'ם פּאָלק צו

קערענסקי'ן? דער ווילדער מענש מאכט זיך א גאָט און דאווענט צו איהם, נאָכדעם בעשטראַפּט ער איהם, אויב איינע פון זיינע תּפלות ווערט ניט מקוים... אָט דאָס טהוט מען איצט... נעכטען קערענסקי, היינט לענין און טראַצקי, מאַרגען אַן אַנדערער...

„מיר האָבען פּאַרנעשלאָגען סיי קערענסקי'ן, סיי די באַלשעוויי-קעס זיי זאָלען זיך אַבזאָגען פון דער מאַכט. קערענסקי האָט אָנגענו-מען אונזער פּאַרשלאָג; אַקאַרשט היינט האָט ער געמעלדעט פון זיין בעהעלטעניש, אַז ער רעזיגנירט אַלס פרעמיער. די באַלשעוויקעס אָבער ווילען אַלץ האַלטען די מאַכט, כאָטש זיי וויסען ניט, וואָס צו טהאָן מיט איהר...“

„צי די באַלשעוויקעס וועלען געווינען, צי זיי וועלען פארלירען, דער גורל פון רוסלאַנד ווענדט זיך ניט אָן דעם. דאָס רוסישע דאָרף ווייסט אויסגעצייכענט, וואָס ער וויל. דאָס רוסישע דאָרף האָט גענו-מען זיין גורל אין זיינע אייגענע הענד... סוף כל סוף וועט אונזער רעטונג קומען פון דאָרף...“

בשעת טשערנאָוו האָט גערעדט, האָט אוסטינאָוו אינ'ם גרויסען זאַל געמעלדעט, אַז דער פּויעריס-קאָנגרעס און סמאָלני זיינען געקומען צו אן אויסגלייך. די מעלדונג איז אויפגענומען געוואָרען מיט אַ גע-וואַלדיגער שמחה. פּלוצלונג בעווייזט זיך טשערנאָוו און בעט דאָס וואָרט.

„מען שמועסט“, זאָגט ער, „אַז דער פּויעריס-קאָנגרעס און סמאָלני האַלטען ביי אן אויסגלייך. אַזאַ אויסגלייך וואָלט געווען אונגעזעצליך, ווייל דער אמת'ער קאָנגרעס פון פּויעריס-סאָוועטען וועט זיך ערשט צונויפקומען אין אַ וואָך ארום...“

„אַ הויז דעם בין איך זיכער, אַז די באַלשעוויקעס וועלען קיינ-מאָל ניט נאָכגעבען אייערע פּאַדערונגען...“

אַ הייליגער געלעכטער האָט איבערגעריסען זיינע רייד. טשער-נאָוו האָט פּערשטאַנען, וואָס דאָ טהוט זיך. ער איז אַראָפּ פון פּלאַט-פּאַרם, ארויס פון זאַל, מיט איהם איז אוועק זיין רוהם...

דאָנערשטאָג, דעם 16טען נאָוועמבער, שפּעט נאָכמיטאָג, איז דער קאָנגרעס זיך צונויפקומען אויף אן אויסערנעוועהנליכער זיי-צונג. אין דער לופטען האָט זיך געפיהלט אַ יום-טוב'דיגע שטימונג, און אַלע פנים'ער האָבען געשיינט. מען האָט זיך גיך אַבגעפארטיגט

מיט דער טאגעס־ארדנונג, דאן איז אויפגעשטאנען דער אלטער נאטהאנסאָן, מיט דער ווייסער באָרד, דער פיהרער פון די לינקע סאָ-ציאליסטען־רעוואָלוציאָנערען. זיין קול האָט געציטערט און טרעהרען זיינען געשטאנען אין זיינע אויגען, ווען ער האָט געלייענט דעם בע-ריכט, אז די פויעריס־סאָוועטען און די סאָוועטען פון אַרבייטער און סאָלדאטען האָבען זיך „גענומען“. אלעמאָל, ווען ער האָט אויס-גערעדט דאָס וואָרט „פעראייניגונג“, האָבען אויסגעבראָכען בענייס-טערטע אַפלאַדיסמענטען...

נאָכדעם האָט אוסטינאָוו געמעלדעט, אז עס זיינען אָנגעקומען דעלעגאטען פון סמאָלני, צוזאמען מיט פארטרעטער פון דער רויטער אַרמיי. די דעלעגאטען ווערען בעגריסט דורך אויפשטעהן פון די ער-טער. אן אַרבייטער, אַ סאָלדאט און אַ מאַטראָז נעהמען דאָס וואָרט איינער נאָכ'ן אַנדערען און בעגריסען די געסט.

סווערדלאָוו רעדט אינ'ם נאָמען פונ'ם צענטראַלען עקזעקוטיוו-קאָמיטעט. מיט געשרייען: „עס לעבע דער שלום פון בירגער־קריעג! עס לעבע די פעראייניגטע דעמאָקראטיע!“ האָבען זיך די פויעריס ארויסגעשאַטען פונ'ם זאָל.

עס איז שוין געווען פינסטער. דער שנעע האָט געבלישטשעט אין דעם בלייכען שוין פון דער לבנה און די שטערען. איבער'ן ברעג פונ'ם קאנאַל זיינען די סאָלדאטען פון דעם פאָולאָווסקע פּאָלק געווען אויס-געשטעלט אין רייהען, ווי צום פּאַראַד. דער מיליטערישער אָרקעס-טער האָט אָנגעהויבען שפיעלען די „מאַרסעליעזע“. די סאָלדאטען האָבען מיט אַלע כחות געשריען „הוראה“, די פויעריס האָבען זיך אויסגעשטעלט אין רייהען און פאַנאַנדערגעוויקעלט די גרויסע רויטע פּאָהן פון דעם עקזעקוטיוו קאָמיטעט פון די אַל־רוסישע פויעריס־סאָוועטען. אויף דער פּאָהן איז געווען אויסגעוועבט מיט גאָלד: „עס לעבע די פעראייניגונג פון די רעוואָלוציאָנערע אַרבייטער־מאַסען!“ נייע פּאָהנען האָבען זיך בעוויזען: פון די ראַיאָנע סאָוועטען, פון פּוטיאָווסקע זאוואָד. אויפ'ן לעצטען איז געשטאנען: „מיר נויגען זיך פאר דער פּאָהן כדי צו בעשאַפען די ברודערליכקייט פון אַלע פעלקער!“

פון ערגעץ האָבען זיך בעוויזען פּאַקעלען. זייער ליכט האָט גע-

שיינט אַראַנזש-פאַרביג אין דער נאַכט, זיך אָבגעשפּיגעלט מיט טוי-
זענדער פּונקען אינ'ם אייז, געברענט מיט אַ רויכניגען פּלאַם איבער
די קעפּ פּון דער מאַסע, וואָס האָט זיך אוועקגעלאָזט מאַרשירען
איבער דעם ברעג פּון דער פּאַנטאַנאַ. מאַסען מענשען זיינען גע-
שטאַנען און געקוקט אין שטילער ערשטוינונג.

„עס לעבע די רעוואָלוציאָנערע ארמיי! עס לעבע די רויטע
נוואַרדיע! עס לעבע די פּויערים!“

אַט אזוי האָט זיך די גרויסע פּראָצעסיע געשלענגעלט איבער'ן
שטאָרט, געוואָרען אַלעמאָל גרעסער און פּאַנאַדערגעוויקעלט אַלע-
מאָל נייע פּאָהנען מיט גאָלדענע אותיות. צוויי אויסגעהאַרעוועטע,
איינגעבויענע אַלטע פּויערים זיינען געגאַנגען אַנד אין האַנד, און

אויף זייערע פנים'ער האָט געלויכטען אַ קינדערשער נחת.
„אדרבה“, האָט איינער געזאָגט, „איך וואָלט געווען אַ בעל'ן צו
זעהן, ווי זיי וועלען ביי אונז פּרואווען אָבנעהמען די ערד —
א י צ ט!“

לעבען סמאָלני זיינען די רויטע נואַרדיצעס געווען אויסגע-
שטעלט אויף ביידע זייטען גאָס, אַלע ווילד פּון פּרייד. דער אַנדערער
פּויער האָט געזאָגט צו זיין חבר: „איך בין גאָר ניט מיער. מיר
דאַכט זיך, אז איך האָב אַ גאַנצען טאָג זיך געטראַגען אין דער
לופטען!“

אויף די טרעפּ פּון סמאָלני זיינען געשטאַנען אַן ערך הונדערט
אַרבייטער און סאָלדאַטען-דעפּוטאַטען. זייער רויטע פּאָהן האָט אויס-
געזעהן דונקעל אַנקעגען דעם העלען ליכט, וואָס האָט זיך געגאַסען
צווישען די אַרקאַדען. זיי האָבען זיך אַ וואָרף געטהאָן אַרונטער,
אַרומגענומען די פּויערים און זיי געקושט. די פּראָצעסיע האָט זיך
געגאַסען דורכ'ן טויער איבער די טרעפּ, געהילכט ווי אַ דונער.

אין דעם ריזיגען ווייסען זאַל האָבען געוואַרט דער צענטראַלער
עקזעקוטיוו-קאָמיטעט, דער גאַנצער פּעטראָגראַדער סאָויעט און אַ
טויענד צושויער. עס האָט געהערשט די פייערליכע שטימונג, וואָס
מען פּיהלט נור אין גרויסע היסטאָרישע מאָמענטען.

זינאָויעוו מעלרעט וועגען דעם אויסגלייך מיט דעם פּויערים-קאָנ-
גרעס. הילכניגע שטימען פּילען אָן דעם זאַל. די שטימען ווערען
פרעהליכער און פּעראייניגען זיך אין אַ שטורם פּון בעגייסטערטע

געשרייען, ווען אונטען, אין קאָרידאָר, דערהערט זיך מוזיק און עס בעווייזען זיך די ערשטע רייהען פון דער פראָצעסיע. דאָס פרעזי-
דיום שטעלט זיך אויף אויפ'ן פלאַטפאָרמע און רוימט אָב אַ פלאַץ
פאַר דעם פרעזידיום פון די פויערים. די מענשען פון ביידע גרופען
נעהמען זיך אַרום. הינטער זיי ווערען די צוויי פאָהנען פּעראייניגט
אַנטקעגען דער ווייסער וואַנט איבער דער לעדיגער ראַהם, פון וואַנען
דער קייזערליכער פאָרטרעט איז שוין לאַנג פאַשוואַנדען.

די „טריאומף־זיצונג“ עפענט זיך. סווערדלאָוו האַלט אַ קורצע
בעגריסונגס־רעדע. דאָן שטעהט אויף מאַריאַ ספּירידאָנאָוואַ. זי איז
מאָגער, בלייך, איהרע האָר זיינען גלאַט פאַרקעמט. זי טראָגט ברילען
און אין אַלגעמיין זעהט זי אויס ווי אַ ניו־ענגלאַנדער לעהרערין. די
דאָזיגע געליעבטעסטע און מעכטיגסטע פון אַלע רוסישע פרויען נעהמט
דאָס וואָרט.

„...ווייטע האַרזיאַנטען, וואָס די וועלט האָט זיי ביז איצט ניט
געזעהן, עפענען זיך פאַר רוסלאַנד... אַלע ביזאָהעריגע אַרבייטער־
בעוועגונגען זיינען בעזיעגט געוואָרען. אָבער די איצטיגע בעוועגונג
איז אונבעזיעגבאַר. ס'איז ניטאָ אַזאַ קראַפט אין דער וועלט, וואָס
זאָל קענען פאַרלעשען דעם פלאַם פון דער רעוואָלוציע! די אַלטע
וועלט צופאַלט זיך אין שטיקער, אַ נייע וועלט ווערט געבוירען...“

טראַצקי רעדט מיט פייער: „איך בעגרים אייך, חברים־פויערים!
איהר קומט אַהער ניט ווי געסט, נור ווי הערשער פון אַט דעם הויז,
וואו עס קלאַפט דאָס האַרץ פון דער רוסישער רעוואָלוציע. דער
ווילען פון מיליאָנען אַרבייטער איז איצט פּעראייניגט אין אַט דעם
זאַאל... עס איז איצט דאָ נור איין הערשער איבער דעם רוסישען
לאַנד: די פּעראייניגונג פון אַרבייטער, סאָלדאַטען און פויערים...
„אַ נייע מענשהייט ווערט געבוירען. מיר שווערען בלייבען גע-
טריי אונזער רעוואָלוציאָנערען פאַסטען. אויב מיר ווערען בעזיעגט,
וועט דאָס זיין נור אין קאַמפּף...“

נאָכדעם נעהמט קרילענקאָ דאָס וואָרט. ער דערצעהלט ווענען
דער לאַגע ביים פּראָנט, וואו דוכאַנין גרייט זיך אַרויסווייזען אַ ווי-
דערשטאַנד דעם ראַטה פון די פּאָלקס־קאָמיסאַרען. „זאָל דוכאַנין

און זיינע שותפים געדענקען, אז מיר וועלען ניט זיין ווייך צו די וואָס פאַרשפּאַרען דעם וועג צו פּריעדען!"

דיבענקאָ באַגריסט די פּערזאָנלונג אינ'ם נאָמען פּונ'ם פּלאַט. קרושינסקי, אַ מיטגליעד פּונ'ם אַלל־רוסישען אייזענבאַהן־פּעראַיין, ערקלעהרט: „פּון היינטיגען טאָג אָן, ווען אַלע אמת'ע סאָציאַליסטען האָבען זיך געאייניגט, איז די גאַנצע אַרמיי פּון אייזענבאַהן־אַרבייטער פּאָלשטענדיג אינ'ם דיענסט פּון דער רעוואָלוציאָנערער דעמאָ־קראַטיע!"

עס רעדט לונאַטשאַרסקי מיט טרעהרען אין די אויגען, עס רעדט פּראָשיאן אינ'ם נאָמען פּון די לינקע סאָציאַליסטען־רעוואָלוציאָנערער, עס רעדט זאָהאַראַשווילי אינ'ם נאָמען פּון די פּעראייניגטע סאָציאַל־דעמאָקראַטען־אינטערנאַציאָנאַליסטען, — מיטגליעדער פּון מאַרטאָוו'ס און גאַרקי'ס גרופּען.

„מיר האָבען פּאַרלאָזט", זאָגט ער, „דעם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט, ווייל די באַלשעוויקעס האָבען ניט געוואָלט נאָכגעבען. מיר האָבען זיי געוואָלט צווינגען מאַכען הנחות, כדי די פּעראייניגונג פּון דער גאַנצער רעוואָלוציאָנערער דעמאָקראַטיע זאָל ווערען מעגליך. איצט, ווען אָט די פּעראייניגונג איז שוין דורכגעפיהרט, האַלטען מיר פאַר אונזער פּליכט וויעדער אַמאָל אַריינצוטערעטען אינ'ם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט... מיר ערקלעהרען, אז אַלע מיטגליעדער, וואָס האָבען זיך צוריקגעצויגען, וועלען זיך וויעדער אומקעהרען אינ'ם צענטראַלען עקזעקוטיו־קאָמיטעט."

אַ בכבוד־יגער אַלטער פּויער סטאַשקאָוו, אַ מיטגליעד פּון דעם פּויעריס־פּרעזידיום, נויגט זיך אין אַלע פּיער ווינקלען פּונ'ם זאַאל. „איך בעגריס אייך", זאָגט ער, „מיט דעם געבורט פּון אַ נייעם דר־סישען לעבען און אַ נייער פּרייהייט!"

עס רעדט גראַנסקי אינ'ם נאָמען פּון דער פּוילישער סאָציאַל־דעמאָקראַטיע. עס רעדט סקריפּניק אינ'ם נאָמען פּון די פּאַברישטשאַ־זאוואָדסקע קאָמיטעטען, עס רעדט טיפּאַנאָוו אינ'ם נאָמען פּון די רוסישע סאָלדאַטען אין סאַלאָניקי. עס ריידען פּיעלע אַנדערע רעד־נער. מען רעדט מיט אַ פּול האַרץ, מיט דער גליקליכער שפּראַך פּון ערפּילטע האַפּנונגען...

שפעט ביינאכט ווערט אָנגענומען די פּאָלגענדע רעזאָלוציע :

„דער צענטראַלער עקזעקוטיוו קאָמיטעט, פּעראַייניגט אין אַן אוי־
 סעראָרדענטליכער זיצונג מיט דעם פּעטראָגראַדער סאָויעט און דעם
 פּויעריס־קאָנגרעס, בעשטעטיגט די געזעצען וועגען ערד און פּריעדען,
 וואָס ס'האָט אָנגענומען דער 2טער קאָנגרעס פון סאָויעטען פון אַר־
 בייטער־ און סאָלאַטען־דעפּוטאַטען, ווי אויך דעם געזעץ וועגען אַר־
 בייטער־קאָנטראָל, וואָס דער צענטראַלער עקזעקוטיוו־קאָמיטעט האָט
 אַרויסגעגעבען.“

די רעזאָלוציע ווערט אָנגענומען איינשטימיג.

ע נ ד ע .

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO

from
the library of
the late
Samuel Lazar Kagan

3 1761 06973823 5